

COLLECTANEA
GENEALOGICO - HISTORICA
ILLUSTRIUM HUNGARIAE
FAMILIARUM,
QUAE JAM INTERCIDERUNT.

EX
MS. POTISSIMUM ERUIT, ET SCUTIS
GENTILITIIS AUXIT
CAROLUS WAGNER,
CONDAM BIBLIOTHECAE UNIVERSITATIS REGIAE
BUDENSIS CUSTOS.

D E C A S I.

Cum XVII. Scutis gentilitiis æri incis.

POSONII, PESTINI, ET LIPSIAE,
TYPIS ET SUMPTIBUS
JOAN. MICHAELIS LANDERER, DE FÜSKÚT.

AD LECTOREM.

Cum Analecta Scepufii, quæ dudum supremam manum acceperunt, & Saároffenſia, quæ primam in præſens ſubeunt, colligerem, illuſtrium Hungariæ Familiarum perſonas, & res geſtas, quæ hic, atque illic ſuapte occurrerunt, haud indiligenter adnotavi. Atque eas quidem, quæ ad Scepufium attinebant, Parte Analectorum IV. conſcripſi, non exiguo cum Diplomatum, aliorumque monumetorum, qui legentem facile offendet, apparatu: ne cæteras eum in modum perſequerer, præterquam quod plurima Tabularia, ad quorum alia perdifficilis, ad alia vix ullus accéſſus patet, perreptare oportuerat, res in ingentem molem ſucceviſſet. Itaque vela contrahere, & reliquas

AD LECTOREM.

compendiario, quem vides, habitu vestire necessum fuit. Delegi autem non alias, quam quæ olim fama, opibus, gestisque Magistratibus insignes, ab stirpe demum interierunt: scilicet in vetustates Hungaricas, ut nescio, quo studio, amoreque feror; ita in iis progressum, quatenus licet, facere, quidquid alii contra æstiment, conor, conaborque.

De utilitate porro hujusmodi veterum Collectaneorum non est, quod hic multis differam; in re pene simili ita Lazius: A) *Quæ ut jucundum est, inquit, scire - - ita utilitatem non minimam administrationi rerum, & lucem Historiis, atque Annalibus adfert, & successiones docet, & mutationes nominum Provinciarum ostendit, denique Genealogias Principum, Comitumque explicat, & quæ interciderunt stemmata in singulis Provinciis, eorum memoriam revocat, & Provincia-*

A) Præfatione ad libros XII. de migrationibus Gentium.

*ciarum, in qua coluerunt ista; reddit illu-
friorem. Hactenus Lazius.*

Origines non paucae, fateor, ob-
scurae sunt, interrupta saepe generis
series, sequioris sexus proles, Uxo-
res, Uxorumque cognomina saepissi-
me tacita; at qui propterea opus
carpendum, aut plane premendum
existimat, illud Varronis habeat: A)
*Cur scriptoris industriam reprehendas, qui He-
rois atavum, tritavamque non poterit re-
perire, cum ipse tui tritavi Matrem non
possis dicere; certe & haec, & annos
natales, emortualesque, & id genus
plura, quae rebus Genealogicis lucem
non modicam affundere, extra con-
troversiam est, posterior dies fortasse
ex tenebris evolvit. Ad quod ut ii,
quibus neque facultas, neque animus
deest, aliquando aggrediantur, ma-
ximopere cupio. E rebus meis inter-
ea in eos, qui de hujusmodi cineri-*

Δ) Libro de Lingva Latina.

AD LECTOREM.

bus Phænices fuscitaverint, id commodi, ni fallor, redundabit, ut Hungaricorum stemmatum Tabellas Genealogicas, quæ hactenus quod sciam, apud nos desiderantur, & promptius, & curatius conficiant,

Præfigo singulis, quas perscribo, familiis scuta gentilitia, e Sigillis, potissimum, nummis, & saxis sepulcralibus petita; interim in eadem domo, ubi vel paululum diversa, vel auctiora esse observavi, cum nancisci licuit, bina adjeci; explicandis, quod id nunc non ago, consulto abstinui; intuentes alioquin advertent: atque hæc, quemadmodum & monumenta litteraria, quibus insertis res Familiarum illustrandas putavi, maximam partem debeo Cl. Georgio Pray: servient scuta artis Sigillaris, & Heraldicæ amantibus Hungaris; monumenta universim omnibus, ut qui ea legerint, in Majorum facinora intuiti, vitia, quibus illi nomen ob-

A D L E C T O R E M.

obscurarunt, defugiant; quibus amplificarunt, æmulantur.

Illud ad extremum monendus es, Decadem I. jam anno MDCCCLXXVIII. Typis Budensibus vulgatam fuisse; verum abhinc cum & Amici nonnulla suggessissent, & ipse non pauca offendifsem, quæ me eatenus latebant, altera hac editione loco non uno suppletam, emendatamque esse. Vale. Scribebam Budæ die 14. Febr. Anno a partu Virginis 1789.

CONSPECTUS FAMILIARUM

D E C A D I S I.

I. BÁNFI DE ALSO LINDVA.

II. ——— DE BÁTHOR.

III. BEBEK DE PELSÓCZ.

IV. ——— DE CHETNEK.

V. ——— DE HEDERVÁRA.

VI. ——— DE KANISA.

VII. O L Á H.

VIII. ——— DE STYBORICH,

IX. ——— DE ÚJLAK.

X. ——— DE ZRIN.

I.
BANFI DE ALSO LINDVA.

(Fig. 1. & 2.)

Banfiorum de Alfo Lindva, vel Lend-
va Tabellam Geneologicam fup-
riori Seculo dedit Gabriel Bucellini Or-
dinis D. Benedicti; A) orditur porro
ab Haholdo Magno eo haud dubie,
cujus in Chronicis Hungarorum M.
Thuroczius, cum generationem Buzad
enarrat, in hæc verba meminit: B) *De
generatione quidem Buzad, inquit, est
dicendum. Hujus enim generatio per Re-
gem Stephanum, c) filium fecundi Bele
in Hungariam adducitur, in adjutorium
Regis memorati. Ex Comitibus enim Or-
lamundi d) sunt; primitus enim qui ve-
nit, Hadolth est vocatus, cujus filius si-
militer Hadolth, & Arnoldus. E) Ex istis
origo procedit Buzad Bani: hic enim Ha-
dolth exprimi non potuit, sed paralogi-*

*Origo
gentis ex
Comiti-
bus Orla-
mundi.*

A 5

zan

-
- A) Germaniæ Topo-chrono-stemmatogra-
phicæ Tomo III.
 - B) Parte II. Cap. XIX.
 - C) Qui præfuit Hungariæ, sed interrup-
to regimine, ab anno 1161. ad 1173.
 - D) Urbs Saxoniz. ad confluentem Salæ,
& Orlæ.
 - E) Fortasse is, qui Abbatiam S. Marga-
rethæ de Peleske condidit.

zando Hobolt dicitur. Generatio quidem Chak, cum aliis quibusdam generationibus conspiraverunt contra istum Regem, quas per Hoboldum, & suam militiam, quam cum ipso adduxerat, dicitur contrivisse. Haftenus Thuroczius.

*Buzadi
fragmen-
tum Ge-
nealogi-
sum.*

Comes BUZAD habuit Filium BU-
ZAD II. anno 1226. Slavoniae Banum, A)
qui rebus caducis nuncio misso, Præ-
dicatorum ordinem ingressus est. Ex-
stant eatenus literæ, quæ fidem faci-
ant, hujus tenoris: „ Universis præ-
„ sens scriptum inspecturis, Buzad quon-
„ dam Banus, nunc vero Ordinis Præ-
„ dicatorum Frater minimus, salutem
„ in Sion, & gloriam in Hierusalem:
„ significamus universitati vestræ, cha-
„ ritatem vestram scire volentes, præ-
„ dium nostrum quoddam, quod vulgo
„ Szobor nuncupatur, filio nostro ma-
„ jori Buzad nomine cum omnibus per-
„ tinentiis suis jam dudum nos tradi-
„ disse. Ut igitur hæc nostra donatio
„ firma, & stabilis in temporibus fu-
„ turis extra omnem portionem, divi-
„ sionemque omnium hæreditatum no-
„ strarum, quæ inter jam dictum Bu-
„ zad, & alios Filios nostros est affu-
„ tura, permanere valeat; ob testi-
„ monium solennius, litteras præsen-
„ tes Prioris nostri sigillo studuimus

„ 10-

A) Kerchelich Hist. Eccl. Zagrab. pag. 80.

„ roborare, Anno gratiæ 1233. Datum
 „ apud Pesth XVI. Kalend. Martii. A) „

Buzadus hic, de eo enim Tho- *Buzadus*
 mam Cantipratanum loqui Sigismundus *II. cæsus*
 Ferrarius conjicit, factus est egregius, *a Tartaris*
 ac devotissimus prædicator. Irruentibus ergo *ris anno*
 Tartaris, B) Priore domus cum Fra- *1241.*
 tribus fugientibus, petivit idem Frater
 quondam Dux, ut in solatium dimit-
 teretur populorum, dicens se confectum
 senio, & etiamsi non occideretur a Tar-
 taris, in proximo tamen moriturum. Per-
 missus ergo remansit in domo Fratrum,
 & admonitione dulcissima pauperibus, &
 debilibus, qui fugam inire non poterant,
 ad patientiam confortatis, ipse usque ad ir-
 ruptionem Tartarorum, pronus in oratione,
 & lacrimis, in Ecclesia in modum crucis
 extensus, ante altare jacebat, & sic ab
 impiis est occisus. Recedentibus ergo Tar-
 taris, ad domum Fratres reversi sunt,
 & Fratrem quondam Ducem, lanceis te-
 rebratis pedibus, & manibus, atque con-
 fossis omnibus membris, & cerebro ex-
 cussio de capite, coram altari, ut dictum
 est, invenerunt.

Præter BUZADUM III. natu maxi- *Ejus po-*
 mum, reliquit insuper Filios THOMAM, *steri.*
 ad

A) Sigismundus Ferrarius de rebus Un-
 garicæ Provinciæ Ordinis Prædicatorum
 Partis I. Libr. I. Cap. 7.

B) Quod evenit a nato Christo an. 1241.

ad annum 1254. Præpositum Albæ-Regalensem, quem ex Filia Comitis Sol genuit, & TRISTANUM anno 1255. Comitem Præconum Domini Regis. Ex Buzadi genere alium præterea non reperi, quam JACOBUM FILIUM PONICH: cui anno 1277. Elisabetha Regina duas Villas Dubcza vocatas, in Comitatu Segusdiensi, donum dedit.

*Majores
cætero-
um Ban-
florum.*

Memorato Bucelinio Authore HAHOLDUS I. cui CYRIACO nomen fuisse lego, ex cognomine Filio HAHOLDO II. præter Anonymum nepotem habuit quoque HAHOLDUM III. alias MICHAELEM, hic in Comitatu Szaladiensi terras filiorum Jurk, qui de furtis, & latrociniiis publico judicio convicti sunt, a Dionysio Palatino Comite de Oklich anno 1273. acquisivit, & duos Filios reliquit: MATHÆUM videlicet ἄπαυδα, & STEPHANUM I. sub annum 1282. totius Sclavoniæ Banum. Ab hoc Castrum Also Lindva A) conditum idem Bucellinus memoriæ prædixit; at ego auctum potius, reparatumve crediderim. Stephani Filiorum alter JOANNES I. sine prole, ut videtur, decessit;

*Nicolaus
primus
dictus
Banfi.*

Alter vero NICOLAUS I. quod Bani Filius esset, Hungaris Bánfi dictus est. Floruit anno 1343. Magister Agazonum Reginalium, & Comes Szaladien-

A) In agro Szaladiensi situm, unde genti axioma.

enſis, ampliffimis a Ludovico I. Rege
 poſſeſſionibus in eadem Szaladienſi, &
 Caſtriferrei Provinciis donatus; de quo
 jam Bano totius Sclavoniæ, & Croa-
 tiæ idem Rex 1347. hæc litteris ſuis
 inferuit: „ dum partes Croatiæ per *Ejus præ-*
 „ quosdam æmulos noſtros potentiali- *clara fa-*
 „ ter olim in præjudicium noſtræ Ma- *cinora.*
 „ jeſtatis fuiſſent occupatæ, viriliter ſe
 „ opponens, per ſuam induſtriam, &
 „ ſagacitatem eaſdem partes laudabili-
 „ ter reſtauravit, & noſtro dominio
 „ ſubjugavit: ubi non pauci proximi; &
 „ ſamuli ſui morte corruerunt; & plures
 „ demembrati, lethali vulnere exſtite-
 „ runt fauciati. Præterea cum nos per-
 „ ſonaliter ante Civitatem Jadrenſem
 „ quoddam Caſtellum Stigach dictum,
 „ quod per Venetenſes detinebatur,
 „ obſidentes expugnare cum noſtro exer-
 „ citu voluiſſemus, idem Dominus Nico-
 „ laus Banus audacter dimicans, duo
 „ lethalia vulnera, nobis intuentibus,
 „ in ſe recipiens, plures ex ſuis ibi-
 „ dem exſtiterunt interfecti. „

Ex quatuor, quos genuit, Filiis, *Nicolai I.*
 NICOLAUS II. hærede caruit: STEPHA- *poſteri.*
 NUS II. Vir clariffimus, Zagoriæ Comes,
 ac ſub Ludovico Rege, ejusque Filia
 Maria totius Sclavoniæ Banus in LA-
 DISLAO II. & NICOLAO III. Filiis defe-
 cit. JOANNES II. itidem Zagoriæ Co-
 mes, & Banus per STEPHANUM III. &
 JOANNEM III. de quibus infra, genus
 pro-

propagavit. LADISLAUS I. denique genuit SIGISMUNDUM I. Atque hic, ejusque Fratrueles, cum juri Episcopi Zagrabienfis, quod in Murana peninsula haftenus exercuerat, obturbarent, ab Sigismundo Rege, hujusmodi mandato coerciti sunt: „ Datur nostræ intelligitur ab injuria Ecclesiæ Zagrab. in ferenda. „ Majestati, quomodo vos quosdam Plebanos vestros ad Diœcesim Ecclesiæ Zagrab. semper, & ab antiquo pertinentes, ab eadem Ecclesia Zagrab. sequestrando, ad Diœcesim Wesprimiensem conferre niteremini, & velletis - - Unde nos ipsam Ecclesiam Zagrab. suis juribus, seu judicialiter destitui non volumus; igitur fidelitati vestræ firmiter præcipiendo mandamus, quatenus præfatos Plebanos vestros trans-Muranos, qui alias ad prædictam Diœcesim Zagrab. pertinuisse, & spectasse debebant, vos a prælibata Diœcesi Wesprim. penitus removentes, & sequestrantes, justam ad obedientiam, & debitam subjectionem prætitulatæ Ecclesiæ Zagrab. exhibendam compellatis, & adstringatis. „ A) Habuit autem SIGISMUNDUS conjugem Beatam Filiam Joannis de Salamonvára, & ex ea natas DOROTHEAM Joanni Forgách de

A) Datæ sunt literæ in Sara, fors Gara, feria quarta proxima post festum Pentecostes anno Domini 1398.

de Gymès, SARAM nescio cujus nominis Banfio, & CATHARINAM Joanni Ofth enuptas.

JOANNES III. JOANNIS II. Filius *Continuatio Nicolai I. posterorum.* vixit sub annum 1398. reliquitque NICOLAUM cognomento puerum, qui postquam adolevit, genuit BARBARAM Nicolao Széchy de Felső Lindva in matrimonio elocatam. STEPHANUS III. JOANNIS II. Frater natu major Pater existit LADISLAI III. qui liberis caruit, PAULI I. & STEPHANI IV. Hos duos Ladislao Neapolitano contra Sigismundum Regem adhæsisse clarum est ex epistola, quam ad vicinos circum Nobiles scripserunt, & cujus medium ita habet:
 „ quia nunc Castrum nostrum Papa per
 „ Bohemos, & alios vestros adversarios foret obsessum, pro eo vestram
 „ amicitiam præsentibus requirimus diligenter, quatenus uti melius, &
 „ quam pluribus potestis, cum cæteris
 „ Amicis vestris, feria quarta nunc
 „ ventura, ad Castrum ferreum circa
 „ nos, nobis in adjutorium venire velit - - - Datum Lindvæ die Dominico ante festum B. Gregorii Papæ
 „ A. D. 1402. „

Stephanus, & Paulus filii Ban de Also Lindva.

Cæterum in gratiam cum Sigismundo utrumque rediisse, ex iis, quæ mox dicturi sumus, patebit. Atque ab his duo Banfiorum palmites, videlicet Bolog-

londoczenſis, & Lindvenſis propullularunt: quos jam exequemur.

*Linea
Bánſio-
rum de
Bolon-
docz et
Lindva.*

PAULUS I. anno 1437. Agazonum Regalium Magiſter, & itinerum Sigismundi comes, quæ idem Rex in literis ſuis ita deſcribit. „ Cum nos ali-

„ as pro acquisitione ſacri tituli Imperialis, ſuſcipiendisque finaliter ultimis duabus coronis Imperialibus, per partes Alamanniæ verſus Lombardiæ, Thuſciæ, ac alias Italiæ partes iter arripuimus, & uſque ad Mediolanum incluſive, ubi ſecundam coronam noſtram Imperialem de manibus Reverendiſſimi Patris, & Domini Archiepſcopi Mediolanenſis, in domicilio B. Ambroſii Epſcopi gratioſe ſuſcepimus, acceſſimus, ipſe Paulus

*Ex qua
Paulus
Sigismundi Imper.
itinerum
Comes.*

„ Magiſter Agazonum noſtrorum, cum copioſa Familiarium ſuorum comitiva, noſtram ſequendo Majeſtatem, per totum ipſius itineris ſpatium, nobis fidelia jugiter impendit obſequia; tandem nobis de Medioloano per dictas Lombardiæ, & Thuſciæ partes pertranſeuntibus, ac uſque ad Civitatem noſtram Senarum, per multas, & varias inſidias nobis, & gentibus noſtris per Florentinos, & quamplurimos alios noſtros, & Sacri Romani Imperii rebelles, & inimicos poſitas, Deo Duce, abſque moleſtia, & offenſione aliquali procedentibus, ipſe Paulus Magiſter Agazonum no-

„ ſtro-

„ strorum, ubique nobiscum profici-
 „ scendo, laterique nostro jugiter adhæ-
 „ rendo, tam contra ipsorum nostrorum
 „ rebellium, & hostium insultus, se va-
 „ riis, & multiplicibus fortunæ casibus,
 „ pro nostri honoris exaltatione, abs-
 „ que metu lethi exponere non formi-
 „ dans, quam etiam in aliis securitatem
 „ nostri itineris concernentibus, Celsitu-
 „ dini nostræ placibiles impendit famu-
 „ latus. Demum vero ab ipsa nostra
 „ Imperiali Civitate Senarum nobis per-
 „ sonaliter, Domino conducente, Ur-
 „ bem Romanam adeuntibus, tertiam-
 „ que inibi, & ultimam coronam, seu
 „ infulas Imperiales de manibus Sanctis-
 „ simi Domini nostri, D. Eugenii Pa-
 „ pæ IV. consuetis ceremonialibus so-
 „ ennitatibus laudabiliter, ac honorifi-
 „ ce præhabitis, suscipientibus, ubi
 „ & eundem Paulum Magistrum Agazo-
 „ num nostrorum aureo accinximus cin-
 „ gulo, & honore decoravimus milita-
 „ ri, ipse Paulus --semper, & ubique
 „ juxta nostræ Majestatis libitum grata,
 „ & fidelissima servitia nobis curavit
 „ exhibere. Porro susceptis gloriose
 „ hujusmodi sacris coronis, seu infulis
 „ nostris Imperialibus, de dictis Italiæ
 „ partibus ad Civitatem nostram Basi-
 „ leensem, ubi Sacrum generale Con-
 „ cilium in Spiritu sancto legitime con-
 „ gregatum celebrabatur, nobis adve-
 „ nientibus, & deinde ad peculiare
 DECAS I. B „ Re-

„ Regnum nostrum Hungariæ, auspice
 „ Deo feliciter, & votive remeantibus,
 „ & ab illinc tandem arduissimis cau-
 „ sis nos perurgentibus ad hoc Regnum
 „ nostrum Bohemiæ ingredientibus -- sæ-
 „ pe latus Paulus Magister Agazonum
 „ nostram inprætermisse sequens Maje-
 „ statem, nobis tam in expugnatione
 „ cujusdam Castri, quod quidam no-
 „ ster infidelis Rohacz nominatus in
 „ contemptum nostræ Serenitatis tene-
 „ bat, & conservabat, quam etiam in
 „ aliis nostris arduis agendis, alta, &
 „ præclara, atque a nostri cordis arca-
 „ no nunquam excidenda obsequia mul-
 „ tifarie, multisque modis exhibuit,
 „ & impendit. „ Duas autem Conjuges
 „ habuit, alteram Catharinam filiam Sty-
 „ borii de Styborich, per quam cum
 „ posteris in jus Castri Bolondocz, vel
 „ Bolondvára, alias Beczko venit; al-
 „ teram Margaretham de Báthor Michae-
 „ lis Szilágyi de Horogszegh Viduam.

*Ejus li-
 beri.*

Præter DOROTHEAM Joannis de
 Rozgon, ELISABETHAM Georgii de Ka-
 nisa, BARBARAM Nicolai de Zéch, &
 CATHARINAM Nicolai de Báthor Con-
 juges, reliquit filium JOANNEM IV.
 dictum Sifsák, Dominum de Lindva,
 & Bolondocz anno 1514. Pincernarum
 Regalium Magistrum.

Eum Istvanus, quanquam non sine
 nominis errore, Jacobum vocat, virum
 impigrum, & promptum, ac ostenden-

dæ adversus communes hostes virtutis cupidissimum fuisse ait: ei certe confecti ad Batthiam rustici belli gloriam tribuit. A.) Stephanus quoque Taurinus, cum eodem bello Joannem Dragfium ex confosso equo prolapsum descripsisset, Bánfii virtute servatum ita canit: B)

Hunc ubi plagatum, multoque cruore madentem

Bamphius aspexit, comes, & vincissimus illi

Gentilis; veri nec dissimulator amoris,
Non impune finit socium cecidisse,
citatum

Pulsat equum, plebemque feram mucrone cruento

Propulit, & mecum tibi sint certamina, dixit &c.

Conjugem ejus priorem Margaretham Henning de Zomzédvára, alteram relictam ad annum 1525. lego Catharinam de Fuis, proles vero: SIGISMUNDUM II. qui confederationi, quam nonnulli Proceres, anno 1522. Budæ inierant, subscripsit. LAURENTIUM, ANTONIUM I. cujus Conjux Potentiana Dersffi. FRANCISCUM I. de quo mox, & DOROTHEAM, quæ sublato in pugna Mohathiensi Marito Nicolao Tharczaj, alterum delegit Mathiam Loboczky de Lobositz, & in Kamenitza Polonum.

B 2

FRAN-

A) Histor. Libro V. sub finem.

B) Servilis belli Libro V.

FRANCISCO I. Helena filia Blasii de Raska enixa est LADISLAUM IV. ab anno 1556. ad 1574. Janitorum, abhinc vero ad annum 1586. quo obiit, Agazonum Regalium Magistrum. Terno hic connubio illigatus, primum Annæ Keglevith de Buzin Casparis Ernusth de Chaktornya Viduæ, deinde Barbaræ de Som, demum Catharinæ Mindszenti, duas Filias ANNAM videlicet Gabrielis Majlath de Zwnyogsfzegh Perpetui Terræ Fogaras consortem, & ELISABETHAM Georgii Rátkaj de Nagy-Thábor Uxorem, totidemque filios progeniit; sed neuter posteros vidit: PAULUS II. enim a Turcis in acie cæsus est, JOANNES VI. vero in ipso ætatis flore anno 1595. occubuit, & Margaretham Forgách de Gyimes Viduam reliquit. Atque sic pleraque rami Bolondoczenfis latifundia in Lindvensem, ad quem regredimur, pervenerunt.

Linea de
Alfo
Lindva.

STEPHANNS IV. PAULI I. cujus progeniem descripsimus, Frater, & STEPHANI III. Filius, Vir clarus, in campo Merulæ fortiter pugnans anno 1448. cecidit relictis duobus Filiis JACOBO I. & NICOLAO V. Ille Maximiliani Cæsaris partes secutus, pace subinde composita, ab Wladislao Rege in gratiam receptus est. Hic sub Mathia Corvino Comes Posonienfis, egregias ab eodem laudes emeruit. Verba Diplomatis anno 1474. dati sunt: „ ubi ætate, & pruden-

Ex qua
Nicolai
V. laudes

„ den-

„ dentia crevit, in exercitiis militari-
 „ bus, & aliis arduis negotiis Curia
 „ nostrae decus esse coepit, legationes
 „ adiit, & praecipue duas vias magnas,
 „ & laboriosas pro nobis, & Regno fe-
 „ cit: primam cum Reverendo Geor-
 „ gio Praeposito Quinqueecclesiensi ad
 „ Serenissimum Principem Ferdinandum
 „ Regem Siciliae; alteram cum Venera-
 „ bili quondam Johanne de Rabenstein,
 „ Praeposito Viffehradiensi ad Ducem
 „ Mediolani semper in facto fidei, &
 „ rebus nostris, ac Regni; unde juxta
 „ votum nostrum, optatas reportavit
 „ relationes, in exercitibusque nostris
 „ contra inimicos, & rebelles nostros
 „ instauratis interfuit, maxime in ex-
 „ peditione contra Stephanum Vajvo-
 „ dam Moldavicum, ubi pro salute
 „ personae nostrae viriliter, & strenue
 „ agens, plura pro nobis prope morta-
 „ lia vulnera suscepit, & mori non
 „ dubitabat. „ Sub Wladisao II. Rege
 „ Janitorum Regalium Magister decessit
 „ annum circiter 1501. Conjugemque su-
 „ am Margaretham Ducem Saganensem,
 „ Joanni Ernusth de Chaktornya reliquit.

Fuit Margaretha non virtutibus mo-
 do, sed etiam formae venustate praecal-
 lens Matrona, cujus pudicitiae Maritus
 cum metueret ab Mathia Rege, qui
 Posonium, ubi illa agebat, venturus
 erat, eam Alfo Lindvam perducendam
 curavit. Quo facto Regem, quasi per

*Propter
 conjugem
 fere bien-
 nio capti-
 vus.*

ejus lasciviam Margarethæ pudicæ (esse non liceret, adeo commotum ferunt, ut Nicolaum machinæ bellicæ, quæ curru vehebatur, catena adstrictum, in captivitatem abripi juberet. Biennio post & libertati quidem, & muneri Comitæ Posoniensis restitutus est, sed duabus arcibus Lippha, & Solymos multatus, quas nec ipse unquam, nec ejus posterii, ut in loco dicemus, recuperarunt. A) Suscepit porro ex Margaretha sequentes proles :

Ejus proles.

JOANNEM V. de quo infra.

PETRONILLAM Francisco Osths,

BARBARAM B) primum Christophoro de Reichenburg, deinde Caspari de Stubenberg.

SARAM Petro Erdödy de Monyorókerék nuptas ;

JACOBUM præterea II. quem primam lucem anno 1488: aspexisse Bucelinus ait, ac

FRANCISCUM II. cujus Viduam ad annum 1521. Annam ab Eckarthaus invenio,

Jo-

A) Rei gestæ Historia exstat apud Belium Decade II. Monumento II.

B) Lapsus est itaque in Theatro Nobilitatis Europææ Spennerus, cum Barbaram semel, atque iterum Ladislai Bánfi, & Margarethæ Comitissæ de Caravia filiam fuisse scribit.

JOANNES V. NICOLAI V. Filius quo- *Joannes*
modo ex clade Mohatiana se evolverit, *V. ex cla-*
verbis Istvánii dabimus. *de Moha-*
tsiana
evadit.
li fidelis obsequii genere, inquit ille, Alexander Bacacius Joanni Bácsio equum postu-
lanti opportune obtulit, quum equus illius
laboribus, & vulnere nimium debilitatus
fatisceret; & Joannes quidem vitato pe-
riculo, manus hostium effugit, Alexan-
drum vero a Turcis captum, grato ani-
mo redemit, & ædem, quam D. Joanni
Baptiste in prælio, si incolumis evaderet,
roverat, Lindvæ edificandam, dedican-
damque curavit A) Abhinc Joannis de *Fit Za-*
Zapolya partes, quoad vixit, constan- *polyæ Ro-*
ter fovit, tuitusque est, & ab eodem *gis Pala-*
Regni Palatinus creatus, anno 1533. *tinus.*
in arce sua Saprancia, ut idem Ist-
vánfius habet, B) e vivis excessit, ma-
gno Zapolii dolore, quum eum præ cæ-
teris ob fidem, integritatemque charum
in primis haberet. Conjux Margaretha
Filia Jacobi Székely de Kevend auxit
eum Filio

STEPHANO V. qui quanquam in par- *Ejus Fi-*
tibus Ferdinandi Regis esset, nihilque *lius Ste-*
intentatum relinqueret, impetrare ta- *phanus V.*
men non potuit, quo Arces, quibus Ni-
colaum Avum excidisse diximus, reci-
peret, quoad Temesvaro anno 1552.
a Turcis expugnato, ex quoque in bar-

B 4

ba-

A) Istvánfius H. stor. Libro VIII.

B) Libro XII.

barorum potestatem venirent. Inde ab anno 1554. ad 1568. quo e vivis excessit, splendidum Dapiferorum Regalium Magistri munus gessit. Magdalena Országh de Guth thori Socia peperit ei tres Filias, ANNAM anno 1544. natam Joannis de Réwa, MAGDALENAM Michaelis de Maroth consortes & CATHARINAM; nec non duos Filios NICOLAUM VI. & GASPAREM I. Hic ex Catharina Pethö de Gerse numerosam prolem suscepit, sed vel sequioris sexus, vel quod nobilioris erat, præmaturo fato subreptum. Filii certe

*Gasparis
I. liberi.*

FRANCISCUS III. anno 1595.

STEPHANUS VII. 1607. in vivis esse desierunt. Filia vero postquam ad nobiles annos pervenerunt, his elocatae sunt:

MARIA Nicolao Széchy de Rimaszéch.

MAGDALENA Casparo Konsky,

SUSANNA Stephano Pinnyei,

URSULA Balthafari Vragovics,

CATHARINA primum Thomæ Cenkeri (ita exerte Bucelinus, sed in nomine mendum cubare suspicor) deinde Francisco de Battyán, ac

JUDITHA Nicolao Nyári de Bedegh.

NICOLAUS VI. CASPARIS I. Frater

*Et Nico-
lai VI.* anno 1547. in lucem editus, & tertium, ac vicesimum ætatis vix egressus, animum ad nuptias applicuit, Ursulamque a Zrinio, Joannis Prényi de Nyaláb, nisi fallor, Relictam, in thori confortium

tium adscivit. Ex eo nati sunt STEPHANUS VI. anno 1571. CATHARINA, quæ Stephanum Zibrik de Szarvaskend, & Joannem Ujfaluſi de Divékujſalu Maritos habuit. GEORGIUS I. qui miſerabili nece anno 1607. Styra in Aulſtria conſoſſus eſt: Magdalenam Doczi de Nagy-luche ejus Sponſam reperio, num etiam nuptiis juncta fuerit? incertum, ac denique

CHRISTOPHORUS I. Vir ab animi conſtantia, & a fide in ſuperos æque, *Chriſto-* ac Regem clariffimus. Viros Apoſtoli-
cos, quos Miſſionarios vocant, domi *phorus ſiemma* ſuæ aluit: horum opera non finitimam *claudit †* modo regionem, ſed quidquid terrarum *an. 1646.* Quinque-eccleſias procurrit, excoluit; Tumultu Bethleniano, & Rakocziano, qui ſemel atque iterum Hungariam turbinis inſtar pervaſerat, adeo ſe abripi non ſiſit, ut unus fere Trausdanubianam regionem in fide Cæſaris contineret. Pincernarum & Tavernicorum Regalium Magiſtri officio plures annos perfunctus, gentem Banſianam de Alſo Lindva ultimus omnium tumulto intulit: quanquam enim ex gemino conubio Annæ videlicet de Mère, & Eleonoræ Draskovich de Trakoſtyán numeroſæ prolis Pater effectus eſt, Filios tamen omnes præmortuos vidit, quos demum & ipſe anno Chriſti 1646. conſecutus eſt. Conjicio id ex epiſtola Ferdinandi III. Imp. quam ad Civitates Hungariæ dedit, & cujus pars, quæ huc

facit, ita habet: Prudentes, & Circumspecti, fideles nobis dilecti. Siquidem Tavernicorum Regalium in Hungaria Magistri officium, quod per mortem, & decessum Spect. & Magnifici quondam Comitis Christophori Bánfi de Alsó Lindva vacare contigerat, fideli nostro itidem Magnifico, & Spect. Comiti Stephano de Chiak Comitatus Scepusi Supremo Comiti, & Consiliario nostro -- clementer contulerimus &c. Datum in Arce nostra Regia Poson. die 26. mensis Novembris anno Domini 1646. Liberorum porro Christophori e priore thoro natorum Syllabus hic est:

STEPHANUS VIII. HEDVIGIS

NICOLAUS VII. natus 1599. † 1627.

SOPHIA trium Maritorum Conjux,
nempe: Stephani Lifthy de Köp-
csény, Stephani Széchy de Ri-
maszéch, & Emerici Senioris
Czobor de Ozobor Szentmihály.

Ex posteriore vero prognati sunt:

EVA. PETRONELLA nata 1615.

CÆCILIA FRANCISCA nata 1617. Con-
sors Ladislai L. B. Recziczki.

HELENA nata 1619. ELISABETHA nata
1621. PETRUS. PAULUS. JOANNES. A)

II.

A) Præter Bánfos de Alsó Lindva, celebres etiam erant olim Bánfi de Thallócz, de Nagymihály &c. sed jam dudum extincti. Superant hodie Bánfi de Lőssöncz; verum nec hi, nec illi Alsó Lindvanis ulla necessitudine, ut apparet, innexi.

II. DE B Á T H O R.

(Fig. 3.)

Sunt, qui Báthorios a Wenceslao, feu *Báthorit de genere Guthke-*
Wenczellino celebri S. Stephani Re-
gis Duce profluxisse velint. De eo hæc *Guthke-*
pauca adnotavit Thuroczius A) *Ascendit led ori-*
quoque de Bavaria Wenczellinus videlicet undi.
de Vazumburg, qui cum S. Stephano in
Symigio, Cupan Ducem interfecit, Capi-
taneus enim exercitus exstitit illo die.
Ex istis, Jak nascitur principium, & origo.
Sed ii quidem cum ipsius Thuroczii,
tum veterum chartarum fide satis re-
felluntur, ille enim Wenczellinum gen-
ti Jak principium, & originem dedisse
exerte memorat; hæ contra Bathorios
de genere Guthkeled prognatos esse per-
hibent. Guthkeledii porro, ut idem
Thuroczius scribit: B) *per Petrum Re-*
gem, dum idem fugit ad Heinricum Cæ-
sarem, in adjutorium sunt ei adducti de
Castro Stboph; sunt exorti de Suevia,
unde Imperator Federicus ortum habet.
Ista enim generatio de Primatibus Sueviæ
ex-

A) In Chronicis Hung. Parte II. Cap. XII.

B) Ibidem Cap. XVI.

existit; pauperes enim sunt hereditatibus, sed probi, & valentes sunt in patria memorata. Istius siquidem Guthkeled generatio temporibus Salomonis Regis, Ladislai & Geyche Ducum extitit exaltata. Nam tum ipsa generatio in duas partes divisa fuit: quidam Ducibus adhærebant; quidam vero Salomoni, & specialiter Wyd quem Salomon exaltasse perhibetur, super alios de generatione supra dicta. Genus porro Guthkeled in varios subinde ramos divisum est; Zelemérios enim, Szokolios, Butkajos &c. cum universim prima bonorum divisio, tum seorsim horum tres dentes, quos alii lupinos, alii Draconis esse malunt, quosque pro armis habent, ejusdem originis fuisse satis ostendunt; sed nos missis cæteris, ad Bathorios veniamus.

*Majores
Bátho-
riorum.*

Primus autem, a quo series non interrupta fluit, occurrit ANDREAS, qui tres Filios reliquit BENEDICTUM, BRICIUM, & GEORGIUM; sed BENEDICTUS absque hærede decessit, GEORGIUS vero in MICHAELE, & JOANNE Filiis defecit. Unus BRICCIUS natus medius, qui anno 1310. cum agnatis Michaele, & Vid fundos divisit, nomen Bathorianum propagavit, genuit enim præter CLARAM nuptam Battiz filio Jakou de Ungh, quinque filios JOANNEM I. ANDREAM II. LAURENTIUM I. NICOLAUM I. & LEW-
KES,

RES, seu Lucam. A) JOANNES I. trium liberorum Pater fuit: LADISLAI I. GEORGII II. STEPHANI I. fed GEORGIUS II. in GEORGIO III. Filio, & JOANNE V. nepote, STEPHANUS I. vero in JOANNE III. Filio, cui Margaretha Drugeth Conjux fuit, & GEORGIO IV. MICHAELE II. & LADISLAO IV. nepotibus sine prole mascula obeuntibus extincti sunt. LADIS-^{Ladisl. I.} LAUS I. natu maximus anno 1351. Co-^{Supr. Comes Szabolts.} mitatus Szaboltsensis Supremus Comes, duxit Annam filiam Mauricii, filii Nicolai Vajvodæ de Moroczida, & Megyesallya ex genere Puk, vel Pok oriundi, quæ cum præter bona in Comitatu Kraznensi sita, portionem etiam Somlyoviensem jure, quod quartalitiū vocant, a Fratre Simone acquisivisset, in Filios, nepotesque Bathorios axioma de Somlyo, ut in loco dicemus, transfudit. Sustulit autem Ladislaus ex ea ELISABETHAM Georgii de Debreczen Uxorem, & tres filios: GEORGIUM, B) LA-

-
- A) Fratribus his Carolus Rex anno 1325. contulit possessionem Eched; aliis vero literis indulgit eis facultatem ædificandi fortalitiū in pratis, seu paludibus ejusdem possessionis Eched, ita tamen, ut in perpetuam rei memoriam, & signum fidelitatis eadem ædificanda arx fidelitas, quæ vulgari sermone *Hivség* dicitur, ab omnibus nominetur.
- B) Hic genuit Joannem, & Barnabam, utrumque improlem, ac Antonium, cui

Andreas II. Episc. Varad. ab anno 1329. ad 1345. LADISLAUM II. Ἀπαύδα, & STANISLAUM, de quo, quia peculiaris lineæ author fuit, infra agemus. ANDREAS II. BRICCHII I. filius, modo de Báthor, modo de Rakomáz dictus, primum Ecclesiæ Vetro Budensi Præpositus, deinde Episcopus Magno Varadinensis, Sanctimonialis D. Claræ Oppido Velencze intulit. LAURENTIUS I. & NICOLAUS I. ANDRÆ II. Fratres sine liberis obierunt. A) LEUKES demum seu Lucas e vivis excedens duos Filios reliquit BENEDICTUM II. & PETRUM I. huic in partitione obtigit Castrum Etsed cum amplissimis bonis Prouinciæ Szatmariensis, atque ab eo inde tempore de Etsed scribi, vocarique cœpit, novamque propaginem Bathoriorum de Etsed inchoavit.

Báthori de Etsed.

Ex duobus autem, quos procreavit, Filiis, BRICCIUS II. sine hærede obiit, JOANNES IV. vero, qui sub annum 1400. floruit, ex Catharina filia condam Joannis, filii Pethö de Zántho filiam URSULAM, quæ Stephano GYULAFI de Ráthoth juncta est, & sex filios suscepisse legitur. Nomina eorum sunt:

STE-

cui Conjux Anna peperit filium Ladislaum; sed hic post annum 1455. defecit.

A) Serius comperi Nicolao I. duas filias fuisse: Agnetam, & Barbaram, quæ a Ludovico I. Rege in sexum masculinum præfectæ sunt.

STEPHANUS III.

BENEDICTUS III.

THOMAS. I. B)

MICHAEL III.

JOANNES VI. &

BARTHOLOMÆUS I. sed hic prælio cum Hussitis commisso, in flore ætatis interiit. MICHAEL III. unam filiam CATHARINAM reliquit, cæteri, cum nondum virilem ætatem attigissent, morte abrepti sunt.

Unus STEPHANUS III. ducta ex familia Somossiorum, altera item Barbara, nisi fallor, de Butka: prius Chapiana conjuge, Bathorianum nomen propagavit. Gessit is sub tribus Hungariæ Regibus Sigismundo, Alberto, a quo Castro Buyák donatus est, & Wladislao I. splendoris Magistratus. Nam & Dapiferorum Regalium Magistri, & Judicis Curia Regiæ munere plures annos perfunctus est. Obiit in clade Varnensi anno Domini 1444. cujus Thuroczius non sine laude meminit in hæc verba: *Stephanus III. Vir Magnus Stephanus de Bâthor, cadit ad in Curia Regiæ Majestatis, homo militari virtute conspicuus, cui & vexillum* Re-

-
- B) Ex Conforte Christina suscepit Veronicam Dominici Dobo de Ruzka, Margaretham Joannis de Kálló Uxores, & Ladislauum filium, qui Conjugem suam Potentianam Petri Jakch de Kusal thoro sociandam reliquit.

Regium, tanti discriminis in tremore, sua exigente strenuitate, deferre confisum erat, hujus conflictus in fluctibus peremptus exstitit. Uxor ei fuit Ursula filia Georgii de Kis Tapoltsa, proles vero:

Proles Stephani III. I. STEPHANUS V. Judex Curiae Regiae, ac una Vajvoda Transilvaniae, Dux clarissimus, & primis Heroibus comparandus; ad annum 1477. quo ei Matthias Rex bona Marothiana contulit, cum universim, quid in Turcia, Bohemia, Moravia, Silesia egerit, perstrinxisset, seorsim hæc subjicit: „

Stephani V. præclara facta.

„ riori siquidem anno, cum post obsidionem Castri Szabach, quod favente Deo a' Turcis gloriose expugnavimus, cui quidem expugnationi idem Comes Stephanus non modo interfuit, verum etiam latis animi, & qualitatis viribus affuit, feliciter Budam reversi fuisset, & inter alias varias curas, & sollicitudines nostras, quibus pro statu & defensione Regni impliciti fueramus, Serenissimam Reginam Beatricem de Aragonia sponsam nostram ad hoc Regnum nostrum traduxit, & solennitati nuptiarum, quas jam tandem Deo auxiliante feliciter celebravimus, vacare habebamus, Turcorum Imperator, qui Christiano sanguine satiari nequit, nostram sentiens occupationem, coactis, & adunatis undique viribus, & copiis, maxima cum manu Regnum, & „ Pro-

„ Provinciam nostram Moldaviæ, cum
 „ ope, & adiutorio perfidi Bozorad
 „ Vajvodæ Partium Transalpinarum Re-
 „ gni nostri, a Majestate nostra, & Sa-
 „ cra corona defecerat, subintravit,
 „ & totam eam ferme Provinciam di-
 „ tioni suæ subjugavit: cui cum pro-
 „ pter præfatas curas, & occupationes
 „ nostras subito personaliter occurrere,
 „ & obviare non poteramus, Majestatis
 „ nostræ in persona ipsum Comitem
 „ Stephanum de cætu aliorum fidelium
 „ nostrorum delegimus -- qui cum auxi-
 „ lio & ope certorum fidelium nostro-
 „ rum præfatum Turcorum Imperato-
 „ rem in turpem fugam convertit, Pro-
 „ vinciamque ipsam liberam, & nobis
 „ pacatam reliquit. Tandem vero fu-
 „ gato, & expulso de Moldavia ipso
 „ Turcorum Imperatore, de nostra com-
 „ missione, & speciali mandato se, &
 „ gentes suas adversus prædictum per-
 „ fidum Bozorad Vajvodam, & Pro-
 „ vinciam Transalpinam convertit, ibi-
 „ que ipsum Bozorad simul cum reliquis
 „ Turcorum, quos Imperator ipse pro
 „ præsidio, & defensione ipsius Bozo-
 „ rad & Provinciæ illius Transalpinæ
 „ locasset, similiter fudit, & prostiga-
 „ vit, ac de ipsa Provincia turpiter
 „ aufugere coegit, & alterum Vajvo-
 „ dam, quem nos elegeramus, in ea-
 „ dem Provincia fideliter reliquit. „
 Idem Stephanus fide Coronentis Inscr-
 DECAS I. C ptio-

ptionis anno 1479. LXV. millia Turcarum in campo Rouyer prostravit in festo Colomanni. Ante obitum, qui anno 1493. evenit, honores abdicavit, sepultusque est Bathorini in loco gentilitio, cum hoc elogio marmori inciso:

Et Epitaphium.

Qui Curios vita vicit, probitate Catones,
Æquavitque Numam religione Dei:
Nam coluit verum prisca pietate Tonantem,

Et nunquam domuit fœda libido
Virum. A)

Hic capit Alpinos, Moldavos, protegit idem,

Sanguine Silvanos & tegit ipse suo;

Egregius Stephanus, sævos qui pectore Turcos

Prostravit toties, hac requiescit humo,

At vos, o Báthorum gens! hunc lugete Parentem:

Nam Báthorum cecidit firma columna domus.

2. ANDREAS III. cui donationem Castri Buyák Wladislaus II. Rex Hung. anno 1495. confirmavit. Quis autem qualisque Vir fuerit, ex epigraphe, quam Arci Etsedienti inscribi curavit, non obscure colligi poterit, ea est huiusmodi:

Ma-

A) Cælebs vixisse scribitur. Addit Cl. Samuel Fimon famam habere, ejus corpus esse incorruptum.

Magnanimus Andreas de Báthor, *Arcis E-*
 Pater Patriæ suæ, construxit hoc Ca-*tsedienfis*
 strum gentilibus suis, pro quietudi-*Epigra-*
 ne, & tuitione eorum, cernens, at-*phæ.*
 que intelligens quandoque paci inter-
 misceri bella, & discordias, qui ro-
 gat suos hæredes, ut nominis Batho-
 rei non velint esse immemores; pri-
 mum inter se sint concordēs: con-
 cordia enim res parvæ crescunt, di-
 scordia vero maximæ dilabuntur. De-
 inde ne inventa perdant; nam non
 minor est virtus, quam quærere, par-
 ta tueri. Postremo tolerare, & ab-
 stinere; nam divertere a malo, &
 facere bonum, est felicitas hominis.
 Anno MCCCCXCII.

Ex Coniuge Juliana Drágfi de Bél-
 thek plures sustulit liberos, quos infra
 memorabimus.

3. LADISLAUS V. Comitatum Szat-
 már. & Zarand. Supremus Comes, ma-
 trimonium cum Elisabetha de Berzevi-
 cze sterile nactus est. Obiit ante an-
 num 1474.

4. PAULUS I. cognomento mutus,
 quod ab ipso ortu facultate loquendi
 destitutus fuit.

5. THOMAS II. cujus filia Anonyma
 in domum Zokolianam enupsit.

6. NICOLAUS III. ex Episcopo Syr- *Nicolai*
 mienfi inde fere ab anno 1474. usque *III. Epi-*
 ad 1507. Vacienfium Antistes, quem *scopi Va-*
cienfis

Galeotus Martius Narniensis A) his laudibus effert: *Virtute, & animi generositate, dignitateque corporis cumulatissime maxime: studiis namque humanitatis in Italia eruditus, cura, & diligentia doctrinam adaugens, nihil laboris, nihil vigilarum, nihil impendii subterfugiens, quod ad doctrinam conveniret: brevi efficit, ut doctissimis, acutissimisque Philosophis, ejus doctrina, & literatura summa cum admiratione probaretur. -- Non referam, qua magnificentia templum instauravit, Architectis, fabrisque ex Italia accitis maximo cum impendio, ut generositati animi sui & templum, & domus Episcopalis responderent. -- Perplacuit etiam mihi illa familiae suae dignitas, & elegantia, semper enim in ejus domo oratur, aut studetur, aut carmen cantatur ad lyram, aut sermo habetur honestus, nullum ibi otium, nulla ingnavia, nulla temporis dispendia internoscentur. Nam ab arce ad hortos, quos ipse munivit, piscinisque ornavit, ab hortis vero ad arcem frequens deambulatio, non sine proborum hominum commercio, comitibus libris efficit, ut iter quoque disputationibus teratur. Plura illic de Nicolao Galeotus, sed haec ad eum noscendum attulisse suffecerit. B)*

 7. CA-

A) De dictis, & factis Mathiae Regis Cap. XXXI.

B) Plenum etiam est laudibus epitaphium quod Nicolao quondam appositum, in Epistolis Petri Colocensis Archiepiscopi dedimus pag. 76.

7. CATHARINA Uxor Georgii de Marczal, cujus Filius Ladislaus cum improlis decessisset, fundi, possessionesque Marczalianæ, ad Bathorianam familiam pervenerunt.

8. MARGARETHA primum Michaelis Szilágyi de Horogszegh, Regni Hungariæ Gubernatoris, eo vero ad Pozazinum a Turcis intercepto, Constantinopolique obtruncato, Pauli Bánfi de Alsó Lindva Conjux. Antequam huic nuberet, ab Mathia Rege quo se commodius aleret, anno 1461. arcem Dyoddonum accepit, pro arce vero Világosvár cum Oppidis Thúr, & Varsán 7. millia fl. dependit.

*Proles
Andree
III.*

Jam proles ANDRÆ III. quemadmodum supra promissimus, compendio dabimus. Habuit vero tres Filios, STEPHANUM VII. videlicet, ANDREAM IV. GEORGIUM V. & duas Filias: BARBARAM aliis MAGDALENAM & ELISABETHAM, utramque in Clarissimas domos enuptam: illa enim Emericum de Perén Regni Hungariæ Palatinum, hæc Joannem de Thelegd Maritum accepit. Fratrum natu maximus STEPHANUS VII. Urbi, Comitatuque Temesiensi, ac subinde Palatio Regio, quæ suprema in Hungaria dignitas est, præfuit. E clade Mohatiana ægerrime evolutus, cæso Ludovico II. Rege, totus eo incubuit, ut Ferdinando Austriaco contra Joannem Zapolyam solium firmaret, quare ab

*Ex qui-
bus Ste-
phanus
VII.
Regni
Hung.
Palatin.*

hoc fundis pene omnibus exutus, illius liberalitate arcem Dévényiam accepit, ubi etiam supremum diem anno 1535. clausit. Ex Coniuge Sophia filia Ducis Maffoviensis, unicam Filiam CLARAM reliquit, quæ Carolo Duci Münsterbergensi desponsa, ante fato, quam nuptiarum dies advenisset, prærepta est, Sophia autem altero thoro se illigavit Ludovico Pekry de Petrowyna, ex minoribus Præfecturis, ad Dapiferorum Regalium Magistri munus evectæ.

GEORGIUS V. STEPHANI VII. Frater sub tribus Hungariæ Rexibus Wladislao II. Ludovico II. & Ferdinando I. Aragonum Regalium Magister, ac Comitatus Simegiensis Comes vixit in matrimonio cum Catharina filia Moysis Buzlaj de Gergelylaka inito.

• ANDREAS IV. denique Banus Castri Nándoralbensis, & Comes Szatmariensis in thori societatem adlegit primum Barbaram Joannis de Kálló, deinde Catharinam filiam Stephani de Rozgon, a cuius obitu, quod Stephanus masculo hærede careret, vi Diplomatis a Ludovico II. probati in fex Castrorum possessionem venit. Ea sunt Csitva, Mogyoros, Varano in Zempliniensi, Cserép in Borsodiensi, Rozgon in Abanyvar, ac Thora in Pesthienfi Comitatibus. Conjugium omnino sæcundum nactus est.

Et

Et tres quidem Filios JOANNEM *Proles*
videlicet: STEPHANUM, & LADISLAUM *Andreas*
in adolescentia eulit, cæteri Patri su- *IV.*
perfitites non modo ad virilem ætatem,
sed ad summas etiam opes, honoresque
pervenerunt. Natu maximus BONAVENTURA ab Hungarico exercitu, cui præerat, quod id nomen peregrinum quid sonaret, nec facile exprimi posset, Andreas compellatus est. Præfuit plures annos Comitatu Szatmariensi, & Szaboltsensi, una Tavernicorum Regalium Magister, inde Judex Curia Regia, qua in dignitate vitam clausit anno 1566. die 4. Oct. sepultus in Ecclesia Thallensi Ordinis D. Pauli I. Eremitæ. Geminum matrimonium contraxit, sed utrumque infœcundum; nam neque ex Elisaberha Thurzo de Bethlemsalva, neque ex illius ancilla Catharina Mindszenti ullam prolem vidit.

GEORGIUS VI. BONAVENTURÆ Frater, quod a Ferdinando Rege defecisset, Castro Buják mulctatus, ducta Anna Báthori de Somlyo Casparis Drágfi ultimi deficientis Vidua, Erdödium, cæterasque Drágfiarum arces, quæ aliouquin in Fiscum redigendæ erant, occupavit. Sed iis haud multo post a Swendio privatus, ut ne porro turbas ultra Tibiscum cieret, Clitsvam ad habitandum se conferre iussus est, ubi etiam, ut videtur, obiit relictis qua-

tuor liberis STEPHANO XII. & tribus Filiabus, de quibus infra.

NICOLAUS VI. priorum Frater anno 1568. Judex Curiae Regiae nominatus est, de cujus morte Istvánfius ad annum 1585. hæc prodidit: *Excessit etiam Nicolaus Bathorius Prætorio præfectus, vir raræ probitatis, ac amplissimæ ultra Tibiscum ditionis, atque auctoritatis; tum quod quadriga, qua vehebatur, a ferocientibus jumentis raptâ, crure supra talos fracto immane vulnus accepisset, tum quod alios supervenientes morbos superare non potuisset.* Vidua ejus Anna A) de Losfoncz celeberrimi illius Herois Stephani, qui anno 1552. ad Temesiam occubuit, filia, primum Christophoro Unguad de Sonnegh Regnorum Dalmatiæ, Croatiæ, & Slavoniæ Bano, deinde Sigismundo Forgach de Ghymes, qui postea Palatinus creatus est, nupsit.

Præter sex, quos modo memoravimus, Filios genuit ANDREAS IV. Filiam quoque CLARAM, verum & hoc, & Bathoriano nomine indignam. Quatuor Maritos habuit: primus erat Stephanus Drugeth de Homonna, qui cum haud ita diu vixit; alter Antonius de Losfoncz, Stephani illius, quem supra laudavimus, Frater Germanus, Vir optimus, & laudatissimus, hunc illa, quem ad-

A) Alii Euphrosynam elictam volunt.

admodum tastatur Franciscus Forgách
 A) adju tore Antonio Scriba, Mæcho
 suo suffocavit. Inde omni pudore ab-
 jecto, imparis omnino conditionis Vi-
 ros Joannem Betko, & Valentinum
 Benko adscivit B)

STEPHANI XII. qui GEORGII VI. fi-
 lius erat, indolem ex Istvanfio utcu-
 que condiscas, ita vero ad annum 1605.
 de eo scribit: *Restabat in partibus Cæ-*
fariis Stephanus Bathorius, qui Judicatum
Curie, uti apellant, primam post Pala-
tinum dignitatem obtinebat, in arce sua
Echedia, in insula lacus cujusdam muni-
tissimo loco sita. Sed etiam is, præter om-
nium opinionem, sive assiduis bellorum in-
commotis fractus, sive Germanorum odio,
& ulciscendâs eorum injuriis, quas into-
lerabiles ab iis sibi illatas querebatur,
seu religionis Calvinianæ asserendæ studio,
cui erat addictissimus, ad Botskajum de-
scivit. - Sic Vir ille alias nobilissimæ,
& antiquissimæ stirpis, paulo ante obitum
rebus novandis animum applicuit, ac quod
sæpe in ore habebat, honestum vitæ usque
ad funera cursum servare non potuit: tan-
tum in animis hominum insatiabilis inju-
riarum ultio, ac vindictæ cupiditas potest.
Nec multo post ultimus illustris, & anti-

C 5

quæ

A) In Historia MS. Libro II.

B) Sunt, qui Joannem: Belko, vel Bé-
 kesü; Valentinum vero: Benkö de
 Pály, aut Pályai scribant.

que familie hæres, nulla relicta sobole, annum agens ætatis 55. exstinctus est. At in anno mendum cubat, ex epitaphio enim, quod illi positum est, quinquennio minorem decessisse constat. Illud ita habet:

Ejus epitaphium.

Speḡtabili, ac Magnifico Domino, Domino Comiti Stephano de Bathor, Comitatum Sűmeghiensis, Zathmár, & de Zabolch Perpetuo Comiti, Heroi Magnanimo, Patri Patriæ inclyto, Religionis Orthodoxæ Vindici acerrimo, Musarum Mecænati benignissimo, Pauperum nutritori liberalissimo, Deo, & hominibus charissimo, anno ætatis 50. Christi vero 1605. die 25. Julii pie, & sancte defuncto, perpetuæ gratitudinis ergo Fratri de se optime merito, Magnif. D. Gabriel Bathory mœstus posuit.

Efrusina, seu Euphrosina filia Francisci Drugeth de Homonna Conjux ei fuit. Soror vero ELISABETHA C. Francisco de Nádasd Agazorum Regalium Magistro nupta, scœmina, si quæ unquam, venustatis, formæque appetentissima. Eam cum humano sanguine perfici posse sibi persuasisset, in eodem per cædes, & lanienas expresso balneare non dubitavit. Tanti criminis damnata, perpetuoque carceri inclusa, ibidem expiravit anno 1614. die 21. Augusti. Altera Stephani Soror fuit SOPHIA Andrea

dreæ Figedy, tertia CLARA Michaelis
de Kiswarda Conjux.

Alterius Bathoreorum rami Author, *Linca Stanis-*
ut supra innuimus, fuit STANISLAUS, *lostorum,*
a quo posterius modo Stanislóty, mo- *seu Ba-*
do Báthory de Somlyo nominati sunt. *thorio-*
Ipse autem hoc titulo ut ex vero uti *rum de*
posset, jure experiri debuit, anno 1390. *Somlyó.*
coram Emerico Bubek Judice Curia
contra Joannem, & Stephanum filios
Simonis condamnati Bani, atque causa vi-
cit. Ex tribus Filiis LADISLAUS III.
qui sub ann. 1462. Dapiferorum Rega-
lium Magistri munus gessit, & JONNES
in filio GEORGIO defecit; STEPHANUS
II. vero, qui anno 1422. Vice Vajvo-
da Transilvaniae, & 1458. Dapiferis Re-
gis praefectus fuit, plures liberos pro-
geniit, A) quorum nomina sunt:

NICOLAUS II.

DOMINICUS I.

GERARDUS.

ANNA Confors Dionysii de Nagymihály,
& Ladislai de Agárd.

DOMINICUS II.

JOANNES VII.

STEPHANUS IV.

MAR-

A) Duas is Conjuges habuit: alteram ad
annum 1399. Dorotheam: alteram Ur-
sulam filiam Benedicti Thuróczi de
Tóthpróna.

MARGARETHA Uxor Ladislai de
Sempse. A)

Ex Filiis DOMINICUS I. & GERARDUS in tenera ætate obierunt; DOMINICUS II. candidum Præmonstratensium Ordinem ingressus, Præposituræ S. Joannis Baptistæ de Jasov anno 1498. præfuit, cæteri autem tres Bathorianum nomen amplificaverunt, sed NICOLAI II. posteros, quod summas quasque dignitates affecuti, & postremi omnium emortui sunt, postremo quoque loco adfervamus. JOANNES VII. itaque ex tribus Filiis LADISLAO VI. PETRO II. & EMERICO I. (nam GEORGIUS, & JOANNES defecerunt) copiosos utriusque sexus nepotes habuit, & LADISLAI quidem filiæ MAGDALENA Emerico Tunyoghi, BARBARA Francisco Irinyi, SOPHIA Antonio Tegzes de Artand in matrimonium datæ sunt, filius vero JOANNES VIII. FRANCISCUM progeniit, qui ex Coniuge Susanna Strausz nulla relicta sobole, sub exitum Seculi XVI. naturæ debitum persolvit. PETRI II. Filius ALEXIUS I. qui Annam Jakchy de

A) Addendæ hic sunt reliquæ Stephani II. proles, quæ sexius innotuerunt, videlicet: Ladislaus, qui filias solum Margaretham, & Christinam reliquit, Georgius, Petrus, Matthæus, Barbara, Veronica Nicolai de Zokol, Potentiana Laurentii Lewkes de Kálló, & Adviga Ladislai Kenderes Consortes.

de Kusal Conjugem habuit, demortuo ejus Fratre CASPARO I. & CATHARINA Sorore, in CASPARE II. & PETRO IV. Filiis defecit, Filia CATHARINA, posteaquam ad nobiles annos pervenit, Stephano Lonyai de Nagy Lonya matrimonii vinculo adstricta. EMERICUS I. pariter in PETRO III. Filio defecit, nata unica BARBARA Balthafari Horváth elocata.

STEPHANI IV. progenies paulo diutius floruit. Ejus Filius SIGISMUNDUS I. ex Anna de Macedonia generavit WOLFGANGUM I. & NICOLAUM V. A) Ex WOLFGANGO nati sunt ANNA Conjux Francisci Kállaj de Nagy Kálló, & SIGISMUNDUS III. qui SIGISMUNDUM IV. Filium in adolescentia amisit; SOPHIA autem Filia, Thomæ Bánfi de Loffoncz, eoque demortuo Gabrieli Perneszi de Osztopan conjuncta est. NICOLAO V. ex Susanna, filia Georgii de Makradux proles erant: ANNA Uxor Georgii Erdöteleki, & STEPHANUS XI. qui Filiis carens SUSANNAM Filiam ex Barbara Parlaghi susceptam Andreæ de Chetnek elocavit, verum hoc præmatura morte erepto Michaeli Uraj, ac demum Michaeli Aranyassi Susanna nupsit,

*Proles
Stephani
IV.*

A) Reliqui Sigismundi I. filii : Andreas Kallajanæ Maritus, Joannes, & Stephanus defecerunt.

piit, & utrique plures proles peperit.
Sed jam ad NICOLAUM II. redeamus.

*Proles
Nicolai
II.*

Ex Coniuge Barbara Casimiri vel
Kazméri, & Sophia Stephani Bánfi de
Lossencz filia tres natos, totidemque
natas suscepit. Ex his CATHARINA La-
dislaum Sarmafaghi, Elisabetha Geor-
gium Bánfi de Nagymihály, BARBARA
Andream de Chiere Maritum habuit. Fi-
lii BARTHOLOMÆUS II. & MAURITIUS
ad maturiores annos non pervenerunt.
B) STEPHANUS VI. postquam eos ingres-
sus est, totum se militari studio ad-
dixit, hinc anno 1523. Vice Vajvoda,
anno vero 1529. Vajvoda Transilvaniæ
præfuisse legitur. Joannis de Zapolya
partes, quas principio amplexus est,
ad mortem usque fovit, quam obiit an-
no 1534. ætatis vero 57. Conjugem ha-
buit Matronam lectissimam Catharinam
de Thelegd, quæ Maritum consecuta est
anno 1547. ætatis 55. Ex hoc matri-
monio proles octonæ prodierunt, vide-
licet :

*Proles
Stephani
VI. Vaj-
vodæ.*

NICOLAUS IV. in pueritia morte
sublatus. ANDREAS V. Vir summa tem-
perantia, bonitateque naturæ, & ab
omni cupiditate remotissimus, matri-
monium iniit cum Margaretha Maj-
láth filia Stephani Perpetui Terræ Fo-

ga-

A) Ab Amico nuper admodum edoctus
sum, Bartholomæum II. in matrimo-
nio habuisse Claram Jakchy de Kusál.

garas, ex qua proles aliquot, quas infra recensimus, suscepit. Obiit diuturna infirmitate consumptus anno Domini 1562. Margaretha non multo post ad altera vota Joannis Iffu de Mihályfi Viri Clarissimi transiit. CHRISTOPHORUS I. cujus vitam, & dotes quia epitaphium, quod Albæ Juliæ in marmore visitur, paucis exhibet, visum est hic adscribere:

D. O. M.

Christophorus Bathoreus de Somlyo; Stephani Filius, alteri Stephano *Epitaphium* Fratri in Regem Poloniæ creato, in Principatu Transilvanico succedens, magna animi moderatione Provinciæ præfuit, pietati studuit, pacem coluit, felices Fratris sui contra Moscos conatus opibus juvit, amans patriæ, bonarum parens literarum; mansuetus, patiens, justus, atque munificus fuit, cumque continua articularium morborum molestia premeretur, ob amissam etiam paucis ante mensibus charissimam Conjugem, & tenellam Natam, gravi animi angore occupatus, postquam ex Comitibus Colosvárienfibus (ubi Sigismundum Filium unicum, optimæ spei puerum, nonum agentem ætatis annum mirifico omnium Ordinum consensu Successorem nominavit) Albam Juliam æger rediisset, paucis post diebus, invalens-

scientibus cum lethali febre doloribus, animam Deo perpetuis, quamdiu hifcere potuit, precibus pie commendans reddidit. Vixit annos LI. Provinciae praefuit annis V. mensibus XI. diebus XXIII. Obijt Albæ Juliae anno MDLXXXI. XXVII. die Mensis Maji.

Gemino matrimonio illigatus fuit; altero, quod certum, Elisabethæ Bockaj de Kis Maria, altero, si Czwitingerus non fallit, Polonæ ex Clarissima Principum Radziviliorum familia oriundæ: utramque tamen prior etulit. Proles suo loco memorabimus.

STEPHANUS VIII. CHRISTOPHORI I.

Frater natu minor in domum Bathorianam ipsum nomen Regium invexit. Multa de eo Patrii, exterique Scriptores memoriæ prodierunt, nos quia compendio studemus, ejus epitaphium, ut ex ungue, quod ajunt, Leo noscatur, solum adferemus; sic autem habet:

*Et Stephani
VIII. Regis Poloniae.*

Stephanus Magnus Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Victor, Triumphator, Pater Patriæ, Stephano Palatino A) Catharinaque Thelegdia, natus anno MDXXXIII. V. Kalend. Octob. excessit MDLXXXVI. Idib. Decembr. Regnavit annos X. Menses VII. dies XII. Judicia constituit, Livoniam, Polotiamque Provincias recepit, Fines Lithvaniae latissimo

A) Transilvaniae nempe, quem veteres Vajvodam dixerunt.

fimo Velifienfi agro adjecto protulit, perterritis Mechemete primum, ac deinde Achlam Tartarorum Chamis, Podoliam pacatiorem, cultioremque reddidit; Amurathem Turcarum Imperatorem, ut a Tartaro legatione miffa pacem peteret, & Benderia a Cofacis deleta nihil moveret, novaque Caftella finibus imponi pateretur, opinione virtutis permovit, continuitque, fipendium majus Tranfilvaniæ Imperium ineunti Sigismundo Fratris Filio impuberi, imponere molientem deterruit, Janculam Valachiæ Regulum ob injurias, quas vicinæ Nobilitati intulerat, dejicere adegit, thefaurosque, qui cum ipfo Valacho in potestatem fuam venerant, repetentem fprevit. Omnium Regum, Principum, ac populorum, nationumque cum ora in fe convertidet, majora pro re hac publica, & Chriftiana animo agitans; ac inprimis Moscoviam Poloniæ, Lithvaniæque aggregare studens, sexta die subito exftinctus est. O mors invida! non exftinxifti virtutem Bathoreorum: immortalis est. Stephano Poloniæ Regi, Victori, Triumphatori, Pio, Patri Patriæ, Joannes de Zamofcio Cancellarius, & Summus Dux Exercituum Regni pro vita, quam faluti, gloriæque ejus omnibus belli periculis devoverat, Deo, non fe ita volente, fuperftes, has lacrimas cum Grifelde Bathorea Uxore fua, Regi Patro-

DECAS I. D no, ;

no, Affinique suo fundit. Viveres Stephane maxime! viveres; nec Polonia, Ungariaque, ac nomen Christianum lugeret, nec improbi Barbari gauderent: sed vivit Deus, haud solido exultabunt gaudio.

Hæc Zamoscus in laudem defuncti Regis Poloni quoque Milites, ut luctum testarentur, sequentia subjecerunt: Devoti animi, meritisque erga Rempublicam Stephani Magni Poloniæ Regis invicti, Patrisque Patriæ pientissimi. Te supersite pro salute, gloriaque tua sanguini non pepercimus: nunc quid aliud? quam lacrimas miserabiliter fundere possumus: quo Duce patriæ fines proferemus? quo vel Barbaros a cervicibus rejiciemus? Stephane! terror hostium! quam subito quoque modo te amisimus? O nimis atras Polonis, omnique nomini Christiano Idus Decembres!

Habuit Conjugem STEPHANUS Annam Jagelloniam Sigismundi Augusti Poloniæ Regis Sororem, quam Virginem quidem, sed natu grandiore anno 1576. cum Regno accepit: ea sterilis decessit.

Præter hos quatuor Filios habuit STEPHANUS VI. una pauciores filias, quæ postquam ad nobiles annos devenerunt, clarissimis Familiis innexæ sunt; ANNA quidem Antonio Drugeth de Homonna, deinde Caspari Drágfi de Béktek, & eo decedente Georgio Báthori de Etsöd; SOPHIA Demetrio de Chák;

ELI-

ELISABETHA Ludovico Pekry de Petrowina, & ab ejus fatis Ladislao Kerechényi de Kanyafölde, mortua Gyulæ anno 1562. & in Somlyo Majorum sepulchris illata.

E CHRISTOPHORI prolibus, quas *Proles* complures habuit, pleræque non ultra *Christo-* cunas vitam produxerunt. NICOLAUS *phori* VI. obiit die 30. Januar. anno 1576. *Principis* ætatis 9. cujus memoriam tuetur lapis *Transilv.* in Templo Albeni cum hac inscriptione:

Hic jacet eximie puer indolis, ortus ab alto

Stemmäte Bathoridum, nomine Nicoleos.

Sarmatiæ Stephanus Rex est huic sanguine junctus;

Dacicus at Pater est Wajvoda Christophorus.

Botsakaj generosa Parens Elisabetha stirpis

Huic tantum brevis hæc vita caduca fuit.

At GRISELDIS Filia, SIGISMUNDUS II. Filius justam ætatem attigerunt, & illa quidem Joanni Zamoscio Magno Poloniæ Cancellario in matrimonium data est; hic vivo Patre, ut supra memoravimus, Transilvaniæ Princeps inauguratus, ab ejus excessu Provinciæ varia fortuna administravit. Bello præclara facinora edidit, sed animo mobilis, volaticusque, fasces, quos semel, atque

D 2 iterum

iterum dimiserat, poenitudine ductus resumfit, quoad salutata ultimum patria, & Christierna Austriaca, quam Uxorem duxerat, in Styriam remissa, Pragam secessit, ibidemque ad obitum vixit. Cadaver maxima cum Pompa ab ejusdem Urbis Archiepiscopo elatum est, & ad S. Vitum in Sacello D. Sigismundi Regis tumulatum. Septemdecim post annis epitaphium adjecit, qui ei a Cubiculis fuit, in hæc verba:

Epitaphium Sigismundi Principis Transilvaniae.

Georgius Nemes de Váradgya Transilvanus, Principi

Optimo, in utraque fortuna a Cubiculis, cum lacrimis

Posuit 12. Martii anno 1629.

D. O. M. A.

Obiit 1613.

Lector disce, quibus fortunæ ictibus pateat humana Majestas: Sigismundum Bathoreum Transilvaniae Principem extinctum Boema - tegit terra; huc e folio arreptum immitis fortuna dejecit. Caruisset sepulcro, qui federat in folio, nisi famuli fides etiam in tempestate inconcussa stetisset.

Proles Andreae V.

ANDREAS V. ex Margaretha Majláth, cujus supra meminimus sex liberorum Pater effectus est. Filia altera ELISABETHA, primum matrimonium cum Christophoro Hagymássi de Berekszo, alterum cum Francisco Dobo de Ruszka, qui

qui anno 1602. fato perfunctus est, contraxit, altera ANNA primum Dionysio Bánfi de Loffoncz, deinde Sigismundo Josika, a quo separata est, ac tertium forasse sub annum 1581. Clementi Dóczi de Nagy-luche enupfit; cæteri mares erant.

Ex his GABRIEL I. in pueritia vitam amisit.

BALTHASAR a Sigismundo II. suo ex Fratre nepote miserabili morte anno 1594. sublatus est; cum enim consiliis, quibus Princeps Turcicam societatem dissuere, atque ad Austriacam se adjungere parabat, intercedere videretur, ac præterea in affectati Regni suspicionem venisset, Claudiopoli captus, & Szamosujvárûm deductus, indicta causa, lictoribus nequidquam obluctans, laqueo interiit, relicta Vidua Maria Kendi filia Alexandri, qui eodem anno, eademque de causa capite plexus est.

ANDREAS VII. & sua virtute, & *Andreas* Patruî Poloniæ Regis commendatione, *VII. S. R.* in Senatum Purpuratorum Patrum anno *E. Card-* 1583. adscriptus, sexennio post *nalis.* Varmienti etiam Episcopatu, aliisque optimis beneficiis in Polonia potitus est. Cæso Balthasare Bathorio, cum Stephano Fratre, metu Sigismundi Principis eo se recepit, ibique delituit, quoad ab eodem ad fasces Transilvaniæ evocaretur. Sed & hos, & vitam haud multo post perdidit. A Michaele enim Trans-

alpinae Valachiae Vajvoda, qui Praefecturam Transilvaniae spe devoraverat, praelio attritus, cum in fuga salutem quaerit, a Rusticis Siculis de 31. Octobr. anno 1599. interfectus est.

STEPHANUS X. Miles egregius, & bellicarum expeditionum, quas Stephanus Rex Poloniae in Moscos, aliosque hostes susceperat, assiduus Comes, geminas nuptias inivit: cum Sophia videlicet Bebek de Pelöcz, Georgii Filia, & Sophia Kostka Germana, ut nonnulli volunt, S. Stanislai Sorore.

Filii Stephani X.

Ex priore Matrimonio natus est Gabriel II. Sigismundi Rakoczii Transilvaniae Principatu sponte decedentis Successor. Eum ille quinquennio adeo avaro, crudeliterque administravit, ut omnibus invisus, Varadini, quo se receperat, multis vulneribus a suis confoderetur, Conjugemque Annam Palochaj Viduam relinqueret. Evenit ea caedes 6. Kalend. Octobr. anno 1613. Cadaver toto triduo inhumatum, vili deinde carro injectum, bobus in conditorium Majorum illatum est; ei Laurentius Toppeltinus hoc epitaphium inscripsit:

Hic jacet Princeps non Dacorum, sed Satyrorum, qui Cibinienti Civitati pedes sustulit; & quanquam tota Transilvania, parteque Hungariae affinitates junxit, abominatus tamen erat bonis omnibus, semperque male audit.

Ex

Ex posteriore susceptus est ANDREAS *Andreas VIII. ultimus Báthoriorum de Somlyo,* Gabriel Fratri vita, moribusque diffimillimus. Indolem nactus moderatissimam, rebus publicis gerendis abstinuit, curis fere domesticis intentus. Exstincta est in eo Bathoreorum familia; quanquam enim Annam Zakreska Polonam Conjugem sibi adjunxisset, nullos tamen ex ea mares vidit. Duæ Natæ superstites manserunt: HEDVIGIS nempe, & SOPHIA. Illa demortuo Marito Lupstovskio, Ordinem D. Benedicti ingressa in Cœnobio Stanguska supremum vixit; hæc Georgio Rakoczi Principi Transilvaniæ nupta, in utraque fortuna Matronarum exemplar habita est. A)

D 4

III.

-
- A) Præter Bathorios de Elsed, & de Somlyo floruerunt insuper in Provincia Abaujvár. Báthorii de Gágy, sed cum hi a Comite Perench de genere Abaortum ducant, clarum est iis sanguine innexos haud fuisse.

III.

BEBEK DE PELSÖCZ.

(Fig. 4.)

*Origo
Bebek.
cum Po.
storia.*

Bebekii olim aliter, atque aliter scribebantur, modo enim Bebek, modo Bébek, modo Bublik compellatos lego. Eorum origo Timonis opinione admodum humilis est. Is enim postquam montem, quem annes Sajo, & Csetnekiensis resparguit, paucis descripsisset, hæc subiicit: A) *In parte ejus subjecta Orientali cavernæ altissimæ præsertim duæ. In eodem, ut fertur, Bubeius pater illustris quandam gentis, & septem Arcium in rupibus conditor, reperit thesaurum. Rari sunt tam fortunati opiliones! Hæc Timon. Pastorii itaque generis Bebekos esse oporteret.*

PRIMA DONATIO. Exstant interim literæ Belæ IV. Regis, quibus e dominio familiæ Bors, *Arce Diosgewra in perenne Regale prædium redacta, cæteras Arces nempe: Kraznaborka, Berzethe, Somlyokew, Tborna, Zendrew, Peisewcz, Gumur, Chytnuk, cum suis appendicibus vastis-*

A) In notione Tibisci pag. mihi 101.

vastissimis, a fontibus rivorum Göncs, & Zumulnuk, usque fluvios Sajou, & Buld-
 va protensis, idem Rex Comitibus Philip-
 po, & Detrico filiis Matthæi, ob insignem
 sibi & Colomano Fratri suo, Illustri Ma-
 licie, & Sclavonia Regi contra Tartaros
 Regnum fœde lacerantes, ac adversus Du-
 cem Austriæ Fridericum Civitatem Suprun
 oppugnantem, atque in maritimis Dal-
 matie partibus, forti brachio fideliter na-
 vatam operam donavit. Utinam autem
 has literas nancisci liceret, aliam for-
 tasse Bebeciorum originem ab ea, quam
 ex Timone narravimus, haberemus. Ma-
 jores hos adservavit & epitaphium in
 Templo oppidi Csetnek positum, quod
 sic habet:

Clara Bebecorum fuit una, eadem- *Forum*
 que propago *Majores*
 Csetnekianorum pariter: nam tem- *epitaphio*
 pore Belæ *adservati*

Hungariæ Regis genuit Detricum at-
 que Philippum

Matthæus Comites, Dominos, Castri-
 que bonorum

Csetnekii. Natus Detrico Benedictus
 habebat

Progenitos Domicumque Bébek, Cu-
 numque vocatum;

Nicoleon, Ladislaum, Janumque,
 Petrumque:

His dum Csetnekium venit, & Pelsö-
 cza Bebeko,

Magnificumque genus multis dum
flore ab annis,
Et virtute animi, simul ac præstan-
tibus actis,
Ultimus hic mansit major de stirpe
suorum

Csetnekienſis honos Franciſcus &c.
Ex quo clarum eſt inprimis, MATTHÆ-
UM totius gentis Patrem fuiſſe, deinde
per DETRICUM Filium, & nepotem BE-
NEDICTUM ſtemma propagaffe, demum
DOMINICUM, qui carminis gratia Do-
micus vocatur, Bebek Kun apellatum,
ex partitione bonorum, in dominium
Caſtri Pelsöcz; cæteros vero Fra-
tres in poſſeſſionem Caſtri Csetnek ve-
niſſe. At quia tituli, quem nobis præ-
fiximus, memores nos eſſe oportet,
Csetnekios alio loco reſervamus, in
præſens de Bebekiis acturi.

*Proles
Domini-
ci I.*

Ex DOMINICO itaque nati ſunt,
GEORGIUS, STEPHANUS, ANNA Nicolai
Forgách de Gyimes anno 1333. Conſors,
ac fortaffe DOMINICUS II. qui ab anno
1362. ad 1370. Episcopus Csanadienſi
Eccleſiæ præſuit.

GEORGIUS anno 1358. Comes Ly-
ptovienſis, Filios, niſi fallor, habuit EME-
RICUM, & DETRICUM II. utrumque ſplen-
didiffimis perfunctum Magiſtratibus A)

Et

A) Emerico, & Detrico ætate ſuppar erat
NICOLAUS Eccleſiarum Colocenſis, &
Baſienſis Archi-epiſcopus circiter an-
num 1401. mortuus,

Et Emericus quidem primum Dalmatiæ *Emeri-*
 & Croatiæ Banus, tum Capitaneus to- *cus Prior*
 tius Russiæ, & Comes de Sáros, dein- *Auranæ*
 de Iudex Curia Regiæ, ad extremum
 Vajvoda Transilvaniæ creatus est, ad-
 iecta simul, cum uxor satis cessisset, &
 ipse Ordinem Crucigerorum S. Joannis
 Hierosolymitani ingressus esset, Prioris
 Auraniæ, & Comitis Pubicenis digni-
 tate. Sed tot honoribus grandem ma-
 culam inussit, cum senior ad perduel-
 les Sigismundi Regis se adjunxit, imo
 eorum Antesignanus evasit. Rem idem
 Rex. diplomate, quo Joannis de Ma-
 roth Bani Machov. facinora recenset, *Sigis.*
 hunc in modum narrat: „tandem vero, *mundo*
 „ inquit, nobis in Regno Bohemiæ *Regi per-*
 „ pro Sacri Romani Imperii, & nostri *duellis,*
 „ Patronatus honore laborantibus, dum
 „ nonnulli Prælati, Magnates, Proce-
 „ resque nostri ingrati, & immemores
 „ beneficiorum, a celsitudine nostra co-
 „ piose perceptorum, rebellionis calca-
 „ neo ducti, a sinu nostræ clementiæ
 „ se abducere, acceptando, & in cri-
 „ men læsæ Majestatis nostræ inito frau-
 „ dulento consilio simul conspirantes,
 „ alium eis ignotum Regem, utpote
 „ Ladislaum filium condam Caroli de
 „ Duracio, in hoc Regnum nostrum
 „ in opprobrium nostri culminis intro-
 „ ducere voluissent, Emericusque Bu-
 „ bek Prior Auraniæ, qui fere totius re-
 „ bellionis, & dissensionis origo fuerat,

„ &

„ & causa efficiens, recepta sibi, &
 „ aggregata plurima potentia, Fidelem
 „ nostrum, Virum Magnificum Paulum
 „ Bissenum de Eszdege, Dalmatiæ, &
 „ Croatiæ prædictorum, & Sclavoniæ
 „ Regnorum nostrorum Banum, qui se
 „ suæ exquisitæ dolositati opponere dis-
 „ ponebat, fraudulenter captivasset,
 „ captumque præfato Ladislao filio Ca-
 „ roli pro encœnio destinasset: tum i-
 „ dem Joannes Banus suæ fidelitatis lau-
 „ dabilem constantiam contestando, ele-
 „ vato suo vexillo proprio, & totali sua
 „ potentia instaurata, & adversus annota-
 „ tum Priorem, suæ fidelitatis audacia
 „ properando, eundem Priorem de Regno
 „ nostro Sclavoniæ ad Regnum Bosniæ
 „ simul cum suis sequacibus, & fauto-
 „ ribus expulit, aufugavit, quosdam
 „ ad eum pertinentes, & contra Ma-
 „ jestatem nostram rebellantes terribili-
 „ ter opprimendo, & quosdam ad vi-
 „ am veritatis reducendo, ipsoque Pri-
 „ ore Auraniæ sic expulso, & aufugato,
 „ volens pro nostri honoris exaltatione,
 „ magis in suis fidelissimis actibus in-
 „ sudare, quoddam Castrum annotati
 „ Prioris Thornow vocatum, de quo
 „ multa mala, incendia, damna, & de-
 „ prædationes nostris fidelibus irroga-
 „ bantur, cum ipsa sua potentia obse-
 „ dit, & convallavit. „ Hactenus Si-
 „ gismundus, in cujus gratiam anno 1403.
 „ receptus quidem est Emericus, sed adeo

La-

Ladislai partes non deseruit, ut idem Rex in literis biennio post datis fateatur, Priorem Auranz non modo non resipuisse, verum in priore perfidia perseverasse.

Reliquit filium ANDREAM, qui anno 1404. ac LADISLAUM II. qui anno *Ejus po-* 1417. vixit, & genuit EMERICUM II. *steri.* & LADISLAUM III. utrumque in campo Rigomezö, seu Merularum post acre bidui certamen anno 1448. a Turcis cæsum, cum hic Comitatum Gümöriensem, ille Transilvaniæ Præfecturam administraret. Habuit Emericus thori sociam Veronicam Matthæi de Palócz Palatini Filiam, ex qua in lucem editi sunt PAULUS, sed qui immaturo fato præceptus sine hærede obiit, SOPHIA Simonis Drugeth de Homonna, & URSULA Emerici de Zapolya ad annum 1489. Viduæ.

DETRICUS II. EMERICI I. Prioris Auranz Frater, & ipse ad prima honorum subfella evehctus est. Cum enim Dalmatiæ, & Croatiæ, deinde Zewrino, demum Sclavoniæ Banus præfuisset, Leustachium de Ilsva in Palatio Regio moderando excepit, eamque dignitatem tenuit ad annum 1401. A) Abhinc fra-

*Detricus
II. Hung.
Palati
nus.*

▲) Apud Jongelium, aliosque Scriptores confusa est Palatinorum hujus temporis series, quare non abs re fuerit eam fide Di-

fraternæ conspirationis particeps, officioque deturbatus, reliquum vitæ, quamquam in gratiam cum Rege procul dubio redierit, inglorius egit. Illud certum est duos Filios procreasse NICOLAUM I. de quo aliud non reperio, & PETRUM anno 1424. Siculorum, sexennio vero post Bersodiensem Comitem, ac Tavernicorum Reginalium Magistrum, qui Catharinam filiam Geor. ii de Chák Viduam reliquit, altero matrimonio Joanni de Peren conjunctam. B) Sed jam ad Dominici I. alterum Filium STEPHANUM redeundum est.

Stephani Fuit perinde, ut GEORGIUS I. Frater, Liptovienſium Comes, & ab anno 1360. ad 1369. Judex Curie Regiæ. *I. Proles.* Filios ejus hos reperio: GEORGIUM II. quem .

Diplomatum in luce collocare. Fuit itaque Palatinus

1391. III. Kal. Aprilis Stephanus.

1393. IV. Kal. Maji Leustachius de Ilſva.

1394. Idib. Novembr. vacat.

1395. IV. Kal. Maji Leustachius de Ilſva.

1397. VIII. Id. Decembr. Detricus Bubeſ.

1399. IV. Kal. Decembr. Idem.

1400. Idem. & sub principum 1401.

1401. 1405. 1406. 1407. 1409. Nicolaus de Gara.

Conferantur hæc, si placet, cum Jongelino, & apparebit eum loco non lapsum fuisse.

B) Ladislaus Petri filius, quem in Synchronis literis reperio Patri præmortuus videtur.

quem alii Gregorium legunt, LADISLAUM, & FRANCISCUM. Georgius in Templo Görgöienfi Provinciæ Tornensis conditus est, cum hac sepulchrali inscriptione rubeo marmori incisa:

Hic jacet Georgius Bubek, Magister Tavernicorum Reginalium, qui fecit extruere Ecclesiam Visitantis Virginis, Fratribus Heremitis S. Pauli primi Heremitæ Anno Domini 1371. A)

Cæterum Georgius vitam ultra annum 1376. produxit; Ecclesia autem illa, una cum Cænobio prope Gombaszegh ad Sajó fluvium surrexit, quo & LADISLAUS Frater symbolam contulit. Erat autem LADISLAUS ad annum 1390. itidem Tavernicorum Reginalium Magister, & quod cum FRANCISCO Fratre commune habuit, Abaujvarientis Comes, sustulitque ex Margaretha filia Joannis de Ida JOANNEM, qui sub annum 1401. Agazonum Regionum Magister, quod conspirationis, qua cognatum Emericum implicitum esse diximus, aut particeps erat, aut esse credebatur, loco, graduque motus est. Verum anno 1410. feu

A) Amicus, cujus beneficio Epitaphium habeo, annum 1121. appoluit, sed in altero, ac tertio numero errorem cubare manifestum est, eos itaque correxi, & alios substitui ex Ordinis Paulinorum Annalibus.

*Joannes
Taver.
Regal.
Magister* seu quia omni suspitione criminis se purgavit, seu quia in gratiam Regiam receptus est, ad Tavernicorum Regalium Magistri munus sublatu fuit, in quo obiit anno Domini 1419. relictis duobus liberis NICOLAO II. & STEPHANO II. hos anno 1425. cambium fecisse lego, & pro Castro Hrusso Provinciæ Barfiensis, Castrum Zokolya Provinciæ Sárosiensis accepisse. Vixit NICOLAUS adhuc anno 1433. STEPHANUS vero 1451. supremum habuit, meminit ejus Thuroczius, cum Joannem de Hunyad ab Loffonczino prodicione depulsum scribit in hæc verba: *Hanc quidem prodicionem, inquit, Vir Magnus Stephanus de Pelszewcz munitione sub prætafia, fortuito icu bombardæ ad mortem vulneratus, antequam moveretur, proprio ore exstitit confessus.*

*Emeri-
cus III.
ex Præp.
Albenji
Maritus.* Ex Coniuge Margaretha reliquit filium GEORGIUM III. Patrem MARGARETHÆ Stephani de Thelegd Uxoris, JOANNIS II. & FRANCISCI II. A) JOANNES II. sub exitum seculi XV. Pincernarum Regalium Magistri Filii erant EMERICUS III. & FRANCISCUS III. Ille Sacerdos factus, & inter Secretarios
Lu-

A) Quibus Parentibus progeniti sint Stephanus III. anno 1511. Dapiferorum Regalium Magister, & Margaretha Coniux Christophori Warkotsh de Nobelschütz, nondum reperi.

Ludovici Regis adlectus, etiam Præposituram Albensem S. Nicolai consecutus est, sed ut scribit Conradus Sperfogel, circa festum D. Mauritii anno 1534. duxit Uxorem, & celebravit nuptias: quare præsummitur, quod in gratiam Regis Ferdinandi non recipitur. Certe & Joanni Zapolyæ, cui Emericus perditæ addictus erat, facinus id admodum displicuisse, constat; sed ut tum omnia non solum militari licentia, verum etiam Religionis novatione fervebant, res novo Marito impune cessit. Duxit autem vilis conditionis faminam, cui Helena Kreta alias Arbanas nomen fuisse comperio, ex qua sublati duobus liberis JOANNE III. & ELISABETHA, qui anno 1563. in vivis erant, satis cessit; ipsa vero elato Marito, alterum Petro Dobronoki nupsit.

FRANCISCI III. Supremi ac Perpetui Comitatus Gömöriensis Comititis, in Analectis Scepusii plus vice simplici meminimus, quare hic solum tristem ejus exitum, quem cum duobus Kendiis habuit, ex Verancii Episcopi Agriensis literis ad Thomam de Nadasd Palatinum datis, adnotare placet; hunc in modum autem scribit: „ In Transilvania Franci-
 „ scus Kendy, cum Fratre suo Anto-
 „ nio, rebellionis suæ nefariæ ac tot
 „ aliorum scelerum, die Septembris
 „ prima, ultimas patriæ, quam in ser-
 „ vitutem, & ad extrema rerum sua-
 „ ECAS I. E „ rum

*Francisci
 II. infelice
 exitus.*

„ rum perduxerunt, dedere pœnas.
 „ Miserat Regina (Isabella) Oratores
 „ suos in Turciam petitem, addi fini-
 „ bus Transilvaniæ, si non cætera annis
 „ adempta superioribus, at saltem Lip-
 „ pam, cum ea portione terræ, quæ
 „ a Lippa ad arcem Hunyad pertin-
 „ tingit; idque Galli suasu, & spe con-
 „ cepta de illius patrocínio, quod ei
 „ per proximum Legatum fecisse di-
 „ cebatur. Vicissim quoque duo Fran-
 „ cisci cum Antonio, triumviratus pe-
 „ stilentissimus eodem suos destinant
 „ Oratores, iisque dant contraria, &
 „ plena accusationum mandata: Regi-
 „ nam denuo exitum ex Transilvania
 „ meditari, & ad Germanos defecturam,
 „ ubi primum Lippa, & postulatis fini-
 „ bus potiretur, eaque causa petitioni-
 „ bus ejus Bassas locum nequaquam de-
 „ bere dare. Periclitari tunc magno-
 „ pere Oratores Reginæ, & de illorum
 „ captivitate Bassæ consultare, vixque
 „ jam etiam manus ab iis abstinere.
 „ Cum hoc interim cum & casum eorun-
 „ dem Oratorum suorum, & causam
 „ ejusdem casus fama celeriter extulerat,
 „ clanculariæ a Regina literæ super-
 „ veniunt. Quibus perlectis, & cogni-
 „ tis, confestim & Regniæ fides firmiter
 „ est habita, & tota vis indignationis Bas-
 „ sarum in accusatores ejus versa, remis-
 „ sique utrorumque Chiauso Oratores;
 „ nec plane referunt, quali cum responso.

Con-

„ Conjectura tamen est, quod cum tali,
 „ qualem effectus demonstravit. Nam Be-
 „ bekii, & Kendiorum callide apud Vala-
 „ chos in itinere remoratis Oratoribus,
 „ cum aliis Chiausus ad Reginam festina-
 „ vit. Quæ mox ex iis, quos jam morti
 „ destinaverat, & aliis ejus Provinciæ
 „ summis ac selectis pro more Viris
 „ Consiliariis suis ad audiendum, quæ
 „ Turca renuntiaverat ei de reddendis
 „ petitis finibus, consultandumque,
 „ quid deinceps illis esset agendum?
 „ Albam Juliam accersitis, conveniunt.
 „ Regina tum, quæ jam dudum cum
 „ Melchiore Balassa, & cum quibus-
 „ dam aliis de omnium cæde transege-
 „ rat, ipso Melchiore, ut totius praxis,
 „ & parricidii Duce, quique non ita
 „ longe cum ducentis equitibus, & tre-
 „ centis peditibus latere jussus fuerat, per
 „ posticum in Arcem nocte intempesta
 „ recepto, ipsamet dicitur eundem magno
 „ animo fuisse alloquuta, moram ut om-
 „ nem rumperet & patrare maturaret,
 „ quod se patraturum commodo publico
 „ receperat. Ibi mox Thoma Daczo,
 „ & Gaspere Perussych in Franciscum
 „ Rebek immisso, Franciscum, & An-
 „ tonium Kendy, qui una erant, ipse
 „ Balassa occupat, momentoque, & sine
 „ magno negotio iis ambobus inter-
 „ fectis, ut qui nunquam fortes habiti
 „ fuerunt. Bebek, tametsi nec ipse mul-
 „ tum insignis quapiam præclara nota

„ bellica , facile tamen non cessit in-
 „ vasoribus , sed simul ac ab eis cir-
 „ cumveniri se vidit , ensen corripuit,
 „ & primum in Gasparem , ut quidam ajunt,
 „ Peruffych , ut quidam alii , in Thomam
 „ Daczo inVectus , quod ii ante alios cum
 „ duobus Militibus gregariis irruperant ,
 „ ita est tutatus vitam , ut omnibus magnis
 „ & prope lethalibus vulneribus affectis ,
 „ plane visus est declarasse , quod iis
 „ sese eripere non ægre potuisset , si
 „ rem cum solis habuisset ; verum ir-
 „ rumpente multitudine , quæ illos se-
 „ quebatur , plurimis gladiis victus suc-
 „ cubuit. -- Huic autem facinori , ne
 „ majus quoddam , & magis memora-
 „ bile corollarium desit , ajunt cada-
 „ vera Kendiorum honesta pompa se-
 „ pulchræ fuisse tradita ; Bebekianum in
 „ partes dissectum quatuor , Carnificis
 „ securi , & furcis totidem inditum. -
 „ Viennæ 18. Sept. 1558. „ Hactenus
 Verancius.

Habuit FRANCISCUS duas Conjuges :
 Margaretham Warkotsch , & Dorothe-
 am Blasii de Raska Filiam , totidemque
 proles : CATHARINAM Francisco de Pe-
 ren anno 1552. die 18. Maji nuptam ,
 & GEORGIUM IV. qui a teneris annis
 militiæ , armisque assuetus , cum non levia
 detrimenta Turcis intulisset , Hafanis
 tandem Filekientis Præfecti astu , apud
 Balogum arcem interceptus , & Con-
 stantinopolim transmissus est. Hinc cum

Cujus fi-
 lius Ge-
 orgius I V
 postre-
 mus stir-
 pis.

a Maximiliano Cæsare liberari se posse desperaret, ad Joannem Transilvaniæ Principem confugit, cujus demum ope dimissus, Dacicas copias cum summo imperio gubernandas accepit, & quoad vixit, a Transilvanis contra Cæsarem stetit. Obiit anno 1567. de quo Istvánus: *Haud dissimili sorte inquit Georgium Bebekum illustri ortum familia, apud Joannem Sigismundum, ad quem -- relicta fortunarum sede, quæ sub Cæsare erat, malefamis adductus consiliis transfugerat, in Transilvania fata sustulerunt, qui quum nullos mares liberos reliquisset, arcēs ejus, & bona, pro quibus tantopere armis erat certatum, Cæsaris fisco cesserunt -- atque in eo, ut vetus, ita illustris familia, & progenies defecit.*

Quamquam enim Sophiam Pathoczii virilis animi fæminam, ut quæ arcem Szadvariæ contra Lazarum Schwendium tueri ausa est, in matrimonio habuit, non alias tamen, quam sequioris sexus proles eduxit.

Nomina earum sunt:

1. SUSANNA Conjux Stephani de Báthor.
2. SOPHIA.
3. JUDITHA.
4. ANNA. Quæ quidem omnes anno 1563. in vivis erant, sed abhinc quid illis factum? nusquam reperio.

IV. DE CHETNEK.

(Fig. 5. & 6.)

*Origo
Csetneki-
orum vi-
denda in
Bebek.
familia.*

Chetnek, Csetnek, vel veteri scribendi ratione Chytnuk est Oppidulum Provinciæ Gömöriensis, in valle cognomine situm; atque Rosnavia in occasum brumalem duobus fere milliariis sejunctum, olim Castro, cujus vix rudera superant, insigne. Istud cum in partitione bonorum, quæ inter Dominicum Bebek, ejusque Fratres facta est, his otigisset, cognomen Csetneki-orum, quemadmodum in loco indicavimus, assumpserunt. Ex quo clarum est, utrique Familiæ eosdem Majores fuisse: quia tamen pauca Instrumenta Csetneki-orum in manus pervenerunt, eorum quoque series, pluribus locis, quam Bebekiorum habet.

Annum circiter 1320. NICOLAUS, LADISLAUS, JOANNES, & PETRUS Fratres Castrum Csetnek adierunt.

Ad annum 1371. exstant literæ, quibus Chetnekiani Cœnobio de Gombaszegh, cujus supra in Georgio II. Bebek meminimus, villam Zavayallya do-

donant, hunc in modum exarata: „ No-
 „ verint universi, quod nos Magister
 „ Ladislaus de Czutnuk, de consensu
 „ Filiorum nostrorum, & Dominae Re-
 „ lictæ quondam Magistri Petri Confor-
 „ tis de eadem, in personis Filiorum
 „ Magistri Nicolai Ruffi, Georgii, &
 „ Petri, volentes cælestibus terrena
 „ commutare, & per hoc effici hære-
 „ des, & cives Regni cælestis, nec
 „ non ob remedium, & salutem ani-
 „ marum nostrarum, nostrorumque hæ-
 „ redum terram, seu particulam terræ
 „ in villa Zavayallya, alio nomine
 „ Gombaszegh vocatæ, ad nos jure
 „ hæreditario spectantem, Claustro B.
 „ V. de novo ædificaturo pro Fratri-
 „ bus S. Pauli I. Heremitæ Ordinis S.
 „ Augustini in prædicta Villa Gomba-
 „ szegh, & per consequens præfatis
 „ Fratribus, ibidem jugiter Deo famu-
 „ lantibus, nullo contradicente, sed
 „ tanquam veri Patroni jam dictæ Ec-
 „ clesiæ, seu Claustri, perpetue, &
 „ irrevocabiliter contulimus, & dona-
 „ vimus pacifice, & perpetuo possiden-
 „ dam. - - Datum in prædicta Civitate
 „ nostra Czutnuk anno Domini 1371.,

1393. Floruit GEORGIUS Dapifse-
 rorum Regalium Magister: & 1416. ejus *Georgius Dapif.*
 filius SIGISMUNDUS. Ex Ladislao vero, *Magister*
 quem supra memoravimus, nati sunt
 NICOLAUS II. JOANNES II. & LADISLAUS
 II. Præpositus S. Georgii Martyris de

viridi campo Strigon. postea sub annum 1438. Gubernator Præposituræ Budensis Sanctissimæ Trinitatis, seu de superioribus aquis calidis.

1412. NICOLAUS II. & JOANNES II. subscripserunt tabulis fœderis, quod Sigismundus Rex Hung. cum Wladislao Rege Poloniæ die 15. Martii Lublovizæ iniit.

1460. circiter vixit ANDREAS trium Filiorum Pater: LADISLAI III. NICOLAI III. & JOANNIS III. hic anno 1505. pro Comitatu Görmörienfi Orator, ratum habuit Decretum, quod Ordines Regni condiderant, ne unquam exterus Rex Hungariæ optaretur. Duas, quas reliquit, Filias; CATHARINAM Nicolao Lorantfi de Serke, DOROTHEAM Ladislao itidem Lorantfi Fratribus Germanis Sorores elocavit, sed hæc defuncto Ladislao, alterum Stephano Szentannaj nupfit. NICOLAI III. quatuor proles lego: URSULAM Casparis Skartfi Conjugem, SIGISMUNDUM II. partium Zapolianarum fautorem, qui anno 1533. a Ferdinandæis interceptus, Catzianeri beneficio liber evasit. PETRUM III. in vestigia Fratris perinde ingressum, & Montanarum Civitatum, quæ in Scepusio sunt, vastatorem. Dedit tamen pœnas anno 1537. captus, & in Castro Scepusiensi carcere diutius detentus. EMERICUM denique, qui anno 1540. vixit, sed omnes sine hærede extinctos.

LA-

LADISLAUS II. ANDREÆ Filius genuit BERNARDUM, hic LADISLAUM IV. ex quo nati sunt SOPHIA Christophori Gőrgey, CLARA Michaelis Csernej Conjuges, ANDREAS II. qui improlis cedens Uxorem suam Susannam Báthori alteri Marito Michaeli Uraj elocandam reliquit. MICHAEL anno 1588. mortuus, qui ex Anna Mariaffi de Markusfalva plures quidem liberos suscepit, sed quorum nullus stemma Csetnekianum propagavit: nam CHRISTOPHORUS, LADISLAUS, SOPHIA, & FRANCISCUS in tenera ætate obierunt; una ANNA posteaquam ad nobiles annos pervenit, Nicolao de Monok nuptum tradita est.

Gentem tumultu intulit STEPHANUS *Stephanus ultimus gentis.* ANDREÆ, & MICHAELIS Frater, cum ex nescio qua Coniuge MARGARETHAM, & SOPHIAM procreasset; nulla relicta virili sobole, ipse omnium extremus mortuus est. Exstat ejus epitaphium in Templo Csetnekienſi hoc tenore scriptum: A)

Ultimus inter ego numerosos ordine *Ejus Epitaphium,*
Fratres,

Hac gelida Stephanus Csetneki condor humo

Obdormivi in Oppido Dobſchina
Anno 1594. die 15. Junii post mer. 6.

E 5

Cre-

A) Incisa sunt marmoribus & arma gentilitia, quibus usus est.

Crediderat Stephanus capto paulo ante
te Fileko,

Se placida terris posse quiete frui;
Ast illum subito diri exceperere dolores,

Abstulit & celeri Parca cruenta manu.
Sorte quid hac homini melius? dum
cura, laborque

Prætereunt, requies ecce beata
venit.

V.

DE HEDERVÁRA,

(Fig. 7. & 8.)

Hedervariorum natale solum, & in Hungariam adventum M. Thuroczius A) paucis hunc in modum indicat: *Hederö. Post hæc, inquit, de Alamania Volpge- rii ex Co- rus cum Fratre suo Hedrico, de Comi- mitibus Houmburg ortus, & trecentis dex- de Hom- trariis pbaleratis introivit. Cui Rex Gey- burg a- cba montem Kiscen, & insulam Danubii riundi. circa Faurinum dedit pro descensu æter- no; ubi Castrum ligneum faciens, fecit quoque in eodem monte Cænobium, ubi & est tumultatus. De istis Hedrici gene- ratio derivatur. Hactenus Thuroczius. Majores, certe de Hedrich, aut Hedrehwára compellatos lego quoad se- quiori tempore nomen utrumque in Hedervára commutatum est.*

Sub annum 1150. floruit Comes *Chepha- MAURUS*, ejusque natus *STEPHANUS nus, & quinque Filiorum parens: ALEXANDRI Poth Pa- videlicet, SERAPHIMI, CHEPHANI, seu latini. Stephani anno 1206. Regni Hungariæ Pa- latini & Comitibus Bachiensis, PHOCONIS, seu Poth itidem Palatini ac Comitibus Musu- ni-*

A) Chronicorum Hungariæ Parte II. Cap. XI.

*Saul Archiepi-
scopus
Colocen-
sis.*

nienſis, qui cum Fratre Chéphano Abbatiam S. Jacobi de Lében Ordinis D. Benedicti condidit, ac SAULIS denique anno 1188. Chanadienſis Epilcopi electi, demum ad Metropolim Colocenſem, in qua obiit, translati. Andreas II. Rex Hung. in certis literis anno 1208. exaratis non dubitavit ei attribuire hujusmodi elogium: „ beatæ memoriæ Sauli „ tunc Colocenſi Archiepiſcopo, qui „ apud Deum, & homines ſanctæ & „ innocentis vitæ merito valde ex- „ ſtitit commendandus. „

*Dionysius
Hung.
Palatinus.*

Anno 1232 Proregis dignitatem tenuit DIONYSIUS de Vialka de gente Hedrehwára ſub Andrea II. Rege, ſed ab ejus Filio Bela IV. ut Bonfinius, aliiſque referunt, oculis privatus.

*Encomium
Laurentii.*

A clade Tartarica Magiſter KEMEN cum ſua virtute, tum duobus Filiis LAURENTIO videlicet, & DIONYSIO II. inclaruit. Ille Aulæ Regiæ Judex, & Rector, ac Comes Muſumienſis, quas laudes a Bela IV. emeruerit, juvabit ex literis Regiis A) audire, quarum pars, quæ huc facit, ita habet: „ Pri- „ mo ſiquidem cum adhuc in numero, „ ſeu Collegio juvenum domus noſtræ „ famam pollentem, & nomen du- „ ceret glorioſum, ipſum cum cha- „ riſſimo Genero noſtro Ratiſlao Duce „ Galliciæ, in partes Ruſciæ cum ca- „ „ teris

A) Quæ datæ ſunt Idibus Aprilis anni 1261

„ teris Regni nostri Magnatibus duxi-
 „ mus transmittendum, qui sub Castro
 „ Iroslo, A) Ruthenis quam plurimis
 „ in perniciem ipsius Generi nostri ex-
 „ euntibus de eodem, & armatam in
 „ expeditionem nostram dirigentibus
 „ aciem, zelo devotæ fidelitatis arma-
 „ tus, volens potius post mortem vi-
 „ vere per famæ gloriam, quam ter-
 „ gum hostilitati hujusmodi vertere, se
 „ objecit, ubi transfosso hostili lancea
 „ crure suo exstitit lethaliter vulne-
 „ ratus. Deinde cicatrice sui vulneris
 „ nondam obducta, cum Daniel Ruthe-
 „ norum Rex ad campestre prælium con-
 „ tra ipsum nostrum Generum prodii-
 „ set, strenuitas ejusdem Magistri Lau-
 „ rentii, desidiæ obscuritatem abhor-
 „ rens, in lucem prodit probitatis, &
 „ singulariter hostili se immiscens aciei,
 „ quendam de Ruscix Baronibus impulsu
 „ dejecit lanceali, quem supra dictus
 „ Gener noster fecit capite detruncari:
 „ in quo conflictu cum equus sæpe dicti
 „ Ducis Generi nostri perdilecti fuisset
 „ interfectus, idem Magister Lauren-
 „ tius solitæ fidelitatis insistens fervori,
 „ vitamque jam dicti Ducis præferens
 „ vitæ suæ, equum, quo vehebatur,
 „ eidem Duci tradidit, & se inter ho-
 „ stes

A) Latinis Jaroslavia, ad Sanum fluvium,
 auspiciis Mariæ Theresiæ Augustæ cum
 Galicia, & Lodomeria ad Coronam
 Hungariæ rediit.

„stes confertissimos posuit, variis pe-
„riculorum fluctibus involutum, sicut
„præmissa supradicti Ducis, & multo-
„rum fidelium ac fide dignorum nobis
„relatio patefecit. Ea vero, quæ in
„subsequentibus annectuntur, certioris
„sensus, visus videlicet certa indica-
„tio nobis demonstravit; nam cum
„essemus in congressu campestri con-
„tra Fridericum Ducem Aultriæ, & Sty-
„riæ, in quo idem Dux nostrorum pro-
„stratus armis interiit, ipse Magister
„Laurentius, hostili se immiscens aciei,
„magnanima constantia, & constanti ma-
„gnanimitate dimicavit in eadem, ubi
„equo suo, quo infidebat, interfecto, pe-
„destribus gressibus, armorum se de-
„fendens prælidio, ad nos per Divinam
„gratiam remeavit. Porro cum de ob-
„sidione Olomucensis Civitatis redire-
„mus, idem Magister Laurentius sub
„quodam Castro, quod leonina auda-
„cia manuali prælio capere attempta-
„vit, lethalia rececepit vulnera, quæ
„nos ipsi vidimus, ad visitandum ipsum
„personaliter accedentes. Cæterum cum
„essemus sub Castro Parduch, & idem
„armatos milites clandestinis insidiis
„contra nostram militiam produxisset,
„supradictus Magister Laurentius no-
„stri, & nostræ gentis honoris Zelator,
„aciei huiusmodi non modicam multi-
„tudinem militum continenti se objecit,

„ &

„ & quendam militem , qui de se præ-
 „ sumens , ad singulare certamen para-
 „ verat contra ipsum , dejecit pariter
 „ cum equo. Sub Castro insuper Kar-
 „ chalag , quod expugnari iecimus ,
 „ in fortiori loco conflictus sub tur-
 „ re superiori se posuit , & ibi quam lau-
 „ dabiliter nobis videntibus dimicavit ,
 „ quod æmulorum nequit malitia occul-
 „ tare. Sub Grinhous etiam , cum ar-
 „ mato militem se immiscuisset equus
 „ suus , sub eo exstitit interemptus , si-
 „ cut ocularis demonstratio nostris , &
 „ plurimorum aspectibus id expressit.
 „ Denique cum Bulgarorum temeritas
 „ tempore guerræ inter nos , & Regem
 „ Boemiæ , Ducem Austriæ , & Stryiæ
 „ exortæ , Banatum de Zewrino hosti-
 „ liter devastassent , & plerique de Ba-
 „ ronibus nostris defensionem ipsius Ba-
 „ natus nollent assummere , per nos etiam
 „ diligenter requisiti , sæpeditus Ma-
 „ gister Laurentius , collato sibi per
 „ nos ipso Banatu , Bulgarorum devicit
 „ exercitum , ablatis spoliis , & prædis ,
 „ quibus iidem Bulgari fuerant honera-
 „ ti , de quibus etiam quosdam in ri-
 „ pa Danubii suspendi fecit in patibu-
 „ lo , & sic ipsorum Bulgarorum pro-
 „ tervia quiescente , ipsum Banatum ad
 „ pristinum bonum statum virtute per-
 „ maxima restauratum , nostræ restituit
 „ Majestati. „ Hæc Bela de Laurentio ,
 „ qui

qui haud ita multo post palatio Regio
moderando praefectus.

*Et ejus
Filius Ke-
men II.*

Reliquit non degenerem Filium KE-
MEN II. De eo enim Ladislaus Rex ita
loquitur: A) „ consideratis fidelitatibus
„ & servitorum meritis Kemen Magistri
„ Pincernarum nostrorum, & Comitis
„ de Barana, filii Laurentii Palatini
„ bonae memoriae, dilecti & fidelis no-
„ stri, quae nobis in diversis expedi-
„ tionibus Regni nostri, non parcendo
„ rebus, nec personae a tempore obitu-
„ tus charissimi Patris nostri Stephani
„ Regis, illustris recordationis - idem
„ nullo temporum spatio se retrahen-
„ do, nec his, qui ex Baronibus no-
„ stris contra nostram procedebant Ma-
„ jestatem, adhærendo, indefinenter im-
„ pendit, sic devote. „

Andreas vero Rex, Ladislai Suc-
cessor, obsequia, quae illi Kemen praestitit,
seorsim sic recenset: B) „ idem
„ Comes Kemen virtutum coalescenti-
„ bus incrementis, nedum praedictorum
„ Serenissimorum Regum temporibus,
„ verum etiam nostris, qui eidem D.
„ Regi Ladislao sublato de medio, in
„ solium Regalis culminis Divino mu-
„ nere successimus e vicino jure, & or-
„ di-

A) In Diplomate dato anno Domini 1289.
Regni 18.

B) Literis exaratis 4. Non. Octobr. anno
Domini 1291. Regni 2. do.

„dine genituræ, diversis studuit famu-
 „latibus fideliter insudare, primo qui-
 „dem circa nostri adventus principia,
 „felicibus auspiciis divinitus initiata,
 „idem Comes Kemen nos suis excepit
 „laribus honorifice, & munifice per-
 „tractando, usque ad apicem Regalis
 „culminis, & nostræ coronationis in-
 „signia, nostro lateri jugiter adhæren-
 „do, expensis propriis, quantum suæ
 „nobilitatis industriam decuit, sum-
 „ptuosius. Ad hæc cum D. Ladislaum
 „inclytum Ducem Sandomiriæ, Cra-
 „coviæ, cognatum nostrum charissi-
 „mum urgeret in Ducatu suo nimia
 „necessitas, & adversitas præliorum,
 „satagentes eidem, prout postulanti
 „subsidium opportunitas, & commodi-
 „tas exigebat, necessariis auxiliis no-
 „stræ armatæ militiæ subvenire, inter
 „cæteros Satrapas eidem militiæ ipsum
 „Comitem Kemen, cū suis armatis
 „hominibus elegimus destinandum: ubi
 „cum cæteris, & specialiter inter cæ-
 „teros gloriosi certaminis victoriam
 „reportavit, eodem D. Duce Ladislao
 „in suis literis de prosperitate gesto-
 „rum, ipsum multipliciter attollente.
 „Cæterum cum a tempore Inclyti Re-
 „gisi Ladislai charissimi Fratris nostri
 „Patruelis, D. Albertus Magnus
 „Dux Austriæ, & Styriæ confinales
 „partes Regni Hung. sibi vicinaliter
 „adjacentes, collecta tunc potentia
 DECAS I. F Pa-

„ Patris sui D. Rudolphi inclyti Regi
 „ Romanorum plurimum devastasset
 „ nosque circa regiminis nostri princi-
 „ pia de omnibus Regni Hung. clima-
 „ tibus exercitum generalem duxisse-
 „ mus convocandum, ad tantam inju-
 „ riam propulsandam, & Regni nostri
 „ iustitiam prosequendam, in toto Du-
 „ catu, & districtu Austriæ virtute cæ-
 „ lesti felici diplomate procedentes, nul-
 „ lius adversitatis obice resistente, præ-
 „ fatus Comes Kemen tanta se exhi-
 „ buit bellorum efficacia virtuosum,
 „ ut omnibus dignis meruerit præconiis
 „ commendari. „

Uxorem porro habuit KEMEN Ni-
 colai Sinistri filiam, per quam: quod
 Frater ejus Michael sine hærede deces-
 sisset, amplissima latifundia in Provin-
 cia Baraniensi adiit. Ex eo thoro na-
 tus est CORRARDUS, qui anno 1322.
 sub Rege Carolo I. floruit; num pro-
 les habuerit, non constat, cartasse veri-
 similius est, exstant enim Capituli Quin-
 que-Ecclesiensis literæ, quibus Corrar-
 dus spondet, se bona, quæ cum LAU-
 RENTIO, JOANNE, & DOMINICO Fra-
 tribus patrueilibus communiter posside-
 bat, nec venditurum, nec ullo pacto
 alienaturum. De hoc quidquid sit, ut
 reliquos Hedervarios persequamur, ad
 DIONYSIUM II. LAURENTII Palatini Fra-
 trem redeundum est.

Vixit

Vixit is anno 1280. & Magistro KEMEN suo ex Fratre nepoti possessionem Turda cessit, cum ipse ab eo Dejtam in Provincia Nitriensi sitam accepisset. Genuit Filium NICOLAUM, qui nescio, unde? Bako dictus est, Patrem Laurentii II. JOANNIS, & DOMINICI, quorum supra meminimus. De Dominico quod addam præterea, non habeo. De Laurentio vero, a quo Ujlakii profluxerunt, cum eam gentem perreximus, dicendi erit locus.

Ex JOANNE itaque progeniti sunt, DIONYSIUS III. & PAULUS, quorum ille anno 1320. in vivis fuit, & post fata tres Filios superstites reliquit, videlicet Magistrum DESEW ad eundem annum Judicem Curiae Reginae Elisabethæ, & Comitatus Soproniensis Comitem, qui in bello, quod a Carolo Rege cum Bazarad Vajvoda Transalpino infelicitè gestum fuit, cum arma Regis, ut eum periculo subduceret, induisset, a Valachis circumventus, & crudeliter occisus est.

*Desew
Judez
Curie
Regina-
lis.*

2. Magistrum NICOLAUM II. ad annum 1356. Comitem Jaurinensem, de quo infra.

3. HEDRICUM de Hedervára, seu Henricum, qui vitam ultra annum 1378. produxit, relictis tribus Filiis: NICOLAUS, JACOBO, Hontensium Supremo Comite, cui Euphrosyna de Thelegd Uxor erat, & JOANNE. Hic ab anno

*Linca
Hedervá-
riorum,
qui dicti
de Tamásfi.*

1404. ad annum 1410. cum Jacobo de Lachk Transilvaniæ Præfecturam, quam Vajvodatum vocant, non sine laude gessit; & Tolnensis Provinciæ nobilem ditionem Tamássi dictam acquisivit, jure uxorio? an quod Franciscus Filius Emerici filii Thomæ de Tamássi liberorum expers obierit? incertum: illud satis constat, & JOANNEM inde ab anno 1411. quo Janitorum Regalium Magister creatus est; ad annum 1418. quo obiit, & ejus posteros cognomen de Tamássi usurpasse. Habuit autem Filios LADISLAUM, & HENRICUM.

LADISLAUS anno 1419. in Janitorum Regalium Magistri munere Patri successit, sed genus haud propagavit, ex Uxore Helena filia Nicolai de Chák, nulla prole sublata. Henricus contra, etsi quam thori sociam habuerit, non constat, duos tamen Filios eduxit NICOLAUM, & JOANNEM, verum & hi improles decesserunt. Fuit autem Henricus Vir strenuus, pluribusque pugnis exercitus, quoad clade Varnensi involutus, anno 1444. cum Wladisla Rege occubuit.

*Nicolai
de Heder-
vára li-
beri.*

NICOLAUS II. quem supra diximus, Comes Jaurinensis præter natam Elisabetham, homonymum Filium habuit NICOLAUM III. Janitorum Reginalium Magistrum, & trium Comitatum Comitum: Mosonienfis videlicet, Albenfis, & Tolnensis. Floruit anno 1371. genuit-

nuitque quatuor Filios, & Filiam CATHARINAM, quæ anno 1415. Ulrici Wolfard de Vöröskew & Owar confors fuit. Filiorum autem series hæc est:

1. DIONYSIUS IV. qui Ordinem Ecclesiasticum complexus, in Collegio Sacerdotum Jaurinensium vixit ano Christi 1382.

2. STEPHANUS II. cum Joanne de Horváthy Bano Machovienfi Mariæ Reginae hostis.

3. NICOLAUS IV.

4. EMERICUS, cujus progenies cum ultra duo Secula duraverit, Fratrum autem multo prius interciderit, non abs re facturi sumus, si morem nostrum secuti, eos quoque prius expediamus.

Itaque STEPHANO II. cujus memoriam ad annum 1388. reperio, fuere *Proles* duo Filii: GEORGIUS, & MICHAEL, *Stephani II.* quorum iste hærede caruit, ille ex Uxore Helena, nisi fallor, Kanisaiana, tres Natos suscepit: PAULUM II. qui sub annum 1471. nescio cui prædium Esztergeto inscripsit, LADISLAUM II. Episcopum Agriensis Ecclesiæ, quam supra viginti annos gubernavit, & FRANCISCUM, qui virili stirpe carens, duas tantum Filias reliquit, nomen alteri MAGDALENA, quæ Ladislao de Marczal, alteri AGATHA, quæ Emerico Zemere in manus convenit.

NICOLAUS IV. qui sub principium *Succesores Nicolai IV.* Seculi XV. floruit, progeniit Filium

LAURENTIUM III. hic ex Agazonum Regalium Magistro, quod munus fere novennium administravit, Prorex Hungariæ anno 1437. feria 5. proxima ante festum B. Gregorii Papæ creatus, sub Regibus Sigismundo, Alberto Austriaco, Vladislao Polono, itemque Joanne de Hunyad Gubernatore vixit, & anno 1447. obiit. Conjugem ejus Margaretham, filiam Antonii de Ballaga, proles vero tres lego: EMERICUM II. NICOLAUM VI. & ANGELICAM, quæ priusquam ad nubiles annos pervenisset, morte sublata est. EMERICUS ad annum 1450. Banus Machoviensis, ex Anna filia Ladislai de Gara Regni Hungariæ Palatini, reliquit unicam filiam DOROTHEAM, quæ subinde Bartholomæo Drágfi de Bélthek nupsit. NICOLAUS VI. denique, qui novam quam vocant, donationem bonorum anno 1491. impetravit, & in cana senectute excessit, procreavit Filios LAURENTIUM IV. & FRANCISCUM II. ac Filiam CATHARINAM, sed LAURENTIUS vivo, ut videtur, Patre, sine hærede extinctus est; FRANCISCUS vero, tametsi Barbaram Benedicti de Chák filiam thoro sibi illigavit, nullos tamen ex ea liberos vidit; amor nihilominus, quo in Conjugem ferebatur, fecit, ut ei cognatisque Chakianis, amplissima, quæ in Provinciis Tolnensi, & Vespriemensi habebat bona, solennibus tabulis trans-

transcriberet. A) CATHARINA demum Stephanum de Rozgon Maritum accepit, cui homonymam Filiam enixa est, Andreæ de Bathor, ut suo loco diximus, in matrimonium traditam.

EMERICUS I. aute ante annum 1420, *Series*
 mortuus, Conjugem habuit Dorotheam *Succes-*
 de genere Osl, Filios NICOLAUM V, *rum*
 JOANNEM II. LADISLAUM I. sed hi duo *Emerici*
 postremi defecerunt, NICOLAUS vero I.
 per OSWALDUM, qui anno 1447. in vi-
 vis fuisse legitur, stemma propagavit,
 genuit enim OSWALDUS FRANCISCUM
 II. JOANNEM III. & STEPHANUM III.
 FRANCISCUS Nandoralbæ, seu Belgrado,
 cum illud Solymannus Turcarum Impe-
 rator obsidione cingere parabat, Banus
 præerat. Iis rerum adjunctis quid con-
 siliū ceperit, malo Regiis, quam meis
 verbis dare. „ Itaque cum anno su-
 „ periori, inquit Ludovicus Rex, vi-
 „ delicet 1521. proxime transacto, uni-
 „ versa bona, & jura possessionaria *Franci-*
 „ Magnifici Francisci de Hedervára, *scus Ba-*
 „ alias Castri nostri Nándor-albensis *nus Nán-*
 „ Bani - occupata per illam ejusdem *dor-alb.*
 „ Francisci de Hedervára infidelitatis *bonis pri-*
vatur.

F 4

„ no-

A) Est, qui alteram Uxorem ei adscribit, Dorotheam de Rokonok, & ex ea has proles: Stephanum, cui unica filia Dorothea fuit, Joannem, Georgium, Sophiam, Catharinam, & Franciscum. Ego, qui nullum eatenus monumentum viderim, rem in medio relinquo.

„ notam, quam ex eo, quod ipse re-
„ bellionis spiritu ductus, Castrum il-
„ lud Nándor albenſe - - conſequenter-
„ que Banatum, & Capitaneatum ejuſ-
„ dem, quod ipſe pro officio ſub de-
„ bito fidelitatis, & obedientiæ reſti-
„ tutionis illius a Maieſtate noſtra te-
„ nebat, per eandem Maieſtatem no-
„ ſtram & perſonaliter, & per literas,
„ & per internuncios noſtros ſæpenumero
„ requiſitus, amonitus, & exhortatus,
„ imo poſtulatus, licet Turcorum Cæ-
„ ſarem Solymanum illud obſidione cin-
„ gere - - decreviſſe dietim audiret,
„ manibus noſtris Regiis, prout ex fi-
„ delitatis, & obedientiæ, debitoque
„ jure tenebatur, remittere & reſigna-
„ re palam recuſavit; fama deinde, &
„ rumore hujusmodi obſidionis magis, ac
„ magis invaleſcente, ad aliquot manda-
„ ta noſtra in idem Caſtrum, ut illud con-
„ tra hoſtiles impetus interea tueretur,
„ & obſervaret, ingredi, & intrare,
„ ipſumque victualibus, & hominibus,
„ licet opibus, & divitiis afflueret, &
„ præterea ſtipendium quoque compe-
„ tens, & condignum ad id - - tulerit,
„ & acceperit, reſicere, & inſtaurare,
„ vel homines ſaltem fideles, & proba-
„ tos in illud immitteret, non ſolum
„ neglexit, ſed crebro, ut præfertur,
„ amonitus palam contempſit, & quod
„ deterius eſt, quendam Michaellem Mo-
„ re hominem ſcleraſſimum, omni-
„ bus-

„busque vita, & moribus despectum,
 „contra multorum reclamationem. Ca-
 „stro in ipso pro vices gerente sui lo-
 „co reliquit. „A) Haftenus Ludovicus. *In exilio*
 Franciscus interim, cum se iudicio *obit.*
 quod eatenus institutum erat, subtraxis-
 set, Ordinum decreto damnatus, & bo-
 nis, quorum pars magna Paulo Bakith
 obvenit, multatus, mærore in exilio vi-
 tam finivit, cum nec ipse, neque Fra-
 ter ejus Joannes hæredes reliquisset.

Unus STEPHANUS III. Comitatus *Stephani*
 Jaurinensis Vice Comes per LAUREN-
 TIUM V. Filium (nam GEORGIUS II. im-
 prolis decessit) stemma continuavit. B)
 Vixit porro LAURENTIUS anno 1548.
 & jure nequidquam sæpius expertus,
 tandem bona, quæ Patrum Franciscum
 amisisse supra innuimus, genti Bakithia-
 næ & ipse cum Fratre cessit. Ex duo-
 bus ejus Filiis, quos Helena Nyári de
 Bedegh, deinde Leonardo Amade nupta,
 in lucem effuderat, JOANNES IV. ἄτεκνος
 obiit; STEPHANUS vero IV. qui jam
 anno 1552. adolescentiam egressus est,
 ex Coniuge Susanna filia Gregorii Ba-
 logh de Neboysza, altera item Catha-
 rina, filia Petri Andrásfi de Sz. Király
 duos Filios sustulit: EMERICUM III. de-
 ficientem, & STEPHANUM V. qui sub

F5

ini-

A) Ex literis datis anno 1522. in festo
 Cathedræ B. Petri.

B) Erant præterea Stephano III. duæ fi-
 liæ: SOPHIA, & CATHARINA.

initium Seculi XVII. cum Susanna Károlyi de Nagy Károly in matrimonio vixit, ejusque fructum duos Filios & totidem Filas vidit; harum altera ANNA primum Andræ Kerekes: deinde Stephani Soos de Poltár, altera SUSANNA Sigismundi Horvath de Vegla Conjux fuit. Ex Filiis JOANNES V. Sacerdos factus, deinde Canonicus Pósoniensis, & Abbas de Zirts, demum cum titulum Scopiensis Episcopi gereret, anno 1662. ad superos abiit

*Stephanus VI.
ultimus
familie.*

Frater hujus STEPHANUS VI. claram vetustamque Hederváriorum progeniem clausit, quanquam enim ex Elisabetha Eszterhazi de Galantha, quæ annum 1668. supremum habuit, LAURENTIUM VI. progenuisset, hic ad maturiorem ætatem non pervenit: pari fato prærepta est & HELENA SOROR, una CATHARINA cæteris superstes, ac Joanni Viczaj de Los in matrimonium data, nobilem eam, vetustamque gentem, quam in præsens Michael Comes Viczaj virtutum omnium, literarumque decus ornat, propagavit. Obiit autem Catharina Posonii, quo se valetudinis causa receperat, anno 1680. ibidemque in Templo PP. Franciscanorum tumulo illata est.

V I.

DE KANISA.

(Fig. 9. & 10.)

Kanifaji, si Wolfgangum Lazium A) ^{Opinio} audimus, olim Comites de Lavan^{Lazii de}, & Sponhaym dicti sunt. Eos ille ab ^{origine} Rheno, & Westrasia primum in Carin^{Kanifaj-}thiam, deinde in Hungariam deducit, ^{orum} amplissimasque eorum ditiones hunc in modum enumerat: COMITES, inquit, de Lavant, Sponbaym, Gussingen, & Martersdorf in finibus Austrie, Hungarie, & Styrie late patentem ditionem tenebant, ubi & Gussingen Castrum, arcemque Pfartenstein construxerunt, aliaque in vicinia Slaning, & Pernstein, & Kobolsdorf oppida habuere. Günsium obsidione Turcica nobile, Rechnitz, Martersdorf, & Antau, a quibus locis quoque cognomina hi Comites traxere, & in Diplommatibus passim Comites nominantur non solum a Gussingen, verum etiam a Martersdorf, Slau-nig, Antau, & Rechnitz. Hæc Lazius, qui subinde nominat Bernhardum filium Engelberti, Berchtratum, Eustachium, Wil-

A) De Migrationibus Gentium Libro VI. pag. 236. & sequ.

Wilhelmum, aliosque, quos in Regum Hungariæ Diplomatribus nuspiam reperio, ut adeo unde eos acceperit, incertum sit.

De genere Osl oriundi.

Non negaverim quidem Arces illas Austriæ, Styriæque confines, a Kanisajs, seu Comitibus Ginsienfibus, aut Güssingensibus, ut id temporis vocabantur, possessas esse, verum origine Germanos fuisse vix credibile est. Vetustissima enim Instrumenta, quorum non pauca videre licuit, quæque vera non esse non possunt, eos ab genere Osl, quod cum Lavant, vel Sponhaym nihil commune habet, derivant. Verisimilus itaque videtur eos Hungarici generis fuisse.

Genus hoc in plures ramos divisum.

Ex antiquitatis porro tenebris primus emergit Comes Osl alias Osth, qui sub annum 1200. floruit, plurium liberorum Pater, quorum posterii ab Arcibus, Castellisque, quæ divisione sortiti sunt, diversa nomina acceperunt; alii enim Herbortii, alii Ostfi, alii Csornaj, alii Viczaji &c. Kanisajque dicti sunt. At horum vetustissimum nomen, & supra monuimus, Comitum Ginsienfium, aut Güssingensium fuit.

Kanisaji subnomine Comitum Ginsienfium, vel Güssingensium

Quos inter EMERICUS I. seu Henricus gessit bellum teste Lazio cum Otocaro Bohemo Austriæ Principe propter fines, idemque Belæ Regi Hungariæ triginta millia armatorum duxit adversus Austriam, ejusque Principem Otoca-

tocarum. Filios Emerici hos lego, BEL-
 LID, seu Belud, LADISLAUM, ac qui
 in Historia sæpe nominantur, JOANNEM,
 aut Ibantum, vel Ibonem, & EMERI-
 cum II. seu Henricum. Hi, ut refert
 idem Lazius, gesserunt bellum pernicio-
 sum pro finibus cum Alberto I. Duce Au-
 striæ, Rudolphi Habsburgensis Cæsaris Fi-
 lio, in quo bello amiserunt ab Austriis
 expugnata Martersdorf, Kobelsdorf,
 Katzlsdorf, & Rechnitz, & Ginzium diu
 obsessum vix in fide retinuerunt. Fa-
 cta sunt hæc anno nostræ Redemptionis Ibanus,
 1296. Cæterum Ibanus & Emericus & Hen-
 ricus in
 quamquam confecta pace amissa rece-
 perunt, turbas tamen, quas foris da-
 bant, domi quoque aluerunt, & pri-
 mum Carolo I. contra Regem Andream
 faventes, patriam miserum in modum
 divexarunt; verso subinde proposito,
 in Carolo addictos, ac Ecclesiam Stri-
 goniensem inprimis tanta immanitate
 grassati sunt, ut eos Thomas ex Alben-
 si Præposito, Strigonienfis Metropolita
 electus, lenioribus mediis nihil profici-
 entibus, anno 1305. pridie Kalend.
 Augusti, communionem fidelium emove-
 ret. Causas porro, quibus ad id im-
 pulsus est, has fere recenset: „ quod
 „ idem Joannes vivente adhuc felix
 „ recordationis Domino Gregorio electo
 „ Strigonienf. Ecclesiam Strigoniensem
 „ occupaverit, Castrum usque modo
 „ occupata detineat, & Regis Wen-

„ ces-

„ ceslai Filio, recepta ab ipso maxi-
„ ma quantitate pecuniæ consignasset,
„ quod non obstante eo, quod Roma-
„ nus Pontifex Carolum pro Rege Hun-
„ gariae agnosci iusserit, ipse Wences-
„ lao contumaciter adhæreat, quod
„ Henricus Frater ejus Ecclesias, & de-
„ polita bona in eisdem, & fidelium
„ auferri, & extrahi, Viduas Deo de-
„ dicatas, & Virgines extractas viola-
„ re non est veritus; quod coronam
„ Sacram B. Regis Stephani cum cæ-
„ teris Regalibus insigniis in Bohemiam
„ asportantibus consilium, & auxilium
„ præstiterint, quod præfatus Magister
„ Joannes prædictam Strigoniens. Ec-
„ clesiam, ejusque munitiones, & Ca-
„ strum detinenda ab eodem Bohemæ
„ Rege resumens, tot mala persuos
„ commisit, ut in eorum ferro, & cu-
„ stodia carcerali plures quam centum
„ quinquaginta de Jobagyonibus Eccle-
„ siæ Strigoniens. perierunt, præter vio-
„ lationes dignitatum, mutilationes
„ membrorum, incendia, & destructio-
„ nes Ecclesiarum circumjacentium;
„ quodque possessiones, & villas ejus-
„ dem Ecclesiæ fecere desertas, & fa-
„ ciunt quotidie, denique quod ean-
„ dem Ecclesiam per eundem Magistrum
„ Joannem in 500. millibus marcarum
„ argenti damnificatam compererit, ex-
„ ceptis soleunioribus ejusdem Ecclesiæ
„ Privilegiis, & literis, ac aliis bo-
„ nis,

„nis, quæ de Camera ejusdem Eccle-
 „siæ per suos iniquos satellites sunt
 „excepta. „ Vixit adhuc Emericus an-
 „no 1309. quo in variis literis de Chor-
 „na compellatum invenio.

Reliquit autem Filium LAURENTI-
 UM Virum clarissimum, sibi que omni- *Lauren-*
 „dissimilem, qui propter egregiam, quam *tius pri-*
 „Carolo Regi diversis bellis navarat ope- *mus de*
 „ram, Castro Kanisa donatus est, atque *Kanisa.*
 „abhinc cum ipse, tum posteri de Kani-
 „sa scribi, vocari que coeperunt. Faci-
 „nora vero idem Rex hæc perceret:
 „Cum quidam Andreas filius Gregorii
 „quondam infidelis: abster in infideli-
 „tate sua nobis, utpote Domino suo
 „naturali præsumptione temeraria re-
 „bellaret, ipse Magister Laurentius - -
 „relicta societate ejusdem Andreæ,
 „indissolubili fidelitatis vinculo, no-
 „stræ Majestati adhæsit. - - Demum cum
 „nos quandam militiam, seu exerci-
 „tum contra ipsum subjiciendum, &
 „terram suam nostro regimini armasse-
 „mus, præfecto eidem militiæ, seu
 „exercitui in Capitaneum Nicolao tunc
 „Comite Sopronienti, nunc vero Bano
 „totius Slavoniæ, quidam Teutonici
 „potentissimi Barones, præbentes ipsi
 „Andreæ auxilium, prædictum Nico-
 „laum Banum bello aggressi fuissent,
 „idem Magister Laurentius per nos ad
 „ipsam expeditionem in succursum dicti
 „Nicolai Bani destinatus, in eodem
 „con-

„ conflictu pro exaltatione nostri regi-
 „ minis & conservatione Reipublicæ
 „ strenue dimicavit; ubi obtenta divi-
 „ na præstante gratia, de ipsis hostibus
 „ nostris laudabili victoria, idem Ma-
 „ gister Laurentius licet diversa letha-
 „ lia vulnera in suo corpore pertulerit -
 „ tamen ex ipsis hostibus nostris quam
 „ plures Milites, numero fere quadragin-
 „ ta, præter peremptos gladio proprio,
 „ militiæ suæ probitate nostro carceri
 „ mancipavit. „ A) Si Lazio credimus,
 Laurentius Mardersdorf, Pfortenstein,
 & Ginfum possederat, conjugemque ha-
 buerat *Margaretham* Joannis Baronis de
 Haselau filiam Austriacam, ex qua pro-
 gnati fuerint STEPHANUS, & JOANNES
 II. Filii.

Ejus Filii

STEPHANUS administrata Præpositu-
 ra Budensi, Ecclesiam Zagrabiensem an-
 no 1356. accepit, quam pie, prudenter-
 que annos prope 19. gubernavit. In-
 termedio tempore anno videlicet 1363.
 Locumtenens, insequenti vero Vica-
 rius Generalis Regni Slavoniæ legitur.
 JOANNES Castra secutus, & testimonio
 Thurozii strenuus Miles, bello cum-
 primis Neapolitano inclaruit, aditum-
 que posteris ad summōs Magistratus a-
 peruit. Floruit sub annum 1359- atque
 ut Lazius habet, vulgo a Sede apel-
 la-

A) Datae sunt literæ III. Idus Decembr.
 anno Domini 1324.

latus Comes de Hoslyn, ex nescio qua Coniuge, GEORGIUM Comitem de Hoslyn progeniuit. Atque hic ille fuerit, qui anno 1405. Cænobio B. M. V. de Erenyes, seu Erményes Ordinis D. Pauli, quod Maiores sui quondam construxerant, peramplos fundos in Provincia Szaladienli adjecit. Cæterum fide Diplomatum certum est, Joanni hos præterea *Joannis* Filios fuisse: NICOLAUM; JOANNEM III. *II. Filii.* LAURENTIUM II. qui virilem ætatem non attigit; & STEPHANUM II.

NICOLAUS Tavernicorum Regalium Magister; ac Comitatum Zaladiensis, Castriferrei; & Soproniensis Comes; JOANNES ex Præposito Ecclesiæ Strigoniensis; Agriensis Episcopus; ac demum Metropolita Strigoniensis; STEPHANUS ex Comite Siculorum; Janitorum Regalium Magister; ac Comes Simigienfis, tandem Soproniensis, quam egregiam Sigismundo Regi fidem; & operam præstiterint; ipsemet suis literis testatum fecit; quanquam autem ex longiusculæ sunt; quia tamen Historiam illius temporis in luce ponunt; visum est partem; quæ huc facit; adferre. Narrat itaque: „ nobis; inquit; sacro diade- *Eorum* „ mate Regni Hungariæ feliciter Chri- *laudes.* „ sto adminiculante insignitis; valido „ contubernio fidelium nostrorum armi- „ gerorum præassumpto; una cum eis „ dem; & præsertim Natis ipsius quon- „ dam Magistri Joannis de Kanisa; cum

DECAS I. G „ bi-

„ binis eorum vexillis, & gentibus ar-
 „ matis, uberrimæ pluralitatis nostris
 „ obsequiis indefinenter insudantibus
 „ versis, & in Regnum Rasciæ ad in-
 „ star exercituantium potenter, Christo
 „ opitulante, proficiscentibus & Castra
 „ Cseznek, & Borych appellata intra
 „ ambitum dicti Regni Rasciæ, erga
 „ manus Rasciensium nostrorum æmulo-
 „ rum habita diutius, fortiterque ex-
 „ pugnantibus, annotati Filii quondam
 „ Magistri Joannis, cum effusione san-
 „ guinum proximorum, & familiarium
 „ eorum, præ cæteris Subditis nostris
 „ tanto fidelitatis fervore nobis adesse,
 „ & prodesse constanter maluerunt, ut
 „ ipsis æmulis nostris devictis, & dictis
 „ duobus Castris ablatis, & nostris, ac
 „ nostrorum fidelium manibus laudabi-
 „ liter applicatis indemnes, & illæsi
 „ cum triumpho votive, ad ipsum Re-
 „ gnum nostrum Hungariæ regressum
 „ habuimus cum decore.

„ Porro cum Regna nostra Dalma-
 „ tiæ, & Croatiæ antefata per Boz-
 „ nenses ab olim fuissent occupata, no-
 „ stris plerisque infidelibus - - in Castro
 „ Dobor vocato, in Districtu terræ U-
 „ zura vocatæ, Regni Boznæ, per ipsos
 „ contra nostram Majestatem in Confi-
 „ niis Regni nostri constructo insudan-
 „ tibus, & non modica maleficia Regni-
 „ colis nostris inferentibus, sedule pro
 „ ipsis Regnis nostris Deo opitulante

„ re-

„ recuperandis , & dictis nostri infide-
 „ libus elidendis , & exterminandis ,
 „ aggregato fidelium nostrorum armi-
 „ gero ingenti cætu ultra fluvium Za-
 „ væ versus ipsum Castrum Dobor - -
 „ progredientes , ipsis fidelibus nostris
 „ filiis Joannis de Kanisa Prælato , &
 „ Baronibus nostris dilectis , cum eo-
 „ rum personis , & gentibus armigeris
 „ nostro lateri jugiter adhærentibus , &
 „ eorum peritis consiliis , & potencia
 „ adeo nobis opitulamina laudis præ-
 „ conio extollenda ibidem adhibentibus ,
 „ ut ipso Castro Dobor obtento , & in-
 „ fidelibus nostris antefatis , Deo præ-
 „ vio captivatis , & ipsis Regnis nostris
 „ Dalmatiæ , Croatiae reobtentis , &
 „ nostris dominio , ac ditioni reannexis ,
 „ etiam annotatum Regnum Boznæ cum
 „ Rege , & incolis suis subjectivæ obe-
 „ dientiæ amictu trabeatis , nostrum ad
 „ conspectum pergentibus , & ad nostra
 „ beneplacita pariter , & fidelia obsequia
 „ jugiter exequenda se ipsos fideliter , &
 „ sincero nisu flectere unanimiter sata-
 „ gentibus , statum reduximus insignito
 „ ad pristinum , & sic cunctis utiliter ,
 „ & condigno moderamine juxta libi-
 „ tum nostræ voluntatis , præcipue me-
 „ diante ipsorum nostrorum fidelium fi-
 „ liorum Joannis ope , & opere con-
 „ summatis , ad nostrum Regnum Hun-
 „ garia felicitè regredientes. - -

„ Cum nos ad territoria terræ Mol-
„ duanæ nobis, & Subditis nostris hos-
„ liter indefessè resistantis, validum
„ nostrum movissemus exercitum, Viro
„ Magnifico Stephano de Kanisa præ-
„ dicto cum suis Complicibus; & Si-
„ culis nostris ante nostrum ingressum;
„ in dictam terram Molduanam factum,
„ ut noster accessus tutior præfuisset;
„ potenter terram ad eandem ingredi-
„ ente; nobisque per aliam viam ad
„ ipsam Molduanam terram proficiscen-
„ tibus; eodem D. Stephano de Ka-
„ nisa ad nos; obviam nostri feliciter
„ accedente, & nobis; nostrisque fide-
„ libus Exercituantibus iter tutum præ-
„ bente, nobisque ulterius progredien-
„ tibus, & in via arcta pluralitate Olah-
„ orum hostiliter sagittarum aculeis sæ-
„ vientium vallata progredientibus; va-
„ riosque conflictus personales in Alpi-
„ bus; & indaginibus densis; cum
„ ipsis Olahis; & Stephano Vajvoda
„ eorum, sic, & adeo perhibemur ha-
„ buisse, ipso etiam D. Joanne Archi-
„ episcopo, cum sua armigera comiti-
„ va lateri nostro fideliter inibi adhæ-
„ rente, ut nobis in terram Moldua-
„ nam antefatam, ad locum scilicet
„ ipsius Stephko Vajvodæ personaliter,
„ Domitho adminiculante; ingredientibus;
„ illico annotatus Stephko Vaj-
„ voda cum suis complicibus Olahis uni-
„ veris ad nostra servitia, venia prius
„ de

„ de inobedientia, & negligentia suis,
 „ a nostro culmine postulata, & enacta,
 „ fideliter exequenda, datiaque solita
 „ nostro Fisco in recognitionem domi-
 „ nii nostri naturalis, temporibus con-
 „ gruis per solvenda humiliter se ipsum
 „ inclinavit, & subdere maluerunt ef-
 „ fective literis vigorosis, & juramen-
 „ tis exinde præstitis seipsos obligantes
 „ in præmissis nostræ Majestati.

„ Et cum hoc laudabiliter cum
 „ ipsis fidelibus jam finito, & solidato,
 „ post regressum nostrum ad Regnum
 „ Hungariæ factum, instaurato penes,
 „ & præassumpto ingenti exercitu in
 „ partes Transalpinas, ubi Olahorum
 „ & Turcorum nobis, & Regnis no-
 „ stris obesse satagentium valida agmi-
 „ na versabantur, annotato viro Magni-
 „ifico Stephano cum suis, & dicti Ma-
 „ gistri Tavernicorum nostrorum, Fra-
 „ tris ejus carnalis, tunc ad Regem
 „ Franciæ, & cætera loca Italiæ, in
 „ arduis nostris, & regni nostri agendis,
 „ in legationibus per nos destinati, &
 „ easdem inibi virtuose exequentis,
 „ proceræ, & maximæ pluralitatis ar-
 „ mis præmunitis vestigiis nostris, &
 „ obsequiis insudantibus ingressum faci-
 „ entes, ipsos Olahos, & Turcos cum
 „ eorum prædecessoribus, & Capitaneis
 „ in fugam redigentes, minus Castrum
 „ Nikapol nuncupatum, vigorose in
 „ dictis partibus Transalpinis situatum,

„ erga manus ipsorum habitum expug-
 „ nando , & cum maximo cruore quo-
 „ rundam nostrorum fidelium , nece præ-
 „ fertim ipsius Viri Magnifici Stephani
 „ complicum , ferventer inibi dimican-
 „ tium , & lethaliter fauciatorum , sangui-
 „ nis effusione , Christo adminiculante , per
 „ nos reobtentum , & nostrorum Castel-
 „ lanorum manibus prorsus applicatum.

„ Medio tempore Inclyta Principe ,
 „ Domina Maria Regina felicitatis remini-
 „ scentia quondam conthorali nostra :
 „ Domino imperante , rebus exempta ab
 „ humanis , & Waradini telluris gre-
 „ mio supremo decore commendata ,
 „ aannotato Domino Joanne Archiepi-
 „ scopo pro tuitione Regni nostri per
 „ nos pro tunc deputato , ibidem adhæ-
 „ rente , & cuncta exequiis incumbentia
 „ Reginalibus insignite moderante ; &
 „ his expeditis versus Cassoviam , con-
 „ finiaque Regni nostri , per quæ Ladis-
 „ laus Rex Poloniæ , cum Consorte sua
 „ nobis affinitate annexa , Regnum no-
 „ strum occupare nifus fuit , & toto nifu
 „ voluerunt potenter subintrare , nonnul-
 „ lis nostris fidelibus Subditis sibi af-
 „ sociante , cum suis armigeris genti-
 „ bus obviam ipsius Ladislai Regis ho-
 „ stiliter protinus progrediente , & vi-
 „ am tutam , & suis armatorum cætu
 „ prorsus præcludente , & vetante , om-
 „ nesque tumultus & erroneos insultus ,
 „ ac cuncta jurgia , qui , & quæ præ-
 „ tex-

„ textu obitus ipsius Reginalis , & ob
 „ absentiam nostræ Majestatum intra am-
 „ bitum, & in confiniis Regni nostri emer-
 „ gi potuissent , & oriri valuissent, peni-
 „ tus sua peritia sedante , & sano dog-
 „ mate exstinguente , annotatus Domi-
 „ nus Joannes Archiepiscopus prætaxa-
 „ ta Regna nostra condigno moderami-
 „ ne præfulciendo , sub pacis condigna
 „ tranquillitate indemniter , & indilate
 „ pro nostra reservavit Majestate.

„ Penultimoque dum nos anno , &
 „ tempore , uti prædiximus , proxime
 „ retrolapsis , nomine , & opitulamine
 „ polorum Regis cordiali sincero zelo
 „ Christicolarum salutiferum ritum imi-
 „ tando salubriter , invocatis gentibus
 „ armigeris , & diverforum exterorum,
 „ & nostrorum Regnorum proceræ , &
 „ ingentis quantitatis feliciter aggrega-
 „ tis , pro cæteris nostris fidelibus , Pri-
 „ matibus , & subditis eisdem Revend.
 „ in Christo Patre D. Joanne Archi-
 „ episcopo Strigonienfi , ac Magnifico
 „ Viro Stephano Filiis quondam Magi-
 „ stri Joannis de Kanisa , Magistro Ja-
 „ nitorum , fidelibus nostris dilectis,
 „ cum eorum duobus , ac Magnifici Vi-
 „ ri Nicolai Fratris ipsorum carnalis
 „ Magistri Tavernicorum nostrorum, ex
 „ nostro edicto de Regno Bulgarie ante-
 „ fato , ad ipsum Regnum nostrum
 „ Hungarie pro tuitione ejusdem per
 „ nos remittentis , cum tertio vexillis

„ valida armigerum lucide præpollen-
 „ tium Nobilium Virorum, præcipue
 „ consanguineorum ipsorum armata co-
 „ horte laudabiliter, insigniterque suf-
 „ fultis, una nobiscum personaliter,
 „ & potenter progredientibus, adver-
 „ sus Turcorum, & Bayzath Impera-
 „ toris eorundem, ac cæterorum cru-
 „ delium Paganorum Regni nostri vali-
 „ dorum, & nostrorum æmulorum territo-
 „ ria, ac confinia Regni nostri creber-
 „ rime hostiliter devastantium sævitiam
 „ comprimendam, & ferocitatem eli-
 „ dendam, ad climata dicti Regni Bul-
 „ gariæ, ubi ipsorum Bayzath Impera-
 „ toris, & Turcorum, ac cæterorum
 „ Schismaticorum grandis cætus pullu-
 „ labat, applicuissimus, & Vidino, ac
 „ Orchov nuncupato fortissimis Civita-
 „ tibus, & Castris per ipsos Turcos
 „ retentis rigoroſe expugnatis, & Deo
 „ adminiculante reobtentis, & nostris
 „ ditioni, ac dominio prorsus subiectis,
 „ ulterius proficiscendo, & bellica cer-
 „ tamina cum præfatis Paganis Regni
 „ nostri, & nostris æmulis aggrediendo,
 „ & diutius in area ipsius certaminis
 „ cum prætaxata fidei nostra comitiva
 „ ferventer bellando, & stragem gran-
 „ dem inter ipsos Schismaticos perpe-
 „ trando, penultimoque fortuna nobis
 „ novercante, & minime arridente, præ-
 „ fatis nostris fidelibus sequacibus præ-
 „ sertim eorundem Filiorum Joannis de
 „ Ka-

„ Kanisa fidelium Prælati , & Baronum
 „ nostrorum Complicibus , & Nobilibus
 „ Viris , ac Consanguineis in prima , se-
 „ cunda & tertia generationis lineis ip-
 „ sis annexis , & plerisque militibus
 „ eorundem , & clientibus antefatis sub
 „ ipsis ternis vexillis eorum , totis ni-
 „ sibus pro nostro , & totius Regni
 „ nostri commodo diligenter dimican-
 „ tibus , tandemque dejectis , proh
 „ dolor ! per ipsos Paganos prorsus in-
 „ teremptis , inviti reflexos gressus fe-
 „ cissimus , & cum ipsis nostris fide-
 „ bus D. Joanne Archiepiscopo , &
 „ Magnifico Viro Stephano nostro la-
 „ teri pro tuitione nostræ personæ fi-
 „ deliter adhærentibus , per Danubii ,
 „ & pelagi flumina in galeis remigan-
 „ do ad Civitatem Constantinopolita-
 „ nam pervenissemus , ibidem Christico-
 „ las degentes , & per ipsos Turcos
 „ obseffos , & compressos , opitulamine
 „ opportuno , in nomine Domini præ-
 „ fulciendo , & ab eadem per ipsius
 „ freti amnes in præfatis galeis eminus
 „ proficiscendo , extremum Deo duce
 „ ad climata Regnorum nostrorum Dal-
 „ matæ , & Croatiæ prædictorum in-
 „ gressum habuissimus , memorati D.
 „ Joannes Archiepiscopus & Vir Ma-
 „ gnificus Stephanus , fideles nostri di-
 „ lecti , per cæteris nostris subditis in-
 „ gentiori sinceræ fidelitatis laude digna
 „ constantia præsigniti , gentibus armi-

„ geris cum Cónsanguineis ipsorum au-
 „ tefatis, sub ipsis trinis vexillis uber-
 „ rime tunc ibidem aggregatis, & fide-
 „ liter bellantibus, modo antelato necis
 „ voragine in nostris, & Regni præmissis
 „ expeditionibus validis penitus con-
 „ sumptis & absorptis, ac thesauris, &
 „ cunctis bonis ipsorum ingentis pretii,
 „ & valoris tunc ibidem - - prorsus deper-
 „ ditis, & alienatis, nos, & nostra obse-
 „ quia inchoata, & Regni nostri agen-
 „ da fideliter, & finaliter virtuose con-
 „ sumando, deferere nullatenus volu-
 „ erunt, se ipsos uti inter fideliores,
 „ ac ipsorum propria, & dictorum Vi-
 „ rorum Nobilium complicum, & Con-
 „ sanguineorum suorum capita, & cun-
 „ cta bona pro nostræ Regalis personæ,
 „ & Regni nostri rigorosa tuitione, &
 „ immensa utilitate casibus fortunæ fi-
 „ deliter, & ferventer submittendo uni-
 „ versis. „ Hæc Sigismundus in literis an-
 „ no 1397. datis de tribus Fratribus.

Stephani

II, Filius

Ladis-

laus II.

STEPHANUS porro, qui anno 1420.
 adhuc in vivis fuit, genuit Ladislaum
 II. Comitem Soproniensem, ad quem
 idem Sigismundus Rex, cum bellum in
 Venetos appararet, hæc inter cætera
 perscriptit: „ Quapropter cupientes per
 „ te, & cæteros nostros fideles, æmu-
 „ los nostros Venetos, eorumque col-
 „ ligatos, jura, & terras Coronæ Regni
 „ nostri Hungariæ indebite tenentes,
 „ & usurpantes, omnibus modis, & viis

„ pos-

„ possibilibus facere offendi, te ex Re-
 „ gio affectu hortamur instantissime,
 „ quatenus ad maiorem omnimodam re-
 „ tributionem, & ob præmiativam be-
 „ nefactionem sub conductu, & regimi-
 „ ne unius, vel duorum tuorum poti-
 „ orum, & in factis armorum, seu exer-
 „ citationum utique peritiorum famu-
 „ lorum: plures gentes, quas poteritis,
 „ & ad minimum gentes centum Lan-
 „ ceatorum, armis, pharetris, & arcu-
 „ bus, ac aliis ad exercituationem ne-
 „ cessariis decenter, & bene fulciatis;
 „ prout & id consideramus, facultate
 „ tua inspecta, faciliter te posse facere,
 „ in expensis tuis propriis, in patria
 „ Fori Julii prædictos nostros hostes,
 „ & adhærentes eisdem hostiliter insul-
 „ taturas, mittere, & destinare velis, at-
 „ que cures providendo, quod eadem gen-
 „ tes per totum mensem Aprilem proxi-
 „ me affuturum A) in ipsa patria Fori Ju-
 „ lii cum effectu constitui possint. „
 Verum bellum istud intra apparatus mo-
 do constitit, Ladislaus vero, quan-
 quam vitam longius produxit, sine hæ-
 rede decessit.

NI-

A) Literæ hæ scriptæ sunt Senis in He-
 truria anno Domini 1432. die 28. Octo-
 bris.

*Nicolai
hæredes.*

NICOLAUS contra Stephani II. germanus, familiam propagavit; atque huic, si recte assequor, Lazius Uxorem tribuit Thomæ Comitissæ de Bozyn, & de S. Georgio Filiam. E liberis ad virilem ætatem pervenit JOANNES IV. quem anno non adnotato Vajvodam Transilvaniæ fuisse comperio. Ejus Filii erant:

I. LADISLAUS III. qui *Juvenis*, ut Thuroczius inquit, *virtute militari præstans*, pro manibus Belgradi, cum a Mahomete Turcorum Imperatore obsideretur, adtrociter pugnavit: alioquin Corvina domus amicus, cum Mathia de Hunyad captus, & in custodiam datus, inde lintheaminum ope in tutum evasit. Neque ita multo post Transilvaniæ Vajvoda præfectus, nescio qua de causa, Friderico Imperatori adhæsit, quoad pœnitundine ductus ad Mathiæ Regis gratiam respexit, eamque impetravit.

Ladislaus III. Friderico Imp. ad hærens, a Mathia Rege in gratiam recipitur.

„ Quia fidelis noster, inquit Rex, dilectus Magnificus Ladislaus Kanyfa Vajwoda Transilvanus de fide, & fidelitate sua, ac Egregii Nicolai de eadem Fratris Kanyfa sui, perpetue nobis observanda, literis suis mediantibus nostram Majestatem, præstito corporali Juramento, certam reddidit -- ideo nos -- de & super omnibus actibus injuriis, damnis -- per eos, vel alterum eorum a die festi B. Andreæ Apostoli proxime præteriti, quo sci-

„ li-

„ licet præfatus Ladislaus de Kanisa a no-
 „ stra Majestate de Civitate nostra The-
 „ mesvar discefferat incipiendo, usque
 „ in præsentem diem tam nobis, & no-
 „ stris, quam aliis quibuscunque Reg-
 „ nicolis nostris, qualivercunque, &
 „ quibuscunque modis illatis, & com-
 „ missis - - quietos, & per omnia ab-
 „ solutos reddidimus; imo reddimus,
 „ & committimus; ac eisdem capitibus
 „ quoque, & eorum bonis omnibus su-
 „ per præmissis gratiam facimus, præsen-
 „ tium per vigorem. - Datum Budæ in festo
 „ B. Georgii Martyris an. Domini 1459.,,

Sub annum 1466. Agazonum Re-
 galium Magister creatus, Catharinam
 nisi fallor; Hedervariam Viduam reli-
 quit cum tribus Filiis: LADISLAO IV.
 ad annum 1493. Dalmatiæ, Croatiae,
 & Sclavoniæ Bano, Milite quidem egre-
 gio; sed Ordini Equestri, quod armatum
 fere in campo tenuit, admodum gravi;
 JOANNE V. & STEPHANO III. anno 1498.
 & insequentibus Pincernarum Regalium
 Magistro. Atque hi omnes sine liberis
 decessisse videntur.

2. EMERICUS II. qui floruit anno
 1452. & NICOLAO III. Filio defecit.

3. NICOLAUS II. Ladislai Fratris in
 errore juxta, atque ad sanitatem redi- *Filii Ni-*
 tu socius, cujus Filiorum alter JOANNES *colai II.*
 IV. sine hærede extinctus est, neque
 ei quidquam profuit, quod anno 1515. a
 Maximiliano Imp. ob navatam olim in

ex-

expugnatione Albæ Regalis egregiam operam S. R. I. Comes in Neuburg ad Oenum, priore familia penitus emortua, creatus est; alter GEORGIUS varios Magistratus gessit, anno enim 1493. Pincernarum Regalium Magister; 1498. Dalmatiæ, Croatiae Slavoniæ Banus, anno 1502. Banus Nandorabensis; 1508. rursus Dalmatiæ, Croatiae & Slavoniæ Banus fuisse memoratur. Propter Conjugem alteram (duas enim in matrimonio habuit) quomodo notam, quam vocant, infidelitatis incurrerit, Wladislaus II. Rex in certis literis ita narrat: „Defuncta,
 „inquit, diebus superioribus quondam
 „Generosa Domina Elisabeth, filia Magnifici quondam Pauli Bánfi de Lind-
 „va, ex Generosa Domina Margaretha de Bathor procreata, Uxore scilicet legitima ejusdem Georgii de
 „Kanisa; idem immemor salutis, &
 „honoris sui, spretisque tam humanis,
 „quam divinis legibus, non multo post obitum illius Generosam Dominam
 „Claram, Filiam Magnifici quondam Joannis de Rozgon, ex Generosa
 „Domina Dorothea Bánfi, Filia ejusdem quondam Pauli Bánfi genitam;
 „neptem videlicet præfatæ Domine Elisabeth, Uxoris suæ mortuæ, in primo genere, & secundo affinitatis
 „gradu, eidem Domine Elisabeth at-
 „tinentem, contra dispositionem S. Matris Ecclesiæ, & publicam honesta-
 „tem,

„ tem, nulla a sede Apostolica dispen-
 „ satione obtenta, & ut creditur, opis
 „ potius, quam prolis gratia, in Uxo-
 „ rem duxit, temereque Matrimonium
 „ consumavit. „ Atque ex hoc altero
 thoro Georgius sustulit Filium

LADISLAUM V. A) Comitatus Castri- *Ladis-*
 ferrei anno 1525. Comitem, qui male *laus V.*
 apud Lazium Joannes vocatur. De hoc *posire-*
 porro idem Author hunc in modum scri- *mus sui*
 bit: *vulgo Comes de Lokenhaus, & Cu-*
niscbia apellatus. Ab hoc Maximilianus
Cesar Phorbtenstein tertium emit; atque
ut a Sigismundo Comite de Haga Neu-
burgensem ad Oeni ripam Comitatum com-
pararet, auxilio fuit. De hoc quidquid
 sit, Ladislaus sui generis postremus fuit,
 quanquam enim ex Anna, aliis Cathari-
 na Drágfi de Bélthek Filium FRANCIS-
 CUM procreavit, is tamen, antequam
 pueritiam excessisset, anno 1532. morte
 sublatiis est. URSULA itaque Filia uni-
 ca eodem anno ab Joanne Rege in
 sexum masculinum præfecta, & Thomæ
 de Nádasd desponsa, amplissimarum
 opum, & ditionum hæres effecta est.

VII.

-
- A) Sub idem tempus vivebat DOROTHEA
 de Kanisa duorum Hungariæ Palatino-
 rum Petri scilicet Gereb de Wyngarth,
 & Emerici de Peren Vidua, singulari
 pietate fœmina, quæ quadringentos ho-
 mines pecunia sua conduxisse scribitur,
 ut eorum, qui in clade Mohathiana oc-
 cubuerunt, strata passim cadavera se-
 pelirent.

VII.

O L Á H.

(Fig. II.)

*Olahia-
na Fami-
lia ex
Principi-
bus Va-
lachiae.*

Quod Hungaris Olah, Latinis Valachus est. Gentile alias nomen in Nicolai Archiepiscopi Strigonienfis, ejusque Familiae cognomen abiit. Ad Maiores quod attinet, eos ad ipsis vetustissimis gentis Valachorum Principibus originem ducere Ferdinandus I. Rex testatur. A) Consentit & ipse Archiepiscopus, qui se ex Danorum genere oriundum non obscure indicat, cum scribit: B) *Mybne propingua nobis junctus sanguinis necessitudine, utpote ex Danorum natus gente.* Danos autem & Dragulas Valachiae praefuisse idem commemorat in haec verba: *In hac Provincia a Majorum nostrorum temporibus ad nostram aetatem duae fuerunt familiae, in initio ex eadem domo ortae, altera Dana, a Da-*
no

A) In literis anno 1548. datis, quibus immunitates, & arma gentilitia Nicolao Oláho confirmat.

B) In Hungaria sua Cap. XII. ubi & Maiores suos recenset.

no Vajvoda, altera a Dragula Dragulana. - - Ex his legitimi Vayvoda creantur nunc Regis nostri, nunc Turcarum Cæsaris promoti viribus.

Apud Scriptores ad annum 1333. occurrit DAN Vayvoda Valachiae, qui annos 23. & MIRSCIA Dani Frater, qui annos 28. ei Provinciæ præfuisse scribitur.

Alterius DAN Vayvodæ meminit Sigismundus Rex, cum literis anno *Dan sub* 1430. datis merita Stephani Poharnok *Sigismundo* de Berzevicze recenset, ait enim: *Rege, Principatu Valachiae*
 „ ipse Stephanus Poharnok in continu-
 „ atione sui primarii itineris ad dictum
 „ Vayvodam Moldaviae, ad partes no-
 „ stras Transalpinas, & ad condam *dejectus.*
 „ delem nostrum Magnificum Daan
 „ Vayvodam ipsarum partium nostrarum
 „ Transalpinarum, quem eo tunc
 „ Radwl, alias Prasznajlana cognomi-
 „ natus, notorius noster infidelis,
 „ quem scilicet sævissimi Turcæ, Cru-
 „ cis Christi persecutores, in Vayvo-
 „ dam ipsarum partium nostrarum Trans-
 „ alpinarum, in nostræ Majestatis de-
 „ spectum præficere, & dictum con-
 „ dam Daan verum Vajvodam partium
 „ earundem, per nos constitutum, do-
 „ minio hujusmodi Vajvodatus sui pri-
 „ vare conabatur, pluribus Turcis, at-
 „ que Valachis infidelibus sibi associa-
 „ tis persequeretur, quique Daan Vaj-
 „ voda ante eundem Radwl, fortuna
 DECAS I. H „ NO-

„ novercante, terga vertens fugiebat,
 „ idque perfensisset statim ipse Step-
 „ nus Pohárnok, veluti Miles strenuus,
 „ animositate ductus, iptum condam
 „ Daan Vajvodam, sicut præfertur, a
 „ facie suorum æmulorum cum suis fu-
 „ gientem, animando, & confortando,
 „ ac fuga sagaci, & vigili sua provi-
 „ dentia retrahendo, cum eodem, non-
 „ nullisque aliis nostris fidelibus, Si-
 „ culis scilicet, & Saxonibus, qui in
 „ subsidium ipsius condam Daan Vaj-
 „ vodæ accesserant, ipso Stephano Po-
 „ hárnok per eosdem Siculos, & Saxo-
 „ nes Ductore, & Capitaneo eorum
 „ electo, & constituto, contra præfa-
 „ tum Radwl, Turcosque in fugam con-
 „ vertendo, plurimis ex ipsis in ore
 „ gladii cæsis, prostratis, & captivatis,
 „ gloriosum de eisdem, & victoriosum
 „ triumphum reportavit. „

Atque hujus Dan, ut ex ratione
 temporis conjici potest, Filius, certe
 necessarius fuit MAMZILLA ab Argyes,
 qui Marianam Joannis de Hunyad Guber-
 natoris Regni Hungariæ Sororem, in
 matrimonio habuit, ex eaque plures li-
 beros sustulit. Nicolaus Metropolita
 duos tantum commemorat: STANTZU-
 LEM videlicet (fortasse Stanislaum) &
 STOJANUM, sive Stephanum.

Mam- STANTZUL, postquam Dragula re-
zillæ Filii rum in Valachia potitus est, & eos,
 qui ex sanguine Dani erant, partim oc-
 ci-

cidit, partim exilio multavit, ab eodem interceptus, & securi percussus, misere vitam finivit. Reliquit duos filios DANUM nempe, & PETRUM, quorum hæredes non reperio. De Petro Nicolaus Archiepiscopus hæc adnotavit: *Petrus ab Argyres Stantzulis filius Patruelis meus scripsit ad me A) his diebus ex Hungaria, se creatum fuisse in Transalpina Vajvodam per Mahumethum Imperatoris Turcarum Bassam; & cum Regno præfesset, missum esse aliquo post tempore a Turca alium adversæ factionis cum exercitu, qui se expulso regnum occuparet; se vero inter duos exercitus, cum hoste singulari congressum certamine, illumque a se vulneratum equo dejecisse, quem dum interficere vellet, Barones Transalpinae, qui sua lingua adjecis duabus literis Bojarones vocantur, perfidia usi, victum librassent, & se cepisse, parteque narium truncata expulisse: sperare tamen se in Dei clementia, quod expulso hoste ignominiam acceptam, armis vindicaturus, regno, virtute potiatur.*

De Stephano suo Patre idem Nicolaus ita scribit: *Puer adhuc Deo sibi propitio, illius (Dragula) evadens tyrannidem, confugit ad Mathiam Regem, qui, ut ab ipsomet Patre, & Joanne Bornemisza, ac Ambrosio Sárkány Comitibus*

H 2

in

A) Olahus, cum hæc literis prodidit, Bruxellis apud Belgas agebat.

in Hungaria, qui cum Patre una sub Rege militabant, postea audiui, decreverat eum sæpenumero ad regnum cum exercitu reducere; sed Pater videns rerum mutationes, quæ imperii gratia illic sunt, periculosas esse, maluit in Transilvania Matrem meam Barbaram Hunzár (alias Császáz) ducere Uxorem, vitamque agere privatam, quam in tyrannide & imperio, mille periculis subiecto, instar Majorum suorum interfici. Hactenus Nicolaus. Addit Ferdinandus Rex in memoratis literis: „Vixisse tamen eum & „in Transilvania cum dignitate, quem- „admodum virtus ejus merebatur, ut „gestis Magistratibus, & vivens in „magna omnium dicatur fuisse admira- „tione, & decedens perpetuum sui de- „siderium reliquisse. „Proles ejus sunt

*Stojani,
seu Ste-
phani
proles.*

I. NICOLAUS, cujus vitam Ferdi-
nandus Rex eodem Diplomate ita per-
scribit: „Veniisti in Aulam Serenissimi
„quondam Wladislai Regis Soceri no-
„stri charissimi: hic & tuapte opera,
„& præstantissimorum hominum usû, &
„consuetudine, eam tibi doctrinæ, vir-
„tutis, & industriæ laudem, quasi lu-
„cernam quandam parasti, ut Filius
„Rex Successor, excellentissimus Prin-
„ceps Ludovicus, ejusque Serenissima
„Conjux Regina Maria, Soror nostra
„Carissima, te in Secretariorum, &
„Consiliariorum suorum numerum co-
„optarint. At postquam ferentis us ita
„fa-

*Nicolaus
Secreta-
rius Lu-
dovici
Regis.*

„ fatis , idem gloriosus Rex Ludovi-
 „ cus - in campo ad Moháts patenti
 „ dimicans cecidisset , & in tanta om-
 „ nium consternatione , alii alio dila-
 „ berentur , tu eandem Serenissimam
 „ Sororem nostram , acerbissimo casu
 „ Mariti gravissime perculsam , pene-
 „ que exanimatam ; secutus es alacri-
 „ ter ita , & coluisti , ut maximam inte-
 „ gritatis , fortitudinis , & constantiæ
 „ laudem ferres , qua nos deinde , cum
 „ in isto Regno nostro Hungariæ inau-
 „ guraremur , excitati , te Albenſis Ec-
 „ clesiæ Custodem , & gazophylacem
 „ fecimus , ac in Ordinem Secretario- *Custos*
 „ rum , & Consiliariorum nostrorum ad- *Albenſis.*
 „ legimus. Quemadmodum autem tua
 „ erga eandem Serenissimam Reginam
 „ Mariam fides insignis fuit ; ita mini-
 „ me obscura ejus erga te voluntas :
 „ ut quæ ab Hungaria discedens , te
 „ unum fere ex omnibus Hungaris de-
 „ legit , quem e conspectu cladum ,
 „ & calamitatum domesticarum , in Bel-
 „ gicum Orbem , in servitiis suis ab Au-
 „ gustissimo Imperatore Carolo V. Do-
 „ mino , & Fratre nostro charissimo ,
 „ ad multarum Provinciarum guber-
 „ nationem evocata , secum duceret .
 „ Sic autem versatus es in Belgis , ut
 „ te hominem externum summates jux-
 „ ta , ac intimates omnes amarent , cole-
 „ rent , & observarent : docti autem
 „ homines , ob excellentem omnium bo-

Episcopus Zagrabien.

„narum artium cognitionem, ac lin-
 „guarum Græcæ, & Latinæ peritiam,
 „dicendique, & scribendi oratoriam
 „simul, & Poëticam Facultatem suspi-
 „cerent, & admirarentur. Ecdi autem
 „Serenissima Soror nostra te haud te-
 „mere ab Aula sua longius abire,
 „aut abesse passa est; tamen magnitudi-
 „ne rerum, quas apud nos gerendas ha-
 „buit, nec cuivis credere ausa fuit,
 „commota, te ad nos legavit: quo
 „tempore quia tibi diutius in Aula no-
 „stra manendum fuit, nos & præstitæ
 „eidem a te Dominæ Reginæ in maximis
 „rebus, & periculis fidei, & sedulitatis
 „memoria, ac pietatis, eruditionis, pru-
 „dentis, dexteritatisque tuæ quæ in om-
 „nibus actionibus tuis eminebant, con-
 „sideratione inducti, te simul & Epi-
 „scopum Zagrabiensem, & Cancellarium
 „nostrum, eadem charissima So-
 „rore nostra approbante, & applau-
 „dente renunciavimus. Quam te vero
 „præclare muneribus hisce obeundis
 „geffris, & quantus inde cumulus ad
 „nostram erga te benevolentiam acces-
 „serit, vel ex eo satis apparet, quod
 „tibi is a nobis habitus est honor, quem
 „Reges nonnili aut necessitudine aliqua
 „sibi conjunctis, aut genere, & digni-
 „tate præstantissimis habere solent:
 „nempe quod ad suscipiendam e sacro
 „Divinæ regenerationis lavacro Filiam
 „nostram charissimam Joannam, ulti-

„ mo genitam , a nobis fuisti admotus;
„ & hac sacra compaternitatis cerimo-
„ nia ceu obligatus , ut fidem , & di-
„ ligentiam tuam , quam nobis præsti-
„ tisti , & charissimæ Conthorali nostræ,
„ Serenissimæ quondam Dominæ Regi-
„ næ Annæ , cujus item clementem vo-
„ luntatem erga te semper propensissi-
„ mam fuisse cognovimus , eandem li-
„ beris quoque nostris amantissimis præ-
„ stes : quod te sedulo , & sancte factu-
„ rum esse jam ipsa etiam re sedulo
„ maximis laboribus , atque periculis
„ susceptis confirmasti. Nam profici-
„ scentibus nobis e Regno nostro Bo-
„ hemiæ , in expeditionem Saxonicam ,
„ ut cum Augustissimo Imperatore Do-
„ mino , & Fratre nostro ad rebelles ,
„ hostesque suos & nostros domandos
„ hæreticorum perniciosas sectas extir-
„ pandas , ad profligandasque belli Ger-
„ manici reliquias conjungeremur , ubi-
„ que præsto fuisti , teque in ejusdem
„ Domini Imperatoris , ac nostris oculis ,
„ inque præsentia charissimorum Filio-
„ rum nostrorum Serenissimorum Princi-
„ pum Archiducum Austriæ Maximiliani ,
„ & Ferdinandi , quorum alter Imperato-
„ rias , alter nostras copias ducitabat , ita
„ gessisti , ut Virum strenuum , bonum ,
„ & fidelem decuit. Eadem alacritate ,
„ bello Saxonico feliciter , & ex sen-
„ tenti perfecto , in componendis Re-
„ gni nostri Bohemiæ seditionum flucti-

„ bus es usus. Cum itaque incredibili,
 „ & plane divino successu, debellatis,
 „ captis, & triumphatis hostibus no-
 „ stris, ac universa Germania pacata,
 „ in Regnum nostrum Hungariæ rever-
 „ effemus; te ex sede Episcopatus Za-
 „ grabiensis, cui summa cum laude præ-
 „ fuisti, in Agriensem, cujus secundum
 „ Archiepiscopatus in eodem Regno
 „ nostro prima semper dignitas, & am-
 „ plitudo fuit, transtulimus: sp. etatæ
 „ nobis in illis tempestatibus virtuti,
 „ & fortitudini tuæ convenire arbitrati,
 „ ut qui fuisti laborum nostrorum par-
 „ ticeps, idem quoque novum aliquem
 „ victoriarum nostrorum fructum percipe-
 „ res, donec te uberiori gratia nostra,
 „ quæ tibi nunquam defutura est, ornare,
 „ & cumulare possimus. „

*Metropo-
lita Stri-
goniens.* Et vero cumulus est anno 1553.
 die 7. Maii, cum Archiepiscopus Stri-
 gonienensis renunciatus fuit, quo in mune-
 re quid egerit? quia longioribus esse
 non vacat, ex patriis Scriptoribus pe-
 tendum erit. Obiit anno 1568. tumula-
 tusque Tirnaviæ in æde Principe, hoc
 epitaphium habet:

*Ejus opi-
taphium.* Sepultura Reverendissimi, ac Illustri-
 simi Domini in Christo Patris, & DD.
 Nicolai Oláh Archiepiscopi Strigo-
 nienensis, Locique ejusdem Perpetui,
 & Comitatus Hontensis Comitis, Pri-
 matissimus Hungariæ, Legati nati, Summi,
 & Secretarii Cancellarii, Locumten-
 nen-

neutis, & Confiliarii per Hungariam,
nec non Compatriis Divorum Ferdi-
nandi, & Maximiliani Imperatorum,
& Hungariæ Regum. Moritur anno
Domini 1568. die 14. Januar. Vixit
annos 77. dies 5.

Conditur hoc moriens tumulo Ni-
colaus Olahus,

Qui Præful vivens Strigoniensis
erat.

2. MATTHÆUS, qui „Magnificus
„inignem judicatum Regium, ut Fer-
„dinandus I. loquitur, Civitatis nostræ
„Zázváros, & præfecturam salinarum
„Transilvaniæ honestissime gessit. „Pe-
trus Nannius cum Elegias, & epitaphia
in mortem Matthæi conscripta ederet,
hæc de illo adfert: *Amisit Nicolaus cha-
rissimum Fratrem Matthæum rebus, an-
nisque florentem, & in quo magnum ipse
& solatium, & præsidium habebat. Ju-
venis enim ex illustri ortus domo, charis-
simoque natus sanguine, nihil a Majori-
bus suis degenerabat, manu promptus,
consilio expeditus, animo præsens, munia
quevis & belli, & pacis. quibus a puero
in tutelam, ornamentumque patriæ insve-
rerat, prudentissime, & fortissime exe-
quebatur. Obiit anno 1536. 4. Junii A)*
cujus liberos infra recensuimus.

H 5

3. UR-

A) Nicolaus Frater hujusmodi epitaphium
illi concinnavit:

Hoc

3. **URSULA** duos Maritos habuit, alterum Christophorum Császár, cui Filium Nicolaum; alterum Georgium Bona, cui Natum homonymum genuit. Uterque Bona vivente Nicolao Archiepiscopo fatis præreptus est. Ita enim in Diario, quod lucem nondum aspexit, ipse adnotavit, de illo quidem: anno 1553. die 24. Decembris Georgius Bona Senior miser mortuus Viennæ hora 12. noctis. *Requiescat in sancta pace!* De hoc vero: anno 1559. die 3. Septembris Mortuus est Georgius Bona junior in Lanzer, & Sopronii sepultus.

*Matthæi
liberi.*

4. **HELENA** Nicolai Oloz Conjux. Matthæi porro, de quo supra egimus, liberi hi sunt: **THOMAS**, **MICHAEL**, & **ANNA**. Hæc Michaëli Bidi, vel Büdy Comitatus Bereghienfis Comiti nuptum tradita est. **MICHAEL** cælebs vixerit? an contra? haud constat, proles certe nullas reliquit, & an-

Hoc ego qui jaceo quondam Matthæus
in antro

Olahus, Rector, Præses & Urbis
eram.

Majorum genuit me Transalpinia tellus
Stemmata præclaro; ast hic velut
hospes eram:

Dum Fratris reditus miro producor
amore,

Interea vitam mors rapit atra meam.
At te non pigeat properantem dicere:
Salve,

Æternumque vale, molliter atque cuba.

ante Fratrem obiit. THOMAS itaque in Facultatum, quas Patruus bene multas paraverat, spem crescebat, jamque matrimonium cum Margaretha Bakits de Lak inierat, cum in ipso flore ætatis anno 1559. die 15. Junii communi necessitati Posonii succubuit, ibidemque tumulum invenit, relicta Filia unica LUCRETIA, quæ Joannem Liszthium de Köptsény Maritum accepit, eumque fundis Oláhienis auxit.

VIII. DE STYBORICH.

(Fig. 12. & 13.)

Styborichii gente Poloni,
Inter Hungaros adlecti.

Styborichios natione Polonos fuisse & nomen ipsum satis prodit, & gentis ejus Scriptores testantur. Sigismundo Marchioni Brandeburgensi, cum apud Polonos semel, atque iterum ageret, præclaram operam navarunt, quem in Hungariam secuti, in numerum denique Civium adlecti sunt. Exstant eatenus literæ anno 1389. confectæ, quibus STYBORIUS jam Comes Poseniensis: & PETRUS ac ANDREAS Fratres, jure jurando spondet se in fide Regum, ac ordinum Hungariæ futuros, Castra, quibus donati essent, aut deinceps donarentur, pro eorum commodo servaturos, omnia demum, quæ boni Civis officia forent, præstituros.

Anno 1395. PETRUS num obierit? an in suam Poloniam redierit? exploratum non est: illud constat, STYBORIUM, NICOLAUM Wydowski, & ANDREAM de Podczeschye Carnales, ut Diploma loquitur, Fratres multis latifundiis ab
 Si-

Sigismundo Rege auctos esse. A) Sty-^{Stybo-}
 borius insuper anno 1397. Vajvoda^{rius I.}
 Transilvaniæ creatus, eam Præfecturam^{Vajvod.}
 plures annos non sine laude gesit; quam^{Transil.}
 meruisse videri poterat, si modo, quod^{vanie.}
 Cromerus narrat, verum sit: eum vi-
 delicet a clade Nicopolitana, cum fu-
 gæ locus nuspiam esset, in Danubium,
 ut erat armis indutus infiliisse, ac la-
 tissimum flumen natando feliciter trajecisse
 B). Obortis subinde in Hungaria turbis,
 quibus Rex in carcerem conjectus est,
 non parum Sciborius Sciboricus, inquit
 idem Cromerus, *Eques Polonus Sigis-*
mundo commodavit, propterea quod ar-
mis

A) Andreas certe de Podczesje in fundo
 Castri sui Ugroc Villam Trebichova
 jam anno 1386. excitavit. Juverit hic
 adferre principium literarum, quas no-
 vis incolis hoc tenore dedit: Nos An-
 dreas Podczesje de Stiborziz, Capita-
 neus Comitatus Trenchin. nec non Do-
 minus Castri Uhronycz notum facimus
 &c. quod cum Dominus noster Genero-
 sus Sigismundus Rex Hungariæ nobis
 prædictum Castrum, una cum oppidis,
 & Villis suis, ac terris vacuis, nostro
 pro honore, ac meritis nostris fidelibus
 nobis concessisset, & contulisset; tan-
 dem nos volentes, ut Domino Regi
 prædicto per nos census augerentur,
 etiam ne terra inanis, & vacua jace-
 ret, sed populorum multitudinem decora-
 retur &c.

B) Libro XVI.

mis Polonorum, & Bohemorum, superiores Hungariæ partes Poloniae, & Moraviae finitimas, in fide ejus continuit, compluresque adversariorum munitiones in suam potestatem redegit. Amplissimum facti præmium tulit Styborius, tot enim arcibus, & fundis a Sigismundo cõmunitus est, ut hos titulos literis, quas dabat, præfigeret: *Stiborius Vajvoda Transilvanus, Trinczinii, Bisztriczia, & Nitria Comes, totiusque terræ Porozia, seu Vaganae Dominus.* Anno 1410. & insequentibus rursus Transilvaniæ præfuit, sed ætate demum ingravescente, eo munere sponte decessit. Abhinc in res sacras munificus Ordini D. Pauli I. Emeritæ Cœnobium Annuntiationis B. M. V. prope Castrum Bolondocz, Canonici vero Regularibus Ordinis S. Augustini, qui superpelliceati dicti sunt, in Oppido Ujhely Præposituram extruxit. Testatur istud inscriptio pro Foribus Ecclesiæ Principis hodieque superstes, quæ ita habet:

*Condit
Cœnobi-
um, &
Tem-
plum in
Vágh Uj-
hely.*

Anno Domini MCCCCXXIII. Magnificus Dominus Stiborius, quondam Vajvoda Transilvaniæ, Fundator hujus Monasterii, instituit hoc opus Ecclesiæ. Orate pro eo. A)

Sza-

A) In ipsa vero Ecclesia hujusmodi epigraphæ visitur: *Styborius totius Vagi Dominus hoc Templum anno 1423. ædificavit, quod Jacobus Præpositus anno 1690 restauravit.*

Szakolcense quoque Nosodochium ejus liberalitati originem suam debet, quod ipse a fundo excitavit; Filius autem ampliori censu, ut infra dicemus, instruxit.

Styborii I. necessarius fuerit STYBORIUS II. Baccalaureus in Decretis, *Stybo-*
& sub annum 1413. Ecclesiæ Agriensis *rius II.*
Episcopus. *Episcop.*
Agriensis.

STYBORIUS demum III. Dominus & hæres de Bolundocz, A) Trinchinii, Biztriciæque Comitatum Comes, nec non totius fluvii Vágh Dominus, Styborii I. ex Conjuge Dobrochna Filius lineam Hungaricam clausit, cum non reliquisset, nisi Filiam CATHARINAM, quæ Paulo Bánfi de Alsó Lindva Marito, opulentissimam dotem attulisse legitur. Porro hic Styborius Nosodochium Szakolcense, cujus supra meminimus, ut in *Stybo-*
eo pauperes commodius alerentur, una *rius III.*
villa donavit. Verba ejusdem sunt, *auget No-*
„ considerantes, inquit, inopiam, & *sodochi-*
„ defectum pauperum videlicet, & mi- *um Sza-*
„ fe- *kolcense*

A) Bolundocz, Bolondos, hodie Betzko, arx ad amnem Vagum, quam gratia sui Morionis Butzko nomine, Styborius I. fuscitasse dicitur. Sed fabulam res olet; nam locus Betzko jam anno 1228. exstitit. Planum id est ex Jacobi Nitriensis Episcopi tabulis, quibus quadrantem decumarum vini de Betzko, erectæ ab se S. Benedicti Mart. de Rupibus (seu Szalka) Abbatix donat.

„ serorum hominum in Hospitali S. Eli-
 „ sabeth in Civitate nostra Galiez per
 „ Magnificum quondam D. Styborium
 „ felicitis recordationis Patrem scilicet
 „ nostrum charissimum ex novo funda-
 „ tum, erectum, & constructum com-
 „ morantium; cupientes igitur duode-
 „ cim in numero personis, pauperibus
 „ videlicet hominibus in præscripto
 „ Hospitali perpetuo mansuris, & habi-
 „ taturis defectum ipsorum supplere,
 „ ipsisque de victu, & amictu, ac aliis
 „ ipsorum indigentis, & necessitatibus
 „ providere, villam nostram Moravi-
 „ calem Przietersz dictam - - præfatis
 „ 12. personis pauperibus, dedimus,
 „ contulimus, & incorporavimus., Ad-
 „ jecit præterea partem census, qui sibi
 „ ab Urbe Szakolcensi pendebatur, lar-
 „ geque dotavit Sacerdotem, qui in eo
 „ Nosodochio Divina obiret. Grata me-
 „ moria Styborium profecuti sunt pau-
 „ peres; ejus enim armis in pariete de-
 „ pictis, hujusmodi carmina subjecerunt:

*Versus
 illic ad-
 scripti.*

Hæc tulit illustris præclara insignia
 Stibor,

Cujus fundata est hæc pietate domus:
 Candida sinceræ crux Religionis a-
 morem

Signat, & in miserum dona pro-
 secta gregem;

Prosperitas gemina crescentis imagi-
 ne Lunæ

Pingitur: hac magnæ significantur
 opes. Hy-

Hydra fovens flammās, raptoribus
indicat ignes,

Qui bona pauperibus diripuisse stu-
dent.

Quantus erat Stibor Christi pro no-
mine Miles?

Frons, galea invicti Martis operata
docet.

Heu mihi! Stiborios generant hæc
tempora paucos;

Cura quibus fervens, pauper inops-
que forent.

A Christo nata fundata est hæc domus

Diē XIII. Noveimbris

Anno M. CCCC. XXXI.

Annum 1434. supremum habuit Sty-
borius: clarum id est ex literis Sigis-
mundi Regis ad Comitatum Sárosi-
ensem datis, cui cum mandaret, ut im-
positiones per Concilium Basileense pro
bello Hussitico constitutas, a quolibet
exigat; subjicit: „In generales autem;
„ & Principales Capitaneos omnium gen-
„ tium contra ipsos Hussitas exercituare
„ debentium constituimus; & præfe-
„ cimus fideles nostros; Magnificos Pe-
„ trum Cheh de Léwa; alias Banum
„ nostrum Machoviensem, ac Stibori-
„ um de Bolondok; quibus pro eorun-
„ dem Bänderiis; & gentibus secundum
„ moderationem Prælatorum, Baronum;
„ & Regnicolarum nostrorum de prætaxis
„ pecuniis, & impositionibus ab Ecclesia-
„ sticis, & Secularibus exigendi dispo-
DECAS I: I „ sitis:

*Ultimus
sui gene-
ris in
Hunga-
ria.*

„ fitionem, & solutionem fieri volu-
 „ mus competentem, sub quorum Ca-
 „ pitaneatu adversus dictos hæreticos,
 „ quotiens expediens fuerit, procedere,
 „ & eorum comissionibus & dispositio-
 „ nibus obedire teneantur. „

Verum conclusa epistola his verbis:
 Datum in nostra imperiali Civitate Ba-
 fileensi feria 5. post festum B. Ambro-
 sii Episcopi anno Domini 1434. Regno-
 rum nostrorum anno Hungariæ &c. 48.
 Romanorum 24. Bohemiæ 15. Imperii
 vero 1. sequentia addit: „ Quia autem
 „ post literarum præsentium expeditio-
 „ nem, fama obitus præfati Styborii
 „ nobis innotuit, ideo loco ejusdem
 „ duximus Magnificum Laurentium de
 „ Hedrehwâr, Magistrum Agazonum
 „ nostrorum, omnino sub præmissis con-
 „ ditionibus, prænotato Petro Cheh
 „ Bano in Capitaneum Generalem soci-
 „ andum. „

*Lis prop- supra memoravimus; cesserunt; reliqua
 ter ejus ex lege patria in publicum redacta sunt:
 bona. intercessit tamen eatenus, nescio qua
 necessitudine conjunctus NICOLAUS de
 Styborich, litemque obmovit; exstat
 certe eam in rem instrumentum anno
 1435. confectum, cujus principium hoc
 est: „ Nos Mattyus de Palocz, Regni
 „ Hungariæ Palatinus, memoriæ com-
 „ mendamus &c. Quod inter Serenis-
 „ simum Principem D. Sigismundum Ro-
 „ mano-*

„ manorum Imperatorem semper Au-
 „ gustum, ac dicti Regni Hungariæ Re-
 „ gem ab una; ac Nicolayko de Sti-
 „ boritz Polonum partē ab altera su-
 „ per Castris - „ quæstionis materia
 „ coram nobis mota existisset, & exor-
 „ ta,, &c. At quis litis exitus fuerit?
 cum Instrumentum integrum haud re-
 pererim, incertum est.

I X.

D E U J L A K.

(Fig. 14. & 15.)

Ujlakiorum Majores Hedervarii. Ujlakii eosdem Majores, quos Hedervarii, ut in loco indicavimus, habuere; quare qui illorum originem altius nosse cupit, ea, quæ de Hedervariis alias diximus, consulat, oportet. Unum illic prætermisimus, quod anno 1289. Ugermus, vel Ugrinus filius Poth de Ujlak vixisse reperiatur; sed quis horum cum cæteris nexus sit, haud constat. Cum vero ibidem in Laurentio filio Nicolai dicti Bako desierimus, ab eodem nun seriem Ujlakiorum ordiri juvat.

Habuit autem hic LAURENTIUS titulum Magistri, dictus præterea Sclavus, seu Tóth, an ab idiomatis illius pericia? an quod bona copiosa in ea Regni parte, quæ Sclavonia dicta est, possederit? incertum: floruit anno 1322. reliquitque tres Filios: NICOLAUM II. cognomine Tóth, aut Konth, LEWKES seu Lucam, & BARTHOLOMÆUM, atque horum duorum nec posteros, nec acta invenio; si illud Thuroczii demas, quod

quod Bartholomæum in Dalmatia ad
 Castrum Scekach strenue pugnantem oc-
 cubuisse referat: Nicolaus autem Pin-
 cernarum Regalium Magister, & qua-
 tuor Comitatum: Nitriensis nempe,
 Castriferrei, Barriensis, & Varasdienfis
 Comes, in Regno cumprimis Neapolita-
 no inclauit, ubi quid pro Ludo-
 uico Rege fecerit, certus extractus ita
 habet: quod mortem Domini Andræ
 Jerosolymitani, & Siciliæ Regis vin-
 dicaverit, & Joannam Viricidam con-
 sortem olim ejusdem Andræ cum Ma-
 rito suo Ludovico trans mare profu-
 gos ejecerit, & maleficos Ludovico
 Regi supplicio plectendos tradiderit,
 Regnumque Siciliæ tum cædibus com-
 plicum, tum conciliatione inimicorum
 sedatum, quietum eidem Regi Ludovi-
 co consignaverit. A) Tot facinorum
 præmium accepit Castrum olim Gulgach,
 hodie Galgocz dictum, quod quia Sla-
 vi Freystak vocant, inde Nicolai posteri
 a Scriptoribus Fristacii, aut Fristackii
 compellati sunt. Cæterum Nicolaus,
 & Transilvaniæ Provinciam Vajvoda,
 & Palatium Regium Prorex semel, at-
 que iterum administravit obiitque sub
 annum a nato Servatore 1367.

*Nicolai
Konth
gesta in
Regno
Neapoli-
tano.*

*Vajvoda
Transilv.
& Pala-
tinus
Hunga-
rie.*

A) Ex transumpto Michaëlis Országh Pa-
 latini de anno 1479. literarum Ludovici
 Regis anno 1349. datarum.

Ejus Filii

Fuerunt ei tres Filii: NICOLAUS III. BARTHOLOMÆUS II. LEWKES II. Nicolaine? an Lewkes Filius? certe necessitudine junctus fuit STEPHANUS a Sigismundo Rege ultimo supplicio affectus, cui Throcus hoc elogium adscribere non dubitavit: *miles ille tam gloriosus*, inquit, *Hungaros inter omnes, magno laudis præconio insignitus, Stephanus Konth denominatus, Dominorum de Hederwara alto de sanguine ortus; quem nostrum ævum viribus, & virtute non minus præclarum nedum loquitur, verum & resonanti lyra canit.* A) Istud utut sit, BARTHOLOMÆUS II. habuit duos Filios; LADISLAUM, & EMERICUM utrumque ad annum 1412. Machoviensem Banum, Ex Ladislao natus est

Et nepotes.

Laus Majorum Nicolai IV.

NICOLAUS IV. anno 1453, Vajvoda Transilvaniæ, & Banus Machovienfis, cujus, & Majorum virtutes in literis, quibus ei Castrorum Galgocz, & Temetvény possessionem Ladislaus Posthumus confirmat, hunc in modum recenset. Et de Majoribus quidem: „ Ut illustris origo Viri hujus, inquit, „ ad enarrandum laudes suas, ante, „ quam virtutes attingamus, nobis sermonis origo sit, ipsius inclyta familia usque ad ejus tempora laudabilium Virorum successione ducta, quoniam

„ nobilitate ab avis illustrior exstitit,
 „ eo & strenuitate animi clariores sem-
 „ per peperit Viros, quorum quilibet
 „ vel Palatinatus, vel Banatus, aut
 „ alicujus notabilis Baronis titulo in-
 „ signis, non solum sibi creditum pru-
 „ denter administravit officium, verum
 „ etiam potentibus armis, & gentibus
 „ suis Regum adjutor, patriæque de-
 „ fensor fuit, & columna, certi enim
 „ ex iis pro salute Reipublicæ, dum
 „ necessitas ingruebat, vitam ponentes,
 „ virtutes suas æternæ laudi, fuso san-
 „ guine commendarunt. „

Tum ad Nicolaum gradum faciens
 ita loquitur: „ Inprimis itaque id no-
 „ bis, ut fide dignorum hominum con-
 „ testatio prodidit, referendum occur-
 „ rit, quod ipse Nicolaus Vajvoda,
 „ condam gloriosissimo Principe D. Si-
 „ gismundo Imp. tum Rege Hungariæ
 „ Avo nostro, beatæ memoriæ, in Curia
 „ ejusdem annos juveniles laudabiliter
 „ exegit, in quibus præmaturum sen-
 „ sum, & adultum spiritum graviter
 „ ante se præferens, inter cæteros sibi
 „ coætaneos milites, militum decus
 „ fuit, gloriosumque adhuc eo tunc no-
 „ men, & splendidissimam famam, iu-
 „ genuis moribus conquistavit; adole-
 „ scentia vero egregie traducta, strenuis
 „ exercitiis ad militares actus sese as-
 „ suæfaciens, futurorum inclytorum ope-
 „ rum suorum fundamenta certis præsa-

*Nicolaus
 IV. quid
 egrit sub
 Sigis-
 mundo
 Rege?*

*Sub Al.
berto.*

„giis jecit, & ad dignitates, ac ho-
 „nores, quibus jure insignitus fruitur,
 „liberos sibi ascensus comparavit. Nam
 „quidquid sibi undecunque emolumen-
 „ti obvenisset, ad patriæ tutelam, ad
 „arma, & vetera militiæ ornamenta
 „conferebat, quod vitæ genus ab eo-
 „dem etiam in hac adulta ætate sua
 „facile, constanter, & jucunde retine-
 „tur; præclaræ autem indolis miles,
 „& imperiali obsequio dignus adhuc
 „eotunc Regiis consiliis admissus inte-
 „gerrima fide, devotisque obsequiis
 „præfato Avo nostro, consequenter-
 „que Serenissimo Principi D. Alberto
 „Regi Hung. Genitori nostro felicitis re-
 „cordii, tum eo tunc, dum post sese uter-
 „que per successum pro reparandis rui-
 „nis Regni sui Bohemiæ, seu contra
 „Teucros, aut alios hostes procede-
 „bant, quin etiam in aliis cunctis ne-
 „gotiis gerendis ad tempora vitæ
 „utriusque eorundem, fidelissima sem-
 „per sollicitudinis diligentia, & strenuis
 „actibus non solum inseparabiliter ad-
 „hæsit, sed & continue amplo arma-
 „torum militum agmine astitit, &
 „succurrit, pro quorum insuper ho-
 „noris amplitudine sæpius proprii ca-
 „pitis periculum bello, & armis adiit
 „multorumque charorum militum suo-
 „rum necem vidit.

Con-

„ Consequenter ipso Genitore no- *Sub La-*
 „ stro, licet satis intempestive, ut ta- *dislao*
 „ men Domino placuit, vita functo, *Posthumò*
 „ dum Regnum nostrum Ungariæ, no-
 „ bis eo tunc apud incunabula & alie-
 „ nam educationem ætatem agentibus,
 „ idem eo tum tutore orbatum, & in-
 „ tus gravissimis odiis exortis fluctua-
 „ ret, & foris grassante dictorum tyrannide,
 „ innumeris affligeretur malis, ut-
 „ pote cum jam ipsi Teucris vastare agros,
 „ diripere villas; homines sine discretio-
 „ ne sexus & ætatis vel trucidare, vel ab-
 „ ducere impune consueverunt, & pene
 „ totas inferiores partes ipsius Regni no-
 „ stri Hunngariæ usque ad fluvium Vi-
 „ czæ, & item ex altera parte usque ad
 „ interiora Regni nostri Sclavoniæ vel
 „ miserabiliter vastarunt, vel occupa-
 „ runt, adeoque gravissimo metu jam to-
 „ tum Regnum concusserunt, ut illud im-
 „ pendenti serme ruina positum miseram
 „ sui blasphemorum Christi manibus so-
 „ lam restare putaret occupationem, præ-
 „ fatus Nicolaus de Ujlak, tunc primum
 „ peritum Magnifico Joanni de Hunyad
 „ Vajvodæ Transilvano Comiti Temesi-
 „ ensi, & Capitaneo Nandoralbenfi, ac a-
 „ liarum inferiorum partium accurrisset,
 „ optimum hoc Virorum par hujusmodi
 „ eorum titulis nomen cujusque acce-
 „ perunt dignitatis, & gloriæ restitue-
 „ runt, ipsiusque sublimationis eorun-
 „ dem primordia pulcherrimis quibus-

„ dam victoriis consecrata fuere: lo-
 „ cato enim, & dimisso in illis parti-
 „ bus præfato Joanne Vajvoda cum
 „ gentibus ipsius Nicolai similiter Vaj-
 „ vodæ - - inprimis victrici bello in
 „ terra Serviæ prope Castrum Nandor-
 „ albenſe Ifac Vajvoda Teucrorum, qui
 „ tunc Castrum Zendrew cum tota ipsa
 „ terrâ Serviæ omnino tenebat; con-
 „ ſequenter vero paucis poſt diebus,
 „ eiſdem auctoribus, alter Teucrorum
 „ exercitus, qui ſub Ducatu cujuſdam
 „ Meczidbek amplo milite ſuperbus, a
 „ gloria præteritarum victoriarum vivi-
 „ dus, partes noſtras Tranſilvanas ſoli-
 „ ta ſlagitia acturus ſubintrarat, adeo
 „ laudabiliter conſiſiſſet, ut ipſe quo-
 „ que exercitus Dux, & Filius ſuus
 „ occiſi, reſuſam prædam proprio caſu
 „ ſuppleverint, ſuis ibidem complicitibus
 „ vel ſuſis, vel captis, & paucis fuga
 „ ſalvatis.

„ Ex quo opere huic Regno ea ac-
 „ ceſſit utilitas, ut partium Tranſalpi-
 „ narum Vajvoda, qui adhuc progenito-
 „ rum noſtrorum temporibus Sacræ hu-
 „ juſ Regni coronæ rebellando, Teu-
 „ cris ſe ſubjecerat, rurſum huic Re-
 „ gno cum tota terra reſtituit, quibus
 „ quidem felicibus principiis tandem
 „ glorioſior, & longe excellentior vi-
 „ ctoriæ cumulus acceſſit; factum eſt
 „ enim feliciffimo bello, ſtrenuaque
 „ magnanimitate dicti Joannis Vajvo-
 „ „ dæ,

„ dæ, & gentium ipsius Nicolai simili-
 „ ter Vajvodæ, in partibus Transalpi-
 „ nis maximum potentia Turcorum un-
 „ dique coactum robur, numero (ut
 „ concorditer fertur) octuaginta millia
 „ hominum, quæ Turcorum Dominus,
 „ sub conductu Bassæ sui principalis vi-
 „ ces gerentis, in vindictam præteri-
 „ tæ nostræ victoriæ, armis, & nu-
 „ mero instructus vastare, jam partibus
 „ Transalpinis fere totis devastatis, e
 „ vestigio in dictas partes nostras Tran-
 „ silvanienses similiter vastandas ingre-
 „ di iusserit, quod quidem bellum adeo
 „ feliciter gestum, & confectum est,
 „ ut antiquis quibusque Imperatorum
 „ triumphis non impar sit: fusa enim
 „ innumerabilis multitudo hostium, mor-
 „ ribundis longe, lateque cadaveribus
 „ amplissimum certaminis campum ta-
 „ bo fecit indelebilem, cunctis mise-
 „ randæ suæ cladis historiam derelin-
 „ quens, innumerabilibus ibidem hosti-
 „ um majoribus in captivitatem reda-
 „ ctis, amplissimisque thesauris, & om-
 „ ni pretiosa exercitus suppellectili in
 „ prædam nostrorum deventis, & di-
 „ visis.

„ Tot igitur præclaris victoriis
 „ genti nostræ animum, & spem submi-
 „ nistrantibus, cum grandis tandem ex-
 „ ercitus, quorum maxima, & egre-
 „ gia pars ex gentibus ipsius Nicolai
 „ Vajvodæ confecta exstiterat, armis,
 „ &

„ & numero instructus Regnum Servia,
„ seu Rascia, & Bulgaria transgressus,
„ usque ad oras Romaniae, quae omnia
„ Teucrorum Dominus ab annis occupata
„ tenebat, victrici manu penetraffet,
„ praefatus Nicolaus Vajvoda constituto
„ tos in terra hostili commilitones, &
„ socios, sua praesentia viduos non dereliquit, quin imo novis aggregatis gentibus, per terras inimicas, per mediosque hostes iter faciens, exercitui praedicto se conjunxit, eorumque animos multis praeliis afflicto, succursu roboravit. In qua via actum est, ut Civitas Sophia, & quamplures aliae Civitates, Oppida, Castra, totaeque terrae, perfidae gentis domicilia nostrorum igne, & gladio vastata sint, & crebris, praecipue sex praeliis contumacibus ab hostibus reportatae sint victoriae, totusque exercitus, salvus, hostiliumque hominum praeda onustus rediit, multis hostium vexillis captis, quae pro aeterna laude horum gestorum ad haec usque tempora ostentantur, utpote tot triumphorum illustrium pulcherrima, & praeciosa monimenta. Ex quibus secutum est, ut ipse Teucrorum Princeps tremefactus, totum Regnum Rasciae, cum ejusdem terrae Castris, quae antiquitus occupata, quasi Regni hujus claves tenebat, manibus Illustris Principis Georgii Despoti Rasciae, hujus Regni membri
„ si-

„ fidelis, nomine, & ex mandato Regis Hungariæ recipiendis restituit, quæ per eum usque ad hæc nostræ atatis tempora pacifice, & fideliter possidentur. Rex etiam Bosnæ eo respectu ad pristinæ obedientiæ, quam negaverat, rediit gremium, in qua hucusque constanter perseverat.

„ Quid multa? cum tot felici-
rum successibus abominanda Teuero-
rum tyrannidis, ab Hungariæ gentis
cervicibus cum suis fuisset remota,
præfatus Nicolaus Vajvoda etiam in-
ternis patriæ malis medendis strenuus
pugil curam assumpsit, & quod alii
aut timebant, aut contemnebant,
ipse pro patriæ salute accuratius
suspiciens, & magnificentius audiens,
inter cæteros actus suos coacto ex-
ercitu, in nostros latrunculos, & in-
ternæ guerræ auctores, qui partes
Simigienfes, & Jaurinenses non so-
lum vastarunt, sed pehe domicilia in
iis fixerunt, expugnatis munitioni-
bus fregit, dissipavit, & eiecit, po-
pulosque terrarum illarum ex hostium
faucibus vi, & armis eripiens, non
solum detrimentis, sed etiam detri-
mentorum suspicionibus reddidit, a-
deo ut felices sub ejus umbra aspe-
xerint vindictam hominum scelerato-
rum. Ex quibus omnibus secutum
est, ut Regno nostro Hungariæ non
solum de externis malis erepto, sed

„ &

„ & interna pace consopito tota natio,
 „ & Respublica Hungariæ, sublatis,
 „ submotisque civilibus bellis, & in-
 „ ternis turbinibus, qui paulo ante &
 „ voluntates, & mentes ejus gentis a
 „ sese distraxerant, unione invicem jū-
 „ rata, nos Dominum suum naturalem,
 „ Genitoris, & Avi Regum suorum
 „ successorem, & heredem, Regem de-
 „ claraverunt, suscepit, & recognovit,
 „ tandemque congregatione habita, &
 „ personali omnium Majorum ad nos
 „ accessu, fidelissimam nobis obedi-
 „ tiam exhibuit, & ostendit. „ Hacten-
 „ us Ladislaus Posthumus.

*Magi-
 stratus,
 & tituli
 Nicolai,
 IV.*

Cæterum Nicolaus ad plura ho-
 norum subsellia subinde evectus est,
 anno enim 1448. Regni Hung. Vicarius
 Generalis, Vajvodaque Transilvanus, &
 Cumanorum Comes legitur. 1460. vero
 in literis, quas dedit, hunc ipse titu-
 lum sibi præfixit: Vajvoda Transilva-
 nus, Sclavoniæ, & Machoviensis Ba-
 nus, nec non Comitatum Simigiensis,
 & Albenfis Comes, quin haud multo
 post Perpetuus Comes de Thelchak A)
 apel-

-
- A) Comites de Thelchak, vel juxta La-
 zium Libro 6. de migratione gentium
 de Czelschach, fuerunt: ut idem Au-
 thor vult, in Carnis quondam celebres,
 & a S. Ordwyno descendentes, fun-
 dadores Gurcensis opulentissimæ Præ-
 posituræ (hodie Episcopatus) & Gre-
 hers.

apellari cepit, quoad demum a Mathia Principe titulo Regis Bosniæ insigniretur. Vitam ultra annum 1475. produxit, duasque Conjuges habuisse legitur, alteram nescio cujus nominis Garaianam, alteram Margaretham de Rozgon Stephani Comitis Posoniensis Filiam. Liberos vero

1. URSULAM Stephano de Peren nu- *Proles*
ptui traditam,

2. CATHARINAM Ludovico de Maroth.

3. EUPHROSYNAM. Hæc Leonardi ultimi Comitis Goritiæ Uxor fuit, quod colligi utcumque potest ex illustri Viro Coronino, qui chartam quampiam ex autographo desumptam, in hæc verba producit: A) *Adnotatio de Phæbo de la Torre*, quidnam Georgius Raaz secretus Legatus Regis Nicolai de Bosnia, ad Com. Leonbardum de Görtz coram exposuerit, exhibitis literis fidem facientibus, datis Ujlak die Dominico post Theophoriam anno 1475. Significat veto Rex prædictus, observasse se in suo per Italiam itinere varia damna, quæ Goritienfi Provinciæ illata sint per Venetos,

§

bersperg in Lavathall. Jam Nicolaus illud castrum num jure emptionis, an fortassis materno adiverit, quibus vacat, inquirendum relinquo, certe cum hac epigraphe Sigillum ejus conspicitur.
A) In Tentamine Genealogico-Chronologico Comitum Goritiæ pag. mihi 128.

Et Præfectum Goritiensem, aliosque. Quare cupere Regem, tanquam affinitate junctum, ut Comes Goritiæ ipsius gener his damnis eximatur, dare id porro consilii, ut Comes Leonhardus ad ipsum Regem se conferat, reparaturus damna; Et cum alioquin Comes maternam hereditatem in Hungaria habeat, atque nulla prole gaudeat.

Laurentius II. postremus stirpis.

4. LAURENTIUM II. Ducem de Ujlak, & sub initia regiminis Wladislai II. Banum Machoviensem; qui cum res novas moliretur, ab Rege bello impetitus, & Arcibus ac Castris privatus, in ejus gratiam non aliter rediit, quam ut magna bonorum parte decederet. Fuit sub Ludovico II. Judex Curie Regiæ, quo in munere obiit, anno 1524. ultimus suæ gentis; nullo relicto hærede; quanquam duas Uxores in matrimonio habuisset. Prima fuit Catharina Joannis Pongracz de Dengelegh Vajvodæ Transilvani filia, quæ teste Istvánfio A) enixa quidem est Filiolum, sed qui non multo post decesserit. Vixit porro Catharina adhuc anno 1510. sed quando obierit? incertum est. Exstat autem Ujlakini lapis sepulchralis cum hac inscriptione:

Hic

A) Historiarum Libro III. pag. mihi 23.

Hic jacet Laurentius Dux Ujlaki
Filius Nicolai Bosniæ Regis
Cum Catharina Uxore Anno Domini
M. D.

*Ejus epi-
taphium.*

Sed cum utrumque diutius vitam produxisse confitet, lapide illo annum inscriptionis, non item emortualem notari per sese patet. Altera Laurentii Uxor fuit Magdalena de Bakoz, quæ sublato e vivis Marito, Ladislao More de Chwla, Philippi Episcopi Quinqueecclesiensis Fratri, in manus convenit.

X.

DE ZRINIO.

(Fig. 16. & 17.)

*Ducan-
gii conti-
nuator
Zrinius a
Romanis
Sulpitiis
derivat.*

Zriniorum nomen ætatem Ludovici I. Regis non excedit; sed gens ipsa vetustissima est, & jam sub domesticis Hungariæ Regibus titulo Comitum Breberiensium illustris, quemadmodum prodidit Ducangius A) vel potius ejus continuator, qui etiam eos ab ipsa Urbe Romana ex clarissima Sulpitiorum familia derivat. Verba ejus sunt: *Dynastæ in Zrinio magno semper in Dalmatia, & Croatia potentatu gaudebant, primum ante annum 1347. Breberiensium, deinde Zriniorum nomine cogniti: Comites Breberiensenses ex antiquo Sulpitorum Romanorum genere orti, Subich a Dalmatis patrio cognominabantur sermone. Quo autem tempore? quare de causa ex Italia in Dalmatiam commigraverint, nemo hætenus, quod sciam, literis consignavit.*

De

A) Illyrici Veteris, & novi pag. 237.

De Majoribus porro ' Zriniorum idem Ducangi continuator ita scribit: *Inter quos Comes MARMOGNIA, de genere Subich forsitā anno 1000. natus, Comitē MARMOGNIAM de genere Subich juniorem, & postea anno 1102. Legatū ad Colomannū missū genuit. Ex quo In Illyri- prognatus STEPHANUS Subich de Lyka, cōdicti accepto (vel verius confirmato) a Bela Comitēs IV. Comitatu Breberienſi, Comes Breberienſis dici voluit. Evenit istud anno Christi 1251. quæ temporis intercapēdo num per quatuor generationes extendi verisimiliter possit, aliis æstimandum relinquo. Istud utcūque sit, cum Bela in suis literis plures Nobiles de Breberio, pluraque facta recenset, juverit earum partem audire, quæ sic habet: „ cum fides nostri STIPCHO Comes, & JACOU filii Comitē Stephani; „ GEORGIUS, & DANIEL Comes, filii Eorum „ Bribigne Comitē, OBRAD nec non eneomi- „ & nepotes ejus filii videlicet Comitū literis „ tis Budislavi, Nobiles de Breberio, Belæ IV. „ a primævis ipsorum temporibus pa- insertum. „ ternis vestigiis inhærentes tam grata „ semper fidelitatis obsequia, & ubique „ que attollenda, coram nostræ Majestatis oculis studiosius impendissent, „ ut expugnatis, & effugatis Damaldo, „ & Boyzin, ac Cognatis eorundem, „ qui a fidelitate debita aberrarant, „ contra multos etiam alios adversus Regiam Majestatem resultantes in præ-*

„lio navali, & terrestri sæpe, ac sæ-
 „pissime viriliter dimicantes, lauda-
 „bilem victoriam obtinuissent, & trium-
 „phum per omne spatium temporis, in
 „omni servitio nostro immobiles præ-
 „stitierint; ad hæc cum tempore per-
 „secutionis Tartarorum, qualitas tem-
 „poris, & negotii ad partes mariti-
 „mas nos exegisset declinare, iidem
 „ipsi nos, & nostros tanquam fideles
 „nostri, & devoti, sedulo receptan-
 „tes, universa, quæ habebant, ad no-
 „strum exposuerunt præceptum, &
 „mandatum, suas personas contra in-
 „sultus Tartaricos, & alios diversos
 „fortunæ casus multipliciter exponen-
 „do; quosdam, qui in ipso eventu se
 „erigere, & extollere contra nos in-
 „tendebant, commendabiliter repres-
 „serunt. Nos igitur -- Comitatum Bre-
 „beriensem -- a Progenitoribus nostris
 „eis liberaliter datum, collatum, ac
 „inclytæ recordationis Patris nostri
 „privilegio roboratum, quod tamen
 „casu dicitur amissum, plene, & pa-
 „cifice eisdem duximus confirman-
 „dum. „ Hactenus Diploma.

Ex quo patet, jam tempore Belæ
 IV. Regis Comitum Breberienium fami-
 liam in plures ramos fuisse sectam; sed
 nos missis cæteris, qui ad propositum
 non faciunt, Zriniorum Majores, atque
 adeo Comitis Stephani, a quo Lucius
 Tabellam Genealogicam inchoat, Filios
 per-

persequemur. Habuit vero duos, alterum STEPCONEM, seu Stephanum II. alterum juxta memoratum Diploma JACOBI seu Jacobum, juxta Lucium autem Georgium A) Comitem Spaletensem, qui in MARCO Filio, ut nonnulli putant, defecerit. At ex Micha Madio temporibus illis suppari clarum est, Marco quoque Filium fuisse, de eo enim cap. 26. scriptum reliquit: *Paulinus Episcopus Scardonensis a Filio Marci de Breberio fuit mortuus gladio.* STEPCO Comes Traguriensis, & totius Sclavoniæ Banus, Comitatum insuper Buzsan & Lika Comes Perpetuus lites inter Dalmatiæ Civitates obortas feliciter composuit, commercia terra, marique instauravit, Urbem Jablanicham condidit: ob singularem, qua in rebus agendis usus est, æquitatem, pii, justique cognomine donatus. Ejus Filios quinque, Filiam unam invenio, quorum nomina hæc sunt:

Stephanus Comes Traguriensis.

K 3

Jo-

A) Cl. Farlatus Illyrici Sacri Tomo IV. Georgio alterum Filium, quoque Joannem fuisse infert. ex mandato Pontificio ad Episcopum Scardonensem anno 1337. misso: quatenus super quarto consanguinitatis gradu dispenset in matrimonio - contrahendo inter Nobilem Virum Joannem Georgii Buberio Comitem Clisiæ, & Catharinam Sororem Nobilis Viri Mladini Scardonæ Comititis.

*Ejus
Filii.*

1. JVACHINUS, seu Joachimus Comes Breberienſis, & Spalatenſis, anno 1271. Sclavoniæ Banus.

2. GREGORIUS I. Comes Almiſæ, Traguri, & Sibenici; imo quod Comitatus omnium fere Civitatum matritimarum teneret, Comes Maritimus teſte Lucio dictus eſt. Floruit anno Chriſti 1282.

3. MLADINUS I. Comes Tragurienſis anno 1276. Spalatenſis 1282.

4. PAULUS I. Comes Spalatenſis, Cliffiæ, & Oſtrovicæ Dominus, anno 1275. Dalmatiæ, & Croatiæ, Banus, Bosnam Stephano Regi Raſciæ, & Jadram Venetis ereptam, Coronæ Hungariæ reddidit, eapropter ab Andrea III. Rege anno 1292. Banus Maritimus, Bosnæque Dominus nuncupatus. Carolum Martellum, ut Rex Hungariæ fieret, omni opera ſtudioque juvit. Ejus mortem Madius in hæc verba conſignavit:
A) Anno Domini 1311. Menſe Martii Civitas Jadra a domino Venetorum fuit rebellata, ſubjiciens ſe dominio Pauli Bani, & ſuorum Filiorum, & anno ſequenti menſe Maji Paulus Banus Nobilis Croatorum obiit ad Chriſtum, & Mladinus ejus Filius in Banum ordinatur. Conjugem habuit Urſam, communes proles infra dabimus.

5. NI-

▲) In Hiſtoria de Barbazanis &c. cap. 9.

5. NICOLAUS I. ad annum 1275. itidem Dalmatiæ & Croatiæ Banus.

6. STANISLAVA Scardonæ in Cænobio D. Elisabethæ Sanctimonialis A).

Pauli I. porro Filii hi erant: MLADINUS II. qui a morte Patris huiusce-
modi titulo usus est: *Mladinus Croa- Proles*
torum Banus, Comes Jadræ, Princeps Dal- Pauli I.
matia, & secundus Bosnensis Banus. Homo
crudelis, & avarus, qui teste Lucio B) omnes Provincias, & universas Civitates maritimas ex arbitrio regebat; ob id in superbiam elatus insolitis oneribus & contributionibus Croatos, & Civitates maritimas vexavit, Ragusinisque inestus fuit, Corbavienses quoque Comitibus, quamvis cognatos a se alienavit, cæterisque Comitibus Croatiæ onerosus evasit. Sed ab his anno 1322. bello victus, nec multo post ab Rege Carolo in vincula coniectus, postquam libertatem ægre recuperavit, vitam, moresque commutasse, pioque fine excessisse legitur.

2. GEORGIUS II. Civitatum Dalmatiæ Comes, Mladino Fratri quam similimus eo prorupit, ut Almisanis pyratam Privilegio firmare non vereretur. Cæterum & ipse ad frugem rediit, mortemque teste Lucio anno 1332.

K4

op-

A) Vide Lucium Libro IV, Cap. XIII.

B) Ibidem.

oppetiit. Conjugem habuit Helenam, cujus proles mox recenscebimus.

3. GREGORIUS II.

4. PAULUS II. anno 1315. Tragurii Comes, & in numerum Venetorum Equitum adscriptus; anno 1336. Dalmatiæ Banus; 1343. Ostroviczæ Comes in Diplomatribus potens Princeps nuncupatur. De ejus Filio Georgio IV. suo loco agemus.

GEORGIUS II. autem hos reliquit: PAULUM III. GEORGIUM III. DEODATUM, quibus Lucius nullos liberos attribuit, & MLADINUM III. qui in Filio MLADINO IV. ex Coniuge Lelca suscepto stemma conclusit. Exstat Tragurii Senioris Mladini epitaphium, quod quia ad eum pernosendum utcumque facit, non abs re erit hic adjungere, ita autem habet:

*Mladini
epitaphi-
um.*

Heu gemma splendida jacet sub hac
petra

Cujus valor periit nunc in fossa tetra
Mladinus Magnus, qui Clissæ fuit
Comes, suis sola spes, cur tam ci-
to ruit

Georgii Comitæ memoriæ bonæ
Natus, atque Dominus Almisi, Scar-
donæ

Probitatis titulus, morum, & honoris
Ut flos vernans defluit Vir tanti va-
loris

Croatorum clypeus fortis, & ipsa erat
Inter omnes fortior volens sive queat
Ejus

Ejus mortem impiam cerno pro peccatis

Slavoniz gentium evenisse gratis

Elete Slavi nobilem nepotem Bonorum

Largam vestram copiam pacis, & honorum

Sic preces Altissimo date Creatori

Quod ipse misericors parcat peccatori

Hic Annorum Domini sub cursu mileni

Trecenti insuper atque quadrageni

Octavo, sub mensis die primo

In Calendis Maji traditus est imo

Cum bona sui memoria mors ipsum voravit

Deo reddens animam, qui mox exspiravit.

GEORGIUS IV. Pauli II. Filius, Comes de Busaán, & Ostroviza, novum Zrinii nomen a Castro Zrin, quod liberalitate Ludovici I. Regis anno 1347. acceperat, in familiam suam intulit. Erat vir bello, factisque militaribus insignis, ut qui ab eodem Rege quinque supra sexaginta Castellis donatus esse legitur. Reliquit filiam ELLSABETHAM Thomæ Comiti de Corbavia nuptam, & PAULUM IV. filium anno 1414. extinctum, a cujus morte duo Filii superstites amplissimum patrimonium consecuti sunt, sed NICOLAUS II. anno 1439. improlis decessit, PETRUS I. vero, qui cum alias, tum anno 1416. Turcas insigni clade

*Georgius
IV. di-
ctus de
Zrin.*

affecit, postquam tres liberos procreasset, vita usque ad annum 1452. producta, extremum diem clausit. Filiorum natus maximus PAULUS V. & medius GEORGIUS V. sine sobole obierunt, minimus vero PETRUS II. qui anno 1493. in conflictu Modrusiensis fortiter pugnans occubuit, duos mares, totidemque foeminas progeniuit; A) nomina eorum sunt:

*Proles
Petri II.*

1. NICOLAUS III. civili bello, quo Joannes de Zapolya, & Ferdinandus I. depugnarunt, hujus partes constanter fovit; Uxorem habuit Joannam Torquatam Mantliam, Joannis Karlovich Corbaviæ Comitis Sororem, eoque matrimonio, cum Joannes sine hærede decessisset, ad amplissimas ditiones, & facultates pervenit. Proles infra persequimur.

2. BERNARDUS.

3. MARGARETHA.

4. HELENA. De his, quod memoria dignum sit, nihil reperi.

*Proles
Nicolai
III.*

Jam NICOLAUS III. de quo supra diximus, genus Zrinianum sex prolibus amplificavit. ternis videlicet Filiis, totidemque Filiabus, quorum anni natales cum incerti sint, foeminas priore loco enumerare placet. Sunt autem

1. HE-

A) Horum pleraque ab eo accepimus, qui Dufresnii Illyricum vetus & novum partim continuavit, partim auctius fecit.

1. HELENA Francisci de Táh Liberi Baronis de Stettenberg sub annum 1554. Agazonum Regalium Magistri Conjux

2. MARGARETHA Joannis Alapi de Nagy-kemlék.

3. Anonyma.

4. JOANNES apud Istvánsum militari ingenio, & juvena ferox, ac injuriarum impatiens, cum Episcopi Zagrabienfis Arcem Vinodolam obsidione cingit, eoque in opere incautius, quam par erat, versatur crassioris sclopeti globo anno 1541. interfectus est.

5. MICHAEL in fatali clade Mohattiana anno 1526. occubuit.

6. NICOLAUS IV. Vir immortalis memoria dignus, & propter obsidionem Szigethanam, quam anno 1566. usque ad mortem fortiter pertulit, plurimum calamo celebratus. Nos hic solum epitaphium, quod paucis Herois vitam perstringit, adscribemus; est autem hujusmodi:

Illustrissimo Comiti Nicolao Zrinio, *Nicolai*
Torquati ex Sorore Nepoti, a Carolo V. post Viennam obsidione sol- *IV. Szigethani*
lutam, quod in ea adolescens adhuc, *epitaphium.*

& tyro, multa, & præclara confecisset, equo, auroque donato ad Budam, & Pesthum pulchra per facinora summa cum laude probato: Croatia, Slavonia, & Dalmatiae Bano, Tavernicorumque Regalium in Panno-

nonia Magisterio, summa cum prudentia functo, copiis Cæsaris ad dextrum Danubii latus a Ferdinando I. & Maximiliano II. Impp. Præfecto, victis sæpissime, fugatis, cæsisque hostibus, infauitissima postremum, funestissimaque Szigethi expugnatione, cujus Arcem contra innumerabilem Solymani Turcarum Principis exercitum, facta eorum ingenti, & memorabili strage diutius, quam viribus par fuerat, defendit, defuncto ibidem Solymano totius Orbis flagello, pulcherrime absumpto, bellicæ gloriæ fortissimo, invictissimoque Duci de se, publicoque. B. M. P. P.

Vixit annos XLVIII. occubuit VII. Sept.

Anno Virginei Partus MDLXVI.

*Proles
Nicolai
IV.*

Duas in matrimonio Coniuges habuit, alteram Catharinam filiam Ferdinandi de Frangepan, cui Chákthornyæ sepultæ & ipse additus est, alteram Evam filiam Iusti de Rosenberg, & ex utraque copiosam sobolem suscepit, ex Filiis, Filiarumque Catalogum!

1. JOANNES II. natus anno 1545. maturam ætatem non attigit.

2. HELENA nata 1546. primum Christophoro Országh de Guth Judici Curiae Regiæ, deinde Stephano Balassa de Gyarmath elocata. Exstat in Templo Szolosniczenfi Provinciæ Posonienfis epitaphium eidem a Marito Stephano

no appositum, sed quia diffusum est, nec ad notitiam Historicam quidquam complectitur, primos solum, & extremum versus hic adscribere placet:

Hoc Helenæ Zrinii sunt artus marmore clausi,

Cujus cum Christo mens requiescit
ovans.

Ante diem cecidit, viridi ceu messis
in herba - -

Luxit ubi octava Julius Orbe die.

3. CATHARINA nata 1548. Francisci Thurzo de Bethlemlfalva, eoque defuncto Emerici Forgách de Gyemes Confors.

4. GEORGIUS VI. natus 1549. mortuo Patri in munere Tavernicorum Regalium Magistri suffectus est, quem ille Magistratum usque ad mortem, quam anno 1603. appetiit, insigni cum laude administravit. Nicolaus Istvanfius A) hoc ei elogium adscripsit: GEORGIUS, inquit, Comes Zrinianus, Nicolai Szigetbana obsidione clari Filius, Vir & ipse summæ virtutis, & fortitudinis, nondum plane senex, cum quartum & quinquagesimum annum ageret, vitam cum morte commutavit, qui supra peritiæ militaris opinionem, multo etiam splendore liberalis vitæ militariumque alumnorum copia, cultuque familiæ Pannonicorum Procerum lon-

*Elogium
Georgii
VI.*

A) Historiarum Libro XXXIII.

longe clarissimus habebatur. Ex gemina Coniuge Anna videlicet Comite ab Arco, & Sophia de Stubenberg quos susceperit liberos infra exequemur.

5. DOROTHEA Maritum habuit Balthasarem de Battyan Dapiferorum Regalium Magistrum.

6. URSULA; cui Gabriel Bucellinus primum Conjugem tribuit Joannem Reni (at ego Prényi legendum existimo) alterum Nicolaum Bánfi de Alfo Lindva. A)

7. BARBARA nata anno 1554. quæ Alexio Thurzo de Bethlemfalva Perpetuo Comiti Scepusiensi in manus convenit.

8. MARGARETHA nata 1555. quam Nicolaus Drugeth de Homonna in thori societatem adlegit.

9. MAGDALENA primum Stephano Teleki (ut idem Bucellinus habet) deinde Jacobo Comiti a Turri enupta.

10. ANNA.

11. WOLFGANGUS, aliis Christophorus.

12. NICOLAUS V. qui quidem tres postremi in tenera ætate extincti sunt.

Ex

A) Hic Bucellinus interjicit JOANNEM B. de Kollowrath Consortem, quam cum ceteris, quæ consequuntur, ex altero matrimonio progenitam notat.

Ex Georgio VI. nati sunt duo filii *Proles Georgii VI.*
 NICOLAUS VI. & GEORGIUS VII. ac filia unica SUSANNA, quæ in duplici conubio fuit: altero apud Georgium Liberum Baronem Lenkovich, & postquam hic naturæ debitum solvit, altero apud Nicolaum de Nádasd. NICOLAUS VI. in ipso florè ætatis vitam clausit, nulla omnino sobole ex Anna de Nádasd, ut Bucellino fides haberi possit, cum Nicolao alteram quoque Conjugem Elisabetham Széchy de Rimaszéch attribuit.

GEORGIUS VII. Fratri superstes anno 1622. sub finem Comitiorum Dalmatiæ, Croatiæ & Sclavoniæ Banus renuntiatus est. In ejus laudes Ratkajus *Georgii VII. laudes.* A) ita effunditur: *Nilil, inquit, erat, una duntaxat cultiorum literarum peritia excepta, aut militari Heroe, aut summo Principe dignum, quod in eo desiderasset. Venationes, equestres ludos, militarem exercitationem, armorumque usum, gravia item, maturaque consilia, ac sermones eruditos, suo id exposcente tempore in deliciis habebat; parvis, mediocribus, maximis æque gratus. Tantus Vir invidiæ, atque æmulationi Wallensteinii Cæsarei Archistrategi, quem generosioribus verbis forte pugerat, anno 1626. succubuit. Rem idem Ratkajus hunc in modum*
 nar-

A) In Memoriis Regum & Banorum Dalmatiæ Libro V.

narrat: Variis ulciscendi tentatis modis, cum se nihil proficere animadverteret Walensternius, convivii tempore, raphani radicem, quam Zrinius avidius esitare solebat, ei veneno tinctam porrigit, edentemque inficit. Eo tabefactus, subita correptus aegritudine, e castris Posonium de-vectus, cum nihil Medicorum ope proficeretur, vir præstantissimus in ipso ætatis flore, cum vix trigesimum excessisset ætatis annum, Banatus vero quartum, omnium commiseratione, mense Decembri exstinguitur. Cadaver Chaktornyam delatum in templo D. Helenæ apud Paulinos tumulis Majorum apposuit Conjux Catharina Szechy de Rimaszéchy (quæ subinde Nicolaum Malakóczy Librum Baronem de Szomzédvára Martum habuit) & duo Filii

Filii Georgii VII.

Nomen alteri NICOLAUS familiæ suæ VII. Regnorum Dalmatiæ, Croatia, & Slavoniæ Banus, Agazonum Regalium Magister, Comitatum Szaladiensis, & Simegiensis Supremus Comes, Prædii Legradiensis, & Insulæ Muraköz Capitaneus, Vir tota late Europa factis militaribus celeberrimus, quemque Alexander VII. Romanus Pontifex sua imagine, Philippus V. Rex Hispaniæ aureo vellere, Ludovicus Rex Galliæ dignitatè Paris Franciæ, Baviariæ, & Wirtembergiæ Duces Patris nomine, Cardinalis Barberinus annuo stipendio honestarunt. Obiit Heros meliore fato dig-

dignus anno 1665. die 18. Novembr.
 ab apro iñter venandum gula, ven-
 treque sœdum in modum discerptus.
 Mortuum Galli, Germani, cæterique
 populi, orationibus, epitaphiis, epice-
 diis certatim dilaudarunt, e quibus
 Collegii Herbipolensis quamquam lon-
 giusculum ita habet:

Nicolaus Zrinius hic est:

Qui animos in pectore, victoriam in
 nomine,

Fulmen in manu, serenitatem in
 vultu,

Prudentiam in consiliis, felicitatem
 in armis,

Quacunque gressus tulit, circum-
 tulit.

Virtutis Comes, Dux fortunæ;
 Illam sociam semper habuit, hanc Du-
 cem nunquam

Passus est, ne cæcam sequeretur.
 Unde belli tam serius in agendo
 fuit,

Quam domi in pace serenus,

Ubique Serinius.

Nunquam serus in negotiis;

Quam a fronte occupavit semper
 occasionem,

Calvum expertus est nunquam.

Prudentiam Fabii habuit sine cuncta-
 tione

Fortunam Alexandri sine temeri-
 tate.

Eum experti sunt

DECAS I.

L

Tur-

Turcæ in igne Sampsonem.

Ad Quinqueecclesias, & pontem Elzekianum,

Quæ flammis domavit.

Tartari in aquis Moysen,

Quos ad Neo-Zrinium in flumen egit.

Hujus illi vorticibus maluerunt perire.

Quam illius fulmem acinacis experiri.

Canisam virtute sua terruit,

Quam in fatis fuit, non vinci,

(Plura hic absorbet dolor)

Virtus supra æmulationem fuit, non
supra invidiam,

Cui etiam fortuna aliquando invidit.

Animi robore securus,

Ne sui timerent, metum in hostes misit,

Ut sequerentur in pericula, præ-
ivit,

Ut vincerent, hostes ante suis consiliis impedivit:

Tantus terror hostium, quantus
amor suorum !

Ecclesia suum Machabæum credidit,

Redivivum Scanderbegum Ottomanus
timuit,

Hunc maximum Seculi nostri Heroem,

Aper ignobilis prostravit.

Sic rebus mortalibus illudit Deus;

Ut maximis majorem se ostendat.

NI-

NICOLAUS gominum matrimonium *Ejus pro-*
 contraxit, primum cum Eusebia filia *les.*
 Gasparis Draskovich de Trakostyan,
 quæ sterilis. nulla relicta sobole, fatis
 concessit; alterum cum Maria Sophia
 a Lubl Matre MARLÆ CATHARINÆ,
 & ADAMI Agazonum Regalium Magi-
 stri. Hic Patris exemplo fere in
 campo fuit, vitamque, quam inter bel-
 la exegit, belli etiam posuit anno
 1691. ad Szalankemenum a Turcis cæ-
 sus. In connubio habuit Mariam Ca-
 tharinam a Lamberg, sed connubii
 fructum ex ea nullum vidit.

Alter filiorum Georgii VII. fuit *Petrus*
 PETRUS III. a morte Nicolai Fratris *III. secu-*
 Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ Ba- *ripercu-*
 nus. Multis cum bello Svecico, tum *sus.*
 Turcico interfuit præliis, eaque vir-
 tutis, ac fortitudinis militaris edidit
 specimina, ut famam, gloriamque Fra-
 tris æquaturus videretur, nisi se con-
 jurationis, cui ob negatam prælectu-
 ram Caroloftadiensem accessisse puta-
 tur, nota aspersisset. Hujus causa cap-
 tus, primum Viennam, inde Neosta-
 dium in custodiam perductus, ibidem
 anno 1671. die 30. Aprilis securi percus-
 sus est. Vixit in matrimonio cum Catha-
 rina de Frangepan, ex qua nati sunt

1. PETRUS IV. nonnullis Balthasâr, *Petrus*
 Patris crimine fortunis omnibus ever- *IV. ulti-*
 sus, ac suspicione insuper afflatus, ne *mus sa-*
 ejus exemplo turbas daret, Tyrolen- *miliæ,*

lis, & Græcensis arcis annos quatuor, viginti incola, vitam carcere, solitudine cæterisque incommodis afflictam finivit anno 1703.

2. HELENA Francisci Rakoczi, & Emerici Tökölyi Conjux. Obiit Nicomediæ in Asiæ eodem, quo Frater Petrus, anno 1703. die 18. Februar, cujus epitaphium Gerardus Cornelius Driesch A) hoc adfert:

*Epita-
phium
Helena.*

Hic requiescit ab Heroicis laboribus,
Virilis animi mulier,
Sexus sui, ac Seculi gloria,
Cellissima Domina Helena Zerinia,
Zerinia, atque Frangepania gentis
Decus ultimum.
Tökölii Principis Uxor, olim Rakoczii,
Urtoque digna Conjuge
Magnis apud Croatas, Transilv. Hung. Siculos
Incluta titulis
Factis ingentibus toto in Obe clarior,
Varios æqua, mente fortunæ casus experta;
Par prosperis, major adversis,
Cumulatis Christiana pietate bellicis laudibus
Fortem Domino reddidit animam,
Mortem eluctata
In suo florum campo
Ad Nicomediensem Bythinia sinum
Anno salutis 1703. ætat. 60. die 18. Febr.
3. AURORA VERONICA.

A) In Historia Magnæ Legationis Casarea pag. 492.

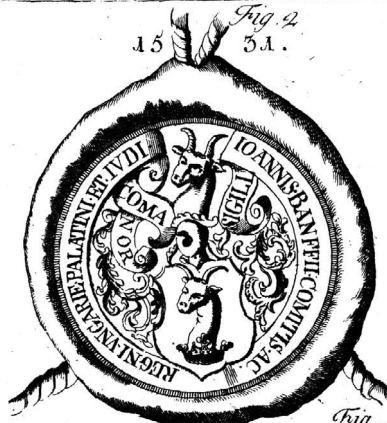
O. A. M. D. G.

Fig. 1.

Anni. 1255.

Fig. 2.
1531.

Stephani de Bo
Palatini.
1519.

Fig. 6.

Fig. 8.
Ioan de Hedervara

Abbat de Lircz
1648.

Fig. 9.

1407
Stephani
de
Kanisa

Fig. 13

Ioan
Stibory
Anno

Epri
Agrien
1410

Fig. 14.

1563

Ex
Conc
Anno

Banus
14

author

Fig. 3.

Machoviens.

Fig. 4.
1401.

Fig. 11.
Nicolai Olahi Strigon.
Archiep 1560.

Fig. 16.

DECAS I

Fig. 5.
Stephan de Chetuek

Anno 1594.

Fig. 12.
Anni 1595.

Wayv Trans

Fig. 17.

Anno 1620.

COLLECTANEA
GENEALOGICO - HISTORICA
ILLUSTRIUM HUNGARIAE
FAMILIARUM,
QUAE JAM INTERCIDERUNT.

EX
MS. POTISSIMUM ERUIT, ET SCUTIS
GENTILITIIS AUXIT
CAROLUS WAGNER,
CONDAM BIBLIOTHECAE UNIVERSITATIS REGIAE
BUDENSIS CUSTOS.

D E C A S II.

Cum XI. Scutis gentilitiis æri incisis.

POSONII, PESTINI, ET LIPSIAE,
TYPIS ET SUMPTIBUS
JOAN. MICHAELIS LANDERER, D E FÜSKÚT

1 8 9 2.

CONSPECTUS FAMILIARUM

D E C A D I S II.

- I. CHE DE LÉVA.
 - II. CORBAVIAE COMITES.
 - III. ERNUSTH DE CHÁKTORNYA.
 - IV. ——— DE FRANGEPANIBUS.
 - V. DE S. GEORGIO, ET BOZYN COMTES.
 - VI. ——— DE KISWÁRDA.
 - VII. ——— DE PALÓCZ.
 - VIII. PETHŐ DE GERSE.
 - IX. ——— DE ZÉCH.
 - X. ——— DE ZECHEN.
-

I.

CHEH DE LÉVA.

Insignis Regni Bohemiæ Scriptor Bal-^{De Chehi-}binus, de origine Chehiorum hæc lite-^{orum ori-}ris consignat: A) *Illustrissimam*, inquit,^{gine opi-}
 & *generosissimam stirpem*, *que aliam aqui-*^{nio Ba-}
læ cum pede aureo, in campo sanguineo,
aut etiam albo gestat, Trapacz Poloni
appellant, nos Czabeliczki vocamus. Dif-
fusa hæc familia in Hungariam (ubi ob
suam originem Chebi appellati sunt) in
Poloniam, Italiam, cum iisdem insigni-
bus propagavit genus. — — In Poloni-
am venit anno 1381. Tropacz primus Pa-
rens in Polonia horum armorum; jam-
que sese in decem stirpes diviserunt. Hac-
tenus Balbinus.

Joannes Sinapius contra de eorum
 origine Scriptorum Polonicorum senten-^{Scripto-}
 tias colligens: B) *Simon Okolski*, inquit,^{rum Po-}
in Orbe Polonico Parte III. pag. 258.^{lonico-}
sub titulo Topacz schreibt also: Originem
habent in Regno a Slavis, ut dicit Dlu-
gossius in hæc verba: Topacii genus Hun-
garicum, quod Casimirus Magnus ex Hun-
garia attraxerat propter eorum militiam,

A 2

3

A) Miscellan. Decade II. Libr. I. Cap. VIII.

B) Schleßischer Curiositäten. Part. I. p. 895.

& virtutes. Erant viri robusti, ad bella valentes, a Slavis ortum ducentes. Bilescius etiam de hoc fol. 257. quod Topacz erat cognomen militis Slavonici, ex Rakorum terra, qui una cum bis in Regnum pervenit, qui militarem operam Serenissimo Regi Poloniae, & Hungariae Ludovico detulerant cum scuto, & lancea anno 1381. Idem Okolski pag. 259. Topacz primus parens armorum Slavorum Raguseus. Hæc, ut dixi, Sinapius.

Petrus Agazonum Reg. Magister. Cæterum quis primus in Hungariam delatus sit? incertum est; ego in clausulis Diplomatum ad annum 1404. offendo PETRUM Cheh dictum. Præclaram is haud multo ante Sigismundo Regi navavit operam; cum enim hic primum carceri inclusus fuisset; atque inde ad colligendum exercitum in Bohemiam evasisset. Petrus circumlato armorum terrore; Hungarorum alios in fide Regis continuasse, alios ad obsequium ejus reduxisse legitur. Tulit vero operæ præmium, Dynastiam cum primis Levensen, & Agazonum Regalium Magistri munus, in quo ad annum 1418. visse comperio.

Machov. Banus, & Vajvoda Transilv.

Machoviam Eanus anno 1427. atque aliquot post annis Transilvaniam Vajvoda gubernavit. Provinciæ Bodroghienfis plures possessiones, quas Joanni de Korogh pignori opposuerat, anno 1435. recepit. Moriens reliquit filium LADISLAUM, qui a paterno munere deinceps Vajdasi, seu Vajvodæ filius dictus est.

Sub

Sub Wladislao Polono, & Ladislao Potthumo Regibus, cum Bohemi per Hungariam late prædas agerent, ad eorum societatem se adjunxit, & Sâghienſe Sacerdotium barbarum plane in modum devaſtavit. Graviter eâpropter queſtus fuit anno 1446. Præpoſitus Paulus, ut C. Ladislaus de Palócz Judex Curia Regia Capitulo Vacienſi inter cætera ſcribere non dubitaverit: „ quomodo Egreſius Ladislaus filius Petri Vajvodæ de Léva, una cum Ladislao de Fys &c. aliisque ſuis familiaribus Hungaris, & Bohemis, Equitibus ſcilicet, & peditibus tempore inchoationis guerrarum præteritarum primitus, & prius ad dictum Monasterium ipſorum exponentium manu ſacrilega, valvam dicti Monasterii conſraugendo, omnia ornamenta ſacerdotalia videlicet: caſulas, albas, cappas purpureas, & coccinas, cum attinentiis earundem diverſi laboris, pallasque, & mappas altarium, ac vexilla undecim, calices argenteos deauratos, & alia ſacra clenodia præfati Monasterii, ampullas, & thuribula argentea deaurata, Miſſalia quoque, & alios libros, nonnulla etiam privilegia, & literalia inſtrumenta — — abſtuliffent. Inſuper nonnullorum Privilegorum ſigilla pendentia in ſerico — — abſcidiffent, univerſos etiam Fratres in eodem Monasterio degentes dire,

Ladislaus Sâghienſem Præpoſituram devaſtat.

„ & acriter verberassent, omnibusque
 „ vestibus, tunicis videlicet, scapulari-
 „ bus, cappis, & caputiis spoliassent;
 „ res etiam, & quælibet bona tam præ-
 „ fati Monasterii, quam etiam Jobba-
 „ gyorum ipsorum in ipsa Saágh com-
 „ morantium, nec non universa eorum
 „ pecora, & pecudes cum rebus, &
 „ clenodiis domorum penitus, & omni-
 „ no ad dictam Léva depuli, A) & au-
 „ ferri fecissent, in quo ipsis exponentibus
 „ plusquam 16. millia florenorum auri
 „ damna intulissent. „

*Joannis I.
 conjuges.*

Ex Ladislao genitus JOANNES I.
 ætate Mathiæ Corvini floruit. Tres con-
 juges habuisse, memoriæ proditum est,
 Prima sub annum 1476. Hedvigis, Reli-
 cta Nicolai de Kompolth, altera Anna
 Paxy de Pákos, postrema denique Ma-
 gdalena Országh de Guth, quæ Marito
 superstes Francisco de Haraszt in manus
 convenit. Ex hac BARBARA Joannis Pod-
 manyiczki de Podmanyn uxor.

*Sigismun-
 dus bona
 redimit.*

Ex Anna Paxy vero, natus est
 SIGISMUNDUS, Barsienfis Comitatus Co-
 mes, Majorum suorum seu negligentia,
 seu prodigalitate huc delapsus, ut pro
 redimendis latifundiis viginti septem mil-
 lia florenorum, magnum sane id tem-
 poris pretium, levare debuerit. Testes
 sunt literæ Conventus S. Benedicti de juxta
 Gron anno 1523. exaratæ, quæ Sigismun-
 di

A) Ita exerte autographum.

di sic meminerunt: „quomodo ipse pro
 „ nonnullis arduis suis necessitatibus,
 „ ipsam summe urgentibus evitandis,
 „ & præsertim pro redemptione bono-
 „ rum hæreditariorum, & possessionum,
 „ ac etiam castrorum, utpote Németh-
 „ újvár in Castriferrei, Revisthye in
 „ Barliensi; item Castri Owár, & Ca-
 „ stelli Thomycza in Posega, Newua
 „ similiter Castri in Valko Comitatus
 „ existentium, & habitorum, quæ qui-
 „ dem Castra, nec non bona, & pos-
 „ sessiones hæreditariæ superscriptæ, in-
 „ primis per olim Ladislaum, filium
 „ quondam Petri Cheh de Léva, &
 „ tandem per Joannem filium dicti La-
 „ dislai, Patrem scilicet prædicti Sigis-
 „ mundi variis modis: quædam perpet-
 „ tue, quædam vero titulo pignoris alie-
 „ nata exstitissent; idemque Joannes
 „ certis, & multiplicibus debitis tam
 „ Christianis, quam Judæis, eorumque
 „ usuris se implicuisset, & obligasset,
 „ quæ quidem debita omnia, Judæo-
 „ rumque usuras idem Sigismundus post
 „ obitum dicti Joannis Patris sui ple-
 „ narie exsolvere compulsus fuisset:
 „ pro quorum omnium satisfactione, at-
 „ que Castrorum, & possessionum sua-
 „ rum præscriptarum redemptione, ab
 „ Egregio Domino Francisco de Ha-
 „ raszth, nec non Generosa Domina
 „ Anna de Pakws Consorte ejusdem
 „ Francisci de Haraszth, idem Sigismun-

„ dus de Léva viginti septem millia
 „ flor. auri puri Hungaricalium, iusti,
 „ & veri ponderis, prout nobis retu-
 „ lit, levasset, atque recepisset. „ Hac-
 tenus dictæ literæ. Quadriennium non
 integrum effluxit, cum Sigismundus par-
 simonia usus, & nomen apud Harasz-
 thium expunxit, & cæteras Dynastias
 a sænore liberavit. Multæ illi abhinc,
 gravesque lites cum Civitatibus Mon-
 tanis, quod earum juribus præter omne
 fas, & æquum obturbaret, autoritate
 certè Regia in officio contineri debuit.
 Vitam produxit ad annum 1530. gemi-
 no connubio innexus: altero cum Ca-
 tharina filia Francisci de Haraszth, quem
 supra nominavimus; altero cum Anna
 Petrovyth, quam alii de Paszthó fuisse
 volunt. Ex priore suscepti sunt:

*Gabrie-
 lis tristis
 exitus.*

I. GABRIEL Patris in munere Bar-
 siensis Comitis successor, & Ferdinando
 Hungariæ Regi imprimis charus; ejus
 jussu antequam in Germaniam ad Prin-
 cipes Imperii abiret, domi tabulas su-
 premæ voluntatis condidit, quibus quod
 ipse celebs esset, nec Fratrem ullum ha-
 beret, universa bona sororibus transcrip-
 sit. Rediit tamen feliciter in Patriam,
 & haud multo post uxorem duxit. Tris-
 tem Viri exitum Istvánfius, A) post-
 quam Pesthini obsidionem, quæ anno
 1542. accidit, descripsisset, paucis hunc
 in

A) Historiarum Libr. XV.

in modum consignavit: cum Gabriel Léva, inquit, ac Ladislaus Bánfius Nobiles Viri, eminentiori e loco, complicatis mutuo manibus. prælum spectarent, Gabriel majoris colubrinæ hostilis ex oppido emissæ ferrea pila ictus, illico discerptus, dilaniatusque est. Coniuge Anna Thurzo de Betlemsfalva vidua, & JOANNE Filio, de quo infra, relictis.

2. SOPHIA Francisci Forgach de Gyemes.

3. MARGARETHA Sigismundi de Pászthó uxores. Ex posteriore matrimonio natæ sunt:

4. FRUSINA seu Euphrosina Joanni Hrusai de Zablatz nupta.

5. ANNA.

6. DOROTHEA.

7. CATHARINA.

Joannes II. Gabrielis filius, & generis sui ultimus, cum Viennæ literis operam daret, præcoce fato extinctus est. Apud PP. Augustinianos, ubi tumulatus jacet, hoc ejus Epitaphium exstat:

D. O. M.

Magnifico Joanni Léva, ex antiqua, clarissimaque Wajdasiorum familia, Patre Gabriele Comite Barsensi, ad Budam pro patria, & Principe amisso, ultimaque posteritatis spe in hunc redacta, immatura morte sublato R. Franciscus Thurzó Episcopus Nitriensis, Avunculus moestissimus hoc monumentum posuit.

*Joannis
ultimi
Epitaphium.*

Vixit Annos XVIII. Menses II,
Mortuus Anno Domini MDLIII,
Septembr. XII. A)

A) Cum hæc ad calcem adduxi, ab amico moneor, superare in Ecclesia oppidi Tökölyensis, quod in Insula Chepelienfi est, rubeum marmor cum hac Epigraphe:

Sepultura Egregii Michaelis de Cheh
Insulæ hujus Chepelienfis Comititis,
qui obiit in festo S. Andreæ Apostoli
anno salutis MDXVIII.

Verum quæ hujus Michaelis cum cæteris Chehiis necessitudo fuerit? nec ille adjecit, nec ego uspiam invenio.

II.

CORBAVIAE COMITES.

(Fig. I.)

Comitum Corbaviæ originem nonnulli *Origo Comitum Corbaviæ* li Roma repetunt; hos inter Istvánus, cum Joanni ultimo Præfecturam Illyrici demandatam scribit, addit: *e Romano Torquatorum genere orto, Cyriaci illius Magni, qui Andrea II. Regis tempore claruit, pronepoti; A) & alio loco: in eo, inquit, progenies antiqua, & illustris Cyriacorum, seu Carlovitiorum ex Torquata veteri Romanorum familia originem ducens, prorsus defecit. B) Sunt contra, qui eos ex Croatia de genere Gussich profuisse malint: Post initium Seculi XIV. inquit, dominatum Corbaviæ obtinebat a Carolo Roberto Rege Hungariæ sibi traditum Curiacius e nobilissima gente Gussichia, divitiis, virtute, fortunaque cum sua, tum publica præpolens, a quo posterius familie nomine posthabito Curiacii cognominari voluerunt. C) Utrosque haud difficulter eatenus conciliaveris, si dicas Comites Corbaviæ e Torquatis quidem Romanis oriundos,*

ve-

A) Historiarum Libro VII.

B) Ibidem Libro IX. sub finem.

C) Illyrici Sacri Tomo IV. pag. 91.

verum cum eorum Majores in Croati-
am delati essent, mutato, ut fit peregrino
nomine, Gussich compellatos, ac sub-
inde jam Curiaciorum a Curiacho Viro
præstantissimo, jam ab Arce Karlopagh,
quam ad Mare Adriaticum tenebant,
Karlovichiorum nomen accepisse. Pro
armis certe torquem etiam habebant,
ea Cl. Timon A) sic expingit: *In in-
signibus duo crocodili ambiunt lapidem sus-
sinentes ore torquem, & complectentes cy-
gnum cum tribus coronis, quarum una
capiti adheret, altera collo, tertia pedi-
bus. Sub hac sunt tres ductus aquarum,
sive fluvii. Haecenus Timon.*

*Primo-
rum in-
certa se-
ries.*

Quo vero tempore Roma in Croa-
tiam devenerint Torquati? incertum est.
Apud Lucium ad annum 1102. occurrit
memoria Comitum PAULI de genere Gu-
sich, qui cum aliis Legatis ex XII. tri-
bus Croatiae delectis Colomaniū
Hungariae Regem adiit, & in ejus cli-
entelam se, ac Regnum tradidit: abhinc
de Gussichiis usque ad CYRIACUM Ma-
gnum, cujus supra ex Istvánio memi-
nimus, altum est silentium: Cyriaci fi-
lius BUDISLAUS I. seu BUTECO Mariti-
mus Banus anno 1259. inclaruit, qui
Polizzanos, seu Caciclos Almisienses Py-
ratas Hungaris perduelles aliquot preli-
is

A) In Epitome Chronologica ad annum
1531. ubi epigraphen tumulo honorario
Joannis Karlovichii inscriptam adfert.

is fregit. Vixit adhuc anno 1284. Hujus, ut opinor, filius fuit CYRIACUS II. seu Curiachus, aut Chriachus (varie enim scribitur) fidelem & ipse Regibus Hungariæ navans operam, Carolo I. præsertim, quem cum cæteris Croatiæ Comitibus egregie juvit, ut solium Hungariæ inscenderet, firmumque haberet. Floruit anno 1307. meminitque ejus Paulus Croatorum Banus, & Dominus Bosniæ, ut cognati sui dilecti, & fidelis. Ab hoc Cyriaco orditur Lucius Tabeliam suam Genealogicam.

Eique tribuit filios: GREGORIUM I. *Fili Cyriaci II.* BUDISLAVUM II. & PAULUM II. qui in vestigia Patris ingressi, quoad Rex Carolus vixit, constantes in fide manserunt; eo demortuo sub regimine Ludovici filii res novas moliti sunt, ut testatur Anonymus A) præcipue filii Comitum Curiati de Corbavia principales rebelliones, & fraudulentiores sacro Regio diademati præ cæteris Croatis exstiterunt, sed ostentato semel, atque iterum armorum terrore, ad obsequium redierunt, & ut idem Anonymus inquit: *Claves Castrorum Regi in signum fidelitatis obtulerunt.* Gregorius porro genuit filium homonymum, vel ut alii volunt, GREGORIUM, in quo quidem Lucius definit, at Illustr. Holteneckius scribit Gregorio II. filiam fuisse MARGARETHAM, quæ

A) De obsidione Jadrensi Lib. I. Cap. 3.

quæ anno 1399. cum Georgio de Walsee in Matrimonio vixerit, verba ejus sunt: Herr Georg von Walsee — — hat anno 1399. seiner Gemahel Frauett Margaretha, gebohrnen Gräfin von Corbau, Herrn Georgii Graffen von Corbau Tochter, seine Vesten Pernstain pr. 3000. Pfund Wiener-Pfenning versetzt — — Aus ersagt seiner Gemahel aber hatte er, so vil wissend, keine Kinder. Mihi præterea ex MS. compertum est, genitum ab eodem Gregorio filium NICOLAUM, qui natam suam CATHARINAM Emerico Imresi de Zerda hely sociavit.

Ex Budislai II. posteris.

Ex Budislao II. procreatus est THOMAS I. de cujus morte Paulus de Paulo in suo memoriali hæc adnotavit: *anno 1400. die Martis primo Februarii obiit Magnificus Vir Comes Tomas de Corbavia.* Uxorem habuit teste Ducangio A) Elisabetham de Zrinio; verum num proles ex ea suscepit? Lucius tacet: mihi rationem temporum cum personis contendenti verisimile apparet matrimonii illius fructum fuisse CAROLUM, &

Carolus Illyrici Banus, & Joannes Dapifer. Regal. Magister.

JOANNEM Comites de Corbavia, quorum ille ad annum 1408. Dalmatiæ & Croatiae Banus; hic ab anno 1406. ad 1418. Dapiferis Regalibus Magister præfuisse legitur. Meminit Caroli, & Pauli III. de quo mox dicemus, Paulus quoque de

A) In Illyrico vetere, & novo pag. 237.

de Paulo ad annum 1396. ubi ita scribit: *Die 12. Januarii*, inquit, applicuerunt *Jadram Magnifici Viri Domini Pauli Caroli (Karlovich) & Carolus Comites Corbaviæ* — — *Legati Serenissimi Principis, & Domini nostri Sigismundi Hungariæ Regis*, qui die crastina in sapienti Consilio nostro porrectis literis credentidibus exposuerunt eorum ambasciatam videlicet: quod Domini Rectores darent ex se eidem Domino Regi omnes culpabiles, seu participes mortis quorundam Domine Elisabethæ suæ socrus, & eos, qui alium Dominum — introducere in Dalmatiam, & eos, qui participati sunt cum Joanne Joannis de Palisna olim Priore in Vrana, & cum Joanne Bano. Hactenus de Paulo. Num vero Carolus, & Joannes stemma propagaverint, nuspiam reperio.

Ex Paulo denique II. natus est BU-^{Budisla-}DISLAUS III. seu BUTECO, aut BUTKO,^{us III. Cu-} OFPATINUS etiam nescio unde dictus,^{riae Re-} anno 1387. Curia Regia Magister, cu-^{giae Ma-}jus sigillo Maria I. Regina e captivitate Novigradenfi liberata, cum suo careret, epistolas, quas ad Civitates Dalmatiae scripserat, signasse legitur. Obiit Budislaus eodem anno, quo Thomas Frater, 1400. videlicet 15. Februarii, atque in eo Lucii Tabella Genealogica definit.

Sed

*Filii Bu-
dislai III.*

Sed ex Farlato A) certum est ei tres filios supervixisse; adfert enim privilegium Sigismundi Regis, quo ratam habet donationem, quam illi domui hospitali S. Mariæ Magdalænæ de Busana anno 1411. fecerant. Verba huc facientia sunt: „Discretus Vir Andreas Prä-
„sbyter plebis S. Mariæ de Busana
„nostræ Majestatis veniens in conspe-
„ctum, exhibuit nobis duas literas
„Privilegiales; unam videlicet Magni-
„fici Comitis Pauli de Corbavia alias
„nostrorum Regnorum Dalmatiæ, &
„Croatia prædictorum Bani, & aliam
„PETRI & FRANCISCI filiorum quon-
„dam Comitis Butkonis de eadem Cor-
„bavia pendentibus eorum sigillis con-
„signatus &c. „Num Petrus improlis
obierit? an contra? compertum non ha-
beo: Paulus III. genuit GEORGIUM I.
hic NICOLAUM, cujus filius GEORGIUS
III. sub Wladislao II. Hungariæ Rege
floruit. Clarum id est ex Regiis literis;
quibus in Castrum Lipche, & oppidum
Brezno introduci jubetur; sed sine li-
beris obiit. Franciscus I. autem seu Fra-
nicko, aut Franko, a quo Tabellam
Genealogicam Comitum Corbaviæ Bu-
cellinus B) inchoat, ejusdem testimonio
tres filios reliquit:

Ex

A) Illyrici Sacri Tomo IV. pag. 100.

B) Germaniæ Topo-chrono-stemmatogra-
phicæ Tom. III.

Ex quibus THOMAE & ALBERTO *Et Francis I.*
 nullos liberos attribuit Bucellinus; GE-
 ORGIO II. vero, qui Comitibus anni 1447.
 quibus Ladislaus de Gara Regni Palatinus
 creatus est, interfuit, quique hunc
 titulum usurpabat: Nos Georgius Comes
Corbavia, Licka, Busana &c. quatuor
 natos adscribit: CYPRIANUM nempe,
 CAROLUM II. seu Carlovichium,
 FRANCISCUM II. & MAGNUM, primisque
 tribus quamquam nec proles, nec
 uxores adjungat, ex Tabella tamen illustri
 gentis Serényianæ de Kis Serény
 A) exploratum est, Cyprianò Barbaram
 nupsisse, ac sub annum 1440. in matrimonio
 una vixisse.

Magnus habuit conjugem Dorotheam
 de Stubenberg, ex eaque duos filios,
 THOMAM II. Dominum in Lika, & Volvina,
 qui in Filia ADELHAIDE Wilhelmi de Perneck
 consortè stemma conclusit; & PAULUM IV.
 Hic ex Catharina Ursina Comite de Blagay
 genuit Filium CAROLUM III. Virum militarem,
 & multis cum Turca commissis præliis
 clarum. Floruit Carolus anno 1493. in-
 iitque matrimonium cum Dorothea fi-
 lia Bernardi de Frangepanibus, quod *Proles Caroli III.*
 fec-

A) Quam confecit Dominicus Franciscus
 Calin de Marienberg Eques Auratus &c.
 ediditque Lincii anno Christi 1680. Ty-
 pis Joannis Jacobi Mayr.

fecundum quidem fuit, sed unico tantum hærede masculo beatum. Nomina filiarum sunt:

1. MARGARETHA Consortis Ladislai L. B. Bánfi, ut vult Spennerus, sed hoc jam alias rejecimus.

2. CLARA, de qua in memorata Genealogia Familiæ Serényi, in quam enupta fuit, hæc reperio: *Timotheus I. Serényi Simonis I. Dynastæ in Kamengrad filius, claruit anno Christi 1519. regnante Ludovico II. Hungarorum Rege, suscepitque ex Clara Comitissa Corbaviæ Joannis de Lappiz vidua, fœmina (si uterque thorur examinetur) fecundissima, quinque liberos: Georgium IV. Casparum II. Andream IV. Dorotheam, Michaëlem I.*

3. CATHARINA uxor Antonii de Lege Veneti.

4. HELENA primum Nicolao de Zrinio, deinde Georgio Castellani connubio juncta.

5. URSULA, quæ thorur maritalem perosa, Jadram in Dalmatiam se recepit, ibique Sanctimonialis obiit.

Joannes

II. ultimus generis.

Unicus filius Carolo fuit JOANNES II. ab anno 1521. cum Francisco de Battyán Dalmatiæ, Croatia & Sclavoniæ Banus. Regimen ejus in funestissima tempora incidit; præsertim a clade Mohatsiana, cum Provinciæ Hungariæ in duas scissæ factiones, Turcarum depopulationibus impune patuerunt. Non minima earum pars ad latifundia Joannis per-

pertinuit, ut Istvánhus narrat: *Arces*, inquit, atque *Civitates Joannis Charlovichii* — *Udovria & Licka*, ac *Corbava*, in qua sedes *Episcopi* habebatur, eadem nostrorum ignavia *Turcis* occupantibus cedere, *Carlovichio* ipso in arce sua *Medvevára* gravissimo morbo oppresso, nec suis laborantibus opem ferente ulam. Cujus etiam morbi atrocitate *Vir nobilissimus*, nullis relictis liberis exstinctus est — — hereditate ejus omni, quæ supererat, *Joanni*, & *Nicolao Comitibus Zrinianis*; e sorore illius progenitis obveniente, idque *Ferdinando Rege* liberaliter approbante. Cadaveri in *Remetense Paulinorum Cænobium* advecto lapis impositus hoc epitaphium præfert:

Sepulvus genere Spectabilis, mili- *Ejus Epi-*
tix præditus, Magnificus Dominus *taphium.*
Torquatus, Comes Corbaviæ, Reg-
norumque Dalmatiæ, Croatiæ, &
Sclavoniæ Banus, mole sub hac te-
gitur. Anno MDXXXI.

III.

ERNST, VEL ERNUSTH
DE CHAKTORNIA.

(Fig. 2.)

Origo gentis Judaica. Familia Ernusth vix Seculo floruit: Mathia Corvino enim opibus; honoribusque aucta; sub Ferdinando I. esse desiit. Ejus natales Thurnschwambius a gente Judaica repetit, cum scribit: A) *Temporibus Mathiæ erat Thesaurarius Regius, baptizatus Judæus Joannes Ernst dictus; huic in officio successit Filius ejus Sigismundus Episcopus Quinque-Ecclesiensis.* Istvánhus contra Svevos fuisse mavult, cum enim de Sigismundo agit, hæc memoriæ pròdit: B) *Erat is Joannis Ernesti e Suevia oriundi, sed Regno Hungariæ insiti Civis, multasque arces, et ditiones adepti filius, quem Ungari Hamponem apellabant.* Sed utrumque facile conciliaveris, si dicas Ernestum gen-

A) In libello MS. cui titulus: *Connotatio eorum, quæ in domo Neosoliensi Mitterhaus dicta, ac in Regno Hungariæ memorabilia acciderunt.*

B) Histor. Libro I. pag. mihi 7.

gente quidem Svevum, religione autem
 Judæum fuisse JOANNES abhinc quam
 Christiana sacra suscepit, ita fidem
 suam, industriamque Mathiæ Regi pro-
 bavit, ut præter administrationem æra-
 rii, plures insuper arces præmium acci-
 peret. Has inter Szklabina in Turo-
 czeni, Liptse in Zolienfi, ac unde
 postea genti axioma, Cháktornya in
 Szaladienfi Provincia memorantur. Cum
 Comes Turoczenfis literis publicis anno
 1470. renunciaretur, has laudes idem
 Rex ei attribuit: „Maxima, inquit,
 „in homine illo virtus est, qui cum
 „sincera fidelitate se clarum reddere
 „summa ope nititur; quam virtutem
 „Egregius Vir Joannes Ernst Thesau-
 „rarius, et fidelis noster dilectus fe-
 „ctatur, et supra suas quodam modo
 „vires dirigit, cum summa fidelitate
 „negotia nostra fidei suæ commissa,
 „ad hæc siquidem noctibus, diebus-
 „que curam gerit, pervigilque est, et
 „ita prudenter res nostras dispensat,
 „ut status noster, sive videlicet exer-
 „citus ducamus, sive aliud pro utili-
 „tate Regni nostri exerceamus, cum
 „honore perduret, nec deficiat neces-
 „sariis sumptibus: in qua quidem re
 „ipsum curarum, et laborum nostro-
 „rum quietem merito nominare possu-
 „mus, et vocare. Cujus Viri solici-
 „tudinem fundamentum omnium egre-
 „giorum facinorum judicamus, sine quo

*Encomi-
 mium
 Joannis I.*

„ nec ipsa , nec alia negotia commodè
 „ geri , sive tractari possunt ; nec quan-
 „ tum in eo est , negligit fieri propu-
 „ gnator noster , prout his diebus us-
 „ que ad exterminium quorundam la-
 „ tronum , qui partes superiores Regni
 „ nostri causa nocendi , et figendi for-
 „ talitia subintrarunt , personaliter cum
 „ gentibus suis ire non dubitavit. “
 Hactenus Rex Mathias de Joanne , qui
 anno 1474. Regni Sclavoniæ Banus , et
 Comitatum Zolienfis , ac Crisienfis Co-
 mes fuisse legitur. Excessit e vivis sub
 annum Christi 1480. relictis duobus Fi-
 liis , quorum

Joannis I.

Filii.

1. SIGISMUNDUS inde ab anno 1475.
 usque ad 1505. Quinque Ecclesienfis E-
 piscopus , homo , ut Istvánfius ait , in-
 signi prudentia , et probitate , atque Wla-
 dislao Regi summa fide obstrictus. Su-
 premis Tabulis ad emuniendum Belgra-
 dum , et Sabacium 10000. aureorum le-
 gasse fertur.

2. JOANNES II. de quo Thurn-
 schwambius hæc adnotavit : Mortuo
 Sigismundo Episcopo Quinque-Eccl. quæ-
 stus cupri cum Camera Neosohensi cessit
 Fratri ejusdem Joanni Ernsth , Hampo
 cognominato , (Hampo significat Hansel)
 qui probus , et simplex Vir fuerat , ac
 hac de causa Hampo cognominatus ; is ha-
 bitabat in Tóthszlana , bona vero sua ha-
 bebat ad Dravum in Chaktornya. Is Fug-
 gero , et Thurzoni quæstum cupri pro-
 trien-

triennio exarendavit, annuatim solutis viginti florenis auri. Præfuit Agazonibus Regiis Magister ab anno 1493. ad 1508. quo Regnorum Dalmatiæ, Croatiæ, et Sclavoniæ Banus factus est. Vitam produxisse usque ad Ludovici Regis tempora, patet ex ejusdem epistola, qua Joanni hunc in modum scribit: „man-
 „davimus vobis antehac binis literis,
 „ut gentes vestras ad impositionem vi-
 „ctualium ad Jajczam quam citissime
 „mittere deberetis; quod neque in hunc
 „diem vos fecisse intelligimus: inde
 „factum est, ut Jajcza ad extremum
 „jam periculum devenerit. — — Ne-
 „igitur Jajczam cum totius Regni no-
 „stri discrimine hoc modo perire con-
 „tingat, fidelitati vestræ per has quo-
 „que jam tertias literas nostras ite-
 „rum firmissime mandamus non solum
 „sub pœna decreti, sed etiam gravio-
 „ri, ea videlicet, quæ his debetur,
 „qui debitum patriæ succursum, o-
 „pemque negligunt, quatenus omni ul-
 „teriori mora, et cunctatione postpo-
 „sitis, gentes vestras quam citissime
 „versus Jajczam ad Joannem Paxy
 „Thesaurarium Regni, quem genti-
 „bus ad ipsam Jajczam ingressuris hac
 „vice præfecimus, mittere debeatis.
 — — Datum Budæ in festo decolla-
 „tionis B. Joannis Baptistæ anno Do-
 „mini 1519.“ Conjugem habuit Mar-
 aretham Ducem Saganensem, olim

colao Bánfi de Alsó - Lindva nuptam;

*Joannis
II. Filius.*

Filium vero FRANCISCUM Aulæ Regiæ Familiarem, qui in fatali clade, quæ anno 1526. ad Mohatsium accidit, cum Ludovico Rege interiit.

*Casparus
ultimus
gentis.*

Francisci Filiorum alter JOANNES III, qui anno 1527. floruit, nulla relicta sobole e vivis ereptus est, alter quoque CASPARUS, quanquam vitam ad annum 1540. produxit, et ipse sine hærede obiit, suumque stemma conclusit. Testatur id Istvanfius Historiæ suæ libro 15. cum Petri Keglevichii Bani meminit in hæc verba: Collocaverat filiam (Annam) Gaspari Ernesto, sive Hamponi, diviti Viro, et potenti, qui peninsulam inter amnes Muram, et Dravum, ac Capronciam, Sabiacusam, et Prodaviscam, aliasque arces ditione tenebat. Sed cum is in ipso ætatis flore vitam cum morte commutasset, nec ullos ex illa liberos sustulisset, hæreditas ejus tota Fisco obvenisse censebatur.

IV.

DE FRANGEPANIBUS.

(Fig. 3.)

Frangepanes, qui et Comites de Veglia dicti sunt, Roma ex gente Anicia oriundos esse, constans est Scriptorum sententia; cum iis facit et Farlatus, qui occasione domus Nazarethanae Terfactum translate, cum de loci Hero Nicolao agit, in hunc modum scribit: A) Ornundus ex antiquissima, et nobilissima gente Anicia Romana; cujus Majores cum in summa caritate annonæ maximo frumenti numero aliunde advecto, suaque pecunia coempto, Romanæ plebi fame periclitanti gratis, ac liberaliter subvenissent, a frangendo pane, ac pauperibus distribuendo, Frangipani cognominari ceperunt. E Romanis Frangipaniis plures familiæ diductæ, aliæ alio migrarunt; et ubicunque domicilium collocassent, divitiis,

B 5

A) Illyrici Sacri Tom. IV. pag. 94. ex quo, ac aliis Authoribus Lucio videlicet, Kerchelichio, Frölichio, Bucellino ac nostris Adversariis in pertexenda Frangepanorum Genealogia profecimus.

tiis, honoribus, Magistratibus, atque imperiis floruerunt. Unam ex his amplissimis Familiis Chrobatia excepit, quæ genus, nomenque Frangipanium in ea regione propagavit, atque inter cæteros Chrobatiae Dynastas opibus, copiisque præpoluit.

Quis autem primus, aut quando huc delatus sit, exploratum satis non est. Lucius A) jam anno 1133. meminit DUINI de Vegla, num vero BARTHOLOMÆUS Comes de Veglia, qui in Diplomatis Regum Hungariæ occurrit, ejus Filius, aut nepos fuerit, non constat. Bela III. Rex anno 1193. ei totam terram pertinentem ad Comitatum Modrus B) donavit. Bartholomæo Fratres fuisse patet ex ejusdem Regis verbis, „ ait enim : „ Quod si dictus Comes „ absque prole ingrederetur viam carnis universæ, unus ex Filiis Fratrum „ ipsius — — sub nostræ Serenitatis „ dominio terram tranquille possideat, „ et quiete.“ Fratrum porro nomina non invenio, non fortasse iisdem fuerint, ad quos Honorius III. Papa anno 1221. rescriptum dedit in hæc verba : „ Nobilibus Viris H. et S. (quid literæ

A) De Regno Dalmatiæ et Croatiæ Libr. VI. Cap. II.

B) Diploma donationis videri potest in Notitiis Præliminaribus Kerchelichii pag. 167.

„ ræ hæ denotent? incertum) Comiti-
 „ bus de Vegla — — personas vestras
 „ sub B. Petri protectionem fuscipien-
 „ tes, et nostram, quatuor Insulas in-
 „ ter Spalatum — — fitas videlicet Fa-
 „ ram, et Brazem, Corzulam, et Lau-
 „ guriam cum parvulis Insulis, et a-
 „ liis pertinentiis, quas intelleximus
 „ charissimum in Christo Filium nos-
 „ trum Regem Ungarorum Illustrem
 „ (Andream II.) — — de mera vocis
 „ liberalitate donasse — — authorita-
 „ te vobis Apostolica confirmamus, et
 „ præsentis scripti patrocinio commu-
 „ nimus, A) “

De Filiis quoque Bartholomæi non *Bartholomæus hæ-*
 est, quod dicam. Lucius quidem in cer- *redem in-*
 to Instrumento Arbeni, quod anno 1193. *potem Je-*
 datum fuit, testem citat: B) Ego M. *ritindonem*
filius Comitis B. de Veglia testis, sed
 quid per M. intelligatur? et num litera
 B. reapse Bartholomæus indicetur, pro
 certo constitui nequit. Istud utut sit,
 Bartholomæus Jerindonem ex aliquo
 Fratrum nepotem, facultatum suarum
 hæredem instituit, quod ex Andreæ II.
 Regis diplomate anni 1209. didicimus.
 „ Verba huc facientia sunt: „ Cum di-
 „ vine recordationis Pater noster Bela
 „ Rex fideli nostro Bartholomæo Co-
 „ miti terram in Banatu tali libertate
 „ con-

A) Ibidem pag. 208.

B) Lib. III. Cap. XII.

„ contulerit possidendam, ut eam, si
 „ Filio caruerit, cuicumque ex Constan-
 „ gvineis suis voluerit, per se possit relin-
 „ quere, possidendam; nos eandem liberta-
 „ tem confirmantes, et petitem ipsius be-
 „ nignius admittentes, Nepoti suo Co-
 „ miti Jerindoni de Veglia, quem sibi
 „ heredem instituit, concedimus, ut si
 „ ipsum, predicto Bartholomæo Comi-
 „ ti Patruo suo supervivere contigerit,
 „ illo sine hærede decedente terram,
 „ quam ex Regali beneficio idem Bar-
 „ tholomæus metuerat obtinere, ipse
 „ Jerindo eodem jure perpetuo possi-
 „ deat. “ A) Cæterum hic Jerindo e-
 „ jusdem Andree Regis beneficio Comi-
 „ tatum Vinodol accepit. *

*Hujus fili-
 orum lau-
 des.*

Habuit quatuor filios: JOANNEM,
 FRIDERICUM, BARTHOLOMÆUM II. et
 JERINDONEM II. quorum meminit Bela
 „ IV. in Diplomate anni 1240: „ cum
 „ nos, inquit, persecutio impelleret Tar-
 „ tarorum: et ipsorum non modico in-
 „ digereamus servitio. “ Ex his Joan-
 nes haud multo post obiisse videtur;
 cæterorum merita, cum eis Patris sui,
 et Avi literas confirmat, idem Rex ad,
 „ annum 1251. ita recenset: „ Dilecti-
 „ et fideles nostri, Fridericus, Bar-
 „ tholomæus, et Jerindo, Filii Jerin-
 „ donis Comitis, Comites de Veglia
 „ fide-

A) Kerchelich in Notitiis Præliminaribus
 pag. 188.

„ fidelia Patris ipsorum vestigia jugiter
 „ imitantes, a primævis nostræ, et eo-
 „ rum pueritiæ annis, ubivis indefinen-
 „ ter tanta fidelitatis servitia impende-
 „ re studuissent, et tempore persecutio-
 „ nis Tartarorum in partibus nostris
 „ maritimis constitutis, non solum in
 „ mari cum navibus muniti, verum etiam
 „ in terra cum armatis, prout tempo-
 „ ris necessitas, et negotii qualitas
 „ exigebat, ad custodiam personæ nos-
 „ træ, nec non ad persequendum ini-
 „ micos, et infideles nostros tam fide-
 „ liter serviverunt, et constanter, quod
 „ inter alios Regni nostri fideles, ex
 „ debito fidei meruerunt computari. “

Anno 1260. erga Fridericum, et Bar-
 tholomæum (Jerindo jam obierat) rur- *Donatus*
 sum liberalis fuit Bela, Civitate Segnia *vis Segnia*
 eis donata propterea, quod a pugna
 Tartarica, qua fusus est, ut inquit,
 „ Deus — ad consolandum nos Frede-
 „ ricum, et Bartholomæum Illustres et
 „ strenuos Viros Nobiles de Vegla,
 „ quasi de Cœlo projecit, qui nobis
 „ cum omni eorum parentela adhæren-
 „ tes, inter promiscuos actus fideliter
 „ exhibuerunt famulatus, et non modi-
 „ cam eorum pecuniam, quæ ultra 20.
 „ millia marcarum transcendit, in ci-
 „ phiis aureis, et argenteis, et cum
 „ aliis rebus pretiosis nobis de bonis
 „ eorum præsentaverunt, et præsen-
 „ tando donaverunt. “ Hactenus Bela.

Bar-

Bartholomæus II. eodem anno 1260. e
viviſ excedens

Bartholo Reliquit teſtimonio Frölichii A)
mæi II. qui Lucium citat, duos Filios: SCHI-
poſteri. NELLAM, et GUIDONEM. Schinella fide
Lucii B) tres mares progeniit: PETRUM,
SCHINELLAM II. et BARTHOLOMÆUM
III. Guido vero FRIDERICUM II. BAR-
THOLOMÆUM IV. et GUIDONEM, ſeu
VIDONEM II. a Segnienſibus pro Po-
teſtate, et Rectore perpetuo anno 1271.
electum. Kerchelichius ex Diplomate
Ladislai Cumanii hujus Guidonis Filium
adfert Comitem GAVAN vel GALVAN,
qui num idem ſit cum JOANNE II. a
Segnienſibus anno 1279. in Rectorem
Perpetuum delecto, utrum dicam, noti
habeo. Friderico II. Conjux fuit Agnes,
ex quo matrimonio verſimile eſt natos
fuiſſe LEONARDUM, et DAMIANUM C)
Fratres, qui PP. Franciſcanis Segniam
evo-

A) In Genealogia Souneckiorum Comitum
Celejæ pag. 95.

B) De Regno Dalmatiæ, et Croatiae Li-
bro IV. cap. 8.

C) Vide Glavinichium de origine Pro-
vinciæ Boſnæ, et Croatiae Cap. 6. Sub
idem autem tempus vixit et Nicolaus
Comes de Veglia, qui Terfacti eodem
in loco, ubi Nazarethana B. V. domus
ſere quadriennio requievit, poſtquam
in Picenum translata eſt, ei ſimilem æ-
diculam excitafſe legitur.

evocatis anno 1237. Cænobium, et Ecclesiam a fundo excitarunt.

Damianus hic Frölichio Orosus Duynus, vel Duymus II. est, in Carthusianos Gyrienses admodum liberalis, quibus et oleum quotannis donavit, et immunitatem ab omnibus teloneis anno 1315. concessit. Ex Coniuge Urfa procreavit FRIDERICUM III. hic ex nescio qua Elisabetha BARTHOLOMÆUM V. qui floruit 1358. genuitque STEPHANUM I. et JOANNEM III. dictum ANZ de Luba anno 1391. Dalmatiæ, Croatiae et Sclavoniæ Banus. Uxorem habuit Annam Meinhardi VII. Comitis Goritiæ Filiam, unde eum inter, ac Sigismundum Hungariæ Regem necessitudo intercessit, hic certe in literis, quibus eum mineras eruendi, colendique facultate donat, ac simul ab solutione Urburarum eximit, Joannem *dilectum Affinem* vocat. Liberos nullos reliquit.

Ex quibus Joannes III. Illyrici Banus.

Stephani contra I. ex Catharina de Petovio Styriæ Mareschalci filia, tres proles invenio: GEORGIUM I. ELISABETHAM, et NICOLAUM II. ex his Georgius jam ante annum 1412. fato suo perfunctus est. Elisabetha anno 1396. Friderici II. Comitis Celejæ Sponsa, deinde Uxor, ab eodem in thoro Coniugali 1422. occisa est, Celejæque in Templo Minoritarum sepulta. Nicolaus Dalmatiæ, et Croatiae Banus, vir eximia pietate, ac religione, anno 1412.

Nicolaus II. Dalmat. et Croatiae Banus.

Cir-

Cirquenizæ apud Vinodolium Ordini D. Pauli primi Eremitæ Cænobium extruxit, eique copiosos fundos attribuit. In literis foundationis, quas integras producit Farlatus A) his titulis utitur: *Nos Comes Nicolaus de Frangipanibus, miseratione Divina, et donatione Serenissimi Regis Belæ, Regis Hungariæ, Comes Vegliæ, Segnæ, Modrussie, Vinodol, Jaskæ, Okilok, et Prokaj. Perpetuam quoque sui memoriæ reliquit apud Capitulum Segniensē, cum ei sexaginta aureos in annos singulos legavit ea conditione, ut quotidianum Sacrificium pro se sub auroram faceret. Obiit annum circiter 1432. Proles ejus sunt.*

Novem Filiorum Pater.

1. JOANNES IV. dictus Hans, in Banatu Dalmatiæ; et Croatiæ Patris Successor, præmatura morte sublatus est; relicto Georgio Filio; qui defecit.

2. NICOLAUS III. cum Conjugē Barbara de Walse improlis extinctus.

3. STEPHANUS II. itidem Dalmatiæ et Croatiæ Banus, anno 1459. Ecclesiæ B. M. V. de Miraculis, quæ prope Modrusiam est, amplissimas indulgentias a Pio II. Pontificē impetravit. Vitam produxit usque ad annum 1481. quo Modrusæ e vivis excessit, cum paulo ante confirmationem bonorum a Mathia Rege obtinuisset. Enumerantur autem sequen-

A) Illyrici Sacri Tomo IV. pag. 99.

quentia : *Castrum Tersact, & Civitas Modrusa, ac Castella Bythym, Plazy, & Klipzeb; item Castra Hreylin cum portu Bucarizza, & Grobnik, nec non Castella Vinodol, & Drivenik in Regno Croatiae; ac similiter Castra Ozail, & Ribnich, nec non Castella Tubovaz, & Zvezaj in Comitatu Zagrabienfi existentia.* De Bernardo Stephani Filio infra agemus. Nomen, & genus uxoris adservavit Epitaphium, quod apud Virgilium Greiderer hoc tenore exstat: A)

Hic jacet corpus Magnificæ Domine *Epitaphium Con-*
 næ Iscotæ, filiæ quondam Domini *jugis Ste-*
 ni Nicolai Marchionis Esthensis, & *phani II.*
 Consortis Magnifici Domini Stephani
 Segniæ, Vegliæ, & Modrusiæ Comit-
 tis. Anno 1456. die 29. Januarii.

4. DAMIANUS vel DUYMUS II. cui pariter anno 1465. Mathias Rex confirmat donationem super possessionibus & Comitatibus Segniæ, & Vegliæ, item Castris Slunya, Ostroviza, Novigrad, & Ledenicia in Regno Croatiae habitis. Hic Duymus ex conjuge Barbara de Schaumberg Author est Zluniorum de Frangepanibus.

5. BARTHOLOMAEUS VI in matrimonio habuit Dorotheam filiam Joannis Tóth de Zomzédvára, quorum posterii diutissi-

A) In Germania Franciscana. Tom. I.
 Libr. II. pag. 112.
 DECAS II. C.

sime floruerunt, ultimique Frangepanorum emortui sunt. A morte Bartholomæi, quæ sub Annum 1474 evenit, Dorothea Joanni Henning thoro sociata est.

6. MARTINUS anno 1448. duxit Ursiam vel Ursinam alias Dorotheam de Blagay Viduam Stephani, nisi fallor, de Blagay, quacum præter alia dimidium Castrorum Verbaz, & Kozara adeptus est. Sed cum ex ea nullam prolem suscepisset, Deiparam Tersactanam, ut inquit Farlatus, bonorum suorum hæredem instituit, quorum partem alteram ædi Marianæ pro dote assignavit, alteram vero in alendos, ac sustentandos PP. Franciscanos ejusdem ædis Custodes, & Curatores impendi jussit. Anno 1455. paternum Privilegium Paulinis Cirquenizenlibus datum confirmavit: juverit ejus subscriptionem adferre, ut quam amplas facultates habuerit Martinus, innotescit; ea est hujusmodi: *Et ego Sacerdos Gregorius Capellanus Comitum Martini, & Parochus Noviensis, ac Vicarius Vinodolensis scripsi hæc, distante supra dicto Comite Martino Veglae, Segnae, Modrusiæque, qui eo tempore gratia Dei Dominus erat Arcis Verbaz, & erat Supremus Comes totius terræ Verbasiensis, Dominus in Kozar Bosnensi, & cæterarum Arcium Kumogoinæ, Kostaniciæ, & Castelli in Kelpy, & Kralic, Gradacz, & Cipovac, Iaschæ, & Okich, Ostrovizæ in Busis; penes mare autem De-*

*Martini
bona &
tituli.*

Dominus Veteris Arcis, & mediæ Segnæ. In Vinodol vero Dominus de Novi, Brebir, Grisana, Belgrad, Cottor, Buccari, Terslatti, & Prochaj &c. Cæterum plerisque his Arcibus, quod ad Fridericum Imperatorem descivisset, ab Rege Mathia exutus est. Rediit quidem post ea cum eodem in gratiam, sed castro Krupa mulctatus, Kostaniczam præterea, Sztenichniak, & Lipovecz a morte sua Regi cedere debuit; interim cum præclaram, ut strenuus miles erat, bellis Turcicis navaret operam, multa alia novæ donationis titulo recepit.

Sepultus est in Sacello Mariano Conventus FF. Minorum Terslattenfis, ubi ejus, & Fratris Bartholomæi hoc male consarcinatum epitaphium visitur:

Hic tumulo jacent ossa,
Comitesque illustres
Segniæ, Modrussiæ, totiusque
Croatix

*Ejusdem
& Bartholomæi
Epitaphium.*

Dominarunt. A)
Martinus, & Bartholomæus
Per orbem nomina ejus illustrent A)
Conventus Mariæ Fautores,
Seraphicique fuere.

Obitus Martini	Obitus Bartholomæi
MCCCCLXXIX.	MCCCCLXXIV.
Octobris IV.	Martii XXII.
	C 2

7.

A) Illustr. Walvasor substituit: *Domina-
tores.*

B) Idem legit: *nomina eorum illustria sunt.*

7. JOANNES V.

8. ANDREAS, neuter ad maturiorem ætatem pervenisse videtur.

Proles

Sigismundi.

9. SIGISMUNDUS denique, qui floruit anno 1461. A) quo ut Farlatus in quadam Synopsi Genealogica, & Chronologica Familiæ Frangepaniæ notatum invenisse se refert, instituit Episcopatum Ottocensem, annuente Pio II. Papa in Ecclesia S. Nicolai, quæ olim Abbatialis erat, cujus Jus patronatus ad Sigismundum, & hæredes spectabat, elegitque in primum Episcopum Blasium Ragusinum Ordinis Prædicatorum; sed enim in quarto Episcopo Petro de Andreis sedes illa defecit. Reliquit vero Sigismundus duos filios: GEORGIUM III. videlicet, & JOANNEM VII. Georgius, vel ut alii volunt Gregorius, in sacram militiam adlectus, Ecclesiasticos Magistratus insigni cum laude gessit: ex Lectore, & Canonico Colocensi, Præpositus Albæ-regalensis, deinde Episcopus Vespriemiensis, demum Metropolitæ Colocensis, patriam consilio, fortunis, legationibusque egregie juvit. Anno 1522. teste Istvánfio ad superos abiit. Joannes vero militiam professus, belli vitam

A) Sub idem fere tempus Margaretha de Frangepanibus in matrimonio Henrici de Tsernebl, & Lucia in Jacobi de Landenberg vixerunt; quod facit, ut eas Nicolai II. filias fuisse existimem.

tam posuit anno 1493. in Croatia haud
 procul Udvena fortiter pugnans, a Tur-
 cis cæsus: in eo linea Frangepanorum,
 quæ Cetinensis dicebatur exstincta est,
 cum nonnisi duas filias, & unicum Fi-
 lium, qui ordinis Franciscani Institutum
 complexus est, reliquisset. Filiarum al-
 tera CATHARINA Gabrielem de Peren
 A) altera HELENA Georgium Comitem
 a Turri Maritum accepit. Filius FRAN-
 ciscus I. ex Monacho Episcopus Agri-
 ensis, & Archiepiscopus Colocensis, dif-
 ficillimis illis temporibus labentem cum
 patria Religionem, quatenus potuit, ful-
 ciebat. Anno 1542. mortuum, Valen-
 tinus Ecchius his versibus profecutus est.
 Corporis, atque animi dotes si vincere

possent

*Versus in
 laudem*

Parcarum rabiem, jura tremenda Jovis:
 Justius haud ullus palmam hac in parte

tulisset,

*Franciscus
 Archiep.
 Colocen-
 sis.*

Quam Præsul fracto nomina pane tra-
 hens.

Vix illo quisquam in patriam pietate,
 merendi

De cunctis studio major in orbe fuit;
 Nestora consilio, Ciceronem vicerat
 ore,

Et pietate Titum, relligione Numam.

C 3

Cer-

A) Elisabetha de Frangepanibus nupta Jo-
 anni de Peren Dapiferorum Regalium
 Magistro huc etiam fortassis, pertinet.

Certandum forma, vel si gravitate fuisset,
Vel comi eloquio, stemmate vel patrio,

Heroum veterum nemo, nemo Hercule
nostri

Temporis, ante illi jure ferendus erat.
At nihil hæc contra potuere immobile fatum,

Præsulis en tanti stamina rupta jacent.
Hanc miseram patriam dignus meliore,
reliquit:

Jam liber curis vivit in arce poli.

*Linea
Stephani
II.*

BERNARDUS, vel BERNARDINUS Stephano II. Patre ortus, homo, ut István-
fius scribit, *animo indomito, & controversias inter Cognatos exortas non legibus: sed armis dirimere solitus*, Uxorem habuit Loïsam de Aragonia Reginæ Beatricis Consobrinam, ex qua hæc proles natæ sunt:

1. DOROTHEA Consors Caroli Torquati Comitís Corbaviæ.

2. ISCHOTTA Stephani de Peren Dapiferorum Regalium Magistri.

3. MATTHÆUS [†].

4. BEATRIX primum Joanni Corvino Mathiæ Regis Notho, deinde Georgio Marchioni Brandenburgico nupta.

5. MARIA MAGDALENA anno 1489. Mathiæ Pongracz de Dengeleg sponsa.

6. CHRISTOPHORUS I. Miles egregius, & Dux suo ævo clarissimus. Bello Veneto Maximiliano Cæsari præclaram operam navavit: Turcas Jaicziam obsidentes

tes insigni clade affecit, & ab urbis obsidione depulit, novo propterea titulo Regnorum Dalmatiæ, Croatiae, & Sclavoniæ Defensoris honestatus. A clade Mohatsiana Ferdinandus Austriacus nihil non egit, quo hominem sibi devinciret; jamque & conditionibus, quas Christophorus proposuit, Hamburgi 10. Novembr. anni 1526. subscripserat; sed is insuper habito tractatu, Joannis Regis partes amplexus, eas usque ad obitum fovit, promovitque. Capta urbe Varasdinensi cum arcem incautius lustrat, glande plumbea lethale vulnus accepit, ex quo etiam haud multo post exspiravit, Modrusiæ in tumulo Majorum sepultus. Titulos, & Magistratus, quos gessit ipse literis hunc in modum præponebat: *Christophorus de Frangepanibus* *Christophori* *Segnie, Veglie, Modrusiæ Comes, Joannis* *phori* *Regis Hungariæ Capitaneus Genera-* *tulus.* *lis, Dalmatiæ, Croatiae, & Sclavoniæ Banus, eorumque Regnorum, & Comitatum Simegiensis, & de Posega Generalis Tutor, & Protector, ac Comes Soproniensis.* Uxorem habuit Matthæi Langi Cardinalis Gurcensis Sororem, ingenii plusquam mulebris fœminam, quæ maritum e carcere, cui Venetiis inclusus erat, puellæ habitu indutum feliciter expedit, paratoque navigio in tutum abduxit. Hac defuncta cum Catharina Drágfi de Béltek sponsalia fecit, sed

ante nuptias e vivis sublatus est anno, ut Istvánfius habet, 1527.

7. FERDINANDUS A) ditionis omnis, amplissimarumque opum, quas Christophorus Frater improlis reliquerat, hæres, cum ex Coniuge Maria Wukovith, vel Brankovich nullum mare suscepisset, lineam Stephani II. postremus clausit. Filiarum alteram Stephanus Ofalski, alteram Catharinam Nicolaus Comes a Zrinio in matrimonium adscivit.

*Linea
Zlunio-
rum de
Frangepanibus.*

Zlunii de Frangepanibus a Damiano vel Duymo, cui Arx Zlun in partitione obvenit, derivantur. Ejus filia ANNA Pancratium de Auersberg Maritum anno 1496. etulit. Filius vero MICHAEL Maximiliano Cæsari, ut Lazius inquit B) pugnanti contra Venetos levis armaturæ equites duxit: pro quo servitio Cæsar illi in Foro Julio Castellatum in Ghordropp, & Senafecz Castrum concessit. Ex Barbara Joannis de Rozgon, & Dorotheæ Bánfi nata, coniuge sua, progeniit duas filias: ANNAM videlicet, & DOROTHEAM Stephani Ursini de Blagay consortem; totidemque filios, quorum natu major MATHIAS anno

A) Ad annum 1501. & sequentes alterum quoque Ferdinandum de Frangepanibus invenio, qui Ecclesiæ Modrusiensi Episcopus præfuit.

B) De migrationibus Gentium Lib. VI. pag. 234.

no 1526. die 29. Aug. in clade Mohatsiensis periit, GEORGIUS IV. vero superstes, in partibus Ferdinandi I. Regis contra Zapolianos constanter fuit, cumque accisis opibus, Segniam ab imminentibus Turcis defendere non posset, eandem Ferdinando, non invitis necessariis, tradidit, quam ille sic in omnem vim emuniit, ut hactenus invicta steterit.

Moriens Georgius tres proles reliquit: CATHARINAM Emerico Czobor de Czoborszementihály, ANNA M Nicolao Oláh Császár elocatam, & FRANCISCUM II. Hic Dalmatiæ, Croatiae, & Sclavoniæ Banus propter eximiam fortitudinem ensis, & clypeus Illyrici appellatus est: certe anno 1571. in Turcas populatores, relictis, quibus accumbebat dapibus cum equitatu irruens, ter devictis uno die hostibus, triplicem lauream obtinuit. Obiit ultimus Zluinorum imperitia Medici, cum enatos pone aures furunculos curari jussisset, atque in ipso fere nuptiarum apparatu, quas cum sponsa Juditha Kerechényi de Kányafölde initurus erat. Tumulatus est Zagrabiae in Principe D. Stephani æde cum hoc epitaphio:

Memoriæ Spectabilis, ac Magnifici Domini Francisci Zlunii de Frangepanibus, Segniæ, Vegliæ, Modruşiæque Comititis, Dalmatiæ, Croatiae, & Sclavoniæ Bani fidelissimi, & fortissimi, Anna soror, relicta Magnifici

*Francisci
II. ultimi
Zluniorum
Epi-
taphium.*

Nicolai Oláh Császár &c. Fratri char-
rissimo posuit. Vixit annos XXXVI.
Mortuus 11. Decembr. MDLXXII. Va-
rasdini.

Eidem.

Slunia stirps cecidit Franciscus Martis
alumnus,

Infestus rasis, terror eratque Getis.
Est proavis clarus, sed dextra prom-
ptior, usque

Consilioque, infert damna cruenta
Scythis.

Banus erat Dalmat. Sclavorum, tumque
Croatæ,

Prælia commisit, fausta trophæa tulit.
Sed quia Pannoniæ vix spes est ulla
salutis,

Ni Deus accurrat, quid superesse velit?
Ergo Diis mixtus, potiori parte trium-
phat:

Offa tegit marmor, mens pia novit
iter.

*Linea
Terfacz-
kiorum
de Fran-
gepani-
bus.*

Terfaczkii Bartholomæum VI. de
quo supra, Castri Terfaci Herum, Au-
thorem cient. Filia ejus HELENA La-
zaro Principi Rasciæ, si Bucellinus non
fallit, in matrimonium data est. Filii
LEONARDUS, & NICOLAUS IV. qui Eli-
sabetham de Blagay uxorem habuit,
steriles decesserunt. Unus JOANNES VI.
Haus Angelus dictus, stemma propaga-
vit. Ejus conjugem Catharinam, sed ne-
scio qua de familia? fuisse colligi utcu-
que potest ex eo Instrumento, quo Cæ-
no-

nobis Fratrum Eremitarum S. Augustini in Pringis donationes a Majoribus factas anno 1476. non solum confirmat, sed etiam auget, ubi inter cætera loquitur. „Prior una cum suis Conventualibus, qui tunc præsentés aderunt, „perpetuis temporibus sint adstricti, „seu obligati unam Missam legere in „altari S. Bartholomæi pro defunctis „&c. Altare positum est in medio Ecclesiæ junctum sepulchro Genitoris „mei, & prima collecta sit pro Genitore meo Bartholomæo scilicet: Inclina Domine aurem tuam. Secunda: „Quæsumus Domine pro tua pietate „miserere animæ famulæ tuæ Catharinæ. „Istud utut sit, Joannem 1452. Venetorum tutelæ se commisisse, eisquæ Vegliam Insulam anno 1480. tradidisse Lucius commemorat; sed hoc cum Decreto anno 1485. *Tota Dalmatia subiacere debet judicio Palatini, & pro proventibus habet in illa certas Insulas*, haud consentire videtur. Farlatus A) præterea duo Instrumenta profert, ex quibus clarum est Joannem anno 1497. Briniæ non procul Segnio egisse, quod quidem num ei impune futurum fuisset, alii æstima-
verint.

Cæterum Joannes duos filios reliquit: WOLFGANGUM I. nempe, seu Lupum, & CHRISTOPHORUM II. Illius Laz-
zi-

A) Illyrici Sacri Tomo IV. pag. 132.

zius in hæc verba meminit: A) *Wolfgangus vulgo cognominatus Comes a Prundlyn nostra ætate (qua Lazius floruit) adversus Turcas in finibus Croatiae sæpe fortissime dimicavit: ad postremum circa annum Incarnationis Divinæ 1546. dum Ferdinando Regi Romanorum, & Hungariæ Bohemiæ adversus Saxones bellum cum Fratre Casare Carolo V. gerenti fidelem operam præstat, rebus humanis eximitur. Filia ejus unica ELISABETHA primum Joanni Alapy de Nagy Kemlék, eoque e vivis sublato, Josepho Dornberg in manus convenit.*

*Christo-
phori II.
poster.*

Ex Christophoro II. Volsgangi I. Fratre nati sunt: STEPHANUS III. qui celibem vitam traduxit, Ursula Ladislao de Réwa, CLARA Michaeli Bakits de Lak nupta, & CASPARUS, qui circa annum 1570. floruit. Genuit is ex Catharina Lenkovich Conjuge tres Filios: horum natu maximus GEORGIUS V. quam Margaretham de Schweinpöck in matrimonio habuit, nullos tamen liberos suscepit, improlisque decessit. NICOLAUS VI. ab anno 1616. ad 1622. Dalmatiæ, Croatiae, Sclavoniæ Banus, de quo Illustrissimus Ratkajus: A) *Vir priscæ severitatis, & cui multa rerum ex-*
pe-

A) De migrationibus Gentium Libr. VI.

pag. 234.

B) In memoria Regum, & Banorum Libro V.

perientia, cum insigni conjuncta prudentia, summam inter sui temporis Heroos laudem attulisset, nisi ferociores naturæ impetus temperare recusasset. Unde cum eum Illyrici ferre non possent, in Comitibus Soproniensibus Magistratu se abdicavit, & privatam abhinc vitam egit. Obiit Viennæ septuagenario major, in æde D. Virginis Terlaetensis, ubi plerique Majorum quiescunt, anno 1647. tumultus. Testamento cum in Zagrabienſe juvenutis Seminarium, tum in pauperes alios munificus fuit, cætera supellectile omni cum bonis Volfgango Fratri relicta, cum ipse duabus ex uxoribus, quarum altera ex Familia Beriszlo de Graborja, altera Anna Maria filia Petri Erdödy fuerat, nullam prolem sustulisset.

WOLFGANGUS II. seu Wolfgangus *Wolfgang* Christophorus, priorum frater, Vir, ut *gi II. en-* inquit Ratkajus, Catoniana gravitate, *comium.* morum elegantia, consilii maturitate insignis omni tempore existimatus, ab ineunte adolescentia militiæ deditus, ac Forojuliano bello, quod inter Archiducem Ferdinandum, ac Venetos intercesserat, adeo celebriter versatus fuerat, ut Christophori Abavi sui adversus eosdem Venetos præliantis, militaris peritiæ speciem omnium testimonio referre judicaretur. Hinc per omnes militiæ gradus probato; usque ad summam Croatiae, ac Maris limitum Præfecturam viam aperuit virtus. Quo in officio ea omnium satisfactione usque in
hanc

banc ætatem, qua sexagesimum jam excedit annum (scripsit hæc Ratkajus sub annum a nato Servatore 1650.) vivit, ut quid in eo desiderare possis, invenias nihil. A) Habuit Wolfgangus uxores quatuor; nomen primæ Barbara de Berizlo, alterius Ursula Ignozer, tertiæ Maria Paradeyser, quæ sterilis decessit, postremæ demum Dorothea Haller de Hallerstein.

Proles

Wolfgangi II.

Ex prima lucem aspexit CASPARUS II. Croatiae limitum, ac Ogulienfis præsidii Præfectus, cujus militaria facta qui nosse cupit, Ratkajum consulat, in ejus laudes sane quam effusum. Thoro conjugali adscivit Evam Forgách de Gyemes, sed liberos, quod sciam nullos progeniuit.

Georgius VI. Curiae Regiæ Magister.

Ex Ursula Ignozer natus est GEORGIUS VI. artis Musicæ, pictoriæ, sculptoriæ, Cosmographiæ demum, architecturæque militaris notitia insignis; cum alias, tum anno 1652. virtutis suæ specimen dedit: tuendis enim Illyrici finibus præfectus, septem millia Turcarum in adjacentem Coranæ fluvio agrum infusa profligavit, magnamque prædæ, quam corraferant, partem recepit.

Obiit Curiae Regiæ per Hungariam Magister anno 1662. susceptis ex Sophia Forgách duabus sequoris sexus prolibus; & MARIA quidem in tenera æta-

A) In memoria Regum & Banorum Lib.V.

ætate vivere desit, JULIANA vero anno 1668. die 22. Julii cum Ferdinando Ernesto Comite de Traun, & Abensperg nuptias iniit. Ejusdem Ursulæ Ignoser Filia fuit ANNA CITHARINA conjux Petri de Zrinio, quo prodicionis causa Neostadii supplicio affecto, ipsa Gracii anno 1673. extincta est.

Ex Dorothea denique Haller in auras *Franci-*
 prodiit FRANCISCUS CHRISTOPHORUS, *scus ulti-*
 quem elati spiritus, & supra privatæ *mus sup-*
 fortunæ modum indomiti eo abripuerunt, *plicio af-*
 ut Zrinianæ conjurationi socium se ad- *fectus.*
 deret. Verum rebus pessime cedentibus,
 cum Csáktornya fugitivus, ad Comit-
 tem Kérium divertit, captus, primum
 Viennam, deinde Neostadium deductus
 est: ubi Judicum sententia damnatus,
 capite pœnas luit die 30. Aprilis anno
 1671. Extincta est cum eo clarissima
 Frangepanorum familia, quæ olim ad
 Mare Adriaticum late dominabatur, cum
 ipse in flore ætatis Uxorem Lulliam, vel
 Juliam Marchionem de Naro viduam
 reliquisset.

V.

DE SANCTO GEORGIO, ET
DE BOZYN COMITES.

(Fig. 4. & 5.)

Origo Fa-
miliæ ex
genere
Hunt-paz
nan. In primam originem Comitum de S. Georgio, & de Bozyn A) apud patrios Scriptores necquidquam inquisivi. Ex exteris Wolfgangus Lazius Medicus, & Historicus Viennensis, eos a Comitibus de Altenburg derivat, B) sed qua fide? quibusve monumentis innixus? incertum. Diplomata Regia contra eos a genere Huntbpaznan profluere docent, quam in rem vetustæ cuspiani chartæ fragmentum infra producemus. Genus hoc jam sub S. Stephano Rege clarissimum, late olim patuit, & in plures ramos diffusum est; verum quia ejus ætatis literæ paucæ admodum superant, quinam Majores Comi-

A) Uterque locus est in Comitatu Pofonienfi, superiore seculo in numerum Liberarum, Regiarumque Civitatum relatus.

B) In præfatione ad Libros XII. de migrationibus Gentium: alio loco addit, multa bona in Carnis possedisse, & Principibus Austriæ, ac Patriarchis Aquileiensibus obnoxios fuisse.

mitum de S. Georgio, & Bozyn fuerint? quave serie Seculo XI. & XII. se exceperint? omnino compertum non est.

Primus sub exordium Seculi XIII. *Thomas* floruit Thomas, cui Rex Emericus fil- *Andreas* vam Keykeus, & Andreas II. agrum Sza- *II. donat* kolcensem sub annum 1209. impertitur. *Szakol-*
czam.

Pars literarum Andreæ, quæ in rem facit, ita habet: „Munificentia Regalis
„ immensitas licet etiam ad extraneos
„ bonæ commendationis fragrantia dilatari soleat; ad illos tamen copiosius suæ largitatis dona debet extendere, quorum fidelitatis constantiam
„ experimento didicit, & diuturna morum honestate feliciter comprobavit.
„ Nos itaque, prout Regiæ circumspicionis eruditio nos admonet, nostrorum servitia fidelium, ingratitude nolentes præterire silentio, propter
„ eximia probitatum merita, quibus coram oculis nostræ Majestatis Thomas
„ Comes indefinenter claruit, terram
„ quandam nomine Zakoleha rudem,
„ & desertam, sitam in confinio nostri
„ Regni versus Bohemiam tam ei, quam
„ suis successoribus contulimus in perpetuum possidendam.

Non multo post eidem donat *Et Bazyn.* ram Bozen, seu Bazyn, quam anno 1216. rursus firmat in hæc verba: „Cum Regiæ
„ Celsitudinis munificentia nullis terminis coarctetur, & optima in Principe donandi mensura immensitas judicatis II. D „ di-

„ dicetur, præcipua tamen est erga bene
 „ meritos circumſpectio adhibenda, ne
 „ quis apud illum ſui laboris præmio de-
 „ fraudetur, qui ſuæ liberalitatis bene-
 „ ficia etiam ad extraneos uſque pro-
 „ tendit. Inde eſt, quod fideli noſtro
 „ Thomæ Comiti Nitrieniſi ob continu-
 „ um, ac fidele ſervitium, & inſignia
 „ meritorum, terram quandam Bozen
 „ nomine, quæ ad caſtrum Poſonienſe
 „ pertinebat, cunctis metis undique a
 „ circumjacentibus terris diſtinctam, ſi-
 „ bi, & per eum ſuis hæredibus jure
 „ perpetuo contulimus poſſidendam, &
 „ per Pothonem tunc Comitem Poſo-
 „ nienſem ipſum in poſſeſſionem ejusdem
 „ terræ fecimus introduci. „ A)

Ejus filii Anno inſequenti 1217. Thomam in
Sebus, & vivis jam non fuiſſe, duosque filios re-
Alexan- liquiſſe conſtat ex ejusdem Regis lite-
der Pin- ris, ubi. inter cætera habet: „ Verum,
cernarum „ cum poſt mortem jam dicti fidelis no-
Magiſtri. „ ſtri Thomæ Comitis, ejus filii SEBUS

Co-

A) Non abs re fuerit hic adjungere, quod
 Rex ad calcem literarum hoc tenore
 ſubjicit: „ præſentis Privilegii ſeries,
 „ prioris ſigilli noſtri munimine, quod
 „ in occiſione Reginæ Gertrudis noſtræ
 „ dilectiſſimæ Conjugis fuit deperditum,
 „ conſignata fuerat, præſentem pagi-
 „ nam renovandam fore dignum du-
 „ ximus; & alio ſigillo, quod contra
 „ falſæ cavillationis dolofitates, quæ
 „ poſſunt accidere, parari fecimus, —
 „ in perpetuum roboravimus. „

„ Comes, & ALEXANDER nostrorum
 „ Pincernarum Magistri, Viri strenuita-
 „ tis eximie prædictæ terræ (Zakol-
 „ cha) sollicitudinem copiosa populorum
 „ multitudine cepissent refarcire, nos
 „ eandem per nostrum fidelem, & di-
 „ lectum Hugrinum Magistrum, & post-
 „ modum Aulæ nostræ Cancellarium per-
 „ agrari, certisque metarum limitibus
 „ distingvi, nec non in ejus possessione
 „ nem per eundem eos fecimus intro-
 „ duci. Cæterum — — quia facta per
 „ nos hujus possessionis donatio tempo-
 „ re supra dicti Comitis nullo suffulta
 „ fuerat authoritatis nostræ testimonio,
 „ ad honestam suorum filiorum, nostro-
 „ rum fidelium Sebus Comitis, & Ma-
 „ gistri Alexandri petitionis instantiam
 „ præsentem concessimus paginam sigilli
 „ nostri munimine in perpetuum robo-
 „ ratam. Datum per manus Hugrini
 „ Aulæ nostræ Regiæ Cancellarii Anno
 „ Dominicæ Incarnationis 1217. „

Ejusdem Regis liberalitate Comes
 Sebus in possessionem Castri Szent-
 györgy, seu Sancti Georgii venit, il-
 ludque Filio unico Abrahamo dicto A-
 bych reliquit. Alexandri contra prædii
 Csötörtök Domini, præter Anonymum
 filium, COSMAS insuper, & ACHILLES
 nati memorantur. De Cosma seorsim Rex
 Bela hæc memoriæ prodidit: „ Cum Tar-
 „ tari, inquit, per divinam ultionem *Entomi-*
 „ invaderent Regnum nostrum, et nos *um Cos-*
mas.

„ iisdem Tartaris una cum Baronibus,
 „ et hominibus Regni nostri nos oppo-
 „ fuissimus, idem Comes Cosma nobis,
 „ et Baronibus nostris videntibus, cum
 „ eisdem Tartaris viriliter dimicavit,
 „ ibique duobus vulneribus per eosdem
 „ Tartaros lethaliter exstitit vulneratus.
 „ Postmodum autem nobis existentibus
 „ in maritimis, idem Comes Cosma
 „ confinia Regni nostri, videlicet totum
 „ Comitatum Posoniensem contra Ducem
 „ Austriæ indemptum conservavit, ibique
 „ in conservatione confinii duodecim vul-
 „ neribus exstitit vulneratus, et in aliis
 „ vulneribus ~~per~~ Teutonicos fuerat ca-
 „ ptivatus; de qua captivitate nos rede-
 „ mimus, seu recepimus eundem: in
 „ ipsa etiam conservatione confinii dic-
 „ tus Comes Cosma uno oculo est pri-
 „ vatus. “ A) Reliquit duos Filios Pau-
 „ lum, et Cosmam II. quorum meminit
 „ Rex Stephanus in literis anni 1270. sed
 „ uterque defecit.

De Achille vero, et Cosma I. com-
 munitur Stephani Parens Bela ita loqui-
 tur: B) „ quod cum in Sojow con-
 „ tra Tartaros conflictum habuissimus,
 „ eisdem se pugnae viriliter opponen-
 „ tibus, ipsi sunt graviter vulnerati, et
 „ Frater ipsorum exstitit interemptus
 „ pro fidelitate Regno debita, et co-
 „ ro-

A) Literæ datæ sunt anno Domini 1245,

B) In Diplomate anno 1256. exarato.

„ronæ : cum etiam in partibus mariti-
 „mis maneremus , contra Ducem Au-
 „striæ nostrum inimicum capitalem illæ-
 „sum , et indemne Regni nostri confini-
 „um servaverunt ; unde præfatus Comes
 „Cosmas pro fidelitate nobis impensa,
 „receptis duodecim vulneribus fuerat ca-
 „ptivatus : quo in captivitate existente,
 „Comes Achilleus illæsum nostrum confi-
 „nium conservavit. Et cum de maritimis
 „redeuntes , præfato Cosma Comite in
 „captivitate existente, contra Ducem Au-
 „striæ exercitum movissemus, idem Achil-
 „leus Regnum Austriæ usque Viennam
 „a Posonio pro fidelitate nobis debi-
 „ta devastavit. “

*Thomas
 II. Judex
 Curia.*

ABRAHAMUS ex Sebus progenitus
 duos filios habuit : ABRAHAMUM II. Ru-
 sum, dictum Abych, et THOMAM II.
 De hoc ad annum 1287. in meis Adver-
 sariis istud adnotatum reperio : *Cum Tho-
 mas filius Abraham de genere Hunt paz-
 nan Ecclesiæ Strigoniensi damna plurima
 intulisset in devastationibus possessionum,
 direptionibus, et detentionibus decimarum,
 ac propterea a Lodomerio Archiep. excom-
 municatus fuisset, per compunctionis spi-
 ritum rediens, obtulit in satisfactionem
 tria millia marcarum. Lodomerius qui-
 dem reliquum ei remisit, sed pro trecen-
 tis marcis ab eodem Thoma, consentien-
 te Abraham dicto Obychk Fratre suo, acce-
 pit possessionem Gyrok in Comitatu Ni-
 triensi. Fuit Thomas hic Judex Curia*

Regiæ, Comes Pofonienfis, et de Szentgyörgy; fed fine liberis deceffit.

Divifio bonorum inter Petrum, et Sebus II. Fratres. Abrahamus II. contra, qui sub principium Seculi XIV. vixit, duos Filios progeniit PETRUM, et SEBEES, vel SEBUS II. Hi duo Fratres uterini, ut certum fragmentum habet: anno 1343 coram Capitulo Jaurinenfi hanc in Castris

fuis perpetualem fecerunt divifionem, nempe ut Castrum Bozin cum Villa sub eodem Caftro adjacente, item villa Sumbergb, et Uifalu, et poffeffione Szeles cum poffeffione item Zemech in Csalloköz exiftente, omnibusque earundem appartinentiis, et utilitatibus Magiftro Sebus, Castrum vero Szentgyörgy cum villa sub eodem Caftro adjacente, item villa Zikv, Iwand, et poffeffione Eberhard, Magiftro Petro, ejusque hæredibus cedant. Atque hinc lineam Sebusii Baziniensem, lineam vero Petri Sancto-Georgienfem vocare placebit, quoad novam bonorum partitionem, quæ inter utriusque pofteros rurfus facta eft, exequamur.

Linea de Bozin.

Ex Sebus itaque procreati funt duo Filii: NICOLAUS, et JOANNES, hñc anno 1361. Ludovicus Rex in poffeffione Hedvára, quæ ad arcem Bozyn attinebat, potestatem facit novum Castrum excitandi, valloque, et foffis munendi, utrique autem Capituli Jaurinenfis literas, quarum partem fupra dedimus, authoritate Regia anno 1371. confirmat. Nicolaus genuit GEORGIUM, et NICO-

LA-

LAUM II. qui defecit. Georgius subscriptus legitur tabulis fœderis, quod anno 1412. Sigismundus Rex Hungariæ cum Wladislao Polono icit, et sepultus est Bazinii in Templo Principe cum hujusmodi epitaphio :

Anno Domini MCCCCXXVI. obiit
Georgius

Comes in Posing, feria IV. ante Do-
rotheæ Virg.

Ex Coniuge Irathna Ozdravszky sustulit tres Filios : PETRUM IV. LADISLAUM I. sine hærede mortuum, et GEORGIIUM II. qui cum fortitione Castrum Szentgyörgy acquisivisset, novæ linæ Author haberi potest; quare de eo infra, cum series rerum poposcèrit, agemus, nunc ad Petrum Sebusii Fratrem redeundum.

Habuit vero Filiam BARBARAM an- *Linca de*
no 1364. si Illustr. Hoheneckius non *Szent-*
fallit, Wolffgangi a Pollheim Conjugem, *györgy.*
et tres Filios THOMAM III. PETRUM II.
et JOANNEM II. quibus Rex Ludovicus anno 1369. indulget, ut pontem in Danubio prope Eberhard tenere, servareque possint. Thomas III. liberis caruit; Joannes II. vero in Thoma IV. Filio defecit. Ex Petro II. nati sunt THOMAS V. dictus Temel, et PETRUS III. qui anno 1397. multas literas vetustate exefas, in Jaurinensi Capitulo transummi curant. Petro III. præter Filium COSMAM III. qui post annum 1412.

defecit, & Ladislaum II. Filiam quoque fuisse comperio CÆCILIAM, Comiti Stephano de Rozgon nuptam, cujus egregium facinus, quod anno 1428 patrarat, Rex Sigis-

*Ceciliae
audacia.*

„ mundus his laudibus attollit : „ Ipsa
 „ namque Domina Comitissa : nobis, et
 „ Comite Stephano Domino, et Mari-
 „ to suo — cum nostris exercitibus
 „ in obsidione — — Castri Galambocz
 „ existentibus — — præ cæteris Domi-
 „ nabus audacior — — ad Castrum
 „ nostrum Szentlázlóvár — — ex op-
 „ posito Castri Galambocz — — per
 „ nos ædificatum venire ausa est, et
 „ unam galeam nostram armatam, inter
 „ cæteras inibi super ipso fluvio Danu-
 „ bii habitam, nedum prætermissa mu-
 „ liebri, sexusque scæminei fragili, tre-
 „ mula, et formidula conditione, sed
 „ et animo, atque corde sumpto he-
 „ roico, audacter conscendens, et cum
 „ eadem in dicto Danubio hinc inde
 „ strenuo modo currens, modoque dis-
 „ currens, inchoatis belli præludiis se
 „ ingerendo, plurimas peregit scaraman-
 „ tias triumphales : de eadem quoque
 „ galea aliquoties, imo vicibus frequen-
 „ tatis ex pyxidibus, seu bombardis,
 „ balistisque et aliis ad id correquisitis
 „ ingeniis, ad ipsum Castrum Galambocz
 „ contra Turcos idem Castrum tenen-
 „ tes sagittari facere non expavit. “

THO-

THOMAS V. cujus supra memini- *Thomas*
 mus, Petri III. Frater, alias Temel, *V. Taver-*
 Temlinus, et Templinus dictus, sub *nic. Ma-*
 Ludovico I. Tavernicorum Regalium *gister, et*
 Magister, sub Maria vero Ludovici Fi- *Illyrici*
 lia Dalmatiæ, et Croatiæ Banus, nihil *Banus.*
 non egit, quo contra Carolum Neapo-
 litanum Reginæ solum firmaret; verum
 ejus rebus undique collabentibus, Pro-
 vincia decessit, et publico abstinens, in
 domestico otio consenuit. Amicus, qui
 mihi tabellam Genealogicam Comitum
 de S. Georgio submitit, Thomæ V. ad-
 scribit Filium THOMAM VI. qui ex Con-
 juge, nisi fallor, Catharina de Haym
 suscepit HEDVIGEM Vilhelmi de Per-
 neck Uxorem, LADISLAUM III. et E-
 BERHARDUM utrumque deficientem, nec
 non MARTINUM in Sacerdotio cælibem;
 atque in his germen Sebusii II. penitus
 exaruit.

PETRUS IV. Georgii II. Frater, post- *Nova be-*
 quam ex Conjuge Hedvige, Dionysii *norum dñ-*
 de Marczal Bani Sclavoniæ nata tres Fi- *visio.*
 lios sustulisset, EMERICUM videlicet,
 LADISLAUM IV. et STEPHANUM, quo-
 rum duo postremi sine hærede extincti
 sunt, sub annum 1445. e vivis excessit.
 Vidua Hedvigis novam latifundiorum
 divisionem cum Georgio II. inlit, quæ
 quomodo peracta sit, juverit ex Capi-
 tuli Posoniensis literis eatenus confectis
 audire, pars autem earum ita habet:
 „ cum nos ad instantes petitiones Ma-

„ gnifici Dni Georgii Groff de Bozyn ,
„ et Szentgyörgy pro se , et pro Egredi-
„ giis Joanne , et Sigismundo Filiis
„ suis ex una ; parte vero ex altera Ge-
„ nerosæ Dominæ Hedvigis relictæ con-
„ dam Magnifici Petri Groff de eadem
„ Bozyn , et Szentgyörgy modo simili
„ pro se , et pro Egrediis Filiis suis vi-
„ delicet Emerico , Ladislao , et Ste-
„ phano , ex ipso condom Domino Pe-
„ tro Groff progenitis — — tres no-
„ stri de medio — — Socios , et Con-
„ canonicos nostros ad infra scriptorum
„ quatuor Castrorum eorundem DD.
„ Groff divisionem in duas æquales par-
„ tes faciendam , ad Oppidum eorun-
„ dem DD. commune videlicet Tsötör-
„ tök , alio Nomine Leopoldsdorf vo-
„ catum , in Comitatu Poson. habitum ,
„ nostro post testimonio fide dignos du-
„ xissemus destinandos : qui tandem exin-
„ de ad nos reversi , nobis voce con-
„ fona retulerunt , quod — — talem
„ in præmissis Castris in eisdem fecis-
„ sent adæquationem , videlicet quod
„ Castro Bozyn Castrum Borostyan pro
„ una parte ; pro altera autem parte
„ Castro Szentgyörgy Castrum Eber-
„ hard annexissent taliter videlicet , et
„ eo modo , quod cuicunque parti per
„ sortem cedet Castrum Bozyn , huic
„ et Castrum Borostyan , et rursus cui-
„ cunque parti Castrum Szentgyörgy ,
„ eidem et Castrum Eberhard cedet :
qui-

„ quibus peractis , et partibus utrisque
 „ ipsam divisionem eo modo fiendam
 „ usque ad defectum seminis admissis ,
 „ et consentientibus, tandem per duas
 „ cedulas forte positas , et ipsis parti-
 „ bus per quendam puerum illiteratum
 „ porrectas , et assignatas , prædicta Ca-
 „ stra Szentgyörgy , et Eberhard præ-
 „ libato Georgio Groff cum prænotatis
 „ Filiis , et hæredibus suis ad unam
 „ partem ; partem vero ad alteram Ca-
 „ stra Bozyn , et Borostyán prætitula-
 „ tæ Dominæ Hedvigæ , et prælibatis
 „ Filiis suis sorte cessissent. — — Da-
 „ tum die 15. diei festi B. Bartholomæi
 „ Apostoli anno Domini 1446. “

GEORGIUS II. summa apud Regem *Et nova*
 Albertum gratia floruit , cui Regni Hun- *linea de*
 garie coronam afferendam tradere non *S. Geor-*
 dubitavit. Testes sunt Elifabethæ Alberti *gio.*
 Viduæ literæ anno 1439. exaratæ , qua-
 rum summa hæc est : *se a Georgio Groff*
de Bozin sacrum Regni diadema , quod
Albertus Rex pridem suo , ac nonnullo-
rum Prælatorum , ac Baronum sigillis
probe munitum , conservandi gratia ei tra-
diderat , cum omni reliquo sacri cimelii ad
coronationem necessarij apparatu , sub me-
moratorum Regis , ac Procerum sigil-
lis , sine ullo defectu , fideliter redditum
accepisse. A) Alberto , ejusque Filio La-
 dis-

A) Kaprinai Hungariæ Diplomaticæ Par-
 te II. pag. 218.

dislao Posthumo defuncto, contra Mathiam de Hunyad Friderico Imperatori adhæsit, eumque Regem Hungariæ nominavit, quamobrem non solum eximias laudes, sed auctum etiam scutum gentilitium ab eodem Cæsare accepit. Sepultus est in Sacello SS. Trinitatis, quod ipse a fundo in Urbe S. Georgii excitaverat, cum hac epigraphæ marmoris incisa :

*Epitaphium
Georgii II.*

Anno Domini MCCCCLXVII. feria quarta ante festum Beati Ambrosii Episcopi obiit Spectabilis, et Generosus Dominus, ac Magnus Dominus — — A) de S. Georgio, et de Bozyn &c. hic sepultus jacet: cujus anima requiescat in pace.

Ejus Uxores,

Duas Georgii uxores reperio: altera fuit Gitka, seu Juditha in literis hoc titulo usa: *Gittka Dei gratia hæres Opaviensis*, quæ amisso priore Marito Paulo Wollfard de Vöröskö, alias de Owár, Georgium accepit, eumque, ac posteros utraque ditione auxit. Altera vero Margaretha de Lichtenstein, ut refert Ill. Joannes Georgius L. B. ab Hohe-neck. B) Ex gemino hoc thoro nati sunt:

Et Filii.

I. JOANNES III. quem Mathias Rex, ut a Friderici Cæsaris clientela averteret,

A) Hoc loco marmor contractum est.

B) Operis Genealogici Familiarum Austriæ supra Anasum Parte I. pag. 608.

ret, Vajvodam Transylvaniæ creavit. Sed non multo post a provincialibus Rex nominatus, quomodo ab obsequium redierit, Jacobo Zudar de Olnod Mathias Rex hunc in modum perscripsit: „Pro
„ certo scimus, quod prout fidelem sub-
„ ditum decet, de nostris prosperis suc-
„ cessibus gaudetis, ob hoc quæ bene,
„ et prospere ad honorem, et volun-
„ tatem nostram in his partibus Regni
„ nostri Transylvanis omnia successerunt,
„ vestræ fidelitati præsentibus duximus
„ notificandum. Nam Vajvoda noster
„ Transylvanus, qui suscepti beneficii
„ immemor, nobis infidelis erat, et re-
„ sistere volebat, nobis humiliter in
„ obviam venit, et se culpabilem red-
„ dendo, flexis genibus de suis excessi-
„ bus a nostra clementia veniam postu-
„ lavit, offerens se in futurum nobis,
„ et sacræ coronæ fideliter famulaturum.
„ Nos autem de eo primum vindictam
„ sumere volentes, tandem vero ex in-
„ nata nobis clementia, quæ magis mi-
„ sereri, quam ulcisci solet, eidem Vaj-
„ voda gratiam fecimus. — — Datum
„ in Kolosvár feria 4. prox. post festum
„ B. Matthæi Apostoli et Evang. Anno
„ Domini 1467. Regni nostri anno 10.
„ Coronationis vero 4. “ Abhinc Joannes fere privatus vixit, cui Spennerus Conjugem incerti nominis Batthyanianam adscribit; Filiam vero MARGARETHAM

Jo-

Joanni de Hohenberg nuptui traditam
Hoheneckius commemorat. A)

*Sigismundus Cæsaris
Friderici ad-
hæret.*

2. SIGISMUNDUS et ipse Friderici
Cæsaris non solum affecta, verum etiam
belli Dux has ab eo laudes emeruit:
„ consequenter tu Magnifice, et Gene-
„ rose Sigismunde, his tuis personæ,
„ et rebus minime parcendo, integræ,
„ et puræ fidei constantia persecutioni-
„ bus, et potentia quorumcunque mini-
„ me stupefactus, pro repressiōne ho-
„ stium, ac rebellium nostrorum exter-
„ minio, mortis periculum, et quam-
„ cunque jacturam non expavescens,
„ novissime hoc anno tuis virtutis, et
„ virilibus operibus ex animi, et cor-
„ dis tui nobilitate, et plurimorum a-
„ ctuum tuorum militarium profecto stre-
„ nuitate provenientes egregie, et
„ strenue insignissimi, et impavidi Athle-
„ tæ, et militis more adversus exerci-
„ citus hostium nostrorum, nostrum e-
„ xercitum in multitudine longe exce-
„ dentem, cooperante Altissimo, aciem
„ belli animose confringendo, et hostes
„ nostros in fugam convertendo, pal-
„ mam, et victoriam gloriosi triumphi,
„ nostri nomine ut dicti nostri Exerci-
„ tus præcipuus Dux, et Capitaneus
„ laudabiliter obtinuisti; prout id expe-
„ rimentaliter coram nostris Cæsarea,
„ et

1) Operis Geneal. Famil. Austriæ supra A-
nasum Parte II. pag. 533.

„ & Regia Majestatibus plenissime com-
 „ perimus in effectu. „ A) Cæterum
 ut Vajvodatum Transilvaniæ ad Annum *Cum fra-*
 1466. & duos insequentes cum fratre *tre Joan-*
 Joanne gessit, ita ejus culpa Præfectu- *ne Vajvo-*
 ra illa excidit. Utrumque vitam perdu- *da Tran-*
 xisse ad annum 1486. certum est ex Ma- *silvaniæ.*
 thix Regis literis, quibus eis novum ju-
 dicium concedit in causa, „ quam ha-
 „ bebant cum honorabili Capitulo Ec-
 „ clesiæ Colocensis ratione possessionum
 „ Szentgyörgy, & Kabold in Comita-
 „ tibus Bodrog, & Bách existentium. „
 Sigismundus ex Conjuge Barbara genuit
 filium THOMAM VII. qui anno 1493.
 item, quæ Archiepiscopos Strigonien-
 ses cum ejus Majoribus commiserat, ter-
 minavit, & neglectas vini decumas a suis
 subditis dependi jussit. Obiit in flore æta-
 tis nullo hærede relicto.

3. PETRUS V. sub Wladislao II. *Petrus V.*
 splendidos duos Magistratus videlicet *Judex*
 Judicatum Curix Regiæ, & Transilva- *Curix, &*
 niæ Vajvodatum plures annos administra- *Vajvoda*
 vit. Gemino connubio illigatus fuit, sed *Transil-*
 sterili semper, infæcundoque, primum *vaniæ.*
 quidem cum Cunegunde Ctibor de Czim-
 burg, deinde cum Sophia de Waldstein.
 Utramque postquam etulisset, quod re-
 liquum vitæ habuit, viduus egit.

4.

A) Literæ datæ sunt Viennæ die 19. Junii
 anno 1459.

4. CHRISTOPHORUS, cujus Conjugem Elisabetham a Neydperg, prolem nullam lego.

5. GEORGIUS III. Atque his omnibus deficientibus, ditio Sancto-Georgiensis, & Eberhardiensis ad ramum Baziniensem revoluta est.

Nova linea de Bozyn.

Ex quo EMERICUS, cujus supra meminimus, Petri IV. filius, ac Ladislai III. & Stephani I. frater, cum uxore Helena de Rozgon eduxit unicum filium Simonem vel Simeonem. Hic anno 1488. dimidium ditionis Leopoldsdorff tenuit, pluresque liberos progenit, quorum nomina sunt:

1. LADISLAUS IV.

2. PETRUS VI. uterque defecit.

3. FRANCISCUS, de quo infra.

Ex qua Wolfgangus, & Ferdinandus Oratorum ad literas.

4. WOLFGANGUS Ludovici II. Hungarix Regis Cubicularius, Vir non minoris consilii, quam authoritatis, quod vel ex epistola, quam Ferdinandi Austriaci Oratores ad eum dederant, perspicuum fiet, in hunc autem modum perscriptum est: „Magnifice, & Generose &c. Cum in præsentialium Reginalis Majestas suas ad Magnif. vestram literas dare constituisset, visum nobis est has nostras ad Magnif. vestram prescribere, quibus eandem rogamus, ut intuitu Serenissimi, ac Potentissimi Principis & DD. Ferdinandi Regis Bohemix, Archiducis Austriæ &c. Domini nostri gratiosissimi contentem-

„ templatone, & Reginalis Majestatis,
 „ ac nostri omnium nomine, die crasti-
 „ na Posonii in negotiis quibusdam Re-
 „ gio nomine tractandis, esse dignetur.
 „ In quo Magnif. vestra rem, & Sere-
 „ nissimo D. nostro Regi, & Reginali
 „ Majestati, ac nobis admodum gra-
 „ tam faciet. Datæ Posonii feria 6. post
 „ festum Divæ Lucie Virginis, & Mart.
 „ 11. Anno Domini 1526. „

Serenissimi, ac potentissimi Prin-
 cipis DD. Ferdinandi Regis Bohemie
 Archid. Austrie, apud Reginalem Ma-
 jestatem Oratores.

Christophorus Dei gratia Ep.
 Labac. Admin. Seccov.

Wilhelmus de Zelking Baro.

Joannes de Lamberg Baro in
 Saunstein.

Georgius de Herberstein Eques.

Erasmus de Dornberg.

Stephanus de Pemflingen.

In hoc Posonienſi congressu Wolſgan-
 gus, quemadmodum Ferdinandi Regis
 partes contra Joannem de Zapolya com-
 plexus est, ita eas usque ad annum
 1534. quem supremum habuit, constan-
 ter fovit. Matrimonium iniit cum So-
 phia, filia Laurentii Trinchenii de Za-
 bláth, Ambrosii Sárkány de Akosháza,
 olim Judicis Curie Regie Vidua; sed
 si Amicus Familie tabellam Genealogi-
 cam, quam suppeditavit, rite confecit,
 sine hærede obiit.

5. GEORGIUS IV. vixit anno 1509.
de cujus prolibus infra.

6. CHRISTINA Conjux Joannis Mi-
thyan de Klifiány.

*Barbara
Latii ser-
monis pe-
rita.*

7. BARBARA, mulier latini sermo-
nis tanta cultrix, ut eo potissimum
epistolas daret, acciperetque. Exstant
certe literæ Barbaræ Fanchy, quæ La-
tini idiomatis perinde gnara, hæc ad
eam sua manu scripsit: „Magnifica, &
„Generosa Domina nobis observanda!
„salutem, & servitiorum commendatio-
„nem. Rogo vestram Magnif. & Ge-
„nerosam Dn. ut hoc Tapetum invo-
„lutum restituere faciat Domine Ko-
„lonychniæ filiæ, quod anno præteri-
„to ab eadem mutuo abduxeram, ter
„tamen jam remiseram, sed semper re-
„duxerunt, quia nesciverunt, cui re-
„stituere. Cæterum de 500. flor. quos
„Domine sorori nostræ misimus, ha-
„ctenus adhuc nihil intelligere potui-
„mus, utrum sint sibi restituti, nec
„ne? Insuper rogamus vestram Magnif.
„& Generosam Dn. ut Dominam Bar-
„baram Fynskircher increpare velit;
„quod nunquam vel unicum verbulum
„nobis scribat, eandemque nomine no-
„stro officiosissime salutet. Si vero ali-
„quibus necessariis rebus, quæ hic in
„nostris partibus habentur, eadem in-
„diget, nos certiores reddat, ac pa-
„rati (paratæ) erimus semper vestræ
„Magnif. & Generosæ Dn. in omnibus,
„qui-

„ quibus possumus inservire , eandemque
 „ felicissime valere optamus. Ex Castro
 „ Dyosgewr 7. Octobris 1556. A)

Barbara Fanchy.

Cæterum Barbaram Comitem de S.
 Georgio Illustr. Hoheneckius non Simonis,
 sed Francisci, de quo mox agemus,
 filiam esse mavult, cum hæc prodit:
 B) *Herr Erasmus Herr von Liechten-
 stain vermählete sich zwar Anno 1511.
 mit Fräulen Barbara Gräfin von St. Jor-
 gen, und Possing, Herrn Franz Grafen
 zu St. Jörgen, und Possing, und Frauen
 Barbara von Weissenbriach Tochter, starb
 aber am Freytag vor Latate, Anno 1524.
 ohne Kinder — — sein hinter lassene
 Wittib verehelichte sich mit Caspar Gra-
 gowsky, qui alias etiam Jeroczky, vel
 Hieroczky scriptus legitur.*

FRANCISCUS Wolfgangi Frater, post *Francis-
 cladem Mohatsianam & ipse Ferdinan-
 di Austriaci partes complexus, singula-
 ri apud eundem gratia floruit. Anno cer-
 te 1527. Maximilianum Archiducem Vi-
 ennæ natum, lustricus Pater ex sacris
 undis levavit. Eodem anno novam bo-*

E 2

no-

A) Inscriptio Epistolæ hujusmodi est : Ma-
 gnificæ, & Generosæ Dominæ Barba-
 ræ Roczkinye, Comitissæ a Zenthgör,
 & Busyn, Dominæ vobis observandis-
 simæ.

B) Operis supra citati Tomo I. pag.
 611.

norum divisionem cum Fratribus iniit; sed posteris nihil profuturam: filii si quidem, quos ex Coniuge Barbara de Weisprach, cuius supra meminimus, progenuit, improles decesserunt, Filiabus autem, quæ Patri superstites manserunt, in alienas domos enuptis. Nomina porro liberorum utriusque sexus hæc sunt:

Ejus liberi.

1. GEORGIUS V. vixit anno 1507.
2. STEPHANUS II. anno 1537.
3. JOANNES IV. anno 1523.
4. ANNA 1527.
5. GERTRUDIS Conjux Balthasaris de Pröfing Liberi Baronis in Stein, & anno 1546. in Austria superiori Locumtenentis.
6. MARGARETHA Wolfgango de Pnechhaim nupta.
7. SOPHIA, cuius Maritum ab oblivione vindicavit Illustr. Hoheneckius dum ita scribit: A) *Herr Paul Wilhelm von Zelcking der anderte — — — hat sich (wie der Baron Ennenckl. MS. enthalten) mit Frauen Sophia gebobrnen Gräfin von St. Georgen, und Pöfing vermählet. Er versetzte sie aber durch sein anno 1568. erfolgtes ableiben in den Wittibenstand, nachdem sie ihm, eine Tochter, Namens Anna Maria gebobren.*

GE-

A) Operis supra citati. Tomo III. pag. 870.

GEORGIUS IV. Francisci, & Wolf-^{Christo-}
 gangi frater, duos filios progeniit, ^{phorusII.}
 ADOLPHUM, qui in adolescentia obiit, ^{generis}
 & CHRISTOPHORUM II. qui illustre Com- ^{ultimus.}
 itum de S. Georgio, & Bazin genus,
 ultimus marium clauit anno 1543. Ex
 Elisabetha Comite a Salmis, & Neu-
 burg, quam uxorem duxerat, unicam
 nonnisi, & incerti nominis filiam suscep-
 pit; sed & hæc ante demortua est,
 quam viro jungi posset, sicque cum alia
 amplissima bona, tum ditio Eberhardien-
 sis ad Fiscum rediit. Elisabetha porro
 altero matrimonio Adamo Hofman L.
 B. de viridi colle, & Strechau sociata
 est, ut rursus Hoheneckius in hæc ver-
 ba testatur: A) *Herr Adam Hofmann*
Frey-Herr zu Grienspibell, und Strechau,
— hatte zur erste Gemahel Frau Eli-
sabetham gebobrne Gräfin von Salm, Herrn
Nicolai Grafen zu Salm, und Neyburg
am Iohn, und Frauen Elisabeth gebobrnem
Herrin von Roggendorf Tochter, Herrn
Peters (Christophorum dicere debebat)
zu St. Georgen, und Pöfing unterlassene
Wittib, welche — den 18. Mar-
tii Anno 1557. auf den Schloß zu Steyr
das zeitliche gesegnet, und dieselbsten in
der Pfarr Kirchen unter nachfolgender
Grabchrift begraben worden:

E 3

Hier

A) Ibidem Tomo III. pag. 258.

*Ejus Con-
jugis Epi-
taphium.*

Hier liegt begraben die Hoch, und Wohlgebohrne Gräfin, und Frau Frau Elisabeth Hofmannin zu Grienpihel, und Stechau, gebohrne Gräfin zu Salm, des Wohlgebornen Herrn Herrn Adam Hofman Freyherrn liebste Gemahlin, so gestorben zu Steyr den 18. Martii Anno 1557. ihres Alters in üben, und dreyfigsten Jahr. Dero Gott gnädig seyn wolle. Amen.

VI.

DE KIS-WÁRDA.

(Fig. 6.)

Kis-wárda Latinis Varadium minus, *Kiswar-*
olim Kis-várada, aut Várada, arx, *daji pro-*
& oppidum est Provinciæ Szaboltsien-*fluunt de*
fis, loco palustri, ideoque aditu perdis-*genere*
ficili situm. Huic familia Kiswardaiana *Guthke-*
nomen, & natales, primam vero ori-*keled.*
ginem generi Guthkeled debet, ex quo
plures clarissimas stirpes profluxisse jam
alias A) docuimus. Sed & harum, &
Kiswardaiorum Majores furor Tartari-
cus, qui Hungariam sub Rege Bela IV.
pene delevit, flammis, cineribusque se-
petivit.

Abhinc floruit Comes ALADARIUS *Aladari-*
MICHAELIS filius, Vir apud Stephanum *us I.*

V. Regem magni nominis, existimatio-
nisque. Cum enim Ecclesia Agriensis
Privilegia, quæ Bela IV. innovaverat,
Samuel filius Cibirii ausu nefando ex-
ussisset, e viginti quinque Senioribus
Nobilibus Diæcesis Agriensis Aladarius
unus fuit, qui libertates ejus Ecclesiæ
ediceret, tactoque Crucis ligno, jura-

E 4

tus

A) Collectaneorum Historico-Generalogico-
rum Decade I. §. II.

Ejus posterieri.

tus adfirmaret. Genuit tres filios: **JACOBUM**, **ALADARTUM II.** & **LADISLAUM.**

Primorum memoria supererat in literis Capituli Agriensis anno 1311. datis: quibus recipiunt, se in potestate Civium Cassoviensium obsides tam diu futuros, quoad filii Omodei Palatini cum Rege Carolo, urbeque Cassoviensi in gratiam redierint. Neutrius hæredes reperio; Frater contra **LADISLAUS** ex **Margaretha** filia **Marthonus** filii **Zochud** de **Jelethe** genuit **JOANNEM**, qui postquam Arcem Kiswarda reparasset, adjectisque substructionibus laxiorem fecisset, obiit anno Domini 1357. relictis duobus filiis, **NICOLAO**, qui improlis decessit, & **DOMINICO**, qui sub annum 1380. latifundiorum causa, a familia Bathoriana gravi, molestaque lite exercitus est.

Ex hoc in lucem prodierunt quaterni filii, videlicet: **SIGISMUNDUS**, qui unicam filiam **CATHARINAM**, **Thomæ Zolyomi** de **Albes** Consortem eduxit; **MICHAEL II.** **NICOLAUS II.** & **PELBARTUS**, **MICHAEL II.** **Sigismundi** Regis itinerum, quæ in Germaniam, Galliam, aliasque Europæ Provincias suscepit, comes, progeniuit filium **LADISLAUM II.** Hic sub annum 1471. e vivis excedens, **HEDVIGAM** filiam **Petri Teuke** de **Agard** Viduam, & **LADISLAUM III.** **ANDREAM** improlem, ac **JOANNEM II.** filios reliquit.

LA-

LADISLAUS III. geminum matrimonium initisse videtur, posterius cum Catharina filia Stephani de Bathyán, prius cum Anna Zolyomi de Albes, ex quo natæ sunt JUDITHA, & CLARA; hæc Joannis Verebélyi, illa Joannis de-Nagy Kalio anno 1524. Conjux; harum Fratres LADISLAUS IV. & GEORGIUS jam multo ante defecerant. Sed nec JOANNES II. Ladislai III. frater in propagando stemmate felicius fuit. Thoro is sociarat nobilissimam Virginem Ursulam, filiam Ladislai Thötes de Báthmonostra, qua cum ad amplissima focii bona, quæ in Barlensi, Hontensi, Albeni, Bodrogiensi, & Tolnensi Comitatus habebat, pervenit. Sed filius LADISLAUS V. qui ex ea natus est, fato præreptus; virilem ætatem non attigit; Filia vero CATHARINA in alienam domum, Valentini scilicet Erdödy de Csábrágh empsit.

Suppares his erant plures Wardaji, quorum tamen cum cæteris necessitudo, monumentorum inopia, haud liquet. Certe sub Wladislao II. Rege florebant Paulus, Petrus, & Mathæus fratres germani: Paulus præter Sacerdotium Strigoniense, Abbatiam de Földvár quoque possidebat; sed spem majorum honorum, quos expectare poterat, mors immatura succidit. Petrus ex Italia, ubi plures annos bonis litteris operam navarat, redux Mathiæ Regis voluntate

*Petrus
Archie-
piscopus
Colocen-
sis.*

eandem Abbatiam, quam subinde fratercessit, gubernandam accepit, nec multo post raris animi, corporisque, quibus pollebat dotibus, promeruit, ut Archiepiscopus Colocensis, & Aulæ Cancellarius crearetur. A plerisque objicitur ei lingvæ dicacitas, quam carcere luiffe in vulgus notum est; fuitque in captivitate, quoad Rex Mathias vixit. Wladislaus successor, & libertati, & sedi Pontificali Petrum restituit, A) quam is tenuit usque ad initium Anni 1501. quo obiit. Mathæus alias Érsek, B) nonnunquam de Adorján, a loco, quem fortitione bonorum indeptus est, compellatus, anno 1509. Comitatu Temeñensi Comes præfuisse legitur.

*Matthæus Comes
Temeñensis.*

Paulus

Metropolitae Strigoniensis.

Sub idem fere tempus vivebant Paulus alter, & Thomas de Wárda. Ille Ecclesiasticum vitæ genus complexus, cum in sacra, tum in profana Republica summos quosque Magistratus præclare gessit. Ex Budensi enim Præpositura S. Sigismundi, anno 1521. Vesprimiensis Episcopus, & Thesaurarius Regius; anno 1524. Agriensis Præsul; anno 1526. a morte Ladislai de Zalka Metropolitae Strig-

A) Qui plura de Petro nosse volet, consulat ejus Epistolas, quas Typis Polonienfibus Anno 1776. edidimus.

B) Cur id agnomen ei est inditum? satis verisimilem causam attulimus in præfatione ad laudatas Epistolas.

Strigon. anno demum 1543. Locumtenens Regius nominatus est. Fratrem ei fuisse Nicolaum in bello cæsum, docent ejusdem literæ, quibus pro eo nominatim Missam, quam requiem vocant, quavis feria sexta in Ecclesia Strigoniensi celebrandam, anno 1528. constituit. Ludovicus II. Rex, cum ejus jus Patronatus in Ecclesia Agriensi impertisset, hæc de eo adfert: A) „ob merita, inquit, & virtutes fidelis nostri Reverendi Domini Pauli de Warda, defignati Episcopi Agriensis, Thesaurarii nostri, quibus eundem nostra propria experientia novimus esse præditum; considerantes etiam inter alias virtutes ejus, eum esse animo profundissimo, & religiosissimo ad omnem cultum Divinum, & Ecclesiæ ac fidei sanctæ profectum. „ Idem jus ei contulit, & Joannes de Zapolya Rex Hungariæ in Ecclesia Strigon. B) Quo demum loco fuerit apud Ferdinandum Regem, Istvánfius in hæc verba commemorat: c) *Ei Ferdinandus, inquit, tanta honoris, & benevolentiae signa deferre erat solitus, ut eidem secum mensæ adhibere, convivioque excipere non dedidit.*

A) Literæ datæ sunt Budæ festo B. Margarethæ Anno Domini 1524.

B) In festo Circumcisionis Domini, Anno ejusdem 1527.

C) Hist. Lib. XVI. pag. mihi 188.

dignaretur, eumque aliquando somno gravatum in suo cubili quiescere baud gravatim permetteret. Obiit Paulus, ut Nicolaus Olahus in Chronicis adnotavit, Posonii anno 1549. 12. Octobris, annum ætatis agens 66.

De Thoma, si alter est ab eo, qui anno 1547. Personalis præsentis Regiæ munere functus est, quod addam, non habeo, quam quod ipse de liberis, quos suscepit, certo libro sua manu inscripsit in hunc modum:

Petrus natus 1518. mortuus 1522.

Sigismundus natus 1520. die 18. Octobris.

Joannes natus 1522. 7. Maji.

Petrus natus 1524. festo Colomani.

PELBARTUS Sigismundi, & Michaelis II. de quibus supra egimus, frater, præter tres filias videlicet: Susko, aut SUSANNAM Joannis de Potsaj, POTENTIANAM, Petri de Zokol, & ANNAM Joannis Lépes de Városkezy Conjuges, totidem filios procreavit: MICHALEM III. STEPHANUM, & ALADARIUM III. Hic anno 1459. Pincernarum Regalium Magister, & Comitatus Szaboltsiensis Comes, unacum Fratre Michaeli videtur defecisse. STEPHANUS in Italia cum profanam, tum sacram literaturam combibit, ubi Decretorum Doctor renuntiatus est. Anno 1454. Albeni Ecclesiæ in Transilvania Præpositus præfuit; sunt, qui in Agriensi sub-

Aladarius III. Pincernarum Magister.

in-

inde eodem munere perfunctum velint :
 illud in comperto est ; sub Mathia de
 Hunyad Rege, & summum Aulæ Can- *Stepha-
 nus Colo-
 cen. Ar-
 chiepisco-
 pus.*
 cellarium, & Archiepiscopum Colocen-
 sem fuisse. Ut in numerum Cardinalium
 adlegeretur, pluribus literis Rex Roma-
 manos Pontifices sollicitavit. Omnes lau-
 dum Stephani plenæ sunt, ad memori-
 am tamen illa peculiaris est, quam Pau-
 lo II. rursus scripsit, cujus pars, quæ
 huc facit, ita habet : „ si sanctitas ve-
 „ stra virum vita, & moribus integrum,
 „ multarum rerum : & disciplinarum co-
 „ gnitione ornatum, in spiritualibus re-
 „ ligiosum, in temporalibus providum,
 „ Parentum nobilitate clarum, rebusque
 „ gestis non obscurum in pretio habet;
 „ si denique status nostri incrementum,
 „ & rerum nostrarum firmum præsidium,
 „ ut non dubitamus, amat, non patia-
 „ tur differri petitam a me ; & a fan-
 „ ctitate vestra promissam hujus viri pro-
 „ motionem : efficiatque, ut quem in
 „ hoc procinctu vicariæ rerum publica-
 „ rum curæ Archiepiscopum relinquo,
 „ in reditu meo ad vota, beneficio
 „ sanctitatis vestræ Cardinalem reperi- *Et S. R.
 E. Cardi-
 nalis.*
 „ am. „ Creatus est demum ab eodem
 Pontifice anno 1468. die 18 Septembr.
 Præbyter Cardinalis SS. Nerei, & A-
 chillei, quo tamen honore ei diutius
 perfrui non licuit, si quidem anno 1470.
 mense Junio rebus humanis exemptus
 est.

*Nicolaus
fili. The-
saurari-
us.*

NICOLAUS II. Pelbarti Frater, habuit filium NICOLAUM III. anno 1455. Ladislai Posthumi Regis summum The-
saurarium, & Comitatus de Szabolts Comitem, qui ex uxore Catherina de Perén generavit quatuor filios, NICOLAUM IV. SIMONEM, MATHIAM, & ALADARIUM IV. Hujus filia unica EUPHROSINA, Sigismundi Pogány de Cseb consors fuit. MATHIAS sacram militiam amplexus, post minora Sacerdotia, Episcopatum Bosniensem annum circiter 1486. consecutus est, sed antè obiit, quam ab Romana sede confirmationem acciperet; incidit ejus mors in annum a nato Servatore 1489. Simonis filius unicu-
sus THOMAS itidem Ecclesiasticus, in Collegio Sacordotum Agriensium anno 1545. vixit. NICOLAUS IV. in filia ANNA Joannis Dragfi de Béltek sponsa, & sex filiis, quos ex conjuge Euphemia sustulit, Nomen Wajdalanum produxit. Eorum series hæc est:

*Francisc.
Episcop.
Vaciensis
deinde
Transilv.*

1. STEPHANUS II. qui in thori societatem adscivit Helenam filiam Ladislai Markots de Terjen, alias de Csuz: hæc postquam ei BARBARAM Francisci Apafi de Apanagyfalva Consortem enixa fuisset, Marium amisit.

2. FRANCISCUS anno 1510. The-
saurarius Regius, & Vacienfis, subin-
deque Transilvanienfis Episcopus, Vir
non minus literatus, quam literatorum
amans. Ejus Stephanus Taurinus in sua
Stau-

Stauromachia, seu bello Crucigerorum Rusticorum, quod maximo Hungariae damno gestum est, versu heroico concinnato iterum, atque iterum non sine laude meminit. A) Fratrum causa Franciscus Leleszini passionem quam vocant, anno 1520. fecit, cujus Synopsis hæc est: „ quomodo ipse hætenus, tan-
 „ quam frater natu major curam, &
 „ directionem univerforum bonorum tam
 „ in districtu, & pertinentiis Castri Kis-
 „ warda, quam etiam Oppidi Báthmo-
 „ nostra: in de Szabolch: Bodrog, &
 „ Baranya Comitatibus habitis gessisset,
 „ curam insuper & tutelam Joannis Mi-
 „ chaelis, Emerici, & Ambrosii Fra-
 „ trum suorum carnalium habuisset;
 „ nunc vero Deo magis, quam hujus-
 mo-

A) Huc potissimum facit principium Libri
 V. quem ita orditur:
 Franciscus Wardaj præstans cognomine
 avito

Præful, turrigenas Daci qui temperat urbes.
 Phæbeis celebrer studiis, cui docta Thalia
 Composito dedit ore loqui, quo pectora
 Regum

Mollescunt, bonus, & pius extremam us-
 que ad amissim:

Huic Regnum, huic Reges, huic Tran-
 sylvania debet;

Namque suo innumeros contraxerat ære
 Quirites,

Bella manu gessit propria, punctum tulit
 omne,

Omniaque emeruit placidæ palmaria pacis.

„ modi negotiis fervire sollicitus, so-
 „ lum quinque possessiones reservaret,
 „ quas ab Emerico de Peren propria
 „ pecunia emit, Bathmonostorienſia ve-
 „ ro bona Joanni, & Michaeli; Kis-
 „ wardenſia autem Emerico, & Am-
 „ broſio reliquiſſet. Supremæ voluntatis
 „ tabulis, quas anno 1523. condidit,
 „ & dictas quinque poſſeſſiones in Jo-
 „ annem, & Ambroſium fratres, cum
 „ reliqui hæredem nec haberent, nec
 „ habituri viderentur, tranſcripſit. „ Se-
 „ pulcto in Eccleſia ſua Cathedrali hoc e-
 „ pitaphium apoſitum eſt:

*Ejus epi-
 taphium.*

Quis ſitus hic? fecit qui tot donaria
 templis

Franciſcus, Wardæ gloria rara ſuæ;
 Qui Latio primos egit feliciter annos:
 Regibus hinc diviſa munia grata dedit.
 Libertatis erat vindex; hinc ruſtica
 bella

Compreſſit, cives urbibus adſervit.
 Ornarat præ ſe clariſ virtutibus orbem:
 Ut cælum exornet, Spiritus aſtra adiit.

3. JOANNES III. qui ex matrimo-
 nio cum Chriſtina de Ráſka inito pro-
 genuit Euphroſynam, primum quidem
 Stephani de Vienna, deinde Georgii
 Alaghi de Bekény uxorem.

4. MICHAEL IV. de quo infra.

5. EMERICUS Vir indolis præſtan-
 tiſſimæ, & ad ſumma quæque natæ, ce-
 cidit cælebs in pugna Mohatsiana anno
 1526.

6. AM-

6. AMBROSIIUS, cujus filiam ex Petronella Bánfi de Loffoncz invenio CLARAM anno 1544. Stephani de Seréd Consortem. Deficientibus itaque cæteris Fratribus, MICHAEL IV. contra, ac Franciscus Episcopus putarat, genus propagavit.

Erat is vir militaris, Emericique *Michael IV. ex clade Mohatsiana evadit.* Fratris in pugna Mohatsiana socius. Verum postquam rem Hungaricam inclinatam vidit, salutis fuga consuluit, qua in familiæ suæ Castellum Male, quod in Provincia Tolnensi est, delatus, magnam thesauri, pecuniæque a Majoribus congestæ vim, in usus suos avertit. Rem necessitate factam, amici gravissime tulerunt, Michaellemque diuturna lite exerceverunt. Vixisse adhuc anno 1552. docet Instrumentum, quo Georgius Episcopus Varadiensis Castra Kis-wárda a se occupatum, eidem restituit. Nominantur eo filii, quos Elisabetha Sarmaſághi suscepisse videtur, A) STEPHANUS II. NICOLAUS V. FRANCISCUS II. & MI-

A) Scipferam alias cum Analectorum Scopus. Parte IV. tum Collectaneorum Genealogico-Historicorum Decade I. CLARAM Báthori Michaelis IV. de Kis-wárda uxorem fuisse, fide, autoritateque Christianæ Nyári inductus; sed vereor, ut res ita habeat, cum Instrumenta autographa, quæ quidem viderim, Sarmaſághiam conjugem ei adscribant.

MICHAEL V. sed primus, & duo extremi defecerunt, quamquam Michael V. anno 1579. Pincernarum Regalium Magistri munere functus in matrimonio habuit Christinam Dobo de Ruzka, quæ elato Michaele, Caspári Pethő de Gersse nupsit. Michaelis IV. filia ANNA Nicolao de Zokol in manus convenit.

*Postrema
generis
Catharina.*

Denique & ipse NICOLAUS V. tametsi ex Dorothea de Lossioncz quatuor filios viderit: STEPHANUM IV. ALADARIUM V. NICOLAUM VI. & JOANNEM IV. omnes tamen præcoci fato prærepti sunt. Eorum soror CATHARINA anno 1580. die 5. Maji nata posteaquam annum ætatis decimum quartum implevit, Nicolao Szokolyi de Kis-warda, fortassis ejus Annæ Wardaj, de qua supra egimus, Marito desponsata est, sed num Nicolaus præmortuus sit? an alia de causa? incertum, primum Paulo de Telegd, eoque fati perfuncto, alteri Paulo Nyári de Bedégh Arcis Varadiensis supremo Capitaneo, nec non Comitatum Bihar, Krazna, & de Szolnok Comiti in matrimonium data fuit. Vixit usque ad annum 1630. quo exstincta, gentem Kis-wardajanam terminavit.

VII.

DE PALÓCZ.

(Fig. 7.)

Palocziorum, quod in pluribus Familiis querimur, natales admodum in obscuro sunt; ea potissimum de causa, quod Majores sub alio nomine latuerint: Carolus I. Hungariæ Rex; postquam eos possessione Palócz A) donavit; lucem quoque majorem familiæ; et rebus gestis affudit. Interim e pluribus literis, quas evolvimus, certum est; Paloczios cum Dobenibus de Ritzka; Fratres, quod condivisionales vocant, fuisse; atque adeo ab eodem aliquando stipite originem duxisse; cujus rei indicium, et nos infra proferemus.

Anno 1263. floruit Magister PETRUS dictus Petyna vel Pethene, cui ut Stephanus Rex Hungariæ junior in suis literis loquitur, nec non fidelitate casuum arduorum, in quibus fidelis existit, terra quædam territorii de Zemlyn

F 2

Zs-

A) Sita est in Unghvariensi Comitatu:

Zomothor nuncupata , jure perpetuo colata est.

Petrus II.
perduellis
mulcta-
tur castro
Purus-
tydn.

Genuit Filium PETRUM II. de Pan-
ky dictum. Hic anno 1306. Abrahæ fi-
lio Kuch servienti suo possessionem Pa-
lanka , quæ in Comitatu Zemplinienfi
est , donum dedit. Verum aliquot post
annis ab Carolo Rege cum aliis bonis,
tum Castro Purustyan mulctatus est ; ju-
verit causam ex literis Regiis audire ,
quarum pars ita habet : „ cum vir-
„ tus præmio , et fidelitas remunera-
„ tionis beneficio carere nullatenus de-
„ beat , nihilominus malefactorum inso-
„ lentia per condignam Regalis senten-
„ tiæ vindictam debet edomari. Proin-
„ de ad universorum notitiam harum
„ serie volumus pervenire : quod quia
„ Petrus Filius Petene damnatæ memo-
„ riæ noster infidelis , spiritu inflatus su-
„ perbiæ , a via fidelitatis nobis , et Sa-
„ cræ Regiæ Coronæ nostræ debita di-
„ vertendo , adversos processus multifa-
„ rios contra nostram Majestatem in hoc
„ præsertim , quod in Regnum Ruthe-
„ norum ad detrimentum Regii hono-
„ ris nostri , et Serenissimi culminis de-
„ pressionem proficiscens , Ducem , qui
„ nobis viventibus nostro Regio diade-
„ mate insigniretur , in nos superduce-
„ re , quamvis minime voluerit , nite-
„ batur ; in hoc etiam quod aggregata
„ sibi suorum complicum , et hominum
„ caterva nefandorum , ac multitudine
nu-

Ejus fa-
cinora.

„ numerosa, cum Magnifico Viro Dawza
 „ A) Vajvoda Transylvano, et Comite
 „ de Zonuk, dilecto, et fideli nostro
 „ per nos ad partes Transylvanas pro
 „ reformatione status ejusdem partis
 „ transmissio ad impendendum auxilium
 „ Moys Filio Moys infideli nostro spe-
 „ ciali pugnare una cum eodem Moys,
 „ et belli facere certamina non expavit:
 „ non attendens, quod qui naturali Do-
 „ mino suo resistere moliuntur, Divinis
 „ dispositionibus manifeste videntur ob-
 „ viare, damnabili præsumptione com-
 „ mittere non formidavit. Nos adver-
 „ tentes, quod publicæ utilitatis inter-
 „ sit, ne crimina remaneant impunita,
 „ et ne facti perversitas, aliis similia
 „ præsumptibus, per impunitatis auda-
 „ ciam transeat in exemplum, ipsum
 „ Petrum infidelem Castro suo Purus-
 „ tyan B) dicto — — — ut idem suis.
 „ demeritis exigentibus, in Filios Fi-
 „ liorum, et hæredum Successores da-
 „ mna perpetuæ deploret egestatis,
 „ de consilio Prælatorum, et Baro-
 „ num Regni nostri duximus spolian-
 „ dum.“ C),

F 3

Duo

-
- A) Legitur etiam Dósa, seu Dominicus.
 B) Visuntur ejus rudera hodieque in
 Comitatu Zempliniensi inter montes
 Bargo, haud ita procul e pago Batsko.
 C) Litteræ hæc exaratae sunt IV. Idus Fe-
 bruar. anno Christi 1321.

Petro III. Duo nihilominus Filii PETHEW, seu PETRUS III. dictus Thuz, et MATTHÆUS, vel MATTHÆUS beneficio ejusdem Regis possessionem Palócz, vel vetere scribendi ratione Palowch acceperunt: cumque Castrum loco addidissent, et posteri ædificiis, munitionibusque auxissent, abolito Pankiorum nomine, de Palócz scribi cœperunt. Multum litis quidem eatenus anno 1333. obortum est, cum Petrus filius Synka A) dictam possessionem, suam facere voluit; sed posteaquam varia tribunalia necquidquam sollicitavit, causa demum cecidit, et novis Heris loci, nominisque possessio firmata est.

Dominicus Præpos. de Lelez. Ex Matthæo nati sunt PETRUS IV. ANDRÆAS, DOMINICUS, ac fortasse JOHANNES, cujus filius EMERICUS anno 1400. in Collegio Sacerdotum Agriensium Archidiaconus de Zotthmar vixit. Dominicus et ipse sacrum vitæ genus complexus, juris Pontificii scientia, morumque integritate non solum Præposituram S. Crucis de Lelez, verum Drivastensem etiam (Danensem alii, at mendose legunt) in Dalmatia Episcopatum gubernandum accepit. Tenuit utramque dignitatem ad annum 1403. quo obiit. A morte nepotes quid egerint?

li-

A) Unus ex majoribus celebris olim in Comitatu Sáros, gentis de Sebés.

literaturam : quæ in Conventu de Jazon
 affervantur, compendium in hæc verba
 „ adnotat : „ Anno 1403. Mathyus, et *Post ejus*
 „ Emericus filii Petri, filii Mattyus de *mortem*
 „ Paloucz, filii scilicet Fratris condam *damna*
 „ Dominici Episcopi Danensis, Guber- *Præposi-*
 „ natoris Ecclesiæ S. Crucis de Lelez, *turæ illa-*
 „ in Curiam ejusdem quondam Domi-
 „ nici irruendo, inter alia originale
 „ instrumentum Andreæ II. Regis, su-
 „ per fundatione Præposituræ de Lelez,
 „ universosque thesauros ad octingen-
 „ tos florenos computatos abstule-
 „ runt. Deinde nocte ad Sacrifiæ Ec-
 „ clesiæ irruentes, perfracto ostio, duos
 „ Fratres ad custodiam Ecclesiæ depu-
 „ tatos capitibus truncare voluerunt;
 „ fecissentque, nisi per succursum con-
 „ fluentium protecti fuissent. Deinde de
 „ die turrim Ecclesiæ, depulsis Fratri-
 „ bus, occuparunt, ac cum suis com-
 „ plicibus nonnullos Fratres diris ver-
 „ beribus, et plagis affecerunt: et ex
 „ hoc casu unus eorum in amentiam in-
 „ cidit. Præterea de conservatorio oc-
 „ cto millia florenorum ad necessitates
 „ Ecclesiæ ab eodem quondam Domi-
 „ nico reposita asportarunt. Deinde
 „ Rectorem Ecclesiæ Parochialis de Pa-
 „ louch instigarunt, ut ornatus, cali-
 „ cem, et alia apparamenta ad Palouch
 „ auferret. Demum iidem Matthyus, et
 „ Emericus Archivum invaserunt, uni-
 „ versas literas examinerunt, perlege-

„runt, ac quo, et cui voluerunt, dis-
 „tribuerunt, et restituerunt. Super
 „quibus quidem omnibus Conventus
 „de Lelez protestatus est coram Con-
 „ventu de Jazon, “ Hactenus dictum
 compendium.

Andreas, quem supra nominavimus,
 præter Filium, cuius nomen in exeso
 autographo legi haud poterat, genuit
 insuper NICOLAUM, qui quidem vitam
 ad annum 1417. perduxit, sed demum
 sine hærede obiit. Petrus IV. contra
 familiam propagavit, reliquit enim su-
 perstites Filios MATTHYUS, vel MAT-
 THÆUM II. GEORGIUM, et EMERICUM
 (Matthæi, et Emerici jam supra men-
 tio injecta est) ac HEDVIGEM, nisi fal-
 lor, Filiam, Nicolai de Peren Con-
 jugem.

EMERICUS Sigismundo Regi cha-
 rus, ejusque Aulæ miles, ac donatio-
 num, quæ Mathæo Fratri factæ sunt,
 particeps, ex nescio qua Uxore susce-
 pit proles ANNAM, et LADISLAUM. Hic
 in vestigia Patris ingressus, Aulæque
 Regiæ perinde miles, cum aliis itineri-
 bus, tum præsertim Romano ita se Si-
 gismundo probavit, ut ab eo jam co-
 ronato Imperatore non solum ipse, sed
 et sui familiares multa benevolentia,
 liberalitatisque argumenta acciperent.
 Certe Emericus Filius Galli Philistæi de
 Felsew Szentgywrgh, Ladislai Ephæbus,
 armis equestribus a Rege Sigismundo in
 ipsa

*Ladislau-
 us Judex
 Curia.*

ipſa Urbe donatus eſt. A) Floruit et poſteriorum Regum gratia Ladislaus: ſub Wladislao enim Polono Curia Regia Magiſter; ſub Ladislao vero Poſthumo, et Mathia Corvino Regibus eidem Curia Judex præſuit: hujus etiam præcipuus rerum domi, forisque geſtarum adminiſter, vitam terminavit ſub exitum anni 1470.

GEORGIUS ſacræ militiæ adſcriptus, *Georgius Archiep. Strigoniensis.* poſt minora Sacerdotia, Præpoſituræ Scepuſienſi, B) deinde Epiſcopatui Tranſilvano, demum Metropoli Strigoniienſi ſub annum 1424. admotus eſt, in qua ineunte menſe Septembri anni 1439. vitam clauſit. Anno ſuperiore ipſis Kalendis Januarii, Albertum Auſtriacum Regni Hungariæ diademate inſignivit: a quo ſibi, Succelloribusque Archiepiſcopis Caſtrum Drégel C) cum finitimo agro impetravit, immunitatesque Strigoniienſis Eccleſiæ novo Diplomate firmatas accepit.

MATTHÆUS II. anno 1418. Comitatum Szabolchenſis, Abaujvár, et Borſodienſis Supremus Comes, ac Caſtri *Matthæus II. Judex Curia et Palatin.*

F 5

Re-

A) Ipſius vidi, legique literas, quæ datæ ſunt eatenus Romæ in feſto B. Jacobi Apoſtoli Anno Domini 1433.

B) Vide Analectorum Scepus. Partem III, pag. 43.

C) In Provincia Honthensi edito monti incubans.

Regii Diosgewr Capitaneus, possessiones aliquot a Castro Munkach exemptas, titulo novæ donationis Regiæ sibi, suisque Fratribus affirmat. Anno vero 1426. jam Judex Curiae Regiæ Castra Ujhely, et Patak in Provincia Zempliniensi obtinet. Demum anno 1435. ad officium Proregis evectus, eam dignitatem biennio administravit ad annum scilicet 1437. quo obiit. Ex Uxore Agatha quatuor proles reliquit: VERONICAM Emerici Bebek de Pelsócz Confortem, PETRUM V. anno 1436. Parroccialis Ecclesiæ S. Emerici Ducis in Ujhely Sacrum Curionem, SIMONEM, et JOANNEM II.

*Sigismundus Episc. Syrmien-
sis.*

Joanni ad annum 1451. Unghensis Provinciæ Comiti ex Margaretha Uxore duo Filii erant: EMERICUS II. et SIGISMUNDUS. Hic anno 1475. Ecclesiæ Syrmienfis electus Episcopus fuisse legitur; verum cum quadriennio post Balthasarem eidem Ecclesiæ præfectum, neque Sigismundum ad aliam sedem translatum fuisse comperiam, immaturo fato sublatum esse, credibile est. Emericus Frater, Mathiæ Regi, principio charus, acceptusque, et Pincernarum Regalium Magister iussus, cum apud suspiciosum Regem nescio quam ob causam offendisset, gradu, locoque motus est. Sed qua erat agendi dexteritate, in ejusdem gratiam ita se rursus insinuavit,

ut

nt Agazonum Regalium Magister crearetur: quo in munere eum adhuc anno 1479. vixisse lego. Ex conjuge Dorothea filia Oswaldi de Rozgon reliquit unicam Filiam ANNAM, cujus memoriam ad annum 1489 reperio, sed num cælebs, an contra obierit? monumenta, quæ quidem viderim, tacent.

SIMON Joannis, et Petri V. Fra-
ter, sub Wladislao Polono Agazonum
Regalium Magister, et bellicarum ex-
peditionum comes, anno 1444. inter-
fuit pugnae Varnensi, ex qua, cadente
Rege, cæsisque multis Optimatibus, æ-
gre evolutus, in patriam rediit, quam
deinceps contra Giskram superioris Hun-
garie turbatorem, Bohemosque consilio,
et armis defendit. Regnante Mathia de
de Hunyad, dicto munere Agazonum
num sponte decesserit? an decedere co-
actus sit? quando item e vivis exces-
serit? incertum est. Genuit Filium STE-
PHANUM, qui cum Conjuge Elisabetha
de Peren ad annum 1489. vixit, ex ea-
que Filios ANTONIUM, et MICHAELEM
Filiamque CATHARINAM suscepit.

Filiis Wladislaus II. Rex quibus
conditionibus jus Patronatus in Præpo-
situram Lelesziensem indulserit, juva-
bit ex ejusdem literis audire, quarum
pars, quæ huc attinet, ita præscripta
est: „considerata, inquit fidelium
„nostrorum Magnificorum Antonii de
„Pálócz, et Michaelis de eadem Pá-
„lóc

*Michae-
lis, et An-
tonii jus
patrona-
tus in Præ-
positura
de Lelez.*

„ lócZ Fratris sui , Magistri Pincerna-
„ rum nostrorum , Comitum scilicet de
„ Ungh , in Ecclesiam Præposituræ de
„ Lelez affectione , sperantesque ipsos
„ restaurationi , ac tuitioni ejusdem , et
„ bonorum suorum omni diligentia , et
„ solitudine invigilare , tum etiam
„ humili ipsorum ad id accedente sup-
„ plicatione , Jus patronatus nostrum Re-
„ gium , quod in ipsa Ecclesia instar a-
„ liorum Prædecessorum nostrorum Di-
„ vorum Regum Hungariæ habemus , in
„ ipsos Antonium et Michaellem de Pá-
„ lócZ ac hæredes , et posteritates u-
„ niversas ex certa nostra scientia quo-
„ ad conferendum illam , dum , et quo-
„ tiescunque de jure , et de facto va-
„ caverit , personis idoneis ejusdem or-
„ dinis perpetuo transferendum , con-
„ ferendum , ac eisdem dandum , et con-
„ cedendum duximus , ita tamen , ea-
„ que conditione , ut iidem , hæredes-
„ que sui præfati dum , et quotiescum-
„ que ipsam Præposituram legitimo pos-
„ sessore vacare contigerit , ad eandem
„ semper Virum probum , et idoneum ,
„ et benemeritum , Ordinisque ipsius
„ Præmonstratensis Professore , et qui
„ sufficientes Fratres in eadem Ecclesia
„ tenere , et conservare , cultuique Di-
„ vino in eadem satisfacere , bonaque
„ Ecclesiæ ipsius diligenter tueri , et de-
„ fendere sit obligatus , eligere , et illi ,
„ cujus interest , aut intererit , pro ca-
„ „ no•

„ nonica confirmatione præsentare de-
 „ beant, et teneantur; neque iidem An-
 „ tonius, et Michael, aut sui hæredes
 „ quicumque prætextu hujusmodi no-
 „ stræ concessionis, et collocationis in
 „ bonis, et juribus possessionariis ipsius
 „ præfatæ Præposituræ, sese ullo pacto
 „ intromittere audeant: alioquin eo fa-
 „ cto ab hoc Jure patronatus per nos,
 „ ut præfertur, ipsis dato, et concessio-
 „ decident, nec illo ulterius uti pos-
 „ sint. “ A)

At eo jure hæredes gavisi non sunt.
 Michael enim sub principium Seculi XVI.
 Pincernarum, et anno 1514. Cubicula-
 riorum Regalium Magister, haud ita mul-
 to post sine liberis extinctus est. An-
 tonius vero Comitatus Zemplin. Supre-
 mus Comes, et ipse sobole carens, an-
 no 1526. in fatali clade Mohatsiana cum
 Rege Ludovico occubuit. B)

CA-

A) In literis his annum non reperi, at
 suppleri potest ex Pincernarum Regali-
 um Magistris officio, quod Michaelinde
 ab anno 1501. ad annum fere 1510.
 gessit.

B) Sárospatakini in Templo Parocchiali
 exstat utriusque epitaphium, rubeo mar-
 mori incisum, et complectitur hæc duo
 disticha:

Hic situs Antonii es, Michaelque Pa-
 loczia proles:

Quos prius unus amor, nunc habet
 una duos;

CATHARINA Fratribus superstes duos Maritos habuit: alterum Emericum de Chahol, Georgium de Raska alterum, et utrumque prole auxit. Hæc Castellum Palócz, ut et hoc addam, cum sexum masculum attinuerit, in cognatam Familiam Dobo de Ruzka transtulit, ita enim certum MS. adnotat: „ Joannes „ REX, inquit, confirmat passionem, „ qua mediante Catharina Relicta condam Georgii de Raska Castellum de „ Palócz vocatum, per defectum seminis Magnifici quondam Antonii de „ Palócz Fratris ipsius carnalis, ad „ Franciscum Dobo de Ruzka, et Fratres ejusdem veluti Fratres suos condivisionales legitime condensum „ eisdem contulit, et perpetuo cessit.“

Iste domi clarus, Regali clarus in Aula

Alter: jam superato est clarus uterque polo. 1519.

At cum Antonius, ut supra memoravimus, anno 1526. occubuerit, per se patet, annum 1519. vel Michaelis emortualem, vel certe sepulcrale marmor eodem anno apparatus esse.

VIII.

PETHÖ DE GERSE.

(Fig. 8.)

Genus Nádas cum alibi per Hungariam, *Origo Pethöiorum de genere Nádas.*
 tum in partibus Transdanubianis
 florens, plures ramos produxit; ex quibus unus in illustri Familia Nadasdiana hodieque viget; alter Pethöianus de Gerse olim fama, opibusque non minus celebris, nostra memoria exaruit: Hunc de genere Nádas progerminasse extra controversiam ponit Tabella Genealogica, quæ Tribunalium Pesthinensium non solum examen subiit, sed etiam approbationem, calculumque tulit.

Ea pro stipite, cum vetustiora monumenta vix superent, figit Comitem *Eorum Majores.*
 CsOPON de genere Nádas, cui tres Filios adscribit LAURENTIUM, ANDRONICUM, et ANDREAM; ex hoc nati sunt LADISLAUS, ANDREAS, et DIONYSIUS, quorum memoria ad annum 1293. reperitur. Ladislai Filia MARGARETHA, Relicta Magistri Pauli dicti Magyar anno 1371. erexit Præposituram de Pápötz, eamque fundis, et possessionibus cumulavit. Ex Andreæ Filio Thoma hodie-

na gens Nadasdiana fata esse creditur, quæ cum in præsens vivat, nos autem demortuas scribendas susceperimus, ad Laurentium alterum Csoponis Filium, cujus supra meminimus, redimus.

Laurentius progeniit MARCUM, hic
Merita PETRUM, Petrus denique JOANNEM, et
Joannis THOMAM a paterno Petri nomine Pe-
et Thomæ theö dictos. Eorum merita Sigismundus Rex literis Albæregali anno 1403. datis, quibus eos Castro Kemend in Provincia Zaladiensi donat, hunc in modum attollit: „ Fideles nostri Nobiles, et Strenui Viri Magistri Joannes, et Thomas Filii Petheö de Gersse, ad nostræ Majestatis venientes conspectum, propositis nobis ipsorum fidelitatibus, et fidelium obsequiorum præclaris meritis, sub diversitate locorum, et temporum exhibitis, et impensis, signanterque his elapsis disturbiorum temporibus, quibus nonnulli Prælati, Magnates, et Proceres, et Nobiles Regni nostri, ingrati, et immemores beneficiorum a Celsitudine nostra largiflue perceptorum, rebellionis calcaneo ducti, et pessimo spiritu proterviæ seducti, a sinu clementiæ nostræ se avertendo, fraudulento consilio, quomodo nos nedum Dominum justum spernendo refugarent, imo quod deterius, Dominum suum naturalem ab eis eliminarent, sicque tractantes, et hinc in-

„ de variantes, quomodo alium Regem
„ eligendo introducerent, vota eorum
„ devia, cum crimine læsæ Majestatis
„ nostræ, in personam Ladislai Filii
„ condam Caroli de Duracio direxe-
„ runt, ac tandem Banderium erigen-
„ do per diversa loca Regni in ejus-
„ dem, et Regnicolarum devastatio-
„ nem, et incommoda detulerunt, ac
„ quod mirandum est, in locis Capituli-
„ lorum, et Ecclesiarum cum reliquia-
„ rum processionibus idololatrica perfu-
„ dia venerari disposuerunt, præfato La-
„ dislao plurimas Civitates, possessiones,
„ et loca, signanter in Dalmatia, et
„ Croatia subjungi faciendo, quæ ad-
„ huc in manibus æmulatorum nostrorum
„ retinentur, alios etiam adeo grandes,
„ et multiplices excessus, et enormi-
„ tates committere præsumpserunt,
„ quod eosdem longum, et difficile
„ nimis foret declarare. In quibus qui-
„ dem universis processibus Andreas
„ Filius Henrici de Kemend cum omni-
„ bus suis, et Joannes filius Ladislai
„ de eadem Kemend cum Familiarum
„ potentiis, et auxiliis, uti de ipsis
„ rei testatur veritas, præmissa perpe-
„ trare, et quantum potuerunt, dicto-
„ rum nostrorum infidelium potentias
„ augmentare non expaverunt: præ-
„ fati autem Joannes, et Thomas fi-
„ lii Petheſ mentes ipsorum ad viam
„ dirigentes rectitudinis, imitantesque

„ tramitem justitiæ, præfatus quidem
 „ Magister Joannes notier specialis fa-
 „ miliaris, dilectus noster, et fidelis,
 „ præmissis omnibus impacatis, et tur-
 „ bulentis temporibus vestigia pedum
 „ nostrorum semper, et ubique infe-
 „ quendo, et lateri nostræ Majesta-
 „ tis inhærendo; ipse vero Magi-
 „ ster Thomas Vir Magnifici D. Ni-
 „ colai de Gara Regui nostri Hunga-
 „ riæ Palatini, et Banderii ejusdem
 „ virili, et strenua præsumptuositate to-
 „ tis conatibus ad adhæSIONem no-
 „ stram, et ejusdem Palatini poten-
 „ tias cum fidelibus nostris, et eorum
 „ gentibus exercitualibus multiplicantes,
 „ una cum nostris certis fidelibus, præ-
 „ notatis nostris Adversariis, et rebel-
 „ libus fideliter se opponere studue-
 „ runt.“ Hactenus Sigismundus.

*Ladislai
 item Petri II.*

JOANNES porro reliquit tres Filios:
 DIONYSIUM, qui defecit, LADISLAUM,
 et PETHEU, seu PETRUM II. De po-
 stremis duobus Albertus Rex, cum eis
 donationem Oppidi Vasvár anno 138.
 „ confirmat, hæc adiungit: „ nos dili-
 „ genti meditatione pensatis inquit,
 „ et in nostri cordis armariolo matu-
 „ re permetitis, multiplicibus fidelium
 „ servitorum meritis, virtuosis gestis,
 „ strenuis actibus, et sinceris compla-
 „ centiis fidelium nostrorum Egregio-
 „ rum Ladislai, et Pettheõ, Filiorum
 „ condam Joannis, filii Pettheõ de
 „ Ger-

„ Gerse , alias Zalad. et Castriferrei
 „ Comitatum Comitum, quæ ipsi pri-
 „ mum condam Excellentissimo Princi-
 „ pi D. Sigismundo Imperatori Roma-
 „ norum — — in variis, et diversis
 „ exercitualibus expeditionibus, per
 „ ipsum quondam D. Sigismundum Im-
 „ peratorem, et Regem contra sævis-
 „ simos Turcos Crucis Christi persecu-
 „ tores, ac dicti Regni nostri Hun-
 „ gariæ dirissimos invadentes, nec non
 „ pestiferos, et nefandos hæreticos
 „ Huisitas, et Thaboritas eorum in
 „ Regno Bohemiæ, et Marchionatu
 „ nostro Moraviæ, in despectum totius
 „ Christianitatis pullulantes — — signan-
 „ ter vero prænominatus Petheö in A-
 „ lamanniæ, Lombardiæ, Thusciam, et
 „ aliis Italiæ partibus, alias per di-
 „ ctum quondam D. Sigismundum Im-
 „ peratorem, et Regem pro susce-
 „ ptione sacrarum suarum coronatio-
 „ num Imperialium feliciter, et votive
 „ perlustratis cum eodem Imperatore,
 „ et Rege jugiter, et non intermis-
 „ sendo, continueque suo lateri
 „ adhærendo, in quibuscunque Italiæ
 „ partibus memoratus Petheö pro no-
 „ minis exaltatione, et honoris incre-
 „ mento ipsius condam Imperatoris, et
 „ Regis cum hostibus, et æmulis ejus-
 „ dem variis vicibus certamen belli-
 „ cosum committendo, tanquam Ty-
 „ ro fortis et Athleta constans, stre-

„nuos actus militares peregrisse memo-
 „ratur. Demum vero eodem D. Im-
 „peratore, et Rege ab illis exteris
 „regionibus in hoc Regnum Hungariæ
 „prosperè et triumphali cum victoria
 „Duce Deo regrediente, prænarati
 „Ladislau, et Pethö unus, et alter,
 „et plerumque ambo pariter in Curia
 „suæ Majestatis conversando plausibi-
 „lia, et laude digna obsequia — —
 „cum summæ fidelitatis constantia im-
 „penderunt.“

*Ex Ladis-
 lauo linea
 Croatica.*

Fratres hi postquam bona partiti
 sunt, Petro Hungarica, Ladislao vero
 Croatica obtigerunt. Atque hinc gema-
 na linea exorta est, quarum alteram
 Hungaricam, alteram Croaticam com-
 pellare placet; verum quia de hac pau-
 ca comperta habeo, Tabellam solum
 Genealogicam, quoad defecit, subnecto.
 Ex Ladislao itaque procreati sunt:

Stephanus qui vixit an. 1451.		Nicolaus.	Georgius.
Petrus III. an. 1497.	Thomas II. 1502. Cons. filia Gabriellis. Sulyek de Lekche	Nicolaus II.	Stephanus II. Franciscus.
Georg. Thomas III. Benedictus Gabriel Christina Cons. Francis. III. Ladis. II. Ladis. III. Paul. Andr. Steph. 1520 1544. Nicolai Hertzeg.			
Susanna Cons. Catharina Cons. Thomas Gabriel Magdalena Cons. Nicolaus Gregor. A) Christophorus. Joannes IV. Cons. Casp. Alaghi. Caspar. Bánfi. IV. II. Simon Keglevich. III. Dorothea Bedekovich anno 1616.			
Georgius IV. Franciscus VI. Stephanus V. Cons. Susanna Orsich.		Nicolaus IV.	Ladistaus IV. ann. 1616. Consors Anna filia Benedicti Csuzi de Sz. tamás.
Gregorius III.	Adamus. Gregorius IV. Barbara.	Anna. Juditha.	
Stephanus VII.	Joannes VI. B)		

A) Immortalem sui neminis memoriam reliquit, editis patrio idioma Regni Hungariæ Chronicis, quæ ad annum 1626. perduxit.

B) Postremus lineam suam clausit Anno 1671. sepultus Lepoglavæ apud PP. Paulinos, in cujus emortuali vexillo hæc epigraphæ visitur:

Cælitibus, Regi, patriæque, thoroque Joannes.
Præmissam stabili fovit amore fidem.

Ex Petro PETRUS II. linæ Hungariæ Author
II. linea genuit tres Filias: EUPHROSYNAM. DO-
Hungari- ROTHEAM Joannis de Rozgon anno 1475.
ca. Coniugem, et MARGARETHAM; ac duos
 Filios GEORGIUM II. et JOANNEM II.
 huius tamen ramum, quod ad nostra
 usque tempora perduravit, extremo lo-
 co adservamus

GEORGIO II. qui anno 1506. flo-
 ruit, Uxor fuit Catharina de Butka,
 Relicta Blasii Buzlai; proles vero PE-
 TRUS IV. JOANNES III. ANTONIUS, et
 DOROTHEA. Fratribus his multum si-
 multatis cum Martino de Kechet Epi-
 scopo Vesprimiensi intercessit, cum e-
 nim illi bona Episcopatus Egerszeg, et
 Nova occupassent, ipse quoque die 21.
 Januar. anno 1538. Arcem eorum Tha-
 dyka per Milites, quos Sümeghini ale-
 bat, interceptit. Ex Joanne III. nati
 sunt GASPAR, qui obsidione Agriensi an-
 ni 1552 inclamuit; MICHAEL, qui infe-
 lici pugna Simonthornyensi anno 1578.
 vivus in Turcarum potestatem venit,
 BLASIUS in juventute extinctus, PETRUS
 V. PAULUS II. GEORGIUS III. Antonio
 Filii erant: AMBROSIVS, et PAULUS III.
 Ambrosius demum duas Filias genuit:
 EVAM, et SUSANNAM, cæteri omne
 defecerunt, si Michaellem excipias, cu-
 jus Filius FRANCISCUS IV. progenii
 GEORGIUM V. qui Pacificationi Vien-
 nensi anni 1606. subscriptus legitur. Præ-
 ter JUDITHAM Filiam, habuit quatuor
 Fi-

Filios : MICHAELEM IV. SIGISMUNDUM II. GASPAREM IV. et THOMAM V. sed nullius heredem invenio.

De *Joanne* II. Leopoldus Imperator et Rex Hungariæ, cum ejus trinepotem Sigismundum in Comitibus dignitatem evehit, hæc adfert: A) „ Trita-
 „ vus quoque tuus itidem Magnus
 „ quondam Joannes Pethõ de dicta
 „ Gerse, per Serenissimum olim Ladis-
 „ laum æque Regem Hungariæ, et Bo-
 „ hemiæ, ubi Serenissimam quondam
 „ Dominam Annam felicibus auspiciis
 „ sibi in Conjugem, thalamique sociam
 „ elegisset charissimam, adducique cu-
 „ rasset, ipsis statim primis adventus
 „ illius diebus, in Magistrum Curie
 „ exigentibus id meritis ac virtutis
 „ suis qualitatibus deligi meruit: quo
 „ in officio se apud eandem, usque ad
 „ supremum illius diem summa fide,
 „ prudentia, et dexteritate gessit; qua
 „ tandem e medio sublata, et divina
 „ Majestati ita disponente, vita functa,
 „ in Magistrum Curie clarissimorum
 „ quippe quondam Regie Majestatis li-
 „ berorum, quibus nihil charius, nihil-
 „ G 4 „ que

Acta licet bellis; titulis et honoribus
 aucta,

Non habuit maculam laus Petheana
 suam.

A) Literis anno 1666 datis, quarum par-
 ticulas infra quoque decerpemus.

„ que pretiosius habuit , deputatus ex-
 „ stitit ita , ut dum alii fideles Cives
 „ partim bona , et reditus Regios cu-
 „ rassent , partim thesaurum , ac supel-
 „ lectilem amplissimam conservassent ,
 „ tuitique fuissent , is rem omni thesau-
 „ ro prorsus omniue supellectile pre-
 „ tiosiore , ipsos videlicet liberos cha-
 „ rissimos sub sua cura , et custodia ha-
 „ buit : quo in officio se ita semper
 „ gessit , ut nihil amplius in eo deside-
 „ rari , aut requiri potuerit ; unde ne-
 „ minem etiam alium sui honoris , seu
 „ muneris ejusdem participem , seu col-
 „ legam habuit. “ A) Joannis huius Fi-

*Francisci
 II. proles*

lus erat FRANCISCUS II. qui ex Marga-
 retha Filia Blasii de Raska sequentes
 proles sustulit :

1. BALTHASAREM post annum 1544.
 deficientem.

2. GASPAREM II. de quo infra.

3. URSULAM Petri Forgach de Gy-
 mes,

ANNAM primum Francisci Chaky,
 deinde Georgii Fanchy Consortes.

5. JOANNEM III, de quo pariter
 infra.

GAS-

A) Expingit deinde Leopoldus scutum gen-
 titium , in quo id peculiare visitur ,
 quod superne Wladislaus Rex , hinc ,
 atque hinc Ludovicus , et Anna ejus-
 dem Regis liberi illud cingant.

GASPAR II. ex conjugē Anna Cso-*Etnepotes*
ron de Devetser præter filiam MAR-
GARETHAM duos filios eduxit: CHRIS-
TOPHORUM II. & MICHAELEM II. qui
Dynastias Tadyka, Kemend, & Razy
possidebant. Fuit Christophorus vir stre-
nuus, & manu promptus, ac singulari
certamine de adversario Turca bis vi-
ctor. Ad extremum cum Murathes Bas-
sa Arcem Bolondvára subegisset, ibidem
numero hostium oppressus cecidit anno
1600. Ex uxore Christina Bezerédi duos
sequioris sexus liberos habuit: CATHA-
RINAM Sandrino, seu Alexandro Ba-
kats, & SARAM Joanni Darabos nuptam.
Michaeli II. Christophori Fratri Conjux
Anna Sitkej peperit quidem filium STE-
PHANUM VI. sed hic hæredem non vi-
dit.

De JOANNE III. idem Leopoldus *Joannis*
Imperator in litteris supra scriptis hæc *III. enco-*
commemorat: „per Sacratissimum quon-
dam Principem, ac D. Ferdinandum
„similiter Romanorum Imperatorem, ac
„Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ &c.
„Regem, Infantem Hispaniarum &c.
„ejusdem in aula a teneris annis edu-
„catus, ob egregia sua facinora, im-
„primis quidem supremi Comititis, Ca-
„pitaneique Comitatus Sopron. nec
„non Pocillatoris honoribus, seu offi-
„ciis condecoratus exstitit; deinde ve-
„ro ad majora animum intendens, in
„Flandriam profectus, ubi sub auspi-

„ ciis gloriosissimi, felicissimi, & au-
 „ gustissimi quondam Principis Caroli
 „ V. itidem Romanorum Imperatoris,
 „ beatæ recordationis cum honore, ac
 „ laude militiæ Tyrocinium posuit; in-
 „ deque ad prætitulatam quondam suam
 „ Majestatem Cæsaream, ac Regiam re-
 „ dux factus, variis ejusdem in expedi-
 „ tionibus, nimirum in bello Germa-
 „ nico omnium gravissimo, ac maximo,
 „ et per dictum olim Carolum V. Imp.
 „ una cum ipsa quondam Cæsarea Re-
 „ giaque Majestate feliciter confecto,
 „ Babilchienlique, ac Szigethiensis. pæ-
 „ nes Serenissimum quondam Principem
 „ similiter Ferdinandum Archiducem Au-
 „ striæ, Filium utpote illius charissi-
 „ mum, contra exercitum Turcarum Im-
 „ peratoris gesto, eorum supremi Ca-
 „ pitaneatus officio fruens, optimi mi-
 „ litis, et Capitanei gloriam est conse-
 „ cutus. Ultimo tandem, quo posteris
 „ quoque suis præclarissimum domesti-
 „ cæ laudis exemplum, ac sempiterna
 „ memoria remaneret, dignitatem Ma-
 „ gistri Cubiculariorum in Hungaria cum
 „ solito, et ab antiquo ejus salario,
 „ omnibusque jurisdictionibus, condi-
 „ tionibus, autoritate, prærogativis,
 „ et honoribus, quibus cæteri Magistri
 „ Cubiculariorum usi sunt, et gavili,
 „ utunturque, et gaudent, fuit adeptus.
 „ Postquam Dynastiam Sztropkoviensem
 „ posteris utriusque sexus impetrasset, ob-
 „ iit,

iit Viennæ Austriæ, ibidemque apud PP. Augustinianos tumultus est cum hac epigraphe:

Monumentum Generosi, et Magni- *Et epitaphium*
fici D. Joannis Petheö L. B. in Ger-
se, Serenissimi Principis DD. Rudolphi Imp. Consilarii, et Cubiculariorum Regni Hungariæ Magistri, nec non partium Regni Hungariæ Cisdanubianarum Supremi Capitanei constituti. In bello contra Fridericum Ducem Saxonie inter ceteros Capitaneos Regni Hungariæ primus adfuit, Capitaneatus Cassov. Sopron. Comarom. Zoliensem per successionem summa cum laude gessit, novissime Generalis, et Supremus Partium Regni Hungariæ Cisdanubianarum Capitaneus constitutus, non tam ætate, quam mole negotiorum obrutus diem suum obiit 22. Januar. 1578, ætatis 53.

Ex Coniuge Elisabetha de Zinzen- *Ejus libri.*
dorf præter FRANCISCUM Filium, qui Jaszoviz Præpositus fuit, reliquit GASPAREM III. et STEPHANUM IV. Gaspar ducta in matrimonium Ursula de Nadasd, Martini Czobor Relicta, quinque liberos progenit, quorum quatuor MARIA, CHRISTOPHORUS III. JOANNES V. et MICHAEL in tenera ætate obisse videntur. MARGARETHA postquam ad nobiles annos pervenit. duos Maritos habuit, utrumque Törökium, alterum Ste-

Stephanum de Enning, alterum Joannem, nisi fallor, de Telekes dictum.

Stephanus IV. Vir militari scientia longe clarissimus, et post minores Præfecturas, legionis Tribunus, in expeditionem Dacicam, cui Sigismundus Forgách præerat, comes ivit. At faustis initiis exitus non respondit. Cum enim per fines Moldaviæ, et Poloniæ copias reduci oporteret, Stephanus in angustiis deprehensus, cum plurimis e nobilitate Hungarica interfectus est anno Christi 1611. Conjugem duxerat Annam Kiscaucha de Czehanovecz Polonam, ex qua nati sunt

*Stephani
IV. proles*

MICHAEL III. de quo infra.

SIGISMUNDUS III. improlis.

FRANCISCUS IV. Societatis Jesu Sacerdos.

CHRISTINA Sanctimonialis.

HELENA pariter Sanctimonialis.

SUSANNA.

ANNA.

Anonyma Consors Czizovszky.

STEPHANUS V. qui ex Coniuge Catharina Melith de Pryber genuit quidem JOANNEM, hic vero ex Priska Palagyî CASPARUM; sed Caspari filius FRANCISCUS Claram Kapy Viduam sine liberis reliquit.

Ex MICHAELE III. et Juditha Péchy progenitus est Sigismundus IV. a Leopoldo Cæsare anno 1666. in numerum Comitum, solenni diplomate adlectus.

Lau-

Laudes, quas de eo Cæsar literis suis *Sigismundi V. laudes.*
 inferuit, hæ sunt: „ Statim in adoles-
 „ scentia ipsa, inquit, amore patriæ, e-
 „ jusque ab hostilibus infestationibus
 „ perennium, et naturalium Christiani
 „ nominis hostium Turcarum rutandæ
 „ studio, ac de Augusta domo nostra
 „ benemerendi desiderio, militari disci-
 „ plinæ te applicasti, ac ubi, et quam-
 „ primum tumultus, ac intestinæ feditiones
 „ sub felici regimine suæ Sacratissimæ
 „ Cæsareæ, et Regiæ quondam
 „ Majestatis paternæ per Georgium olim
 „ Rákóczi Seniores Transilvaniæ Prin-
 „ cipem suscitati, ac exortæ fuissent,
 „ succrevissentque, et viguissent, licet
 „ eorum multi Regnicolarum partim
 „ metu perculsi, partim novitate rei
 „ pellecti, a constantia, fideque, et
 „ fidelitate Deo inprimis, ac deinde
 „ eidem quondam suæ Majestati Sacræ-
 „ que Regni nostri prædicti Coronæ de-
 „ bita leviter, ac temere deflexissent, et
 „ descivissent, atque contra legitimum
 „ Regem, et publicum Regni bonum, arma
 „ sumpserint, tu tamen Sigismunde Pe-
 „ theo de anteducta Gerse avitæ vir-
 „ tutis memor, nec tua, ac tuorum im-
 „ pendentia pericula pertimescendo, vel
 „ facultatibus expensisque tuis parcen-
 „ do, cum jactura, et amissione etiam
 „ omnium bonorum, ac fortunarum tua-
 „ rum temet ad illibate contestandam
 „ tuam fidelitatem, et obsequia inde ad
 ha-

„ hasce partes contulisti, et cum ad
 „ commune huiusmodi exortum incen-
 „ dium restringendum vires undique
 „ colligerentur, tu quoque inter alios
 „ fideles nostros præsto fuisti, in Ca-
 „ stra animose condescendisti, sub au-
 „ spiciis prælibatæ quondam paternæ
 „ Majestatis contra exercitum Rakoc-
 „ zianum sedulam, et fidelem operam
 „ impendisti; solutis demum Castris,
 „ sedatisque belli procellis, primo qui-
 „ dem Onodienfis Capitaneatus officio,
 „ quod etiamnum benigna nostra cum
 „ satisfactione administras, insignitus,
 „ ad omnem occasionem strenuum, et
 „ cordatum Ducem, et militem pariter
 „ te exhibuisti, et multis dimicationi-
 „ bus, et variis Turcarum excursioni-
 „ bus reprimendis, ac præliis in perso-
 „ na interfuisti, jugique felicitate sem-
 „ per victoriam reportasti; deinde ve-
 „ ro ad Officium Vice-generalatus Cas-
 „ sovienfis, quo in præsentiarum quo-
 „ que summa cum laude fungeris, pro-
 „ moveri meruisti. Ad quam quidem a-
 „ nimi tui fortitudinem, et declaratam
 „ hactenus in rebus agendis dexterita-
 „ tem, aliis quoque ingenii laudabili-
 „ bus qualitatibus, ac virtutibus acce-
 „ dentibus, omnino te dignum judica-
 „ vimus, qui in numerum quoque fide-
 „ lium nostrorum Camerariorum, et
 „ Consiliariorum Hungarorum simul, et
 „ semel adscisceris. Quorum omnium
 „ tam

„ tam præmissorum, quam etiam alio-
 „ rum — — gratia, motu proprio, a-
 „ nimoque deliberato, ex certa nostra
 „ scientia, et potestatis nostræ plenitu-
 „ dine, te Sigismundum Pethö præno-
 „ tata Gerse ex ordine, et numero
 „ Inpradictorum Regni nostri Hungariæ
 „ Magnatum, eis quo hactenus tu, ac
 „ Majores Progenitoresque tui semper
 „ versati estis, benigne eximentes, ac
 „ per te Annam Paczoth Confortem,
 „ nec non Franciscum, Sigismundum,
 „ Ladislaum, et Stephanum Filios, item
 „ Claram, et Evam, Christinam, Ju-
 „ ditham, ac Elisabetham Filias tuas,
 „ hæredesque, et posteritates vestras
 „ utriusque sexus universas veros Co-
 „ mites vulgo a Germanica natione Groff
 „ iuncupatos fecimus, creavimus, et
 „ Comitis titulo decoravimus, ac in-
 „ signivimus „ &c. Cæterum Sigismun-
 „ dus anno 1673. Oppido suo Sztropko
 „ PP. Franciscanos induxit; ne vero Cæ-
 „ nobium, quemadmodum pollicitus fuit,
 „ perficeret, mors superveniens prohibuit.
 „ Sepultus est in Ecclesia Arcis Sztropko
 „ cum hac inscriptione:

*Fjusdem
 Epitaphi-
 um.*

Obiit Illustrissimus Comes Sigismun-
 „ dus Pethö de Gerse, L. B. Eques
 „ Auratus, S. R. Maiestatis Consili-
 „ atius, Camerae Præses, Partium Re-
 „ gni Hungariæ Superioris Vice-Ge-
 „ neralis, Arcis, et Præsidii Onod
 „ Supremus Capitaneus, et Inelyti
 „ Co-

Comitatus Zemplinienſis Supremus Comes. A. D. 1675. die 14. Aprilis. ætatis ſuæ 53. Requieſcat in pace.

Et proles.

Ex ejus Filiabus CLARA in domum Semſeyanam; EVA Adamo de Perren; ELISABETHA Ladislao Barkóczy; SUSANNA Franciſco Barkóczy elocatæ ſunt: Ex Filiis vero STEPHANUS VIII. improlis obiit, cujus Uxor Chriſtina Kapy, ſpretis mundi illecebris, in Sanctimonialium Cænobium, ſe abdedit. LADISLAUS VI. ex Conjuge Clara Prényi unam Filiam reliquit ROSALIAM Sigismundo Palotsai nuptam. SIGISMUNDUS V. in thori ſocietatem Evam Forgách adlegit, ex qua natæ ſunt duæ proles: JULIANA Alexandri Vétſei Conſors, et MICHAEL VI. Vir juris ſcientia clariffimus, et Comitatus Zemplinienſis plures annos Comes, ſed hic in CAROLO Filio deſecit, Filia POLYXENA in thorum Antonii de Peren tradita. FRANCISCUS IX. denique cum Maria Prényi eduxit Filiam Homonymam primum Comiti Keglevich, dein de L. B. a Körver, demum Alexandro Leopoldo Caſtelli nuptam, et Filium SIGISMUNDUM VI. generis ſui poſtremum. Hic ex priore Uxore Roſalia Chaky (altera Helena Skavinski, aut ſterili, aut prolibus, ſi quas habuit, demortuis) genuit quidem Filium FRANCISCUM X. ſed Patri anno 1732. præmor-

Sigismundus VI generis ultimus.

mortuus est, Filia vero CLARA postquam a vinculo Thomæ Szirmai soluta fuisset, in Domum Brankovichianam enupsit.

IX.

DE ZECH, VEL SZÉCH.

(Fig. 9. & 10.)

Genus Balogh; vel ut veteres scribebant, Bolwgh in Provincia Gö-mörienſi, vicinisque Agris late dominabantur. Visuntur illic hodieque rudera Arcis Balogvára, quæ genti nomen dedisse, aut certe ab ea accepisse creditur. Atque huc natales suos Zechii, vel Széchii extra controversiam referunt: quotquot enim Instrumenta legere eatenus licuit, de genere Balwgh eos fuisse produnt: quod genus tamen vetustissimum esse ipsa nomenclatura satis ostendit, ante cladem tamen Tartaricam, quæ anno Christi 1241. exenit, nihil, quod exploratum sit, de eo adferri potest.

Primus itaque e tenebris sub tempora Belæ IV. Regis emergit IWANKA, aliis ANCHA, JOANKA, seu JOANNES de

DECAS II.

H

ne-

Széchii
de genere
Balwgh
oriundi.

Majores
Széchyo-
rum.

nere Bolugh, cujus Filius NICOLAUS mares duos genuit: PETRUM anno 1333. Neogradienſium Comitem, ac Caſtellanum de Zonda, et DIONYSIUM, a quibus nova ſtirpis diviſio orta eſt; cum enim Petri poſteri Gaſtrum Felső Lindva in Provincia Caſtriferrei adepti eſſent, indidem ſcribi, vocarique cœperunt, veteri apellatione de Rimafzéch ab hæredibus Dionysii retenta. Nos ramm Felső Lindvenſem, ut qui citius exaruit, ante perſequemur.

*Linea Fel
ső lindven
ſis.*

Petrus, quem ſupra memoravimus, duobus, quos procreavit, Filiis inclaruit; nomen alſeri IWANKA ad annum 1347. Dapiſerorum Regalium Magiſter, ampliores, quibus digniſſimus erat, honores ut ne adiret, mors immatura fecit: alter NICOLAUS II. ſummis Hungariæ Heroibus comparandus. Virilem ætatem

*Nicolai II
magiſtra-
tus.*

vix attigit, cum Scepuſienſem, Sároſienſem, et Neogradienſem Provincias gubernandas accepit. Atque hoc tempore Joannes Bohemiæ Rex cum Cracoviam invaſiſſet, a Ludovico I. Rege cum Petro Pohárus in ſubſidium Polono miſſus eſt, qui ab invaſione, ut loquitur Thuroczius, A) ac impugnatione, et devaſtatione ejusdem Regis Bobemiæ Regnum ipſum, ac Civitatem de obſidione liberando defenſarunt, et in poteſtate ejus-

A) Chronicorum Parte III. Cap. V.

ejusdem Régis, cum prosperitate rever-
tentes reliquerunt. Bello Neapolitano ita
se gessit Nicolaus, ut aviti Castrî Ba-
logh confirmationem ab eodem Ludo-
vico emeruerit. Abhinc Proceribus, quos
Barones vocamus, adlectus, Bani Ze-
vrinienfis, Croatiae, Dalmatiae, totius-
que Sclavoniae, tum Judicis Curiae Re-
giae, demum ipsum Palatini officium in-
signi cum laude administravit. Plures
legationes ad Principes, et Pontifices
obiit, Romanque ipsam pietatis causa
accessit, ut testantur literae sequentes:
 „ Urbanus Episcopus Servus Servorum
 „ Dei dilectis Filiis Capitulo Basilicae
 „ Principis Apostolorum de Urbe salu-
 „ tem, et Apostolicam benedictionem.
 „ Quia Venerabilis Frater noster Joan-
 „ nes Episcopus Vacienfis, ac dilecti
 „ Filii Nobilis Vir Nicolaus de Zech-
 „ miles, Regalis Curiae Hungariae Ju-
 „ dex, et Magister Cato Praepositus Ec-
 „ clesiae Demes. Vesprimienfis Diace-
 „ cesis, Decretorum Doctor, Ambas-
 „ siatores charissimi in Christo Fili no-
 „ stri Ludovici Régis Hung. illustris,
 „ ad nostram praesentiam destinati, ha-
 „ rum latores, causa devotionis ad Ur-
 „ bem se conferunt de praesenti, volu-
 „ mus, et devotioni vestrae praesentium
 „ tenore mandamus, quatenus dictis
 „ Ambassiatoribus, et eorum Sociis,
 „ ac Familiaribus sacrum fudarium hac
 „ vice duntaxat congruo tempore o-

„stendatis. Datum apud Montem Flata-
 „sconem 15. Kalend. Julii anno 8. A).

*Ejusdem
 Filii.*

Vitam porro Nicolaus produxit ultra annum 1384. quaternosque liberos reliquit: JOANNEM II. nimirum, FRANKONEM, vel FRANCISCUM, NICOLAUM III. et PETRUM II. qui in matrimonio Saram incertum qua ex familia habuit. Hæc Provinciæ Abaujvár. possessiones Ujvár, et Közép nemphy sub annum 1393. Sigismundo Regi dedit, ab eoque Oppidum Kőrmend in Comitatu Castriferrei accepit. Cæterum idem Rex quatuor his Fratribus anno 1391. Jus Patronatus in Abbatiam S. Gothardi concessit, quod Bonifacius Pontifex Romanus decennio post ratum habuit. Tres nullum, quod sciam, hæredem reliquerunt:

*Nicolai
 III. Filii.*

Unus Nicolaus III. anno 1409. Tavernicorum Regalium Magister ex Helena de Gara Nicolai Palatini Filia, successionem Felső Lindvensem conservavit. Eo enim ex matrimonio nati sunt præstantissimi quatuor Filii, quorum syllabus hic est: B)

I. JOANNES III. Comes Comitatus Comaromienfis, et anno 1459. Zala-di-

A) Seu anno Christi 1370.

B) Incertum est, quo Lucas, et Joannes filii Lucæ de Zéch, qui anno Christi 1429. vivebant, pertineant.

diensis, qui in Conventu Némethujváriensi cum cæteris factiosis Fridericum Imperatorem Hungariæ Regem renunciavit.

2. THOMAS itidem Comes Comaromiensis, et sub Alberto Rege Thesaurarius, *Vir*, ut inquit Thuroczius, *dignus Viri nomine, formaque, et corporis dispositione inter cæteros Regni Hungariæ Primores non ultimus.*

3. DIONYSIUS III. sacre militiæ adscriptus, post administratum Nitriensem et Agriensem Episcopatum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, et Archiepiscopus Strigoniensis creatus est. Anno 1453. Basilicam Metropolitanam Strigoniensem solenni ritu consecravit, eamque adeuntibus indulgentias publicis literis concessit, quarum pars ita habet :
 „ ut Ecclesia intemeratæ Virginis Mariæ, ac S. Alberti Pontificis, et Martyris, quam autoritate Apostolica hodierno die Dominico assistentibus nobis Reverendis in Christo Patribus DD. Mathia Vesprim. Demetrio Zagrab. Nicolao Nitriens. Gregorio Mylkov. Stephano Streverien. et Thoma Nándorab. Dei, et Apostolicæ Sedis gratia Episcopis, consecravimus, et cum debitis solennitatibus, et cerimoniis dedicavimus, eandemque dedicationem, seu festivitatem dedicationis hujusmodi in dicto die Dominico festum S. Martini Epi-

Dionysius Cardinalis et Archiepiscopus Strigoniensis.

scopi semper immediate sequenti perpetuis temporibus celebrandam, et solenniter peragendam instituimus, congruis frequentetur honoribus“ &c. Obiit teste Oláho anno Domini 1465. diem vero mortis adservavit mutilum epitaphium, quod in Arce Strigonienfi erutum est, et sic habet:

Ejus Epitaphium.

Ech S. R. E. S. Cyriaci in Thermis Presbyter Cardinalis, Archiepiscopus, Comes perpetuus Strigonienfis, Primas, S. Sedis Apostolicæ Legatus natus die 1. Februarii.

Nicolai IV. Filii. 4. NICOLAUS IV. natus minimus, anno 1469. Agazonum Regalium Magister, in quem tribus Fratribus sine hærede decedentibus, universa bona reciderunt, adeoque fundis, et opibus increvit, ut in publicis Comitibus anno 1498. celebratis inter eos census sit, quos Banderium alere oportuit. Ducta in matrimonium Coniuge Barbara Bánfi de Alsó Lindva, duorum Filiorum Pater effectus est: JOANNIS IV. sed qui defecit, et THOMÆ II. Comitatus Castriferrei Supremi Comitibus. Hic jure Patronatus in Abbatiam S. Gothardi, quod Majoribus collatum esse meminimus, turpiter abusus est. Facinorosa Theophilus Heim compendit recitat in hæc verba: A) quod duos

A) In Notitia Historica ejusdem Abbatiae pag. 77.

duos Fratres de adulterino sigillo suspectos, carcerum squaloribus castigari fecerit in omnes vero ea animadverterit asperitate, ut haud raro nonnulli eorum, arrepta fuga, de pacatioris, honestiorisque vitæ genere sibi prospicere egerentur; quod idem Thomas molendina, et vineas in bonis Abbatiae denuo erigi, ac plantari, colonorum duntaxat Abbatialium qua laboribus, qua sumptibus curarit; idemque Plebanum de possessione Gyarmath ad eandem Abbatiam pertinente captum ad Castrum Lindra deduci, ac in carceres compingi, tum et Colonos Abbatiales in vincula conjici jusserit &c. Obiit in clade Mohatsiana anno 1526.

Thoro sociarat Magdalenam Székely ab Ormosd, quæ quidem ei peperit STEPHANUM Filium, et MARGARETHAM Filiam, sed Stephanus Patri simillimus eo prolapsus est, ut dicto jure Patronatus anno 1528. publico judicio excideret. Verba Judicium sunt: *Prænotatum Stephanum filium dicti quondam Thomæ de Szécb in causam attractum pro minus justa, et indebita ejusdem Thomæ de Szécb Patris sui in ipsam possessionem dictæ Abbatiae, bonorumque ejusdem intromissione, proventuumque ejusdem per 20 annos perceptione, in amissionem prædicti Jurispatronatus sui, si quod virtute Privilegorum in dicta Abbatia habuisset, et insuper in refusionem, et satisfactionem prædictorum proventuum per dictos 20. an-*

nos perceptorum in toto 40000. flor. auri faciendam præfato duntaxat D. Regi solvendorum convictum, et aggravatum fere.

Stephanus de Felső lindva postremus

Prolibus orbus lineam Felső lindensem sub annum 1535 conclusit; Margaretha Soror in alienas domos enuplit; primum quidem Nicolao Comiti a Salmis, deinde Pyrrho ab Arco tradita. Utrobique fuit fecunda, sed liberi materna bona obtinere non potuerunt, jure enim conventi, post longam litem, causa ceciderunt, fundis Széchyanis de Felső lindva alteri ramo de Rimaszéch, quem jam exequemur, attributis.

Linea de Rimaszéch.

DIONYSIUS Nicolai I. Filius, et Petri I. Frater anno 1335. cum Banatu Zewrinienfi, Dapiferorum Regalium Magistri munus tenuit, atque istud plures annos in Aula Caroli I. Regis administravit. Vapulat ejus nomen apud Thuroczium, A) quod cum Bazarad Vajvoda Transalpino bello minus necessario, et ad exitum funesto Hungaros implicuerit. Ex Dionysio natus est BLASIUS, ex Blasio vero DIONYSIUS II. et PETRUS III. de Ranzéch dictus. Hujus Filiorum alter JOANNES III. in Sacerdotio vitam exegit, alter SIGISMUNDUS sine liberis, quoad conjicio, decessit. Exstat utriusque memoria ad annum 1414. quo Cæno-

A) Chronicorum Parte II. Cap. 97.

nobium B. Annæ Ordinis Eremitarum S. Pauli I. Eremitæ in Hanghonvölgye a Majoribus exstructum novo beneficio auxerunt, et compluribus agris interpossessiones Hangon, et Szentsimon sitis donarunt.

Petri III. Frater DIONYSIUS II. præter PROCOPIUM Filium, qui literis caruisse videtur, genuit insuper FRANK, vel FRANCISCUM II. Hic et cognati liberalitate Sigismundi Regis anno 1415. pagos aliquot in Pesthiensi, et Neogradensi Provinciis adepti sunt, ipse contra fundos non paucos, quos in Comitatu Gömöriensi habebat, anno 1429. Andreæ Filio Oth de Traja pignori opposuit. Reliquit Filium NICOLAUM V. qui ex Conforte Dorothea sustulit CATHARINAM Nicolao de Buzlo nuptam, PETRUM IV. cujus Filia JUSTINA in manus convenit Stephano de Jánosfi sub annum 1507. demortuo, et LADISLAUM. I.

Fratres hi avitum Castrum Balog amiserunt per notam, ut loquitur Mathias Rex in literis anno 1460. datis, „in-
 „ fidelitatis eorum, quam ipsi ex eo,
 „ quod non advertentes periculum hujus Regni nostri, præfatum Castrum
 „ eorum Balog manibus Bohemorum latronum, exterorum scilicet hominum,
 „ hoc Regnum nostrum igne, et præda vastantium tradiderant, ex eodemque
 „ Castro iidem latrones varias, et no-

*Amittit
 Castrum
 Balogvá-
 ra.*

„ tabiles deprædationes possessionum, et
 „ villarum invasiones, combustiones-
 „ que, et desolationes, ac Nobilium,
 „ et ignobilium captivationes, et gra-
 „ vium homagiorum exactiones, in ipso
 „ Regno nostro usque ad illud tempus,
 „ quo nos personaliter hujusmodi Ca-
 „ strum Balogh inter cætera Castra,
 „ ac fortalitia obsideremus, et idem
 „ non sine gravibus expensis, ac labo-
 „ ribus expugnaremus; commiserunt,
 „ incurrissent. “ Castrum porro illud eo-
 dem anno Mathias Rex Ulrico de Kom-
 jathi donum dedit, in plurium Hero-
 rum potestate subinde fuit, quoad sub an-
 num 1481. e dominio Ladislai de Roz-
 gon exemptum est.

LADISLAUS I. cujus supra memini-
 mus, avitis fundis Castellum Enyiczke,
 quod in Provincia Abaujvariensi est,
 cum circumfita ditione adjecit, in ea-
 que more patrio anno 1500. status est.
 Habuit in matrimonio Annam Loránti
 de Serke, plurium Filiorum Matrem,
 nomina eorum sunt:

Ladislai I. JOANNES V. thoro Euphrosynæ
I. Filii. Forgách de Gyimes junctus, cui Ludo-
 vicus Rex anno 1524. universa bona
 Andreæ Orros de Kapolna, et Petri de
 Csenteháza, quæ in Comitatu Gömörrien-
 si, et Borsodiensi erant, donavit.

2. FRANCISCUS III. cujus Viduam
 ad annum 1525. Catharinam de Deren-
 chen lego. Ex his duobus Fratribus su-
 spi

spicor fuisse progenitam geminam CATHARINAM, quarum altera Petro Károlyi de Nagy Károly, altera Balthasari Bornemisza in matrimonium data est.

3. VALENTINUS.

4. MICHAEL.

5. DEMETRIUS, qui ex Conjuge Petronella Serényi de Kis Serény genuit ANNAM ad annum 1572. Wolfgangi Baso Confortem, anno vero 1578. Francisci Rhédey de Kis Rhéde Viduam.

6. LADISLAUS II. qui Castellum Derenchen et Kapolna a Ferdinando I. Rege anno 1545. impetravit. Uxorem habuit Ursulam Thibaj.

7. PETRUS IV. A)

8. NICOLAUS VI. de Dobocza dictus, cum Fratribus Demetrio, et Ladislao nullum non movit lapidem, ut bona deficientis Stephani Széchy de Felső Lindva sua faceret, sed id posteri demum impetrarunt: ante annum 1550. e vivis excessit, relicta Conjuge Anna Zolyomi de Albes, ex qua suscepit ANNAM ad annum 1558. Georgii Liptaj Uxorem, et GEORGIUM I. qui vixit anno 1572. genuitque ex Magdalenâ Rhédej SARAM Francisco de Chetnek

A) Andreas Széchy, qui sub annum 1580: cum Margaretha Nyári de Bedegh, vixit, ex quo horum genitus sit? non constat.

mek elocatam, et THOMAM III. Hic fago non minus, quam toga illustris, patriam et Miles gladio, et Senator consilio egregie juvit. Obiit in cana senectute anno 1618. die 9. Februar. sepultusque est in Sacello Arcis Muranyienfis, ubi in ejus sarcophago stanneo hæ literæ visuntur;

Thomæ Hic D. Comes de Rimaszécs S. C.
III. Epitaphium. C. G. E. A. S. C. R. M. C. M.
 P. R. S. H. G. R. V. S. C. D.
 R. D. M. D. A)

Et proles. Nuptias ter celebravit, matrimonium semper fœcundum nactus. Prima Uxor Barbara de Peren enixa est GEORGIIUM II. de quo infra, et CATHARIAM Ladislao Gyulafi de Ráthoth thoro conjunctam. Altera Catharina de Batthyan has proles habuit: NICOLAUM VII. qui cum Maria Banfi de Also lindva in conjugio, sed sterili vixit, MICHAELEM II. THOMAM IV. et STEPHANUM II. cui ex Sophia Bánfi de Also lindva natus est Filius THOMAS V. Mortuo præmature Patre in tutelam datus fuit Dionysio Patruo, sed hic eo mu-

A) Principium monogrammatum sic exponi posset: Supremus Comes Comitatus Gömörienfis Eques Auratus, Sacræ Cæsareæ Regiæ Majestatis Curiae Magister, Partium Regni. Superioris Hungariæ Generalis. Cætera Oedipo egent.

munere adeo intemperanter usus est, ut etiam postquam adolevit Thomas, ei literas, et bona reddere pernegaret. Res ad Comititia anni 1647. perlata est, quorum quidem autoritate decretum fuit, ut Thomas in integrum restituere-
tur, sed dum negotium confit, fato suo, nullo relicto hærede, perfunctus est. Postrema denique Thomæ III. Uxor Margaretha Forgách de Gyimes anno 1572. nata, peperit DIONYSIUM IV. de quo infra; MAGDALENAM, aliis ELISABETHAM Georgio Comiti a Zrinjo; MARGARETHAM Ladislao Deseffwffi de Csernek, et EUPHROSYNAM Stephano Sibrick de Szarvaskend matrimonii fœdere copulatas.

GEORGIUS II. Thomæ III. Filius ad ampla, quæ a patre acceperat bona, majores accessiones fecit. Anno enim 1520. Castrum Zolyo-liptse in familiam suam intulit, ut quoddam Diarium testatur in hæc verba: *Illustriissimus, inquit, Comes, et D. Georgius Széchy, Arcis Liptsæ (depositis deponendis duobus Generis demortui Caspari Tribellii, D. Casparo Révaj videlicet, et D. Stephano Orlaj) Dominus designatus, et publice declaratus, Arcem cum tota ditione occupavit.* Anno vero insequente ampli census Dynastiam Muranyensem, postquam pro ea centum florenorum millia profudisset, sibi adfirmavit. Vir alias strenuus, indigno fato periit: cum enim

enim sui securus, somnum caperet, duplici plumbea glande sub dextra mamilla trajectus est. Cadaver Sacello Arcis Muranyiensis illatum, et eleganti stanneæ tumbæ inclusum, hoc epitaphio inscribitur:

*Georgii
II. Epita-
phium.*

Illustrissimus D. Georgius Széchy de Rimaszéch, Supremus, ac Perpetuus Comes Comitatus Gömörien-
sis L. B. Arcis Murány, Lipche, Balogh, et Felső lindva, Cubiculariorum Regionum per Hungariam Magister, Eques Auratus, Sacræ Cæsareæ, Regiæque Majestatis Consiliarius, occisus sub Arcē Barko die I. Septembris; MDCXXV. Vixit annis 48.

Conjux Maria Drugeth ibidem Marito apposita jacet. Novem proles peperit, quarum nomina leguntur perinde in Matris epitaphio, quod ita habet:

*Et ejus
Conjugis.*

Illustrissimæ ac Magnificæ Dominæ Comitissæ, Mariæ Drugeth de Homonna, Illustrissimi, ac Magnifici Domini quondam D. Georgii de Rimaszéch &c. Relictæ Viduæ, quæ annos XVII. vivens in matrimonio cum D. Marito suo, Divina benedictione novem liberos vidit: Joannem, Petrum, Samuelem, et Georgium; nec non Filias Mariam, Barbaram, Magdalenam, Catharinam, et Evam de Rimaszéch progeniit. Demum in viduitate annis XVII. ac IX. mensibus

ex-

exactis, ac interea fere quadragenalibus morborum generibus Christiana patientia devictis, anima Sacro Viatico pie instructa, naturæque debito perfoluto anno Dni MDCXLIII. die XXVIII. mensis Maji, hora VI. matutina, ætatis vero suæ LIV. corpore quidem in hanc tumbam, anima vero in cœlestem patriam commigravit; per Filias Mariam, Catharinam, et Evam de Rimaszéch &c. Dei beneficio superstites pietate, et observantia erga Matrem desideratissimam ductas erigi curata: cujus anima sit in benedictione.

Filiæ hæ in amplissimas Familias *Filiarum* enupserunt; nuptiarum vero dies, et *matrimonia.* annos idem Diarium, cujus paulo ante meminimus, hunc in modum adnotavit: Anno 1627. nuptias celebrat Illustrissimus Comes, ac Dominus Stephanus Bethlen, Gabrielis Transilvaniae Principis ex Fratre nepos Andoviæ (Jolsvæ) 30. Maji cum Illustrissima Virgine Maria Széchi Filia Illustrissimi Comitis Georgii Széchi jam demortui. Mortuus est hic Comes Bethlen Anno 1632. in exitu Anni. Maria vero alterum Maritum accepit Franciscum Vesselényi de Hadad Regni Hung. Palatinum.

Anno 1627. persequitur Diarium, die 21. Junii altera Filia præfati D. Georgii Széchy desponsata est, et statim copulata Illustrissimo Domino Comiti Ad-

damo Thurzo nomine Barbara, anno ætatis suæ 13. Nuptiæ celebratæ sunt Lipcbæ anno 1629. die 17. Junii. Barbara hæc postquam Conjugem amisit, alterum Adamum Forgách de Gyimes elegit.

Anno 1641. die 9. Februar. Comes Gabriel Illyésbazius nuptias celebravit Lipcbæ cum Illustrissima Domina Comite Eva Széchy.

Ultimæ denique Catharinæ ita commemorinit: Anno 1649. Spectab. et Illustrissima Domina Catharina Széchi, Confors Magnifici Domini Joannis Listbii de Köptsény, hæreditaria Domina Arcis Lipcbensis facta est. Alter Catharinæ Maritus fuit Sigismundus Prépostvári de Lokach.

*Dionysii
IV. proles*

DIONYSIUS IV. Thomæ III. Filius et Georgii II. Frater, ex Sara Draskovich de Trakostyan, quam sibi sociarat, duas Filias, uno plures Filios procreavit, et **JULIANNA** quidem Comiti Francisco Kéry de Ipolykér, **MARIA** vero in domum Sennyeianam tradita est. Ex Filiis **CASPARUS** anno 1663. in contubernio Nobilium Tyrnaviæ studuit, in ejusdemque Urbis Academia philosophiæ Baccalaureatum suscepit, sed antequam ad legitimam ætatem pervenisset, extinctus videtur: **GEORGIUS III.** Uxorem duxit Mariam Theresiam Keglevich de Buzin nullo connubii fructu, quin haud ita multo post mortuus,

us, eam alteri marito Sigismundo Drugeth de Homonna reliquit.

PETRUS V. Comitatus Castriferrei *Petrus V. familie possidemus*
 Supremus Comes, et Arcis Günsienfis
 Herus, cum aliis virtutibus, tum Romanæ Religionis propugnandæ, dilandæque studio conspicuus fuit. Ejus potissimum opera, et autoritate factum est, ut anno 1671. Günsienses Parociam cum geminis Ecclesiis, quarum altera D. Jacobo, altera D. Emerico dicata erat, Catholicis restituerent. Ultimus gentem Széchyanam conclusit anno 1685. e vivis ereptus. Quanquam enim matrimonio Theresiæ de Batthyán illigatus fuisset, prolem tamen aliam non invenio, quam CATHARINAM ELISABETHAM, quæ subinde Comitem Franciscum de Nadasd Maritum habuit.

X.

DE ZECHEN, VEL
SZÉTSÉNY.

(Fig. 9. & 10.)

*Origo Fa-
milie pro
habilitate
de genere
Aba.*

Familia de Zechen vetustate, gestis-
que amplissimis Magistratibus insigni,
ac præterea Carolo I. Hung. Regi, ut
infra dicemus, necessitudine innexæ, co-
gnomen dedit Zechen, velut in præ-
sens scribimus, Szétsény Provinciæ Neo-
gradienſis oppidum; sed cum antea
nullum certum, stabileque nomen ha-
beret, de ejus origine, deficientibus
præsertim monumentis, ipsaque ante tre-
centos fere annos extincta, nihil, quod
pro certo affirmem, succurrit. Interea,
si quid conjectura assequor, suspicor
eam de genere Aba fuisse. Habeo ea-
tenus fragmentum, in quo hæc recipi-
untur: Anno 1339. coram Comite Pau-
lo Judice Curie Regiæ, Thomas Vajvo-
da Transilvanus, et Comes de Zonuk,
cum ad eum omnes possessiones Samuelis,
filii Joannis, filii Chobanka recidissent,
tradit Jus patronatus Monasterii de Sadr
pro possessione Zádány, quam ei confert
Ma-

Magister Emericus filius Pauli, filii Kompoldi, ad quem pariter reciderunt omnes possessiones Pauli, filii Petri, filii ejusdem Chobanka. Constat autem et Chobankajos, et Kompoldios de genere Alba fuisse, neque video, quomodo illorum possessiones in Thomam recidissent, nisi illis sanguine junctus fuisset. Sed hæc, ut dixi, intra conjecturam.

Sub Ladislao Cumano, et Andrea *Thomæ*
 Veneto Hung. Regibus floruit Magister *filius Far-*
 FARKASS, cujus Filius THOMAS anno *kassy me-*
 1319. Comes Orodienfis, Barsienfis, *rita.*
 Syrmiensis, et Judex Cumanorum, nec
 non Castellanus de Hoznus, et de Solum,
 universa latifundia Petri de Pylin
 acquisivit. In literis donationis Carolus
 Rex hæc ejus merita recenset: „ tunc
 „ cum Mathæus Filius Petri de Trin-
 „ chinio, notorius æmulus noster, et
 „ capitalis Regni nostri inimicus, cre-
 „ cto vexillo suæ perversitatis, ausu
 „ temerario, et ex præsumptuosa au-
 „ dacia, contra nostram Majestatem,
 „ et fideles Nobiles Regni nostri pro-
 „ cedendo, aggregata sibi gente, pro-
 „ pe Civitatem nostram Cassa pugnam
 „ nobiscum habuisset, et conflictum:
 „ ubi Deo auxiliante, et Sanctorum
 „ Regum nostrorum prædecessorum ju-
 „ vamine opitulante, victoriam lauda-
 „ bilem habuimus, et triumphum; idem
 „ Magister Thomas cum sui proprii,
 I 2. „ et

„ et multorum suorum proximorum,
„ et Nobilium fervientium cæde, et
„ sanguinis effusione, nec non in ob-
„ sessione, seu expugnatione Castri Vis-
„ segrad, quod tunc per antedictum
„ Matthæum, contra nostram detineba-
„ tur Majestatem, ipsum in majori par-
„ te per servitia, et fidelitates ipsius
„ Magistri Thomæ, ad manus nostras
„ Regias exstitit devolutum. Præfer-
„ tim quæ in ordinatione matrimonii
„ inter nos, et Magnifici Principis D.
„ Joannis, Illustris Regis Bohemiæ,
„ claræ propaginis Sororem, videlicet
„ Inclytam Principissam Dominam Bea-
„ tricem Consortem nostram charissi-
„ mam, dextra Domini faciente virtu-
„ tem, est contracta, in Regno Bohe-
„ miæ diutius commorando, universis
„ suis bonis postergatis, ac largis sum-
„ ptibus, et expensis copiosis ibi-
„ dem factis per eundem, nec rebus
„ parcens, nec personæ, ut fidelita-
„ tem ipsius laude dignam fidelitati con-
„ tinuam, et inchoatum negotium, et
„ obsequium tam arduum, quam ne-
„ cessarium sine terminaret peroptato,
„ perque nostram dilectionem non im-
„ merito meruit adipisci, et noster Re-
„ gius animus mitissime conquivit,
„ quandam fidelitatis prærogativam præ-
„ cæteris in hoc sortiendo, ut fideli-
„ ter, sic ferventer exhibuit, et im-
„ pendit. “

Ab

Ab eodem Rege gubernandæ Tran- *In Vajvo-*
 silvaniæ admotus, eam Præfecturam com- *datu Tran-*
 plures annos non sine clementia, beni- *silvaniæ*
 gnitatisque laude administravit. Exem- *benigni-*
 plo sint cognati Henningii Comitis Sa- *tas,*
 xonum, qui cum ejus crimine possessio-
 nibus omnibus excidissent, Vajvodæ ni-
 hilominus beneficio easdem receperunt.
 Sed res clarior ex ipsius Thomæ lite-
 ris fiet A) quarum pars ita habet:
 „ cum universi Saxones terræ Transil-
 „ vanæ ausu temerario contra D. no-
 „ stri Regis provinciam hostiliter in-
 „ surrexissent, et per hoc in infideli-
 „ tatem incidissent; Comes Henning de
 „ villa Petri, erecto vexillo, congre-
 „ gata multitudine Saxonum, tanquam
 „ primipilarius ipsorum, universos Cu-
 „ manos ipsius D. Regis in adiutorium
 „ nostri, per ipsum D. nostrum Regem
 „ transmissos investigasset, et dimicas-
 „ set cum eisdem, et Domino permit-
 „ tente, et adiutorio Sacræ Coronæ,
 „ inde Cumani victoriam contra ipsos
 „ Saxones obtinuissent, et prædictus
 „ Comes Henning in eadem pugna existi-
 „ tisset gladio interemptus, et pro hoc
 „ in infidelitatem contra Regiam Maje-
 „ statem incidisset, et propter hanc
 „ grandem infidelitatem suam omnes
 „ possessiones suæ — — ad manus Re-

I 3

„ gias

A) Datae sunt in Deva anno Domini 1325.

„ gias fuissent devolutæ , et idem D.
 „ noster Rex prædictas possessiones —
 „ nobis gratiose contulisset. — — tan-
 „ dem inspectis fidelitatibus , et servi-
 „ tiis nobis usque modo impensis , et
 „ impendendis in futurum Nicolai filii
 „ Salomonis , et Nicolai filii Danielis
 „ proximorum sæpe dicti Henningii ,
 „ et considerata inopia Orphanorum e-
 „ jusdem Comitis Henningii prædictas
 „ possessiones — — supra dictis Orpha-
 „ nis — — duximus restituendas. “

Caroli Re- gis cognatus. Neque illud memoria indignum est , quod idem Rex literis anno 1333. datis , eum proximum suum charissimum vocet , A) quod quidem quatenus intelligi debeat , non satis dispicio ; nisi forte Anna , quam Tomas Uxorem habuit , Elisabethæ Reginae cognata fuerit , aut ipse Regiorum Filiorum aliquem ex sacro fonte levaverit. Demortuo anno 1342. Carolo Rege , Transilvaniæ Vajvodatu decessit , et reliquum vitæ privatus egit , cum in alia sacra loca , tum in Metropolitanam Ecclesiam Strigoniensem imprimis munificus .

Ejus Fili- us Micha- el Episco- pus Agr. Duorum , quos reliquit Filiorum alter fuit MICHAEL ex Præposito Poseniensi , inde ab anno 1342. ad 1362. Va-

A) Literæ videri possunt apud Cl. Pray Annal. Regum Hung. Part. II. pag. 27.

Vaciensis Episcopus, abhinc vero ad 1377. quo ad Superos abiit, Agriensis.

Alter Nicolaus, aliis Joannes, ne- *Et Konya Banus.*
scio unde KONYA dictus, cum axioma-
te de Budmér. Post administratos mi-
nores Magistratus (fuit enim anno 1344.
Vice-Castellanus Castri Sáros, et ab an-
no 1346. ad 1352. Comitatum Sce-
pusiensis, Sárosiensis, ac Neogradiensis
Comes) inter Regni, quos vocant, Ba-
rones adlectus, anno 1361. Castro, et
Comitatui Pofoniensi Comes; sexennio
vero post, Dalmatiæ, et Croatiae Banus
præfuit. Ludovico Regi charus, et ar-
morum gloria inclytus, cum è vivis de-
cederet, tres Filios reliquit: FRANKO- *Konya Fi-*
NEM, NICOLAUM, et SIMONEM; eo- *lii.*
rum memoria occurrit in literis Capi-
tuli Agriensis anno 1374. exaratis, qui-
bus possessionem suam Sáp Nicolao Her-
bordy donant. Quod huc facit, ita per-
scriptum est: „Venerabilis in Christo Pa-
ter, et DD. Michel Dei, et Apostoli-
cæ sedis gratia Episcopus Ecclesiæ A-
griensis filius scilicet quondam Thomæ
Vajvodæ Transilvani, Dominus, et Præ-
latus noster, ac Magistri Frank Comes
Comitatum Castriferrei, et Sopron. et
Nicolaus, ac Simon filii D. Konyæ Ba-
ni Filii ejusdem Thomæ Vajvodæ de
Zechen ad nostram personaliter acce-
dentes præsentiam proposuerunt viva
voce: quod quia Vir Discretus D. Ni-
colaus Herbordy Archidiaconus de Bor-

sva Concanonicus noster ante, et post decessum ejusdem D. Konyz Bani rebus, et personæ suis non parcens, cum summæ fidelitatis cultu ipsis servivisset, negotiaque eorum locis in diversis solerter, ac indefesse supportasset, — et quia etiam idem Magistro Frank in anno proxime elapso in expeditione Paduana per ejusdem D. Nicolai Archidiaconi solertiam, gratiosum famæ preconium acquisivisset &c. “Nulla abhinc Nicolai de Zechen memoria, credibile est ante fato præreptum, quam virilem ætatem attigisset.

*Simon Janitorum
Regal.
Magister.*

SIMON vero ad annum 1388. Comitatus Trenchiniensis Comes, turbis, quæ Sigismundi regimen subinde affligerunt, adeo involvi se passus non est, ut constanti in Regem fide, Janitorum Regalium Magistri, et Comitis de Possega munus emeretur. Gessit porro illud ab anno 1405. ad 1409. quo, ut mihi quidem videtur, improlis excessit.

*Frank Vajvoda et
Judex Curia.*

FRANK, sive FRANCISCUS pari in Sigismundum fide, obsequioque, Vajvodatum Transilvaniæ accepit, eumque anno 1485. administravit. E clade Nicopolitana, quæ anno insequentem accidit, ægre evolutus, Judicis Curia Regiæ officio subinde admotus est, in quo vitam posuit, anno eodem, quo Frater Simon 1409. A) Cæterum aliamejus Filium non reperio, quam LA-

A) Scutum Francisci expressum est.

LADISLAUM I. qui subscripsit tabulis fœderis, quod anno 1412. inter Hungariæ, et Poloniæ Reges ictum est; in matrimonio habuit Annam Hertzegh de Zekchew, ex qua cum Filium Ladislaum genuisset, in flore ætatis decessit; Anna vero haud multo post, quam Maritum amisit, cum et ipsa ætate, formaque præstaret, a Petro de Peren Judice Curia Regiæ in Conjugem delecta est.

LADISLAO II. Comiti Comitatus *Ladisl.*
 Neogradienſis, Bohemi, qui sub Ladis-*us II. Co-*
 lao Poſthumo, et Mathia Regibus Hun-*mes Neo-*
 gariam armis infeſtabant, ſcientiæ vir-*gradienſis*
 tutisque militaris campum aperuerunt. Giskram certe eorum Ducem, hominem pugnacem non minus, quam felicem ad reddendum ſibi Caſtrum Tapolchan anno 1446. adegit. Alias, ut Simon Zudar de Olnod Curia Regiæ Magiſter ad Bartphenſes perſeribit, „ citra Caſtrum Zonda Magnificus Ladislaus de Zechen „ cum Bohemis certamen habuit, quos „ etiam Dei volente gratia viriliter vici- „ cit, et proſtravit: quod pauci ex con- „ ſictu evaſerunt; quamplures habet „ captivos, et majus lucrum in armis „ et cæteris rebus eſt adeptus. “ Accidit porro iſtud anno Domini 1460. quod illi ſupremum operum fuit: in inſtrumento enim feria 5. proxima ante Dominicam Ramis palmarum anno eo-
 DECAS II. K dem

dem confecto, novissime defunctus dicitur. Reliquit autem has proles:

1. CATHARINAM, cujus memoriam cum ultra annum 1437. non reperiam, in tenera ætate obierit,

*Joannes
gentis po-
stremus,*

2. JOANNEM, qui gentem Zechenianam clausit. Quanquam enim unicus superesset, perruptis nihilominus obicibus, et ipso Patre ad extremum non invito, in familiam D. Benedicti convolvit, ubi vita et moribus eum se præbuit, ut Abbas Sancti Benedicti ad Granum anno 1474. inauguraretur.

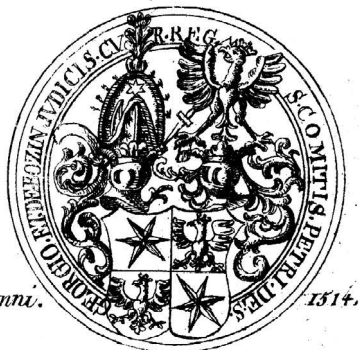
3. ADJUGAM, seu HEDVIGEM, quæ Viro clarissimo Alberto de Lossonez sociata est.

4. ANNAM Joannis Országh de Guth, qui Michaelis Palatini filius fuit, anno 1460. Sponsam.

O. A. M. D. G.

Michaelis de Kis varda

Fig. 5.

Anni.

1314.

Fig. 6.

Ex Sigillo Anni 1379.

Fig. 9.

Ex Cera anni 1378.

Fig. 10.

Anni 1381.

Fig. 11

Anni. 1407.

Fig. 4.

Anni 1412.

Thomas Széchy

de Rinaszéch

Armalibus

6.

COLLECTANEA
GENEALOGICO - HISTORICA
ILLUSTRIUM HUNGARIAE
FAMILIARUM,
QUAE JAM INTERCIDERUNT.

EX
MS. POTISSIMUM ERUIT, ET SCUTIS
GENTILITIS AUXIT
CAROLUS WAGNER,
CONDAM BIBLIOTHECAE UNIVERSITATIS REGIAE
BUDENSIS CUSTOS.

D E C A S III.

Cum XII. Scutis gentilitis æri incisis.

POSONII, PESTINI, ET LIPSIAE,
TYPIS ET SUMPTIBUS
JOAN. MICHAELIS LANDERER, DE FÜSKÜT

I 8 0 2.

CONSPECTUS FAMILIARUM

DECADIS III.

- I. — — DE BÜD.
 - II. — — DE BUTHKA.
 - III. DRÁGFI DE BÉLTHEK.
 - IV. DRÜGETH DE HOMONNA.
 - V. LISZTHIUS DE KÖPCSENY.
 - VI. PÁZMÁNY DE PANASZ.
 - VII. — — DE ROZGON.
 - VIII. — — DE THELEGD.
 - IX. TÖRÖK DE ENNING.
 - X. ZUDÁR DE OLNOD.
-

I.

DE BÜD vel BYWD.

(Fig. 1.)

In Provincia Abaujvariensi Būd, vel *Büdy ex*
 vetere scribendi ratione Byd, Beud, *possessione*
 Bewd, Bywd geminus locus est: alter *ne Budo-*
 ad rivum Olsvam; haud procul a radi- *riundi.*
 cibus Dargo montis; alter ad amnem
 Hernadum; inter vicos Gybard; et Pe-
 re medius. Huic familia Büdy natales
 suos debet; a tenuibus, ut fit, initiis
 eo progressa, ut affinitate clarissimas
 quasque contingeret. Nec genus, unde
 profluxit, nec Majores ante tempora
 Belæ IV. Regis Hungar. satis certi sunt.

Literis Capituli Agriensis anno 1348.
 datis edoceor, NICOLAUM, & ANDRE- *Bachond*
 AM, filios PETHEU filii BACHOND de Be- *poster,*
 ud floruisse, Pethewfiosque dictos fu-
 isse; sed nomen istud in posteris exole-
 vit. Quid in Regem Ludovicum I. una
 cum Fratre SANDRINO, seu Alexandro
 peccaverint, non constat, gravis tamen
 sceleris reos esse oportuit, cum posses-
 sionibus omnibus, quas in Abaujvar. &
 Bihar. Provinciis habebant, ab eodem
 exuti sint. Nicolaus et Sandrinus sine
 hærede obiit; Andréas accepta in tho-
 ri societatem Ursula filia Langeus de

Toltsva genus propagavit, ternis ex ea progenitis liberis, quorum

1. PETRUS sub annum 1418. vixit.

2. SIMON, qui in LADISLAO Filio defecit.

3, NICOLAUS II. Hic in conjugio habuit Claram de Alsó Bárcza filiam Catharinæ fœminæ copiosissimæ, quæ latifundia a Majoribus, ut supra innuimus, amissa, trecentis sexaginta sex marcis auri, et argenti, magno sane id temporis pretio, bona Ludovici Regis venia redemit, eaque in Filium Ladislaum sic transcripsit, ut si ipse liberis orbis extingveretur, dimidium Cœnobio B. M. V. quod Fr. Prædicatores Cassoviæ habebant, cederet.

Sed LADISLAUS II. præter MARGARETHAM filiam, quæ Blasio de Zalka matrimonio juncta est, Filium quoque GREGORIUM suscepit, ex quo nati sunt DOROTHEA Consors Ladislai de Gefzth, et MICHAEL Vir clarissimus, tantique apud Mariam Ludovici II. Regis Hung. Viduam nominis, ut ejus potissimum fidei dotalitium Castrum Munkách gubernandum crederet, quod munus ut majori cum autoritate tueretur, Ferdinandus Rex dignitatem Supremi Comitis Bereghienfis adjecit. Ex Conjuge Anna Artandi reliquit tres superstites liberos: MICHAELEM, et WOLFGANGUM filios, ac Filiam CLARAM, quæ primum Francisco Chapy de Eszén, de-

in

Michæel Comes Bereghienfis.

in vero Georgio Horváth de Palotsa nupsit.

WOLFGANGUS A) una cum Fratre Michaelae in numerum Procerum cooptatus, Maximiliano II. Imperatori Oppida sua Wary et Beregh Castro Munkach applicanda lubens, volensque cessit, ejus contra liberalitate latifundia, quæ Christophorus Orszagh de Guth deficiens in Provincia Bereghienſi possedisset, anno 1574. accepit. Erat ei Conjux Anna Lónyai de Nagy Lónya, quæ quidem tres mares enixa est: MICHAELEM scilicet, STEPHANUM, et BALTHASAREM, sed ad adultiorem ætatem nullus, quoad sciam, pervenit.

MICHAEL II. Wolfgangi Frater, in munere Comitſ Bereghienſis Patri successior voluntate Ferdinandi datus est. Literæ Regiæ eatenus scriptæ ita habent: „Cum honor Comitatus de Beregh ad Castrum nostrum Munkach, „ejus præfectura a multis jam annis

*Michael
II. itidem
Comes
Bereghienſis.*

A 3

„Egre-

Δ) Viennæ literis operam dedit, et Nicolaum Olahum, cum nominatus Archiepiscopus Strigoniens. eam in Urbem rediret, his versibus salutavit:

Suspiciende Pater, patri caadoris imago,
Quod redis incolumis, felici Numine, nobis,
Omnes lætamur, lætamur ostantibus alis,
Gratamur reduci, et nos te salvere jubemus
Sic abeas igitur, multos nobis ut in annos
Sic redeas magno semper decoratus honore.

„ Egregius quondam Michael Bydy no-
 „ mine Serenissimæ Mariæ Reginae, So-
 „ roris nostræ charissimæ functus fuit,
 „ ab antiquo pertinuerit, et idem Mi-
 „ chael Bydy hujusmodi administratio-
 „ nem honoris Comitatus ejusdem, quoad
 „ vixit, nostra concessione exercuerit.
 „ Volentes, ut etiam deinceps is ip-
 „ se honor Comitatus ex prædicto
 „ Castro nostro Munkach, quod nunc in
 „ manibus Dominæ Viduæ, et libero-
 „ rum ipsius quondam Michaelis Bydy,
 „ ex prædictæ Serenissimæ Sororis no-
 „ stræ, et nostra speciali annuentia est,
 „ pendeat, et illinc administretur, au-
 „ nuimus itaque et concessimus, prout
 „ annuimus, et concedimus per præsen-
 „ tes, ut fidelis noster Egregius Micha-
 „ el Bydy, filius major natus dicti quon-
 „ dam Michaelis Bydy, præfati hono-
 „ ris Comitatus titulo, jurisdictione,
 „ Privilegiis, utilitatibus, et emolumen-
 „ tis, durante beneplacito nostro, uti,
 „ et frui, ac illius jurisdictionem soli-
 „ tam exercere libere possit.“ Hacten-
 „ us Ferdinandus. A)

Generis
 postre-
 mus.

Michaellem anno Christi 1589. vi-
 xisse adhuc comperio. Geminum matrimo-
 nium iniiit, alterum cum Anna Oláh
 Nicolai Archiepiscopi Strigon, ex Mat-
 thæo

(a Litteræ signatæ sunt in Saxonia ex Ca-
 stris ad Wittembergam Civitatem posi-
 tis die 12. Maji Anno Domini 1547.

thæo Fratre nepte, quæ postquam GEORGITUM, B. et JOANNEM Filium, sed qui virilem ætatem non attigerunt, et EUPHROSINAM filiam subinde Stephano Kubiny nuptam in lucem dedisset, ab ea deceffit; alterum cum Catharina de Rewa, quæ Filiam unicam ELISABETHAM reliquit, Stephani Barkáts confortem.

2) Demortuo Georgio, ejusque Contubernali Balthasari Szalaj Nicolaus István. fuis hujusmodi Epitaphium adscripsit.
 Ut rosa, quæ virides caput exerit inter
 acanthos,

Æstivæ placidus dum cadit imber aquæ;
 Aut qualis riguis florens hiacynthus in hortis
 Jucundo cunctos pascit odore homines.
 Sic vos ingenium, et formæ præstantia vestræ
 Altius a terræ sedibus extulerant,
 Cum fera vos Lachesis puerilibus abstulit
 annis,

Vobiscumque omnes invida delicias;
 Et quia conjuncti magno vixistis amore,
 Sic post fata etiam vos locus unus habet:
 Dilectæ selyete umbræ æternumque valet,
 Terraque vos placido contegat alma sinu.

II.

DE BUTHKA.

(Fig. 2.)

Buthkaji sunt de genere Guthkeled. Gens Buthkaiana, quæ nomen suum a Buthka, loco Provinciæ Zemplinien-
sis accepit, oriunda est de genere Guthkeled A): quod non tam dentes lupini, quos in scuto gentilitio prætulit, quam Diplomata Regia, vetustæque chartæ abunde docent. Multiplicatis posteris, in quos ramos secta fit, infra, cum locus postulaverit, pro more perstringemus.

Stephanus totius Slavonicæ Banus. Anno post Christum natum 1254. floruit STEPHANUS totius Slavoniæ Banus, qui terram Guth in Comitatu Albenfi XXXIII. terram Dada in Comitatu Szabolcsensi XLIII. terras vero inter Tyciam B) et Budrugh fluvios in Comitatu Zemplinienfi juxta Karacha fitas, centum marcis argenti suas fecit. Reliquit quatuor filios: LADISLAUM, STEPHANUM II., JOACHIMUM, et PAULUM, e quibus Stephanum II. fuisse Judicem Cu-

A) Egimus de eo in familia Bathoriana Decade I.

B) Hodie Tibiscus dicitur.

Curia Regia, et Comitem Mosonien-
sem docent sequentes litteræ :

„ Nos Ladislaus Dei gratia Rex Hun-
„ garia, memorie commendamus, qui- *Stepha-*
„ bus expedit universis, presentium per *nus II.*
„ tenorem: quod sub fide nostra Regia *Judex*
„ prestitio juramento, ac sub fide Ve- *Curia*
„ nerabilium Patrum: Stephani videli- *Regia.*
„ cet Archi-Episcopi Coloc. Lodomerii
„ Varad. Dionisii Jaurin. Andreæ Agri-
„ ens. et Thomæ Vaciens. Episcoporum;
„ Petri Palatini, Judicis Cumanorum,
„ et Comitum Symighiens. Ugrini Magi-
„ stri Tavernicor. nostrorum, Magistri
„ Matthæi Comitum Suprun. et de Ba-
„ ranya, Stephani Magistri Dapifero-
„ rum nostrorum, Comitum Poson. dile-
„ ctorum, et fidelium nostrorum, Ste-
„ phanum Banum filium Stephani Bani,
„ in nostram recepimus gratiam specia-
„ lem, dando eidem, et conferendo
„ Judicatum Curia nostra, et Comita-
„ tum Musuniensem, cum plenitudine
„ gratia nostra: promittimus, et ordi-
„ namus insuper eidem mille marcas pro
„ stipendio annuali. Cæterum omnes
„ possessiones suas, tam hæreditarias,
„ quam emptitias ipsum Stephanum Ba-
„ num contingentes, et eas, quas
„ ex collatione Regia Joachimus, fra-
„ ter ejusdem tenuit, et possedit — —
„ eidem Stephano Bano restituimus, et
„ reddimus pleno jure, perpetuo possi-
„ dendas: promittentes eidem sub fide

„ nostra Regia coram Domina Elisa-
 „ beth, Sorore nostra charissima, et sub
 „ fide Archiepiscopi, ac Episcoporum,
 „ et Baronum nostrorum superius nomi-
 „ natorum, quod ordinationem superi-
 „ us nominatam non retractabimus, do-
 „ nec in similibus, vel sublimioribus,
 „ et potioribus honoribus eidem pro-
 „ visionem faciemus, nisi tales exces-
 „ sus post datum præsentium commise-
 „ rit, qui coram nobis, Baronibus, et
 „ Nobilibus objici valeant, vel possint
 „ contra ipsum, pro quibus honoribus
 „ spoliari debeat, et privari. Nos e-
 „ nim promittimus sub fide præscripti
 „ juramenti, nullam occasionem, vel
 „ cautelam per nos, vel per nostros,
 „ palam, vel occulte super degradatio-
 „ ne, aut privatione honorum suorum
 „ malitiose, aut fraudulenter, vel in-
 „ juste querere contra ipsum, si fide-
 „ litatem nobis, et coronæ Regiæ de-
 „ bitam observabit. Datum in Chanad
 „ in quindenis Pentecostes anno Domi-
 „ ni 1278.“

At nec Stephanus, nec reliqui fra-
 tres, si Paulum excipias, in fide con-
 stantes manserunt: quare rursus eos Rex
 Ladislaus fundis exuit; in gratiam ve-
 ro Pauli ad Comitatus Szabolch, et
 Szathmár has litteras dedit: „ Cum Ma-
 „ giftrum Paulum, filium Stephani Ba-
 „ ni, pro excessibus Fratrum suorum,
 „ de suis possessionibus, partem suam
 „ con-

„ contingentibus, privari non velimus,
 „ eo quod idem a suis fratribus tam
 „ in possessionibus, quam in aliis par-
 „ ticularibus olim sit omnino separatus, fi-
 „ delitati vestræ præcipientes mandamus,
 „ quatenus eundem — — nostra autho-
 „ ritate conservetis. — — Datum in
 „ Pesth quinta die Nativitatis Domini
 „ anno 1281.“

Cæterum deficientibus Fratribus, et
 Stephani II. Vidua in Cœnobio Insulæ *Pauli pe-*
 B. V. quo a morte mariti se receperat, *steri.*
 obeunte, unus PAULUS stemma propa-
 gavit, genitis præter Anonymam filiam,
 Magistri Andornok de Terebes Uxorem,
 tribus filiis: STEPHANO III. VID, seu
 VITO et NICOLAO. Hi auno 1314. co-
 ram Dousa Regni Hungariæ Palatino
 fundos sortiti sunt, et Stephano quidem
 possessiones Malcza, Mark, Kisfalud &c.
 obtulerunt, quas cum filii rursus in-
 ter se partiti essent, novam originem
 familiis de Malcza, de Mark, & de
 Csátár in Comitatu Symigienfi dederunt.
 Vitus quia possessiones Nagy, et Kis
 Raska &c. adeptus est, novum et ipse
 nomen de Raska posteris peperit. Sed
 his missis, ad Nicolaum, qui obtenta
 Buthka homonymæ familiæ fator est,
 redeamus.

Habuit is in matrimonio Uxorem,
 e gente Sadelejana oriundam, quæ eam
 præter CATHARINAM Lucasii de Isyp
 Consortem, duobus filiis auxit: PAULO
 II.

*Nicolaus de Buth-
hædictus.* **II. et NICOLAO II.** Illius progeniem,
quia prius exaruit, priore quoque loco
exequemur. Erant autem Paulo duæ
Conjuges: altera Elisabetha filia Nico-
lai Magni Castellani de Pazdics, alte-
ra Dorothea filia Stephani filii Micha-
ëlis de Solymos. Ex alterutro matri-
monio nata est filia CLARA, Lorandi
dicti Vajvoda Uxor, A) et sex Filii,
quorum nomina sunt:

1. STEPHANUS IV.
2. JOANNES.
3. PETRUS.
4. ANDREAS improlis.
5. LADISLAUS.
6. BENEDICTUS, qui defecit.

*Stepha-
nus IV.
Reginæ
Elisabe-
thæephæ-
bus.*

STEPHANUS IV. Elisabethæ Ludo-
vici I. Regis Hungariæ conjugis ephæ-
bus, possessionem Dada a familia de
Dobreczen vindicavit, impediitque, ne
Stephanus, et Akus filii Mykch Bani,
ex Castro Jezenew, quod jure vetustis-
simo ad gentem suam attinuisse docuit,
quartam, quam puellarem vocant, de-
sumerent. Uxor Magaretha de Vin-
garth peperit ei tres filios: SIGISMUN-
DUM, SANDRINUM, seu ALEXANDRUM,
et FRANCISCUM. SIGISMUNDUS Pater fu-
it quatuor filiorum: JOANNIS III. BENE-
DICTI II. THOMÆ, et MICHAELIS; ex
his

*Ejus filii
et nepo-
tes.*

A) Lorandi hujus filius fuit Ladislaus,
primum Archidiaconus de Doboka in
Ecclesia Transilvana, deinde sub annum
1381. Episcopus Varadinensis.

his BENEDICTUS II. genuit quidem filiam DOROTHEAM, et SIGISMUNDUM II. filium, sed hic defecit. SANDRINUS ex Coniuge Margaretha Gyapol de Morva progeniuit BENEDICTUM III. GEORGIUM II. NICOLAUM IV. THOMAM II et GREGORIUM: ex quibus BENEDICTUS III. ducta in matrimonium Margaretha de Károly, & Catharina uxoribus, hos liberos vidit: ANTONIUM II. ANDREAM IV. JOANNEM VIII. SANDRINUM II. et STEPHANUM VIII. qui cæteris fratribus sine sobole extinctis, genuit quidem filium LUDOVICUM de Pazdics dictum, sed et hic improlis obiit. NICOLAUS IV. Benedicti III. frater, qui ante annum 1469. e vivis excessit, reliquit uxorem Claram, filiam DOROTHEAM Leonardi Besfenyö de Deregnyö Conjugem, et filios LADISLAUM III. et PAULUM IV. quorum ille quamquam FRANCISCUM III. filium vulgo Sándor compellatum procreavit, hic tamen ex connubio Annæ Ujfalusi nonnisi filiam Matri homonymam sustulit, quæ præmorta, bonam latifundiorum partem Mathiæ Viczmandi Affini, qui Sororem ejus SOPHIAM in matrimonio habuit, non invitis cognatis, transcripsit; atque hac ratione sub medium Seculi XVI. ramus Stephani IV. intercidit.

Ejus germano JOANNI ex Clara, *Joannis*
 filia Nicolai literati de Semjen, nati *I. poster.*
 sunt MARGARETHA Francisco de Pány
 nupta,

nupta, & PETRUS II. ac DOMINICUS filii, qui anno 1411. fundos, quos Majores liberalitate Regum acceperant, nova donatione sibi, suisque adfirmarunt. Petri II. hos filios reperio: DEMETRIUM, EMERICUM, qui in Collegio Sacerdotum Agriensium Canonicus vitam finivit, GEORGIUM III. MICHAELEM II. et PHILIPPUM. Ex his GEORGIUS III. stemma propagavit, susceptis ex Conjuge Margaretha liberis MICHAELE IV. et JOANNE IX. Erat MICHAELI IV. Uxor, nisi fallor Potentiana Vinnaj de Nagymihály, foemina religiosissima, et supremis tabulis, cum in alia sacra loca, tum in Franciscanorum cœnobio Patakiense, Sóváriense, & Czekense admodum munifica. Moriens Michael reliquit filiam URSULAM primum Stiborii de Monok, deinde Nicolai Globis dicti de Kerch, demum Simonis Horváth Conjugem, et filium BARTHOLOMÆUM II. in quo cum nonnisi CATHARINAM Stephani de Ugra consortem genuisset, rursus sub dimidium Seculi XVI. ramus Joannis I. exaruit.

Et Petri I. PETRI I. quem JOANNIS I. fratrem fuisse diximus, progenies multo contradior fuit, GEORGIUS enim ejus filius ἀρεχτος obiit; ANDREAS II. vero tametsi Margarethiam de Chahol duxerit, nullos liberos vidit.

*Ac Ladis-
lai I. de-
ficiunt.* LADISLAUS demum Stephani IV. Joannis et Petri I. de quibus supra egimus,

gimus, frater, quaternos filios eduxit: JOANNEM II. MARTINUM, ANTONIUM, & PETRUM III. JOANNES II. quamquam sex natorum Pater fuerit, FRANCISCI II. videlicet, GEORGII V. BENEDICTI IV. STEPHANI VI. LADISLAI II. et GREGORII II. omnes nihilominus vel improles, vel certe in filiis, quos jam recensere nihil attinet, interierunt. Ex ANTONIO primam lucem aspexerunt JOANNES IV. et STEPHANUS VII. ex JOANNE IV. GEORGIUS IV. cujus filia unica CATHARINA Stephani de Oltsvár, Francisci Nagy de Kerch, et Matthiæ Petroczi Uxor rāmum hunc conclusit post annum a Christo nato 1530.

NICOLAUS II. Pauli II. cujus post *Nicolaus*
 steros hactenus executi sumus, frater, *II. veni-*
 nescio, quod crimen patrarat, ob quod *am deli-*
 Judicum sententia capitis damnatus, bonis quoque privari debuisset, sed a Ludovico I. Rege Hungariæ absolutus, veniam anno 1363. impetravit, neque ita multo post vita perfunctus, reliquit filios JACOBUM, et NICOLAUM III. ab exili specie parvum dictum, cui ex Uxore Clara nati sunt tres filii: STEPHANUS V. BARTHOLOMÆUS, et MARTINUS II. STEPHANUS V. cum conjuge Ursula eduxit ANNAM, AGNETEM Barnabæ de Véch Consortem, et NICOLAUM V. qui improbis excessit, quemadmodum et patruus ejus Bartholomæus.

At MARTINUS II. longa serie stemma produxit: ex connubio enim Julianæ, nata est ei DOROTHEA Joanni Besenyö de Deregnyö nupta, et quatuor filii: ANDREAS III. PAULUS III. BRICIUS, et MICHAEL III. De PAULO III. elenchus familiæ, ubi ad annum 1441. excerptum litterarum Wladislai I. Regis Hungariæ refert, hæc adnotat: „ ut
 „ idem pro fideli suæ Majestatis reputetur, esto per nonnullos in facto traditionis Civitatis Eperies ad manus
 „ notiorum tempore rebellionis Andreæ Bothos deventæ, pariter pro notorio ipse Paulus dictus, et incusatus
 „ fuisset, quia nihilominus teneræ ætatis fuisse attunc dicitur, ex eo excusatum ipsum Majestas habere cupit, bonaque omnia, quæ ex sinistra illa delatione ad manus Regias devenerunt,
 „ ipsi reddit, vel etiam aliis collata per donationales literas, easdem revocat, et annihilat, proque invigorosis pronuntiat.“

Cæterum extinctis absque hæredum
Andrææ solatio fratribus, ANDREAS III. thalamo sociata Veronica de Sebes, Sandrini Drágfi de Béltek relicta, cum nonnisi duas filias BARBARAM, et SOPHIAM, illam Andreæ, hanc Ladislao de Tyba elocatam suscepisset, neque ex vetula matres progeniturus videretur, anno 1450. apud Joannem de Hunyad Regni Hungariæ Gubernatorem diligenter egit, ut puellæ

ellæ in sexum masculinum, quemadmodum nostri Jurisconsulti loquuntur, præficerentur. Res ad amicorum, cognatorumque aures vix effluxit, cum parte ab omni solenniter intercessum est. Sed liberavit hac sollicitudine Andream mors Veronicæ, alteraque Uxor Margaretha, ei plures mares, ut in loco dicemus, peperit. Andreas interim ob insignem eruditionem literatus vulgo dictus, et Vice judex Curiae Regiæ iussus, magna Mathiæ Corvini gratia floruit, quoad factione, quæ Calimirus Polonum in solium Hungariæ exciverat, implicitus, parum aberat, quin omnia bona, quæ jam Valentino Magno de Pesth rotarum pedittum Regiorum Magistro donata erant, amitteret, nisi eam sive maculam, sive suspicionem per amicos apud Regem eluisset. Morienti superstites liberi ex altera Uxore hi manserunt:

1. MICHAEL V. de quo infra.

2. JOANNES X. cujus Uxor fuit Magdalena Iklódi de Ujlak.

3. PETRUS IV. Butkajanæ familiæ decus et ornamentum. Vix ex ephæbis egressus, Mathiæ Regis Cubicularium, ac subinde Camerarium egit. Illud testantur literæ Regiæ hunc in modum conscriptæ: „ nos attentis, et consideratis
 „ fidelitate, et fidelium servitiis grati-
 „ tuitis meritis fidelis nostri, Egregii
 „ Petri Buthkai, Cubicularii nostri —
 „ — cum igitur ex eo, tum vero ex
 DECAS III. B gratia

*Petrus II
 Cubicu-
 larius et
 Camera-
 rius Ma-
 thiæ Re-
 gis.*

„ gratia nostra spe^{ci} ali, eidem Petro,
 „ et consequenter Michaeli fratri suo
 „ carnali, id duximus annuendum, et
 „ concedendum, ut ipsi quandam turrim
 „ ipsorum vetustam, et desolatam in
 „ dicta possessione eorum Buthka habi-
 „ tam renovare, vel alias in eadem pos-
 „ sessione, ubi scilicet ipsis competen-
 „ tius videbitur, unum m. Castellum, seu
 „ fortalitiū ligneum, aut lapideum
 „ cum propugnaculis, mœniis, fossatis,
 „ et aliis necessariis ædificiis construere,
 „ et ædificari facere — — valeant, at-
 „ que possint. — — Datum Budæ in
 „ festo Ascensionis Domini anno ejus-
 „ dem 1489.“ Istud vero laudatus e-
 „ lenchus docet in hæc verba: „ Anno
 „ 1490. Attestatoriæ pro Egregio Petro
 „ de Buthka, Mathiæ Regis Camera-
 „ rio, per Joannem Corvinum Ducem
 „ autentice emanatæ, quod idem Petrus
 „ in officio illo Camerali semper a la-
 „ tere Regi existens, fidelis, et ex-
 „ cellens fuerit, tandem et ipsi Joanni
 „ Duci, demortuo Rege, et Patre
 „ ipsius Joannis, de omnibus sibi com-
 „ missis rationes debitas, et justas pro-
 „ duxerit, et dederit, super quo etiam
 „ per præsentem absolutus est.“

*Augmen-
tum ar-
morum
impetrat.*

Ab Wladislao Mathiæ successore,
 Tavernicus Regius, et Castellanus Ca-
 stri Regii Tata, et Komarom, nec mul-
 to post Comitatus Simeghienſis Comes
 creatus, jus, quod gladii vocant, et
 auctio-

auctiora arma familiæ suæ anno 1496. impetravit: „ quibus quidem armis, in- „ quit Wladislaus Rex, videlicet denti- „ bus lupinis, vestros prædecesores an- „ tiquitus usos fuisse accepimus, de me- „ ra nostra authoritate, et potestatis ple- „ nitudine, animoque deliberato, et „ ex certa nostra scientia prædictam „ stellam adjunctentes, novæ nostræ do- „ nationis titulo dedimus, donavimus, „ et contulimus.“ Fuit subinde Comes Camerarum salis, et Comitatus Maratrosiensis, obiitque sub annum 1511. cum ante Catharinam filiam ad Superos præmisset. Laudatus elenchus duas il- li Uxores adscribit, alteram Margaretham, Caspari Fanchy de Gordova filiam, al- teram Ursulam; at nos alias docuimus A) Veronicam quoque de Zapolya ei in manus convenisse:

4. EMERICUS II.

5. SOPHIA in familiam Izbugyai enupta.

6. HELENA.

7. CATHARINA Georgii Pethö de Gerse Uxor.

MICHAEL V. de quo nos acturos supra spondimus, Castellanus Castri Re- *Michael*
gecz, et Vice Comes Abaujvariensis, *V. Csjel-*
cum universum in Ordinem D. Pauli *lanus*
Castri
B 2 primi *Regecz.*

A) Analectorum Scepulii Parte IV. in fami-
lia Zapolyana;

primi Eremitæ, tum seorsim in Cœnobium dictæ Arci Regécz subjectum adeo liberalis fuit, ut Frater Stephanus candidæ Religionis Generalis eum, ejusque domum anno 1505. in societatem bonorum operum, quæ in ordine fierent, adsciscere non dubitaret. Anno 1511. quod Dynastiam Saaghiensem in Comitatu Simeghienfi sitam Benedicto de Bathyan mille florenis cessisset, in graves inimicitias cum Joanne Fanchy de Gordova Socero suo descendit, quæ nonnisi sexennio post amicorum opera sopitæ sunt. Vixit adhuc anno 1530. Uxores habuit duas: Margaretham Fanchy de Gordova, et Margaretham filiam Ladislai filii Frank de Sempse, per quam posterius ad ampla bona in Comitatu Sárosienfi, et Abaujvárienfi pervenerunt; ex hac nati sunt:

*Ejus li-
beri.*

1. PETRUS V. de quo infra.
2. ANDREAS V. in flore ætatis mortuus, reliquit filium BENEDICTUM V. et Viduam Margaretham Majos de Nagy Zeretva, altero connubio Alberto Soos de Sóvár jungendam.

3. CATHARINA Gregorio Csapy de Eszén.

4. CLARA Ewdenfio.

5. JOANNA Joanni Liptsei nupta.

*Petrus V.
latifun-
dia reci-
pit.* PETRO V. Franciscus Kalnassi anno 1557. multum negotii faceffivit, cum ejus bona, tamquam Isabellæ Transilvanæ focii, atque adeo perduellis, ab Ferdi-

Ferdinando I. Rege impetravit, sed posteaquam testimonio publico Comitatus Zemplinienfis Petrus edocuisset, se nihil eatenus seu in Regem, sive in patriam molitum esse, eadem postliminio, quamquam non sine difficultate recuperavit. Evivis excessit sub annum 1560. Coniuges duas habuit Helenam, et Magdalenam Kende, ex hac in lucem prodiit filia Anonyma, ex illa JOANNES XI. cujus ad annum 1554. Viduam Magdalenam invenio, MICHAEL VI. et LUDOVICUS II. Huic Barbara Body copiosam sobolem enixa est, videlicet:

1. GEORGIUM V. qui cum Doro- *Ludovici*
thea Keczer de Lipocz, subinde Fran- *II. pro-*
cisco Rakoczio nupta, eduxit FRAN- *les.*
CISCUM IV. improlem A)

2. LADISLAUM IV. de quo infra.

3. CATHARINAM Joannis Fantsikai
Uxorem.

4. CLARAM.

5. MARGARETHAM Sigismundo Mi-
kolai elocatam.

6. BARBARAM.

7. MICHAELEM. VII.

8. LUDOVICUM III.

B 3

9.

A) Francisco ad annum 1571 suppres-
erant Paulus, et Joannes filii Benedicti,
filii Georgii Frank de Butka. Ex Paulo
nati sunt Georgius, et Andreas. Pos-
tremi Georgii Viduam anno 1621. He-
lenam de Cattaly lego.

9. PETRUM VI. qui defecerunt.

LADISLAUS IV. vitam fere inter lites exegit; illa ad memoriam peculiaris est, qua Matris honorem pro tribunali Comitatus Zempliniensis ita vindicavit, ut maledicus convitiator, exacta lingua pœnas daret. Obiit annum circiter 1598. susceptis ex gemina Uxore Clara Viczmandi, et Anna de Tétetlen prolibus: ANDREA VI. STEPHANO IX. GEORGIO VI. et MARGARETHA. ANDREAS VI. imbecilla usus valetudine, eidem in flore ætatis succubuit. Moriturus tabulas supremæ voluntatis anno 1611. condidit, quibus prolium suarum CLARÆ, et ANDRÆ VII. quas ex Catharina Zathai progennerat, Tutorem inter cæteros constituit Georgium Drugeth de Homonna; sed nec Clara, nec Andreas ad iustam ætatem pervenit.

Stephanus IX. *Vice-Comes Zemplin.* Stephanus IX. difficillimis temporibus, dum scilicet Gabriel Bethlen Transilvaniæ Princeps, omnia metu, et armis impleret, plures annos Provinciam Zempliniensem Vice-comes gubernavit. Margaretha de Berzevicze hos liberos ei enixa est: STEPHANUM X. ALEXANDRUM, ANNAM, ANDREAM VIII. SUSANNAM, et CLARAM; sed cum tres priores jam sub annum 1630. naturæ debitum persolvissent, metueretque Pater, ne Andreas filius pari fato occuparetur, ab Ferdinando II. Rege impetravit, ut si filius sine hærede decederet, filiæ SUSAN-

SANNA, quæ subinde Adami Pongracz de Nagy Mihály Uxor fuit, et CLARA in masculinum sexum præficerentur. Neque sanctioni huic obturbavit GEORGIUS VII. filius postea natus, quem mors in juventute succidit. E numero vivorum excessit STEPHANUS IX. anno 1638.

Ejus filius ANDREAS VIII. paulo post, quam nuptias cum Prisca Palagyi iniisset, in morbum incidit, quo etiam oppressus est. Posthumus, qui a morte Patris lucem aspexit, STEPHANI XI. nomen tulit; Vidua vero ad alterum connubium cum Francisco Mariaffi, eoque satis perfuncto, ad tertium cum Joanne Pethö de Gerse transit. Sub hujus, Matris cura eductus Stephanus, postea-
Stephanus XI. ultimus gentis.
 quam adolevit, Saram Szirmai in connubium adscivit, sed cum anno 1668. moriens, ex ea nonnisi duas filias: AN-
 NAM, et MARGARETHAM reliquisset, familiam Buthkajanam tumulo intulit. Porro ut et hoc addam, Anna Francisco, Margaretha vero Adamo Desöffi de Csernek in manus convenerunt; atque ex hac hodierni Comites Szirmai, ex illa Desöffi, qui Margonyæ, et Somosini agunt, profluunt.

III.

DRÁGFI DE BÉLTHEK.

(Fig. 3.)

Drágfi ex Valachia oriundi. Drágfiurum Majores in Valachia quæri oportere indubium est; ubi inter præcipuos Provinciæ Bojeros, seu Nobiles fensos fuisse, fidem faciunt plures literæ, quæ in Tabulario Leleszienfi adservantur; imo cum nullo post tempore, quam in Hungariam advenerunt, Joanni Drági fratri jam Volachi, jam Olahi cognomen adjectum legam, id satis, nisi fallor, indicat, quo eorum originem referri oporteat. Interim quis prius patriam reliquerit? aut quando in Hungariam tranſierit? quod ipsum nomen Drágfi recentius est, haud constat.

Nicolaus Vajv. Transilvanicæ, Regnante Ludovico I. Hungariæ Rege, NICOLAUS egregiis animi, corporique, quibus pollebat, dotibus adeo inclaruit, ut post minores Præfecturas, quas non sine laude gessit, ad annum 1367. Vajvoda Transilvaniæ crearetur. Sed quem vitæ exitum habuerit, Thuroezius cum ejusdem Regis expeditionem in Transalpinam describit, hunc in modum narrat: A) *Ipsæ Rex*, inquit, *perſo-*

A) In Chronicis Hungarorum Parte III. Cap. XXXVIII.

personaliter, per Bulgariam partes Transalpinas sacræ coronæ subjectas invadens, ex alia parte ultra terram Siculorum cum valido exercitu, ac Nobilibus, et Siculis partis Transilvanæ transmisit Nicolaum Vajvodam Transilvanum, cum Simone filio Mauriti, et aliis ex potioribus militibus suis ad videndum partes Transalpinas, contra Layk Vajvodam partium prædictarum, Regiæ Majestati rebellantem. — Qui quidem Nicolaus Vajroda cum exercitu prædicto fluvium Ilumcza, ubi fortalitia, et propugnacula erant, per Olachos firmata, potenter expugnando pertransiens, cum exercitu ipsius Layk Vajrodæ copioso, cujus Capitaneus erat Comes Dragmer Olachus, Castellanus ejus de Domloyka, bello inchoato, et certamine fortissimo commissio, victoriam obtinuit, et ipsum Capitaneum multis interfecit, in fugam convertit; sed postmodum incaute ulterius procedens, inter indagines, et veprium densitates, ac passus strictissimos conclusus per multitudinem Olachorum de silvis; et montibus invasus ibidem cum — — Siculis viris bellicosis, et aliis militibus quam pluribus, et Nobilibus potioribus exstitit interfectus. — — funus ejusdem Nicolai Vajrodæ cum magna pugna de manibus Olachorum e- In bella reptum, in Hungariam attulerunt ad cæsus, Clausstrum Beatæ Virginis in Strigonio Strigonii sepelitur, tumulandum.

Reliquit porro NICOLAUS tres superstites filios: BALK, DRAG, et JOANNEM, qui cum a Ludovico I. Rege, tum ab ejus Successoribus Maria, et Sigismundo amplissimis cumulati sunt possessionibus, et inter Aulæ Regiæ familiares adlecti. Fuit Joannes anno 1390. Siculorum Comes, utebaturque axioma de Maromarus. Progeniit filios tres; SANDRINUM, seu ALEXANDRUM III. DEMETRIUM II. et LADISLAUM; eorum ad annum 1415. non item hæredum memoriam reperio, ut adeo cunctos defecisse verisimile sit.

BALK de Zarazbereg dictus anno 1381. Comes Maramarosienfis, ac ad annum 1387. si Hufztius A) non fallit, cum Fratre Drag Vajvoda Transilvaniæ, et inter cæteros honores Siculorum Comes, possessiones a Patre acceptas, non modo nova confirmatione retinuerunt, verum etiam multis Arcibus, Dynastiisque auxerunt. Certe Castrum Regium Köwar, quod olim Comitatus de Zolnok adscriptum, a Ludovico I. Rege obtinuerant, remotis obicibus, sub Sigismundo rursus suum fecerunt B) et fundos

A) In MS. opusculo, quod de Vajvodis Transilvaniæ confecit.

B) Clausula literarum Sigismundi hæc est: Datum in descensu nostro campesiri contra Turcos in Regno Rasciæ in festo B. Jacobi Apostoli Anno Domini 1392.

fundos omnes, quos Joannes filius Dragomeri in Provincia Ugotsensi, et Maramarosienſi poſſidebat, anno 1390. impetrarunt. Iſdem poſteri debent amplifſimi cenſus, et dominationis Caſtrum Bélthek, quod non ſolum in juſ, verum etiam in titulos familiæ tranſiit. Ex BALK autem nati ſunt duo filii: SANDRINUS I. et DEMETRIUS I. hic, ut reor, defecit; ille contra ex Juſtina Conjuge Pater fuit JOANNIS II. LADISLAI II. et ANNÆ, quæ poſt annum 1450. obiit, Fratribus multo antè ſine hærede exſtiſtis.

DRAO anno 1381. Comes Zatma-
Dragi filii.
 rienſis, ac ſexennio poſt, ut ſupra in-
 nuimus, Vajvoda Tranſilvaniæ genuit
 tres filios: EMERICUM, SANDRINUM,
 et GEORGIUM, qui quod Dragi filii es-
 ſent, Drágfi compellati ſunt. Emerico
 ſine liberis decedente, Sandrinus, et
 Georgius anno 1427. bona partiti ſunt.
 Habuit SANDRINUS Conjugem Veroni-
 cam filiam Simonis de Sebes, cui ſub
 annum 1432. moriens partem poſſeſſio-
 num tranſcripſerat, ſed quod ea ad al-
 teras nuptias Andreæ de Buthka proſi-
 llerit, Georgius Affinis tradere renuit,
 quoad Barbaræ Reginæ mandato com-
 pulſus, Veronicæ ex aſſe ſatiſfecit. MI-
Michael omnibus bonis ex-
 CHAEL Sandrini II. filius a Majoribus
 ſuis prorfus degeneravit, vitamque tot
 ſceleribus infamem vixit, ut eum Ma-
cidit.
 thias

thias Rex anno 1470 A) omnibus latifundiis privaverit, eaque Bartholomæo agnato contulerit. In literis Regiis hoc feorsim exprimitur : „ quod is (Michael)
 „ Uxorem suam legitimam interfecisse,
 „ et quemdam Nobilem famulum suum,
 „ propter quandam mulierem, quam in
 „ adulterio tenuisset, sine omni culpa
 „ miserabili nece interemisse dicatur.“
 Neque quidquam præterea seu de ejus Uxore, sive de liberis compertum habeo.

GEORGIUS Sandrini II. frater, stemma longius propagavit; ex NICOLAO II. enim filio, qui anno Christi 1436. floruit, Agathamque, nisi fallor, de Kálló in Conjugio habuit, plures nepotes sustulit, quorum nomina sunt:

1. JULIANA Nicolai de Zokol Confors,
2. BARTHOLOMÆUS, seu Bertholdus, de quo infra.
3. FRANCISCUS,

3.

c) Vixit sub idem fere tempus Thomas de Drag Personalis præsentiae Regiæ, cui M. Joannes de Thurocz partem Chronicorum suorum inscripsit. Bonfinius Thomam vocat Prætorem Regni, eumque laudat, ut legatum ad Sixtum Pontificem, *e sententia cuncta mandata cum summa laude, ac munificentia peragentem, item maximi, callidissimique ingenii virum, et ad maxima quoque negotia natum, præterea Scythica lingua nimis eloquentem.* Sed Thomæ eum cæteris Drágfiis nexus incertus est

4. GEORGIUS.

5. PETRUS, qui quidem tres potissimi virilem ætatem vix attigerint.

BARTHOLOMÆUS contra, ubi hanc affectus est, belli, pacisque artibus ita inclaruit, ut præcipuis quibusque Magistratibus gerendis admoveretur. *Bartholomæus Pincernarum,* Erat Mathiæ I. Regis non solum Pincernarum Magister, verum etiam militarium expeditionum, quæ in Austriam susceptæ sunt, comes. Interfuit Urbis Viennensis expugnationi, ac quæ hanc consecuta est, pompæ triumphali. Ab *Dein Cubiculariorum* Wladislao II. primum Cubiculariorum Regalium Magister, deinde anno 1493, cum Ladislao de Löffontz Vajvoda Transilvaniæ creatus est; cum omnium copiarum imperium accepit, cum Laurentium Ducem de Ujlak refractarium; Wladislaus bello impetiit. Bartholomæi industriæ, virtutique debetur, quod Laurentius suis arcibus mulctatus, supplex ad obsequium Regis redierit. Præfuit autem Transilvaniæ usque ad annum 1498. quo vel certe insequenti e vivis excessit. Duas Uxores habuit; primæ nomen, et familia ignoratur; altera fuit Dorothea de Hedervara, quæ elato Marito tertium, quem vocant, Ordinem S. Francisci ingressa, in Cænobio Kusaliensi, quod id temporis vitæ sanctimonia, et regularis disciplinæ fama celebre habebatur, diem extremum clausit.

clausit. Ex priore nati sunt GEORGIUS III. et JOANNES III.

GEORGIUS III. qui anno 1508. floruit, quam Conjugem? quosve liberos habuerit, nondum reperi: ejus fortasse filia fuit CATHARINA Ladislai de Kanisa Vidua, et Christophori de Frangepanibus Sponsa, sed antequam nuptiarum dies advenisset, præcoci fato Sponso suo orbata.

*Joannes
III. in
prælio
Mohacsi.
enfcadit.*

JOANNES III. plures Regni Hungariæ Magistratus, quos Baronatus vocant, ex ordine gessit; anno siquidem 1511. Pincernarum, triennio vero post Dapiferorum Regalium Magister fuisse legitur. Bello rustico, quod anno 1514. erupit, præclaram Reipublicæ navavit operam, quemadmodum Stephanus Taurinus in sua Stauromachia memoriæ prodidit. Anno 1518. Ludovicus II. Rex eum jam tum Comitatum Zolnok mediocris, et de Krazna Comitem, Tavernicorum Regalium Magistrum creavit, quo in munere plures annos egit, quoad occupato a Turcis Belgrado, cum barbari finitimam regionem spoliis, incendiisque vastarent, ut eorum furorem reprimeret, Provinciæ Temesiensi Comes præfectus est. Demum Judex Curiae Regiæ in fatali pugna Mohatsiana, ubi grande Regis vexillum præferebat, anno 1526. vitam posuit. Sponsam ejus invenio Annam de Warla, sed reapse cum Catharina Drugeth de Ho-

Homonna in matrimonio vixit, ex qua sustulit SOPHIAM Joannis de Peren Consortem, MAGDALENAM, quæ ad nobiles annos pervenisse non videtur, et GASPAREM.

Hic amisso præmature Patre, fidei *Gaspar* novatoribus opportunus visus est, cui *fidei no-* peregrina dogmata instillarent. Et ve- *vatori-* ro ex Optimatibus fere primus fuit, *bus favet.* qui ea non solum combibit, sed etiam omni ope, atque opera tuenda, propagandaque suscepit; multis propterea magnisque laudibus a suis celebratus. Fuit, ut Pater, Comitatum Zolnok *mediocris*, et de Krazna Supremus Comes. Tabulis supremæ voluntatis, quas anno 1545. condidit, Uxorem suam Annam de Bathor, et filios GEORGIUM IV. ac JOANNEM IV. Ferdinando Regi majorem in modum commendavit; sed ea cura Joannes non eguit, morientem Patrem paulo post fato consecutus. Anna de Báthor, etiam postquam Antonio Drugeth de Homonna nupsit, volente Ferdinando officium Supremi Comitis dictorum Comitatum administravit, quoad Georgius filius adolesce- *Georgius* ret. Atque hic ubi muneri gerendo par *IV. po-* habitus est, fasces quidem Provinciarum *stremus* assumpsit, verum et hos, et totam gentem Dragfianam tumulto secum intulit, sub annum 1555. nullo relicto hærede extinctus.

Plura

Plura fortasse de Dragfiis in medium adferri potuissent, nisi eorum epitaphia, quæ in templo Arcis Erdöd in Provincia Szatmariensi visebantur, jam ante ducentos, et quod excurrit annos violata fuissent, ut Istvánfius in hæc verba adnotavit: A) *Svendius in templum ingressus, duos milites Germanos, qui Drágfiorum sepulchra revulsis marmoribus, opimæ, quam incesse putabant, prædæ investigandæ causa impio conatu aperuerant, forte offendit, et enormis facti indignitate permotus, alterum pugione extemplo confodit, altero sauciato, et præcipiti fuga se subducente.*

IV.DRU-

A) Historiar. Libro XXII. pag. mihi 278.

IV.

DRUGETH DE HOMONNA.

(Fig. 4.)

Drugethios Italici generis, et specia- *Drugethi*
tim Salerno e Regno Neapolitano ori- *ex Regno*
undos fuisse, dubitare nos non finit *Neapoli-*
luculentum testimonium Joannis Bocatii, *tano ori-*
Poëtæ laureati, quo tamen jam alias *undi.*
usi sumus, A) ad faciendam tamen fi-
dem, hoc loco quoque repetere juve-
rit; ita vero habet:

Est locus Italiæ, veteris qua clara *Joannis*
Salerni *Bocatii*
testimo-
nie.

Mœnia, citrifero proxima rure
solo:

Illius hic quondam Majores, Urbis
honores

Imperium, ac fascès sustinuerè diu;
Posteritas donec bellorum huc tem-
pore missa

Præfuit, ac sedes cœpit habere
suas;

Florida magnanimus Regni cum sce-
ptra tenebat

Carolus, Hungaricam cum mo-
deratus humum,

Druge-

▲) Analectorum Scepus. Parte III. in Phi-
lippo Drugeth Comite Scepusensi.

Drugethios aluit binos tunc nobile
Regnum :

Par titulos merito gessit uterque
graves.

*Philip-
pus, et
Joannes
Fratres
Palatini
Regni
Hunga-
riae.*

Venerunt autem in Hungariam cum
Carolo I. Rege duo fratres PHILIPPUS,
et JOANNES Viri sagæ non minus, quam
toga præclari, qui cum bello, paceque
fidelem operam eidem navassent, non
solum copiosis fundis, verum etiam am-
plissima apud Hungaros Proregis digni-
tate, ab eodem donati sunt. Fulsit eo
honore Philippus una Comes de Scepus,
et Ujvár ab anno 1322. ad 1327, quo
improvisè decessit, fratrem in Palatini
munere excepit JOANNES, simulque sex
Provincias Comes gubernavit: Simigi-
ensem videlicet, Tolnensem, Bachien-
sem, Albenssem, Zemplinensem, et Un-
ghensem. Obiit sub annum 1334. re-
lictis tribus filiis: WILLERMO, NI-
COLAO, et JOANNE II. ac filia
Anonyma.

*Willer-
mus iti-
dem Pa-
latinus.*

WILLERMUS et ipse Regni Hunga-
riæ Palatinus, ac Comes de Scepus,
et Ujvár, postquam hos Magistratus ali-
quot annos præclare gessisset, amore
solitudinis sponte abdicavit, et reliquum
vitæ, procul aulæ strepitu exegit. Cum
nullum hæredem haberet, supremis ta-
bulis Uxori suæ Mariæ Folyk ingentem
vim rerum aurearum, argentearumque;
Nicolao vero Fratri præter arma, et
equos,

equos, octo Arces cum aditis ditionibus transcripsit. A)

NICOLAUS hic bello Neapolitano *Nicolaus*
ea dedit militaris virtutis specimina, ut *Judex*
a Ludovico I. Hungariæ Rege, Urbi *Curia*,
Salerno, natali scilicet familiæ suæ lo- *author*
co præficeretur; mansitque ibidem fere *rami de*
tres annos; quoad bello pace composito, *Geren.*
in Hungariam redux, anno 1354 Ju-
dex Curia Regiæ, et Comes de Thu-
rocz creatus est. Bonorum fortitione,
quam cum Joanne II. Fratre inierat,
quamquam plures Arces obtinuit, nescio
tamen, qua ex causa de Geren, loco
Ungvariensibus vicino, axioma tulit,
quod in posteros quoque transfudit; at-
que hos, quod longe ante, quam Dru-
gethii de Homonna defecerunt, jam
nunc continenti serie enumerare placet.

Genuit porro NICOLAUS JOANNEM
III. qui anno Domini 1373. floruit, re-
liquitque duos Filios: JOANNEM V. et
NICOLAUM III. Hic anno 1379. Comi-
tatus Unghvariensis Comes, anno vero
1391. Banus de Zewrino fuit. Ex Con-
juge Margaretha procreavit filias: HE-
LENAM Georgii de Dob, ANNAM La-
dislai de Telegd Uxores, et VERONI-
CAM. Filius ejus STEPHANUS II. Ma-
riam, quam thoro sociaverat, ante an-
num 1437. Viduam reliquit. Neque est,
C 2 quod

A) Testamentum ejus videri potest Anale-
ctorum Scepus. Parte I.

quod de Gereniensibus Drugethiis amplius addam; redeat itaque ad Drugethios de Homonna narratio.

Joannes II. author rami de Homonna.

JOANNES II. Nicolai I. Frater, quinque filiorum Parens fuit: JOANNIS IV. NICOLAI II. LADISLAI, PHILIPPI II. et FRANCISCI; sed trium extremorum hæredes non invenio. LADISLAUS perennem sui memoriam apud Ordinem Paulinum reliquit, cui in Oppido Ungvár Cænobium anno 1384. non solum a fundo excitavit, verum etiam agris, vineisque liberaliter donatis auxit. JOANNES IV. ex Uxore Helena de Pákos sustulit filium JOANNEM VI. qui literis, quibus Rex Sigismundus XIII. Oppida Scepusiensia Polonis anno 1412. pignori opposuit, subscriptus legitur, et filias MARGARETHAM, ac HELENAM. NICOLAUS II. denique genuit BERTOK, seu BARTHOLOMÆUM, SIGISMUNDUM, et STEPHANUM I. BARTHOLOMÆUS defecit. SIGISMUNDUS ex Coniuge Ursula, incertum cuius familiæ? Pater fuit BARTHOLOMÆI II. qui ex Anglys, vel Agnete de Rozgon suscepit quidem Filium LADISLAUM II. sed hic etiam post annum 1476. defecit.

Stephanus in Hussitarum potestatem venit.

STEPHANUS I. nomen Drugethianum de Homonna longissima serie, ut patebit, propagavit. Erat vir non solum militaris, sed propter egregias animi, corporisque dotes omnibus acceptus: hunc Hussitæ cum nepote BARTHOLO-

MÆO

Mæo II. interceperant, de quorum potestate, ut eximeretur, Episcopus Agriensis Civitatum Superioris Hungariæ opem hujusmodi Epistola imploravit:

„ Sapientes, et honesti Viri, Amici
 „ nostri dilecti. Casum fratrum nostrorum Stephani, et Bartholomæi de
 „ Homonna, priusquam nos, percipere
 „ potuistis. Rogamus easdem vestras
 „ amicitias, quatenus dictos Fratres nostros Stêphanum, et Bartholomæum
 „ ad diem certum ad vestram fidei iussuriam cautionem de captivitate Bohemorum excipere, vel saltem unum
 „ eorum, qui pro eliberatione ipsorum, coram Dominis Prælati, Baronibus
 „ et Regnicolis laborare valeat, eliberare velitis: huic Regno, nobisque consequenter, et omnibus Fratribus nostris in hac parte magnam
 „ ostendetis complacentiam, et amicitiam specialem. — Datum Agriæ
 „ feria quinta proxima post festum B. Johannis Apostoli ante portam Latinam Anno Domini 1459.

Ladislavus de Hedrehwára
 Episcopus Agriensis.

Et Drugethii quidem Civitatum *Liberatur.*
 ope, haud multo post liberi abierunt, verum ita, ut confectis anno insequenti induciis, cum ipsi, tum quatuor Comitatus: Sárosiensis videlicet, Ungghensis, Zemplinienſis, et Abaujvariensis, *mille florenos auri, septingentos cubulos*

frugum, et octodecim media vasa vini Bohemis polliceri sint coacti. Cæterum Stephanus habuit hos Filios: JOANNEM VII. STEPHANUM III. ἀπαίδας, et SIMONEM A) qui moriens quam Uxorem? et quos natos reliquerit? ex literis Wladislai II. Regis ad Conventum de Jazow scriptis patet, earum pars ita habet: „ Exponitur nobis in „ in persona fidelis nostri Spectab. et „ Magnifici Domini, Stephani de Zapolya, Comitis Perpetui terræ Scepus. et dicti Regni nostri Hungariæ Palatini, quomodo circa festum B. Michaelis Archangeli in anno Domini 1492. transacto præteritum, Generosa Domina Sophia B) Relicta, ac Egregii Joannes VIII. et Gaspar filii quondam Simonis de Homonna, missis quibusdam latrunculis, qui armatis manibus, et potentiariis ad Claustrum Religiosorum Fratrum Carthusiensium Lechnitz vocatum, in Comitatu Scepus. fundatum, sub juris Patronatu, tutamineque, et protectione ipsius Domini Stephani Palatini exponentis existens irruendo, „ quosdam

*Joannes
VIII. et „
Gaspar „
spoliant „
Clau- „
strum „
Lechnitz.*

-
- A) Lego præterea ad annum 1479. Simonis Drugeth de Homonna Annam Relictam, et añ annum 1489. alterius Simonis Sophiam Bebek Viduam; nisi eadem sit cum Sophia de Vámos.
- B) Infra dicitur: de Vámos.

„ quosdam ex Fratribus prædictis gra-
 „ vibus vulnere plagis affecissent, et
 „ calices, ac nonnulla ornamenta Ec-
 „ clesiastica ipsius Claustrì deprædando,
 „ ab eodem ad dominia dictorum Jo-
 „ hannis, et Caspari de Homonna de-
 „ portassent, qui scilicet Joannes, et
 „ Gaspar certas ex hujusmodi rebus
 „ deprædatis, quas voluissent, dicto
 „ Claustro restitui fecissent, reliquas
 „ vero, quo eorum placuisset volunta-
 „ ti, asportari fecissent.“ Scelus hoc
 correxisse videri possint, cum anno
 1505. Cœnobio Paulinorum Ungvariensi
 piscinam Horgastó attribuerunt, ac rur-
 sum anno 1511. Joannes omnes dona-
 tiones a Majoribus eidem domui factas
 confirmavit.

Præter hos filios erant Simoni et
 filiæ: duarum meminit bulla Pontificia
 anno 1499. signata, qua *Sophie de Vd-*
mos, ac Joanni et Gasparo, nec non Ca-
tharinæ et Hedvigi ejus prolibus ex Si-
mone condamn. de Homonna susceptis in-
dulgetur altare portatile, Sacerdos Secu-
laris, vel Regularis servandus, et Missæ
Sacrificium ab eo ubicunque celebrandum.
 Aliæ duæ Simonis filiæ: BARBARA vide-
 licet et ELISABETHA id temporis in ali-
 enas domos jam enupta erant, et hæc
 quidem Sigismundo de Loffoncz; illa
 vero Nicolao Zolyomi A)

C 4

Jo-

A) In *Analectis Scepusii* Parte IV. autori-

Joannis VII. li-beri. JOANNIS VIII. anno 1495. Sponsa fuit Christina A) Stephani de Zapolya Palatini filia, cui Provinciæ Zempliniensis Castrum Barko inscripisse legitur. Ex hac præter filiam CATHARINAM, Joannis Dragfi de Bétek Conjugem, plures mares suscepit, quorum nomina sunt:

Franciscus II. Tavern. Regalium Magister. I. FRANCISCUS II. anno 1520. Cubicularius Ludovici II. Regis, et Comitatus Ungvarienſis Comes. Post cladem Mohatsianam, ex qua ægre se explicuit, Joannis de Zapolya, necessarii sui partes secutus, ab eo non solum in munere Comitis Ungvarienſis firmatus est, verum insuper Tavernicorum Regalium Magister, et Comes Sároſienſis renunciatus. Homo alieni adeo cupidus, ut nec sacris pepercerit; cuius rei testimonium perhibent sequentes literæ: „ In nomine Domini Amen. Anno no nativitatſ ejusdem Domini 1532. „ 6. die mensis Februar. hora tertiæ, „ rum, vel quasi, in Sacristia Ecclesiæ „ S. Crucis de Lelez, indictione V, „ Pontificatus autem Sanctissimi in Christo „ ſto

*Fræpofi-
turam
Lelez
spoliat.*

tate III. Bethlemi adductus, quinque filias Simoni adſcripſeram, vereor tamen, ut is rem ex ſincero fonte hauſerit.

▲) Bocatius, de quo ſupra, Margaretham vocat: binominem itaque fuiſſe oportuit.

„ fto Patris, et DD. Clementis Divina
 „ providentia Papæ VII. anno ejusdem
 „ X. in mei Notarii publici infraſcripti,
 „ et teſtium infraſcriptorum præſentia
 „ perſonaliter conſtituti: Reverendus
 „ in Chriſto Pater D. Joannes, Præpo-
 „ ſitus prætactæ Eccleſiæ S. Crucis de
 „ Lelez, tum primo de perſecutione
 „ revertens, et in Sacriſtiam ejusdem
 „ Eccleſiæ ſuæ intrans, Religioſique
 „ Fratres Ordinis Præmonſtratenſis, in
 „ eadem Eccleſia S. Crucis de Lelez
 „ degentes videlicet: Fr. Joannes Chy-
 „ habecz, et Fr. Paulus de Jazo, ac
 „ Fr. Ladislaus de Vagyocz Presby-
 „ teri Profeſſi, concorditer uno voto
 „ ſolemniter poteſtati ſunt ſuper eo:
 „ quod Magnificus D. Franciſcus Dru-
 „ geth de Homonna, propria autori-
 „ tate in Eccleſiam prælibatam medio
 „ ſuorum ſervientium manus violentas
 „ immiſit, ac eandem Eccleſiam cum
 „ omnibus pertinentiis occupavit, et
 „ occupatam vi, et potentia mediante
 „ certis diebus poſſedit, et quolibet
 „ fructus, et utilitates ejusdem per-
 „ cepit, uſque ad valorem octo mil-
 „ lium florenorum, citraque, veſ ultra.
 „ Inſuper quod de Sacriſtia argentea-
 „ riam, et diverſa bona Eccleſiæ aſpor-
 „ tavit, valentes flor. — — Præterea
 „ conſervatorium, ſive conſervatorii
 „ oſtium confregit, et literas Privile-
 „ giales tam ejusdem Eccleſiæ, quam
 „ C 5 „ alio.

„ rum cujusvis gradus, status, et con-
 „ ditionis præ eminentium hominum illic
 „ existentes asportavit: ideo si qui de-
 „ fectum paterentur in Privilegiis ipso-
 „ rum illic existentium, id non vitio
 „ præfati D. Præpositi, neque Conven-
 „ tus ipsius factum, sed prælibati Ma-
 „ gnifici D. qui medio Hominum suo-
 „ rum conservatorium confregit, et li-
 „ teras Privilegiales exportavit, super
 „ quo potestati sunt expresse, quod
 „ Ecclesia præmissa damnum, et præju-
 „ dicium, ac injuriam totius Ordinis
 „ Præmonstratensis, quod intulit, ges-
 „ sitque, et fecit, in calculum revo-
 „ cando pati noluisse pro 60. millibus
 „ florenis auri justis, et veri ponderis
 „ de quibus solenniter protestati sunt,
 „ et expresse “ — —

2. GEORGIUS, de quo infra.

3. GABRIEL, de quo pariter infra.

4. STEPHANUS IV. cujus Uxor et
 annus emortualis innotescit ex Ferdi-
 nandi I. Regis mandato, quod ad Con-
 ventum Leleziensem hoc tenore dedit:
 „ exponitur Majestati nostræ in per-
 „ sona Generosæ, et Magnificæ Domi-
 „ næ Claræ de Báthor, alias Relictæ
 „ Magnifici quondam Stephani Drugeth
 „ de Homonna, nunc vero Confortis
 „ Magnifici Antonii de Lossonez quo-
 „ modo circa festum Beatorum Viti, et
 „ Modesti MM. in anno Domini 1540.
 „ transacto præteritum, Magnifici Ga-
 „ briel,

*Stephā-
 nus IV.
 Zempl.
 et Un-
 gvar. Co-
 mes.*

„ briel, Georgius, et Emericus Dru-
 „ geth de Homonna, nescitur unde
 „ moti, missis, et destinatis certis ho-
 „ minibus, et Servitoribus suis arma-
 „ tis, et potentiariis manibus, quen-
 „ dam equum Turcalem ipsius Dominæ
 „ Exponentis, quem mortuo dicto con-
 „ dam Stephano Drugeth, tempore se-
 „ pulturæ ejusdem, ante feretrum ad
 „ Claustrum Fratrum Heremitarum de
 „ Unghwár detulissent, et per ipsam
 „ Dominam exponentem ab eisdem Fra-
 „ tribus Heremitis per omnia redem-
 „ pta fuisset, ex stabulo dictæ Domi-
 „ næ exponentis — — abduci et aspor-
 „ tari, quo eorum placuisset voluntati,
 „ fecissent “ A) — — Cæterum ad an-
 „ num 1539. duorum Comitatum Zem-
 „ pliniensis, et Unghvariensis Supremus
 Comes fuit.

5. EMERICUS, qui JOANNE IX. et *Ferdinan*
 GABRIELE II. filiis præmortuis, NICO-*di I pecu-*
 LAUM IV. Orphanum reliquit. Hunc a-*liaris cu-*
 deo peculiari cura complexus est Rex *ra super*
 Ferdinandus I. ut cum anno 1560. An-*Nicolao*
 tonium Verantium Episcopum Agrien-*IV.*
 sem, et nonnullos ex equestri Ordine
 ad componendam Hungariam superio-
 rem

A) Literis his Drugethii ad Regiam per-
 sonalem præsentiam evocantur. Datæ
 autem sunt Posonii Sabbatho proximo
 post festum Conversionis S. Pauli Apo-
 stoli anno Domini 1543.

rem mitteret, inter cætera instructionis capita hoc exerte adjecerit: „ quia significatum nobis est, inquit, Tutores „ orphani filii Emerici quondam Homonnai, Egregios videlicet Mathiam „ Viczmandi, et Blasium Hozzumezej „ officiũm tutoratus sui non sine damno, „ et detrimento bonorum, et proventuum Orphani ipsius administrari, inque proventibus ipsis dispensationem facere; nos, qui supremi sumus in „ Regno isto nostro post Deum pupil- „ lorum, et orphanorum tutores, volentes damna dicti orphani præcave- „ ri, præfatis nostris Commissariis injungimus, ut super administratione proventuum, et bonorum dicti orphani ab idoneis, et ejus rei non ignavis personis inquirent, ac postea vocatis ad se dictis Tutoribus, eisdem „ penes literas nostras credentiæ, nomine nostro dicant, et committant, „ ut quia ipsos officio eorum in Tutoratu non per omnia respondere informati sumus, eam habeant administrationis bonorum, et proventuum orphani ipsius curam, ut nulla fiat in illis dissipatio, atque ipsi suo post ea tempore super ea sufficientem rationem dare valeant: nam alioquin nos „ non esse admissuros, ut puer ipse orphanus per ipsorum vel negligentiam, vel dissipationem damnum patiatur. “ Hactenus Ferdinandus. Ni-

COLAI IV. filia fuit ANNA Michaelis Kathaj Confors, ac fortasse Elisabetha, quæ in Poloniam Petro Zborowski, Viro clarissimo enuplit.

6. ANTONIUS, cujus prima Uxor, *Antonii Uxores et poster.* seu nomen, seu familiam spectes, ignoratur: altera erat Anna de Bathor Caparis de Drághfi de Bélthek Vidua. Ex priore nata est BARBARA primum Martini Kechet de Kyres, Magistri Curia Regiæ, deinde Francisci Kendy de Zentiwán, Vajvodæ Transilvaniæ Coniux. Ex utra natus sit NICOLAUS V. Antonii Filius? compertum non habeo: postquam adolevit, Margaretham de Zrinio, Nicolai Szigethani filiam, anno 1568. matrimonii fœdere sibi adiunxit. Memoria ejus occurrit in Sæctionibus publicis anno 1575. conditis. Moriens reliquit filiam BARBARAM, subinde Georgio Warkots de Nopschütz nuptam; Dynastiam vero Barkoiensem et Jezenewiensem, Gabrielis I. et Georgii I. quos jam exequemur, posteris.

GABRIEL I. ex duabus Uxoribus Barbara Warkots, et Euphrosyna Gyulaffi suscepit quatuor liberos; MARGARETHAM Jobi Paxy de Pákos Consortem, STEPHANUM V. CHRISTINAM, et CLARAM. STEPHANI V. Ungvarientium, Zemplinensiumque Comitum vitam, et res bello, paceque gestas Joannes Boc-

Stephani catius, cujus supra meminimus, his
res bello et pace verbis expressit: A)
gestæ.

Swendius Hungaricas cum jussu Cæsaris arces

Ferdinandi eriperet, forte favente,
 Getis:

Centenis tulit auxilium Comes ipse
 Caballis,

Marte potens equites rexit et ipse
 suos.

Zakmaris ad pluteos specimen virtutis honestum

Fecit, et egregio pectore gessit onus;

Præterea celsæ spectavit robora mentis,
 Arx ubi de requie B) diruta Marte jacet.

Prælia testantur Sixovia quantus hic
 Heros!

Quanta viro virtus, gloria, quanta
 fides!

Tunc ubi cum paucis contra agmina
 plurima Turcæ

Iret, et innumeros sterneret ipse
 Viros:

Usque tenax calide pugnavit, et inter
 atroces,

Quando foret mediis cinctus ubique
 Getis,

Obru-

A) In Elegia. quam Stephani funeri inscripsit.

B) Fortasse arcem Regecz intelligit.

Obrutus a tergo tulit horrida vincula,
servis

Cassus, et a Socia porro relictus
ope;

Sed Deus, et solers industria, libera
capto

Membra dedit, rursus victor et in-
de redit.

Quid memorem? qualis fuerit per thu-
rea rura,

Macula Turcigenis intulit arma lu-
pis.

Hinc etiam summo quamvis discrimi-
re vitæ,

Fortis honorificas retulit ense notas.

Nil referam, quid præstiterit per prata
Kereszti? A)

Res ubi cum Getico bellica Xerxe
fuit,

Pro patria vitæ contemptor, in agmi-
na mille

Se tulit, ex patriis fortior ipse Vi-
ris. — —

Sumptibus Aonios magnis provexit a-
lumnos,

Inque tuas misit Teutonis ora, scho-
las:

Cumque intelligeret, et quanta po-
tentia doctis,

Literulis natos imbuit hisce duos.
Er-

A) Pugnâ Keresztelenis videri potest apud
Istvanium Histor. Libr. XXX.

Ergo bonis favit Doctoribus utque
juventam

Promptius instruerent, larga dida-
ctra dedit. — —

Ofor avaritiæ, splendoris amator ho-
nesti,

Congrua personæ fecit ubique suæ.
Non eius, non usus erat sabrusticus,
intra

Magnificum norat se retinere cho-
rum. — —

Mollis ad offensam, motæ placabilis
iræ,

Supplicibus veniam pro bonitate
dedit:

Summa mihi laudum nova surgeret
ilias, omneis

Si res illius enumerare velim.

Lustra decem postquam superasset, et
insuper unum

Scandit ad emeritos, clara per astra
polos.

Vexillum vero sepulcræ idem Poe-

Ejusdem ta his versibus exornavit:

epitaphi- Drugethius jacet hac Stephanus sub
um. syndone nigra,

Incluta virtutis gloria, Martis ho-
nos.

Non superesse virum, pietas cum Cæ-
sare Magno

Moeret, et Hungarici natio tota
soli.

Duo porro STEPHANI V. nati, quo-
rum Bocatius commemoravit, erant LADIS-

LA-

LAUS II. VALENTINUS, sed hic illo, *Valenti-*
et Magistratibus et rebus gestis multo *nus* *Judex*
clarior. Tumultu Botskaiano factioni il- *Curiae Re-*
li non modo socium, sed Ducem quo- *giæ.*
que se præbuit, et Ujvarinum, quod
Archiepiscopale vocant, diucurna obsi-
dione fatigatum cepit. A morte Bots-
kaji, cum Principatum Transilvaniæ,
in quem summa cupiditate ferebatur,
consequi non posset, Principis thesaurum
avertit, suumque fecit: memoriæ pro-
ditum est, pecuniæ, gemmarumque se-
decim currus ab eodem interceptos.
Rediit subinde in fidem Cæsaris, a quo
non solum in munere Supremi Comita-
tuum Zemplinienfis, et Maramarosien-
sis firmatus est, verum etiam honorem
Judicis Curiae Regiæ accepit. Obiit
anno Domini 1609. relicto filio STE-
PHANO VI. qui in flore ætatis Patrem
consecutus est. Num plures liberos ge-
nerit Valentinus? haud constat, illud
exploratum, duas Uxores ei fuisse: al-
teram Christinam Horváth de Palocsa.

GEORGIUS I. ante annum 1558. mor- *Gasparis*
tuus, Conjugem habuit Annam Thar- *II. vita fla-*
czaj de Tárkó, filios vero FRANCISCUM *gitiosa.*
III. et GASPAREM II. Hic a prima in-
stitutione, quam a Moderatoribus opti-
mam hausit, adeo deflexit, ut gentis
Drugethianæ dedecus ex merito vocari
posset. Certe Rudolphus Imperator anno
1595. ei omnia bona, quæ in Ungva-
rienfi, et Zemplinienfi Comitatibus ha-
DECAS III. D be-

bebat, ademit, eaque in Stephanum V. eius Patrum transtulit, quod Gaspar (verba sunt Regia) cuiusdam libertini sui manum sinistram detruncasset, et alioquin vitam per omnia scelera, et flagitia infamem duceret. Ex Coniuge Clara Loffonczy genuit Filiam CHRISTINAM Joannis Fügedi de Naszvaj Uxorem.

*Franciscus III.
Comes
Unghvár.*

FRANCISCUS III. Comes Unghváriensis anno 1552. nuptias celebravit cum Magdalena, Francisci de Réwa filia, quæ num sterilis, an contra decesserit? haud constat. Ex altera Uxore Elisabetha de Peren suscepit EUPHROSINAM Stephano Báthory de Etsed, Judici Curiae Regiae nuptam, et Georgium II. qui supremis tabulis Gabrielis de Peren Avunculi sui, ad Dynastiam Terebessiensem pervenit. Thoro adjunxit Euphrosynam Doczy de Nagyluche, sublatisque ex ea GEORGIO III. et ELISABETHA prolibus, Viduam florente ætate reliquit. Nupsit hæc subinde Christophoro a Tiffenbach, ac demum Joanni Mnissek, secumque ingentem pecuniæ vim in Poloniam abstulit, ut testantur literæ in Conventu Leleszienfi eatenus confectæ.

Georgio III. sit venia delictorum.

GEORGIUS III. juvenilibus annis in Ordinem Equestrum adeo violentus fuit, ut Judicium Regni decreto, capitis dampnaretur; „inveniente tamen (verba sunt Rudolphi II. Cæsaris) pro illo a „pud Majestatem nostram, partim Se „re-

„renissimi Principis D. Mathiæ Archi-
 „ducis Austriæ, et Fratris nostri cha-
 „rissimi diligenti intercessionem, ac di-
 „versorum fidelium nostrorum humilli-
 „ma supplicatione, partim ipsomet quo-
 „que ad implorandam gratiam nostram
 „ad nos humillime perfligente, et ar-
 „denti desiderio delicti veniam demis-
 „se postulante, eidem Georgio Ho-
 „monnai, defixis in ipsum benignita-
 „tis, et clementiæ nostræ Cæsareæ,
 „Regiæque oculis, ipsiusque juvenili,
 „et florente ætate, aliisque bonis, ac
 „ingenuis moribus, et qualitatibus per-
 „pensis — — capiti, et bonis, ac ju-
 „ribus ipsius possessionariis — — gra-
 „tiam nostram Regiam clementer fa-
 „ciendam, et impertiendam duximus.“
 Mulctatus tamen est, ut porro saperet,
 ditione Terebessienfi; ne vero etiam Ar-
 cem Nevytzka amitteret, singulari Ru-
 dolphi Cæsaris indulgentiæ debuit. Erat
 Georgius, postquam Calvinî dogmata,
 quibus innutritus erat, ejuravit, Catho-
 licæ Religionis acerrimus et propugna-
 tor, et propagator. Condidit Homon-
 næ Societati JESU Collegium, quod
 subinde Unghvarinum translatus est;
 ubi etiam magnificam Virgini in cœlos
 assumptæ ædem statuit. Cæsari usque a-
 deo fidus, ut rejectis tumultuantis Be-
 thlehenii partibus, in Rakoczium ejus
 Ducem arma sumeret, prælioque victum
 fugaret. Georgius Zawodsky Scriptor

Relicto
Calvino
servens
Catholicus.

Lutheranus Drugethum non satis æquo calamo descripsit, cum ad annum 1619. A) hæc inseruit: *Georgius Homonnaj simili fere labe (prodiit scilicet Regni) contaminatus, patriæque Civis pessimus, cum viribus Rakoczianis resistere minime valuisse, ex Arce Fezenew clancularie in Poloniam aufugit, Uxore relicta. Teste eodem Authore ibidem obiit, sic enim ad annum insequentem scribit: Non postremus præmissorum omnium (Cæsareanorum) fautor, et promotor Georgius Ho-*

Obiit e. monnai, dum in Polonia exularet, ac xul in Po-
vitam miserrime ageret, a propriis Ser-
lonia. vitoribus est intoxicatus. Cadaveri Tyr-

Ejus epi-
taphium.

sepulto, hoc epitaphium adjectum est:
Illustrissimus Dominus, Dominus
Georgius Drugeth de Homonna, Ju-
dex Curie Regie, Comit. Zemplin.
et de Ungh Comes, Eques auratus,
ac Sacr. Cæsar. Regiæque Majestatis
intimus Consiliarius et Cubicular. Ob-
iit 1620. die 21. mensis Junii ætatis
sue 37. sepultus Tyrnaviæ.

O magni Drugeth manes! hic patria
Patrem,

Arma virum, pietas plangit avita
Ducem:

Toxicat hunc livor fidum Regique,
Deoque;

At nunc tuta Deo pocula fonte bibit.

A) In MS. Diario, quod autographum possidet Bibliotheca Universit. Regiæ Budens.

Catharina de Nadasd GEORGII III. Uxor, præter filias MARIAM Georgii Széchy de Rimaszéch, et ELISABETHAM Ladislai de Rewa Conjuges, peperit quoque filium JOANNEM X. qui in vestigia Patris ingressus, arma per Hungariam circumferente Georgio Rakoczio, Transilvaniæ Principe maluit patriam, Conjugem, et quidquid charum habebat, deferere, quam fidem Regi datam infringere. Anno 1636. Cassoviæ, et totius Hungariæ superioris bellicus Prætor, nec multo post Judex Curia Regiæ creatus est, quod munus usque ad mortem gessit, quam anno 1645. die 17. Decembr. oppetit. Uxori Anna Jakussith de Orbova auxit eum prolibus: CATHARINA, BARBARA, quæ Adamum Vessélényi de Hadad, ac Nicolaum Draskovich de Trakostyán Maritos habuit, et filio GEORGIO IV.

Primam lucem is aspexit die 8. Junii anni 1633. In tenera ætate Patre, et Matre orbatus, ut eorum voluntati morem gereret, postquam adolevit, Patres Franciscanos, quos strictioris observantiæ vocant, Homonnâ accivit, eisdemque Cænobium instauravit. Anno 1659. Præfecturam bellicam Hungariæ superioris adeptus, ea post biennium decedere debuit febri maligna extinctus Ungvarini die 9. Octobbris anni 1661. Ex Maria Elzterházi Coniuge sua quatuor liberos vidit: VALEN-

*Joannes
X. Judex
Curia Regiæ*

*Georgius
IV. bellicus
Prætor Casso-
viæ.*

TINUM II. SIGISMUNDUM II. JOANNEM XI. in juventute defunctum, et CHRISTINAM, quæ tres Maritos ex ordine habuit: Andream Forgách de Ghymes, Franciscum Pálffy ab Erdöd, et Nicolaum Beresényi. Obiit ex partu in Tarnavok, Provinciæ Nitriensis pago, die 17. Martii anno 1691. ætatis suæ 36.

Valentinus II. Episcopus Corbavi.

VALENTINUS II. sacram militiam complexus, cum Sacerdotio Strigoniensi, insulam etiam Corbaviensem emeruit: ne majores honores adiret, mors fecit, quæ eum Csejthæ die 26. Maji anno 1691. ætatis 38. e numero vivorum sustulit. Narrant, cum Fratri Sigismundo plures annos superstes esset, a summis Viris non raro incitatum esse, ut abdicato Sacerdotio, bona Pontificis venia, conjugales amores meditaretur, et intereuntem familiam repararet; at illum rem uxoriam constanter abnuisse, neque genus suum, utut clarum, et vetustum tanti sibi videri, qui noffet summorum quoque Regum stemmata intercidisse.

Sigismundus II. ultimus familie.

SIGISMUNDUS II. postquam bonis artibus primam ætatem excoluit, exteras Provincias invisit. Magna benevolentie significatione ubique exceptus est, ac Romæ præsertim, ubi ab Innocentio XI. Pontifice corpus S. Bonifacii Mart. impetravit, illudque in patriam anno 1677. detulit. Emerico Tököli interim omnia miscente, tempori aliquam-

diu

diu servire coactus est Sigismundus; verum sibi redditus, fidem itegerrimam Cæsari servavit. Itaque cum seu miis, seu blanditiis nihil proficeret Tökölus, refractarium in Arce Unghvár, cui se incluserat, obsedit. Et Unghvarinum quidem post diuturnam oppugnationem captum est, verum quo genere moris occubuerit Sigismundus, non factis constat. Est qui eum Unghvarini exspirasse afferat; at non deest idoneus Author, qui vinctum Cassoviam perductum, ibidemque capite plexum esse scribat. Utrumvis sit, cum eo stirps Drugethiana, seu Homonnaiana interiit anno 1684. mense Majo; cum ejus Uxor Theresia Keglevich, quæ annum 1710. supremum habuit, nonnisi tres fœmellas enixa esset: natu maxima JULIANA vixit in matrimonio Nicolai Pálfi ab Erdőd Custodis Coronæ, et Michaelis Francisci ab Althan, obiitque anno Domini 1727. mediocris BARBARA justam ætatem non attigit; natu minimam CLARAM Petrus Zichy de Vásonykő Uxorem accepit.

V.

LISZTHIUS DE KÖPCSENY.

(Fig. 5.)

*Liszthii
Cibinio
ex Tran-
silvania o-
riundi.*

Familia Liszthius, cui Nicolaus Oláhhus Metropolita Strigonienſis domum ſuam affuitate innexuit, Ferdinandus autem I. Rex Hung. adicum ad honores aperuit, Cibinio Tranſilvaniæ Urbe oriunda eſt: quod literæ Regiæ adeo planum faciunt, ut nullus locus dubio eatenus eſſe poſſit; quam tamen clara, vetuſtaque illic fuerit? tacentibus monumentis, non habeo, quod dicam.

Primum reperiſſo CHRISTOPHORUM, Virum Senatorii Ordinis, cujus, et filii ANDRÆ, meminit ſepulchrale monumentum in Principe Templo Cibinienſi his verbis inſcriptum:

*Andræ
Chriſto-
phoro ge-
niti epita-
phium.*

Sepultura Andræ Liſzthii, filii Chriſtophori Liſzthii, Senatoris Cibinienſis, et ex hac vita vocati Anno Domini 1561. die 9. Octobris inter horam 7. poſt meridiem.

Mo-

Mole sub hac tegitur, properato fune-
re campos

Liszthius Andreas raptus in Elyfios.
Frater in Augusti Ferdnandi Cæsaris
aula,

Mæstus ob hoc mæsto cum Ge-
nitore dolet.

Posuit hæc Genitor dilecto epitaphia
Nato;

Frater at hæc Fratri tristia dona
suo.

Si probitas morum, generis si splen-
dor, honestas,

Candor, et integritas, fata movere
queant:

Talibus instructus poterat virtutibus
annos

Liszthius Andreas vivere perpe-
tuos.

Andræ Fratres JOANNES, et SE- *Sebastia-*
BASTIANUS, postquam bonas artes, ac *uus majo-*
calligraphiam imprimis combibissent, ex- *ris Can-*
tra patriam sedem, et fortunas quærere *cellariæ*
constituerunt, delatique in Hungariam, *Notarius.*
ab Olaho contribule, propter egregias
animi, corporisque dotes non solum be-
nigne recepti sunt, verum etiam eo
commendante, Viennam promoti, Se-
bastianus Majoris Cancellariæ Hungariæ
Notarius, Joannes vero Secretarius crea-
tus est. Fovit utrumque impense Ola-
hus; et Sebastiano quidem anno 1559.
Cruciferatum Jaurinensem, qui morte
Marci Præpositi Jaurinensis vacabat, con-

tulit, anno vero insequente eidem Curiam nobilitarem in possessione Múlej impetravit. Sed neutro beneficio diutius perfrui potuit. Sebastianus, eodem anno 1560. die 24. Junii Viennæ e vivis ereptus.

*Joannes
primum
Maritus,
deinde E-
pisc. Vesp
et Jaur.*

JOANNES jam anno 1554. in ordinem equestrem cum Fratribus adscriptus, fortunam altius provexit, Lucretia Nicolai Olahi nepte in connubium adlecta. Nuptiæ celebratæ sunt Posonii die 14. Julii anni 1555. ad quas non modo totam late viciniam, sed et ex remota Transilvania Decanum, et Capitulum Cibiniense literis excivit. Demortua post aliquot annos conjuge, animum ad Ecclesiasticum vitæ genus applicuit, et ex Marito Sacerdos, ac subinde Vesprimienlis, et Jaurinensis Episcopus factus, unamunus Pro-Cancellarii, ac subinde Cancellarii gessit. Anno 1576. Dynastiam Köpcsényiensem, unde posteris axioma, novis literis pro utroque sexu affirmavit. Obiit Pragæ anno 1578. incunte, susceptis per vitam, raro exemplo, omnibus septem, quæ Ecclesia habet, Sacramentis. Liberos ejus, quos ante Sacerdotium procreavit, hos reperio: JOANNEM II. AGNETEM Joannis Szunyogh de Jezenicze, eoque vita perfunctò, Stanislai Senioris Orlik Uxorem, et STEPHANUM.

JOANNIS II. diem, et annum nata- *Joannes*
 lem Nicolaus Olahus in hæc verba ad- *II. judici-*
 notavit: Anno 1556. die 18. Junii sta- *orum O-*
 tim post horam tertiam antemeridianam *ctavali-*
 natus est filius Joannis Lisztbii, Joannes *um Affes-*
nomine. Propter egregiam, qua polle-
 bat, juris scientiam, publicis Regni Co-
 mitiis anno 1588. delectus est, qui pro
 tribunali, quod Hungari octavale vo-
 cabant, affideret. In matrimonio habuit
 Annam Neuhaus L. B. de Rueting
 Stadt-Kirchen, et Senftenberg, Viduam
 Joannis Christophori de Zinzendorf; ex
 qua filiam ANNAM ROSINAM primum
 Stanislai Thurzo de Bethlemfalva Re-
 gni Hungariæ Palatini, deinde Step-
 hani Pogrányi de Nemeskürth Uxorem,
 et filium JOANNEM CHRISOPHORUM
 natum esse constat. Hic ex Apollonia
 Puecheim plures liberos suscepit: et se-
 quioris quidem sexus erant; ANNA,
 aliis Johanna, ELISABETHA Gabrielis
 Palugyai, MARIA BARBARA Andreæ
 Majthényi de Kéffelökő Conjuges; sed
 filii SIGISMUNDUS, et FRANCISCUS II.
 ante demortui videntur, quam virilem
 ætatem attigissent.

STEPHANUS Joannis II. Frater ger-
 manus, juris scientia itidem clarus vi-
 tam produxit ultra annum 1625. et ex
 connubio Annæ Csorom de Devetser
 reliquit filiam ELISABETHAM anno 1604.
 Laurentii Dóczi de Nagy-luche Spon-
 sam, ac filios FRANCISCUM, JOANNEM

Stephanus II. falsam monetam conflat. III. et STEPHANUM II. Hic Alchymia studio perditæ addictus, non solum paternum æs, quod bene copiosum acceperat, in fumum dissipavit, sed ut vitam pro dignitate tueri posset, falsam monetam procudere coepit. Tanti criminis infimulatus, Pofonique damnatus, dimidium possessionis Köptsény, quod reliquum habuit, amisit. Ex Uxore Sophia Banfi de Lindva num proles sustulerit? haud liquet.

JOANNES III. per Conjugem Catharinam Széchi de Rimaszéché ad Dynastiam Arcis Lipche, quæ in Comitatu Zolienfi est, pervenit, sed eam subinde Catharina, non invito Marito in Franciscum Vesselényi de Hadad transcripsit. Ejus liberos duos reperio: THOMAM, qui ad virilem ætatem non pervenit, et JOANNEM IV. Huic Uxor erat Barbara Berényi de Karancsberény, fœmina, ut opinor, sterilis: certe Leopoldus Imperator Joanni potestatem fecit dominium Köptsény, cui vellet vendendi, quod etiam Paulus Eszterházy de Galantha anno 1670. numerato ære suum fecit. Vixit adhuc Joannes anno 1676.

Ultimum gentis Liszthianæ furculum Joannes Korneli FRANCISCUM facit, cum enim Susannæ Gyulafi de Ráthot Francisci Uxoris obitum perscribit,

bit, A) ita habet: *Mors Susannæ Gyula-
 lafiæ pauculis Catholicorum in Transilva-
 nia Ecclesiis, ab hæresi ornamentis, et
 dote dispoliatis, Vesselényianæ item fami-
 liæ, hac tempæstate omnibus incommoda-
 tum.* *Susannæ Gyulafi Francisci Uxoriste*
 accidit peropportuna. Nullos Francisco
 Lisztbio, florentis Baronum familiæ pos-
 tremo, liberos genuit. Hinc Georgio Laz-
 losio a Viro præmortuo in filium, Lisz-
 tbiam familiam, et nomen adoptato, Po-
 sonii domum, Paulo Vesselényio nepoti
 omnia in Transilvania bona, secundo
 Kalend. Martii legavit ea lege, ut tria
 florenorum millia ad instauranda Szilágyi-
 ense, Csiksomlyoiense, Albense, ac Mo-
 nostoriense templa eroget. Adoptatus hic
 Lisztius anno 1679. cum instaurata Lisz-
 tbiorum familia, misere in carcere finiet.
 Hactenus Korneli.

At cum FRANCISCUM jam sub an-
 num 1650. rebus humanis exemptum
 fuisse constet, JOANNES IV. contra an-
 no 1676. in vivis fuerit, quomodo
 Franciscus postremus familiæ dici pos-
 sit? non video. Genuit deinde Franci-
 sco Susanna filium LADISLAUM, tamet-
 si non modo nullius frugis, sed flagi-
 tiosum etiam hominem. Meminit illius
 Cynosura Juris Hungarici in hæc ver-
 ba: *Lisztbius Ladislaus Magnus de*
 gra-

A) In Fragmentis Hungariæ Historiæ ad
 annum 1664.

gravibus excessibus per Fiscum incusatur. Qui comperta rei veritate, ad exemplum, et terrorem aliorum, per Dominum Regni Palatinum extraordinarie, et peremptorie puniatur; syn vero judicialiter innocens compertus fuerit, absolvatur. A) Num vero in præsens reapse innocens compertus fuerit? exploratum quidem non habeo, at illud certum est, in foeda quoque non multo post prolapsum, et Viennæ capite plexum fuisse.

Ladislau- Cum id, tum quod Fiscus ejus bona usuceperit, graviter tulerunt Status us Vien- et Ordines Regni Hungariæ in Comitibus 1662. collecti. Exstat certe eatenus in Actis, quæ Diætalia vocant, gratis querela puncto 53. unde etiam constat Ladislai Matrem Gyulafiam fuisse; sic autem habet: „ Qua Comes „ quondam Ladislaus Liszthius in „ to delicto superioribus temporibus in „ Archiducatu Austriæ deprehensus, ac „ Viennæ judicatus, et capitaliter sententionatus fuisset, cujus sententia executioni demandata, Fiscus suæ Majestatis bona ejusdem in Hungaria „ habita, signanter autem Köptsényi- „ ensia, sub prætextu notæ infidelitatis, quam extranei Judices pronuntiare æquivissent, citra omne jus, „ et æquum in præjudicium legitimum „ rum

A) Sub Leopoldo I. anno 1659. artic. 112.

„ rum Successorum occupasset, et ap-
„ prehendisset : quod contra manifesta
„ jura, et libertates Regni idem Fis-
„ cus neutiquam facere potuisset; id-
„ circo suæ Majestati Sacratissimæ de-
„ misse supplicant Status et Ordines,
„ quatenus prænotata bona, ita illegi-
„ time occupata, per antelatum Fiscum
„ Magnifico Joanni Liszthius juniori,
„ veluti legitimo eorundem honorum
„ Successori, stante Diæta, restitui man-
„ dare dignetur: prætensiones autem
„ Generosæ, ac Magnificæ Dominæ Su-
„ sanne Gyulafi præfati Ladislai Lisz-
„ thius Genitrici ad eadem bona habi-
„ tas, Dominus Comes Regni Palati-
„ nus jure extraordinario peremptorie
„ revideat.

VI.

PAZMÁNY DE PANASZ.

(Fig. 6.)

*Origo
familiae
ex genere
Pazman.* Joannes Kitonich de Koztanica, ce-
lebris Jurisconsultus, cum Directio-
nem methodicam Processus judicarii Pe-
tro Pázmány, et Sigismundo Forgách, huic
quidem Regni Hungariæ Palatino, illi
vero Primati inscribit, Majores Petri
usque ad tempora D. Regis Stephani
referre non dubitat, sic enim ait: *Hæc,*
atque alia gentis tuæ decora, non vano
a me rumore hausta, sed ex vetustis, ac
originalibus tabulariis eruta recensere, ac
oratione exaggerare; quin ad eum usque
fortasse Pazmanum, qui S. Stephano pri-
mo Regi nostro, Rem Christianam in
Hungaria fundanti, e Germania auxilio
accurrit, generis tui originem transcribere
possem. Atque utinam id fecisset! mihi
quidem, qui ejus gentis vetustas tabu-
las neque legerim, neque viderim, fa-
cere in præsens haud licet, quam-
quam collectanea de Pazmani posteris
non pauca præsto sunt; quos tamen,
cum in varios ramos abierint, conne-
ctere per quam difficile est.

Stepha-
nus tres
pagos ac-
quirit.

Itud utut sit, meminit idem Kito-
nichius Stephani Pazmany sub Carolo
I. Rege

1. Rege in hæc verba : *Vidi egomet originales literas Caroli Regis Hung. anno 1319. datas, quibus Magistro STEPHANO, filio Comitis GREGORII de genere Pazmany ob impensa Majorum, ac sua obsequia, nominatim vero, quod Rex ipse bastiludio cum Stephano Pazmany concurrens, tres illi dentes fortuito excusserit, tres pagos Posa, Somogy, Som Regia liberalitate donavit, qui hodie quoque à familia Pazmaniana possidentur.* A)

Abhinc, cum Kiconichius filium ab-rumpat, usque ad extrema Sigismundi *Petri fili-*
Regis tempora, quod de Pazmanis di- *is bona*
cam, non habeo : floruit autem sub an- *confir-*
num 1430. PETRUS, cui tres filii erant : *mantur.*
PETRUS II. MICHAEL, et ANDREAS;
his, ut laudatus Author memorat, Ma-
thias Rex anno 1465. ob egregia illo-
rum erga Regem, et Coronam merita,
accedente etiam intercessione Joannis Ar-
chi-Episcopi Strigoniensis, bona omnia fa-
milie Pazmanianæ, in quorum possessione
progenitores ipsorum ab antiquo persisterant, titulo novæ donationis contulit, at-
que confirmavit.

EX ANDREA nati sunt : GEORGIUS, *Andreas*
qui post annum 1489. defecit, et Jo- *posteri.*
ANNES. Hic in matrimonio habuit Ca-
tharinam Arthandi, Pauli illius, et
Blasii Sororem, quos Gritus e medio
tolli

A) Scribebat hæc Kiconichius anno Do-
mini 1619.

tolli curavit propterea, quod ad Ferdinandi partes, deserto Zapolio, transire meditarentur. Fuit Catharina Mater filiorum: PETRI II. et GASPARIS. Hic ducta in Uxorem Veronica Boda progeniit duos liberos: BARBARAM, quæ primum Francisco Balogh, deinde Joanni Ewdenti de Nagymihály nuplit, et GREGORIUM II. cujus filius GASPAR II. sine sobole obiit; filia vero ANNA Franciscum Széchényi Maritum accepit.

PETRUS II. duas thalami focias habuit; prioris nomen ignoratur: ex hac lucem aspexit WOLFGANGUS, sed qui cum Uxore sua Margaretha Vantsodi nonnisi duas filias eduxit, quarum altera Solymosium Maritum delegit. Posterior Petri II. Conjux sub annum 1544. fuit Catharina Csáky, Joannis Jakchy de Kusal Vidua, quæ Virum auxit filia BARBARA Gregorii Tholdi Conforte, et filio NICOLAO. Huic prima Uxor fuit Margaretha Massai, ex Italicis Massæ Marchionibus; si patriis Scriptoribus fides, oriunda; altera Barbara Tholdi.

Ex illa natus est PETRUS IV. cujus virtutes, et res gestæ cum notiores sint, quam ut eas commemorare sit necessum, eloquium tantum hic adscribam, quo eum laudatus Kitonich exornat; ita vero loquitur; *ex patrio te solo emigrantem A) Austria excepit, et sicut*

A) Natus est Varadini in Comitatu Bi-

sicut temporum, ita solidiorum disciplinarum accessione provexit. Hinc divitem illam, et virtutum, et maximorum Virorum Societatis JESU Religionem, et tui percupidam, et bene præsagam præclarorum eventuum, tamquam omnium bonorum, quæ in hac vita obtineri possunt, fontem ingressus, ita illis ante coequales tuos ditatus es, ut Italiam, Germaniam, Hungariam: nec vicinas tantum regiones, sed remotiores etiam nationes in tui admirationem excitaveris. Romæ certe eam nominis tui memoriam, atque famam adhuc juvenis relinquisti, sive alios oppugnare literarii exercitii causa, sive temetipsum defenderes disputando, quam nonnisi rari, atque doctissimi Viri consequuntur. Postea vero Græcensem in Styria magni nominis Academiam Philosophicis, atque Theologicis, et quidem diuturnis prælectionibus tuis, tanto fructu cumulasti, ut multos a te, optimo Magistro non degeneres discipulos, tuo quasi ex sinu, tua certe ex disciplina emiseris, qui vicissim alibi diversis scilicet in Regnis, atque Provinciis vel doctissimos Magistros agerent in eadem, quæ te aluit, Societate, vel alio vitæ instituto, præ multis aliis prodesse Reipublicæ Christianæ. Auditu hoc a multis, et a magnis

Qui ex
S. J. Religioso

E 2

har..anno Domini 1570. die 4. Octobris,

gnis sæpe *Viris*, etsi neminem *Hominum* in hac vita ex omni parte beatum esse intelligamus, tibi tamen fere nihil eorum deesse, quæ vel ad ingenii subtilitatem, vel ad soliditatem judicii, vel ad sermonis cultum, atque elegantiam, vel ad longum rerum usum, atque unicam Sapientie Matrem experientiam pertinerent. Quot te, et quam præclara tua opera, alia latina, patrii idiomatis alia, quæ jam in manibus, et ore etiam externorum hominum summa cum laude versantur, non tantum utilissimum, sed et admirandum reddiderunt Hungariæ! quæ si ve l bros tuos legat, si ve te concionantem, consulentem, aut consultantem audiât, attonitis in te, tuaque doctrina, atque summorum experimentorum facilissima, lucidissimaque ratione, explicatrice eloquentia cogitationibus desigatur, et sicut longi temporis inopiam, quo tibi similem non habuit, tui jam copia compensatum gaudet, ita te ad ultimam usque posteritatem in libris tuis, factiorumque tuorum memoria victurum non falso sperat, et jacturam vite tue mortalis, cuius debitum, ut admodum sero solvatur, primo voto desiderat, aliquando tamen solvendum abs te timet, in hoc immortalitatis tue continuatione reponit. Hæc Imperatori Mathiæ sicut majestate, ita æterna memoria Augusto, dignam plane tanti Principis sapientia causam dederunt, ut te nihil ejusmodi cogitantem,

et

et cum significatum tibi fuisset, eousque
 reluctantem, donec a supremo totius Or-
 bis Christiani Pastore Paulo hujus nomi-
 nis V. Pontifice Maximo, cui te jam
 pridem sacrosancte devoveras, et debitam *factus*
 deferebas religiosam obedientiam, obse- *Strigon.*
 qui jubeberis, in locum magni illius, *Archie-*
 et in animis, atque laudibus hominum, *piscopus.*
 nunquam intermorituri Francisci Forgách
 Cardinalis in sedem Archiepiscopalem Me-
 tropolitane Ecclesie Strigoniensis colloca-
 ret. Haecenus Kitonichius.

Petrus autem S. R. E. Cardinalis *Et S. R.*
 renunciatus, cum in Urbe Ferdinandi *E. Cardi-*
 II. Cæsaris, et Hungariæ Regis Lega- *nalis.*
 tum ageret, titulum Ecclesie S. Hie-
 ronymi Illyricorum accepit. In patriam
 redux Academiam Tyrnaviæ condidit:
 quo uno, etsi cætera abessent, immor-
 talitatem nominis consecutus videri pos-
 sit. Laboribus, ætateque fractus obiit
 Posonii die 19. Martii anno 1637. ibi-
 demque in Basilica D. Martini ad pe-
 dem Mausolei S. Joannis Elemosinarii
 humatus est, pauculis his verbis, ut
 ipse caverat, marmoreæ statux inscriptis:

Petrus Pazmanus Cardinalis.

At Collegium Sacerdotum Strigo- *Ejus epi-*
 nienstem, acceptorum ab eo beneficio- *taphium*
 rum memor, adhuc viventi rubeum
 marmor posuit, quod Sacrario Templi
 Principis Tyrnaviensis immisum, hanc
 epigraphen præfert:

Eminentissimo Domino, Domino Pe-
 tro Pazman, S. R. E. Presbytero

*Et me-
moriam in
marmore
Tyrnavi-
ensi.*

Cardinali, Archiepiscopo Strigon. ob-
templum istud septem capellis am-
pliatum, marmore stratum, sedilibus,
cathedra, altaribus novis, et sacri-
stia hac ornatum, et variis donis
auctum. Ob deferentium Sacramen-
tum. Menstruum Rorate celebranti-
um. Cantorum, et egentium Paro-
chorum provisionem perpetuam, fun-
dationes alias Capitulo consignatas,
Capitulum Strigoniense. Præfato gra-
tiosissimo, gratitudinis ergo posuit
Anno 1630.

Nicolai alter filius ex Barbara
Tholli fuit GEORGIUS II. quem inquit
Transilvanica sub Gabriele Bethlen pa-
tria, bonisque eiecit, et ad Fratrem
Petrum traduxit. Hujus ille beneficio
non solum, quoad vixit, liberaliter ha-
bitus est, sed et demortuus ne e me-
moriam hominum, ut sit, dilaberetur,
monumentum sepulcrum accepit, cui hæc
incisa leguntur :

*Georgii
II. epita-
phium.*

Generoso, ac Egregio Georgio
Pazmany, Fratri charissimo, Illustri-
simus DD. Petrus Pázmány Archi-
episcopus Strigon. monumentum hoc
posuit. Obiit 4. Mart. Anno 1627.
æ at. 45.

Requit filium NICOLAUM II. qui
cura Patris, liberales artes Olomucii
apud Moravos combibit: Logicis ex-
culus disciplinis animum ad Societatem
JESU applicuit, eandemque superatis
pluri-

pluribus, qui ab Amicis interjiciebantur, obicibus Romæ anno 1639. ingressus est. Sed expleto tyrocinio, Religioni valedixit; *id quod non juvenis levitati, et inconstantiae* (verba sunt Joannis Schmidl) A) *sed totius domus, et clientelæ Pazmanianæ desiderio, et forte apud summum Pontificem precibus tribuendum autumo. Ille vero Roma revertens, et possessionibus suis redditus, vixit nihilominus quasi unus ex nobis, et suæ Valachorum* A) *gentis Apostolus: nam latifundia sua per nostros Missionarios ad veterem fidem reducere in primis semper curis habuit. Thori sociam adlegit Rosinam Pethe de Hethes, Emerici Jakuffich de Orbova Viduam, cujus filio ex priore matrimonio suscepto Tutor datus, munere suo haudquaquam curate usus est: certe in Comitibus Posoniensibus anni 1659. B) male audiit, quod præter fundos pupilli, pretiosam etiam suppellectilem decoxisset. Nullos ex Rosina liberos reliquit; quare et Comitibus axioma, quo a Regibus Hungariæ donatus est, tumulo secum intulit.*

*Nicolaus
II. generis
pastre-
mus.*

E 4

VII.

A) Nomine Valachorum Pastores, et Opiliones Moraviæ intelligit.

B) Vide Articulum 110.

VII.

DE ROZGON.

(Fig. 7. et 8.)

*Origo fa-
milie in
certa.*

Rozgon locus Provinciæ Abaujvariensis, ad annem Tarczam, in Historia patria duplici ex causa celebratur, cum quod in ejus campis Carolus I. Rex Hungariæ, Matthæum Trenchiniensem anno 1312. cruento prælio fuderit, tum quod familiæ olim clarissimæ, et pluribus gestis Magistratibus conspicuæ nomen dederit. In primam ejus originem, quo scilicet genere nata sit? frustra inquisivi, fortassis et hanc, et remotissimos Majores veniens tempus in luce collocabit.

*Raynal-
dus Ma-
gister Da-
pifero-
rum Du-
cis La-
dislai.*

Sub Stephano V Rege, virtute militari eminuit RAYNALDUS, cui cum idem Rex terras in Comitatibus Abaujvár. Szabolch. et Zemplin. atque in hoc, prout Dux Ratislaus habuit, et possedit, contulisset, hujusmodi elogium adscripsit: „ dilectus, inquit, et fidelis noster Reynoldus, Magister Dapiferorum Ducis Ladislai, charissimi Filii nostri, Comes Agazonum nostrorum, et de Szabolch, a primævis suæ, et nostræ pueritiæ temporibus, et specialiter ab eo tempore, quo Ducatum Styriæ tenebamus, tam in Teutonia, Carinthia, et Bohemia,

„ quam

„ quam etiam omnibus aliis expediti- *Ejus res*
 „ onibus nostris fidele semper, et lau- *bello ge-*
 „ dabile servitium impendendo — — *stæ.*
 „ — verum cum olim superstite adhuc
 „ prædicto charissimo Patre nostro, Du-
 „ catum Transilvanum teneremus, idem
 „ Magister Reynoldus cum honesta, et
 „ armata familia in exercitu nostro,
 „ quem in Græciam simul cum aliis Ba-
 „ ronibus nostris miseramus, coram
 „ omnibus in ipso insultu, seu deva-
 „ statione Regni Græciæ claruit, tam-
 „ quam miles strenuus, exinde succes-
 „ sibus prosperis redeundo; postmodum
 „ etiam quinque vicibus de Bulgaria,
 „ scilicet bis cum nostra persona, et
 „ ter cum aliis Baronibus nostris per
 „ nos in Bulgariam cum exercitu de-
 „ stinatis, dictus Magister Reynoldus
 „ victoriosus, laudabilem triumphum
 „ votive reportavit. Demum cum ad-
 „ huc eundem tenentibus nobis Duca-
 „ tum Transilvanum, graves persecu-
 „ tiones Parentum nostrorum, licet ex-
 „ tra meritum, perpessi fuisset, idem
 „ Magister Reynoldus inconcussæ fide-
 „ litatis fervore perseverans, nobis
 „ semper affuit, et adstipit, fidelissi-
 „ mum famulatum semper exercendo,
 „ et cum in ipsa eadem persecutione
 „ debellatis, et captivatis per nos qui-
 „ busdam Baronibus eorundem Paren-
 „ tum nostrorum, videlicet Laurentio
 „ Palatino, et Erneo Bano, cum toto
 „ E 5 „ auxi-

„ auxilio nostro , super relictum exer-
 „ citum dictorum Parentum nostrorum
 „ in locum , qui Ilsazeg dicitur , ver-
 „ sus Danubium venissemus , ibi acie-
 „ bus hinc inde adstantibus , et invicem
 „ concurrentibus , idem Magister Rey-
 „ noldus nobis cernentibus , ante alios
 „ Henricum Banum , Principem illius
 „ exercitus lancea dejectum captivavit ;
 „ ubi in sinistro oculo dictus Magister
 „ Reynoldus exstitit crudeliter vulnera-
 „ tus. „ A) Hactenus Rex Stephanus.

Raynaldi filius LADISLAUS præter
 filiam CLARAM , Chamaz filio Olthman
 nuptam , genuit quoque PETRUM , ac
 fortasse NICOLAUM , et JOANNEM. Ex
 hoc natus est LADISLAUS II. qui Ludo-
 vicum I. Regem in bellum Neapolita-
 num secutus , ab eodem anno 1350. in
 Castro Aversæ jus , quod vocant , gladii
 sibi , familiæque suæ emeruit. Reliquit
 præstantissimos tres filios : OSWALDUM ,
 LAURENTIUM II. et JOANNEM II. sed
 omnes in pugna Nicopolitana , quæ an-
 no 1396. cum Bajazethe Turcarum Im-
 peratore commissa est , interemptos , ut
 testatur Rex Sigismundus in hæc ver-
 ba : „ ad ultimum autem factorum fini-
 „ stris accessibus , partis nostræ victo-
 „ ria , subacta æmulorum potestati , il-
 „ lustres juvenes Oswaldus , Laurenti-

„ us ,

A) Literæ signatæ sunt anno Domini 1270.

„ us, et Joannes, Ladislai memorati
 „ filii, mortalis debiti pensionem in ore
 „ gladii favientis finaliter exsolverunt,
 „ domibus paternis jugis doloris mœsti-
 „ tiam relinquentes. „ De Joanne vero
 „ seorsim alio Diplomate sic loquitur:
 „ in virtute bellandi, ob suæ juventu-
 „ tis florem, animositate multa conspi-
 „ cuus, inter præliantium congressus
 „ asperrimos, cecidit flebiliter inter-
 „ emptus.“

Ladislai I. filius alter PETRUS vixit
 anno Christi 1334. genuitque LAUREN-
 TIUM I. cui duo filii erant: JOANNES
 III. et SEBASTIANUS. JOANNES III. una
 cum Stephano necessario suo, de quo
 infra, motibus illis, quæ Sigismundum
 Regem cum Regno commiserant, im-
 plicitus, atque adeo læsæ Majestatis re-
 us, gratiam hoc tenore obtinuit: „ quam
 „ quam nos, loquitur Rex Sigismun-
 „ dus, Joannem filium Laurentii de Roz-
 „ gon, nunc Comitem, et Castellanium
 „ nostrum de Sáros, ac Stephanum fi-
 „ lium Ladislai de eadem Rozgon, Au-
 „ læ nostræ militem, Castellanium no-
 „ strum de Segvár, et Comitem de Ba-
 „ kan, qui quidem Joannes et Step-
 „ hanus dudum videlicet temporibus di-
 „ sturbiorum, et motionum Regni no-
 „ stri, Divini arbitrii magnifica dispo-
 „ sitione jam sopitis, cum nonnullis
 „ Prælatiis, Baronibus, Proceribus, et
 „ Nobilibus Regni nostri, spiritu rebel-
 „ lionis

*Joannes
 III. Co-
 mes et
 Castella-
 nus de
 Sáros.*

„ lionis inflammatis, commotisque sug-
 „ gessione ruinosa, et ad nostri priva-
 „ tionem regiminis, solique perperam
 „ machinantibus, in quorum manibus
 „ vice prima capitis nostri captivitas,
 „ et secundo gravis Regni nostri vasti-
 „ tas, et ruina, prædaque multimoda,
 „ cum execrabili strage plurimorum Re-
 „ gnicularum nostrorum, in geminas
 „ partes, nostram utpote rectissimam;
 „ et oppositam, scilicet rebellium no-
 „ strorum divisorum commissæ fuerunt,
 „ et patrata, prout de his adhuc in
 „ hodiernum tempus fama dirigitur per
 „ multas mundi Regionēs, Reverendis-
 „ simi in Christo Patris D. Joannis Ar-
 „ chiepiscopi Strigoniensis pro tunc fa-
 „ miliares, uaa cum eodem in primis
 „ motionum indiciis, pro suæ fa-
 „ cultatis viribus adhæserant, nec non
 „ Virum Magnificum Comitē Simo-
 „ nem de præfata Rozgon, nunc Judi-
 „ cem Curia nostræ, ac Magistrum La-
 „ dislaum Patrem antedicti Stephani, fi-
 „ lios condam Nicolai, qui cum omni-
 „ bus filiis ipsorum, excepto duntaxat
 „ Stephano filio ipsius Magistri Ladis-
 „ lai prænotato, atque condam Lau-
 „ rentio Patre, ac Sebastiano fratre
 „ prædicti Joannis, præmissis temporibus
 „ in eorum habitationibus, seu do-
 „ mibus, neutri partium prædictarum
 „ adhærendo moram ducentes, allectio-
 „ ne tamen vinculi naturalis, prædictis
 „ Joanni,

„ Joanni, et Stephano hospitalitatem,
 „ favorem, et subsidia fuerant imperti- *Absolvi-*
 „ ti, a crimine læsæ Majestatis, et no- *tur a no-*
 „ ta infidelitatis, quam exinde in se *ta infide-*
 „ contraxerant, tum ex innata cordi *litis.*
 „ nostro pietate, qua lapsis, et delin-
 „ quentibus veniam præbemus, humili-
 „ liter postulantibus universis, tum eti-
 „ am pro eo, quod iidem modico val-
 „ de, post præmissam sui adhæSIONem
 „ dierum spatio præterlapso, debitum
 „ suæ fidelitatis, quo nostrum naturale
 „ dominium tenentur amplecti, constan-
 „ ter advertentes, prædictis aliis infi-
 „ delitatis complicibus, in proposito
 „ laborantibus antelato, ad quod persi-
 „ ciendum, si potuissent, intensissimis
 „ ducebantur affectibus, Ladislai filii
 „ Caroli de Duracio allekti favoribus,
 „ quem in nostri regiminis solium sub-
 „ ducere conatibus totis nitebantur,
 „ ipso negotio malitia convolutò, in
 „ suæ furisë fervore dimisso prorsus,
 „ atque derelicto, cum cunctis eorum
 „ Fratribus, et sibi adhærentibus, in
 „ partem nostram se subito ante cun-
 „ ctos cæteros diverterunt, et ad re-
 „ ctiora mentium acies dirigendo, se
 „ debitæ nobis obedientiæ manciparunt,
 „ fidelissima tandem continuantes obse-
 „ quia in suis, et suorum multis labo-
 „ ribus, et expensis, quorum provi-
 „ dentiæ maturitatem, plurimi Regni-
 „ colarum nostrorum imitantes, cum
 „ „ maxi-

„ maxima parte antefatorum nostrorum
 „ rebellium, ad nostræ Majestatis de-
 „ bitam obedientiam per ipsos, et ipso-
 „ rum exemplo didicerunt remeare,
 „ gratiam super delictis humiliter peti-
 „ turi. Unde etiam nos clare sensitus,
 „ ex hac nostræ partis vires exititisse
 „ non modicis incrementis ampliatas,
 „ ipsorumque inclinationem tam fructu-
 „ osam, ad recuperandum nostri regimi-
 „ nis statum pacificum, quem Deo præ-
 „ vio fuimus solemniter affecuti, non
 „ modicæ subventionis adminicula præ-
 „ buisse: idcirco mox post hujusmodi
 „ ipsorum reversionem ad nostræ Ma-
 „ jestatis obedientiam, et obsequia,
 „ nullam ulterioris ambiguitatis scintil-
 „ lam de nostri status pacificatione in
 „ eorum cordibus reservantes, sed pro-
 „ ut Deo disponente, cui humanus in-
 „ tellectus nequit contraire, fuit sub-
 „ secutum, firmiter tenentes nos in
 „ nostri culminis solio successivis tem-
 „ poribus regnatos, rerum præmissa-
 „ rum finales exitus minime præstolan-
 „ tes, adhuc prænaratis procesibus
 „ gverarum in iuo fervore perduranti-
 „ bus, ad obtinendam gratiam in no-
 „ stro conspectu humiliter procumbere
 „ studuerunt. “

Persequitur deinde Rex Sigismun-
 dus, quomodo iis veniam erratorum fe-
 cerit, tum subjicit: „ reponentibus po-

„ tui-

„ tissime multimodis fidelitatum exhi-
 „ bitionibus, et laudabilium obsequio-
 „ rum gratuitis meritis, quibus post
 „ præmissæ gratiæ nostræ largitionem
 „ liberalem, sæpe fati fideles nostri ac-
 „ cepti beneficii non immemores, imo
 „ verius juxta posse gratuiti retributo-
 „ res, nostrum, et nostri regiminis ho-
 „ norem diligere studuerunt, nominis-
 „ que nostri magnalia cum immenso de-
 „ siderio dilatare. Quæ quamvis præ
 „ sui copiositate per singula describi
 „ nequeant, nonnulla tamen ex eisdem
 „ prædigna memoria, subsequenter or-
 „ dine sermonis iussimus exarari, ut
 „ exinde laus crescat fidelium, gratiæ
 „ recompensa videatur, et meritorum
 „ retributio subsequuta animet alios fi-
 „ dei vestigiis inhærere; siquidem tunc
 „ sedatis jam pro maiore parte discor-
 „ diis antelatis, Fratrem Thomam de Lu-
 „ dån, dudum Episcopo Agriense, cum
 „ plerisque suis complicitibus adhuc in-
 „ suscepta perfidia stante, et Ca-
 „ strum Agriense, sub multorum in-
 „ fidelium etiam ad resistendum ro-
 „ busta virium congestione suffulto-
 „ rum, custodia conservante præ mani-
 „ bus violentis, prænarati nostri fide-
 „ les cunctis infidelitatis radicibus ex
 „ eorum cordibus amputatis, cum quad-
 „ ringentis equitibus virorum pugnan-
 „ tium numero completis, una cum ali-
 „ „ is

Rozgo-
 nii Ca-
 strum Ag-
 riense ob-
 fident.

„ is nostris fidelibus Castrum ipsum obli-
 „ dione dura concludentes, renovare fi-
 „ delitatis primitias impensione diligen-
 „ tis obsequii laudabiliter exsolverunt
 „ in suis, et suorum expensis, læ-
 „ sionumque dispendiis, et labo-
 „ rum. — —

*Bart-
 pham a
 Polonis
 elibe-
 rant.*

„ Cumque iisdem diebus quidam
 „ Poloni Civitatem nostram Bartpha
 „ nuncupatam, quam primo diutius sub
 „ nostro nomine tenuerunt, tandem ul-
 „ terius contra nostrum nutum cœpissent
 „ retinere, non modicam nostris fide-
 „ libus circumlitis turba ionem inferen-
 „ tes, ex eodem quadringentorum equi-
 „ tum bellantium número adunato, non
 „ sine arduis expensis, et laboribus,
 „ præfati nostri fideles Civitatis obten-
 „ tionem, et antedictorum rebellium
 „ detentionem, cum cæteris nostris fi-
 „ delibus in suæ fidei perseverantiam
 „ procurarunt. “

*Reliqua
 eorum
 merita.*

Quid deinde porro Joannes, et
 Fratres ejus egerint, idem Rex in hunc
 modum subnectit: „ nobis pro certo-
 „ rum negotiorum conclusione, velut
 „ jam securius ab hostibus paulisper
 „ ibidem (in Regno Bosniæ) repau-
 „ santibus, nonnulli Bosnenses ex ad-
 „ verso clam adunatis catervis, nos
 „ hostiliter invadere proposuerunt, quo-
 „ rum adventum nos præcognoscentes,
 „ ipsis fidelibus nostris, quos jam an-
 „ te remiseramus ad propria, intimare

„ de-

„ decrevimus : qui confestim hoc intel-
 „ lecto redierunt pugnaturi, per quos
 „ etiam de his victoriam indubie spe-
 „ rabamus, nisi iidem nostri æmuli cu-
 „ jusdam auroræ diluculo per vias obli-
 „ quas prælii faciem clam evasissent.
 „ Porro post tempora præmissorum tan-
 „ ta fuit eorundem indefinitis zeli
 „ constantia jurgiter nobis ferviedi, quod
 „ in cunctis exercitibus, et expeditioni-
 „ bus nostris, signanter adversus Bos-
 „ nenses, Turcos, et Australes plerum-
 „ que nobis, et Regni nostri confiniis
 „ æmulantes motis, etiam interdum
 „ non vocati per nos, sed liberali, ac
 „ proprio motu ipsorum, suis laboribus,
 „ atque sumptibus pro nostri honoris
 „ exaltatione largissime expositis non
 „ parcendo, in universis fere expedi-
 „ tionibus personaliter constituti, fide-
 „ liter nobis servire non cessarunt. In
 „ ipsorum namque constantioris fidei de-
 „ monstrationem, plerumque salaria
 „ ipsis per nos deputata relaxando, pro-
 „ priis eorum bonis pro nostri nominis
 „ excellentia militare maluerunt, non-
 „ nunquam quoque erga nostram Cu-
 „ riam residentes, occurrente subita mo-
 „ tione circa Regnorum nostrorum con-
 „ finia, dissimulatione relegata, et se
 „ præparandi mœra minime postulata,
 „ absque protelationum dispendiis, se
 „ ad nostra servitia jugiter hucusque
 „ paratos præbuerunt, et præsent de
 „ præsent. — —

Ab Sigis- „ Horum itaque , et cæterorum fi-
mundo „ delium obsequiorum ipsorum confide-
Rege ve- „ ratione , ex mera Regia authoritate ,
niam im- „ et potestatis plenitudine — — præ-
petrant. „ missam nostram gratiam in utroque
 „ discordiarum captivitatis nostræ sci-
 „ licet , et processus in favorem La-
 „ dislai de Duracio tempore antefatis
 „ Dominis , seu Nobilibus per nos , uti
 „ meminimus , liberaliter factam pro
 „ eisdem — — denuo , et de novo ex
 „ nunc prout ex tunc ; et sic omnino
 „ de præsentī , sicut primitus omnimo-
 „ dam remissionem et plenam gratiam
 „ facimus , immo fecimus effective spe-
 „ cialem “ A) Hactenus Sigismundus ,
 qui deinceps JOANNEM ita charum ha-
 buit , ut eum thesauro suo moderando
 præficeret , quod munus ille plures an-
 nos summa cum fide administravit. Sub
 annum 1434. Tavernicorum Regalium
 Magister , ac 1451. nisi fallor , Vajvoda
 Transilvaniæ creatus est ; sed hac digni-
 tate , quod viribus fatisceret , anno 1458.
 sponte decessit. Incertum est , et quan-
 do obierit ? et num ex Coniuge Apol-
 lonia de Tharcza hæredem reliquerit ?

Sebastia- Frater ejus SEBASTIANUS sub Si-
nus Vaj- gismundo Rege miles , pluribus susce-
vod. ptis vulneribus , inclytus sub Mathia ve-
Transil- ro
vaniæ.

A) Excerpta sunt hæc ex Diplomate da-
 to anno 1410. IV. Kalend. Junii.

ro de Hunyad Dux, ac primum Agazonum Regalium Magister, deinde Vajvoda Transilvaniae, has ab eo laudes emeruit: „ Consideravimus, inquit, clarissimam fidem, virtutes magnificas, „ ac alta obsequia, fidelis nostri, sincere dilecti Magnifici Sebastiani de „ Rozgon, Vajvodæ Transilvani, quibus idem se primum Prædecessoribus „ nostris Regibus Hungariæ, ac quondam illustri Principi, D. Joanni de „ Hunyad Comiti Perpetuo Bistriciensi, *Ejus laudes.* „ alias Gubernatori dicti Regni nostri, „ Genitori nostro charissimo, felicitis „ memoriæ, et exposit Majestati nostræ „ summe gratum reddidit, et honorandum. Ipse enim Sebastianus de Rozgon ab ineunte ætate sua ita servitiis Prædecessorum nostrorum, et ipsius Genitoris nostri incubuerat, et pene cuncta alia negligens, solum ea, „ quæ voluntatis eorum erant, curabat fideliter adimplere. Demum vero ipso D. Genitore nostro, ut Domino placuit, ab hac luce decedente, et nobis feliciter in regimine hujus regni nostri succedentibus, idem „ Sebastianus lateri nostro adhærens, „ cuncta negotia nostra fidei suæ confisa prudenter, ac cum sincera fidelitate direxit, ita ut ab omnibus et „ prudens, et fidelis dici, exhincque „ laudem habere meruit. Postremo ab „ his temporibus, quibus nos contra

F 2

„ æmu-

„ æmulos nostros, et Regni nostri, Teu-
 „ tonicos videlicet, et Bohemos latro-
 „ nes, qui nonnullas partes Regni no-
 „ stri vastabant, exercitus diversos plu-
 „ ribus post sese vicibus ad varias par-
 „ tes ejusdem Regni nostri movimus,
 „ idem Sebastianus semper cum nota-
 „ bili copia gentium suarum persona-
 „ liter interfuit, ac contra ipsos Teu-
 „ tonicos, et Bohemos in contritione,
 „ et repressione virium eorum, ac ex-
 „ pugnatione fortalitorum, a manibus
 „ ipsorum Bohemorum veluti tunc Ca-
 „ pitaneus generalis hujusmodi exerci-
 „ tum nostrorum primus, et principa-
 „ lior inter alios fuit, non pepercit
 „ personæ, ac rebus, laboribusque, et
 „ expensis suis; sed ita semper coope-
 „ ratus est, ut in his omnibus exerci-
 „ tibus nostris, contra præfatos æmu-
 „ los nostros, ac Regni nostri, Teu-
 „ tonicos videlicet, et Bohemos latro-
 „ nes, honorem nobis, et triumphum
 „ reportaret, A) castraque, et fortali-
 „ tia

A) Victoriam de Bohemis relatam, aliis
 literis Rex Mathias sic describit: „ ad
 „ obsidionem fortalitii Wadva vocati,
 „ ubi satis magna multitudo latronum,
 „ cum quibusdam Komorouczky, et
 „ Valgatha Capitaneus eorum existe-
 „ bat, idem Sebastianus cum fami-
 „ liarum suorum multitudine, de no-
 „ stro speciali mandato eundo, coope-
 „ rantibus etiam sibi nonnullis fideli-

„tia magis ejus studio, diligentia, et
 „virtutibus, a manibus ipsorum Bo-
 „hemorum recuperata esse, et dicere
 „possumus, et confiteri. In his quo-
 „que faciendis magnas, et notabiles
 „habuit expensas, ita ut manu nostra
 „munifica ei ad plenum suffragari ne-
 „quiverimus, a principio motionum
 „præfatorum Exercituum nostrorum ad
 „sustentationem hujusmodi gentium sua-
 „rum magna de suis propriis addidit.“A)

F 3

Non

„bus nostris, ipso fortalitis Wadva
 „expugnato, præfatum Valgatha Ca-
 „pitaneum cum suis complicitibus ca-
 „ptum, tandem cum quodam Axa-
 „myth, et Thalafuz cum duobus mil-
 „libus, et quingentis equitibus trans-
 „vadato fluvio Bodrogh, capta nota-
 „bili præda, ad proprias eorum spe-
 „luncas reverti voluissent, prænota-
 „tus Sebastianus, cum dictis familia-
 „ribus suis, ac cæteris nostris fideli-
 „bus, in quodam campo, prope Ci-
 „vitatem Sárospatak cis obviando,
 „inibique data nobis ab Altissimo
 „victoria, præfatoque Axamyth cum
 „cæteris latronibus interfectis, mul-
 „tos ex eis captos cum præfato Val-
 „gatha, ad Civitatem nostram Bu-
 „densem victos transmittendo, ma-
 „nibus nostris assignavit, — — Da-
 „tum Zegedini in festo B. Ægidii Ab-
 „batis anno Domini 1458,“

A) Literæ hæ, quarum partem recitavi-
 mus, datæ sunt Cassoviæ in festo B.
 Elisabeth anno 1460,

Non diu abhinc vitam produxit SEBASTIANUS, ejusque filius LADISLAUS V, post annum 1482. defecit.

*Nicolai
poster.*

Exstinctis itaque Joannis, et Petri posteris, NICOLAUS Frater, certe necessarius, progenitis ex Anna Merse de Zwinye tribus filiis: LADISLAO III, STEPHANO, et SIMONE, stemma fere usque ad cladem Mohatsianam propagavit. De Stephano non est, quod addam; Ladislai contra, et Simonis præclara facinora Sigismundus Rex his verbis extollit: „Cum dudum D. Ludovicus Rex Pater, et Prædecessor noster charissimus in dilatationem tituli sacrae Coronæ Hungaricæ cordialis affectionis zelo prorsus anhelando, ducto adversus Venetos, et eorum parti adhærentes, qui nonnullos protunc ejusdem coronæ tenutas indebitæ usurpationis titulo detinebant, exercitu numerosa bellantium congerie copioso, unde factis plerisque laboribus, et expensis, voti sui optatum accepisse recolitur effectum triumphalem, inter cætera bellicosa certamina, quæ ibidem congruenter emergebant, Civitatem Tervisi in partibus Italiæ sibi pro tunc rebellem, et multa firmitate, ac opum abundantia suffultam, obsidione dura conclusisset, ejusdemque Civitatis inhabitatores ad repellendi vires animis erectis arma cepissent, obsidionis ipsi-

*Simon et
Ladis-
laus III.
ad Tarvisum
vulnerantur.*

„ US

„ us repulsiva, ibidem præfati Comes
 „ Simon, et Ladislaus Frater ipſius,
 „ tamquam veriſſimi Regii honoris ama-
 „ tores, inter turmas fidelium obſidio-
 „ nem eandem intentiſſimis niſibus con-
 „ ſoventium, ad præfatæ Civitatis, et
 „ ejus inhabitantium offenſionem, præ
 „ cæteris animorum intentionibus anhe-
 „ lantes, ex crebris ſagittarum, et la-
 „ pidum emiſſionibus hoſtilibus, pluri-
 „ mas in ſuis corporibus læſiones, imo
 „ idem Comes Simon vulnera lethalia,
 „ vitæ ſuæ dubioſitatem inducentia gra-
 „ tanter pertuliſſe, relatione narrante
 „ cognoscuntur fide digna.

„ Porro ipſo D. Ludovico Rege *Idem Si-*
 „ ex hujus laborioſæ vitæ certamine in *mon in*
 „ ſuperni Regni patriam, Regis Regum *Maſſovia*
 „ vocatione translato, et antefata Se- *lethalem*
 „ reniſſima Principe Domina Maria Re- *plagam*
 „ gina ipſius nata, in ſolium paternum *accipit.*
 „ vero hæreditatis jure ſuccedente, dum
 „ eodem tempore nos ipſius Regni Hun-
 „ gariae Tutores exiſtendo, certis pro-
 „ vocationibus odioſis concitati, in ter-
 „ ram Maſſoviae adverſus ejusdem terræ
 „ Ducem, et incolas debellandos exerci-
 „ tum duxiſſemus, in Virum fortitudi-
 „ ne vigorofum præfatus Simon ſuæ le-
 „ galitatis, et fidei conſtantiam, apud
 „ Prædeceſſores noſtros laudabiliter ob-
 „ ſervatam, noſtris in temporibus ma-
 „ jori continuans perfeverantia, in ipſo
 „ noſtro exercitu multa bellandi ani-

„ mofitate procedens , in perfiftentia-
 „ que factorum ftrenuorum manu vali-
 „ da fub quodam fortalicio pugnam
 „ agens , de manibus ab intra repugnan-
 „ tium mortiferi vulneris plagam tulit
 „ in fuo corpore graviolem.

Et ad Al-
capitulum.

„ Denique evolutis quibusdam tem-
 „ porum curriculis , et fuo more annis
 „ certis fe comitantibus pertransitis ,
 „ nos coronam , et folium dicti Regni
 „ Hungariæ , ejusdemque fceptra regi-
 „ minis , cum Regiæ dignitatis faftigio
 „ adepti , ipfius Regni , imo verius to-
 „ tius Orthodoxæ fidei , fub cujus ve-
 „ xillo fanguine Crucifixi laureato ,
 „ fummis fuper omnia defideriis intra
 „ triumphantium confortia fperamus co-
 „ ronari , demnoſis vexationibus , quas
 „ Turcorum , et Paganorum ipſius fi-
 „ dei perſecutorum infeſta rabies ab
 „ antiquis temporum evolutionibus do-
 „ lenter inferebat , cordiali compaſſio-
 „ ne permoti , imo noſtri officii debito
 „ urgente , juſte permoti adverſus ipſos
 „ hoſtes fidelium , et fidei , conquiſito
 „ nobis undique ſubſidio bellicoſo exer-
 „ citum duximus inſtaurandum , in ma-
 „ gna valde gentium numeroſitate plu-
 „ ralem , in quem ipſe Comes Simon
 „ plurimo Fratrum , et familiarium ſuo-
 „ rum cætu comitatus , una nobiſcum
 „ dirigens grefſus bellicoſos , nonnullis
 „ peractis negotiis triumphalibus glo-
 „ rioſe , virtuofa bellandi ſtrenuitate ,
 „ conſpi-

„ conspicueque præliando, tandem juxta
 „ castrum Nicopolis majoris, ubi cum
 „ præfato nostro exercitu nimium vi-
 „ goroso, præ multitudine gentium bel-
 „ landi agilitate suffultarum castra fixe-
 „ ramus, cunctis usque ad locum il-
 „ lum gentibus post terga dimissis, no-
 „ stræ ditionis potestati in brachio for-
 „ titudinis subjugatis; ex adverso Tur-
 „ corum Imperator cum immensa co-
 „ piositate Paganorum, velut ex Tar-
 „ tari profundo malignorum spirituum
 „ eructante multitudine nobis occur-
 „ rens, præliaturus in area certaminis;
 „ gravis inter utrosque conflictus est
 „ a gressus, et bello durius instaurato
 „ cædes fit maxima, et strages indici-
 „ bilis ex utraque parte committitur,
 „ cadentibus innumerabilibus utrinque
 „ personis in ore gladii sævientis, sed
 „ intermedio conflictus tempore, per-
 „ mittente occulto Dei judicio, qui
 „ suæ incomprehensibilis sapientiæ ju-
 „ dicio, cuncta dispensat ad suæ ar-
 „ bitrium voluntatis, cui idem facere
 „ est, quod velle, et tunc facere,
 „ quando velle, exercitus noster fle-
 „ xis habenis coactus fuit (pro dolor)
 „ a facie hostium terga dare, nempe
 „ præfatus Comes Simon, quamquam
 „ in suarum virium agilitate, animosi-
 „ tate multa resisteret, quia tamen
 „ bellorum audacia circa victores sem-
 „ per viget animosius, post multa in

„ sua propria persona laudabiliter com-
 „ missa certamina, a turmis hostium
 „ exiliens, in gravibus vulnere, et
 „ ictuum læsionibus, vitæ ipsius fina-
 „ lem exitum comminantibus, evasit
 „ in labore nimis periculis discrimi-
 „ noso. — —

Item ad „ Præterea quondam Regni nostri
Castrum „ nonnulla confinia olim Procopio Mar-
Nagyvár. „ chione Moraviæ, dolosis ingressioni-
 „ bus perturbante, nobisque adversus
 „ ipsum exercitum ducentibus, versus
 „ Castrum nostrum Nagyvár vocatum,
 „ quod pro tunc idem Procopius, per
 „ suæ dolositatis machinamenta ad su-
 „ as manus usurpat, in ejusdem Ca-
 „ stri obsidione, et expugnatione bel-
 „ licosa, prætitulatus Comes Simon
 „ semper sua gesta virtuosa, subse-
 „ quentibus operum laudabilibus conti-
 „ nuans incrementis, in suæ agilitate
 „ militiæ fortiter persistens, acerrimi
 „ vulneris plaga dies plures duxit ægro-
 „ tas vitæ suæ finaliter dubiosas: tot
 „ enim in diversis præliis, et tempo-
 „ ribus in ferventis fidei obsequium va-
 „ rias pertulit vulnere passionem in
 „ persona, quod nullatenus dubitari
 „ potest, ipsum suæ strenuitatis exi-
 „ miæ non modicas vires amisisse, cum
 „ maxima virtus defecerit in eodem,
 „ ex continua sanguinis effusione de-
 „ currentis, “ A) Hæc

A) Diploma hoc scriptum est 14. Kalend.
 Augusti anno 1412.

Hæc belli, et foris egit Simon, domi vero non tam virtute militari, quam consilio, et eloquentia, quibus perinde valuit refractarios, qui in Sigismundum Regem arma corripuerant, ad officium reduxit. Luculentum ejus rei testimonium idem Rex perhibet in- *Agriam*
 quiens; „ Denique Castro ipso (Agri- *recupe-*
 „ ensi) pro nostræ Majestatis voto re- *rat.*
 „ cuperato, adhuc nonnullis nostro-
 „ rum infidelium in catervam rebellio-
 „ nis adunatis, ipso etiam Fratre Tho-
 „ ma, et Stephano de Debrew, capi-
 „ talibus æmulis nostris, cum eisdem
 „ existentibus — — ibidem prælibatus
 „ Comes Simon, sanctissimi consilii ma-
 „ turitate perspicuus, in suorum mo-
 „ nituum eleganti sacundia, præfatorum
 „ nostrorum æmulorum corda fle-
 „ xit indurata, sane sentiens opus non
 „ esse præliis, ubi grata patientia tri-
 „ umphat gloriose, et exinde nostros
 „ æmulos nostræ reduxit gratiæ, præ-
 „ fato tamen Stephano de Debrew cum
 „ suis excepto, qui postmodum partes
 „ nostras Transilvanas infestans, ibidem
 „ in sua perfidia paucis diebus evolutis
 „ vitæ metas emeavit. “ Tot præclara
 „ Simonis facinora remuneraturus Si-
 „ gismundus, eum non solum amplissi-
 „ mis bonis, sed et officio Judicis Cu-
 „ riæ Regiæ anno 1409. donavit. Obiit
 „ quinquennio post, relicta Vidua Had-
 „ viga

*Fit Judex
 Curiæ
 Regiæ.*

viga de Dob, et tribus Filiis: A) SIMONE II. STEPHANO III. et GEORGIO.

Simon II. Episcopus Vesprimienlis, ac tandem Agriensis, et Wladislai I. Regis Hungariæ, Poloniæque Cancellarius, cum Castra Georgii Groff de Bozyn infidelis, ejus liberalitate acciperet, has laudes a Rege abstulit: „ Cum de Regno nostro Poloniæ per notabiles „ Dominae Elisabeth Reginae, ac universitatis Prælatorum, Baronum, et „ Nobilium hujus Regni Ambasiatores, „ pleno eorundem mandato ad nos transmissos ad regimen hujus Regni Hungariæ non tam invitati, quam solenniter electi, hoc Regnum Hungariæ ipsius electionis jure, in spe promissæ pacis invitantium, nullius dolositatis insidias timentes ingredemur; medioque tempore per Dominam Elisabeth Reginam prædictam, hujusmodi spontaneæ suæ invitationis, ac electionis de nobis factorum propositum iniquo consilio inconstanter immutantem, initis cum nonnullis perversis Teutonicis, et Bohemis damnosis confœderationibus, „ exqui-

A) Suppares his erant Margaretha Nicolai Fergách, ex Anglys, vel Agnes Bartholomæi Drugeth de Homonna Consortes; cujus tamen Rozgonii filiæ? incertum Sigillum Simonis exhibet Tabella

„ exquisita impedimentorum genera contra hujusmodi electionem nostram, ne
 „ eadem efficeretur, fabricarentur, præfatus Dominus Simon Episcopus, non
 „ obstantibus his, in suæ fidei fixus
 „ constantia nostri obviam, dum jam
 „ terram Scepusiensem attigissemus, copioso familiarum agmine conducto
 „ adveniens, fideique suæ sinceritatem
 „ primitiali oblatione nobis demonstrans, adducensque illuc ad nos
 „ sui exemplo, et cæteros nonnullos *Wladislaum I. Regem Agriam perducit.*
 „ alti status hujus Regni Barones pariter cum eisdem ab illinc usque Agriam,
 „ am, locum scilicet Præsulatus sui, securo itinere nos conduxit, relictisque
 „ nobis in suo Castro ibidem habito, interim solus pariter cum
 „ certis Fratribus, et gentibus suis, in Civitatem nostram Budensem, ad
 „ præparandam viam nostram, et conservandam nobis Civitatem eandem,
 „ quæ eotunc proximis sibi gentibus Regiæ prædictæ capi timebatur, non
 „ sine personæ suæ imminenti periculo, potenti adventu ingressus ipsam Civitatem,
 „ tam forti manu præservavit ab hostibus, ut tandem de Agria prædicta
 „ in pace desiderata introitum in eandem habuimus, feliciter adoptatum,
 „ advenientibusque tandem illuc ad nos sui exemplo dietim pluribus,
 „ ac pluribus hujus Regni Prælati, Baronibus, Militibus, et Nobilibus, hujus-
 „ jus-

Ac Budam.

„ jussuque electionem nostram, sic
 „ uti per prius fecerant, ultro con-
 „ firmantibus, ac nonnullis etiam ex
 „ his, quo in favorem prædictæ Re-
 „ ginæ, a fidei ad electionem hujus-
 „ modi præstitæ semita deviantes, no-
 „ bis rebellare prætendebant, sicuti con-
 „ filio, sic non minus comminatione
 „ ejusdem Domini Simonis Episcopi,
 „ in nostræ gratiæ sinum reductis.

*Ulricum
 Ciliæ Co-
 mitem
 capit.*

„ Dènum idem ab illinc ad obsi-
 „ dionem Castri Jaurinensis, in quo
 „ ampla Teutonicorum, et Bohemorum
 „ partem Reginæ foventium caterva,
 „ de eodem partes superiores præda-
 „ tura se recluserat, per nos una cum
 „ cæteris suis Fratribus, et Amicis,
 „ nostris scilicet fidelibus transmissus,
 „ plurimæque virtuosæ gesta illic suo
 „ consilio, ac cæterorum suorum Fra-
 „ trum sagaci opere peragens, captum
 „ Ulricum Comitem Ciliæ, eorundem
 „ Teutonicorum, et Bohemorum Capi-
 „ taneum nobis ab illinc adduxit, no-
 „ stræ captivitati mancipandum; tandem-
 „ que signanter coronationis nostræ, ut
 „ plurimum suis laboribus, et providen-
 „ tia habita tempore, nostra semper obse-
 „ quia grata fidelitate continuans, et
 „ nos in rerum gerendarum primordiis
 „ provido consilio dirigens, se nobis
 „ reddidit valde gratum.

*Et plura
 Castra.*

„ Consequenter vero ipso Domino
 „ Simone Episcopo, etiam in præsentem
 „ nostro

„ nostro exercituali progressu, cum
 „ ampla gentium quantitate ubique no-
 „ biscum procedente, etiam has supe-
 „ riores Regni nostri partes, quas re-
 „ bellium metus a fide nostra averter-
 „ rat, captis plurimis Castris, et for-
 „ talitiis, signanter humanitate, et
 „ artibus, consilioque, et auxilio ipsi-
 „ us Domini Simonis Episcopi in no-
 „ stram redire coegimus obedientiam
 „ adeo, ut plurimi nostri rebelles, quos
 „ nostra absentia præsumptuosos effe-
 „ cerat, visa nostra potentia, humi-
 „ lia nobis capita suppliciter inclina-
 „ runt. “ A) Mansit porro Simon con- *Post pu-*
 stans in fide Wladislai, eumque ad *gnam*
 pugnam Varnensem, quæ anno Domini *Varnen-*
 1444. evenit, secutus, num illic in acie? *sem nun-*
 an fuga ceciderit, exploratum non est; *quam vi-*
 certe nusquam postea comparuit. *fus.*

STEPHANUS III. Simonis II. Fra-
 ter vix ex ephœbis egressus, præcla-
 rum facinus sub Castro Dobor edidit,
 cujus Sigismundus Rex in hæc verba
 commemorat: „ strenuæ agilitatis ado-
 „ lescens in nostræ Majestatis conspectu
 „ Castellanum ejusdem fortalitii morta-
 „ libus plagis prostravit sauciatum. „
 Alias vero eum ita commendat: „ Or-
 „ tis siquidem — — inter nos, et Re-
 „ gnum nostrum Bosnæ gverris damno-
 „ sis

A) Ex Diplomate anni 1441.

*Stephani
III. faci-
nus ad
Castrum
Dobor.*

„ sis — — cum Castrum Dobor apel-
 „ latum, ex quo per intra morantes
 „ plurimæ Regnicolis nostris iniuriæ —
 „ — inferebantur, oblidione dura cœ-
 „ piffemus expugnare, quidam ado-
 „ lefcens, filius ipsius Comitæ Simo-
 „ nis, Stephanus proprio nomine vo-
 „ catus, usque ad ipsius Castrum porta-
 „ litra viriliter ascendendo pervenit:
 „ unde per creberrimas sagittarum, et
 „ lapidum emissiones, velut imbrium
 „ densas asperffiones, ipsum obruere
 „ finaliter fatagentes, no is clare con-
 „ spicientibus, et videntibus in aspe-
 „ ctu personali toties per sui brachii
 „ vires vices reddidit sævientibus in
 „ eum, quod multis ab intra reniten-
 „ tibus, ipsum in sua virtute bellan-
 „ di pluries ipsius Castrum latera vidimus
 „ propingvasse, licet varias vulnerum,
 „ et cicatricum in utroque suo brachio
 „ suscepit læsiones, rivos sanguinis
 „ in effusione bullienti exundantes; ubi
 „ tam strenua virtute suæ peregit auda-
 „ ciæ, ut nedum præ cæteris juveni-
 „ bus sibi æqualibus, verum etiam in-
 „ ter adultos, in plenitudine virium
 „ militantes, in suæ animositatis fir-
 „ mitate præcellenter meruerit com-
 „ mendari. “ A)

Anno

A) Ex eodem Diplomate anni 1412. cu-
 jus partem supra recitavimus.

Anno 1421. Sigismundus Rex eum
 Comitem Posoniensem, amoto Kaple- *(Comes*
 rio renuntiat, editoque eatenus Diplo- *Posonien-*
 mate, quo Stephanum suum specialem *sis,*
 familiarem et continuum commensalem
 nominat, hæc inter cætera de eo ad-
 fert: „ præsertim in Regno nostro Bos-
 „ næ, sub Castro nostro Dobor voca-
 „ to, ubi a Bosnensibus tunc nostris
 „ notoriis æmulis in tuis manibus, qua-
 „ rum cicatrices etiam de præsentī evi-
 „ denter apparent, lethalibus fuisti vul-
 „ neribus sauciatus; et exposit in Lom-
 „ bardix et Alamanniæ; ac in præ-
 „ dicti Bohemiæ, ubi a Wikleffistis,
 „ seu Bohemis hæreticis — — in con-
 „ flictu cum eis per nostros fideles an-
 „ te Civitatem nostram Neuburg apel- *Ad Ca-*
 „ latam commisso, aliud vulnus in tua *strum*
 „ facie per cuiusdam cuspidis ictum, *Neuburg*
 „ cuius similiter cicatrix etiam pro nunc *grave*
 „ cuilibet intuenti patet evidenter, gra- *vulnus*
 „ vius sustinuisti, aliisque quam pluri- *accipit,*
 „ bus mundi partibus — — celsitudi-
 „ ni nostræ laudabiliter studuisti, coram
 „ multis Principibus, et Dominis terra-
 „ rum diversarum ad summum nostri
 „ Regii culminis honorem complacere,
 „ et in antea, de quo non ambigimus,
 „ hoc idem facere nisibus totis anhe-
 „ labis. “

A Sigismundi, Albertique Regum
 Hungariæ morte, Stephanus Wladis-
 lao Polono se adjunxit, ejusque par-

Arci Potes sub Castro Pofoniensi, quomodo tu-
sonienfi itus sit, idem Rex literis anni 1440.
annonam in hunc modum declarat: „ præfatus
infert, „ Comes Stephanus, cujus consors,
 „ et filii medio tempore in Castro Po-
 „ sonienfi per gentes Reginae prædictæ
 „ (Elisabethæ) contra nos obfesso, et
 „ quotidiana expugnatione afflicto re-
 „ clufis, per defectum, et penuriam
 „ victualium valida fame, proh dolor!
 „ ad extremum pro nobis laborabant,
 „ aggregatis gentibus, quibus potuit,
 „ utpote dolore Sociæ, et filiorum ama-
 „ rificatus, ad ipsum Castrum, non si-
 „ ne fui, et fuorum imminenti peri-
 „ culo, expugnatis plurimis sub eodem
 „ per æmulos structis fortalitiis, et eje-
 „ ctis de sub eodem hospitibus, uti
 „ Vir spectatæ strenuitatis irruens Ca-
 „ strum ipsum, quod jam in captionis
 „ fuerat articulo, per fortia victualibus
 „ refertum ab hospitibus liberavit, per
 „ quod tandem Regina prædicta captio-
 „ nis hujusmodi Castrum spe frustrata,
 „ certorum dierum cum ipso Comite
 „ Stephano treugas fecit, mutuis per
 „ partes hinc inde cautionibus roborat-
 „ tas.“ Hactenus Wladislaus, cæterum
 Stephani Sociæ, filiorumque, quorum
 Diploma meminit, nomina reperire haud
 potui, si filiam MARGARETHAM, quæ
 posteaquam Mathia Pongracz de Den-
 gelech Marito viduata esset, Nicolao
 de Ujlak nuplit, et SEBASTIANUM II.
 fili-

filium excipias, de quod id monitum velim, me omnino dubitare, num ea, quæ Sebastiano I. adscripti, huic tribuenda non sint. Sed rem, monumentorum inopia, in præsens expedire non licet.

GEORGII, et STEPHANI III. de quo nunc egimus, merita Sigismundus Rex eodem Diplomate anno 1430. signato, eodemque tenore sic recenset: „Stephanus, et Georgius de Rozgon Comitibus Alemaniarum, Lombardiarum, Franciarum, Angliarum, Arragoniarum, et aliis nonnullis Regnis, ditioni Sacri Romani Imperii subjectis, pro Sacrosanctæ Romanæ, ac universalis Ecclesiæ uni-
 „one, communique bono — — fere
 „infra sex annorum integras revolutiones laborantibus, cum decenti apparatu, et copiosa familiarium eorum comitiva, continue usque felicem præmissi salubris operis nostri consumptionem cum nostra Serenitate procedendo, et lateri nostro jugiter adherendo, cum omni fidelitatis fervore, pro nostri Regii honoris exaltatione, multimoda, et uberrima exhibuerunt servitia, et obsequia virtuosa. — —

„Tandem dum in anno, cuius jam sexta instaret revolutio, valido nostro exercitu instaurato prædictum Regnum nostrum Bohemiæ, ad frænandam proterviam nostrorum re-

„ bellum, utputa Bohemorum — —
 „ Castra metati fuiffemus, Civitatem
 „ que noſtram Deviczka vocatam, for-
 „ tiſſima murorum, et turrium latitudi-
 „ ne, et altitudine fulcitam — — quam
 „ tunc dicti hæretici tenebant, occupa-
 „ tam expugnaturi obſediſſemus: in e-
 „ juſdem Civitatis obſidione, et expu-
 „ gnatione, memorati Stephanus, et
 „ Georgius Comites Poſonienses primi-
 „ puli, ſeu Ductores præacti exercitus
 „ noſtri exeundo, ſpeciales emiſſiones
 „ bombardarum, ac telorum, et lapi-
 „ dum denſitates non advertentes —
 „ — non ſine ipſorum, et familiarium eo-
 „ rum in linea conſanguinitatis ipſis
 „ conjunctorum ſanguinis effuſione, lau-
 „ dabilia exhibuerunt ſervitia: quam
 „ quidem Civitatem noſtram in manu
 „ forti, Deo auxiliante reobtinuimus,
 „ et ſuuditus everti, et dirui fecimus.
 „ Inibi itaque ipſa Civitate ever-
 „ ſa — — aliis etiam quampluribus no-
 „ ſtris — — in eodem Regno noſtro
 „ Bohemiæ, et Marchionatu Moraviæ
 „ — — in prædicto noſtro exercitu
 „ progreſſu pro nobis victorioſe — —
 „ recuperatis — — in ipſa quoque no-
 „ ſtra reverſione duobus Caſtris, ſeu
 „ fortaliitiis fortiſſimis ipſorum noſtro-
 „ rum æmulorum expugnatis, ipſisque
 „ noſtris infidelibus in eiſdem Caſtris
 „ repertis, quibusdam in ore gladii,
 „ quibusdam vero per pœnam merito-
 „ riam

„ riam, ignis voragine interemptis, ad
 „ Civitatem nostram Hraschye vocatam *Hradisti-*
 „ applicantibus, nonnullos milites, et *um suis*
 „ Aulæ nostræ familiares ad stipendia *sumpti-*
 „ nostræ Serenitatis, pro ipsius Civita- *bus custo-*
 „ tis conservatione, et partium nostra- *diunt.*
 „ rum superiorum defensione dimississe-
 „ mus, ecce prædictus Stephanus, fi-
 „ lius præfati condam Comitis Simonis,
 „ nullo pecuniali nostro Regio admini-
 „ culo stipendiatus, sed in propriis su-
 „ is sumptibus, et expensis cum copi-
 „ osa suorum, et dicti Georgii Fratris
 „ sui familiarium comitiva, in ipsa Ci-
 „ vitate nostra Hraschye, inter cæte-
 „ ros fideles nostros remansit, et in
 „ eadem usque nutum nostræ volunta-
 „ tis perseveravit, dictisque æmulis
 „ nostris, utputa Moravis — — dam-
 „ na irreparabilia irrogavit, possessione-
 „ nesque, et fortalicia nonnulla eorun-
 „ dem in favillam convertit, et mul-
 „ tos ex eisdem in prælio campestri —
 „ — ante Civitatem nostram Oztro vo- *Ad Ostra-*
 „ catam, quam tunc dicti nostri æmuli *viam Mo-*
 „ gubernabant, commisso interfecit; *ravos vin-*
 „ ubi — — viribus dictorum nostro- *cunt.*
 „ rum infidelium demolitis, eosdem
 „ hæreticos præfati nostri fideles in ore
 „ gladii, usque ad muros ipsius Civi-
 „ tatis sunt persecuti, inter quos idem
 „ Stephanus Comes, velut aurum puri-
 „ tatis suæ splendore cæterorum metal-
 „ lorum præcellens nitorem — — stu-
 „ duit

*Georgius
Iudex
Curiae
Regiae.*

„ duit nobis complacere. “ Hæc de Stephano et Georgio Fratribus Sigismundus. Georgii porro, qui sub Wladislao I. Rege ad annum 1444. Iudex Curiae Regiae fuit, prolem aliam non lego, quam Helenam Emerici Comitis de Bozyn et S. Georgio, ut reor Uxorem. Sed jam ad Ladislaum Simonis I. et Stephani I. Fratrem ejusque posteros redeundum est.

Genuit autem dictus LADISLAUS PETRUM II. JOANNEM IV. STEPHANUM II. et NICOLAUM II. ex quibus Joannes et Nicolaus, justam ætatem haud attigisse videntur. Petrus II. ex Præ-
*Petrus II.
Vesprim.
deinde
Agr. Epi-
scopus.*posito Demesienfi, primum Vesprimien-
sis, deinde Agriensis Episcopus creatus est. A) Stephanus II. complures annos Comes Temesienfis, scientiæ, fortitudinisque militaris non unum exemplum dedit. Certe anno 1592. ut nostri victoriam obtinerent, magnum pondus ad-
*Stepha-
nus II.
classem
Turci-
cam exu-
it.*jecit, cum classem Turcicam, quæ in Morava fluvio stabat, exussit. Rem Elisabetha Regina Sigismundi filia in literas, quas anno 1438. dedit, his verbis retulit :

„ Adhuc Domino Imperatore vi-
„ vente, inquit, dum quidam Barones,
„ et

A) Plura de Petro videri possunt apud Cl. Schmitth in Serie Episcoporum Agriensium Parte II.

„ Nobiles Regni nostri, præsertimque
 „ partium nostrarum inferiorum, de
 „ ipsius Domini Imperatoris mandato,
 „ ad rumpendum, et comburendum quas-
 „ dam galeas, seu naves præfatorum
 „ Turcorum ingentis numeri, et appa-
 „ ratus, per eosdem in fluvio Morava
 „ vocata, indictis partibus nostris infe-
 „ rioribus habito fabricatas, et labora-
 „ tas, ex quibus scilicet ipsi Turci Re-
 „ gno nostro damna non modica inferre
 „ nitebantur, cum exercituali apparatu
 „ accessissent, tunc præfatus Comes Ste-
 „ phanus volens suæ consuetæ fidelita-
 „ tis constantia famulandi promptitudi-
 „ nem demonstrare, copiosam multitu-
 „ dinem gentium — — suarum — —
 „ et dicti Domini Episcopi Fratris sui
 „ — — ad obruendas dictas galeas —
 „ — afferitur transmisisse, quæ quidem
 „ galeæ postmodum notabiliter ex sui,
 „ et eorundem aliorum Baronum Regni
 „ nostri industria cooperatione fundi-
 „ tus ruptæ, ac penitus combustæ, et
 „ concrematae exstiterunt. “

In pugna vero ad arcem Galam-
 bocz anno 1428. commissa, quomodo *Sigis-
mundum mundum*
 Sigismundum Regem capitis sui pericu- *Regem*
 lo servaverit, idem Diplomate octen- *capitis*
 nio post scripto hunc in modum testa- *periculo*
 tur: „ in expugnatione Castri Galam- *servat.*
 „ bocz, apud manus ipsorum Turcarum
 „ habiti, quod alias obsidione circum-
 „ vallaveramus, in directione bombar-
 „ darum

„ darum nostrarum inibi pro tunc ad
„ rumpendum muros, atque turres ipsi-
„ us Castri habitarum, quarum unam
„ grandiore ipsemet Comes Step-
„ nus tegebat, et ex ea sagittando cer-
„ tas ejusdem Castri turres in notabili
„ parte rupit: in conflictu etiam cum
„ ipsis Turcis, qui nobis cum nostro
„ exercitu ab obsidione dicti Castri Ga-
„ lambocz treugis pacis inter nos, et
„ Omorath eorundem Turcorum Domi-
„ num præhabitis, et firmatis removen-
„ tibus, et secus Danubium absque ul-
„ la formidine, ad partes Regni nostri
„ Hungariæ transfretare volentibus, imo
„ jam majore parte dicti nostri exer-
„ citus transvadante, fraudulenta hosti-
„ litate durantibus treugis prænotatis,
„ nos, et nostras gentes nobiscum eo
„ tunc in nostro descensu adhuc existen-
„ tes, impetuose invaserant, facto, et
„ inito, ubi dum videlicet nos perso-
„ naliter coacti etiam ipsum Danubi-
„ um transfretare volebamus, idem Co-
„ mes Stephanus cum suis nostræ Ma-
„ jestatis personam, tunc præ maximis
„ laboribus, et fatigiis nimium lassatam,
„ ad navem nostram inibi habitam
„ introduxit, et nisi ejus vigilans ad-
„ fuisset solertia, in manus nostrorum
„ forsitan incidissemus æmulorum: ipse-
„ met vero Comes Stephanus in hu-
„ jusmodi nostro ad navem ascensu, et
„ introitu, in personæque nostræ de-
„ „ sen-

„ fensione in aquam cadens Danubii,
 „ taliter exstiterat demersus, quod si
 „ per certos nostros fideles statim ex
 „ ipsa aqua ereptus non fuisset, utique
 „ ibidem fuisset suffocatus, et extin-
 „ ctus. „ Obiit sub annum 1446. reli-
 ctis ex Cæcilia Comite de S. Georgio,
 et Bozyn, animi plane virilis matrona,
 A) pluribus liberis, quorum nomina sunt:

I. LAURENTIUS III. de cujus mor-
 te Ladislaus Posthumus in Diplomate *Lauren-*
 anno 1453. dato familiæ Rozgonianæ, *tius III.*
 ita scribit: „ Dum partes nostræ Sce- *ad Oppi-*
 „ pusenses, ac Cassovienses, ac cir- *dum Zech-*
 „ cumvicinæ, multiplicatis nonnullis la- *cadit.*
 „ trunculis, qui eas non solum vasta-
 „ verant, sed quasi domicilia in eis fi-
 „ xerant, nonnullis ibidem erectis for-
 „ talitiis, immensis malis premerentur,
 „ præfatus quondam Laurentius de Roz-
 „ gon inter cæteros tot malorum for-
 „ tis ultor fuit, aggregatis enim gen-
 „ tibus pariter in exercitu fidelis nostri,
 „ Magnifici Domini Joannis Guberna-
 „ toris, cuius tunc Capitaneus factus
 „ fuerat, contra, et adversus ipsos la-
 „ trunculos procedens, fortalitium eo-
 „ rum in oppido Zech erectum, ipso-
 „ rum tunc principale domicilium, po-
 „ tenti manu pluribus mensibus obse-

G 5

„ dit;

A) Heroicum ejus facinus legi potest De-
 cade II. in Comitibus de S. Georgio,
 et Bozyn.

„ dit; sub quo quotidie habitis confi-
 „ ctibus, et exercitiis militaribus ho-
 „ stes oppressit, fecitque, ut licet ipse
 „ ictu pyxidis casualiter pro dolor!
 „ ibidem interierit, paratam tamen in
 „ deditionem hostes cum fortalicio de-
 „ duxit, morteque sua mortem multo-
 „ rum innocentum fugavit, et terris in
 „ illis gloriosæ mortis pretio, pacem
 „ comparavit. “

2. JOANNES V. de quo infra.

3. STEPHANUS III. quem anno 1431.
 in vivis fuisse lego.

Raynal- 4. RENOLDUS, vel RAYNALDUS II.
dus II. cujus idem Posthumus eodem Diploma-
Comes te commemoravit: „ præfatus Raynoldus,
Temes. et „ inquit, similiter in ipsius Matris no-
Tavernic. „ stræ obsequiis, post multa gesta in-
Magister. „ signia, quibus honorem ejusdem Do-
 „ minæ Reginæ, et nostrum impugnan-
 „ tibus obviavit, captivitatem per-
 „ sonæ, diraque vulnera passus est,
 „ et suscepit. „ Anno 1448. interfuit
 pugnæ, quæ in campo merulæ commis-
 sa est, ex eaque rursus susceptis ali-
 quot vulneribus, ægre se explicuit. Fuit
 anno 1453. Siculorum, ac subinde Te-
 mesiensis Comes, demum anno 1471.
 Tavernicorum Regalium Magister, cui
 muneri immortalis est, relicta Vidua Eli-
 sabetha de Maynberg, et filia AN-
 NA Stephani de Lossioncz anno 1477.
 Conforte.

5. OSWALDUS II. itidem anno 1453. Sicularum Comes, et septennio post Agazonum Regalium Magister. Pater fuit STEPHANI V. OSWALDI III. qui anno 1483. e vivis excedens, reliquit filiam Dorotheam, Stephano Gyulaffi nuptam, et DOROTHEÆ filia. Hæc elato Marito suo Emerico de Palocz, pietatis operibus, ut mea Adversaria habent, possessionem suam Csernabo, in Comitatu Zemplinienſi existentem, Religioſis Dominabus tertii Ordinis S. Franciſci in Claustro ad Sanctum Spiritum in Oppido Sarospatak degentibus, una cum Sacello e fundamentis exstructio, anno 1503. confert.

Oswaldus II. Sicularum Comes.

JOANNEM V. cum Rex Mathias I. sub annum 1471. Judicem Curia suæ juberet, has literas vulgavit: „ nos vos „ lentes juxta morem antiquorum Regum, nostrorum scilicet prædecessorum, ut armis, sic non minus legibus, et earum interpretationibus idoneis, utilitati Regni nostri consulere, sive providere, fidelem nostrum dilectum, Magnificum Joannem de Rozgon, Magistrum Tavernicorum nostrorum, cui in comparatione virtutum suarum paria sunt, quæ in promotionem ejus conferuntur; siquidem fidelis, strenuus, in consilio utilis, et in omni virtute præditus est, in Comitem, et Judicem Curia nostræ, obeunte condam Ma-

Joannes V. Judex Curia Regia.

„ gni-

„gnifico Ladislao de Palocz, hujus-
 „modi honore potestatis, auctoritate
 „nostra Regia, et de consilio Præla-
 „torum, et Baronum nostrorum duxi-
 „mus præficiendum, et honorem ipsi-
 „us sibi dandum: imo præficimus, et
 „damus per præsentem, cum tota illa
 „jurisdictione, quam alii Comites, seu
 „Judices Curie nostræ ab antiquo ha-
 „buerunt.“ Neque tamen diu Joanni
 Magistratu illo perfrui licuit, vertente
 enim anno morbo correptus, vacuum
 morte Stephano de Bathor reliquit. Ex
 Uxore Barbara progeniit: STEPHANUM
 IV. GEORGIUM II. JOANNEM VI. CÆ-
 CILIAM, et JOBUM; sed nullius hære-
 dem invenio, si JOANNEM VI. demas.

*Joannis
 VI. pro-
 les.*

Qui gemino matrimonio innexus, al-
 tero cum Dorothea Bánfi de Alsolin-
 dva, altero cum Dorothea Pethö plu-
 rium liberorum Pater effectus est, et
 ex priore thoro quidem hi nati me-
 morantur:

1. JOANNES VII. cujus Relicta Mar-
 garetha anno 1481. legitur.

2. CLARA primum Georgio de Ka-
 nisa, deinde Ladislao de Egervára

3. APOLLONIA; aliis, sed mendo-
 se Susanna, Benedicto de Chák

BARBARA Michaeli de Frangepan
 nuptæ. Ex posteriore vero:

5. OSWALDUS IV. et

6. STEPHANUS V. in quem, emor-
 tuis cæteris Rozgoniis, amplissimæ Dy-
 nastiæ

naſtiæ devolutæ ſunt, ut inter Proceres Hungariæ, qui tunc vivebant, facile copioſiſſimus eſſet. Uxorem primam habuit Catharinam de Hederwára, Matrem JOANNIS VIII. PETRI III. et CATHARINÆ Andreæ de Báthor in matrimonium datæ, ſed Filii Patri præmortui ſunt. Mortua Hederwariana ad alteras nuptias animum adjecit, A) Chriſtinamque Zerechen de Meztegnyö thoro fociavit, ſed et hæc nonniſi filiam CATHARINAM peperit, quæ quidem ad nobiles annos morte prærepta non pervenit. Stephanus itaque cum videret ſe maſculo hærede orbum eſſe, ditioneſque ſuas lege patria in juſ coronæ reſtituras, diligenter egit apud Ludovicum II. Regem, ut bona ejus venia, partem non minimam in generum ſuum Andream de Bathor, ejusque Fratres tranſcribere poſſet, quod etiam obtinuit anno Domini 1519. Viſit abhinc quadriennium in reſ, perſonasque ſacras admodum liberalis, tumuloque gentem ſuam intulit anno a nato Servatore 1523.

VIII.

- A) Sunt, qui ei, et tertiam Conjugem aſcribant, Urſulam videlicet filiam Stephani Török de Enning: verum iſtud in medio relinquo.

VII.

DE THELEGD.

(Fig. 9.)

*Thelegdii
de genere
Chanad.* Gens Csanad, vel quemadmodum pri-
sci scribebant, Sunad, unum ex
vetustissimis apud Hungaros fuit. Me-
minit Thuroczius A) Chanadi, tamquam
unius ex Majoribus D. Stephani Hun-
gariæ Regis. Anonymus quoque Belæ
Notarius Sunadium nepotem Divi Re-
gis vocat; B) verba ejus sunt: *ex cu-
jus (Gaad) progenie Obtum fuit natus,
quem postea longo post tempore S. Regis
Stephani, Sunad filius Dobuca, nepos
Regis, in Castro suo juxta Moristum in-
terfecit eo, quod prædicto Regi rebellis
fuit in omnibus. Cui etiam prædictus Rex
pro bono servitio suo Uxorem, et Ca-
strum Othum cum omnibus appendiciis su-
is condonavit. — — Quod Castrum nunc
Sunad nuncupatur. Jam nomine Castri
Sunad, Chanadinum intelligi facile quis-
que videt: quod tametli condito Epi-
sco-*

A) Parte II. Chronicorum Hung. Cap. I.
B) Historiæ Ducum Hungariæ Cap. XII.

scopatu in Præfulum potestatem pervenit, genus tamen Chanad plagam finitimam late obtinuisse satis constat, unde verisimillime confit, Sunadi illius posteros, hæredesque fuisse. Atque ab hoc genere oriundos Thelegdios veterum literarum fide tenemus: quod nomen a Thelegd Provinciæ Bihariensis oppido consecuti sunt, pæstquam illud fortitione bonorum adierunt.

Cæterum series Majorum ignota est *Pangratii* usque ad tempora Belæ IV. Regis Hung. *posteri*. sub quo vixit Comes PANGRATIUS de genere Csanad; ejus filius THOMAS habuit quatuor liberos: A) LAURENTIUM, cujus progeniem, quod postrema omnium intercidit, postremo quoque loco adservamus, CHANADINUM, NICOLAUM, et PANGRATIUM II. Chanadinus ex Cantore, Lectore, ac quemadmodum nonnulli volunt, etiam Præposito Magno-varadinensi, Episcopus Agriensis, ac demum Metropolita Strigonienfis, in fragmento Chronici Thuróczi-ani B) ad annum 1329. insigni elogio celebratur:

Eodem

-
- A) Literis anno 1299. scriptis hi præterea Thomæ necessarii recensentur: Gregorius filius Csanad, Dominicus filius Barnabæ, Benedictus filius Philippi, et Stephanus, ac Paulus filii Dionisii.
- B) Quod ab Ill. Adamo Francisco Kollario repertum, Cl. Nicolaus Schmitt vulgavit in Episcopis Agriensibus Parte I.

Chanadini Episc. Agr. et Metropo- litæ Strigoniae. Eodem anno, inquit, D. Chanadinus Episcopus Agriensis, filius Comitis Thomæ, filii Pangratii de Thelegd, de gentis Csana, egregius Doctor in jure, ac astutus in omnibus suis factis, per Papam Joannem XXII. Divina providentia Archiepiscopus Strigoniensis creatur, qui mox sanctuarium Adalberti gloriosi Martyris, cathedralis sue Ecclesiæ funditus eversum, et totaliter demolitum, sectis lapidibus, et dolatis, ac curiosis celaturis, columnis, duris basibus, et epistiliis mirifice fabricatis arte latonica, et cum gloriosa testudine inchoavit - ac inchoatum opus cum fenestris vitreis decorando, et exterius propugnacula faciendo, nec non totam Ecclesiam tegendo celeriter, et feliciter consummavit. Nam et eandem Ecclesiam tabulis deauratis, calicibus peroptimis, et ornamentis pretiosis, ac aliis utensilibus Ecclesiarum super omnes suos Prædecessores magnifice, et abundantius optimavit, ac uberius fecundavit. Mœnia etiam et turres Castri, quæ præ nimia vetustate, et ex negligentia suorum Prædecessorum fere approximabant ruinae, fecit totaliter renovari; turres destructas erigere, tegere, et omnia studuit curiosius meliorari. Nam et alias turres in robur Castri quam plures, altas, et solidissimas ædificavit, inter quas unam Arcem in debiliore parte Castri tam fortem, et altam fieri procuravit, ut omnibus aliis

aliis turribus præmineret, quam cum solario, et mæniano roborans, ut omnium intuentium apparet oculis, mirabiliter venustavit. Et licet Castrum esset inexpugnabile, et firmum propter multitudinem turrium, ut superius est præmissum, tamen alio muro solido, et forti usque ad Danubium circumvallando, firmius roboravit. Palatium etiam Archiepiscopale ab antiquo desertum, et inhabitabile fecit summo studio restaurare, et duas capellas de latere palatii consurgentes fecit ædificare, omnium oculis gratiosas. Insuper Civitatem Castro annexam firmam ædificavit, et validam, quam mœnibus solidissimis, et turribus firmissimis præmunivit, quam etiam Neme-Vâras censuit appellare: in qua quidem Civitate plures Ecclesias fecit construere, quibus debita necessaria largiter condonavit. Ædificavit etiam Fratribus Minoribus pulchrum Cenobium, in possessione propria Thelegd vocata, quod multis calicibus, ornamentis diversis, libris multis, et optimis liberaliter copiavit. Benedictus Deus! qui talem præfecit Prælatum, qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia, et thesauris, sed omnia in usum, et utilitatem Ecclesiarum consumpsit pariter, et exegit. Hactenus dictum fragmentum. Oblit autem Chanadinus sub annum a Christo nato 1348:

NICOLAUS ejus Frater genuit tres filios: STEPHANUM, GEORGIUM, et NICOLAUM II. STEPHANUS defecit. Ex GEORGIO nati sunt: NICOLAUS III. nescio cujus Ecclesiæ Cantor, et PETRUS II. qui anno 1380. floruerunt. NICOLAI IV. Janit. II. filius NICOLAUS IV. sub Maria I. Regal. Magister. Regina Janitorum Regalium Magister duos Filios reliquit: JOANNEM VI. et ANDREAM, exstat utriusque memoria, in literis Sigismundi Regis anno 1387. ad Capitulum Varadinense scriptis, quibus eos ob vim alienis fundis illatam in suam præsentiam evocari mandat. JOANNIS VI. filius PAULUS II. anno 1413. ejusdem criminis reus fuit. Neque quidquam abhinc de Nicolai I. posteris reperio, itaque ad PANGRATIUM II. ejus Fratrem redeat narratio.

Fratres hi Filiis suis testamento non parvam æris summam transcripserant, eamque quoad adolefcerent, in Sacratio Ecclesiæ Varadiensis asservandam reposuerant. Insimulabatur primum ab illis patruus Chanadinus, quasi eam pecuniam in fabricam Strigonensem, cujus supra meminimus, avertisset; eo deinde mortuo, Capitulum Varadinense, et Strigonienſe: illud quidem, quod rem alienam invitis Dominis dilabi passum effet; istud vero, quod indidem ædificiorum suorum compendium fecisset. Causa plura tribunalia obivit; sed cum eam Thelegdii nec idoneis tabulis,
nec

nec testibus rite probare possent, Palatini iudicio anno 1380. condemnati sunt. Præcipui, qui litem suscitaverunt, erant Pangratii II. Filii: THOMAS III. Ecclesiæ Strigoniensis Lector, ejusque Frater CLEMENS, et ex hoc nati JOANNES IV. AGIDIUS, JACOBUS, et LADISLAUS I. Pangratii nepotes. JOANNES IV. genuit PAULUM I. hic JOANNEM VIII. qui anno 1469. prædium suum Themerkén vendere coactus est, quod ipse pro quibusdam magnis, ut literæ Capituli Chanadiensis habent, et inevitabilibus necessitatibus evitandis, præsertim pro non modica pecunia, quam in redemptione capitis sui de captivitate Turcorum, severissimorum crucis Christi inimicorum eisdem persolvere haberet. Confors Anna peperit ei quidem filios: FRANCISCUM III. et ANDREAM II. sed num stemma propagaverint? exploratum non est. A)

LADISLAUS I. Joannis IV. Frater Linea
 habuit filium FRANK, vel FRANCISCUM Thelegdi.
 I. qui anno 1418. floruit, et ab oppido orum de
 Zombor, quod et sortitione, et nova Zombor.
 Sigismundi Regis donatione obtinuerat, Thelegdi de Zombor appellatus
 H 2 est.

A) Francisco, et Andreae ad annum 1473. supparet erant Petrus Decretorum Doctor, Magister Capellæ Strigon. et Ladislaus, incertum cujus filii?

est. Reliquit præter filiam CLARAM Nicolao de Zokol nuptam, duos filios: NICOLAUM V. et LADISLAUM II. quorum uterque a Turcis in campo Merula anno 1448. cæsus fuisse videtur. Ladislai II. filia CATHARINA, quæ ex Anna Drugeth in lucem prodiit, Stephano de Sövényháza in matrimonium data est. Supererant quidem diutius Thelegdii de Zombor, sed cum inopia monumentorum eos connectere non liceat, fragmentum solum, quod præ manibus est, hic adicere placet; ita vero habet: „ Anno Domini 1549. Franciscus „ filius quondam Stephani de Sövény- „ háza, ex Catharina filia olim Ladis- „ lai Thelegdi de Zombor progenitus, „ repetit portionem aviticam Thelegdi- „ anam apud manus Elenæ Relictæ, et „ Ladislai, ac Georgii filiorum quon- „ dam Ambrosii Thelegdi, Stephani „ filii olim Nicolai similiter Thelegdi, „ nec non filiorum Michaelis Wessenyi, „ et Georgii Czibak, similiter filiorum „ ex Anna filia quondam Thomæ The- „ legdi, item Frusinae, alias Rósa vo- „ cata Relictæ Sigismundi Thelegdi de „ eadem Zombor existentem. “ A)

Lau-

A) Fragmentum hoc benevole communi-
cavit nobiscum Sp. D Stephanus Nagy
de Csukár-paka S. C. A. M. Confilia-
rius; cujus liberalitate plura posside-
mus, quod hic grati profitemur.

LAURENTIUS I. Metropolitæ Cha-Laurentii
 nadini, Nicolai et Pangrati II. de qui-I. poster.
 bus supra egimus, Frater nati maximus,
 Pater fuit JOANNIS I. et THOMÆ II.
 Hic anno 1336. cum familiâ Kaza,
 de genere Rátholth, certarum possessionum
 cambium iniit; sed in PETRO, et JOANNE III.
 filiis, ut reor, extinctus est. JOANNES I.
 progeniit LAURENTIUM II. de cujus posteris
 infra, et JOANNEM II. hic JOANNEM V. ex
 quo natus est JOANNES VII. qui ex Con-
 iuge Elisabetha de Báthor suscepit STE-
 PHANUM II. familiæ suæ decus, et or-
 namentum.

Erat is anno 1488. Vice-Vajvoda Stepha-
 Transilvaniæ. Sub Wladislao II. vero nus II.
 Hungariæ Rege, non solum ærarii Præ- Thesau-
 fectura, et legatione Polonica præclare rarius.
 functus est, verum etiam in numerum
 Senatorum adlectus, anno 1514. lucu-
 lenta oratione promulgationem indul-
 gentiarum, quas Thomas de Bakocz
 Cardinalis Strigonienfis in bellum Tur-
 cicum ituris impetraveret, disvalit. Hinc
 tantum Georgii Siculi, agrestum Ducis
 in eum odium, ut captum indigna pror-
 fus morte necari curaret, sed eam ma-
 lo Istvanfii verbis dare, qui hunc in
 modum scribit: A) Georgius omnem iram,
 vindictæque suæ odium in Stephanum The-

H 3

leg-

legdinum effudit, — — cum siquidem domum proficiscentem, cum in itinere agrestes interceptissent, novo, et in hanc diem inaudito tormentorum genere, et quod non solum oculi honestorum hominum, sed etiam piæ aures avertentur, e medio tollendum curavit. Funibus enim per testes, et membrum genitale in præalta furca suspensus, Vir clarissimus, et ea calamitate prorsus indignus sagittis, et scopetis, spectante Georgio, miserabiliter interfectus fuit. Lapidem sepulcralem in Templo oppidi Thelegd vivus apparari curavit, cui hæc leguntur incisa:

Ejus epitaphium.

Stephanus Thelegdi Regis, deinde Regni Hungariæ Thesaurarius, externis Regibus notus, charusque, hoc saxum perpetuam sibi, posterisque suis quietem posuit Anno 1505.

Ex Margaretha Bebek de Pelsütz præter tres filias: CATHARINAM Stephani Bathori de Somlyo, Vajvodæ Transilvaniæ; URSULAM Nicolai Bánfi de Nagysalu, et FRUSINAM, seu EUPHROSINAM Ladislai Zolyomi, et Pauli Artandi Consortes, reliquit NICOLAUM VII. quem Filius homonymus ab oblivione exemit, cum demortuo sepulcræ vexillum, in eoque sequentes verus innovavit:

Et Nicolai VII.

Nicoleos veteri Procerum de sangvine cretus,
Acer et ingenii virtutibus, acer
et armis,

Clara

Numinis inprimis cultor, fideique Pa-
tronus

Munifica fovi Templâ, Scholasque
manu

Candoris nemo vixit studiosior alter,

Nemo fide major, justitiaque fuit.

Arcani, verique tenax, et fortis in
armis,

Acer et ingenio, consilioque fui.

Jam prope lustra decem tuleram, cum
mœsta sepulto

Hunc posuit tumulum Lonia Clara
viro

Obiit anno Domini 1583.

Fuit Nicolaus literarum non mi-
nus, quam literatorum amans: ei Theo-
dorus Beza librum epistolarum anno
1573. inscripsit, et Michael Paxi, ut
studia sua commodius proveheret, sex-
centos Imperiales ab eo donum acce-
pit. Caterum Nicolaus ultimus lineæ
suæ fuisse videtur. JOANNES IX. enim
illius Frater, iam ante obiit, ut docet
vexilli sepulchralis inscriptio, quæ ita

*Nec non
Joannes
IX.*

habet:

Joannes habet hæc proavita Teleg-
dius arma,

Martia quem virtus felicibus extu-
lit ausis,

Fecit, et acceptum Ducibus bellicque,
domique

Non unquam mutata fides, con-
stansque voluntas.

Ergo

Ergo licet tellus mortalia texerit ossa,
Clara tamen vivit terrarum fama per
orbem.

En etiam signis fraterna recentibus
auget

Nicoleos vexilla Thelegdus, inclyta
cujus

Gloria non unquam venientibus ex-
cidet annis.

LAURENTIUS II. Joannis II. Frater,
cujus mentionem supra fecimus, quique *Laurentii*
in aula Ludovici I. Regis Hungariæ an- *II. po-*
no 1374. floruit, Pater fuit LAURENTII *steri.*

III. Hic ex Conjuge Dorothea genuit
MARTINUM, ex quo natus est FRAN-
CISCUS II. vir pugnax non minus, quam
cautus, cujus industriæ, vigilantixque
Provincia Bihariensis debet, quod ma-
jora incommoda bello rustico non acce-
perit. Duos ejus filios reperio: NICO-
LAUM VI. A) et MICHAELEM, qui ad-
lecta sub annum 1550. in thalami socie-
tatem Sophia Banfi de Loffonez, qua-
tuor liberos progenuit: en eorum
nomina!

1. JOANNES X. de quo infra.

D 5

2. CA-

4) Anno 1580. Nicolaus Thelegdinus fuit
Episcopus Quinque-ecclesiensis, et Vi-
carius Generalis Strigoniensis; sed num
Thelegdiorum, quos perscribo, neces-
sarius fuerit? definire non ausim. Ea-
dem ratio est de Joanne Thelegdino.
qui inde ab anno 1624. ad 1647. Me-
tropolim Colocensem gubernavit.

2. CATHARINA Nicolai Zokolyi
Confors.

3. BARBARA primum Christophoro
Csapy de Eszén, deinde Sigismundo
Rákóczy de Felső Vadász, qui Prin-
ceps Transilvaniæ fuit, nupta.

4. PAULUS III. Hic connubio soci-
avit Catharinam de Warda, sublatisque
ex ea binis filiabus, ineunte Seculo
XVII. fatis cæssit. Filiarum altera fuit
CATHARINA, altera ANNA, quæ Mari-
tum Stephanum Nyári accepit. Mor-
tuam is in Templo Kiswardensi sepeli-
vit, marmoreoque tumulo hanc epigra-
phen incidi curavit :

*Annæ
epita-
phium.*

O fors ! o rabies ! misereri o nescia
Parca !

Tune etiam thalamos lædis iniqua
meos ?

Mene inter lacrimas iterum gemina-
re querelas

Mors facis ! et totos funera flere
dies !

Anna mei thalami pignus, mea por-
tio, honorque,

Anna Thelegdiadæ gloria summa
domus,

Ut subito arescis ! nuper velut aura
virebas,

Jamque files ! oculos claudis in
orbe tuos ?

O quam te reducem vellem ! sed ro-
bora fati

Obstant, et solido porta adamante
negat !

I,

I, Jesus jubet, ipse brevi comitabor
euntem.

Si parili tecum sorte theatra colam.
Jamque abis? hac etiam fama rema-
nebis in arce:

Hic ubi sunt per me membra se-
pulta tua;

Nec male gratus crit, tumulto hoc
qui ponat honores,

Subscribatque pia paucula metra
manu;

Hic Stephani Nyári Comitis, jacet
Anna Thelegdi

Conjux; mens cæli ast incolit alma
domus.

Illustris. Comes, Dominus Stephanus
Nyári de Bedeg,

Comes Perpet. et Supremus Comita-
tus de Zabolch, ac Sacræ Cæsar.
Regiæ Majest. Consil. Camerar. E-
ques aureatus, Janitorum Regal. in
Hungaria Magister, obeunti Illustris.
Comitissæ D. Annæ Thelegdi de ea-
dem, Consorti charissimæ suæ, lu-
gens fieri curavit, anno 1635. die
17. Octobr.

JOANNES X. Michaëlis filius vi- *Joannes*
tam, quam ex pluribus præliis incolu- *X. ad Ke-*
mem etulit, in pugna Keresztesiensi *refertur*
anno 1596. pro patria posuit. Ex Cou- *causit.*
juge Anna Zegnyci de Lapispatak re-
liquit duos filios: FRANCISCUM IV.
natu majorem, et adolescentiorem CA-
SPARUM; ille in sterili conjugio cum
Doro-

Dorothea Melith de Pryber vixit, hic
ex Susanna Nyári de Bedegh proge-
Stepha- nuit STEPHANUM III. postremum fami-
nus III. liæ Thelegdianæ furculum, nullis ex
gentis po- Margaretha Lonyai, quam Uxorem du-
stremus. xerat, susceptis liberis. Obiit Step-
hanus anno Domini 1653. cujus Vidua
haud multo post Stephano Cháky de
Keresztészegh nupsit.

IX.

TÖRÖK DE ENNING.

(Fig. 10.)

Törökiorum, qui primum de Zygeth, *Törökül*
 deinde ab Enning compellati sunt, *sub Ma-*
 familiam etsi pervetustam esse non du- *thia Cor-*
 bitem, quia tamen olim seu sub alio *vino in-*
 nomine latuit, sive quia Majores a te- *clare-*
 nuibus, ut fit, initiis sensim belli, pa- *scunt.*
 cisque artibus, atque adeo et fama in-
 claruerunt, ante Mathiæ Corvini Regis
 tempora non est, quod de iis adferam.
 Incertum scilicet est, num origine Hun-
 gari? quove genere prognati sint? quid
 egerint? quo ordine, serieque sese ex-
 ceperint?

Sub laudato Rege, cum Austriaci
 finitimam Hungariam incursionibus ve- *Ambrosi-*
 xarent, qui eos reprimeret, Provinciæ *us Comes*
 Sopronienſi Comes datus est AMBROSIVS. *Soproni-*
ensis.
 Eum munere suo non impigre perfun-
 ctum fuisse, discas ex querelis Fride-
 rici Cæſaris, ad quas Mathias Rex hunc
 in modum respondit: *Petit a nobis Se-*
renitas Vestræ, ut captivi illi, quos fide-
lis noster Ambrosius Török Comes, et Ca-
pitaneus Sopronienſis tenet in vinculis,
nequaquam liberi emittantur; imo potius
manibus Serenitatis Vestræ, digna faci-
norum

norum suorum subituri supplicia praesententur: praeterea ut praefatus Ambrosius Török operam adhibeat diligentem, quatenus Castrum — — vocatum de manibus ipsorum praedonum eripiat, et gratia ulterioris illarum partium securitatis funditus destruat. Noverit vestra Serenitas, quod captivitas haec hominum illorum, quam praefatus Comes noster fecit, de scitu, et voluntate nostra non processit, verum quoquo modo tales homines capti sint, minime volumus, ut improvide, ac temere dimittantur. Ad habendum illud Castrum placet nobis omnem curam impendi, quod ubi Deo juvante obtentum fuerit, nos pro parte nostra id facere curabimus, quod utriusque nostrum subditis, et Regnis magis videbitur profuturum. A)

Decessit tamen Ambrosius haud multo post munere Comitis Soproniensis, eoque Sigismundus de Weisprach, qui pro redimenda Hungariae corona dimidium aëris contulisse legitur, exornatus est. Ambrosius vero deinceps in Provincia Simighiensis Castro Szigeth, quod liberalitate Mathiae Regis acceperat, fere privatus egit, nisi quod anno 1479. cum Georgio de Szentersébeth Provinciam Zewrinienfem Banus administravit. Ejus Frater, vel necessarius fuit

*Et Banus
Zewrini-
ensis.*

STE-

A) Literae hae scriptae sunt anno Domini 1464.

STEPHANUS, cujus filia URSULA Francisco de Nadasd, Thomæ Palatini Parenti in manus convenit.

Amicus, cujus beneficio ad fragmentum Genealogicum stirpis Törökianæ perveni, Ambrosio ANDREAM filium adscribit; ego vero et EMERICUM, si ratio temporis habeatur, adjiciendum puto. Genuit porro ANDREAS MARGARETHAM Gabrielis Sullyok de Lekche, HELENAM Emerici Pernefzi de Ofzotpan Uxores, ac fortasse STEPHANUM II. cujus filia MARGARETHA in arce Papensi anno 1540. nata; die vero 10. Martii anno 1570. Kiraly Helmecczini rebus humanis exempta, Conjux fuit clarissimi Viri, Laurentii Nyári de Bedegh. *Emericus*

EMERICUS jam de Enning, qui locus est in Provincia Albenfi, compellatus, magna Joannis Corvini Illyrici Bani, et Liptoviæ Ducis gratia floruit, ejusque liberalitate Castra Cherenth in Syrmienfi, et Krupa in Zagrabiensi, nec non oppidum Futak in Bácsienfi Comitatus sita, in familiam suam intulit: eo potissimum agente, et commedante, Banus Castri Nandoralbenfis creatus, Præfecturam Turcis vicinam, difficillimo tempore, magnæ industriæ, vigilantixque laude usque ad mortem administravit, quem anno 1521. oppetiit sub ipso Belgradi a Solimano Turcarum Cæsare oppugnandi apparatu, cui si paululum supervivere concessum fuisset, fortasse

tasse Urbs longe clarissima, in barbari potestatem non devenisset. Uxorem habuit Christinam de Pákos; filios vero NICOLAUM, cujus ad annum 1511. memoriam invenio, et VALENTINUM.

Valentinus ejus filius item Batanus Nándor albensis. Hic Patris in Præfectura Belgradensi Successor, num imminentis oblationis metu, an alia de causa? incertum; non expectato novo Præfecto, Urbe turpiter excessit, ac propterea insequentibus comitiis proscriptus, et bonis omnibus mulctatus est; verum quod juvenæ vicio potius, ut Istvanfius scribit, A) et malorum hominum pravis consiliis, quam sponte deliquisset; ducta etiam in conjugem ex Reginae aula Marci Pemklinger filia in gratiam receptus fuit. Anno 1526. e pugna Mohatsiana, in qua Regii corporis custos

Evadit ex pugna Mohatsiana.

constitutus erat, ægerrime evolutus; deinceps nec Joanni Zapolio, nec Ferdinando Regibus satis fidus, patriam cædibus, et prædis miserrime affixit; quoad anno 1536. arce Hunyad, et oppido Debreczen, quod ei Zapolius 16. mille florenis inscripserat, captus, huic constans adhæsit, ab eoque summus Dux copiarum creatus, et Joanni quamdiu vixit, et Viduæ Isabellæ oblatione præfertim Budensi, quam Rogendorffius anno 1541. jussu Ferdinandi I. Regis suscep-

A) Historiarum Libro VII.

ſceperat, fortem, fidelemque operam navavit. Triftem hominis exitum idem Iſtvánſius in hæc verba adnotavit: A) Solymannus Valentinum, quem Budæ paulo ante ceperat, adverſa tentatum valetudine, ſub eadem cuſtodia Belgradi reliquit, conſtituto ad ejus ſuſtentationem in quemlibet diem ſingulo nummo aureo: juſſamque, ut recuperata ſanitate ſe et Caſtra ſequeretur; qui tametſi Ruſſani, et purpuratiſ, cæterisque Aulæ Proceribus maxima munera dando, profuſeque largiendo, ampliffimas facultates expendiſſet, eumque illi ſpe, et deſiderio optatæ libertatiſ, blandioribus verbis diu laſciaſſent, tandem tamen poſt duros quinquennii carceres, ad Propontidem ſeptenaria Et Conſtantinopolis capitur. in turri vitam finivit, et ſcelerum, quiſtantinopolis capitur. bus patriam inhumaniter evaſtatam, omniſtantinopolis capitur. que priſtina dignitate exutam reddiderat, ac poſtremo barbarorum ſervituti mancipaverat, meritas pænas perſolvit. moritur.

Reliquit duos filios JOANNEM, et FRANCISCUM, qui bona ita partiti ſunt, ut ea, quæ ſub Tranſilvanica ditione erant, Joanni, Hungarica vero Franciſco cederent: Caſtra Szigeth, quod neuter in vim Turcarum ſatis tueri poterat, Ferdinandi Cæſariſ manibus, poteſtatique tradito. Erat Joannes ab eodem Ferdinando anno 1535. Prior Auranæ. Joannes Prior Auranæ.

A) Libro XIV.

DECAS III.

I

ranæ creatus, et exstant eatenus literæ, quas collatorias vocant, ubi inter cætera Rex ait: *ita tamen, ut idem Joannes Török, ubi ad ætatem legitimam adoleverit, Ordinem S. Joannis summere debeat, quem nos illi, cujus intererit, in eodem Prioratu confirmandum repræsentabimus.* Sed seu quod Aurani biennio post Turca occupavit, sive quod Joannes a Religioso vitæ genere abhorruit, nihil eatenus factum invenio. Cæterum fuit Vir militaris quidem, sed adeo præferoci ingenio, et ad miserendum flecti nescius, ut propriam Conjugem Barbaram, Melchioris Balassa Sororem verine? an falsi adulterii infumilatam, et Deum, hominumque fidem nequidquam implorantem, capitis supplicio anno 1550. afficeret. Eodem anno, nè in Castris Turcarum militare cogeretur, ab Isabella Regina commetatum accepit; antè tamen, ut Patris manibus inferias litaret, Fervaga barbarorum Duce cæso, interfectoque. Anno 1557. eidem Isabellæ quater mille florenos dedit, quibus vacillantem Oppidi Debreczen possessionem sibi adfirmavit. Abhinc quamdiu vixerit? quoque mortis genere obierit? haud constat.

Genuit filium JOANNEM II. de quo nihil, quod addam, habeo, et VALENTINUM II. cujus acta pariter obscura sunt, verisimile est Transilvaniam incoluisse, ubi etiam ejus Conjux in templo

pagi Valachici haud procul Deva tumulata est. Mortuæ nomen, et familiam ab oblivione vindicavit lapis sepulcralis, cui hæc incisa sunt:

Sub hoc saxo jacet Domina Catharina Czerepuit, Magnifici Domini Valentini Török Coniux. *Valentini II. Uxoris epitaphium.*

Olczaravit mœrens hoc Margaritha sepulcrum

Condiderat natæ quæ Catharina suæ
Ista Virum Kató A) dilexit amore,
Deumque :

Hanc genus, hanc pietas, nobilitatque thorus.

Obiit Catharina anno Domini 1572.
Altera Valentini Uxor fuit Margaretha Orbaj, ac duo liberi: JOANNES III. B) qui sine hærede decessit, et CATHARINA, c) quæ primo nuptias cum Michael Dengeleghi, alteras cum Michael Vadász iniit.

FRANCISCUS Joannis I. de quo supra, Germanus Frater, ut ea tempora ferebant, ætatem fere belli posuit, con-

Franciscus Vir militaris

I 2

scri-

A) Catharina Hungaris est Kató, vel Kata.

B) Suppares huic erant ad annum 1589. alter Joannes, et Barnabas filii quondam Thomæ Török de Enning; at cujus filius fuerit Thomas? ignoratur.

C) Catharinam Török de Enning Uxorem Stephani Cháky de Mihály lego: num autem eadem cum superiore lit, non invenio.

scriptasque ex suis fundis copias, quo patriæ necessitas postulabat, dubitavit. Severus militaris disciplinæ exactor Petrum Szél, quod ex arce Kaposvár clam aufugiens, eam Turcis occupandam reliquisset, Papæ comprehensum, ex præalta furca suspendit. Ejus potissimum industriæ, virtutique debetur Vesprimium anno 1566. a nostris interceptum. Matrimonio sociarat Barbaram Orszagh de Guth, quæ elato Marito, primum Ecchio Comiti Salmenfi, deinde eo quoque Jaurini anno 1571. die 14. Maji e vivis erepto, Francisco de Geszth nupsit. Peperit ea Törökio quatuor liberos, quorum nomina sunt:

*Stephanus III.
ultimus
gentis.*

I. STEPHANUS III. Vir apprimè militaris, et pluribus expeditionibus, quæ in Turcas susceptæ sunt, notus. Tumulto Botskajano adeo abripi se non sivit, ut Arcem Vásonkö, quam hostes anno 1605. fraude occupaverant, pari et ipse dolo eodem anno Cæsari restitueret. A) Fuit literarum admodum amans, et Typographeum, quod Majores sui Papæ intulerant, florentius effecit. Cum duodecim ætatis annum ageret, Petrus Bornemisza quartum volumen suarum Concionum, quæ anno 1578. Semphaviæ lucem conspexerunt, ei inscri-

A) Vide Chronica Hungarica Gregorii Pethö ad eundem annum.

inscribere nihil dubitavit. Diem et annum ejus emortualem Georgius Záwodsky in suo Diario in hæc verba adnotavit: *Anno Domini 1618. die 3. Junii Spectabilis, et Magnificus Dominus Stephanus Teöreök, præsidii Papa Capitaneus, et Consiliarius suæ Majestatis, fatis concessit ætatis suæ anno 54.* Obiit autem nulla relicta sobole, quanquam tres ex ordine Uxores duxisset. Prima erat Catharina, Joannis Rueber de Pyxendorf celebris Herois filia, quæ primam lucem anno 1568. aspexit. Hac communi legi succumbente, duxit Helenam Tapoltsányi de eadem, ac demum Margaretham Pethö de Gerse, quæ plures annos Marito superstes vixit.

2. SUSANNA Pauli Nyári de Bedegh.

3. EUPHROSYNA Stephani Drugeth de Homonna Consortes.

4. HELENA, quæ anno 1570. in vivis fuit.

X.

ZUDÁR DE OLNOD.

(Fig. 11. & 12.)

Zudarii **Z**udarianum nomen recentius est, ne-
ante de que ætatem Ludovici I. Regis Hun-
Bulch di- garie excedit, quanquam familia ipsa
cti. longe vetustior est; sed cum sub nomi-
 ne de Bulch ante latuerit, neque plu-
 ra monumenta eatenus confecta videre
 licuerit; quo genere? quibus item Ma-
 joribus oriunda sit? compertum non est.
 Meminit quidem et Thuroczius A) Bul-
 chu unius ex Majoribus D. Regis Ste-
 phani, et rursus idem Thuroczius, et
 Anonymus Belæ Notarius B) alterius
 Bulsu *inclyti et gloriosissimi militis, Zul-*
tæ Ducis Hungarie; at num ab iis pro-
 pagati sint Zudarii? in tanta temporum
 illorum caligine quis affirmet? missis ita-
 que dubiis, et incertis

Dionysii
de Bulch
fili.

Floruit sub Carolo I. Rege Diony-
 sius de Bulch, cuius tres filios lego:
 DOMINICUM, JOANNEM, quem verifi-
 mile est defecisse, et ALEXANDRUM.

Hic

A) In Chronicis Hungarorum P. II. C. I.

B) Historiæ Ducum Hungariæ Cap. LV.

Hic in tenera ætate Varadini literis operam dedit, cujus rei testis superest Epistola Senatus Varadiensis, ad Kallaios Alexandri necessarios, hoc tenore data: „ Nobilibus Viris, et honestis, „ Magistris Emerico, et Petro filiis Simonis de Kálló amicis suis reverendis: Petrus, et Jacobus Judices de Varadino, ac jurati, et universi Cives de eadem sincere salutis effectum. „ Noveritis, quod Domina relicta Pauli, quondam Sartoris de Varadino, nunc autem Uxor Fynche Corrigiatoris, fecii, et concivis nostri, coram nobis personaliter comparendo, dixit sana mente, spontaneaue voluntate, quod ipsa Alexandrum filium Dionysii de Bulch, tempore pueritiæ suæ, dum idem scholas Varadini frequentaret, per annum pro tribus marcis fuisset pacta habere eundem, et ipso anno completo absque aliqua solutione facta, idem furtive recessisset, cuius pecuniæ medietatem ipsa ad recipiendam, et rehabendam Benedicto filio suo ex prædicto Paulo, filiolo suo, præsentium exhibitori commisisset, et commisit coram nobis. Quocirca petimus vos diligenter, quatenus cum ipse Benedictus pro ipsa pecunia prohibitionem fecerit, eidem iustitiæ faciatis complementum, ut ipsam pecuniam rehabere possit ab eodem. „ Datum Varadini feria 6. proxima post

„ festum omnium Sanctorum anno Do-
 „ mini 1347. “ Ex ALEXANDRO unus
 est PETRUS, ex hoc GREGORIUS, cuius
 filius NICOLAUS anno 1455. portionem
 Bulchensem familie Kiswardaianæ 600.
 florenis pignori opposuisse legitur, sed
 nos ad DOMINICUM Zudariorum paren-
 tem redeamus.

*Domini-
 cus Zuda-
 riorum
 Pater.*

Suscepit is ex Uxore Catharina de
 Kallo, septem Filios, quorum plerique,
 regnante Ludovico I. honestissimos Ma-
 gistratus consecuti sunt. Pro quarta,
 quam puellarem vocant, anno 1354. ces-
 sit eis familia Kallaiana vicos Balkány,
 et Guth in Szaboltsenii; Bétek, Ban-
 háza, Körtvélyes in Szatmariensi, et
 Derfik in Krazneusi agro sitos, ipsi
 etiam latifundia, quæ in Comitatu-
 Zagrabienfi possidebant, cambiarunt,
 et a posteris Mykeh Rani Castrum Uj-
 vár, quod in Provincia Sároliensi est,
 anno 1370. acceperunt. Porro in literis
 Regiis, quæ cambium illud complectun-
 tur, hoc ordine recensentur:

*Petrus
 post mi-
 nores Ma-
 gistratus,
 Banus
 Slav. et
 Vajvoda
 Rusiæ.*

I. PETRUS, nescio unde Zudár di-
 ctus; quod quidem cognomen non so-
 lum in Fratres, sed etiam posteros trans-
 iit: Erat Vir ævi sui præstantissimus,
 et omnium bellorum, quæ Ludovicus
 I. Rex Hungariæ gesserat, comes. Inter
 Præfecturas, quas administravit, hæ
 præcipue sunt: anno 1358. rexit Pro-
 vinciam Sároliensem Supremus Comes,
 una Castellanus de Diosgyör; triennio
 post

post Pincernarum Regalium Magister, ac sub annum 1360. totius Sclavoniæ Banus renunciatus, eo munere ipsos duodecim annos continenter perfunctus est; abhinc Russiam, seu hodiernam Galliciam, et Lodomeriam Hungariæ rursus adjectam, titulo Vajvodæ gubernavit, quoad honorum, et publicorum munerum satur, ad quietem respexit, eamque impetravit. Provinciæ Borsodienfis Castro Olnod, hodie Onod, unde sibi, gentique suæ axioma peperit, vicinum est prædium Lád, amæno inter fluvios Sajonem, et Hernadum loco: huic Religiosos Eremitas D. Pauli cum Fratre Georgio anno 1387. intulit, et ut haberent, unde se alant, fundis, et censibus locupletavit. Reliquit Viduam Dorotheam, incertum qua familia natam, et duos filios, de quibus infra.

2. STEPHANUS ad annos 1378. et *Benedictus de Makovicz cognominatus.* insequentem Janitorum Regalium Magister, Pater fuit GEORGII II. NICOLAI, qui post annum 1388. defecisse videtur, et BENEDICTI. Hic novo axioma de Makowitz (amplissima Dynastia est in Comitatu Sárosienfi) utebatur; certe literis publicis, quibus Sigismundus Rex Hungariæ XIII. Oppida Scepusiensia Polonis pignori dedit, eo titulo subscriptus legitur. Cæterum et ipse, et ejus necessarii vicinis Bartphenibus graves, molestique erant, neque eos metalla rimari, colereque sinebant; quod cum

Rex Sigismundus intellexisset, acrem ad eos perscripsit, eatenus epistolam, cujus finis ita habet: „, alioquin commisimus, et serie praesentium firmiter committimus, fidelibus nostris Magnificis Viris, Petro filio Henrici de Berzevicze, Magistro Tavernicorum nostrorum, et Johanni de Rozgon, summo Thesaurario nostrae Majestatis, et Comiti Comitatus de Saros, ut ipsi in exercendo labores praedictarum minerarum praefatos nostros Civis, et alterius status homines, contra vos protegant, et tueantur, ut de caetero continue dicti labores praedictarum minerarum, et urburarum exerceantur sub nostra protectione et tutela speciali: aliud in praemis- sis nullo modo facere ausuri. “ A) Erant BENEDICTO duo filii: JOANNES III. et PETRUS II. qui num stemma propagaverint? haud constat; illud de Joanne reperiō, quod anno 1428. in matrimonio vixerit cum Hedvige de Pálóc, olim Nicolai de Peren Conjuge.

*Michael
Janito-
rum Re-
gal. Ma-
gister.*

3. MICHAEL ad annum 1376. item Janitorum Regalium Magister, quem optima aetate florentem, improlemque obisse suspicor: ejus Vidua, cujus nec nomen, nec familiam reperiri potui, taedio rerum humanarum capta, in Ca-
no-

A) Literae signatae sunt Cassoviae, in vigilia Corporis Christi anno ejusdem 1419.

nobium B. M. V. de Nagy Patak secessit, ibique inter sacras Deo Virgines et ipsa Sanctimonialis vitam clauisit.

4. SIMON, quem ante annum 1370. e vivis excessisse oportuit, cum in supra nominatis Ludovicæis literis non recensetur.

5. GEORGIUS anno 1373. Comes, *Georgius Vajvoda Russiæ.* et Castellanus de Sarus, biennio post Curie Regiæ, deinde Pincernarum Regalium Magister, ac demum sub annum 1382. Vajvoda Russiæ, filium habuit DOMINICUM II. cujus memoria superest in literis Conventus Leleszienfis anno 1395. scriptis.

6. JOANNES II. humanis, Divinis- *Joannes II. Prælia, ubi diutius studuit, Decretorum Doctor renunciatus, in patria primum Custodiam, deinde Præposituram Ecclesiæ Albæregalensis obtinuit: obiit post annum 1396.* *Joannes II. Præpositus Albenfis.*

7. EMERICUS in vestigia Joannis *Emeri-* Fratris ingressus, et sacre militiæ ad- *cus Epi-* scriptus, ex Præposito Colocenfi, Epi- *scopus Agriensis* scopus Agriensis factus, regimen multis *griensis et Imolen-* litibus impeditum habuit, quod Capituli sui decumas in usum mensæ Epi- *scopalis* scopalis averteret. Sunt, qui eum in hac Sede obiisse velint; at ad Imolensem in Italia Cathedram translatum fuisse, docet Urbani V. Pontificis bulla, quam Luceria Pontificatus sui anno 7. ad Joannem de Kanyza, electum Agriensem dedit.

dit. Verba, quæ huc faciunt, sunt: *Sane Ecclesia Agriensi ex eo vacante, quod nos nuper Venerabilem Fratrem nostrum Emericum Imolensem, tunc Agriensem Episcopum, licet absentem, a vinculo, quo ipsi Agriensi Ecclesiæ, cui tunc præerat, tenebatur, de Fratrum nostrorum consilio, et Apostolicæ potestatis plenitudine absolventes, ipsum ad Ecclesiam Imolensem, tunc Pastore carentem, auctoritate Apostolica duximus transferendum.*

Jam Petrus Banus, de quo supra, progeniit filios: JACOBUM, et SIMONEM II. hujus nullos hæredes reperio; ille sub annum 1422. vivere desiit, relicta Conjuge Catharina. Exstat hujus epistola latina, propria manu conscripta, qua incolis vicorum Luzan, et Bujak præcipit, ut deinceps novis Heris pareant, quam eo libentius huc inferimus, quod rariores Heroidum Hungaricarum esse scimus, in hunc vero modum exarata

*Cathari-
næ Zuda-
riæ episto-
la latina.*

est: „ Præmissis omnibus, et singulis
„ Jobagyonibus nostris, in possessioni-
„ bus Luzan, et Bujak, quibus expe-
„ dit universis, quod nos Magnifica Do-
„ mina, Relicta condam Jacobi, filii
„ Bani de Olnod, damus pro memoria,
„ quod secundum convenientiam Nobi-
„ lium Virorum Joannis Gombos dicti,
„ nec non Benedicti de Thernye, una
„ cum eorum Fratribus inibi, cum qui-
„ bus exstitissent statuti, sed secundum
„ dispositionem nostram, nos prænota-

„ tos

„ tos Nobiles transmisimus in medium
 „ vestri, more solito regere, et guber-
 „ nare. Ideo serie præcipientes manda-
 „ mus vobis, quatenus mox visis præ-
 „ sentibus, supradictos Joannem Gom-
 „ bos, et Benedictum de Thernye, una
 „ cum eorum fratribus, tanquam Do-
 „ minos vestros naturales, secundum
 „ quod ab antiquo foret constitutum,
 „ — Scriptum in Olnod Sabbatho pro-
 „ ximo ante festum B. Dionysii Mart.
 „ anno Domini 5435. „

Hæc porro Catharina Mater fuit *Simon*
 SIMONIS III. et JACOBI II. Ille sub Wla- *III. Pin-*
 dislao Polono, et Ladislao Posthumo *cernar. et*
 Pincernis, sub Mathia vero de Hunyad *Curie*
 Curiae Regiae Praefectus, avitis ditioni- *Magister*
 bus plures, quas inter Tokainum etiam,
 adjecit. Anno 1460. Janitorum Rega-
 lium Magistrum fuisse testatur autogra-
 phum, quo Bartphensibus significat, Ca-
 stellum Serke e potestate Bohemorum
 vindicatum, et ab Rege Mathia expu-
 gnatum esse. Ejus hæredes non reperio.

JACOBUS II. Simonis III. Frater ma- *Jacobus*
 gna Regis Mathiae gratia floruit. Vidi *III. ulti-*
 plures Epistolas, quibus Jacobum de *mus gen-*
 rebus suis certiores facit, ab eoque vi- *tis.*
 cissim de rebus Hungariae superioris edo-
 ceri petit; en earum unam! „ Magni-
 „ ficè fidelis nobis dilecte! Pro certo
 „ scimus, quod prout fidelem subditum
 „ decet, de nostris prosperis successibus
 „ gaudetis: ob hoc quæ bene, et pro-
 „ spe-

„ sperare ad honorem, et voluntatem no-
 „ stram in his partibus Regni nostri Transil-
 „ vanis omnia successerunt, vestre fidelita-
 „ ti presentibus duximus notificanda^{A)}—
 „ Quantum etiam ad alia, res nostrae
 „ in omnibus bene stant ad nostrum
 „ commodum, et honorem. Præterea
 „ rumorem ad nos deferentem intelle-
 „ ximus, quod in illis partibus quidam
 „ tumultus insurrexissent, et quod novæ
 „ gentes ad ipsas partes Regni nostri,
 „ animo nocendi introduci conarentur,
 „ et cum nos illi tumultui, si, et in
 „ quantum in veritate erit, obviare vo-
 „ lumus, et providere, et cum Dei au-
 „ xilio curare, quod et vos, et terra
 „ illa ab omnibus nocementis, cum bo-
 „ na pace permaneatis: quamobrem fi-
 „ delitati vestre harum serie firmiter
 „ mandamus, quatenus si huiusmodi tu-
 „ multus insurgere, et gentes novas Re-
 „ gnum nostrum nocendi animo ingre-
 „ di certitudinaliter cognoveritis, ex
 „ tunc quamprimum nos superinde red-
 „ datis certiores, ut eisdem tempesti-
 „ ve resistere possimus, — — Datum
 „ in Kolosvár feria 4. proxima post fe-
 „ stum B. Matthæi Apostoli, et Evan-
 „ geli-

^{A)} Fragmentum, quod exmittimus, oppor-
 tuniore loco alias inserimus, Collecta-
 neorum videlicet Historico-Genealogi-
 corum Decade II. in Comitibus de S.
 Georgio, et Bozyn.

„ gelistæ anno Domini 1467. Regni no-
„ stri anno 10. coronationis vero 4. B). „

Genuit Jacobus filiam ANNAM, sed hæc Patri præmortua videtur, stemmaque Zudarianum inclusit sub annum 1470. defunctus. Bona ejus, quæ amplissima erant, de more ad Regni coronam reciderunt; ex quibus Makoviczam familia Rozgoniana, Onodinum vero Tharczajana, sed multo ferius, adeptæ est.

B) Inscriptio literarum hæc erat: *Magnifico Jacobo Czwdar de Olned, fideli nobis dilecto.*

Michaelis Bely

Fig. 1.

Ex Sigillo Anni 1530

Fig. 2.

Anni

1596.

Fig. 3.

Bartholomaei Bragha
Wairod. Transilv.

14

97.

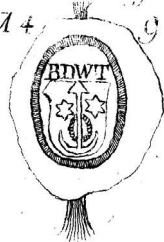
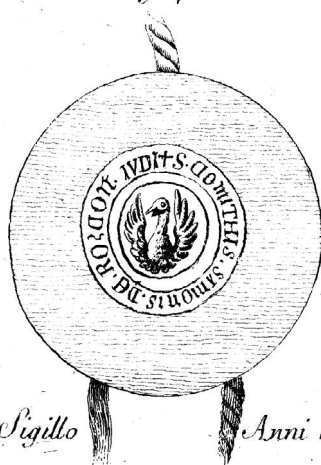

Fig. 7.

Ex Sigillo

Anni 1409.

Fig. 6.

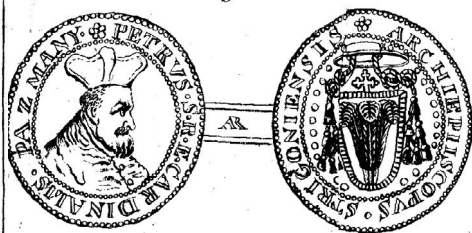
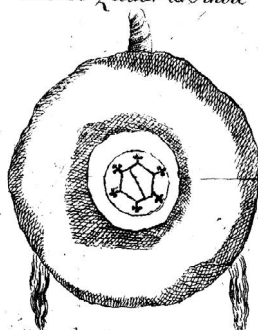

Fig. 11

Jacobi Fudar de Olud

Ex Sigillo Anni 1422.

Fig.

Georgii
Comitis

Ex Sigillo

Fig. 12.

Simonis Fudar de Olud

Ex Sigillo

Anni

COLLECTANEA
GENEALOGICO - HISTORICA
ILLUSTRIUM HUNGARIAE
FAMILIARUM,
QUAE JAM INTERCIDERUNT.

— — — — —
E X
MS. POTISSIMUM ERUIT, ET SCUTIS
GENTILITIIS AUXIT
CAROLUS WAGNER;
CONDAM BIBLIOTHECAE UNIVERSITATIS REGIAE
BUDENSIS CUSTOS.

— — — — —
D E C A S IV.

Cum X. Scutis gentilitiis aeri incis.

POSONII, PESTINI, ET LIPSIAE,
TYPIS ET SUMPTIBUS
JOAN. MICHAELIS LANDERER, DE PUSKÁT

1 8 0 2.

CONSPECTUS FAMILIARUM

D E C A D I S IV.

- I. APAFI DE APANAGYFALVA.
 - II. DE BOCHKA vel BOCHKAJ DE KIS-MARIA.
 - III. CHAPI DE ESZÉN.
 - IV. DERSFI DE ZERDAHELY.
 - V. ELDERPACH DE MONYOROKERÉK.
 - VI. — — — DE GARA.
 - VII. LÓRÁNDFI DE SERKE.
 - VIII. ORSZÁGH DE GUTH.
 - IX. RÁKÓCZI DE FELSŐ VADÁSZ.
 - X. — — — DE ZOKOL.
-

I.

APAFIDE APANAGYFALVA.

(Fig. 1.)

Illustris familiæ Apafianæ, quæ jam defuit, & Betlenianæ, quæ apud Transilvanos in præsens quoque floret, eundem Authorem esse plerique, quos hæcenus legerim, consentiunt. Facem iis, nisi vehementer fallor, prætulit C. Alexius Betlen, qui rami utriusque Tabellam Genealogicam contexuit: orditur, ut olim fieri amabat, ab Atila Bendecuzi filio, delabaturque ad Saroltam S. Stephani I. Regis Hungarorum Sororem, & Abæ itidem Regis Hungariæ conjugem, *ex Apafios C. Betlen ex genere Aba deducit.* *ex cujus genere,* inquit, *testantibus id ipsum literis Andreae Regis Hungariæ sub Sigillo autentico, descendit C. Marhardus.* Quæ quidem quo pertineant, qui in rebus patriis hospes non est, facile videt.

Porro Comiti Marhardo adscribit quinque filios hoc ordine: Bochon, qui in *Usvaszegh* in conflictu, quo *Henricus Palatinus* cum duobus filiis captus est, ac deinde sub Castro *Faurin.* per *Teutones* occupato, in brachio letale vulnus accepit, qui genuit Paulum 2. Bencz. 3. Bencze Comitem, qui dum *Stephanus ju-*

nior Rex Hung. Dux Transilv. persequentibus ejus Parentibus Castrum Fekesbalom adiisset, memoratus Bencze dictum Castrum cum eodem Rege intrans, & in eodem permanendo, multa, & grata servitia impendit Regi; qui genuit Magistrum Matthæum, & Michaellem 4. Chák Banum, qui Dominicum. 5. Betlen, qui ut ex familia Hungariæ Regum Pannoniæ imperantium se ortum ostenderet, insignibus in suæ domus decus: serpente tortuose caudatenus super annixo, ore pomum Imperii Hungarici, diademaque Regium capite gestante, velut Regiæ Majestatis monumento uti meruit. A).

Et

A) Hoc loco dictus Comes subicit appendicem, quæ ita habet: *Hi Bochon, Bancz, Bencze, Betlen fuerunt Tarnoci Regis, qui vulgariter Kurmis-Tarnok dicuntur. Idem, & filii eorum tempore Ladislai IV, cum Budam invassent Barones, ac hostes capitales, ipsius Regis infideles, ibique, & in circumjacenti terra vastitates, spolia, incendia, cædes, exstirpationesque vinearum committerent, aliis fidelibus Regiæ Majestatis se adjungentes, ac infideles Barones irruentes, viriliter contra illos dimicarunt, ubi Matthæus vulnus lethale accepit, & Frater ejus Michael capite est truncatus. Cæterum cum Rolandus filius Rolandi, gener Stephani filius Marci infideles ejusdem Regis cum suis complicibus insurgentes, ad spoliandum,*

Et de armis utcumque sit, in alia *Hufztius*
 tamen abit Andreas Hufzti; A) qui quan- *vero ex*
 quam & Apafiorum, & Betleniorum eun- *genere*
 dem stipitem fuisse credit, ex diverso *Becha-*
 tamen prorsus genere, quam laudatus *gregor.*
 Comes velit, utrosque profluxisse, alios-
 que eorum Majores sub idem fere
 tempus vixisse docet. Verba ejus sunt:
Liceat - - unum duntaxat adjicere In-
strumentum literale, omni memoria di-
gnissimum, in quo duarum in Transil-
vania illustrium, earumque Principalium
nempe Apafi, ac Betlen nuncupatarum fa-
miliarum truncus, & origo continetur,
cujus tenor talis est: „Bela Dei gratia
„Hungar. Dalmatiæ &c. Regum est
„causas legitime terminatas, literarum
„suarum testimonio roborare, & ne li-
„tes ex litibus oriantur, litigantium
„calliditates obviare. Proinde ad uni-
„versorum notitiam tenore præsentium
„volumus pervenire: quod cum inter
„Apam filium Comitis Joannis, Diony-
„sium filium Demetrii, Johannem, &
 A 3 „Er-

dum, & destruendum Comitatum Alben-
sem venissent, hi prænotati cum aliis
consurgentes, cum iisdem certamine ha-
bito, victoriam laudabilem sunt adepti.
Pro quibus meritis donati sunt possession-
ibus Lectiferorum - - in Comitatu Al-
benfi in Hungaria, ac prædio Gyula in
Insula.

A) In opere MS. de Wajvodis Transilva-
 nis, & Comitibus Siculorum.

*Sed illi
videtur
major fi-
des ha-
benda.*

„ Erney , & Magistrum Laurentium
„ Præpositum S. Irenæi , ac alios Co-
„ gnatos suos de genere Bechagregor
„ ex una parte ; Comitem Dionysium
„ filium Becha , & Laurentium filium
„ Laurentii de eodem genere ab altera,
„ super Patronatu duorum Monasterio-
„ rum , quæ Peturmonustura , & Die-
„ nusmonustura vulgariter nuncupan-
„ tur , & super possessione Taman no-
„ mine cum suis pertinentiis , quæ fu-
„ erat Boti Comitis de generatione
„ eorundem : de quibus quidem Mona-
„ steriis medietatem juris Patronatus ,
„ & similiter de possessione memorata
„ idem C. Dionysius & Laurentius , a
„ memoratis Laurentio Præposito , A-
„ pa , & Cognatis eorundem medie-
„ tatem requirebant , in persona Om-
„ pudini filii Omodei Comitis pro
„ C. Dionysio , & Laurentio duellum
„ in armis , & equis adjudicassemus , - -
„ A) Husztii itaque iudicio & Apafii ; &
„ Betlenii de genere Bechagregor oriun-
„ di sunt : quod cum Comitis Alexii sen-
„ tentia prorsus non congruit ; sed cum
„ hic gentis suæ Tabularium perspectum
„ habuerit , indidemque , ut conijcere pro-
„ num

A) Clausula literarum hæc est : Datum
per manus Magistri Smaragdi Aulæ no-
stræ Vice Cancellarii , electi Colocensis,
dilecti , & fidelis nostri Anno Domini
1258. Regni autem nostri anno 23.

num est, Genealogiam confecerit, Hufztium eatenus lapsum dicere nihil vetabit.

Jam dictus BETLEN Pater fuit trium Filiorum; sed nos missis cæteris, unius OLIVERII Apafiorum satoris progeniem persequemur. Ex Oliverio natus est JOANNES ob insignem religionem, candidosque mores vulgo Pater, Hungaris APA, vocatus; ex APA præter alios filios JOANNES, ex Joanne *Nicolaus* APA II. ex hoc denique GEORGIUS, *Apafi dictus.* PETRUS, JACOBUS, ac NICOLAUS, Apafi seu Apæ filius dictus, qui, verba sunt Comitis Alexii, Regiæ clementiæ virtutis, ac pacis documento, suæ posteritatis ornamento galeam vertice tenus accinace subtus transfixam, vitis sacre arboris trunio impositam, virenti palmite, & maturos botris incumbratam usurpare, ac insignia Betleniana commutare voluit, & scriptus est cognomine de Apanagyfalva.

NICOLAUS, ut mea tabella habet *⁊ Ejus poster.* A) genuit ANNAM Joannis Vajvodæ, filii Petri Vajvodæ Consortem, & LADISLAUM, cujus filio MICHAELI titulus Vajvodæ Transilvani adscribitur. Ex MICHAELE progeniti sunt quatuor filii:

A 4

I, FRAN-

Δ) Cl. Josephus Benkő, apud quem Transilvaniæ Tomo II. pag. 369. prolixior series Apafiorum videri potest, Nicolai hujus Parentem Petrum facit.

1. FRANCISCUS, qui in Filio NICOLAO III. & nepote FRANCISCO II. A) defecit, cum hic nonnisi filiam MAGDALENAM eduxisset, quæ geminis nuptiis innexa, Balasium Miko de Orozfája, & Blasium Bogáthi Maritos habuit.

2. SIGISMUNDUS improlis.

3. LEONHARDUS GEORGII, & LADISLAI II. Pater, quorum ille in GABRIELE, hic in EMERICO, & GASPARE Claræ Károlyi Coniuge, filiis defecit.

Stephanus Curiae Magister in Transilvania.

4. NICOLAUS II. qui stemma per GREGORIUM natum propagavit, filiorum enim alter WOLFGANGUS, quanquam ex Uxore Helena Sarmasaghi STEPHANUM progenuisset, hic tamen ex primo thoro Elisabethæ Kenderesi duas tantum filias BARBARAM, & ELLSABETHAM procreavit, altera Coniuge Anna Perneszi de Osztopán sterili demortua. Fuit STEPHANUS apud Christophorum Bathori Principem Transilvaniæ summo gratiæ loco, ejusque Curiae Magister, & Capitaneus arcis Déva, obiit a reparata salute anno 1584.

Gregorius Aulæ Transilvaniæ Præfectus.

GREGORIUS, de quo supra, Isabelæ Hungariæ Reginæ, & filii ejus Joannis Sigismundi supremus Aulæ Præfectus, tres Uxores habuit: primam Eli-

A) Barbara de Wárda alterutrius Francisci Uxor fuit, quam ad annum 1537. Relictam lego.

Elisabetham Terjek, alteram Annam Despoth ex familia Despotarum Rasciæ oriundam, postremam denique Elisabetham de Gerend, ac totidem natos, videlicet: LEONARDUM II. qui in conjugio sterili cum Anna Bánfi diem supremum clausit, RALTHASAREM ἄτεχον, & NICOLAUM IV. Comitatus de Küköllö Supremum Comitem, qui ex Margaretha Orbaj Valentini Török Vidua, præter FRANCISCUM III. filium, Gabrielis Báthori Principis Transilvaniæ Supremum Cubicularium, suscepit GEORGIUM II. cujus elogium, & mortem monumentum Almakerekienſe exhibet in hæc verba:

D. O. M. S.

Magnificus DD. Georgius Apafi de *Georgii* Apanagyfalva, Celsiff. Transilv. Principi ab intimis consiliis, itemque Comitatus de Küköllö meritiff. & Adseffor Tabulæ Judiciaræ laudatiff. postquam invicta Christiani pectoris patientia, pertinacem capitis dolorem tolerasset, animam suam pie juxta, ac hilariter Deo Creatori, & Redemptori suo reddit Anno Xci 1635. ætatis suæ 47. die 18. Februar. inter tertiam & quartam horam mortalitate sua hic deposita.

Commendare solent alios quæ singula: Apafi.

In te certatim cuncta videre licet.
Stirps antiqua tibi, generoso pectus
honesto

Excoctum, conjux Turturis instar
amans,
Natorum series, series & avita bonorum,

Legati gravitas, consilii integritas,
Ingenuus vultus, mores gravitate nitentes,

Inque Deum pietas, inque homines probitas;
Hæc tibi dum vixti, Divino munere vidit

Zoilus ipse data. Hic vidit & hocce datum:

Corde quod infracto superasti prælia morbi,

Et contempsisti spicula mortis ovans.
O felix animi! tribuit miseratio Jovæ
Vivere cui sancte, cui placideque mori.

Generosa DD. Barbara Petki Magnifici
DD. Joannis Petki Consilarii, Cancell.
ac Sedis Siculicalis Udvarhely Capitanei nec non Comitis Cottus Doboczenfis quondam Transilvaniæ consultissimi Filia, Marito eheu desideratissimo, Filio svavissimo superstes, hoc monumentum honoris, & amoris ergo fieri fecit.

Ap-

Appositum est illic & Barbaræ epitaphium, quod ita habet:

Conjux Apafii modico sub marmore *Et Conjugis Barbaræ Pet-*
Georgii *ki.*

Clara soloque, polo, Barbara Pet-
ki jacet.

Vis vitam? pietas, casum? sub
Principe clades

Rakoczio natos tres simul hostis
habet.

Maximus emoritur, modico alter tem-
pore liber;

Principis at minimo Dacia sceptrum
parat.

Nati absunt, gemebunda migrant fi-
ducia, Nato

Designat media in morte futura
bona

Princeps Apafius Michael celsissimus
Heros,

Adposuit Matri quam pius ipse piæ
Denata Anno Domini 1660. ætatis 62. A)

Matrimonium hoc omnino foecun-
dum fuit, viditque Georgius undecim
liberos, quorum catalogus hic est:

I. GEORGIUS III. cujus memoriam *Filii item*
laudatum monumentum his verbis ad- *Georgii*
servat: Generosus D. Georgius Apa- *III.*
de Apangyfalva Illustr. Transilv. Prin-
ci-

▲) Hæc, & quæ sequentur, epitaphia
exscripsimus ex Petri Bod Tymbaule
continuato.

cipis Cubicularius primæ ceræ, placidissime obiit Albæ Juliæ Anno Christi 1637. ætatis suæ 19. die 12. Julii corpore ad optimi Parentis cineres translato honorificentissime.

Ille ego, qui sacris Musarum operatus, & almæ

Qui semper colui Religionis opus
In mediis Aulæ qui vixi fluctibus in-
sons,

Principis observans, officiique me-
mor

Et qui Matris eram spes unica, fir-
ma columna

Atque domus patriæ, desubito ec-
ce cado!

Ecce cado nondum numerans tria lu-
stra! sed ecce

Quod negat Aula soli pensat id ara
poli.

*Stepha-
nus II.
Comes
Comita-
tus Szol-
nok inte-
rioris.*

2. STEPHANUS II. Comes Comitatus Szolnok interioris, & Georgio Rakoczy Transilvaniæ Principi a consiliis, demum post fatalem in Polonos expeditionem obses, ex Uxore Catharina Lorantfi genuit MARIAM, SUSANNAM, GEORGIUM IV. & NICOLAUM V. qui filium GEORGIUM VI. anno 1688. in tenera ætate amisit.

*Reliquæ
proles
Georgii
II.*

3. BALTHASAR II. bello Polonico, cujus meminimus, a Tartaris captus, ibidem vitam finivit, relicta ex Eva filia Sigismundi Barcsaj FRANCISCO, qui defecit.

4. Mi-

4. MICHAEL, de quo infra.

5. CHRISTINA Stephani Tholdi.

6. ANNA Joannis Henter, ac fortasse etiam Georgii Gilányi de Berinczbaza.

7. CATHARINA Francisci Tholdalagi de Iklód.

8. ELISABETHA Georgii Lazar Conjuges.

9. FRANCISCUS IV. cujus epitaphium in Alma kerek hujusmodi est:

Semestris, bimusque cito Franciscus
avitæ

Libertatis amans Regna suprema
peto.

10. NICOLAUS VI. ibidem tumultus est cum hac epigraphe:

Annum cum medio certanti æterna,
triumphi

Nicolao ætèri laurea plexa mihi est.

11. MARGARETHA Joanni Gyeröfi in manus convenit.

MICHAEL, omnibus Apafiis major, *Michael*
feliciorque videri possit, quod ipsum *Princops*
Transilvaniæ Principatum in domum suam *Transilva-*
intulerit, nisi eum favore Turcico man-
gis, quam virtute propria parasset. Cha-
racterem hominis Cl. Josephus Benkő
A) ita expingit: *Princeps a teneris ungu-*
culis lenissimus, neminique molestus, &
tam natura, quam propter diuturnas car-
ceris

A) Transilvaniæ Tomo I. pag. 308. & sequ.

ceris Crimonsis molestias, ad extremam usque patientiam demissus erat; sed ipsius bonitas, in privata persona forsā encomiis celebranda, multis in Transilvania contentionibus, & innoxiiis cædibus -- ansam præbuisse, & Fiscum ad extremam redeisse paupertatem visa est: cum levibus subinde ex causis integros vicos, & eorum portiones possessionarias nonnullis donasset. Laus Michaelis maxima est, quod excusso jugo Turcio, in clientelam Leopoldi Cæsaris cum tota Provincia se tradidit. Obiit anno Domini 1690. 15. Aprilis sub ipsis Comitibus, quæ Fogarasinum indixerat, cum annum ætatis ageret 58. Principatus vero 30.

Amiserat biennio ante Conjugem Annam, Pauli Bornemisza Arcis Jenö, & Aulicæ Militiæ Supremi Capitanei filiam; mira hæc Princeps, inquit Petrus Bod
 A) ac in Historiis etiam inaudita, ultimis vitæ annis laborabat phantasiæ turbe-
 la, ac animi perturbatione. Omnes muscas pro sagis intuebatur, quas proinde nulla ratione ferre potuit; quascunque igitur aedes ingredi vellet, ab Aulicis muscæ abigi debuerunt. Si utensilibus musca insedisset, quod mirum, olfactu cognoscebat. Hinc semper novæ mensæ, novæ mappæ, orbes, cultri, cochlearia linteis puris involuta, ad manus Aulicis esse debuerunt. Paucis tandem ante ultimum vitæ exodum

*Ejus Con-
jux Anna
Borne-
misza.*

A) la Tymbaule continuato.

dum diebus, misera ab hac perturbatione mentis liberata pie, ac placide cum an-bela Salvatoris invocatione decessit anno 1688. Numerosam ea sobolem in lucem effudit videlicet: EVAM, GREGORIUM, MICHAELEM, FRANCISCUM, SUSANNAM, MARIAM, GREGORIUM alterum, GREGORIUM III. & MARIAM alteram, sed omnes præcoci fato sublati sunt, si demas

MICHAELEM II. qui tametsi anno 1681. vivo Patre, Transilvaniæ Princeps inauguratus est, Rempublicam tamen non administravit, primum quidem, quod per ætatem immaturus esset, deinde vero quod Emericus Tököli Provinciam invaserit. Eam itaque non invitis Transilvaniæ ordinibus, Leopoldo Cæsari tradidit, ipse vero Viennam habitatum concessit, ubi S. R. I. Principis honore auctus, & pro dignitate per quam liberaliter habitus, vita excessit die 1. Februarii anno 1713. Obiit ultimus familiæ, nulla ex Catharina Betlen, quam anno 1694. thoro sociaverat, prole suscepta.

*Michael
II. ultimus
familia.*

II.

DE BOCHKA vel BOCHKAJ
DE KISMARIA.

(Fig. 2.)

*Bochkaj
de genere
Boxa.*

*Ex quo
Simon
Miczban
7. Filio-
rum.*

Bochkajos de genere Boxa profluxisse, quemadmodum vetustæ dilucide literæ tradunt; ita sane quam obscurum est, quæ eorum Majores fuerint? quidve egerint ante Seculum XIII. hoc ineunte celeberrimus fuit Simon, dictus Miczban, cujus Conjugem, scribit Mathias Belius A) uno partu anno 1222. filios septem exclusisse accepimus. Quum autem ob tantum partum territa Uxor, uno filio contento, reliquos per agrestem faminam ejiciendos curaret, forte ei occurrens Maritus, qui tunc venatus causa aberat, interrogat, quid efferet? illa respondente: canes; hic videndi eos desiderio incensus, dum liberos suos esse comperisset, clam eosdem hinc, & illinc distributos, apud agrestes educari. & ubi adoleverunt, Conjugi sue representari jussit. Hactenus Belius.

A) In notitia MS. Comitatus Sáros.

lius. Fabula ne sit? an Historia? non inquirō: res certe ad posteritatis memoriam lapidi sepulchrali, quem infra proferemus, incisa est.

Porro septem filiorum nomina, ut *Et 6. Fa-*
& hoc addam, istiusmodi erant: Tho-*milia-*
mas Chapiānæ, Briccius, seu Boxa Zer-*rum Pa-*
dahelyianæ in peninsula Bodroghköz, *ter.*
Dionysius Bochkaianæ, Detricus Zéchi-
anæ de Gálzéch, Simon Ztritthejanæ,
Georgius Sóosianæ de Sóvár, quæ in
præsens quoque superat, familiæ Autho-
res, & Demetricus, qui sacrum Præ-
monstratensium ordinem ingressus, Præ-
posituram S. Crucis de Lelez cum lau-
de gubernavit. Sed nos cæteris suo
loco adservatis, DIONYSIUM persequa-
mur: memoriam ejus reperio ad annum
1280. quo cum Fratribus suis a Mathia,
& Ratoldo filiis Rolandi Palatini Ca-
strum Kövesd in Provincia Zemplinien-
si acquisivit, cum ipsi possessiones suas
juxta montem Makra sitas in eos trans-
tulissent.

Dionysii filius GREGORIUS anno 1320. *Geor-*
cum suis necessariis fundos partitus est; *gius de*
qui autem ei obvenerint? ex literis Ca- *Bochka:*
pituli Agriensis audiamus, quarum pars
quæ hæc attinet, ita habet: „item pos-
„ sessiones Bojoda, Honky, Agolz
„ vocatæ inter fluvios Thyciæ, & Bu-
„ drugh in Comitatu Zemplin. existen-
„ tes, cum omnibus utilitatibus suis;
„ item Kinches, Adorjafzáfza, & Kis
DECAS IV. B „ Boch-

„Bochkon ad Castrum Porostyan per-
 „tinentes, cum universis utilitatibus
 „suis, præter silvam in eodem Comi-
 „tatu de Zemplin situatam; item Kech-
 „zajla prope Castrum Sirok in Comi-
 „tatu de Hevès existens, similiter
 „cum utilitatibus ipsarum cessissent
 „Gregorio filio Dionysii, & suis hære-
 „dibus perpetuo possidendæ., Abhinc
 Gregorius, & ejus posterì de Bochka A)
 compellari coeperunt.

Habuit autem Gregorius tres filios:
Ejus DEMETRIUM, DIONYSIUM II. propter
posterì. insignem eruditionem literatum dictum,
 cujus filius STEPHANUS anno 1399. flo-
 ruit, & LADISLAUM, cui præter PE-
 TRUM, & MATHÆUM natus est filius
 JOANNES, qui genuit STEPHANUM II.
 atque hic num defecerit? an contra?
 haud liquet. Demetrius Pater fuit LA-
 DISLAI II. hic JOANNIS II. Joannes de-
 nique DIONYSII III. & LADISLAI III.
 quibus suppar fuit BLASIUS filius AN-
 DREÆ, filii STANISLAI, Filii DOMINICI
 anno 1451. die 14. Novembr. Præpo-
 situs Lelesziensis electus, & a Bohemis,
 qui Hungariæ superiori incubabant, mul-
 tas, magnasque calamitates perpeffus:
 præfuit usque ad annum 1478.

Eo-

A) locus in Provincia Zemplin. ca-
 stello ornatus, hodie Baronum Fischer
 de Nagy-izalau. 2.

Eodem fere tempore in GEORGIUM Dionysii III. Filium, elatis jam ante LADISLAO IV. & STEPHANO III. improlibus Fratribus, complura latifundia reciderunt; qui moriens quatuor superstites filios reliquit: A) SIMONEM II. GREGORIUM II. NICOLAUM, & GEORGIUM II. hic sub annum 1545. e vivis sublatus, præter BARBARAM filiam, genuit filium NICOLAUM II. sed qui rami sui postremus fuit, cum ex connubio nonnisi ternam sequioris sexus sobolem sustulisset, videlicet: HELENAM. Stephani Barcsai, ANNAM Christophori Csapy, & CLARAM Joannis perinde Csapy Uxorem. Atque hæc supremum vixit anno 1586. die 23. Februar. defunctæ Andreas Károli hujusmodi epitaphium posuit:

Hic quoque Csapino quondam con- *Claræ*
juncta Joanni *Botskai*

Clara jacet, generis gloria magna *epitaphi-*
sui *um.*

Castâ pudicitiz famam servavit honestam,

Qua generosa nihil foemina majus habet.

B 2

Hæc

A) Georgio I. synchroni erant duo Nicolai, quorum alter anno 1496. Præpositus Mislensis tres Episcopatus deinde ex ordine tenuit: Syrmiensem, Nitriensem, Transilvanum; alter Nicolaus Menhardi filius anno 1507. Præpositus Ecclesiæ Agriensis fuit. Sub idem placet

Hæc quo dicta fuit. dignam se nomine gessit :

Clara fuit meritis, & pietate simul.
Assidue quoniam doctos audire solebat,
Nilque habuit sancta Religione prius.

Ipsa senes, inopesque nurus, ægrosque fovebat,

Et viduis larga præbuit æra manu :
Virginibus, fuerant quæcunque Parentibus orbæ,

Pronuba consortes tradidit ipsa thori,
Naturæ bonitas, fidei constantia, candor,

Lingva in consiliis adfuit apta piis;
Cumque Vir e terris sublatus in astra fuisset,

In viduo mansit foemina casta thoro.
In vita viguere preces, fiducia Christi;

In gremio vitam mortua cujus agit.

Principibus quondam, quos aurea protulit ætas.

Ista fuit vere foemina digna Viris.
Nulla unquam illius virtutes nesciet ætas;

Hæc nullum in laudes mors habet ulla locum.

Si-

ne tempus florebant in Croatia Bochkaji de Razina, qui quatenus nostris innexi fuerint? mihi non constat.

Simonis II. filius GEORGIUS III. homo versatilis ingenii & rerum novarum cupidus, quin præcipuus administrer, multos Hungariæ Proceres in Maximilianum Cæsarem concitavit; & res in magnum discrimen ventura erat, nisi prodicio maturius detecta fuisset. A) Georgius itaque rebus suis male metuens, in Transilvani Principis ditionem se recepit; ubi sub annum 1571. e vivis excessit. Thoro adjunxit Christinam Blasii Sulyok de Lekche Filiam, *Georgii III. liberi* quacum copiosam sobolem eduxit, en filiorum, filiarumque nomina:

1. ELISABETHA Christophoro Báthori de Somlyo Transilvaniæ Principi.

2. SARA Georgio Bagdi.

3. HELENA Gabrieli Haller.

4. CHRISTINA Georgio Horváth de Vegla nuptæ.

5. STEPHANUS IV. e privato homine ad fasces Transilvaniæ eluctatus *Stephanus IV. Transilv. Princeps.* quot damnis Hungariam affecerit, notius est, quam ut hic a me commemoretur; ad summam felicitatis id ei deesse videri poterat, quod cum Catharinam Hagymássi de Berekszó, Nicolai Warkotsch Viduam, Uxorem duxisset, & cum ea plures annos egisset, nulum tamen hæredem reliquerit. Exageratis laudibus a suis colitur; exemplo sit vexillum, quod olim in Principi

B 3

pe

pe Templo Albæ Juliæ appensum, hanc aureis literis inscriptam epigraphen ostentabat:

*Ejus
epita-
phium.*

Memoriæ, & honori

Serenissimi Stephani Bochkaj de Kis-
maria, Dei gratia Hungariæ, Tran-
sylvaniæque, Sacri item Romani Im-
perii Principis, & Siculorum Comi-
tis, pii, & mansueti, obure magni
momenti res gestas titulum Patris Pa-
triæ promeriti: qui postquam ruiturum
avitæ libertatis, & salutis Hungari-
cæ statum, impeditum præterea Re-
ligionis orthodoxæ cultum, correptis
vindictibus armis, heroica, Atlantea-
que plane virtute reparasset; arma-
que inter potentissimos Orbis Mo-
narchas, Romanum videlicet, & Tur-
cicum Imperatores, a continuis XVI.
annis dubio, arduoque Marte exer-
cita (fessis rebus Christianis succur-
rendo) autoritate sua sustulisset, &
composuisset, ingenti omnium dolore,
clade penatium gravi, & jactura Chri-
stiani orbis inenarrabili, septimo æ-
grotationis mense, non sine suspici-
one insidiose surrogati veneni, o sce-
lus! o nefas! inter continua ad Deum
suspiria, & ardentes suas preces,
Cassoviæ anno Christi 1606. Decem-
bris die 29. in Domino non minus
animose, quam pie, & placide ob-
dormivit, positum.

6. Hr-

6. HIEREMIAS apud Georgium Draskovich Episcopum Zagrabiensem eductus, videtur improlis decessisse.

7. NICOLAUS III. cujus stemma gentilitium, & originem, quam nos firmaturos supra promissimus, monumentum Zerdaheliense, quod in peninsula Bodrogeköz visitur, hunc in modum refert:

Et Nicolai III.

Monumentum Spectabilis ac Magnifici D. Nicolai Bochkaj de eadem, Electi Regis Hungariæ A) Consiliarii intimi, qui dum vixisset annos LIV. menses IV. dies XVIII. animam Christo tradidit Anno Domini MDCXXI. XVI. Julii

Undique Christiadum furerent dum bella per orbem,

Vexaret miseros dira famesque Viros,

Nicolaus præstans atavis, & Principe Fratre,

Qui Stephanus Bochkaj Teutonis arma tulit,

Ac Gabriele juvans electo limina Rege,

Et patriæ, & puræ Religionis opus.

Hoc genus a Mitzbau Simone trahebatur avitum,

Cujus septena prole erat aucta domus:

B 4

Sex

A) Gabrielem Betlen intelligit, ut tertium Districhum exerte habet.

Sex jubet exponi Conjux , qua forte ferente

Obvius it Miczban ; res patefacta fuit ;

Infantes Miczban , famulis melioribus usus ,

Caute , clam timida Conjuge , curat ali

Atque ubi creverunt , numeros auxerè suorum :

Ex his Bochkajus Vir pius ortus erat.

Erectos animos leo , victoremque corona

Prudens serpentis nomen , & omen habet :

Non frustra est , quæcunque gerunt generosa leones

Pectora , primatum sceptrà verenda notant.

Inde fit , ut constans animo , cristata coronam

Regalem patulam casside tecta gerant.

Divitiis inhient alii ; sed sufficit unum :

Ingenii pretio , & Regis amore frui.

Hunc igitur tumulum quisquis conspexeris , opta ,

Molliter ut cineres , mortua & ossa cubent.

8. JUDITHA Christophoro Bánfi in matrimonium data.

GREGORIUS II. Georgii I. filius nuli operæ pepercit, ut Ladislai de Zerdahely deficientis bona, quæ Caspar Serédi occupaverat, & literis Regiis affirmaverat, sibi, suisque vendicaret, diu tamen frustra fuit, nam Gaspare demortuo primum Benedictus Serédi ejus necessarius, deinde Anna de Mére Casparis Vidua, & puellarum Barbaræ, & Susannæ ex eodem Gaspare genitarum Mater iterum, atque iterum intercessit, & variis Tribunalibus tot obices posuit, ut lis, quæ anno 1548. inchoaverat, sub exitum demum anni 1572. a Nicolao de Báthor Judice Curiae Regiæ terminaretur. In potestatem itaque Gregorii cum pluribus fundis rediit Castrum Kövesd: cujus tamen filio ANDREÆ diutius potiri haud licuit cum Barbaram Bornemisza ejus Conjugem anno 1582. Relictam legam. Ex Andrea natus est NICOLAUS IV. qui ex Juditha Berzevicia Uxore genuit STEPHANUM V. ultimum familiae Bochkajanae furculum, neque enim seu ex priore connubio Susannæ Lonyai de Nagy-lonya, seu ex posteriore Catharinæ Török ullum hæredem reliquit. Cum vixit, multis a Ferdinando III. & Leopoldo Regibus Hungariæ favoribus cumulatus, Zempliniensique Provinciæ Supremus Comes datus, ad extremum a fide, quam juraverat, turpiter defecit, & Francis-

*Gregoriz
II. lis
diuturna*

*Stepha-
nus V.
ultimus
familia*

co Rakoczio in Hungaria superiore tumultuanti adhæsit. Resipuit interim Franciscus; at Stephanus nihilominus copias ad Bodrogum amnem ductabat, Dux adeo imbellis, ut sola adventantium Cæsareorum fama, exercitu soluto, in latebras se conjecerit. Abhinc in perduellium numerum adscriptus & bonis omnibus mulctatus obiit post annum 1671.

III.

CHAPI DE ESZÉN.

Chapii, ut supra indicavimus, ex eodem genere Boxa, quo Bochkaji, *Chapi de genere Boxa oriundi.* originem ducunt: communis utrisque Author SIMON, dictus Miczban, cujus inter cæteros natos THOMAS, magna apud Ladislaum Cumanum, Hungariæ Regem gratia floruit; certe plures fundos ejus liberalitate accepit; ad manum sunt geminæ literæ eatenus datæ, quas quod breviculæ sint, hic adferre placet. Primarum exemplum ita habet: „Nos Ladislaus Dei gratia Rex Hung. *Thomæ factæ donationes.* tenore præsentium, quibus expedit, significamus universis, quod nos confideratis fidelitatibus, & officiorum meritis Comitis Thomæ, filii Simonis, quæ nobis impendit, quandam terram Custodum filvarum nostrarum ad Potok pertinentem, Rodvan vocatam, prout in antea contulisse dicimur, relinquimus eidem pacifice possidendam, cum omnibus utilitatibus, & pertinentiis suis universis. Datum in Bysterche feria 4. post Octavas Epiphaniæ Domini. Anno Domini 1280. „

Al-

Altera vero in hæc verba per-
 scriptæ sunt: „Nos Ladislaus Dei gra-
 „tia Rex Hung. memoriæ commendan-
 „tes significamus universis, quibus ex-
 „pedit, præsentium per tenorem: quod
 „nos quandam villam nostram, Lypche
 „vocatam, in Lyptou existentem,
 „Comiti Thomæ, filio Simonis, ac
 „per eum suis hæredibus, pro servi-
 „tiis suis meritoriis dedimus, seu con-
 „tulimus perpetuo possidendam. Vo-
 „lumus igitur, ut tam idem Comes
 „Thomas, quam etiam ipsius Succes-
 „sores, dictam villam pacifice posside-
 „ant, & quiete. - - Datum in Pesth
 „feria 5. proxima ante Dominicam In-
 „vocavit. Anno Domini 1281. „
 „Triennio demum post, cum Thomæ,
 „& fratribus ejus villam Rath, que in
 „Provincia Ungensi est, donat, hæc de
 „ipsis universim adfert: „considerantes,
 „inquit, multiplices famulatus, & lau-
 „dabiles filiorum ejusdem Simonis,
 „quos nobis in diversis expeditionibus
 „Regni nostri, cum summo ardore fi-
 „delitatis impenderunt, & specialiter
 „in exercitu nostro, quem in Hod A)
 „contra Cumanos habuimus, ubi iidem
 „versi in perfidiam, contra nostram
 „insurrexerant Majestatem, prædicti fi-
 „lii Simonis in ipsius belli districto
 „exa-

*Ejus Fra-
 trum me-
 rita.*

A) Alii Hond volunt.

„ examine strenue dimicantes A) - - &
 „ nobis - - se viriliter opposcentes, ea
 „ triumphaliter superata, & contrita,
 „ duos Comanos bene armatos in area
 „ belli in insigne suæ fidelitatis meri-
 „ tum, & actus bellici evidens argu-
 „ mentum - - - honorificentia Regiæ,
 „ ad instar muneris, & auspicium trium-
 „ phi magnifici, obtulerunt præsentat-
 „ tos. „ Erant Thomæ duo filii LA-
 DISLAUS, & DONCH, seu Tomtso, La-
 tinus parvulum Thomam diceret, quod *Donchii laudes.*
 nomen ab externa specie ei adhæsisse
 puto: fuit autem Vir clarissimus, & an-
 no 1312. postquam in pugna Rozgoni-
 ensi lethalia vulnera accepisset, multis
 fundis in Comitatu Bereghienfi, a Ca-
 rolo I. Hungariæ Rege donatus. Præ-
 fuit deinde Comitatibus Lyptoviensi, &
 Zolienfi Supremus Comes. Meminit
 ejus non sine laude Thuroczius, B) cum
 bellum in Valachos obmotum perscri-
 bit, postquam enim exercitum Hunga-
 ricum insidiis Valachorum interceptum
 & omni ex parte clausum memorasset,
 quanta fortitudine Donch Regem Caro-
 lum servaverit, subjicit: *Stabant enim,*
inquit, in circuitu ejus, quasi muri la-
pi-

A) Membrana pluribus lacunis affecta hic,
 & inferius legi nequit.

B) Chronicorum Hung. Parte II. Cap.
 XCVII.

pidei Magister Donch cum Ladislao filio suo - - qui omnes ictus gladiatorum & sagittarum super se recipiebant, velut imbres pluviarum, ut Regis vita a mortis impetu servaretur.

Donchii, 1320. Ladislaus, & Donch jam anno cum necessariis suis bona sortiti sunt; quid autem illis obvenerit, literæ Capituli Agriensis in hunc modum adnotant: „ quod possessiones Eszén, in „ qua Ecclesia lapidea in honorem B. Ladislai Regis est fundata, & Ogthelek in Comitatu de Zobouch existentes, cum earum utilitatibus omnibus, videlicet: terris arabilibus, silvis, pratis, fluviis, & molendinis; item „ sexta pars Villæ Zecch, ac villa „ Visnou, & Pernou in Comitatu de „ Zemplin situatæ, pertinentes ad Castrum Purushthyan, similiter cum utilitatibus earum, præter silvam isparum, item Keeth Bozza in eodem „ Comitatu Zemplin. cum earum utilitatibus omnibus cessissent prædictis „ Ladislao, & Donch Magistris, filiis „ Thomæ supradictis, ac eorum hæredibus jure perpetuo possidendæ, & „ habendæ. „ Ex Donch nati sunt: „ LADISLAUS, NICOLAUS, & JOANNES, quibus tamen, quod axioma Csapi de Pölyanka sibi proprium fecerunt: in medio relictis, ad Ladislaum Donch Fratrem, & Csapiorum de Eszén satorem redeamus.

Ha-

Habuit autem tres filios : THOMAM *Thomas*
 H. MICHAËLEM, & LADISLAUM II. hi *II. in lo-*
 cum agnatis suis, qui jam in plures ra- *cum*
 mos excreverant, anno 1355. coram *Eszén*
 Capitulo Agriensi bona partiti sunt. *Paulinos*
 Thomas II. præter multa alia dimidiam *inducit.*
 possessionem Eszén crevit, quam ut ce-
 lebriorem faceret, Ordinem D. Pauli
 primi Eremitæ haud multo post loco in-
 duxit, eique præter Cænobium, & Ec-
 clesiam, largos redditus assignavit, quos
 quidem & Nicolaus Episcopus Agriensis,
 & Ludovicus I. Rex Hung. literis suis
 adfirmarunt. Ladislai II. filium STEPHA-
 NUM sub annum 1371. vixisse lego,
 sed num genus propagaverit? non in-
 venio

Thomas II. genuit SIMONEM II.
 EMERICUM, LADISLAUM III. & JOAN-
 NEM, ex quibus Emericus Pater fuit
 quinque filiorum : ACHATII seu Akus,
 PETRI, LADISLAI IV. STEPHANI II. ex quo
 GREGORIUS. THOMAS III. GEORGIUS na-
 ti sunt, & AUGUSTINI. Achatius anno *Achatio*
 1441. jus, quod Patronatus vocant, Ec- *confertur*
 clesiæ S. Crucis de Lelez ab Wladislao *jus Patro-*
 I. impetravit. Verba Regia sunt. „ *natus in*
 „ quia nos ex seriebus certarum lite- *Ecclesiam*
 „ rarum autenticarum, Prædecessorum *Lelez.*
 „ nostrorum, Regum Hung. per fide-
 „ lem nostrum Egregium Akus, filium
 „ Emerici de Chap, Aulæ nostræ mi-
 „ litem coram nobis, ac Prælati & Ba-
 „ ronibus nostris, in specie producta-
 „ rum,

„ rum, ac per nos, & eosdem diligen-
 „ ti examine revisarum, ipsum Akus,
 „ & Fratres suos subscriptos ad Patro-
 „ natum Ecclesiæ S. Crucis de Lelez &
 „ Præposituræ ejusdem Ordinis Præmon-
 „ strat. per Prædecessores eorum, ut
 „ fertur, A) fundatæ pariter, & dotataæ,
 „ merum jus habere, ac Progenitores
 „ ipsorum hujusmodi jure Patronatus
 „ dictæ Ecclesiæ, in conferenda, &
 „ disponenda, cui maluissent, Præpo-
 „ situra ejusdem, per plura tempora
 „ usos, & gavisos fuisse; sed tandem
 „ ipsum jus Patronatus ab eis per quos-
 „ dam prædecessores nostros Reges
 „ Hung. eisdem Prædecessoribus ipsius
 „ Akus, & Fratrum suorum, ad de-
 „ fendendum jura eorum tepidis occu-
 „ patum, & hucusque indebite tentum
 „ extitisse certitudinaliter comperimus:
 „ ideo nos tum propterea, tumque con-
 „ sideratis fidelitatibus, & multimodis
 „ obsequiis dicti Akus, quibus ipse a
 „ primordio nostro adhæsiōe, & nego-
 „ tiorum nostrorum, suæ actioni com-
 „ misso-

A) Hodie certum est, Præposituram Le-
 lesziensem a Boleslao Episcopo Vaci-
 ensi & fundatam, & dotatam fuisse;
 non negaverim tamen Chapios, & reli-
 quos de genere Boxa, eam multis be-
 neficiis auxisse, quando in peninsula Bo-
 drogköz, ubi Leleszinum est, late do-
 minabantur,

„ missorum fideli expeditione , perso-
 „ næ , & rebus non parcendo , inter
 „ cæteros singulariter Majestati nostræ
 „ se gratum reddidit , & acceptum ,
 „ nec minus in recompensam expensarum
 „ ipsius Akus, quas idem in eisdem nostris
 „ obsequiis , grandi numero consumpsit,
 „ jus Patronatus dictæ Ecclesiæ & Fa-
 „ cultatem collationis Præposituræ ejus-
 „ dem , simul cum omni jure Regio ,
 „ si quod in eadem forsan ex quacun-
 „ que causa haberemus , ipsi Akus , &
 „ per cum Stephano carnali --- novæ
 „ nostræ donationis titulo dedimus , do-
 „ navimus , & contulimus. „

Uxorem habuit Achatius Elisabe- *Achatii*
 tham , Barnabæ Chire de Almosd filiam, *posteri.*
 ex eaque tres liberos : APOLLONIAM
 anno 1476. Ambrosii de Dolha Relictam,
 FRANCISCUM , & ALBERTUM. Hic ex
 Ursula de Bala procreavit GEORGIUM
 II. cui dñæ conjuges , altera Catharina
 de Buthka , altera Catharina Dobo de
 Ruzka , & tres filii erant : FRANCISCUS
 II. PETRUS II. & WOLFGANGUS , qui-
 bus Antonius , & Stephanus , filii quan-
 dam Sigismundi de Loffonez , anno
 1534. possessionem Bezded cesserunt.
 FRANCISCUS II. sub annum 1570 e vi-
 vis sublatus , ex Clara Büdy genuit GRE-
 GORIUM III. sed qui Patri haud diu
 superstes , absque liberis obiit. Gre-
 gorii III. Sorores erant : CLARA Fran-
 cisco Ibranyi, DOROTHEA Stephano Mi-
 DECAS IV. C lith.

lith, CHRISTINA Paulo Milith, & SUSANNA Petro Rétej in matrimonium collocatæ. Petri II. filius JOANNES II. cui Conjugem fuisse Claram Bochkaj, alias docuimus, PETRO III. filio defecit.

Wolfgangus ad Ferdinandi I. partes accedit. WOLFGANGUS primum Joannem de Zapolya secutus, cum bello egregius esset, magni vulgo habebatur. Michael Büdy, & Christophorus Kavasfi Ferdinando addicti, ut hominem tam opportunum hosti detraherent, eum pollicitationibus aggrediuntur, svadentque fore, ut & delicti veniam, & stipendium militare obtineat, modo animum induceret, ut ad Ferdinandum transeat, idque chirographo suo firmet. Morem gessit Wolfgangus, & has literas perscripsit: „Ego Wolfgangus Csapii de Eszén, promitto ad fidem meam Christianam, honoremque, & humanitatem, quod si Egregii DD. Michäel Bydy, & Christoferus Kavasfi, a Serenissimo Principe, D. Ferdinando Romanorum, Hungariæ, Bohemiæque Rege semper Augusto, capiti, bonis, & omnibus, quæ ad me pertinent, gratiam impetrare, & obtinere potuerint, eidem Serenissimo Principi, D. Ferdinando fidelis, & obediens ero, dum ejus Majestas dominium hujus Regni Hung. obtinuerit, in eoque fideles habuerit; si vero servitium, ac solutionem ab eadem Majestate ordinare
„ potu-

„ potuerint, more aliorum Aulicorum,
 „ & Servitorum ejus Majestatis, fide-
 „ liter inservire paratus ero. In cujus
 „ rei testimonium, præsentis literas
 „ nostras Sigillo nostro munitas, duxi
 „ dandas, & concedendas. Datum in
 „ arce Munkách 30. die Octobr. Anno
 „ Domini 1537. „

Neque de Wolfgango plus com-
 pertum habeo, quam quod ex Clara
 Vitéz de Nagy Kálló, præter filias EU-
 PHROSYNAM Stephani Zinyi de Choth,
 & ANNAM Pauli de Deregnö Consortes
 genuerit filium CHRISTOPHORUM. Hic
 geminum matrimonium iniit, sed nullo *Christo.*
 hærede masculo; beatum; prior enim *phorus*
 conjux Anna Bochkaj, postquam filiam *ultimus*
 SUSANNAM, quæ subinde Stephano Ken- *gentis.*
 di de Lonya nupsit, in lucem effudis-
 set, fato perfuncta est; altera Barbara
 de Thelegd sine Matris nomine Mari-
 tum extulit: nec felicior futura apud
 Sigismundum Rákóczi de Felső Vadász,
 qui Viduus viduam thoro suo adlegit.

IV.

DERSFI DE ZERDAHELY.

(Fig. 3.)

*Dersfi
de genere
Gewr.*

Dersfianam gentem, quamquam olim celeberrima fuit, paucis perscribere licet, inopia monumentorum, quæ aliquot abhinc annis evolveram quidem, sed exscribere non vacabat. Profluit de genere Györ, vel ut veteres literæ habent, Gewr, quod in Transdanubiana Hungariæ regione late quandam dominabatur. Ex eo primum reperi ad annum 1243. SAULEM filium DERS, qui Helam Hungariæ Regem a Tartaris victum in Dalmatiam consecutus, grata, & accepta servitia eidem exhibuisse memoratur.

*Nicolaus
conditor
Paulino-
rum ad
Szerda-
hely.*

Sub initium Seculi XIV. floruit DERS II. de Zerдахely, cujus filii NICOLAUS & PETRUS, Dersfi dicti, jus, quod Patronatus vocant, in Abbatiam S. Jacobi de Siliſio anno 1356. vindicarunt. Meminit præterea Nicolai ad annum 1356. Andreas Eggerer A) in hæc ver-

A) In fragmine Panis Corvi proto-eremitici
pag. 120.

verba: *Aliud rursus Monasterium in medio duarum Villarum Szerdabel, & Thermoch, sub invocatione D. Ladislai Regis religionis, ac patriæ ornamento consurrexit, quod postmodum a fundatore suo D. Comite Nicolao Ders fundis, ac possessionibus dotatum, non postremum existit. Genuit autem Nicolaus sex filios GEORGIUM, JOANNEM, PETRUM II. BARTHOLOMÆUM, PAULUM, & DERS III. quorum memoria ad annum 1376. reperitur. Ex Joanne natus est EMERICUS: A) atque hic, nisi me omnia fallunt, author est rami Imrefiorum de Zerdahely, quem, si Superi voluerint, alias exequemur.*

PETRUS Nicolai Frater, Parens fuit MICHAELIS, hic JACOBI, STEPHANI, & JOANNIS II. dicti Chepel: Ex Joanne II. progenitus est DANCH, qui anno 1422. ex Danch vero PAULUS II. & JOANNES *Stanislaus* III. qui anno 1438. in vivis erant. Quā *laus Causit* necessitudine his innexus fuerit Stanislaus, exploratum non habeo; illud constat, eum anno 1421. a Sigismundo *Sztretchen* Rege Dynastiam Sztretsen, quæ in Provin-

C 3

viii-

A) Emerico supparet erant Georgius, Ders, et Petrus filii Martini Dersli, nescio cujus Provinciæ Bani, & anno 1405. quo obiit, Dapiferorum Regalium Magistri. Ejus Vidua Anna Cænobio Paulinorum in Zerdahely contulit villam Kispalocz.

vincia Trenchinienſi eſt, impetraſſe. Fuit Stanislaus aſſiduus Sigismundi comes, neque ſolum itinerum, quibus Alemaniam, Franciam, Lombardiam, aliasque Europæ Provincias obivit, ſed etiam bellicarum expeditionum, quas in Turcas, & Bohemos hæreticos ſuſcepit.

*Ejus li-
beri.*

Ex Stanislao progenitus eſt JOAN- NES IV. qui cum Perpetua de Batthyan foecundum omnino matrimonium habuit. Fructus ejus fuerunt :

1. ANNA Sigismundi Pogrányi de Nemeskürth.

2. ELISABETHA Petri Pogány de Cseb.

3. MARGARETHA Ladislai de Ré- wa Uxores.

4. STEPHANUS III. de quo infra.

5. URSULA Leonardo de Nogarola.

6. SOPHIA Petro Pálfi.

7. CATHARINA Bernardino de Meneſſis Hiſpano.

8. POTENTIANA primum Antonio Bánfi de Alſó lindva, deinde Nicolao Juriffith, qui propugnato contra Solymani exercitum Giſſio immortale nomen promeruit ; demum Erasmo ab Eyzing in matrimonium datæ.

9. In harum prolium cenſum venire fortasſis poteſt LUPUS ſeu WOLFGANGUS, cui anno 1554. Turcæ Arcem Kapos- variam ademerunt. Lupi filius STEPHANUS IV. ex Barbara filia Antonii Theg- zes

zes de Anarcs genuit ANNAM, quæ Bernardo Dengelegi in manus convenit.

STEPHANUS III. post administratas *Stephanus III. Generalis Cassoviensis.* minores Præfecturas, Chiliarcha Cassoviensis anno 1556. renuntiatus, non solum rem bellicam, sed & religionis negotium per Hungariam superiorem curare iussus est, severeque illi interdictum, ne privatas Sectariorum coitiones toleraret, neve Monachos, & Clericos usquam ab illis vexari pateretur. Biennium restitit Cassoviæ; abhinc Nitriæ, & ultra danubianæ nobilitati præpositus fuit, quod munus usque ad mortem tenuit. Geminam Uxorem habuit: alteram Annam Nicolai Kosztka de Zedlec filiam, alteram Annam Petri Erdödy Illyrici Bani natam, quam anno 1568. sibi adjunxit, sed insequenti, mortis violentia ab eadem separatus est. Ex priore thoro nati sunt

1. BARBARA nupta Joanni Bakofs de Osgyan.

2. NICOLAUS II. Comitatus Hon- *Nicolaus II. Comes Hon-* tensis Supremus Comes ineunte Seculo XVII. e vivorum numero sublatus, ex *tenfis.* uxore Barbara Prényi, alias Emerici Czobor Vidua, quæ annum 1619. supremum habuit, reliquit filiam CATHARINAM Stephani Vesfelényi de Hadad Conjugem, & Francisci Palatini Matrem.

*Francis-
cus Co-
mes Sá-
ros ul-
mus fa-
milias.*

3. FRANCISCUS anno 1594. Pincer-
narum Regalium Magister, & Comita-
tus Sárosiensis Comes, pluribus præliis
cum Truca commissis, & expugnationi
Papensi, quæ anno 1597. suscepta est,
interfuit. Biennio post a Cæsare in Tran-
silvaniam legatus, Mariam Christiernam
Archiducem, quæ in matrimonio, sed
infelici, apud Principem Sigismundum
Báthori erat, accepit, eamque incolumem
ad Matrem perduxit. Meminit
Francisci Pacificatio Viennensis anno
1606. inita, ubi articulo XII. ei Arces
Zolyom, & Dobraniwa restituendæ,
vel certe summa inscriptionis persolven-
da decernitur. Uxorum altera Magda-
lena Thurzo de Betlemsfalva, sine li-
beris, præmaturo fato decessit, altera
Ursula Császár de Lanzér homonymam
filiam peperit. Hæc primum Francisco
Magotli Viro & genere, & divitiis cla-
ro nupsit, quem cum florente ætate a-
misisset, neque ullam prolem ex eo su-
scepisset, Maritum alterum delegit Ni-
colaum Eszterhazi de Galantha, in
cujus domum Császárianas, Dersfianas,
& Magotfianas opes intulit. Obiit UR-
SULA, ut habet trophæum familiæ Esz-
terhazianæ, die 15. Martii, Anno Do-
mini 1619. Veterozelii, sepultaque est
Tyrnaviæ in cripta Esztorafiana.

Cæterum pro firmanda Dersfiorum
Genealogia adjicere fragmentum lite-
rarum Nicolai Istváni Propalatini, quæ

an-

anno 1601. super divisione Castri Sztrechen datæ sunt. Pars earum ita habet:
,, Magnifici DD. Nicolaus Dersfi de Zer-
,, dahely, Comes Comitatus Hontensis,
,, prædicti D. Imperatoris, & Regis no-
,, stri Confiliarius, & Franciscus Ders-
,, fi similiter de eadem Zerdahely, Co-
,, mes Comitatus Sáros, ac prædictæ
,, S. C. Regiæque Majestatis Pocilla-
,, tor, fratres scilicet carnales, & ute-
,, rini, filii vero Stephani olim Ders-
,, fi de Zerdahely, filii Joannis Ders-
,, fi, filii Stanislai similiter Dersfi,
,, Supremi Tavernicalis D. Sigismun-
,, di Romanorum Imp. Arcis, & bo-
,, norum Sztrechen in anno adhuc Do-
,, minicæ Incarnationis 1421. acquisi-
,, toris, coram nobis personaliter con-
,, stituti, idem D. Nicolaus Dersfi Ge-
,, neroſæ, ac Magnificæ puellæ, Catha-
,, rinæ Dersfi, præfatus autem D. Fran-
,, ciscus Dersfi Magnificæ itidem puel-
,, læ Ursulæ Dersfi, filiarum suarum - -
,, oneribus, & quibusvis gravaminibus
,, per omnia in se assumptis - - sponte
,, & libere confessi sunt,, &c.

V.

E L D E R B A C H

D E

M O N Y O R O K E R É K .

(Fig. 4.)

Ellerbachii ex Suevia oriundi.

Elderbachii, Ellerbachii, vel ut Wolfgango Lazio A) scribere placuit, Ollerbachii, sesqui seculo in Hungaria floruerunt: eos Germanicæ originis fuisse nomen ipsum satis prodit. Laudatus Author Svevos equites in Pfaffenhoven facit: in quorum armis, inquit, sunt due glandes virides ex transverso clypei colore separati; sub quorum ditione fuerat Tanhausen, & Neuburg. Adnectit subinde Genealogiam, quam hic exscribere eo non piget, quod Lazius in paucorum fortasse manibus versatur. Sic autem profequitur:

Eorum series opinione Lazii.

1. Albertus I. de Olerbach, a Comitibus de Schalklingen ducens originem, ut Burgovienses Marchiones, sepelitur Ulmæ anno 1232. cujus Frater Henricus erat Canonicus Augastanus; alter vero Puperlinus Burcardum I. genuit.

2. Bur-

A) De migrationibus Gentium Libro.VIII.

2. *Burcardus* anno Domini 1316. *Pupelini* natus ex *Adelbaide a Leyrhaum*, progeniit *Burcardum II.* & *Pupelinum*.

3. *Burcardus II.* primi filius, ex conjugē de *Dornsberg*, & altera de *Maczesues*, circa annum 1336. progeniit multos filios: *Henricum* Canonicum *Augustanum*, fundatorem *Carthusiæ Puxnbaym*, *Cunradum* item Canonicum, *Joannem*, *Henricum*, *Wolfgangum*, qui ex Coniuge a *Mardorf* *Henricum* tulerat. Quorum Frater solus *Joannes* successionem tenuit ex Coniuge *Klyngenbergerina*, *Burcardo*, & *Pupelino* relictis, cujus soror *Elisabetha* *Henrico* Comiti a *Montfort* nupsit, *Wilhelmi* Comitis Mater.

4. *Pupellinus* *Burcardi I.* filius & *II.* frater, ex *Gucta a Biberbach* tulit *Burcardum III.* *Burcardum* Episcopum *Augustanum*, *Fridericum* Canonicum *Augustanum*, & filiam *Marquardo a Schellenberg* locatam.

5. *Joannes* ex Coniuge *Klyngenbergerina* *Bertholdum*, & *Burcardum* procreavit, cum filiabus aliquot, quarum una *Diepoldo ab Aichelberg* nupsit, *Margaretha* *Hiltebrando* *Marescallo a Bibrach*, tertia *Nobili a Randekb.*

6. *Burcardus III.* *Pupelini* filius, *Burcardum IV.* & *Joannem* tulit; quorum *Joannes* ex *Freybergerina* nihil reliquit.

7. *Berchtoldus* *Joannis* filius, ex Coniuge a *Reischbach* *Pupelinum II.* progeniit,

nuit, qui ex Coniuge a Wernaru Georgium procreavit.

8. Burcardus IV. Joannis filius, & Berchtoldi frater Germanus, ex Coniuge Rechringerina Joannem II. genuit. Sunt, qui hunc filium Burcardi III. autument; cujus soror nupsit Ingenuo a Randekb.

9. Joannes II. hoc nomine ex Comitissa a Montfort Burcardum, & Berchtoldum procreavit. Quorum Berchtoldus ex Nobili a Waldek Berchtoldum III. progeniit.

10. Berchtoldus hoc nomine III. profectus in Austriam sub Friderico III. Imp. Hungariam duxit Uxorem, Ducissam a Lynbach, ratione cujus matrimonii agros aliquot in finibus Hung. Austriae, & Styrie consecutus, construxit ibidem Castrum ac oppidum Eberau, quod Hungari patria lingua Monyorokerekb apellant, quæ nostra tempestate Petrus Erdeudy Satrapas Hungariae possidet.

11. Burcardus frater Germanus Berchtoldi III. Joannis II. filius, ducta Uxore quadam Austriaca, Wilhelmum filium reliquit. Haftenus Lazius.

Jam de Elderbachiiis, qui in Svevia agebant, res utcumque sit, eorum tamen, qui jure Civitatis apud Hungaros fruebantur, plures a Lazio prætermittos esse, ex iis, quæ mox dicemus, patebit: certe sub Ludovico I. Hungariae Rege, rei militaris scientia, animique fortitudine inclaruit incertum
cujus

cujus nominis? ELDERBOCH, neque bello Neapolitano modo, sed etiam Veneto in Dalmatia præclaram operam navavit. Sub annum 1356. occubuit ad Jadram, ut testatur Thuroczius in hæc verba: A) expugnata, & recuperata Civitate Jadrensi, quæ per strenuum militem Elderbob nomine Teutonium, cum gentibus Domini Regis, quadam nocte muros Civitatis ascendendo, per pugnam maximam cum gentibus Venetorum, armigeris Teutonicis, & Gallicis durissime commissam; ubi idem miles lethaliter exstiterit vulneratus: ex quo vulnere vitam finivit temporalem. *Elderboch ad Jadram cæsus.*

Cæsi liberos ut solarètur Rex Ludovicus, Dynastiam Monyorokerékiensem, quæ in Provincia Castriferrei est, eisdem nova donatione addixit. Atque ex his fuerit BERTHOLDUS, a quo oppido Monyorokerékino sacrum Ordinem Paulinorum anno 1373. inductum fuisse Historici ejusdem Ordinis B) memorant. Verum istud intergro Seculo occupatum alterique Bertholdotribuendum esse, ex epitaphio Joannis II. quod infra adferemus, utcunque constabit.

Ber-

A) Chronicorum Hung. Parte III. Cap. XXVIII.

B) Andreas Eggerer in Fragmine Panis Corvi Proto-Eremitici, & Franciscus Grolz in Synopsi Annalium Eremiticorum.

*Joannes
Castellanus
Trenchinien-
sis.*

Bertholdi I. filiusne ? an nepos ?
certe necessarius fuit JOANNES I. ad quem
existat Alberti Regis epistola his verbis
perscripta : „ Albertus Dei gratia Ro-
„ manorum Rex semper Augustus , ac
„ Hungariæ , Bohemiæ , Dalmatiæ &c.
„ Rex , & Dux Austriæ &c. fideli no-
„ stro Egregio Joanni de Elderbach ,
„ Castellano Castri Trenchin. Salutem
„ & gratiam. Pro parte , & in Perso-
„ na fidelis nostri , Petri filii condam-
„ Stephani parvi de Cazza A) nobis ,
„ Serenissimæ Dominiæ Reginæ , Contho-
„ rali nostræ charissimæ , Prælatisque , &
„ Baronibus nostris exponitur gravi cum
„ querela : quomodo tu quandam Scul-
„ tetiam suam , in Civitate nostra Le-
„ va B) vocata existentem , a suis Pro-
„ genitoribus in ipsum jure hæreditario ,
„ & legitime devolutam , nullis suis
„ culpis exigentibus , minus licite & in-
„ debite occupasses , & de dominio
„ ejusdem ipsum exclusisses , potentia
„ mediante , in præjudicium suum non
„ modicum , atque damnum. „ Jubet
„ eum subinde in integrum restitui : ac
„ concludit : „ Aliud facere non præsu-
„ mas , gratiæ nostræ sub obtentu , per-
„ „ lectis

A) Arx quondam Provinciæ Trenchinien-
sis , hodie in ruderibus jacet.

B) Leva , modo Illava , vel Illavia ejus-
dem Provinciæ oppidum.

„ lectis exhibenti restitutis. Datum
 „ Budæ Sabbatho proximo post festum
 „ B. Martini Episcopi An. Domini 1438. „

Ex Joanne natus est BERTHOLDUS *Berthol-*
 II. qui quanquam sub principium Fri- *dus II.*
 derico Imperatori contra Mathiam Cor- *Comes*
 vinum adhæsit, posteaquam tamen in *Vereü-*
 fidem Regis Hungariæ rediit, amplissi- *czenfis.*
 mos ab eodem honores accepit. Et pri-
 mum quidem Comes Comitatus Werew-
 czenfis, nec non Ecclesiæ Zagrabiensis
 fundorum Administer creatus est, quem-
 admodum ipse Rex indicat, cum anno
 1460. ad populum Zagrabiensem inter
 cætera perscribit: „ quapropter vice
 „ nostri, inquit, hunc Magnificum
 „ Bertholdum Elderbach de Manyoro-
 „ kerék, Comitem nostrum de Werw-
 „ cze, vestri in medium transmisimus,
 „ qui Ecclesiæ illius Castra, villas, &
 „ Oppida, cum pertinentiis quibuslibet,
 „ nostro interim nomine occupet, te-
 „ neat, & defenset. Proinde fidelita-
 „ tibus vestris districtissime præcipientes
 „ mandamus, aliud omnino habere
 „ nolentes, quatenus vivis præsentibus,
 „ memorato Magnifico Bertholdo El-
 „ derbach, vel hominibus suis, non
 „ curando omnes alias personas, in
 „ cunctis obedire, tanquam nobis, &
 „ quidquid vobis agendum præceperit,
 „ id sine contradictione, dilatione, &
 „ tergiversatione quapiam agere tam-
 „ diu

„ dia debeatis, quousque a nobis aliud
 „ habueritis in mandatis. „

*Et Vaj-
 voda
 Transil-
 vaniæ.*

Anno 1466. ac insequenti Joanni,
 & Sigismundo Comitibus de S. Geor-
 gio & Boczyn, Collega additus, Tran-
 silvaniam Vajvoda gubernavit: abhinc
 seu munerum publicorum satur, sive
 quod ita Regi Mathiæ visum est, pri-
 vatus egit. Moriens ex Barbara A) Uxo-
 re, duos filios reliquit: JOANNEM II.
 & STEPHANUM; qui quod necessitate
 potius, quam voluntate Maximiliani Au-
 striaci partes complexi sunt, Anno 1491.
 ab Wladislao II. Hungariæ Rege ve-
 niam facile impetrarunt. Quando obi-
 erit Stephanus? incertum est;

Joannes II. annum 1499. vitæ su-
 premum habuit. Tumulus est in Ec-
 clesia Monyorokerékienfi; ubi lapis
 sepulcralis hanc epigraphen exhibet:

D. O. M.

*Joannis
 ultimi
 epita-
 phium.*

Domino Joanni Magnifici Bertholdi El-
 lerbach Fundatoris hujus Cænobii filio,
 Domino hic in Monyorokerek Thomas
 Bakocz de Erdöd Card. Strigoniensis
 Archiepiscopus, Patriarcha Constan-
 tinopolitanus, Fratri adoptivo ob pie-
 tatem posuit. Obiit sine hærede 1499.

A) Cum Lazius, ut supra vidimus, eam
 Lymphachianam, seu de Lindva esse ve-
 lit; Felsö Lindva vero Széchyorum, Alsó-
 lindva autem Bánfiórum, quemadmo-
 dum alias docuimus, axioma fuerit,
 Barbaram ex alterutra gente oriundam
 esse oportuit.

VI.

DE GARA.

(Fig. 5. & 6.)

In Comitatu Valkoviensi celebre olim *Gara* ^{*de*} fuit Castrum Gara, quod, clien- ^{*genere*} telis, opibus, & gestis summis Ma- ^{*Drusina*} gistratibus clarissimæ familiæ nomen dedit, ejus tamen initia adeo obscura in Adversariis meis offendi, ut nec quo genere oriunda esset, nec Majorum seriem reperire potuerim. Adnotaveram quidem ad annum 1270. Lorandum filium Gara, quod perduellionem in Stephanum Regem concitaverit, e Regno profugisse, & ad annum 1338. Helenam filiam Petri filii Keme de Gara Relictam Nicolai de Kukenus, sed cum non ignorarem in Comitatu Báchiensi quoque esse locum Gara, an hi illo non pertineant, merito dubitabam, & præterea multi hiatus, quos nuspiam explere poteram, occurrebant, itaque ne gentem adeo claram pro dignitate non perscriberem, manum de tabula tollere parabam, eum Amicus difficultatibus com-

DECAS IV. D mo-

modum occurrit, & genus, ac Majo-
res Garaianos Tabula Genealogica ex-
pressos suggessit; ejus principium ita
habet:

Joannes Comes de genere Drufina Banus de Gara.

1269. Stephanus Banus Machov.

Joannes II.

Enfiter Ducis Bele.

1324. Stephanus II. Joannes III. Paulus II.

1310. et 24. Paulus I.

Paulus III. † 1386.

Joannes IV. † 1386.

Jam Pauli I. posteros idoneis munimen is, quæ in Adversaria mea retuli, utrumque firmabo. Habuit autem tres filios NICOLAUM, JOANNEM V. & fide Kerchelichii A) LADISLAUM Episcopum Vaciensem; sed hunc brevi admodum tempore Ecclesiæ præfuisse oportuit, cum ejus nomen in Diplomatis, quæ quidem viderim, non legatur. Joannes V. ex sede Zagrabienti ad Metropolim Coocensem translatus, ibidem obiit sub annum 1402.

*Joannes
V. Arch.
Colocen-
sis.*

NICOLAUS Banus Machovienſis contra Valachos quid egerit? Albertus Rex in literis Ladislao hujus Nicolai nepoti collatis, sic censet: „namque
„Ayum ipsius Ladislai, similiter Nicolaum de Gara, a tempore olim felicitis reminiscentiæ D. Ludovici Regis, Prædecessoris nostri, sub ætate juvenili initiatum, successive variis Baronum titulis functum, & ad ultimum Palatinum Regni prædicti constitutum, in arduis ipsius D. Ludovici Regis expeditionibus, & præsertim in partibus Valachorum, licet juvenem tempore, strenuum tamen, & agilem in rebus bellicis; exercitum ipsius Ludovici Regis ab Adversariis pene oppressum, & fuscum subactum, Banum Machovienſem pro-

D 2

„ tunc

*Nicolaus
Banus
Machovienſis.*

A) In Historia Ecclesiæ Zagrab. pag. 44.

„ tunc existentem suis banderiis & gen-
 „ tibus sultum virtuose restaurasse,
 „ de hostibus vero ejusdem gloriosum
 „ triumphum obtinuisse, ejusdem Præ-
 „ decessoris nostri literalibus historiis,
 „ æternæ memoriæ traditum constat.,,

*Et Pala-
 tinus cæ-
 ditur in
 conspectu
 Regina-
 rum.*

Anno 1386. Nicolaus jam Palati-
 nus mortem oppetiit, quam idem Rex
 ita perferibit: „ ipso denique Ludo-
 „ vico Rege ab hac luce evocato, &
 „ prædicto D. Sigismundo Socero; &
 „ Patre nostro in sua ætate juvenili,
 „ pro tunc Marchione Brandenburgensi,
 „ ad fastigium Regni Hung. incitato,
 „ necdum tamen Regii diadematis in-
 „ fiantis adeptis, quibusdam perfidiæ,
 „ & iniquitatis alumnis, potentibus ta-
 „ men Regni Baronibus videlicet Paulo
 „ Episcopo Zagrab, ac Joanne & La-
 „ dislao de Horváthy Fratribus ejus,
 „ Joanne Crucifero Priore Auranzæ, &
 „ aliis nonnullis perfidis sibi associatis,
 „ valida gentium perversarum caterva
 „ coacervata, multis, & diversis spo-
 „ liis, incendiis, & cæteris malorum
 „ generibus in eodem Regno nostro
 „ damnabiliter perpetratis, & com-
 „ missis, versus oppidum Gara vocatum,
 „ aviticum locum ipsius Ladislai Bani,
 „ in quo pro tunc ipse Nicolaus de Ga-
 „ ra Palatinus, Avus ejusdem residen-
 „ tiam faciens personalem, aggregata
 „ fidelium Regnicolarum multitudine,
 „ suorumque familiarium, & Fratrum
 con-

„ concursu copioso suffultus, illustres
 „ Dominas, dicti Regni nostri Hun-
 „ gariæ Reginas, Elisabeth Relictam
 „ memorati quondam Ludovici Regis,
 „ & Mariam natam ejusdem, prædicti
 „ vero D. Sigismundi consortem, sub
 „ quarum nutu eo tempore Regni Hunga-
 „ riæ gubernacula gerebantur, ob Re-
 „ gni ejusdem seditiosa mala sedanda,
 „ illuc cum apparatu Reginalis dignitatis
 „ declinantes fovebat, & tuebatur, hos-
 „ liter invadere non verentibus, præ-
 „ dictum Nicolaum Palatinum, Avum
 „ ipsius Ladislai Bani, cum nonnullis
 „ suis Fratribus, & consanguineis vi-
 „ delicet Joanne filio Pauli de dicta
 „ Gara, & Georgio filio Andreæ mul-
 „ tisque aliis præfatis hostibus prope
 „ idem oppidum Gara bellicose occur-
 „ rentes, & animose præliantes, ipsum
 „ siquidem Nicolaum Palatinum, for-
 „ tuna adversante, in prælio devictum,
 „ in suæ fidel constantia, usque ad
 „ mortem strenuæ militiæ animositate
 „ certantem, eisdem duabus Reginis
 „ aspicientibus decapitantes, cæteros
 „ diverso mortis genere in gladio tru-
 „ cidarunt, easdem Reginas, Domi-
 „ nas suas naturales, læsæ Majestatis
 „ crimine maculati, captivas cum non-
 „ nullis ipsarum fidelibus Baronibus,
 „ Baronibus, & sequacibus, egregii
 „ sanguinis generositate fulgentibus,
 „ abducere temerario furore præsumpse-
 „ runt,

„runt, innumerabilibus earum Regi-
 „lis decentiæ thesauris, amictibus, &
 „supellectilibus in prædam direptis,
 „& distractis. Reliquit porro Nico-
 laus tres libros: NICOLAUM II. JOAN-
 NEM VI. & HELENAM Nicolai de Zéch
 Uxorem.

*Nicolaus
 II. Banus
 Machov.
 per duel-
 les vincit*

Nicolaum II. idem Rex Albertus
 Virum indelebilis memoriæ vocat, ejus-
 que præclara facinora eodem Diploma-
 te in hunc modum persequitur; „eo-
 „dem D. Sigismundo focero, & Pa-
 „nostro, jam Regio diademate infi-
 „gnito, & in Regem Hungariæ publi-
 „mato, Pater ipsius Ladislai Bani con-
 „similiter Nicolaus de Gara, Banus de
 „Machov tunc existens, suo Banderio
 „potenter erecto, ex iussione Regia, in
 „vindictam paternæ necis paricidarum, &
 „malorum prænarratorum, ad exterminium
 „prædictorum infidelium, versus
 „partes Temesienses, in quibus eorum
 „pullulabat multitudo, cum nonnullis
 „aliis fidelibus procedens, Ladislaum,
 „& Michaellem filios Dan; alterum
 „Ladislaum de Jank in offensam Re-
 „giam cum multitudine exercituali
 „congregatos, in potentia virtutis Al-
 „tissimi superavit.

*Joannem
 de Hor.
 váthii
 capit.*

„Abinde Danubio transfretato,
 „in Sirmium declinans, præfatum Joan-
 „nem de Horwáthy, capitalem hostem,
 „infidelem Regium, suamque detesta-
 „bilem cohortem, in despectum suæ
 „Re-

„ Regiæ Majestatis adunatam debella-
 „ vit, Emerico filio Andreæ Vajvodæ
 „ cum multis aliis Regiis infidelibus,
 „ una cum Banderio Ladislai, filii Ca-
 „ roli de Duracio, sub cujus nomine
 „ iidem infideles, eundem Regem Hun-
 „ gariæ nominando procedebant, eidem
 „ D. Sigismundo Regi in signum victo-
 „ riæ triumphalis destinatis. Ipsum de-
 „ nique Joannem de Horváthi, fugæ
 „ præsidio in Castrum Pofegavár vo-
 „ catum evadentem, idem Nicolaus de
 „ Gara, Pater ipsius Ladislai Bani, in
 „ eodem Castro inclusum, & obsessum,
 „ Castro ipso expugnato, sub eo pacti
 „ conclusit vinculo, quod dictas Do-
 „ minas Reginas libertati redderet, in-
 „ terim suam personam cogens in obse-
 „ dem assignare; quo recepto, ipso-
 „ que Nicolao Palatino, Patre ipsius
 „ Ladislai Bani tunc præmisso modo
 „ Bano Machov. adversus Rascenos,
 „ in subsidium dictorum infidelium mis-
 „ sos, confinia dicti Banatus invaden-
 „ tes, se protinus divertente, & eos-
 „ dem Rascenos ab eorum ingressu vi-
 „ tiliter compescente, interea ipse Jo-
 „ annes Banus obses, per palliatam in-
 „ fidelitatem Stephani filii Dionysii
 „ Vajvodæ, cujus manibus ad confer-
 „ vandum fuerat assignatus, ab ipso
 „ vinculo evadens, Regnum Bosnæ sub-
 „ intravit.

*Et plures
alios per
duelles.*

„ Quo medio ipse Nicolaus Pala-
tinus, circa suæ fidelitatis indicia
continuus, quam plura Castra, &
fortalitia apud manus infidelium ha-
bita, ab eis auferens, eosdem Re-
gios infideles in exilium Bosnense
potenter aufugavit; cumque eorundem
Regiorum infidelium perversitas, in
dicto Regno Bosnæ reägregata, Co-
mitatum de Valko more prædonico,
cum Bosnensibus hostiliter invasisset,
prædas, & incendia præsumptuose
committendo in eodem, idem Nico-
laus Palatinus, tunc lateri antefati
D. Sigismundi Regis fideliter adhæ-
rens, cum viris Egregiis: Stephano,
filio Philpes de Korogh, Georgio,
filio Andreæ filii Laczk, & Paulo,
filio Joannis Bani de Alsan, gran-
dem comitivam de sua gente trans-
misit: quorum viribus, Divino auxi-
lio, præfati Regii infideles devicti,
nonnullique capitales eorum in præ-
lio capti, debita poëna plectendi,
antefato D. Sigismundo Regi ad-
ducti fuere per eosdem.

*Lazarum
De/posi-
tam ad
obsequi-
um redu-
cit.*

„ Crescentibus itaque ipsius Nico-
lai Palatini virtutibus, Lazarum Do-
minum Rasciæ, Socerum suum, ab
obedientia Regia declinantem, idem
Nicolaus Palatinus, suæ circumspec-
tionis industria, solitæ obedientiæ
reduxit in gremium, debita coronæ
Regiæ obsequia redditurum.

Ipsò

„ Ipso denique Lazaro, & Amu-*Cum Si-*
 „ rath Turcarum Domino, in conflictu^{gis mun-}
 „ personali, mutuis bellis inter se com-^{do in Tur-}
 „ missio, debita carnis universæ utrin-^{cas qua-}
 „ que reddentibus, præfatoque Joanne^{ter profi-}
 „ de Horwathy in sui detestabilibus pro-^{ciscitur.}
 „ cessibus, districtus Regios Bellyn, &
 „ Machov invadente, idem Nicolaus
 „ Palatinus, tum Banus Machovienfis,
 „ prædictos districtus ab ejus insultibus,
 „ suæ virtutis arduitate liberavit, con-
 „ sequenterque cum adversus Turcorum
 „ & Rascenorum prædictorum malignam
 „ conspirationem, vicibus quatuor con-
 „ tinuatiss, idem D. Sigismundus Rex
 „ exercituum processisset, præfatus
 „ Nicolaus Palatinus, suo banderio so-
 „ lenniter erecto, cum eodem proce-
 „ dens, laudabiles pro ipsius D. Sigis-
 „ mundi Regis honoris incremento ex-
 „ hibuit famulatus. Et tam tunc, quam
 „ tandem per eundem ibidem adversus
 „ dictos Schismaticos, in custodia Re-
 „ gni nostri Hungariæ deputatus, loca
 „ ipsorum hostium pluries invadens,
 „ cum eisque militares agens conflictus,
 „ gloriosæ triumphalis militiæ præsignia,
 „ cum ipsorum hostium præda non mo-
 „ dica, nec absque jactura gravi pluri-
 „ morum Consanguineorum, & sequa-
 „ cium suorum, quietem D. Sigismun-
 „ do Regi, & Regno suo, per fideles
 „ actus, plerumque reportavit, subse-
 „ quenterque eodem pro reobtentione

Capto „ Castri Dobor in Uzura situati, de
Castro „ quo Paulus Episcopus prædictus Re-
Dobor „ giæ Majestatis infidelis, cum filio &
Bosniam „ proximis dicti Joannis de Horwáthy,
ad fidem „ & alii eorum sequaces suos in Re-
revocat. „ gnicolas in desinenter offende-
 „ bant,
 „ plurimum laborante, idem Nicolaus
 „ jam tunc exigentibus suarum virtu-
 „ tum meritis, Regnorum Dalmatiæ,
 „ Croatiæ, & Sclavoniæ Banus, &
 „ Joannes frater suus proprio eorum
 „ vexillo erecto, eidem D. Sigismun-
 „ do Regi taliter affuere, quod per
 „ ipsorum, & cæterorum fidelium
 „ opitulamina dicto Castro in cine-
 „ rem redacto, ipsos infideles Re-
 „ gios suæ captivitatis vinculis manci-
 „ pavit. Cujus samæ terrore perculsus
 „ Dobissa Rex Bosnæ, se, & suos sub-
 „ ditos restituit obedientiæ, & servi-
 „ tiis ipsius D. Regis, & sacre coro-
 „ næ Regiæ, a quibus se retraxerat,
 „ observandis.

Et Dal- „ Et cum demum ipsos Nicolaum
matiam, „ Palatinum, & Joannem Fratrem su-
ac Croa- „ um ad recuperanda Regna Dalmatiæ,
tiam. „ & Croatiæ prædicta, per violentas
 „ manus Wlk Bani Bosnenlis, & dicto-
 „ rum utriusque Joannis, Regionum in-
 „ fidelium occupatorum transmisisset,
 „ iidem solitæ fidei sinceritate illustres,
 „ exercitu ipsius Wlk Bani prope Ca-
 „ strum Trimenyi devicto, præscripta
 „ duo Regna manibus, & dominio ipsius
 „ D.

„ D. Sigismundi Regis , cum aliis Ca- *Sigis-*
 „ stris , Civitatibus , & fortalitiis in *mundum*
 „ eisdem habitis , recuperarunt. *ex Vala-*

„ „ Similiter cum assumpto tandem fi- *chia feli-*
 „ delium suorum exercitu valido , ad *citer edu-*
 „ partes Transalpinas præfatus D. Si- *cit.*

„ gismundus Rex se movendo , & fe-
 „ re majorem partem terræ ejusdem
 „ peragrando , Castrum minoris Nico-
 „ polis , ubi Turcorum multitudo reside-
 „ bat , potenter obsedit , eodemque Ca-
 „ stro , non absque ipsorum quondam
 „ Nicolai Palatini viribus obtento , &
 „ in suorum fidelium manibus derelicto ,
 „ Merche etiam Vajvoda Transalpino ,
 „ qui per ipsos Turcos oppressus ex-
 „ stiterat , juvamine ipsorum fidelium
 „ suorum , suo dominio restituto. Tan-
 „ dem felici triumpho , versus Regnum
 „ Hungariæ præfato D. Sigismundo Re-
 „ ge remeante , in Alpibus Pazara di-
 „ ctis , strictissimis indagibus inclusis ,
 „ & obduratis , multitudo Valachorum
 „ per ipsum Merse Vajvodam in pri-
 „ stinæ infidelitatis , ingratitudeque
 „ vitium relapsum , cum intoxicatis ,
 „ & mortiferis jaculis contra ipsum D.
 „ Sigismundum Regem , & suos insidio-
 „ se destinatorum , exercitum ejusdem
 „ circumdedit , moxque memoratus Ni-
 „ colaus Palatinus , Pater ipsius Ladis-
 „ lai Bani , se ipsum cum suis , eidem
 „ D. Sigismundo Regi scutum prote-
 „ ctionis opponens , ipsorumque Wa-

„ lacho.

„lachorum insultus, non sine morte,
 „ & læsione suorum multorum sequa-
 „ cium, viriliter repellens; eidem exit-
 „ tum viarum affecuravit.

*Post cla-
 dem Ni-
 copolita-
 nam eun-
 dem comi-
 tatur.*

„ Cumque postea solenni fidelium
 „ suorum exercitu congregato, signan-
 „ ter ipsis Nicolao Palatino, & Joane
 „ ne Fratre ejusdem, cum magna co-
 „ piofitate gentium eorundem secum as-
 „ sumpta, adversus prædictos Turcos
 „ versus Bulgariam procesfisset, ibique
 „ cum iisdem Turcis, & Bajazeth
 „ eorundem Turcorum Domino, circa
 „ Castrum majoris Nicopolis confictus
 „ personales habuiffet, multa prius hinc
 „ inde strage cadentium in gladio com-
 „ miffa, tandem permittente occulto
 „ Dei judicio, parte ipsius D. Regis
 „ hostibus cedente, suisque, & ipfo-
 „ rum filiorum quondam Nicolai Pala-
 „ tini, ac cæterorum fidelium vexillis
 „ abstractis, versus dictas partes Trans-
 „ alpinas gressus retroflexos inire coa-
 „ ctus fuiffet, cum eisdem, & paucis
 „ aliis suis fidelibus per flumen Danubii
 „ navali passu versus Regnum suum Hun-
 „ garix remeantibus, præfatoque Joane
 „ ne, cum quibusdam aliis ipsius D. Si-
 „ gismundi Regis fidelibus, pro custo-
 „ dia Regni sui præmisso; ipfo vero Ni-
 „ colao Palatino erga suam Majestatem
 „ reservato, per amnium meatus Con-
 „ stantinopolim, & dehinc ad Regna
 „ Dalmatix, & Croatix prædicta reini-

„ gan-

„ gantibus, ipse Nicolaus Palatinus,
 „ Pater dicti Ladislai Bani, præfatum
 „ D. Sigismundum Regem nusquam de-
 „ ferens, tamdiu affectione summa etiam
 „ in hujusmodi ipsius D. Regis penu-
 „ ria eidem adhærere non desis, do-
 „ nec dirigente Altissimo, in ipsum Re-
 „ gnum Hungariæ regressum habuit fe-
 „ liciter adoptatum.

„ Cum itaque D. Sigismundus Rex *Ex capti-*
 „ moderamina Regnorum suorum præ- *uitate li-*
 „ dictorum, hilari tranquillitate guber- *berat.*
 „ naret, svadente discordiarum incen-
 „ tore, occultaque conspiratione con-
 „ secta, idem D. Sigismundus Rex per
 „ quosdam Prælatos, & Barones dicti
 „ Regni sui, ut in exilium relegaretur,
 „ captus fuisset, jamque defacto Rex
 „ Poloniæ ex intitulatione dictorum si-
 „ bi adversantium in dictum Regnum
 „ Hung. ad usurpandum sibi Regnum,
 „ & diadema suum Regale subintrare
 „ moliretur, præfati Nicolaus de Gara,
 „ & Joannes Frater suus pro liberatio-
 „ ne personæ Regiæ se fortunæ casibus
 „ submittentes, diebus non paucis ipse
 „ Nicolaus Palatinus, per suos sudoro-
 „ sos labores inter præfatum D. Sigis-
 „ mundum Regem, & præscriptos Præ-
 „ latos, ac Barones pro pacis obtentu
 „ multimodos tractatus facientes, ad
 „ ultimum Dei disponente clementia, in
 „ cujus manu omnia diriguntur, tracta-
 „ tus pacis interceptos, & diutius ru-
 „ „ mi-

„ minatos fine, via, & modo laudabi-
 „ libus terminarunt. Quibus conclusis,
 „ persona ipsius D. Regis ex præscripta
 „ detentione liberata, eiusdem Nicolai
 „ Palatini, Patris ipsius Ladislai Banila-
 „ boribus, interceptorum tractatibus me-
 „ diaucibus, pristinoque regimini diade-
 „ matis, & Regnorum suorum prædicto-
 „ rum realiter, & integre fuit restituta;
 „ nec in vindictam hujusmodi captivi-
 „ tatis Regius animus exarsit; quin imo
 „ industria, & consiliis ipsius Nicolai
 „ Palatini, seditionibus, & patrat
 „ omnibus pacifice complanatis quies,
 „ & indemnitas rerum, corporum fuit
 „ omnibus reservata.

*Ladislao
 e Dura-
 cio ob-
 jicit.*

„ Sane eodem D. Sigismundo Re-
 „ ge post tot temporum, & eventuum
 „ ingruentias, dispositione superna,
 „ rursus sui Regii Statu recuperata
 „ tranquillitate constituto, cum tempo-
 „ ris importunitate poscente ad Regnum
 „ Bohemiæ, & pro subsidio olim D.
 „ Wenceslai Regis ejusdem Regni,
 „ Fratris sui, iter suum dirigens, ibi-
 „ dem aliquantisper moram traxisset,
 „ nonnullis Prælati, Baronibus, & Pro-
 „ ceribus ipsius Regni sui Hungariæ, in
 „ hujusmodi sua absentia, conspiratione
 „ inita, ipsum D. Sigismundum Regem-
 „ que de ipso Regno suo secludere, alium
 „ eis Regem, videlicet præsumptum La-
 „ dislaum, filium Karoli de Duracio,
 „ in ipsum Regnum ducere machinanti-
 „ bus

„ bus , & erectis ejusdem Ladislai ban-
 „ deriis , in plerisque ipsius Regni sui
 „ partibus , & locis , sub ejus nomine
 „ jam palam procedentibus , plurimæque
 „ spolia , incendia , & cætera mala
 „ committentibus , idem Nicolaus Pala-
 „ tinus , Pater ipsius Ladislai Bani , &
 „ Joannes Frater ejusdem , non atten-
 „ dentes vastationem , vel amissionem
 „ plurimorum bonorum suorum , suæque ,
 „ jura possessionaria tam copiosa , ra-
 „ paci prædæ dictorum Prælatorum , ac
 „ Baronum , eorundemque sequacium
 „ pro ipsius D. Sigismundi Regis ho-
 „ nore exponere non formidarunt , suis
 „ banderiis magnifice erectis , una cum
 „ suis fidelibus famulis , & ad hæren-
 „ tibus eisdem , dictis sibi adversanti-
 „ bus se constanter opposuerunt , non-
 „ dumque eodem D. Sigismundo Rege ,
 „ ipsius Regni sui attingente confinia ,
 „ per ejusdem Regni sui loca diversa
 „ se exponendo , & tandem ipse Nico-
 „ laus Palatinus , Pater ipsius Ladislai
 „ Bani , præfato Joanne Fratre suo , in
 „ ipso Regno cum eorum potentia re-
 „ licto , præfatum D. Sigismundum Re-
 „ gem personaliter secutus , & dehinc
 „ per eundem pro ulteriori tutela , in
 „ ipsum Regnum suum remissus , cum
 „ ipso Joanne Fratre suo diversa Ca-
 „ strâ , fortalitia , & loca a manibus
 „ ipsorum Regiorum infidelium ause-

„ ren-

„rendo, eidem D. Sigismundo Regi
„assignarunt. - - -

Cum Venetis inducias inii.

„Cum collecta fidelium suorum expeditione valida, pro recuperatione Civitatum, Castrorum, & bonorum suæ coronæ: sub tempore disturbiorum præmissorum, ad manus inimicorum Regni Hungariæ, & suorum, specialiter Venetorum, qui Civitatem Jadrensem, & Castrum Auraniæ, cum nonnullis aliis Civitatibus, Castris, & fortalitiis Regni Dalmatiæ usurpant, in terras Istriæ, & Fori Julii ipse D. Rex personaliter profectus fuisset, præfatus condam Nicolaus Palatinus, Pater ipsius Ladislai Bani, eundem secutus in plurimorum Castrorum, & fortalitiarum oppugnatione, & obtentione, gentium suarum exercituum stipatus animosa strenuitate, eidem assistere non destitit, & virili conspicuus agilitate, multa suis adjecit incrementa virtutibus; igitur dum idem D. Sigismundus Rex præmissæ expeditionis processum feliciter continuaret, cogentibus eundem Regni sui Romani expeditionibus, ad cujus fastigium jam pridem Principum Electorum Romani Imperii votis concordibus fuerat assumptus, in partes Alemanniæ, & Italiæ per Principes Sacri Imperii evocatus, debueret se conferre, ne res ipsa Hungariæ improvidè deserta remaneret, idem Ni-

„co-

„ colaus Palatinus cum Venetis ante-
 „ latis , licet multis, recentibusque in-
 „ juriis, & damnis læsis & asperatis treu-
 „ gas quinquenii hinc inde pacifice du-
 „ randas, sui industria consilii stabilivit.,,

Subjicit deinde Albertus, quomo-
 do Nicolaus Barbaram Sigismundi Re- *Barba-*
 gis Conjugem Aquisgranum, & hinc *ram Im-*
 Constantiam comitatus sit; sed cum cæ- *peratri-*
 tera in MS. exemplari, quo utor, hi- *cem in*
 ent, quid porro Nicolaus in Consilio *Germa-*
 Constantiensi æque, ac Basileensi, quid *niam de-*
 in bello Bohemico adversum Hussitas *ducit,*
 suscepto egerit, compertum non est.
 Administravit Proregis officium usque
 ad mortem, quam sub annum 1433. op-
 petiit. Uxores duas habuit: alteram
 Helenam Lazari Despotæ Serviæ filiam,
 alteram Annam Comitem Cilix, & Bar-
 baræ Reginæ Hungariæ Sororem Ger-
 manam, ex quibus nati sunt PETRUS,
 NICOLAUS III. & LADISLAUS II. de qui-
 bus infra, ac BARBARA filia.

JOANNIS VI. qui Nicolai II. Frater *Joannes*
 erat, præclarâ facinorâ, ex literis Al- *VI. Vaj-*
 berti Regis, quas supra recitavimus, *voda*
 facile colligas, quibus illud adjiciendum *Transil-*
 venit, quod eo prælio, quo Patrem cæsum *vaniæ.*
 esse diximus, ipse captus, & in vincula
 abreptus sit. Alteram captivitatem in
 Bosnia subiit, fatum hoc Sigismundus
 Rex literis anno 1427. datis ita per-
 scribit: „ Turci, inquit, crucis Chri-
 „ sti inimici, nostrique notorii æmuli,
 DECAS IV. E „ Ma-

„ Majestatem nostram in remotis agere
„ præsentes, superba eorum colla,
„ contra culmen nostrum Regium, &
„ Regnum Hungariæ prædictum erigen-
„ tes, Regnum nostrum Bosnæ subin-
„ trarunt, fines præacti Regni nostri
„ Hungariæ satagentes impugnare: quod
„ memoratus Joannes de Gara, qui eo
„ tunc Vajvodatus Transilvaniæ funge-
„ batur officio, tanquam Tyro, & Te-
„ tragonus fortissimus, zelo fidelitatis
„ succinctus, in defensionem fidei Ca-
„ tholicæ, & Regnorum nostrorum præ-
„ dictorum, cum maximo gentium ex-
„ ercitu, adunatis sibi plurimis Regni
„ nostri Baronibus, Militibus, & Pro-
„ ceribus in copiosa multitudine bella-
„ torum, contra eosdem nostros hostes
„ processit pugnaturus, & transfretato
„ fluvio Zavæ, illico cum eisdem in
„ forti brachio virtutis Dei, bellicum
„ decrevit inire certamen, sicque eis
„ in area certaminis fortissime, diuque
„ dimicantibus, tandem novercante si-
„ bi fortuna, non sine multorum cha-
„ rorum familiarium suorum mortibus
„ succubuit, & nonnullis lethalibus vul-
„ neribus in sui personam susceptis,
„ captivitatem quorundam infidelium
„ nostrorum Bosniensium subire coactus
„ est, ubi per plura tempora tetro
„ carceris ergastulo tentus, serramen-
„ torum immensa vincula ferre non ab-
„ horruit: de quibus tandem opitulæ-

„ te

„ te sibi Divina gratia liberatus, sal-
 „ vus, & incolumis ad propria re-
 „ meavit. 4. A)

Fuit eodem anno 1427. Comes *Et Co-*
 Temesienfis; impetravitque universa bo- *mes Te-*
 na Michaelis, filii Stephani, filii File *mesienfis*
 de Mikla; quod Ladislao de Duracio
 contra Sigismundum Regem adhæssisset.
 Connubio junxit Hedvigem; filiam Ze-
 moviti Ducis Mazoviæ; quæ cum anno
 1433. Relicta legatur; eum ante obiisse
 oportuit. Nullam filiorum memoriam
 reperio: duæ autem filiæ CATHARINA,
 & HEDVIGIS Patri superstites manserunt.

Jam de PETRO; & NICOLAO III. *Ladis-*
 Nicolai II. filiis; vix est quod adferam; *laus II.*
 præterquam quod ex literis *Hung.*
 Conventus *Palat.*
 Sexardiensis utrumque anno 1416. Ni- *nus.*
 colaum vero etiam anno 1433. in vivis
 fuisse constet; at eorum frater LADIS-
 LAUS II. tum administratis Magistratibus,
 tum rebus gestis multo clarior habetur;
 postquam enim adolevit: Provinciæ Ma-
 choviensi Banus; et Comitatus Liptovien-
 si Comes plures annos præfuit; ab-
 hinc Sacræ Coronæ Custos; demum Re-

E 2

gni

A) His addit Thuroczius Chronicorum
 Hungariæ Parte IV. Cap. XVI. *pondus*
ferramentorum ingens; quibus vincus
erat; in Monasterio de Butta ad glo-
riam pretiosissimi sanguinis Domini Re-
demptoris nostri, pro illius, quod ibidem
voverat; redemptione voti, futuram ad
memoriam reliquit.

ni Hungariæ Palatinus renuntiatus est. Quid autem in his muneribus egerit? ne longior sim, A) consulto prætereo: laudes modo adscribam, quibus eum Mathias Rex exornat, cum eruendi mineras veniam ei largitur, sic autem habet: „debitum itaque respectum habentes, ad integerrimam fidem, inclytas virtutes, & præclara merita fidelis nostri, sincere dilecti, Magnifici Ladislai de Gara, dicti Regni nostri Hungariæ Palatini, qui sicuti claritate sanguinis, qua nobis proxima linea attinet, sic & multimodis, temporibus suis, virtutibus & obsequiis merito se præ cæteris reddidit honorandum. Nam sicut Progenitores sui, Patrum nostrorum temporibus, sic & ipse tempore nostro, prudentibus consiliis, & potentibus actibus, status Regii conservatores semper fuere, & columna adeo, ut etiam inter alios fideles nostros, maxime dilecti Ladislai Palatini industria, & cooperatione regni nostri Hungariæ, sublati internis Schismatibus, & civilibus bellis, quæ antea & voluntates, & mentes eorum non solum a sese, verum etiam ab obedientia nostra distraxerant, concorditer

A) Videri possunt Thuroczius, Bonfinius, Prayus, aliique Scriptores.

„ter nos naturalem eorum Regem, &
 „Dominum cognoverunt, & suscepe-
 „runt cum effectu., Hactenus Mathias
 Rex. Ladislaus potro vitam non ultra
 annum 1460. perduxit; eo enim Ale-
 xandra, vel Alexandrina Boleslai Ducis
 Tescinensis filia, & Ladislai Conjux,
 die 15. Septembris Relicta legitur. Ex
 hoc matrimonio in lucem prodierunt:

1. JOB, qui post annum 1475. abs-
 que hæredum solatio decessit. Mori-
 turus tabulas supremæ voluntatis condi-
 dit, iisque cum in alia sacra loca, tum
 in Cænobium S. Laurentii prope Bu-
 dam admodum magnificus fuit.

*Ejus pro-
 les.*

2. ANNA Emerici de Hedervára
 Bani Machovienensis.

3. Anonyma Ladislai de Hunyad
 sponsa, eoque de medio sublato, Ni-
 colai de Ujlak Uxores. His Amicus
 adjungit

4. JOANNEM VIII.

5. NICOLAUM IV. sed utrumque
 Patri præmortuum esse opinor; certe
 ad annum 1440. Joannis Viduam Mar-
 garetham invenio, quæ quod variorum
 scelerum condemnata esset, publico ju-
 dicio carceri inclusa fuit. Nicolao IV.
 Conjux adscribitur Anna, & duæ pro-
 les: HELENA, ac JOSEPHUS, quæ in
 tenera ætate obierint.

Meminit præterea Bonfinius, & ex
 eo Timon ad annum 1479. PETRI de
 Gara, qui cum idem sit cum eo, quem

supra Nicolai II. filium dixi, comper-
tum non habeo. Uterque laudat Pe-
trum, quod Turcas ultra Jajczam in-
secutus, in Oppido Verboz deprehen-
sos ceciderit. Addit idem Timon ad
annum 1480. *vivere hoc anno desit Mi-
chael Gara, in quo familia extincta, &
bona ad Fiscum reciderunt; atque istud
quamquam de linea Palatinali, quam
hactenus executus sum, facile conces-
serim, alteram tamen, quam Banalem
apellare placet, quæque Bânfi de Gara
aut Garaj de Gotho, deinceps compella-
ta est, paulo diutius superfuisset, ex
iis, quæ mox dicturus sum, patebit.*

*Lineæ
Palati-
nalis ul-
timus
Michael.* PAULUS III. cujus supra mentionem
feci, genuit filium DESEW, ac fortasse
GEORGIUM, & JOANNEM VII. utrum-
que anno 1417. Canonicum Vespri-
mensem, illum insuper ejusdem Ecclesiæ
Lectorem. DESEW contra in aula Sigis-
mundi Regis Hung. primum Agazonum
Reginalium Magister, deinde cum non
solum animi, corporisque viribus, sed
etiam scientia rei militaris polleret,
Machoviensi Provinciæ Banus præfectus
est, quam annos complures strenue,
fortiterque administravit. Ex Coniuge
Anna, filia Michælis Szilágyi de Ho-
rogfzegh sustulit filium JOANNEM IX.
cui ex Uxore Anna plures filiæ erant
videlicet: ANNA, DOROTHEA, CLARA
Joannis Kishorváth de Allapfich thoro
adjuncta; at filius unicus LAURENTIUS,
ho-

homo inquires, & alieni adeo appetens, ut rapinis non abstineret. Ab Wladislao II. anno 1491. cum ante Maximiliano Austriaco adhæsisset, in gratiam receptus est. Duas Conjuges habuit: primam Sophiam Ostfi, ex qua nati sunt:

1. PETRONELLA Pauli Istvánfi.

Ejus proles.

2. CATHARINA. Petri Markus.

3. ANNA Joannis de Macedonia Confortes.

4. LADISLAUS, qui virilem ætatem non attigit. Altera Conjux Lucia Paxi de Pakos in lucem effudit BARBARAM Francisco Zaj de Chemer nuptam.

VII.

LÓRÁNTFI DE SERKE.

(Fig. 7.)

Lorantfios de genere Ratoldi ortos esse, vetustæ literæ docent. Venit autem in Hungariam Ratoldus sub Colomano Rege, quemadmodum testatur Magister Thwroczius: A) post hæc inquit, intrant Oliverius, & Ratoldus tempore Regis Colomanni qui de Regno Apulorum, de Caserta ortum habent. Ratoldi posterii subinde adeo multiplicati sunt, ut cum anno 1283. coram Ladislao Rege fundos dividerent, jam in quinque ramos abierint; sic enim Rex loquitur: *Nobiles Viri Magistri Rolandus, & Desew filii Leustacii: Dominicus & Ladislaus filii Stephani, Reynoldus, & Nicolaus filii Oliverii: Magister Mathias filius Rolandi Bani de eadem generatione Ratold subjicitque infra, excepta portione Magistri Balduini; atque ab hoc*
Bal-

A) Chronicorum Hungariæ Parte II. Cap. XVII.

Balduino Gyulafii de Rátoth, qui non ita pridem extincti sunt, profluxerunt

Obvenerunt autem Magistro Mathiæ *Generis Rátold bona.*
filio Rolandi Bani: possessio Laapa in Comitatu Simegiensi, universæ possessiones in Comitatu de Pofega, Castrum Nagy- Kemlek inter Dravum & Savum fluvios, possessio Nagy Rátold in Comitatu Vespri. Halas in Comitatu Szabolcensi, & Kuesd, vel Kövösd in Comitatu Zemplinienfi sitæ; cæteri vero hæc loca adepti sunt sunt: Kaza in Comitatu Borsodiensi, Puthnok, & Feled in Gömörienfi, Pata & Szentgyörgy in Simegiensi, Vjlah, Kevesd, & Olah-telek in Bihariensi, Szelpe in Pofoniensi, Ratold in Pesthiensi, Chicho demum & Rethék in partibus Transilvanis. Ortæ autem sunt ex his Viris claræ, illustresque familiæ, quarum nonnullas hoc adscribere juverit; ex Nicolao itaque filio Oliverii familia de Putnok, ex Dominio filio Stephani familia de Pászthó, ex Kakas filio ejusdem Stephani familia de Kaza, ex Ladislao filio itidem dicti Stephani familia de Tar, ex Desew filio Leustachii familia de Ilswa, ex Rolando demum filio ejusdem Leustachii familia de Feled, & Lorantiorum de Serke originem duxit.

Habuit enim duos filios: DESEW, *Lorandus Author Lorándfiorum.*
ex quo natus Nicolaus axiomate de Feled uti cœpit, & LORANDUM, qui sub annum 1324. Castrum Serke in Provin-

cia Gömöriesi situm, fortitione acquisivit. Lorandi filius? an nepos? fuit JOANNES, quem titulo Vajvodæ de Serke exornatum reperio, nondum tamen satis exploratum est, cujus Provinciæ, Transilvaniæne? an Russiæ Vajvoda fuerit? Reliquit filium LORANDUM II. hic vero JOANNEM II. & GEORGIUM, sed Joanni II. unica filia erat HEDVIGIS, quam vetulam admodum decessisse oportuit, cum anno 1493. adhuc in vivis fuerit. Tres maritos habuit primum Georgium Kakas de Kaza, alterum Nicolaum Tybold de Darocz, postremum denique Dionysium Alaghi de Bekény.

*Georgius
Comes
Comita-
tus Gö-
mör.*

Georgius a Cænobio Vallis S. Antonii de Lechnicz ordinis Carthusiensium in communionem bonorum operum adlectus, & anno 1443. Comitatus Gömörienfis supremus Comes, molestum, impeditumque regimen habuit, Joanne Giskra cum Bohemis, non solum Hungariæ superiori, sed etiam ejus bonis pertinacissime incubante; & a Castro quidem Gede, virtute propugnatorum, noctem rejecit, impedire tamen non potuit, quominus avita arx Serke in Giskræ potestatem veniret. Ipse REX Mathias anno 1460. exercitum loco admovit, & caësis magna parte latronibus captum, veteri Hero restituit. Erat Georgio Uxor Anna de Széch, & septem proles, quarum nomina hujusmodi sunt.

1. Jo-

1. JOANNES III. Margarethæ, in-*Ejus li-*
certum ex qua familia, Maritus. *beri.*

2. THOMAS.

3. TOBIAS.

4. MICHAEL, cujus ad annum 1435,
Viduam invenio Agatham Balassa.

5. CATHARNA.

6. ELISABETHA.

7. ANNA Ladislao de Széch nupta.

Deficientibus cæteris Fratribus To-
bias, qui anno 1495. floruit, stemma *Ladislai*
propagavit, genitis duobus filiis: NICO- *posteri.*
LAO & LADISLAO. Huic ex Uxore
Dorotheæ de Csemek natus est TOBIAS
II. Tobia II. JOANNES V. qui ex con-
nubio cum Juditha Viczmandi inito su-
scepit LADISLAUM IV. Patrem TOBIÆ
III. lineæ suæ postremi, cum mascula
sobole orbus, unicam filiam reliquisset
Dorotheam, Petro Szechényi in matri-
monium datam.

Nicolaus Ladislai I. Frater, ad *Item Ni-*
Regni Comitia, quæ anno 1505. in *colai.*
campum Rákos indicta sunt, a Provin-
cia Gömörienſi Legatus decreto, quod
ibi editum est, de non adoptando in
Hungariæ Regem extero, subscriptus
legitur. Uxorem habuit Catharinam de
Csemek, & ex ea tres filios: JOAN-
NEM IV. CHRISTOPHORUM, & WOLF-
GANGUM. Hic, quanquam Magdalenam
de Raska in thori societatem adjunxis-
set, defecit. Christophorus, qui anno
1570. in vivis fuit, ex Margaretha Fe-
ledi

ledi Pater factus est SIGISMUNDI, & PETRI. Petrus Conjugem delegit Susannam Keczer de Lipocz; sed sterilem: nec multo felicius fuit Sigismundus Frater, qui ex primo matrimonio Susannæ Pekri de Petrovina, unam filiam eduxit ANNAM, Michaelis Baso consortem; ex altero vero Annæ Horvath unum itidem filium LADISLAUM III. qui vix primam ætatem egressus, vitam cum morte commutavit.

JOANNES IV. ex Uxore Barbara de Derechen, præter tres filias: URSULAM videlicet primum Michaelis Tömösvári, deinde Joannis Bakos de Osgyán, SUSANNAM Sandrini Seu Alexandri Vétsej, & ANNAM Demetrii Borbély, alias Mezösi Conjuges, genuit filium LADISLAUM III. cui Elisabetha de Horváth duos liberos peperit: PAULUM, sed qui ante fato succubuit, quam virilem ætatem attigisset, & MICHAELEM II. Hic post extinctam Dobonum de Ruzka gentem, Arcem Sárospatak vindicavit, & suam fecit. Ex duabus Conjugibus, quarum altera fuit Barbara de Zetemér, altera Catharina Andrásfi de Csik szent Király, quæ Marito superstes mansit, quatuor filias procreavit; earum nomina sunt:

Michaelis II. filia.

1. ELISABETHA.

2. SUSANNA, hæc stirpis Lorantianæ præcipuum decus videri possit, cum Georgio Rakoczio, qui postea Trin-

Princeps Transilvaniæ factus est, anno 1616. die 18. Aprilis in manus convenit. Laudatur a scientia, & eruditione, neque enim aliorum tantum opera prælo subjecit, sed & proprium partum, cui titulum fecit: *Moyſes, & Prophetæ*: in lucem edidit. A) Sublato marito, in hæredium Sárospatckienſe ſe recepit, ubi Helveticæ Confefſionis, cui adidiſſima erat, Scholas, & Collegium ad eum florem provexit, in quo poſtea nunquam fuit.

3. MARIA.

4. CATHARINA Stephani Apaſi de Apanagyfalva Conjux. Obiit die 29. Aprilis Anno Domini 1681. ætatis vero ſuæ fere 65.

VIII.

A) Quæ fata liber hic habuerit, diſſuſe narrat Kaſzy Hiſtor, Hung. libræ V.

VIII. ORSZÁGH DE GUTH.

(Fig. 8.)

*Familiæ
de Guth
origo in-
certa.*

Guth, vel Guthy, si recte ab Amico edoctus sum, locus est Provincia Szaboltsien, a quo gens Guthiana nomen suum duxit, eam condisionalem, quemadmodum nostri Jurisperiti loquuntur, fuisse cum familia de Atthya, literæ Caroli I. Regis probant; sed quo genere profluxerit? cum nec opibus, neque gestis Magistratibus, ante Sigismundi Cæsaris tempora inclaruerit, arduum est definire. Illud utcumque sit, floruit sub Carolo I. Salamon de Guthy, ex quo natus Petrus, quatuor filiorum Parens erat: Emerici, Andreæ, Joannis, & Ladislai, atque his fere æquales erant quatuor item CASPARIS de Guth filii, quibus quemadmodum cognomen Országh adhæserit, juvabit ex Dubravio audire: A)

Hæc

A) Historiæ Bohemicæ libro XXV.

Hæc audita (nempe Elisabethæ, & Unde Or-
Mariæ Reginarum captivitas) Sigismun-^{*Szâgh*}
dum, inquit ille, acerrimo dolore affe-^{*dicta?*}
cerunt, cujus aculeo exstimulatus, toto
animi impetu, ad prosequendum in Hun-
gariam iter ferebatur, Jodoco Patruеле-
eum comitante. Cum fines Hungariæ at-
tigissent, occurrit illis globus puerorum,
ritu gentili sagatus, cum signifero adul-
tiore. Interrogat Hungarice Sigismundus:
Quenam hæc militia? & cujus sunt isti
militēs? respondit Signifer: en tibi præsens
adeſt Orſzâgh, qui tecum o Rex! mili-
tet contra hoſtes tuos. Accipio, inquit,
omen, & ita ſpero fore, ut a me ſtet
Orſzâgh, quod apud Hungaros ſonat conc-
ilium univerſi populi (verius Regnum)
quemadmodum paulo mox accidit Budam
ingreſſo, ut ei omnes ibi Ordines præſto
eſſent, rogarentque, ut illorum obſequio
ad omnes ſuos conatus uteretur. Huic
Signifero ubi ætas illi validior acceſſit,
hanc retulit gratiam, ut illum in loco
ignobili, A) & in egeſtate natum ad eque-
ſtrem gradum, & mox ad tantas divitias
pro-

A) Quanquam in egeſtate natum facile
 admiferim, haud tamen loco ignobili:
 Magiſter enim Thwroczius, qui Signi-
 ferum illum optime norat, ita ſcribit:
quem præſatus Cæſar (Sigismundus)
non claro ſine merito, humilis nobilita-
tis de tugurio, alia ſublimavit Barona-
tus ad atria.

provexerit, quibus cum Proceribus Hungariae certavit, Országh illi cognomine indito, quo in hanc diem familia illa gloriatur. Haftenus Dubravius.

*Joannes
Præceptor
Cruciferorum
Albaregali.*

Porro signifero illi Michaelis nomen erat: de cujus Fratribus EMERICO, & SEBASTIANO non est, quod adferam; JOANNES autem demortua Uxore, sacram militiam complexus, Præceptor Cruciferis Albensibus plures annos præfuit, eorumque fundos contra vicinorum rapacitatem strenue defendit. Ante initium Ordinem genuit filium LAURENTIUM, cujus ad annum 1501. Elisabetham Relictam lego, & Anonymam filiam, quæ Joanni Giskra de Brandis in matrimonium collocata est. Sic enim exerte Bonhinus: A) paucis post mensibus Joannis Országh præstantis quidem Proceris e multis filia deligitur, qua cum Giskra, cum solenni apparatu, nuptias celebravit, & addictam Regi fidem ad mortem usque sancte servavit.

*Michael
Palatinus.*

Fratribus suis MICHAEL, cujus supra meminimus, & rerum, munerumque gestorum gloria, & summa apud Reges gratia, facile anteivit; certe Sigismundi Imperatoris assiduus domi, forisque comes, postquam ex Italico itinere cum eo in patriam rediit, non solum copiosis

A) Rerum Hungaricarum Decade III. Libro X.

his prædiis donatus, sed & thesauro Regio moderando præesse iussus est; quod munus etiam sub Wladislao I. Rege integerrime curavit. Sub Ladislao Posthumo, & Mathia Corvino Magister Curia Regia, ab hoc anno 1458. singulare, atque haud scio, an ulli privato indultum Privilegium emeruit, ut Ecclesiae Nitriensis Episcopum, tanto tamen muneri parem, quoad sibi, & Filiis vita suppeteret, nominare possit. Abhinc Regni Hungariae Palatinus, & Judex Cumanorum renunciatus, summo huic officio sub annum 1482. in cana senectutē, immortalus est. Uxorem ejus hactenus non reperi, suspicor tamen de domo Rozgoniana fuisse; reliquit filiam BARBARAM Joannis Podmaniczki de Podmanyń Consortem, ac fortasse etiam HELENAM, ad annum 1494. Ladislai de eadem Podmanyń Relictam, & quatuor filios: JOANNEM II. qui ex Conjugē Anna de Zéchén progenuit SIGISMUNDUM, & EMERICUM II. prætera CASPARUM II. & MICHAELEM II. qui quidem defecisse videntur, & LADISLAUM. Hic ab anno 1484. ad 1493. Agazonum Regalium Magister, ex Magdalena de Maróth sustulit decem proles, quarum nomina sunt:

*Ejus
posteris*

1. MAGDALENA Joanni Cheh de Léva nupta, deinde Francisco de Haraszti

2. SIGISMUNDUS II. tantarum opum, & facultatum, ut articulo 22. Comitiorum, anni 1498. inter eos Proceres recensetur, qui Banderium, seu mille equites alere tenebantur.

Joannes

III.

Episcop.

Syrm. &

Vaciensis

3. MICHAEL III. de quo infra.

4. JOANNES. III. anno 1505. Syrmienfis Episcopus nominatus, & 1520. ad Vacienfem Sedem traductus, evasit ex fatali elade Mohatlana, superfuitque adhuc anno 1534.

5. EMERICUS III. Ludovici II. Cubiculariorum, Ferdinandi autem I. Regis Janitorum Magister, non reliquit, nisi filiam MAGDALENAM, quæ Stephano Bánfi de Alsó-lindva, in manus convenit.

6. FRANCISCUS anno 1522. Ludovici Regis Cubicularius, Pater fuit duarum filiarum CHRISTINÆ, & CATHARINÆ.

7. DOROTHEA Petri Korlathkewy de Buchán Consors.

8. CATHARINA.

9. BARBARA.

10. ANNA.

Ladis-

laus II.

Comes

Neogra.

& Heves.

Michael III. genuit filium LADISLAUM II. anno 1536. Comitatum Neogradienfis, & Hevelienfis Supremum Comitum, qui anno 1544. terris ereptus, ex Anna Pekry de Petrovina, deinde Stephano de Loffoncz nupta, tres proles reliquit: CHRISTOPHORUM, HELENAM, & BARBARAM, hæc omnium diutis-

tissime vixit, ternasque nuptias inivit,
& primas quidem cum Francisco Török
de Enning, alteras cum Echio Comite
a Salmis, & Neüburg, postremas deni-
que cum Francisco de Geszth.

Helena longe meliore Marito di- *Helena*
gna fuit, quam Gabriele de Peren Per- *Uxor Gab-*
petuo Comite Abaujvár. cui nuplit; eum *rielis de*
Franciscus Forgách Episcopus Varadi- *Peren.*
ensis A) tetra admodum colore hunc in
modum expingit: uxorem habuit, inquit,
Sororem Christophori Országb, lectissi-
mam Matronam, cui venenum paulo an-
te mortem, ne sibi superviveret, propina-
vit; nam quum ab ea stulte admodum
peteret, ne se defuncto alteri nuberet,
precari se ei longiorem vitam respondit:
ceterum de futuris, nescire se quidquam
certi promittere, spem tamen meliorem
de se habere vellet. Quare Medicum Jo-
annem Vitum, siccato ense interminatus
ei præsentem mortem, adegit venenum
conficere, ac ei propinare, quæ paulo post
mortem Mariti, langrescentibus sensim
membris, atque omnibus sensibus, pene-
trante vi veneni, in flore ætatis, misere
vitam finivit. Quod facinus nulla charita-
te ille perpetravit, quæ enim charitas in sce-
lere est, atque esse potest? sed vana tan-
tum inflatione mire ambitiosus, & elatus,
indignum esse inter secretos sermones jacta-
ret,

h 2

ret,

[A) Historiæ MS. libro XVII.

ret, ut sua conjux unquam ab alio attrectaretur. Ideo rara, & inaudita fere barbarire, nunquam in convivium alterius adhibuit, neque etiam propriæ suæ mensæ nunquam cum Viro loqui, neque etiam intueri passus, neque fenestras unquam prospicere, quas absens quoque signare solebat; usque adeo æstimator sui maximus, aliorum vero contemptor, ut cum quodam tempore æger decumberet, & illa ut erat pia, & curiosa circa Maritum, quendam Nobilem Adolescentem Stephanum Semsey veste tantum forte contigisset, ita ira effervuerit, ut eam convitiis affectam, intra parietes vivam defodiendam & enecandam fame mandaverit, nisi a familiaribus ægre dissuasus fuisset. Nobilis quidem ille Adolescens captus, & paulo post veneno sublatus est. Porro tumultata fuit Helena in Templo Arcis Sárospatakiensis, cum hac inscriptione:

*Helena
epitaphium.*

Epitaphium Illustris, ac Magnificæ
Dominæ, Helenæ Országh, Confortis
quandam Spectab. ac Magnifici
D. Gabrielis Perényi, Comitis Perpetui
Comitatus Abaujvár. Supremique
Curia Regiæ Judicis &c. &c. Matronæ
pietate erga Deum, fide, & amore in
Maritum, pudicitia, modestia, beneficentia,
aliisque animi dotibus ornatissimæ, quæ
vixit annos XXXI. menses VII. cum Marito
annos plus minus XVII. clausit vitam

tam feliciter in Arce Therebes po-
stridie Kalend. Majas anno MDLXIX.

Hic Helena moriens post tristia fata
Marito

Jungitur, Orszagiæ stirpis memoran-
da propago,

Ut quos certus amor vivos tenuisset,
eodem

Foedere nec posset mors diffociare
sepultos.

Digna erat hæc Helene Gabrieli sola
Perenno:

Nam prælustre genus, formæ specio-
sa venustas,

Dotibus ast animi speciosior, æmu-
la quando

Virtutis solidæ laudes cumulavit avi-
tas,

Innumeris exulta bonis, Heroidas
inter

Pannonicas, tanquam lux spectatissi-
ma fulsit.

Mente pia Christum coluit, sic fida
Maritum

Est venerata suum, verecunda mo-
destia pectus

Ornavit, castusque pudor, nec pro-
diga lingua:

Officiosa inopum nutrix, mens nescia
frangi

Tristibus ærumnis, quibus est lucta-
ta per omnem

Infelix vitam, siquidem nunc illa
triumphat,
Et requies animam fovet immorta-
lis olympo,
Spes eadem cumulo recubantia susti-
net ossa.

*Christo-
phorus
Judeæ
Curia,
ultimus
familie.*

Christophorus Helenæ Frater anno
1560, titulo novæ donationis Regiæ, ut
nostri Jurisconsulti loquuntur, intro-
ductus est in totalia Castra Csejthe,
Tapoltsan, Surány, Jókö, Szomolyan,
Hollókö, Széchen, Sirok; atque tot
arcium herus, felicissimus videri pote-
rat, si non Patre, Vitrico una, ac Tu-
tore, quin & Matre præmature orba-
tus, in vitia præceps ruiſſet, quibus
adeo se dedit, ut etiam a Majorum fi-
de prorsus deſciſceret. Legi epiſtolas
aliquot Ferdinandi I. Regis quibus ei
ſevere præcipitur, ut *Concionatorem hære-
ticum Sacramentarium non ſolum a ſe di-
mittere, ſed & ex bonis ſuis immediate
pellere debeat ſub gravi indignationis Re-
giæ comminatione; ac ſerum id reme-
dium erat. Cæterum Christophorus, ut
memoratus Episcopus Forgach habet,*
*A) ſomno, otio, Venere, atque crapula,
corrupta primum ſenitate. mox pedum,
manuumque uſum amiſiſſe, & intra primam
adoleſcentiam una cum familia exſtinctus
eſt, nulla ex Helena de Zrinio, quam
conubio junxerat, prole relicta, Cada-
ver*

ver in templo Oppidi Csejthenfis terræ
mandatum est, inciso marmori hujus-
modi epitaphio:

Hic jacet Spectabilis, ac Magnificus *Ejus epi-
taphium.*
D. olim Comes, Christophorus Or-
fzágh de Guth, Judex Curie, ac Con-
filiarius Sacre Romanæ Cæsareæ Re-
giæque Majestatis, nec non Comita-
tus Neogradienfis Comes, ætatis sue
annor. XXXII. Obiit die XIX. Octobr,
anno MDLXVII.

I X.

R Á K Ó C Z I

D E

F E L S Ő V A D Á S Z.

(Fig. 9.)

*Rákóczi
de genere
Bugad-
radvan
profluunt*

Genus Bugadradvan, vel ut alii scribunt, Bukathradvan, aut etiam Bugadpadvan, olim per Provinciam Zempliniensem late diffusum fuit, ex quo Rakoczios originem duxisse, edocuit me nuper Vir nobilitate non minus, quam virtute, & literis inprimis conspicuus: A) monumenta certe, quæ submisit eatenus, rem extra controversiam ponunt; atque ea hic vel integra inferere, vel ubi ita videbitur, in compendium mittere nihil vetabit. Omnium autem vetustissimæ sunt Ladislai Cumanii Regis literæ, quæ anno 1278, in hunc modum perscriptæ sunt:

„ Nos

A) Est is Spectab. Dominus Antonius Szirmaj de eadem, Incltyti Comitatus Zemplin. Notarius, qui suæ Provinciæ Supremos Comites ad fidem literarum exactos prælo apparat.

„ Nos Ladislaus, Dei gratia Rex *Eam in*
 „ Hungariæ, memoriæ commendamus, *rem li-*
 „ tenore præsentium significantes uni- *teræ La-*
 „ versis: quod cum Comes PAULUS fi- *dislai Cu-*
 „ lius GOPOL, de genere Bukathrad- *mani.*
 „ van, hæredum effæt solatio destitutus
 „ a nobis humiliter supplicando postu-
 „ lavit universas possessiones suas, fer-
 „ vos, & ancillas, ac alia bona sua,
 „ cuicumque vellet de cognatione sua,
 „ vel Monasterio suo A) vivens dona-
 „ re, vel in extremis legare, sibi de
 „ speciali gratia, liberam concedere-
 „ mus facultatem. Verum quia idem
 „ Comes Paulus nobis, & Regno no-
 „ bis, & Regno diversa servitia fide-
 „ tatis impenderet temporibus oppor-
 „ tunis, nos petitionibus ipsius, Regia
 „ liberalitate annuentes concessimus per
 „ præsentem, ut universas possessiones,
 „ servos, & ancillas, ac alia bona sua,
 „ cuicumque voluerit de cognatione sua,
 „ vel Monasterio suo dare, & legare,
 „ liberam, & securam haberet faculta-
 „ tem, juxta libitum suæ voluntatis;
 „ de servis autem, & ancillis manu-
 „ mittendis etiam concessimus faculta-
 „ tem,

F 5

„ tem,

A) Szerentfiensem Abbatiam intelligi ex
 aliis monumentis didici, quam Paulus
 Divorum Petri, & Pauli Apostolorum
 honori condidit, certe pago Szerents,
 & Ujeör cumulatam Ordini S. Benedi-
 cti tradidit.

„ tem, ratum & firmum habentes ! per
 „ omnia, quidquid idem fecerit, vel
 „ ordinaverit in præmissis. Datum in
 „ Regno Moraviæ juxta Castrum Laa
 „ in Octavis S. Regis. Annæ Domini
 „ 1278. „

*Paulus
 deficiens
 Fratris
 filiis bo-
 na cedit.*

Quadriennio post PAULUS cum LA-
 DISLAO & STEPHANO filiis ELIÆ fratris
 dicti GOPOL Agriam adiit, ibidemque
 coram Capitulo proposuit viva voce : quod
 universas possessiones suas hereditarias
 Kúrtbvelüs , Harach , Mara , & Sinch
 nominatas , cum utilitatibus , & apper-
 tinentiis suis , item servos suos - - ob
 unam dilectionem proximitatis dedisset,
 & contulisset , & coram nobis dedit , &
 contulit dictis filiis Eliæ , & suis heredi-
 bus heredumque Successoribus jure perpe-
 tuo , & irrevocabiliter possidere.

*Pauli II.
 posteri.*

Jam nunc ex Stephano , an ex La-
 dislao natus sit PAULUS II. nescio unde
 Cziz dictus , incertum est , Conjugem
 habuit Petri de Pazdits Sororem , ex
 qua in lucem editum esse GOPOL II.
 vel molliori enunciatione Gyapoly , Pa-
 trem ANDRÆ , JOANNIS , & LADISLAI
 testes sunt literæ Capituli Agriensis an-
 no 1392. pericriptæ , ex quibus clarum
 est , cum quod sex familiæ , Rakocia-
 na videlicet , Morvajana , Körtvélyestia-
 na , Izépiána , Czekeiana , & Mono-
 kiana ab eodem stipite , eodemque ge-
 nere Bugadpadvan derivetur , tum quod
 seorsum Andræ , Joanni , & Ladislao
 Gya-

Gyapoli filiis in communi fundorum fortitione hi pagi obvenerint: Mora, Körtvélyes, Rakocs, Aracz, Kelöfzég, Szenk, Sofzkocz, & Mirk. Atque utinam literarum illarum exemplum, ex quo hæc exscripti, integrum foret, fortasse in notitiam a quo dictorum trium Fratrum Rakoczii profuant, perveniri posset; nunc cum ad pertexendam eorum feriem idoneis monumentis destitutus sim, quæ olim in Adversaria congesseram, hic sufficio. Itaque sub Mathia Corvino, & ad annum 1464. floruerunt: Benedictus Presbyter, nec non Michael & Gabriel filii Ladislai de Rakoucz; item Andreas, Paulus Gaspar, Melchior filii Stephani de eadem Rakoucz ex Coniuge Anna Bessenyei de Deregnýö progeniti: sub Wladislao vero, & Ludovico II. Regibus Franciscus, & *Sigismundus* *de Felső* *Vadász* *dictus.* qui postquam anno 1517. locum Felső-Vadász in Provincia Abauj-var. cum pago Zelep suum fecisset, non solum novo axioma de Felső-Vadász uti coepit, sed titulum illum etiam in posteros, quos jam, relictis aliis Rakocziiis exequemur, transmisit.

Erant Sigismundo duo filii: *Georgii liberi.* GEORGIUS, ac JOANNES; & ille quidem genuit tres liberos: EMERICUM videlicet LADISLAUM, & LUDOVICUM, sed nullus stemma, quod sciam, propagavit. Ladislao certe unica filia fuit JUDITHA, quam Andreas Anartsy in vitæ sociam delegit. Ludovici

dovici Istvánfius rerum Hungaricarum
Scriptor persæpe, neque sine laude me-
minit, fuit enimvero miles, & Dux
egregius, pluribusque susceptis vulneri-
bus clarus, qui Transilvanos, ac Tur-
cas præsertim clade non una prostravit.
Moriturus Calvinum, quem cum lacte
suxerat, ejuravit, & ut vivens voluit,
Szerentsini tumultus est.

*Joannis
filius Si-
gismun-
dus II.*

Joannes Georgii Frater præter fi-
lium FRANCISCUM, qui ex Coniuge Do-
rothea Keczer de Lipocz procreavit
JOANNEM II. Elisabethæ Lövej Mari-
tum, genuit insuper SIGISMUNDUM II.
Virum inter præcipuos Hungariæ Heroes
collocandum, cum Rudolphus II. Im-
perator, cum Regiis literis arma gen-
tilitia augeret, hoc elogium adscripsit:
„ postquam, inquit, singularis fidei in-
„ tegritatem, & constantiam, adeoque
„ animi tui fortitudinem, Sigismunde
„ Rakoczy! nobiscum diligentius re-
„ volvissemus, quibus te non solum
„ Sacratissimo quondam Principi D.
„ Maximiliano II. Romanorum Impera-
„ tori, ac Hungariæ, & Bohemiæ &c.
„ Regi, Domino, ac Genitori nostro
„ charissimo, felicissimæ reminiscentiæ,
„ verum etiam nobis jam inde ab ado-
„ lescentia tua probasse, non obscuris
„ testimoniis didicimus, dignissimum te
„ esse censuimus, qui præclare factorum
„ tuorum testimonium in omnem tuam,
„ & tuorum posteritatem, cum immor-
„ ; tali

„ tali nominis tui memoria duraturum,
 „ a nobis sumas. Intelligimus quippe
 „ te, ubi primum adolevisti, viribus,
 „ aliisque animi dotibus, ac singulari pie-
 „ tate pollentem, non luxui, aut iner- *Lauda-*
 „ tiæ corrumpendum dedisse, sed ani- *tur a Ru-*
 „ mum quidem meditatione rerum præ- *dolpho II.*
 „ clararum, corpus vero more militari
 „ equitando, jaculando, cum æqualibus
 „ certando exercuisse, atque ad omnia
 „ certamina ita composuisse, ut nemine
 „ æqualium tuorum inferior conspicereris,
 „ tempestatum etiam incommoda
 „ algorem, æstum, & similia, quæ ho-
 „ mines effoeminati refugiunt, singulari
 „ tolerantia pati consuevisse, quo cor-
 „ pus ad vigilias, certamina, & usitata
 „ bellorum stratagemata, quovis tem-
 „ pore obeunda aptius, habilisque
 „ faceres, tyronum instar humi re-
 „ quiescere, integras noctes quandoque
 „ insomnes exegisse memorem neminem
 „ unquam bonum Imperatorem, belli-
 „ que Ducem fieri posse, qui idem omnia
 „ belli tyrocinia, quantumvis difficilia,
 „ non sit expertus.

„ Cujus quidem præclaræ tuæ in- *Sub Chri-*
 „ dolis varia specimina in diversis lo- *stophoro*
 „ cis, & confiniis, & præsertim Agriæ *Ungnad*
 „ ostendisse, ubi sub Capitaneatu Ma- *militat.*
 „ gnifici quondam Christophori Ungnad
 „ in variis excursionibus, ac expeditio-
 „ nibus ea animi alacritate, & fortitu-
 „ dine, contra insensissimos Christiani

„ no-

„ nominis hostes, Turcas dimicasse per-
 „ hiberis, ut junioris militiæ Capitane-
 „ atum tibi eo tunc conceditum, cum
 „ laude etiam gefferis.

*Fit Præ-
 sedus
 Arcis
 Szendrö.*

„ Posteaquam autem labentibus
 „ paulatim annis, maturiorem attigisses
 „ ætatem, animoque ad graviora certa-
 „ mina suscipienda composito, Capita-
 „ neatum militiæ Hungariæ in Arce
 „ nostra Szendrö constitutæ, per nos
 „ tibi benigne delatum intrepide susce-
 „ pisse, atque in eo officio multa præ-
 „ clara, ac forti Viro digna facinora
 „ edidisse diceris, hostes sapius urgendo,
 „ fugando, atque Divina ope devincen-
 „ do, ita quod cum superioribus annis
 „ Filekientis, Szétsényientis, & Neo-
 „ gradientis, quatuor Begi una cum
 „ Turcis Budensibus ad depopulandas
 „ & devastandas partes Regni nostri
 „ Hungariæ superiores, valido cum ex-
 „ ercitu progressi fuissent, tu illos pe-
 „ nes fluvium Sajó, ad pagum Kaza
 „ vocatum, cum subiectis tibi militibus
 „ paucisque aliis consecutus, Divino
 „ nixus auxilio, manus cum eis con-
 „ servasse, illosque devicisse, ac pro-
 „ fligasse, multos prostravisse, complu-
 „ res cepisse, latusque cum insperata
 „ victoria redisse, ac postea quoque
 „ primo conflictui Szikszovienti inter-
 „ fuisse, ibique multa egregia facinora
 „ edidisse affirmaris.

„ Qui-

„ Quibus tuis militāribus virtuti- *Et Agriæ.*
 „ bus, ac præclara erga nos fide beni-
 „ gne moti, dignum te animo judicavi-
 „ mus, qui ad supremum Capitaneatum
 „ dictæ Arcis Agriensis promovereris,
 „ quo quidem in officio ea cum laude,
 „ felicitate, ac benigna nostra satis-
 „ factione es versatus, ut nullam ibi-
 „ dem cladem contraxeris, nec quid-
 „ quam vel errore, vel timiditate com-
 „ miseris, unde rerum tuarum felicitati
 „ macula aliqua inspergi posset; quin
 „ potius silentio nequaquam involvi de-
 „ bet, quod cum præfati hujus tui Ca-
 „ pitaneatus Agriensis tempore, hostes
 „ Turcæ multorum millium validissima
 „ manu, oppidum Szikszó iterum atro-
 „ citer depopulati fuissent, tu contracto
 „ protinus exiguo exercitu, in nostro-
 „ rum militum contra illos progressio-
 „ rum auxilium, propere advolaris,
 „ ibique optimi Ducis, ac militis offi-
 „ cio perfunctus, animose, ac viriliter
 „ cum hostibus conflixeris, illisque truci-
 „ cidatis, captis, & dispersis, insignem
 „ victoriam cum amplissimis hostium
 „ spoliis, rerumque per te fortiter ge-
 „ starum perenne monumentum, insi-
 „ gni trophæo potitus reportaris, atque
 „ hisce proximis annis quoque tam re-
 „ cuperationi Filekienti, quam vero in
 „ aliis Castris Sereniſſimorum Principum
 „ Mathiæ, & Maximiliani Archiducum
 „ Austriæ &c. Fratrum nostrorum cha-
 „ ris-

„ rissimorum , propriis tuis cum militi-
 „ bus, & non exiguis sumptibus prompte,
 „ ac benevole, & obedienter interfueris,
 „ ibidemque nobis, & patriæ tuæ dul-
 „ cissimæ utilem, & fidelem operam ala-
 „ critèr navaris. „ - -

*Eius epi-
 graphum.* Cætera, quæ ad Sigismundum per-
 tinent, ne longior sim, prætereo, com-
 pendio ea exhibet album marmor, quod
 in Templo Szerentsienfi cum hujus-
 modi epigraphè visitur:

Insigni, ac Illustri, Spectabili, ac
 Magnifico Domino, Sigismundo Ra-
 koczi de Felső Vadász, Comiti Co-
 mitatus Borsod. Rudolphi II. Roma-
 nor. Imp. ac Hungariæ &c. Regis
 Consiliario, olim Supremo primum
 Zendrö, ex post Agriensi Capitaneo,
 ac Principi Transilvaniæ, Partium
 Regni Hungariæ Domino, & Sicu-
 lorum Comiti: cujus virtus summa
 cum gratulatione sæpius difficillimis
 temporibus apud Hungaros claruit,
 die V. Decembr. Anno MDCVIII. in
 Felső Vadász loco natalitatis suæ pie
 defunctus, cum vixisset annos circi-
 ter LXIV. tres Filii Georgius, Si-
 gismundus, & Paulus Rakoczi Geni-
 tori eorum charissimo de ipsis, &
 patria benemerito, mœsti posuerunt
 Anno MDCXVIII.

Hic

Hic Sigismundus ovans, post ultima
fata Rakoczi

Pannoniæ columnen pace, sagoque
cubat.

Agria fortunam cujus mirata secun-
dam,

Hectoris amœnum Cæsar & inge-
nium:

Dacia Protectorem, atrox sed Turca
flagellum,

Nos patriæ Cives mite patrocini-
um.

Quare Panonia, Agria; Cæsar; Da-
cia, Cives.

Iusta Patri Patriæ solvite cum la-
crumis.

Tres Uxores habuit Sigismundus:
primam Juditham Alaghi de Bekény;
ex qua nata ELISABETHA Valentini Dru-
geth de Homonna Confors; sub annum
1605 e vivis excessit; alteram Annam
de Gerend trium filiorum, quorum epi-
taphium meminit, Matrem. Postrema
Barbara de Telegd Marito superstes
mansit.

SIGISMUNDUS III. Sigismundi II. *Sigis-*
filius in primo flore raptus est; ut Ge- *mundus*
orgius Závodszki in suo Diario adno- *III. præ-*
tauit: Anno 1620. die 26. Decembr. *mature*
mortuus.
Speſtabilis, ac Magnificus D. Sigismun-
dus Rakoczi, ſuæ dominationis (Comi-
tis Emeriei Thurzo) juratus; & adop-
tivus Frater; juvenis certe eximie ſpei;
& magnæ exſpectationis; in ipſo ætatis
DECAS IV. G *utren-*

urentis flore, mundo immundo extremum valedicens, vivere desit, relicta post se Uxore juvencula, quam non pridem duxerat, & vix unum annum eidem cohabitavit, quem tamen non multo post etiam secuta est.

*Paulus
Judex
Curiae
Regiae.*

PAULUS Sigismundi III. Frater a noverca in Romana fide educatus, & Gracii Styrorum literis excultus, animum ad societatem JESU applicuit, sed quod utilior Reipublicae civili futurus videretur, repulsam passus, totum se deinceps servandae a motibus Dacicis patriae, & instaurandae Religioni Catholicae addixit. Provincias Tornensem, & Sárosiensem Supremus Comes gubernavit, & ex Janitorum Regalium Magistro, Judex Curiae Regiae creatus, annum 1636. die 12. Martii supremum habuit. A) Ex Conjuge Anna Pethe de Hetes progeniuit ANNAM MARIAM, quae in Viennensi Sanctimonialium Asceterio vitam clausit, & LADISLAUM II.

*Ladislaus
Coomes
Sáros.
Varadini
aeditur.*

Hic a moriente Matre Georgio Lippaj Archiepiscopo Strigonienfi in tutelam commendatus, & Viennae cum Ferdinando IV. Archiduce, liberalibus disciplinis eruditus, postquam adolevit, exemplo Patris, Romanam fidem, Regiasque partes constans tuebatur. Occu-

A) Ejus epitaphium, quod Analectorum Scepus. Parte II. dedimus, hoc loco repetere nihil attinet.

enbuit pro porta Arcis Varadinensis, quam capta jam Urbe Turcis fortassis erepturus erat, nisi a Sociis, qui una irrumpere debebant, desertus fuisset. Cæterum Dux, milesque in Castris, verba sunt Francisci Kazy, A) Cæsaris benevolentiam sibi demeruit, Regii propterea Cubicularii honore audus, & Sárosiensi Provinciæ Supremus Comes datus, per majores, & dignitates, nisi præcipiti consilio fatum ipse suum maturasset. Ex Uxore Elisabetha Bánfi de Nagymihály non aliam prolem suscepit, quam filiam homonymam, primum Adamo Erdödy, deinde Georgio itidem Erdödy de Monyorókerék nuptam. Tumulum invenit in Ecclesia FF. Minorum Clanicensi, ubi ejus sarcophagum his literis signatum est:

E. & I. C. D. Elisabetha Rakoczy *Ejus filia*
 de F. W. & I. C. D. Georgii Erdödy de M. Jud. Cur. Reg. C. Confors. *epitaphium.*
 Obiit anno ætatis suæ 52. die
 8. Mensis Novembris 1707.

GEORGIUM Sigismundi III. & Pauli *Et Georgii*
 Fratrem, qui nosse cupit, Historiam *Transil-*
 ejus temporis evolvat, necesse est; *vaniæ*
 nobis, qui compendio studemus, satis *Principis*
 fuerit attulisse epitaphium, e quo summa rerum peti possit, ita autem habet:

G 2

Mo-

A) In Historia Regni Hungariæ ad annum 1664.

Monumentum Serenissimi, Celsissimi-
que Principis, D. Georgii Rakoczy,
Principis Transilvaniæ, potiorum Re-
gni Hung. partium Domini, ac Sicu-
lorum Comitis, Principis summa sa-
pientia, sancta temperantia, incredi-
bili vigilantia, incomparabili pieta-
te, admirabili felicitate laudatissimi,
optimi Patriæ defensoris, acerrimi
publicæ pacis Vindicis, addictissimi
Musarum Meconatis, syncerissimi Ec-
clesiæ Patroni, cum inefabili Christia-
ni orbis damno, Albæ Juliæ Anno
MDCXLVIII. Octobris XI. hora ante-
meridiana ætatis LV. mense IV. die
III. sanctissime defuncti. X. vero Ja-
nuarii anni sequentis honorificentissi-
me tumulati.

Uxores habuit duas: primam ex
domo Betleniana, alteram Susannam
Lórantfi de Serke, & filios: GEORGI-
UM II. SIGISMUNDUM IV. FRANCISCUM,
qui quidem duo postremi præmaturo
fato erepti sunt, ut docet epitaphium
iisdem positum in hæc verba:

*Ac Sigis-
mundi
IV. &
Francisci*

Sigismundus, & Franciscus Rákóczi,
Georgii Primi, Susannæ Lorandfi,
Principum Transilvaniæ filii, paternæ,
maternæque pietatis æmuli, hic, quod
mortale erat, terræ Parenti reddide-
runt. Oh dolor! oh fatum! quos Da-
cia Seculis, sceptrisque devoverat,
mors invida mature demessuit:

Si-

Sigismundus florentibus annis integer,
 maximarum virtutum concursu incly-
 tus, amissa communi lege Henrietta,
 Conjuge sanctissima Friderici Palatini
 Rheni filia, tantæ jacturæ propemo-
 dum impatiens, inter vivos vivos
 esse desuit Anno 1652. die 2. Febr.
 Franciscus odoribus bonæ spei plenis-
 simus, exacto vitæ quinquenio, bea-
 tam æternitatem ingressus est. Su-
 fanna Princeps Mater moestissima,
 hac sepulcrali erecta ara, bonæ, piæ-
 que memoriæ charissima pignora com-
 mendavit:

Flos tener hic cecidit, qui ni ceci-
 diffet, abunde

Et Patris, & magni laude niteret
 Avi.

GEORGIUS II. Patri in Principatu *Georgius*
 Transilvaniæ successit, homo inquires, *II. Prin-*
 cum alienam Poloniam invadit, suam *ceps.*
 Transilvaniam amisit. A Turcis namque *Transil-*
 loco motus, & anno 1660. apud Clau- *vaniæ.*
 diopolim cæsus, quanquam fortiter in
 quinto equo dimicans, septemdecim
 hostes peremerit, lethali ter nihilominus
 saucius Varadini, quo e fuga se rece-
 perat, animam exhalavit. Uxor Sophia
 Bathori de Somlyo cadaver Patakinum
 transferendum, ibique anni insequentis
 die 24. Aprilis solenni pompa terræ
 mandandum curavit. Reliquit Georgius
 filium unicum

FRANCISCUM II. nominetenus Transilvaniæ Principem, reapse enim Michael Apafius a Turcis impositus, fasces Provinciæ tenuit. Fidem Regibus debitam violare quam malum esset, magno suo damno didicit Franciscus, quamquam enim haud multo post resipuisset, & Matre integerrimæ alias fidei Matriona Mediatrice apud Cæsarem uteretur, non aliter tamen in gratiam receptus est, quam grandi æris summa, & parte fundorum mulctatus. E vivis excessit in Arce Makoviczenfi, sepultusque est Cassoviæ in Templo Sanctissimæ Trinitatis, quod suis, & Matris sumptibus exædificaverat. Pro tumulo appensum fuit grande vexillum, auro, argentoque distinctum, cum hujusmodi inscriptione:

*Ejus filii
Francisci
II. epitaphium.*

Celsissimus DD. Franciscus Rakoczi, Dei gratia electus Transilvaniæ Princeps, Partium Regni Hungariæ Dominus, & Sicularum Comes, Perpetuus de Sáros, ejusdemque Comitatus Supremus ac Perpetuus Comes &c. pie obiit anno Dom. MDCLXXVI. die VIII. Julii ætatis suæ anno XXXI.

Ejus Vidua Helena Zrini, quæ postea C. Emerico Tököli nupsit, Mater fuit trium liberorum: GEORGII III. qui mense Octobri anni 1667. in Lucem editus, altero post mense decessit; JULIANÆ BARBARÆ, quæ Ferdinandi Goheri Comitis Aspermontii connubio
jun-

juncta, eum duabus prolibus, & quarta parte hæreditatis Rakoczianæ auxit, terris erepta est die 26. Decembr. anno 1717. Postremus Helenæ liberorum fuit

FRANCISCUS III. paterni erroris, *Franciscus III. patris turbator.* non item poenitentia hæres. Primam lucem aspexit in Castello Borst anno 1674. die 4. Septembr. Biennis Patre or-

batus, ac post captum Munkatsinum Viennam una cum Matre translatus, sub cura Cardinalis Kollonitsii, & C. Stephani Csáky, liberales artes combibit. Anno 1701. quod cum Gallis perniciosum literarum commercium foveret, interceptus, ex carcere Neostadiensi feliciter in Poloniam evasit, unde biennio post regressus, patriam ipsos octo annos miserum in modum exagitavit. Abhinc rejecta, quam Principes Austriaci iterum, atque iterum offerebant, gratia, primum in Poloniam se recepit, inde in Angliam, & Galliam effugit, postremos demum vitæ annos in Turcia exegit.

In Turcia obit.

Obiit exul Radosti, Thraxiæ ad Propontidem oppido, die 8. Aprilis anni 1735. Erat ei Conjux Carolina Amalia, Caroli Haffo - Wanfridiensis filia, quæ Mariti etiam in acerba fortuna comes, e vivis excessit Parisiis anno 1722. die 28. Februarii relictis duobus Filiis JOSEPHO, & GEORGIO IV.

*Ejus filio-
rum mi-
sera fors.*

Hi scelere Patris, cum fortunis omnibus everſi eſſent, indulgentia Caroli VI. Cæſaris, e fundis Neapolitanis tantum accipiebant, ut ſe & commode & liberaliter alerent; mandatum tamen utrique eſt, ut Viennæ reſiſterent, & abjecto Rakoczii nomine, alter Marchio a S. Carolo, alter a S. Elifabetha vocaretur. Neutri tamen adeo Vienna placuit, ut non inde diffugerent: & Joſephus quidem poſt variâ, quæ habuit, ſata, Turcis bellum Carolo VI. obmoventibus adhæſit. Quæ apud Romanum Pontificem inſimulatus, & fidelium communionem emotus eſt, neque multo poſt apud Vidinum vulneribusne? an mærore animi conſectus? incertum occubuit, anno Domini 1738. GEORGIUS & ipſe Vienna profugus, in Galliam pervaſit, ubi anno 1732. Conjugem ex domo Marchionum de Bethunia accepit, ſed inter fordidas, vilesque animas, ut fertur, vitam traduxit, & ramo Rakocziorum Felsövadáſzienſi, finem attulit.

*Andreas
Rako-
cziorum
ultimus.*

Illud pro coronide adnotare placet, alterius rami, qui axiomate de Rakocz uſus eſt, quique ultra equeſtrem ordinem nunquam aſſurrexit, ultimum ſurculum fuiſſe Andream, qui anno 1754. in avito pago Rakocz diem ſupremum clauſit.

X.

DE ZOKOL.

(Fig. 10.)

Cum Collectaneorum Decade I. familiam de Báthor primum vulgavi, ad ejus calcem adjunxi laterculum Genealogicum trium Fratrum uterinorum, & carnalium: HODOS, STEPHANI, & FELICIANI, quos quidem Bathorios fuisse tunc putavi; sed postquam e pluribus literis, quas interea evolveram, didici eos revera Zokolios esse, errorem admissum hoc loco iterum corrigendum volui. Quanquam enim & Bathorii & Zokolii ab eodem stipite, & ex eodem genere Guthkeled, ut ibidem indicavi, profuxerint, a fundis tamen, quos jam ante annum 1300. sortiti sunt, diversa nomina consecuti fuerunt, ut Bathorii ab oppido Báthor, Zokolii a Zokol, vel Zakol, qui locus in Provincia Szaboltsiensis est, compellarentur. Interim cum Feliciani linea illic ad septimum gradum producta sit, de ea in præsens nihil agere constitui: latet præterea mendum Typographicum in LADISLAO, & LAURENTIO, qui non Stephano, sed Hodos

*Zokolii
de genere
Guthke-
led.*

Patre nati sunt, quod etiam hoc loco emendari oportuit.

Laurentii progenies desinit.

Laurentius habuit tres filios: ELIAM, DOMINICUM, & LADISLAUM II. qui Nicolaum & Joannem filios Bricii, & Petrum ac Benedictum filios Lecokus filii dicti Bricii de Báthor, diuturna, molestaque lite exercuerunt, quoad anno 1338. amice composita, & latifundia proborum Virorum arbitrio utrinque divisa sunt. Unius Eliæ filium reperio STEPHANUM III. qui anno 1394. adhuc in vivis fuit.

Ladislai posteri.

LADISLAUS Laurentii frater pro genuit duos filios: JOANNEM & STEPHANUM II. hic defecit; ex illo orti sunt GEORGIUS EMERICUS, & LAURENTIUS II. ἑταίρ. Emerico quidem quinque filii erant: EMERICUS II. videlicet BRICCIUS, JOANNES III. THOMAS & VALENTINUS, sed hujus unius filium lego Balthasarem, qui anno 1479. floruit, reliqui omnes, ut conjicere fas est, sine hæredibus decesserunt.

Petrus Banus Machovienfis.

Georgius longæ propaginis Author fuit, præter STEPHANUM IV. enim, & MARTINUM filios, procreavit JOANNEM II. cui Susanna de Báthor filia Thomæ peperit PETRUM Virum clarissimum sub Mathia Corvino Rege Hungariæ Banum Machoviensem, ac subinde Comitem Temesiensem, de quo Bonfinius A) cum Pro-

Proceres ad eundem Mathiam Regem Strigonii excipiendum missos enumerat, ita scribit: *Item Petrus Zokoli - - vir impiger, ac strenuus, qui exercitui a Michaele (Zilágyi) praefectus erat. Nam quum adssuo Turcarum bello claruisset, longaque armorum experientia praepolleret perpetuum Regis Avunculus hunc sibi Praefectum adsciverat, quem nunquam antea infelicitè pugnasse noverat. Immortalem nomini suo gloriam comparavit anno 1462. cum Halibegum Turcarum Ducem ad Savum profligavit, caesis quater mille barbaris, & liberatis multis millibus, qui in servitutem trahebantur Christianis. Conjugem habuit Potentianam de Kisvárdá, & quatuor filios, quorum nomina sunt:*

I. JOANNES IV. inde ab anno 1466. *Joannes* ad 1492. Ecclesiae Chanadiensis Episcopus, deinde Ordinis D. Pauli primi Eremitae Religiosus. Placet hic de eo adnectere, quae Annalibus suis inseruit Andreas Eggerer A) in haec verba: *floruit eodem tempore, magno ordinis commodo, Fr. Joannes Zakoly, qui calculo doctrinae, ac pietatis, in sedem Ecclesiae Chanadiensis evectus, demum Pontificia tiara, pro cucullo Emeritico permutata, in Monasterio Sanctissimi Corporis Christi de Diosgeur, regularis vitae alphabetum inter Novitios auspi-*

A) Annalium Eremitae Canobiticorum Libro II. Capite XXXII,

auspicatus est, directioni sui Instructoris apprimè subjectus, præteritæ dignitatis nudam etiam memoriam fastidiebat, temporis adeo studiosus, ut exercitiis piis, & honestis intentus, a nullo extra cellam otiosus versari conspiceretur. Graviter senserunt tanti Viri jacturam Ecclesiarum per Hungariam Prælati: unde quandoque in aula Strigoniensis Metropolitæ Bude congregati, habito Senatus consulto idoneo conabantur, quatenus relicto Monachismo, in eorundem consortium transmigraret, ostensisque tiara, pecto, ac annulo, cum in proposito, adamante duriores reperissent, parum absuit, quin violentia Præsulum sacris pœnitentiæ vestibibus exueretur, nisi semet pugno defendisset, & cæteris grandævior quidam, Strigoniensis nimirum Archiepiscopus, A) saniori mente præditus, audax facinus his verbis avertisset: dimittamus eum in pace, testis est mihi Deus, quod si ego senio confectus non essem, relicto Episcopatu meo, ipsius statum, & vestigia sequerer. Ita re infecta discessum est. Nec minori constantia, oblatum sibi post octavum suæ conversionis annum B) ab Wladis-

A) Metropoli Strigoniensi id temporis præfuit Hyppolitus Estensis, cui num illud convenerit: cæteris grandævior, definire nolim.

B) Cum Joannes anno 1494. mortuus sit, & anno 1492. adhuc Csanadiensis Episcopus legatur, non video, quomodo ad octavum suæ conversionis annum pervenerit.

dislao Rege Colocensem Archiepiscopatum, Eremiticæ paupertati posthabuit, quamvis id ab eo Rex cum Superiorum facultate impetraverit, ne tractandis consiliis, quandoque Regiam suam frequentare gravaretur. Tandem Virorum optimus, post multa præclare pro ordine gesta, in Monasterio eodem, ubi spiritum Eremiticum primitus imbibisse diximus, personam hominis cum Vicariatus officio deposuit, quod anno 1494. evenisse idem Author infra narrat.

2. NICOLAUS de quo infra.

3. ANDREAS anno 1486. Provinciæ *Andreas* Zewrinienſis cum Francisco de Haraszth *Banus* Banus, conjugem habuit Elisabetham *Zewrinienſis.* Dóczy, quam literæ anni 1509. ut Viduam commemorant.

4. ALBERTUS cum Georgio More de Chwla Banus Nándoralbenſis, seu Belgradenſis. Fortassis non abs re fuerit *Albertus* hic subſicere, quando & quibus condi- *Banus* tionibus id munus illis sit collatum? *Nándor-* quod quidem in *Rationibus* A) *Proven-* *albenſis.* *tuum* & *expensarum* sub *Wladislao II.* Rege in hunc modum consignatum reperio: „ Regia Majestas Capitaneatum „ five Banatum Nándoralbenſem de novo dedit, & contulit Egregio Georgio More, & Alberto de Zokol in feſto B. Emerici Ducis, hoc est: V. die menſis Novembr. cum quibus ſua Majestas in dicto Caſtro Nándoral- „ ben-

A) Allervat eas inter cætera ſua MS. Cl. Georgius Pray.

„benſi, ratione hujusmodi Capitaneatus
 „ejuſdem Caſtri fecit infraſcriptam
 „diſpoſitionem ; & principium dicti Ca-
 „pitaneatus, ſive Banatus, præſatis Al-
 „berto Zokol, & Georgio More a præ-
 „ſato feſto translationis S. Emerici de-
 „bet incipi, & computari anno Domini
 „MCCCCXCV.

„Item prænotati Bani continue de-
 „bebunt ſecum tenere, ad ſervitia Re-
 „giæ Majestatis, 200. equites levis ar-
 „maturæ, ad quos Majestas ſua eiſdem
 „Banis ſic ſolutionem facere debebit, ad
 „ſingulum videlicet equitem, ad ſingu-
 „lum menſem per duos florenos auri com-
 „putandos, faciet igitur per integrum
 „annum ipſa ſolutio, in parata pecunia
 „quatvor millia, & octingentos fl.

„Inſuper eiſdem 200. equitibus pro
 „ſubſidio, ad ſingulum equitem per u-
 „num integrum annum per ſingulos X. fl.
 „auri dabit in ſalibus, & ipſi ſales in
 „valore facient duo millia.

„Præterea dictis ambobus Banis per
 „annum integrum dabit Regia Majestas
 „pro expenſa eorum fl. octingentos.

„Item ſi præſati Bani in conſerva-
 „tione bonorum, & fidorum Explora-
 „torum facient bonam, & exactam di-
 „ligentiam ad Turciam, & expoſuerint
 „ad hujusmodi exploratores viginti fl.
 „vel amplius, uſque centum per unum
 „annum, Regia Majestas, viſa eorum
 „diligentia, reſpondebit eis de hujus-
 „modi expenſis eorum, uſque ad cen-
 „ta flore nos, prout dignum fuerit.

Genuit porro Albertus ex Catharina Ryl tres filios: FRANCISCUM anno 1520. Præpositum Orodiensem, ANDREAM II. qui defecisse videtur, & JOANNEM VI. Hic ex Margaretha de Podmarnyn procreavit NICOLAUM III. quem alii Stephanum vocant, Annæ de Kiswarda Maritum, & NICOLAI V. Patrem. Postquam gens Kiswardajana in maribus penitus intercidit, Nicolaus V. eodem titulo de Kiswarda usus est. Valuit facultia non minus, quam consilio; hinc in pluribus Regni Comitibus gravissima munera illi delata sunt. Egit etiam anno 1595. Oratorum apud Sigismundum III. Poloniæ Regem, cui breve Carmen A) obtulit, ut eum adferendam Hungariæ opem excitaret. Ex Uxore Catharina de Telegd (nam Catharina de Warda, quam sibi desponderat, alteri in matrimonium data est) unicam filiam reliquit ELISABETHAM, quæ postquam Petro Milith de Pryber nupsisset, ejus domum Zokolianis opibus non mediocriter auxit.

*Franciscus Præpositus Orodien-
sis.*

*Nicolaus
V. in Po-
loniam
Legatus.*

NICOLAUS Alberti Frater in Veronicæ de Bâthor connubio vixit, e quo sequentes proles sustulit: MARGARETHAM Pauli de Ruzka Confortem, NICOLAUM II. & JOANNEM V. Nicolao II. duæ Uxores ereant: altera Clara de Telegd, altera Juliana Drágh, & ex priorē thoro

*Nicolai I.
posteri.*

fi-

A) Inseruit illud Belius in Apparatu ad Historiam Hungariæ Decadis I. monumento X.

filia BARBARA primum Joannis de Bátor, deinde Petri de Gereud Conjux. JOANNES V. Pater fuit GEORGII II. PETRI II. FRANCISCI II. & LADISLAI II. Duorum postremorum Viduas ad annum 1526. invenio Helenam de Lonya, & Barbaram, illam Francisci, hanc Ladislai II. ex quo lucem aspexerunt JOANNES VII. & BALTHASAR NICOLAI IV. Pater quorum literæ, in Conventu Lelesziensi anno 1568. exaratae meminerunt,

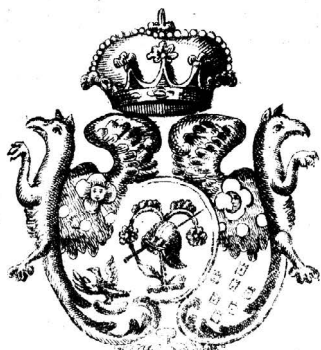
GEORGIUS III. incertum quo Parente editus? gentem Zokolianam in duobus filiis terminavit. Erant ii PETRUS III. & GEORGIUS IV. uterque in legibus, quas Comitia Regni publica condiderant, sæpius nominatus. De Petro certe, cum nescio quorum criminum reus in vincula conjectus esset, anno 1609.

Ut Petrus hujusmodi articulus scriptus est: supplicat ex capti- etiam status, & ordines Regni, penes Petrum vitate li- Zokoly in captivitate existentem, ut ipsum sua beretur, Majestas ad sufficientem fidejussionem idoneorant arum personarum, benigne dimittere dignetur, Hungari, qui ipsum ad terminum, quem D. Palatinus ad

revisionem causæ ipsius nominaverit, ad recipiendum sui facti, coram D. Palatino, & Judicibus Regni Ordinariis judicium, personaliter juri sistant. Num autem Petrus ex carcere liberatus sit? haud constat; illud comper- tum habeo, eum anno 1613. in humanis jam non egisse, cum ex Coniuge Sara Baso duas filias reliquisset, quarum altera SARA Gregorium Lonyai, altera vero CLARA Franciscum Ispány Maritum habuit.

Georgius ultimus familiæ. GEORGIUM Petri III. Fratrem anno 1618. in vivis fuisse, Comitibus eodem anno coacta articulo 25. testantur. Nec Uxorem, proles ejus hactenus reperi; fortasse Pater fuit BARBARÆ, quæ Laurentio Kallaj in manus convenit.

Fig. 1.

Ex nummis Anni 1677.

Fig. 2.

Ex lapide Sierdahelyensi.

Fig. 3.
Francisci Wersti De

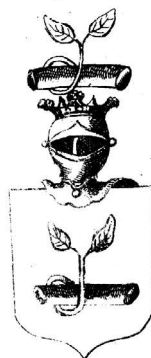
Ex Signo

Fig. 6.

Anni 1440.

Fig. 7.

Anni. 1681.

Fig. 8.

Anni 1482.

Cardinalis.

Fig. 4.

Fig. 5.
1376.

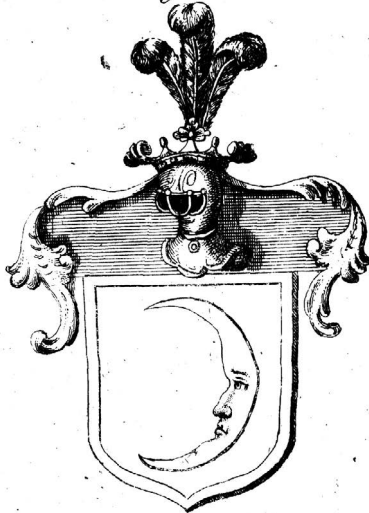

Fig. 9.

Anno . 1635.

Fig. 10.

Anno . 1598 .